

Giới thiệu Game Thủ Ân Danh

Một con người nhưng lại có hai tính cách trái ngược nhau hoàn toàn khi ở thế giới ảo thì Long lại là người đứng đầu nổi tiếng khắp diễn đàn thì ở cuộc sống hiện tại lại vô cùng nhút nhát khép mình.

Nhưng bỗng một ngày cả hai thế giới hòa nhập vào nhau. Mọi thứ bắt đầu đảo lộn rồi Long sẽ đi về đâu hãy cùng đón xem.

Ở phần một có rất nhiều nghề nghiệp một số trong đó như sau:

- +Sát thủ
- +Phát sư
- +Xạ thủ
- +Hỗ trợ sư
- +Triệu hồi sư(triệu hồi đệ ra đánh)
- +Thuần thú sư(thuần phục động vật để đánh)
- +Hóa hình sư(biến hình thành động vật, thực vật tùy thuộc vào thứ mình giao ước)
- +Huyết sư(dùng máu để đánh nhau)
- +Khiển tố sư(điều khiển các nguyên tố để chiến đấu)
- +Kết giới sư
- +Võ sư

Phần 2: Vì chơi ngu mà bị God cho qua Tu Tiên Đại Lục. Bị lấy sạch ký ức liệu Long sẽ ra sao.

Cảnh giới:

Trước khi có khủng hoảng nguyên lực:

Luyện thể cảnh,Luyện khí cảnh,Địa cảnh,Thiên cảnh,Giác Ngộ cảnh

Mỗi cảnh giới chia làm 9 tầng.

Sau khi có khủng hoảng nguyên lực:

Luyện Thể,Luyện Khí,Trúc Cơ,Kết Đan,Nguyên Anh,Hóa Thần,Luyện Hư,Hợp Thể,Độ Kiếp

Cấp bậc tiên giới:

Bán tiên,Tiên,Tiên Đệ.

Thần,Đại Thần.

Cấp bậc ma giới:

Ma,Ác Ma,Đại Ác Ma,Quỷ,Đại Quỷ,Ma Vương,Đại Ma Vương.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ân Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Over power game

Mọi chuyện bắt đầu từ 2 năm trước lúc mà một thông tin được báo đài truyền hình loan tin rằng tất cả các nước trên thế giới sẽ chính thức phát triển một trò chơi với tên là over power. Mà trò chơi do tất cả các nước phát triển 1 trò chơi thì đầu phải dạng vừa.

Điều đặc biệt là khi trò chơi được phát hành với tựa là over power game những ai chơi game này càng mạnh thì sẽ được nhà nước cấp lương.Điều này đã gặp nhiều sự phản đối từ dư luận nhưng nhà nước lại không ngó ngàng tới.Nhưng mà nhờ vậy nhà nước đặt thêm 1 luật là những người có đủ điều kiện riêng do mỗi nước đặt ra thì mới được cấp lương.

Càng về sau thì trò chơi này càng phát triển và nhà nước đã mở rộng quy mô.Đến từng nhà để lắp đặt thùng máy thực tế ảo miễn phí.Còn về mặt lương bổng thì nhà nước sau 3 tháng khi trò chơi phát hành,nhà nước đã công bố một bảng lương cho mọi người.

Cấp 1~50:từ 10,000,000~50,000,000/tháng.

Cấp 50~100:từ 50,000,000~100,000,000/tháng.

Cấp 100~200:từ 100,000,000~500,000,000/tháng.

Cấp 200~300:từ 500,000,000~1,000,000,000/tháng.

Ngoài ra nhà nước còn bổ sung thêm một môn học riêng về trò chơi này ở mỗi trường học.

Ta sẽ nghĩ các nước đang bị điên vì dăm đầu tư quá nhiều tiền vào cái trò chơi vô bổ nhưng thật sự là không phải.Điều đặc biệt là những nước như Hàn,Mỹ...Những nước có những game thủ chuyên nghiệp thì những nước đó bắt đầu phát triển rất nhanh.Không ai biết tại sao mà Châu Phi một nơi nghèo nhất Trái Đất mà bây giờ phát triển rất nhanh nhà lầu xe hơi xuất hiện ở khắp mọi nơi ở Châu Phi.

Điều đó cho thấy trò chơi mà các nước đang phát triển có điều gì đó không bình thường nhưng không ai có thể điều tra ra được.Vì chính điều đó mà hiện tại các nước kém phát triển đã vào trạng thái phát triển siêu tốc.Vì thế nên chẳng ai phản nản gì.

Nói tóm lại việc xuất hiện của over power game là 1 cuộc cách mạng về sự phát triển đầy bí ẩn nhất của cả thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Giết ma vương là chuyện nhỏ

Bùm!(Một vụ nổ lớn phá nát tòa lâu đài của Ma Vương)

Chúc mừng người chơi:Gabuda, đã giết được boss Ma Vương thưởng:1,000,000exp.

Chúc mừng người chơi:Gabuda, đã là người đầu tiên giết boss Ma Vương thưởng:siêu cấp giáp,siêu cấp kiếm.

Chúc mừng người:Gabuda,nhận được danh hiệu anh hùng diệt Ma Vương.

-Không ngờ rằng con Ma Vương này dám chơi trò ôm bom tự sát sử dụng sát kỹ của ngành huyết sư để tạo ra một vụ nổ lớn để kéo mình đi theo nó nhưng tiếc thật Hỏa Kiếm của mình có khả năng cho người sử dụng khả năng kháng lửa nên vụ nổ không có ảnh hưởng đến mình.

Nó mở bảng thông tin để xem tác dụng của hai món trang bị.Kinh nghiệm thì được thưởng rất nhiều nhưng nó không cần vì nó hiện tại đã là level 300.Nên nó cần nhiều kinh nghiệm hơn bây giờ.Mà con boss này thì cần 2 năm mới hồi sinh nên việc lên cấp dường như chả cần.

Siêu cấp giáp:giảm 99% sát thương phép, vật lý.Miễn nhiễm toàn bộ phép khống chế.Phản 99% sát thương nhận vào.

Siêu cấp kiếm:cộng thêm 20,000gây 300% sát thương,300% chí mạng.

Lúc này mắt nó sáng vì đồ quá bá đạo.Bây giờ nó có thể tự tin đứng giữa đường cho mấy người chơi khác đánh mà không hề bị thương thậm chí còn bị phản dame lại rồi chết luôn.

Ngoài việc xem chứa năng của mấy món mới nó con xem lại hết bảng kỹ năng và điểm số:

Tên:Gabuda

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Nghề:Sát thủ

Level:300 {1,000,000/50,000,000}

Hp:29,000/28,640(1,056/s)

Mp:11,458/11,458(540/s)

Str(Strength:Sức mạnh):3015+20,000

Agi(agility: nhanh nhẹn):2751

Vit(vitality: sức sống):1460

Wis(wisdom: thông thái):200

Int(intelligence: trí thông minh):200

Luk(luck: may mắn):500

Điểm cộng:0

Kỹ năng:

Chém đứt:tiêu hao 100 mana,hồi chiêu: giờ tay chém được là xài được

Level 301 {1,030,800/1,056,154} :

Một kiếm chém đứt hết mọi thứ gây thêm 500% sát thương từ đòn chém.

Chạy nhanh:tiêu hao 500 mana,hồi chiêu 100 giây

Level 240 {5,570,000/5,042,013}

Tăng tốc độ chạy lên 497% trong 10 phút

Ám sát:tiêu hao 100 mana

Level 714 {12,140,150/13,145,024},hồi chiêu 3 giây

Trong bán kính 200m bay thẳng tới rồi cộng thêm 90,000 dame cho đòn gây dame tiếp theo và sẽ được hồi chiêu lại khi đối phương bị giết.

Ngoài ra Gabuda còn rất nhiều skill vật nhưng ít khi sử dụng nên có dịp thì sẽ kể.

Trang bị thì ngoài hai món đồ mới có từ Ma Vương thì Gabuda còn có những món đồ như sau

Hỏa Kiếm:miêu tả nó được đúc từ hỏa thạch của 10 loài vật có hỏa hệ cao nhất tạo thành.Lưỡi kiếm như một ngọn lửa.Lửa càng lớn thì Hỏa Kiếm càng mạnh

Tác dụng:Người sử dụng sẽ có khả năng kháng sát thương từ bất kì ngọn lửa nào.Ngoài ra người sử dụng sẽ được cho thêm 1,000 sát thương và sẽ được cộng dồn mỗi điểm cộng dồn sẽ được cộng thêm 100 sát thương mỗi điểm cộng dồn tồn tại 500 giây đặc biệt khả năng cộng dồn của Hỏa Kiếm là vô hạn.

Hư Không Giáp:miêu tả được đúc từ 10 hòn đá trên các vì sao và được hấp thụ tinh túy từ một hố đen.

Tác dụng:Người sử dụng sẽ nhận được khả năng hấp thụ sát thương.Nhưng giới hạn của nó rất thấp(10,000) nếu hấp thụ quá nhiều sẽ làm hư giáp thậm chí là tăng gấp đôi sát thương làm tổn hại đến chính người sở hữu.

Nhưng đặc biệt ở Hư Không Giáp là có khả năng dung luyện các loại giáp khác để tăng cường sức mạnh và thậm chí còn có thể giúp các trang bị khác có khả năng tương tự nhưng giới hạn chỉ có 2 món được cho khả năng trên và giới hạn để có thể dung luyện tiếp tục là 100 ngày.

Nhờ vào những món trang bị đó mà Gabuda đã trở thành người mạnh nhất đứng top trong trò chơi này.

Lúc này sau khi Gabuda giết xong Ma Vương thì nó dung luyện Siêu Cấp Giáp và Siêu Cấp kiếm vào vũ khí của mình.

Quá trình này rất khó và cần sự tập trung cao độ để có thể tận dụng toàn bộ khả năng của thứ dung luyện.

Khoảng 2 tiếng sau thì việc dung luyện đã xong thì Gabuda nhận được tin nhắn từ Lão Nhị:

-Sur phụ về thành phố Eliz có chuyện gấp.

Lý do mà Lão Nhị gọi Gabuda là sư phụ tại vì nhờ vào sự chỉ đạo của Gabuda mà Lão Nhị tên trong game là Netsu đã trở thành người chơi đứng top 2 trong trò chơi.

Gabuda lập tức đấng đo suy nghĩ một hồi xem có nên về không tại bởi vì nơi nó đang đứng cách xa thành phố Eliz là 3,000,000 km.

Lý do mà nó đứng cách xa như vậy là nó đang tìm kiếm giới hạn của trò chơi này nhưng khi vô tình đi ngang qua đây thì thấy có tòa lâu đài của Ma Vương nên nó vào chiến luôn bây giờ thì phải đi về nên nó có hơi tiếc nhưng Lão Nhị gọi chắc chắn là có chuyện cần thiết nên nó đã quyết định dịch chuyển về.

Xoen...xoen

Tiếng công dịch chuyển kêu lên hình ảnh của Gabuda từ công dịch chuyển hiện ra dần thì bỗng dừng một hỏa trảm chứa hàng tấn sát thương hướng về Gabuda nhưng nó không kịp phản ứng thì giáp của nó rung lên rồi hút toàn bộ sức công phá từ đòn đánh rồi sau đó phản lại.

Người chơi Gabuda vừa giết người chơi Netsu.

Bản thân Gabuda vẫn chưa hiểu chuyện gì nhưng một hồi sau thì một bóng đen bay đến thì nó nhận ra đó chính là Lão Nhị

-Ồ Lão Nhị hện ta ra đây sao mà đến trễ vậy?

Netsu đứng trước mặt Gabuda với hình dáng một con báo đốm rồi toàn thân có có sự biến dạng rồi sau đó hóa lại thành hình người. Một thân hình cao to vạm vỡ với khuôn mặt tuấn tú chỉ tiết có thêm một nốt ruồi ở gần mí mắt phải.

-Sư phụ còn hỏi như vậy nữa hả? Ai bảo sư phụ dùng chiêu gì mà phản lại toàn bộ sát thương của con là con hư giáp rồi chết luôn.

-Thì ra là vậy cho chừa cái tội dám troll sư phụ.

-Con chỉ muốn thử xem thực lực đạo này của sư phụ đi tới đâu thôi.

-Thôi đừng có biện hộ. Quay lại vấn đề chính người kêu ta về đây có việc gì?

-Thì con nói rồi đó con chỉ muốn kiểm tra thực lực của sư phụ thôi.

-Vậy thôi? Sao mi rảnh quá vậy?. Ta đang ở cách xa nơi cả triệu km rồi người bảo ta về để kiểm tra thực lực của ta? Người có muốn ta đồ sát không cho người chơi được trò chơi này nữa không?

-Xin...Xin lỗi sư phụ con biết lỗi rồi?

Netsu sắc mặt tái nhợt quỳ xuống xin lỗi Gabuda. Mà cũng phải thôi thực lực của top 1 thế giới thì chỉ cần búng tay một cái cũng có thể một mình cân cả thế giới. Huống chi nó thừa biết Gabuda không phải là kẻ bốc phét một khi đã nói thì chắc chắn sẽ dư sức để làm.

-Mà sư phụ lúc này dùng chiêu gì mà làm con chết vậy chỉ con với.

-Đâu có chiêu gì lúc này vừa giết Ma Vương xong nên nhận được mấy bộ đồ mặc thôi.

Sắc mặt của Netsu lúc này đang hồi phục được chút hồng hào thì nghe được thông tin này thì mặt của nó trắng bệch đến nỗi chân tay bủn rủn. Không phải vì nó làm lỗ mà thật sự sợ hãi bởi vì Ma Vương là một boss ẩn nó không bao giờ xuất hiện nơi ở luôn luôn bí mật. Bây giờ nghe tin Ma Vương bị giết thì nó bủn rủn cũng phải.

Được biết boss Ma Vương là một trong những con boss mạnh nhất game trừ Tổ Long ra thì Ma Vương là boss mạnh nhất vậy mà bây giờ boss bị giết đơn giản như vậy cho nên có thể thấy Gabuda rất mạnh.

-Vậy giờ sư phụ tính làm gì tiếp theo?

-Ta nghĩ là ta sẽ tiếp tục đi về phía Tây.

-Vậy thôi tạm biệt.

Nói xong Netsu hóa thành một con đại bàng rồi bay đi.

Bản thân Gabuda thì tiếp về phía Tây.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Cuộc sống thảm hại

Vù...Vù

Gabuda đang chạy về phía Tây với vận tốc cực nhanh chỉ còn để lại sau lưng là những ánh mắt ngỡ ngàng của những người chơi.

Đang chạy thì nó nhận ra một việc là nó chưa là bài tập về nhà và thế là nó thoát ra khỏi trò chơi rồi làm bài tập.

Bản thân nó thì đang sống một mình nên nó buộc lòng phải có ý thức giữa trò chơi và cuộc sống cho điều độ. Vì hiện tại bản thân nó chưa đủ điều kiện để chơi game kiếm tiền dù đang ở top 1 thế giới.

Nó làm bài xong rồi bắt đầu đi ngủ. Sáng hôm sau thức dậy vệ sinh cá nhân xong rồi đi học. Lấy chiếc xe đạp ra khỏi nhà rồi chạy đi đến trường.

Bản thân nó ngoài đời sống thực tên là Long đang là một học sinh năm cuối cấp 2 dù trong game thì cực kỳ mạnh mẽ, cool, ngẫu vạn người mơ ước được đi theo thì ngoài đời Long là một người nhút nhát và sống rất khép mình suốt những năm đi học cấp 2 nó đầu bị bắt nạt.

Nó đi đến trường vào lớp học mấy đứa con trai cùng mấy đứa con gái xôn xao bàn tán về việc Gabuda giết Netsu. Bản thân Long là người trong câu chuyện thì biết rõ nhất nội dung của câu chuyện.

Nhưng sau khi nghe tụi này bàn tán thì nó tự nói trong đầu rằng

-Minh không nhớ là có vụ mình đánh lão nhì vì ổng cướp item của mình.

Đúng là miệng lưỡi thiên hạ luôn có sát thương thật lớn nhưng bản thân Long thì nó chẳng quan tâm.

-Này thằng kia! Đi mua dùm tao chai nước coi

-Tối rồi đó

Long vừa nghe tiếng thì nó đã biết được đó là giọng của thằng Khoa. Nó là cái thằng chuyên đi bắt nạt mấy đứa khác và đó cũng là nỗi buồn chán của Long trong những ngày đi học.

-Tao nói mày có nghe không hả?

Long biết là mình phải làm nếu không thì hôm nay no đòn. Ló đứng dậy đi ra cửa lớp thì một đám bạn của thằng Khoa gái có trai có nhờ mua thêm đồ. Nó cũng chỉ nghĩ là làm nhanh cho xong nên không có ý kiến nhưng khi lúc nó mua đồ xong thì nó đã dùng hết 200,000 nghìn đồng nó lên đưa đồ cho tụi thằng Khoa rồi nó nói:

-Hết đúng 200,000đ

Khoa nghe xong rồi đứng bật dậy thân hình của nó khá cao vì nó là dân chơi bóng rổ nó nói:

-Ý mày là đòi tao đưa tiền cho mày đó hả? Nói cho mày biết mày đi mua đồ cho tao là vinh dự lắm mày biết không.

-Tớ không có ý đó.

-Tốt! Tao hi vọng là vậy. Về chỗ ngồi đi.

Long nghe vậy thì chỉ biết cúi đầu mà đi về chỗ ngồi. Có người sỉ nhục nó, nó cũng mặc kệ nhưng nó chỉ tiếc là không lấy lại được tiền. Đối với nó 200,000đ thì nó đã đủ sống sung túc trong 1 tuần lễ.

Tùng...Tùng

Tiếng trống cất lên tất cả học sinh trong lớp học bắt đầu ngồi lại đúng vị trí.

Khi cô giáo vào lớp đưa lớp trưởng đứng dậy hô to:

-HỌC SINH!

Cả lớp đứng dậy còn riêng bản thân Long thì lại không đứng dậy được bởi vì nó bị vướng cái gì đó vào ghế.

Bản thân nó đã đoán được chuyện gì. Không gì khác đó chính là trò hề bả kẹo cao su trên ghế ngồi của nó vì thế nó liền giơ tay lên nó.

-Thưa cô cho em đi ra ngoài chút.

Cô giáo mặt vẫn bình tĩnh cho cả lớp ngồi xuống rồi nói với Long rằng:

-Thôi được rồi em cứ đi đi lát nữa cô sẽ gửi bài học hôm nay cho em.

Việc cô giáo dễ dàng cho Long ra khỏi lớp vào giờ đầu là vì bản thân Long là một học sinh rất ngoan và có thành tích tốt trong các môn học và kèm theo đó là việc Long bị các bạn trong lớp chọc ghẹo nên có phần nào đó của cô giáo có thể thông cảm cho Long.

Long đi đến phòng Y Tế để xem tình hình của cái quần của nó như thế nào. Nó mở cánh cửa phòng Y Tế ra thì thấy không có ai nó đoán chắc là cô Y Tế đang đi đâu đó nên nó tự giác đi vào đóng cửa rồi cởi quần. Người khác mà xem cảnh này cứ tưởng nó biến thái mất thôi.

-Ồ lại có biến nữa hả?

Một tiếng nói trong như nước từ trên giường cất lên làm Long giật mình.

-Hoa!Sau này có trong này thì nói một tiếng làm tui giật mình.

-Sao lại giật mình?

-Sao mà bà hỏi câu khó nói quá thôi cứ nằm đó nghỉ đi.

Có thể nói người thân với Long trong cả ngôi trường ngoài thầy cô ra thì chỉ có Hoa. Vì Những lúc bị tụi trong lớp bắt nạt hay giờ ra chơi nó đều vào phòng Y Tế còn nhỏ Hoa thì bản thân nó sinh ra đã rất yếu nên nhỏ thường xuyên vào trong đây. Nên từ hồi đầu năm cấp hai thì hai đứa đó đều nói chuyện với nhau trong phòng Y Tế nên từ từ hai đứa trở thành bạn.

Long lúc này thì đang cố gắng lấy miếng bã kẹo cao su ra hỏi quần. Bản thân nó hết sức tập trung nên bầu không khí của cả căn phòng về lại với vẻ yên lặng vốn có của nó.

Haiz...

Một tiếng thờ dài từ giường của Hoa cất lên.

Long biết rằng Hoa có tâm sự nên Long nói:

-Có việc gì vậy ít khi thấy bà thờ dài.

-Có nói ông cũng không biết được đâu.

-Cứ nói đi không hiểu thì cũng giúp bà giải tỏa được phần nào.

Chỗ bạn bè thân thiết Hoa nghe vậy nên mới bắt đầu giải bày tâm sự với:

-Chuyện là như vậy. Hôm qua tớ chơi over power thì nghe đám bạn nói là Gabuda giết Netsu. Có thông tin nói rằng nguyên nhân là vì Netsu muốn giết Gabuda soán ngôi top 1 nên bị Gabuda đánh lại. Còn có thông tin nói rằng Gabuda muốn giết Netsu vì Netsu đã biết được bí mật giúp Gabuda trở thành người mạnh nhất.

Mọi chuyện thực hư ra sao thì tớ không biết nhưng tớ nghĩ sau vụ này mối quan hệ của hai người bọn họ sẽ bị rạn nứt. Bản thân tớ thì không muốn thế. Tớ biết mối quan hệ của hai người bọn họ rất thân với nhau từ những ngày trò chơi bắt đầu. Nên giờ mối quan hệ của họ xảy ra như vậy thì tớ không bằng lòng.

Nói tới đây nước mắt của Hoa đã rơi Long có thể nghe được tiếng khóc khít khít từ Hoa.

Còn riêng bản thân Long thì đang bụm miệng lại mà nhin cười trong suy nghĩ của nó lúc này hình thành hai dòng suy nghĩ.

Một là ôi trời ơi lần đầu tiên trong đời tận mắt chứng kiến có một người con gái khóc khi nói về mình trong trò chơi. Vinh hạnh!Quá vinh hạnh

Hai là Không tin được có cái vụ này thôi mà nó bị thêu dệt lên một tầm cao mới bản thân là người trong sự việc mình nên nói gì đây?Chẳng lẽ lại bảo rằng sự thật của mọi chuyện chỉ quả troll thất bại của Lão Nhị dành cho mình. Nếu mình nói vậy thì chắc Nhỏ Hoa sẽ không tin mình nên nói làm sao đây?

Băng khoảng một hồi cuối cùng nó cũng tìm ra điều cần nói.

-Mấy cái chuyện này thì thật sự là tớ không rành mặc dù trò đó tớ có chơi nhưng không quan tâm tới mấy ông đó nhưng tớ nghĩ như thế này nếu như mọi chuyện chỉ là lời thêu dệt từ dư luận thì sao lỡ đâu mọi thứ chỉ xuất phát từ những phán đoán mơ hồ từng những người không có mặt trong sự việc. Tốt nhất là bà cứ bình tĩnh rồi tự tìm ra câu trả lời.

-Đúng là lời nói của ông cũng đúng. Cảm ơn ông nhé. Tôi cảm thấy khá hơn nhiều rồi.

-Có gì đâu tớ chỉ nói những thứ đúng đắn thôi.

-À mà này lỡ nói rồi thì tớ còn chuyện này tớ nói luôn có cái bài về môn over power tớ chưa là xong.Mấy cái bài tập bình thường thì xong rồi còn cái bài về over power thì tớ còn thiếu câu cuối.

-Nó như thế nào?

-Nó đề là hãy đưa ra một mẹo trong trò chơi.Nhưng nó còn đề là những đáp án đạt được sự chính xác và hiệu quả thì sẽ được cộng 1,0 điểm nhưng nếu đáp án đặc biệt thì sẽ được cộng tới tận 3,0 điểm.Bản thân tớ thì muốn có được điểm tuyệt đối nên muốn hỏi cậu rằng có biết mẹo nào không.

Nhỏ Hoa thì mặc dù bề ngoài khá nhỏ nhắn thái độ ứng xử thì khá dễ thương nhưng bên trong thì có đôi chút tham vọng.Bản thân long thì không ngại chia sẻ chút bí quyết có được trong những năm chơi trò này.Nhưng Long cũng phải có chút cân nhắc không thể đưa thông tin nào quá đặc biệt tốt nhất là nên chọn thứ gì đó đơn giản mà ít người biết.

-Tớ có một mẹo của người bạn nghề thuần thú sư chỉ cho đó là dùng nước tiểu của bất kỳ loài động vật nào tưới lên người Silm King thì nó sẽ lập tức tan chảy nhưng sẽ có điểm yếu là khi Silm King tan chảy thì gây ra một mùi không dễ chịu nhưng cũng không gây hại cho người chơi.

-Wow...Tớ không biết là có mẹo đó.Nhưng tớ tin tưởng cậu.

Bản thân Long thì biết mẹo này tại vì ngày đầu tiên chơi nó vô tình đi ngay vào tổ của Silm King lúc đó mọi thứ quá chân thực nó bị hù đến mức đi ra ngoài và thế là mẹo đó sinh ra đời.

Xử lý xong cái quần thì cũng đã đến chiều nó vì thế nó cũng đành lòng đi về

Đứng trước cổng trường là hình bóng nhỏ nhắn của Nhỏ Hoa nó học bán trú.Nó đang đứng chờ bố mẹ thì Long đến hỏi:

-Đang chờ bố mẹ hả?

Nhỏ Hoa quay sang trả lời:

-Ừ.Bình thường thì họ đợi mình sáng bây giờ thì tớ còn chưa thấy họ đâu.

-Thôi vậy để tui đứng chờ cùng bà.Chứ để bà đứng đây một hồi gió thổi bay mất kiếm bà mệt lắm.

-Ông đừng xem thường tui nha tui cũng mạnh lắm đó

Nhỏ Hoa nói xong đưa tay trái lên gồng

-Rồi!Rồi mình biết sợ rồi.

Hai đứa nó đứng chờ Ba Mẹ của Nhỏ Hoa khoản chừng 20 phút thì Long mới nói:

-Trời sắp mưa rồi!Thôi nhà bà ở đâu tui lấy xe chở bà về.

-Được không?Lỡ tui về rồi bà mẹ tui tới đây kiếm thì sao?

-Vậy thì bà để lại lời nhắn cho thầy giám thị có gì thầy nói dùm(Học sinh cấp hai chưa được đem điện thoại nên không nhắn tin cho ba mẹ được).

-Đúng rồi vậy nhờ cậu chở về dùm

Long lấy xe ra rồi chở Nhỏ Hoa về nhà lúc này bầu trời đang đầy mây đen nên nó cố đi thật nhanh.Mà đâu ai ngờ được rằng nhà của Nhỏ Hoa cách trường học gần cả chục km.Sau khoản thời gian nửa tiếng cuối cùng Long cũng chở Nhỏ Hoa về đến nhà.

Lúc này trước mặt của Long lúc này là một ngôi nhà uy nga tráng lệ trước mặt là hai cánh cửa đồ sộ bên trong là một sân cỏ rộng thênh thang.Điều đó cũng giải thích phần nào về việc ngày nào đi về thì nó cũng thấy có xe hơi đứng trước cửa trường.Nhỏ Hoa thì nó bấm chuông.Chiếc có kèm theo hệ thống camera rất tiên tiến.2 cánh cửa lớn lúc này thì đang tự động mở ra.

-Chào nhé!

-Ừ mai gặp lại!

Bầu trời lúc này đầy mây đen Long đang cố gắng chạy thật nhanh về nhà nhưng không ngờ khi gần đến nhà Long bị một đám thanh niên chạy xe đứng chặn đầu

-Mấy anh là ai?

-Mày không cần nói nhiều tụi bây đánh nó

Cả đám thanh niên cầm gậy sắt lao ra đánh Long túi bụi nó cố gắng phản kháng nhưng không được.Nó bắt đầu chuyển sang cầu cứu nhưng dù có kêu la

thảm thiết bao nhiêu thì những người xung quanh vẫn chỉ đứng nhìn.

-Dừng tay!

Một âm thanh vang lên làm tất cả đám thanh niên cảm gậy dừng lại. Long cố gắng nhìn lên thì thấy Khoa tiến lại gần nó cứ nghĩ rằng Khoa dù trong trường là kẻ bắt nạt nhưng ngoài đường thì nghĩa hiệp giúp đỡ người gặp nạn.

Khoa đi đến đám thanh niên cầm lấy một cây gậy rồi nói:

-Để tao lo chúng mày đi ra.

Lúc này Long mới hiểu ra rằng thằng bày đầu cho đám này là thằng Khoa.

-Chà Chà ai đây?À...Đúng rồi là thằng cả gan dám chớ vợ tương lai của tao đây mà

-Ai?Hoa hả ai bảo Hoa là vợ tương lai của mày?

Bản thân Long là người bạn thân của Nhỏ Hoa.Nó chưa bao giờ nghe Hoa kể về việc nó có hôn ước với ai cả.

-Ai bảo tao sao?Mày không có quyền được biết.Mày chỉ cần biết trong tương lai tao sẽ cưới Nhỏ Hoa.Mày biết tại sao tao lại tự tin đến như vậy không?Vì tao giàu nhà tao dư sức cưới 10 con Hoa.

-Thằng chó!!!!

Bản thân thằng Long cực kỳ quý Nhỏ Hoa nên khi nghe những lời nói xem thường phẩm giá của con Nhỏ Hoa nên nó trở nên kích động.Nó lúc này đứng bật dậy giờ nắm đấm hướng về thằng Khoa.Còn thằng Khoa thì nó giật vì nó không ngờ cái thằng mà nó bắt nạt từ xưa tới nay bây giờ nó lại dám đánh mình nên nó chưa kịp phản ứng.

Bụp

Một tiếng da chạm da làm mọi người xung quanh ngỡ ngàng.

Ahhhhh...

Tiếng hét từ thằng Khoa kêu lên.Từ xưa tới nay chưa ai dám đánh nó dù là cha mẹ mà bây giờ có thằng nó bắt nạt từ xưa tới nay đánh nó đây không khác gì sự sỉ nhục.Ánh mắt của thằng Khoa trở nên dữ tợn:

-Con mẹ mày!Ai cho mày dám đánh tao hả?

Nó vừa nói vừa cầm cây quát vào người thằng Long.

Bụp....Bụp....Bụp

Tiếng vũ khí đánh vào người thằng Long những người đứng xung quanh cũng di tán dần vì không muốn rước họa vào thân.

Ai mà dám đối chọi với những người có quyền lực,trừ khi người có quyền lực lớn hơn họ còn không thì chỉ là con kiến mà thôi.Xả hội này luôn là như vậy người vô dụng thì chỉ có thể làm con mồi cho người khác đớp.

-Về thôi tụi bây

Sau khi đánh đã tay thì Khoa kêu tụi thanh niên đi về.Để lại thằng Long nằm một cục thoi thóp như sắp chết.

Hực....

Tiếng ho của Long lúc này cũng trở nên khó khăn nó cố gắng đứng dậy rồi dắt xe đạp về nhà.Sở dĩ nó có thể chèo kéo được về nhà là nó đang cố gắng dùng những gì còn sót lại của cơ thể để chống cự.Về đến nhà cũng là lúc nó bất tỉnh.Trong chút ý thức thoi thóp còn lại nó còn nghĩ

-Ước gì thế giới này là over power ta sẽ là người mạnh nhất là những thứ mà ta bây giờ không thể

Chỉ có những thứ không thực hiện được thì họ mới ước mơ và đối với Long thì nó ước mơ khá nhiều.Ước có cha,có mẹ,có người thân nhưng điều đó đã không thành hiện thực.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Ước muốn đã thành hiện thực

Sự hình thành nên Long là kết quả của 1 sự bùng nổ của 1 cặp đôi trẻ.

Mặc dù họ bị họ hàng người thân từ mặt nhưng họ đồng lòng sinh ra Long muốn nuôi nấng Long. Dù là như vậy nhưng tuổi đời của họ vẫn còn rất trẻ, họ không đủ khả năng lo cho cuộc sống của họ đừng nói chi là nuôi thêm Long. Nhưng khi bị dồn vào bước đường cùng họ gặp một người đàn ông mời vào một tổ chức và sẽ hứa Long có được những thứ mà cha mẹ Long không cho được. Thế là họ đã ra đi và không trở về. Vì thế đối với Long từ nhỏ đến lớn nó chỉ có một bà bảo mẫu yêu thương chăm sóc nhưng đến lúc hết thời gian nuôi dưỡng thì bà bảo mẫu trở mặt và bỏ Long từ đó thứ Long bắt đầu sống thu mình lại rồi đến ngày over power ra mắt Long bắt đầu có thứ để nó níu giữa sự sống lại. Đối với Long over power là tất cả.

Quay trở lại hiện tại lúc này đang là thứ 7 nên Long không phải đi học. Nhưng mà nếu có đi học cũng không được nó vừa trải qua một trận đánh thừa sống thiếu chết nên cơ thể hiện tại của nó phải ngủ 3 ngày liên tiếp mới có thể hoàn toàn hồi phục. Nhưng điều làm nó thức dậy là một âm thanh.

Chúc mừng người chơi Long lên cấp kỹ năng Thờ lever 1

Chúc mừng người chơi Long lên cấp kỹ năng Thờ lever 2

Chúc mừng người chơi Long lên cấp kỹ năng Thờ lever 105

Long lúc này chợt tỉnh dậy

-Ồn ào quá. Bàng hệ thống!. Phần cài đặt! Tắc thông báo lên cấp kỹ năng!

Nói xong nó liền không nghe tiếng thông báo nữa nó đã quá quen với thao tác trong over power (từ nay cho tới gọi là op cho nó ngắn). Nên kể cả lúc ngủ thì nó cũng dễ dàng làm một cách đơn giản.

Nhưng một lúc sau trong đầu của Long bắt đầu cảm thấy có gì đó sai sai.

-Tại sao mình lại nghe thông báo đó mình nhớ là mình đâu có đang chơi op.

Bất chợt Long tỉnh dậy ngó nghiêng xung quanh thì nó thấy khung cảnh quen thuộc xung quanh nhà. Nó thấy vậy liền nghĩ đây chỉ là giấc mơ.

Long cố gắng đứng dậy lúc này người nó vẫn còn rất đau đớn. Nó đi vào phòng khách lấy hộp cứu thương để xử lý vết thương. Ngôi nhà nó sở hữu là từ tiền nhóm tổ chức mà ra. Mỗi tháng thì sẽ có tiền chuyển đến cho Long sinh hoạt. Mặc dù như vậy nó cũng thấy rất trống vắng tình cảm.

Long vừa xử lý vết thương vừa mở tivi xem tin tức. Nó khá là thích xem thời sự hơn là các bộ phim hoặc là hoạt hình. Tivi mở lên nó liền chấn động khi tất cả các kênh đều thông báo về một việc

-Tin khẩn báo tất cả mọi người trên thế giới rằng có một số hiện tượng đặc dị xảy ra.

Thứ nhất: trò chơi op đã bị xóa vĩnh viễn nguyên nhân thì chúng tôi đang tìm rõ.

Ngay từ tin thứ nhất đã làm cho Long suy sụp tại sao op lại bị xóa đó là tất cả đối với nó bây giờ không còn chơi được sau này nó phải sống sao.

Tivi vẫn tiếp tục nói tiếp

-Tin thứ hai là tất cả người dân đều có một hệ thống trò chơi y như op ngoài đời thực. Tôi xin nhắc lại là ngoài đời thực. Vì thế nên mong mọi người cân nhắc vì chúng tôi không biết sẽ có hậu quả gì.

Long đang suy sụp thì khi nghe thông tin vừa được nghe nó lại cảm thấy sững sốt.

-Cái gì? Một hệ thống trò chơi y như op ngoài đời thực? Vậy chẳng lẽ giấc mơ lúc nãy là sự thật.

Long chứng thực xem thông tin vừa rồi có đúng không.

-Bàng hệ thống! Phần thông tin nhân vật!

Tên: Long

Giới tính: Nam

Tộc: Người

Nghề: Chưa có

Level: 1 {0/100}

Hp:50/130(0,005/s)

Mp:58/58(0,009/s)

Str(Strength:Sức mạnh):20

Agi(agility: nhanh nhẹn):24

Vit(vitality: sức sống):13

Wis(wisdom: thông thái):30

Int(intelligence: trí thông minh):30

Luk(luck: may mắn):5

Điểm cộng:0

Kỹ năng:

Thở:

Miêu tả:hít một luồng khí vào cơ thể giúp cơ thể sản khoái.

Lever 205 {30/40}

Kỹ năng thiên phú

Vô tận học tập:

Miêu tả:Có khả năng học skill trong lần đầu tiên.

Lever:MAX

Vô tận thăng cấp:

Miêu tả:Mỗi kỹ năng cứ mỗi 5 lần thăng cấp thì tiến độ thành thạo sẽ tăng lên 1.Nhưng có khuyết điểm là sẽ bị giảm hiệu quả tăng thêm khi lên cấp.

Lever:Max

Kết giới vô tận kết giới:

Miêu tả:tạo ra một không gian vô tận trong đó không gian và thời gian sẽ bị đóng băng không ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài.

Hồi chiêu:10 ngày

Lever 1:{0/1}

Tạo ra kết giới có thể tồn tại 30 ngày.

Nó đọc xong thì trong lòng vui sướng không ngờ là nó có tới ba skill thiên phú bá đạo còn về chỉ số cá nhân thì chỉ có thể rút ra một nhận xét là tất cả mọi thứ được reset lại.

Nhưng hiện tại thì nó thấy quý nhất là skill thiên phú thứ hai.Nó quá bá nó khiến cho những skill còn lại trở nên mạnh mẽ.Mặc dù bị giảm hiệu quả khi lên cấp nhưng không sao bị giảm thì chỉ cần lên cấp càng nhiều càng tốt.

-Skill thở của mình chưa gì đã lever 206.Skill thiên phú tao yêu chúng mày.

Chưa kịp ăn sáng nó bắt đầu kiểm nghiệm skill thiên phú thứ 3 vì đây là skill có khả năng cực lớn về không gian và thời gian nên nó muốn xem nó có đúng hay không.Long phấn khích nói lớn lên:

-Mở kết giới

Âm thanh vang ra như phá vỡ cả căn phòng.Bản thông tin vừa hiển thị rằng skill thiên phú thứ ba của nó vừa lên cấp.

Kết giới vô tận kết giới:

Miêu tả:tạo ra một không gian vô tận trong đó không gian và thời gian sẽ bị đóng băng không ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài.

Hồi chiêu:9 ngày 23 tiếng 59,001 giây

Lever 2:{0/1}

Tạo ra kết giới có thể tồn tại 30 ngày 0,0001 giây

-Ái cha!Không ngờ là bị giảm kinh thiệt.

Khi vào kết giới xung quanh Long là một không gian trống không không có thứ gì.Nó liền biết skill này là dùng để luyện tập bù lại khuyết điểm cho skill thứ hai.

Ngay lúc này trong tâm trí nó chỉ muốn luyện tập để trở nên thật mạnh nó không còn muốn bị người khác bắt nạt.

-Bây giờ mình phải tận dụng được toàn bộ những điểm mạnh từ ba skill này.Mình nên có một skill làm chủ lực nào đó mạnh nhưng không tiêu hao quá nhiều mana.Hừm...

Long bắt đầu rơi vào mớ hỗn độn với một đồng ý nghĩ rằng không biết nên luyện tập skill gì để phù hợp được với các skill thiên phú.

-À đúng rồi.

Long bắt đầu nghĩ đến một skill mà nó nghĩ là rất phù hợp cho cả ba skill thiên phú.

Long bắt đầu truyền mana bàn tay vận dụng toàn bộ ý nghĩ về một hình dạng của một thanh kiếm cơ bản.Bàn tay của Long bắt đầu chuyển động sau đó xuất hiện một thanh kiếm y như Long đã tưởng tượng.

Chúc mừng người chơi Long đã học được skill:

Tạo hình mana:

Miêu tả:người sử dụng sẽ biến mana của mình thành một hình dạng nhất định kích thước càng lớn thì mana tiêu hao càng nhiều.

Lever 1 {0/1}

Long không phải muốn sử dụng skill tạo hình mana thành skill chủ lực.Skill đó chỉ là bước đệm cho ý nghĩ nhất thời vì skill nó muốn liên quan đến kiếm mà lúc tạo kết giới vội quá nên không kịp chuẩn bị.Lúc này skill chủ lực của nó thực sự mới bắt đầu.Long bắt đầu dùng một lượng mana lớn của nó để tạo thành một liên kết vô hình giữa Long và thanh kiếm.

Thanh kiếm lúc này nó đang lơ lửng trên không trung nhưng được một lúc thì thanh kiếm rơi xuống rồi tan biến.Tiếng thông báo lại vang lên.

Chúc mừng người chơi Long nhận được skill:

Điều khiển đồ vật:

Miêu tả:dùng một lượng mana để điều khiển một vật

Lever 1 {0/1}

Hà..Hà...Hà

Tiếng thở dốc của Long phát lên nghe thật nặng nề.Đã rất lâu rồi Long mới trải qua cảm giác tập trung cao độ đến như vậy.Nên lúc này có phần không quen.Long lúc này gần như kiệt sức nó nằm bẹp xuống đất

Hahahahahahaha

Tiếng cười vang lên từ Long.Vì nó biết được sự thành công ít ỏi này sẽ là bước đệm to lớn cho Long sau này.Không lâu nữa nó sẽ lại đứng trên đỉnh cao của sức mạnh.

Một tiếng sau cơ thể của nó dần hồi phục nhưng mana thì hồi lại chỉ gần một nửa.

-Xem ra mình cần phải có thêm một skill giúp tăng tốc độ hồi mana.

Thông thường khi muốn tăng cường khả năng hồi phục mana thì người chơi cần phải dùng vào vật phẩm hỗ trợ chứ ít người sử dụng skill để hồi phục.Vì những skill đó thông thường thì sẽ rất khó học và sẽ rất khó để lên cấp vì tiến độ thành thạo yêu cầu rất cao.Nhưng đối với Long thì lại khác nó có những skill mà khiến cho bản thân người khác thêm muốn.

Long lúc này ngồi xuống vào thế đan điền.Nó tập trung tinh thần lại rồi nhận được thông báo.

Chúc mừng người chơi Long nhận được skill:

Thiên:

Miêu tả:tập trung tinh thần giúp gia tăng tốc độ hồi phục mana

Lever 1 {0/1}

Gia tăng tốc độ hồi phục mana lên 0.0001%

-Tốt!

Một tiếng nói cũng đã thể hiện được dự thỏa mãn của Long.

Và thế là nó bắt đầu điên cuồng tập luyện hết 20 ngày đầu tiên trong kết giới nó đã chuyên tâm sử dụng skill Thiên đẩy nó lên giới hạn cực đại ở lever 999,999,999.

Giờ đây chỉ còn vài lần nữa là skill này sẽ lên cấp thêm lần nữa.Long muốn xem khả năng lên cấp của một kỹ năng có bị giới hạn hay không.Thế là nó tiếp tục luyện tập.Và điều nó không ngờ đã xuất hiện.

Skill thiên sau khi lên cấp đã biết mất nhưng nó lại đột phá biến thành một skill mới.

Nguyên lực thần pháp:

Miêu tả:Gia tăng gấp đôi lượng mana và khả năng hồi phục mana mỗi lần lên cấp.

Lever 1 {0/200,000,000}

Tác dụng:x2 tốc độ hồi phục mana và x2 số lượng mana.

Lúc này nó vui mừng hơn hờ vì hiện tại với skill mới này thì nó không cần lo đến mana nữa.Thế là nó bắt đầu dùng những ngày còn lại trong kết giới để luyện tập 2 skill còn lại.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cuối cùng đã báo thù rồi

Trước khi bắt đầu chương cho tới thay đổi chút về skill nguyên lực thần pháp.Skill này sẽ không nhân đôi nữa mà là sẽ cấp số nhân tức là mana có 2 thì cấp số nhân lên thành 4,có 4 thì cấp số nhân lên thành 16.Tớ làm vậy để cho main bá xú.

Sau một tháng luyện tập trong kết giới thành quả đem lại quá nhiều khi cả ba skill nó học được không skill nào dưới lever 900.Nó ra khỏi kết giới mở bảng thông tin lên để xem thành quả 1 tháng của nó.

Tên:Long

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Nghề:Chưa có

Level:1 {0/100}

Hp:130/130(0,005/s)

Mp:3 364/3 364(3 901/s)

Str(Strength:Sức mạnh):20

Agi(agility: nhanh nhẹn):24

Vit(vitality: sức sống):13

Wis(wisdom: thông thái):30

Int(intelligence: trí thông minh):30

Luk(luck: may mắn):5

Điểm cộng:0

Kỹ năng:

Thờ:

Miêu tả:hít một luồng khí vào cơ thể giúp cơ thể sản khoái.

Lever 1,158 {109/231}

Nguyên lực thần pháp:

Miêu tả:cấp số nhân lượng mana và tốc độ hồi phục mana mỗi lần thăng cấp.

Lever 1 {0/200,000,000}

Điều khiển đồ vật:

Miêu tả:dùng một lượng mana để điều khiển một vật

Lever 901 {59/180}

Tác dụng:giới hạn điều khiển đồ vật cùng 1 lúc 102 món đồ.

Tạo hình mana:

Miêu tả:người sử dụng sẽ biến mana của mình thành một hình dạng nhất định kích thước càng lớn thì mana tiêu hao càng nhiều.

Lever 907 {23/181}

Tác dụng:gia tăng độ bền sức mạnh của món đồ tạo ra thêm 120%

Kỹ năng thiên phú

Vô tận học tập:

Miêu tả:Có khả năng học skill trong lần đầu tiên.

Lever:MAX

Vô tận thăng cấp:

Miêu tả:Mỗi kỹ năng cứ mỗi 5 lần thăng cấp thì tiến độ thành thạo sẽ tăng lên 1.Nhưng có khuyết điểm là sẽ bị giảm hiệu quả tăng thêm khi lên cấp.

Lever:Max

Kết giới vô tận kết giới:

Miêu tả.tạo ra một không gian vô tận trong đó không gian và thời gian sẽ bị đóng băng không ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài.

Hồi chiêu:9 ngày 23 tiếng 59,001 giây

Lever 2:{0/1}

Tạo ra kết giới có thể tồn tại 30 ngày 0,0001 giây.

Long lúc này quá thỏa mãn với những thứ nó đang có.Hài lòng nhất là tốc độ hồi phục mana của nó đã vượt qua cả số lượng mana nó đang có.

Long lúc này đi đến dần máy tính xem các trang mạng xã hội để xem mọi người sẽ ứng xử như thế nào đối với hiện tượng đặc dị này.Vì trong kết giới không có ảnh hưởng gì đến thời gian hiện tại nên lúc này vẫn đang là thứ bảy nó có tận 2 ngày để nghiên cứu.

Long lên Mặt Sách trang mạng xã hội nổi tiếng nhất thế giới để xem thông tin. Điều hiển nhiên nó thấy là mọi người đều bàn luận về hiện tượng này. Phần lớn mọi người đều phần khích cường nhiệt. Ví dụ như là:

-Ồ trời trời.

-Không thể tin là chuyện này lại xảy ra cứ như là một bộ phim.

Nhưng có một số người thì bày tỏ quan điểm xem đây có thể là một hiện tượng xấu có thể hủy diệt thế giới.

Nhưng hơn hết Long muốn quan tâm tới là chính phủ của các nước sẽ xử lý sao về chuyện này. Câu hỏi thật lớn trong nó lúc này là liệu các nước có dùng nó trong việc chiến tranh hay không? Thật sự mà nói nếu như có thì xác định thế giới này sắp tiêu rồi.

Sau hai ngày nghỉ ở nhà Long đã tổng hợp được những thứ như sau:

-Thứ nhất hiện tượng đặc dị này được mọi người đặt một tên gọi là out game.

-Thứ hai sẽ có các cánh cổng xuất hiện ở một số nơi cố định. Bên trong những cánh cổng đó là một không gian khác có quái vật. Nói tóm gọn đó là dungeon.

-Thứ ba mọi người có thể hồi sinh ở ngay tại chỗ bị giết sau 30 ngày kể từ lần bị giết. Nhưng họ sẽ không được hồi sinh khi đang ở trong dungeon hay là tuổi thọ đã hết.

-Thứ tư mọi người không thể có hành vi bạo lực gây thương tích hoặc cách hành vi gây tổn hại đến tâm lý. Vì sẽ có các người bảo vệ xuất hiện và ngăn chặn việc đó. Những người bảo vệ đó được cho rằng là có sức mạnh ở tầm lever 300 trở lên.

Cả bốn thông tin trên đều rất có lợi cho thế giới nhưng có phải là quá tốt hay không hay có một sự sắp đặt từ ai đó. Nhưng hiện tại Long vẫn chưa nghĩ ngờ gì.

Khi xem xong cũng đã đến tối ngày chủ nhật. Hai ngày không ăn rồi nên lúc này Long đói kinh khủng nên nó xuống bếp làm vài món ăn rồi lên giường đi ngủ.

Sáng mai nó thức dậy vệ sinh cá nhân ăn sáng mặc đồng phục rồi lấy xe đạp chạy đến trường học. Trên đường đi đến trường Long nhìn thấy đầu ba thằng nhóc trên tay có đầu vài đóm lửa rồi có mấy người thì làm rễ cây mọc lên. Nó đi ngang qua một công viên thì nó thấy một cánh cổng đi vào dungeon. Cánh cổng đó khá lớn nó trông như một lỗ xoáy nước ở giữa không trung.

Đi đến trường bước vào lớp chưa gì nó đã thừa biết rằng thằng Khoa sẽ không buông tha nó nhưng hiện tại đã khác thằng Khoa bây giờ có thể là con nhà quyền thế nhưng Long bây giờ là top 1 op nó ngang sức chấp gấp đôi tụi thanh niên đánh Long lúc trước.

Bước vào lớp học đứa nào cũng xôn xao bàn tán về hiện tượng out game. Có đứa thấy Long vào lớp nên lại bắt chuyện.

-Long! Ông có biết out game đúng hông?

-Ừ có!

-Thật điên rồ cứ như ở trong mơ. Tui không tưởng tượng được rằng chuyện này lại xảy ra.

-Ừ tui cũng vậy.

-Vậy này cậu có học được skill nào chưa, Long?

-Ừ thì à.

Long bây giờ chần chừ bởi vì nó không biết nên nói thế nào. Chẳng lẽ bây giờ nói nó có không những skill bình thường mà còn có những skill thiên phú cực kỳ bá đạo? Nói ra chắc nó sẽ bị người khác ghen ghét thôi. Vì người càng có tài càng bị người khác hãm hại bởi vì thế nó không muốn để lộ danh tính thật ngoài đời khi còn là Gabuda. Nhưng mà nói dối rằng không có học được skill nào thì lại nhục.

Ngay lúc này nó cần có một skill gì đó đơn giản để cho đỡ nhục ngay lập tức dồn mana vào trong cánh tay rồi đấm ra một phát giả vờ như đang tập thể dục. Lúc này tiếng thông báo vang lên.

Chúc mừng người chơi Long học được skill mana punch (cú đấm mana):

Miêu tả: tụt một lượng mana tùy ý sau đó giải phóng bằng cách đấm. Cú đấm sẽ càng mạnh dựa vào lượng mana cho vào.

lever 1 {0/1}

Tác dụng:

1 mana gia tăng 0,001 sát thương

-Có tớ có học 1 skill đó là mana punch

-Mana punch cái skill giẻ rách đó mà mày cũng học.

Thằng Khoa lúc này nó lên tiếng sỉ nhục Long.Lúc này Long không còn nhịn được nữa nên nó bắt đầu lên tiếng.

-Đủ rồi đó!Tao bảo cho mày biết mày bắt nạt tao đủ rồi.

-Ồ!Mày vừa ăn gan trời!Thôi được tao với mày ngay tại đây đánh nhau xem ai thắng.

-Được thôi!Ngay tại đây.

Mấy đứa xung quanh bắt đầu dọn dẹp bàn ghế để tạo sân đấu cho hai đứa nó.Thậm chí còn có đứa còn xài skill làm tờ rơi phân phát khắp trường.

Chẳng mấy chốc toàn bộ học sinh giáo viên bu quanh chật kín lớp học khiến cho tụi này đánh không được buộc lòng hai đứa này phải xuống sân trường đánh.

Xuống đến sân trường học sinh ngồi trên các dãy lầu nhìn xuống giáo viên thì được ưu tiên ngồi ghế VIP ở dưới sân trường.Bá đạo hơn là thầy hiệu trưởng với cô hiệu phó ngồi lót dép ngồi ở trong một hóc kín để không bị phát hiện.Vì giáo viên không ngăn học sinh đánh nhau thì được nhưng thầy hiệu trưởng là người đứng đầu không làm gương thì nhục nên chỉ có cách đứng ở một góc để không bị phát hiện.

3...2....1 bắt đầu

Đồng loại học sinh giáo viên hô lên báo hiệu cho hai người bọn họ.

-Chuẩn bị chết đi thằng rác rưởi.Hôm nay mày sẽ lại....

Bụp....

Thằng Khoa chưa kịp đọc xong thoại như mấy nhân vật xấu trong phim thì đã bị Long dùng mana punch với toàn bộ mana có trong người nhưng sát thương gây ra chỉ có 3,364.

-Mày đang gãi ngứa tao đó hả.

Thằng khoa lúc này bị phá lời thoại nên nó bực lên dùng một chiêu mana punch tương tự đánh vào người thằng Long.

Bụp....

Thằng Long lúc này bị đánh một cú văng về sau.Bản thân Long đã từng là top 1 op nên nó có một chút kỹ thuật.Nên Long lúc này dù bị đánh văng nhưng nó vẫn có thể chống tay nhào một vòng để giảm sức văng của cú đánh.

-Ồ!Không ngờ là mày biết võ.Hay đấy nhưng cú hồi nãy là mana punch của mày đó hả giống như gãi ngứa tao thôi.

Thằng Khoa đang sỉ nhục thằng Long.Nhưng thằng Long lúc này bắt đầu phì cười rồi nói:

-Gãi ngứa hay không ai thua sẽ rõ.

-Mặc cười quá hà!Rõ ràng là mày sẽ thua rồi.Sức mạnh của tao mạnh hơn mày rõ rệt.Mày sẽ không bao giờ thắng tao đâu thằng nhát.....

Bụp.....

Chưa kịp nói xong thằng Khoa bị một cành cây rơi trúng đầu rồi bất tỉnh.

-Thắng rồi.Thằng Khoa bất tỉnh rồi!

Tất cả mọi người xung quanh thì nhìn cứ tưởng rằng thằng Long ăn may nhưng sự thật thì là do một tay thằng Long sắp đặt.Chính nhờ lúc lại gần thằng Khoa đã giúp thằng Long đặt liên kết giữa nó và cành cây trên đầu thằng Khoa.Chỉ cần một phát nhích tay thì nó dư sức đánh gục thằng Khoa.

Khi trận đấu kết thúc nó lại bị thầy hiệu trưởng gọi lên phòng riêng để nói chuyện.Trong đầu thằng Long lúc này nó thừa biết có chuyện gì đó mà thầy hiệu trưởng bị phát hiện.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tiến vào dungeon

Đi vào phòng hiệu trưởng Long thấy Nhỏ Hoa cũng ở trong phòng. Nó không biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo nhưng bầu không khí trong phòng rất căng thẳng nên nó cũng không lạc quan lắm.

Lúc này thầy hiệu trưởng bước vào ngồi vào ghế và cất giọng.

-Trò Long!Được mọi thầy cô biết đến là một học sinh ngoan hiền ưu tú. Còn trong mắt của bạn bè là một đứa nhút nhát luôn bị bắt nạt.

Ấy vậy mà hôm nay lại dám thách thức đứa được biết đến là đứa con có quyền lực rất lớn. Thậm chí chỉ có một skill cũng đánh thắng được. Tôi có thể cho rằng là cậu may mắn vì cành cây rơi trúng đầu trò Khoa.

Nhưng cậu lại đưa ra một mẹo không xác thực được là có đúng không cho trò Hoa. Vì tỉ lệ spawn của nó rất thấp nên không thể chứng thực. Nên tôi cũng sẽ không truy cứu.

Nhưng việc chính tôi muốn gọi cậu lên đây là trò Hoa em có thể về.

Nhỏ Hoa đứng dậy rồi đi ra phòng. Nhỏ Hoa vừa đi ra khỏi phòng thẳng Long cảm thấy thật trống trải. Không khí lúc này cũng càng trở nên căng thẳng. Nhưng lúc này tiếng nói của thầy hiệu trưởng lại cất lên:

-Cậu biết không việc cậu thắng trò Khoa không phải đơn giản là may mắn mà là có một tác động từ một thứ khác. Hay tôi nói thẳng ra là một skill khác tác động vào cành cây khiến nó rơi xuống. Vậy cậu có giải thích gì về việc đó?

Tâm trí của Long sau khi nghe:Thôi xong. Xác định rồi. Bí mật đã lộ. Thôi cứ giả vờ không biết trước đã.

Long lúc này hít một hơi thật sâu để lấy lại tinh thần rồi nói.

-Dạ em hoàn toàn không biết về chuyện đó.

-Thì ra là vậy. Em nói dối cực kỳ tệ đó.

Tâm trí của Long lúc này:úi vậy mà, thầy lại biết được không tin luôn. Thôi cuộc sống về sau không còn em nữa rồi.

Thầy hiệu trưởng lúc này nhìn vào bộ dạng sợ hãi của Long rồi nói:

-Trò làm thầy nhớ đến một người bạn ở trong op hồi đó. À mà không, gọi là sư phụ mới đúng vào lần đầu tiên gặp mặt sư phụ của thầy cũng chỉ nói rằng chỉ có một skill duy nhất nhưng khi ra thi đấu thì ông ấy luôn thắng với cái lý do là MAY MẮN.

Về sau khi thầy đi theo ông ta thì thầy đã học được rất nhiều thứ dần dần thầy đã trở nên mạnh mẽ nhưng đến tận bây giờ khi out game xuất hiện thì thầy vẫn chưa được gặp mặt ông ta để cảm ơn.

Nhưng mà thôi chuyện cũ cũng đã qua không nên nhắc lại. Nhưng thầy chỉ muốn nói với em là không nên chọc vào những con người quyền lực. Sẽ rất có hại đấy. Giờ thì em có thể đi rồi.

Long đứng dậy đi ra khỏi phòng. Vừa ra khỏi cửa phòng thì Nhỏ Hoa đã lại đứng hỏi xem có chuyện gì xảy ra nhưng Long không trả lời mà một mạch đi về lớp. Nhỏ Hoa thấy vậy nên cũng không muốn hỏi tiếp.

Về đến lớp ai cũng nhìn Long với con mắt ngưỡng mộ không phải vì nó đã chiến thắng trận đấu mà là nó đã làm bẽ mặt thằng Khoa vì đơn giản là gần như cả trường không đứa nào ưa thằng Khoa nhưng cũng phải ngưỡng mộ vì quyền lực của nó quá lớn. Vào chỗ ngồi lúc này cô giáo chủ nhiệm đứng lên trước cả lớp để nói.

-Hôm nay cô có một thông báo từ nhà trường. Như các em đã biết hiện tượng out game là gì nên cô không cần nói. Các em bây giờ sẽ không cần học theo cách thông thường mà là sẽ học theo cách op.

Cô sẽ phát cho mỗi em một quyển sách tổng hợp toàn bộ những kiến thức thực dụng trong cuộc sống. Khi các em cầm lên các em sẽ nhìn thấy một bảng hệ thống thông báo là muốn học nó không thì các em nhấn có sau đó toàn bộ kiến thức sẽ in sâu trong đầu các em.

Sau khi cô giáo nói xong các học sinh bắt đầu được nhận một quyển sách để học.

Sau một tiết học(45 phút)Tất cả học sinh lúc này đã hoàn thành xong những thứ mà chúng nó đáng ra phải mất thêm mấy năm học nữa mới hoàn thành.

Lúc này cô giáo lại đứng trước cả lớp để nói:

-Ngay lúc này cô xin thông báo rằng chúng ta sẽ học những thứ chuyên sâu hơn về op. Và sau đây là lịch học về sau. Các em ghi vào tập cô chỉ nói một lần.

Mỗi tuần các em cũng sẽ phải đi học từ thứ hai đến thứ sáu nhưng đến thứ bảy các em phải đi vào trường để làm bài kiểm tra hàng tuần.

Các em mỗi buổi sáng các em sẽ học về các lý thuyết về những thứ như quái vật, hệ thống, kỹ năng chiến đấu.... Nói tóm gọn các em sẽ học những thứ chuyên sâu về op.

Còn buổi chiều các em sẽ không học mà là luyện tập những skill phù hợp với bản thân hoặc sẽ rèn luyện thân thể để phù hợp với mọi môi trường chiến đấu.

Ngay lúc này học sinh vô cùng háo hức vì giờ đây sẽ không còn học những bài học nhàm chán mà là sẽ học những thứ về trò chơi những thứ mà tụi nó cực kỳ rành.

Nhưng lúc này lại có một học sinh giờ tay phát biểu:

-Thưa cô theo như những gì cô nói thì chúng em bắt buộc phải trở nên thật mạnh để phải đi chiến đấu vô nghĩa trong các dungeon sao? Điều đó sẽ làm cho những nghề như bác sĩ, kỹ sư bị thiếu nhân lực làm sao mà có thể phát triển?

Mấy đứa trong lớp nghe xong thì cũng thấy đúng nên cũng bắt đầu có cái suy nghĩ mong lung. Cô giáo chủ nhiệm lúc này cất lời:

-Được rồi. Bình tĩnh để cô giải thích. Điều em vừa nói không sai nhưng em chưa hiểu rõ nhiều thứ. Để cô nói rõ những thứ đó.

Thứ nhất rằng em nghĩ rằng chúng em bị bắt buộc phải đi vào chiến đấu trong dungeon là không đúng tại vì sau này khi tốt nghiệp thì các em có thể lựa chọn con đường sự nghiệp việc đánh dungeon chỉ đơn giản là một nghề nghiệp mà các em hay gọi là mạo hiểm giả có quyền được chọn chứ không bắt buộc.

Thứ hai rằng nghề mạo hiểm giả không hoàn toàn vô nghĩa vì mạo hiểm giả là những con người hùng mạnh có sức mạnh to lớn có thể bảo vệ người khác. Các em sau này dù không trở thành mạo hiểm giả thì các em cũng từng là một tập sự mạo hiểm giả nhờ các skill hoặc lên cấp các chỉ số của các em có sự cải thiện thì nó sẽ giúp ích cho các em về sau.

Còn về việc đánh nhau trong dungeon thì các em đều biết sau khi giết một quái vật thì chúng sẽ rơi ra một thứ được gọi là hồn thạch. Thứ này lưu trữ bên trong là một nguồn năng lượng to lớn một viên hồn thạch từ orc lever 30 cũng đủ cung cấp năng lượng cho toàn thành phố HCM trong 1 ngày. Vì thế sau này nghề mạo hiểm giả khá là cần thiết cho sự phát triển của mỗi đất nước.

Vậy bây giờ có em nào còn thắc mắc gì không?

Cả lớp khi nghe xong thì đã hiểu sự bá đạo như thế nào của món hồn thạch cái thứ mà từ trước tới nay tụi nó còn không thèm đếm xỉa tới. Còn Cô giáo sau khi nói xong thì về lại chỗ ngồi uống nước rồi lấy trong túi là một cái micro ra để nói:

-Không còn bạn nào có câu hỏi vậy chúng ta bắt đầu học.

Ở đây chắc bạn nào cũng rành về op phải hông vậy giờ cô hỏi một câu hai trả lời đúng cô cho nghỉ hết tiết buổi sáng ok?

Học sinh nghe vậy hưng phấn nên tụi nó háo hức nói chuyện bàn bạc rôm rã với nhau.

Cô giáo bắt đầu nói:

-Câu hỏi đặt ra lần này là: mạo hiểm giả có bao nhiêu nghề?

-Có bao nhiêu nghề?

-Ê có bao nhiêu nghề vậy?

-Tụi bây biết hông?

-Trời ơi mấy cái này đơn giản để tao!

Tiếng xôn xao của mấy đứa vang lên. Còn thằng Long thì nó không quan tâm kiểu như anh đây thừa biết nên không màn tới thế sự nhân gian. Rồi thằng Khoa lúc này nói lớn lên:

-Có nhiều đó mà tụi bây cũng không biết để tao! Cô ơi em biết câu trả lời.

-Mời em

-Dạ thưa cô mạo hiểm giả gồm có nhiều nghề được phân làm 3 nhóm chính như nhóm hỗ trợ, nhóm chiến đấu, nhóm không chế. Ví dụ như:

Nhóm hỗ trợ: Thánh sư, phục hồi sư, dược sư.

Nhóm chiến đấu: xạ thủ, đấu sĩ, pháp sư, tanker.

Nhóm không chế: Độc sư, kết giới sư, không chế sư.

-Em đúng về ba nhóm chính của mạo hiểm giả nhưng em chưa kể đúng về các nghề.Vậy em nào còn có câu trả lời?

-Ê có hông?

-Bí rồi.

-Khó quá.Thôi thua mày ơi.

Cả lớp lúc này không ai biết được câu trả lời chính xác.

Ngay lúc này đây thằng Long lại bị chốt bụng nó đứng dậy chưa kịp xin đi ra ngoài thì đã cô hỏi:

-Em Long có câu trả lời mời em nói.

Thằng long lúc này bị ánh mắt của tất cả mọi người nhìn vào.Có đứa thì muốn biết được câu trả lời nên ánh mắt kỳ vọng có đứa thì không ưa thằng này nên muốn xem nó làm trò trống gì.Thằng Long lúc này không nói thì nhục mà nói mình chỉ muốn đi vệ sinh nữa thì càng nhục nên bây giờ nó buộc lòng phải nói với một tâm trạng đau đớn:

-Dạ.....thưa cô.....

Quá đau đớn nên nó không nói được đàng quàn nhưng nó phải nghiêm túc nên nó hít một hơi thật sâu nhờ có skill thở mà nó cũng lấy lại được chút bình tĩnh rồi nói:

-Dạ thưa cô là mạo hiểm giả có 3 nhóm chính như bạn Khoa đã kể vừa rồi nhưng còn về nghề của mỗi nhóm thì thật sự là không có số lượng nhất định.

Cả lớp lúc này vẫn không hiểu rằng câu trả lời của thằng Long là như thế nào.Có một vài đứa thì cho rằng nó đang nói nhảm nhưng lúc này cô giáo có vẻ hứng thú nên nói:

-Em có thể giải thích rõ được không?

-Dạ thưa cô.Mạo hiểm giả được biết đến như là những con người có sức mạnh to lớn có thể phát triển theo thời gian.Nghề của mỗi mạo hiểm giả chỉ là tên mọi người thường gọi nhưng nói đúng phải là vai trò của mỗi mạo hiểm giả.

Thì vai trò của mỗi mạo hiểm giả được phân định qua những skill và chỉ số của họ.Ví dụ như vai trò là pháp sư thì họ sẽ thường nâng điểm vào chỉ số Wis hoặc Int để gia tăng sức mạnh ma pháp và mana và những skill của pháp sư thì là các loại dùng sát thương phép thuật.

Vậy bây giờ em xin làm rõ cho câu nói số nghề của mạo hiểm giả không nhất định là vì cách nâng chỉ số và những skill khác nhau thì liền trở thành những nghề khác nhau.Ví dụ như có một khoản thời gian mọi người đều bàn tán về một người bí ẩn có đủ sức mạnh nguyên tố.Nhưng thực chất người đàn ông đó là bảo thạch sư.

Cả lớp lúc này nghe từ bảo thạch sư thì hoan mang không biết đó là gì.Nhưng lúc này con đầu của thằng Long đã đi đến đỉnh điểm nên nó bất chấp mọi thứ xung quanh mà nói với tốc độ thần thánh:

-Bảo thạch sư là một nghề của mạo hiểm giả bằng cách nâng điểm luck lên 500 thì ta sẽ được ban tặng cho một skill khiến cho những quái thú mà ta giết rơi ra những viên ngọc chứa các kỹ năng hoặc các hiệu ứng đặc biệt nào đó.Nói tóm lại là nghề của mạo hiểm giả cực kỳ đa dạng nhưng mỗi người chơi nên chọn vai trò nghề nghiệp phù hợp với sở trường để có thể phát triển về sau.Vấn em đã nói xong.Thưa cô cho em đi ra ngoài có chút việc.

Nói xong thằng Long đi ra ngoài với tốc độ của người mang bầu tâm sự để chạy đến toilet.Nhưng khi đến nơi thì nhọ sao mà nó bị một cái dungeon chắn ngay cửa toilet không cho nó vào.Tâm trạng của thằng Long bây giờ như muốn nổi cộc nó quyết định sẽ đánh sập cái dungeon này rồi mới đi toilet và thế là cái dungeon đầu tiên nó đi vào đã bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Được gần năm cấp

Long tiến vào dungeon cánh cổng sau lưng đã đóng lại trước mắt nó là một căn phòng được làm bằng gạch đá,ở bốn góc tường là những chiếc đuốc được thấp sáng.Ở giữa căn phòng trống không chỉ có một chiếc rương.Long từng là top 1 op nên nó thừa biết rằng khi nó mở cái rương ra sẽ có một nguy hiểm gì đó bay ra.

Nó liền dùng skill điều khiển đồ vật đứng từ đằng xa mở chiếc rương ra.Skill điều khiển đồ vật của nó hiện giờ có giới hạn khoản cách điều khiển là 10m.Nên nó sẽ an toàn nếu mở cái rương ra mà không sợ bị nguy hiểm.

Kết...

Tiếng rương mở ra nhưng Long chưa thấy có động tĩnh gì cả. Nó bèn đi đến xem trong rương có cái gì nhưng khi nó nhìn vào thì không có gì bên trong cái rương. Bất ngờ xung quanh căn phòng đột nhiên có một luồng khí u ám xuất hiện. Long lúc này đang vào trạng thái sẵn sàng chiến đấu khiến con đau đã tan biến.

Long lúc này nhìn thấy rằng cái luồng khí u ám đã đang bị hút vào chiếc rương. Một lúc sau luồng khí bị chiếc rương hút hết toàn bộ rồi sau đó chiếc rương đóng lại nhưng mọi chuyện chỉ mới bắt đầu. Lúc này chiếc rương lại mở ra thẳng Long bắt đầu cảm thấy có gì đó sắp xuất hiện.

Và đúng như thẳng Long dự đoán một con nhện khổng lồ từ trong chiếc rương. Nó xuất hiện khá là ấn tượng khi mà nó phá nát cái rương. Chắc sự hình thành của nó là từ luồng khí đen lúc này.

Bản thân thẳng Long thì nó đã biết nó thừa phải làm gì. Nhưng con nhện khổng lồ đó không đánh mà chỉ đê. Nó đê với một tốc độ thần thánh những quả trứng nó đẻ ra là những con nhện con đói khát điên cuồng lao vào Long.

Thẳng Long lúc này thì sử dụng skill tạo hình mana biến ra một tường chắn mana xung quanh nó. Hàng trăm con nhện thì điên cuồng tấn công nhằm phá vỡ tường chắn nhưng không tài nào phá vỡ được. Vì loại tường chắn này được nén rất nhiều mana nên nó cực kỳ chắc chắn. Thẳng Long nhìn tụi nhện con đang cố gắng tấn công mình mà cười. Cười không phải vì tụi này đáng yêu mà là vì tụi nó không biết chúng nó đang đối mặt với ai đâu.

Đến một lúc con nhện khổng lồ đã ngừng đẻ trứng. Cũng là lúc Long tàn sát. Thẳng Long giả tường chắn tụi nhện lao lên đánh. Bốn phương tám hướng tụi nhện chúng nó vây kín thẳng Long.

Set.....set

Tiếng chém đứt liên hồi vang lên là bởi hai kỹ năng tạo hình mana và skill điều khiển đồ vật. Long đã dùng tạo hình mana để tạo ra hàng chục thanh kiếm và dùng điều khiển đồ vật để điều khiển chúng chém lũ nhện. Hai skill này dù nghe có vẻ rất cơ bản và yếu ớt nhưng khi kết hợp nó lại thì tạo thành một combo hủy diệt.

Giết hết đám nhện con thì thẳng Long nhìn sang con nhện mẹ. Nó đang đau đớn sắp lìa đời vì đã hoàn thành xong nhiệm vụ của nó là sinh sản để duy trì nòi giống.

Mọi thứ đều nằm trong tính toán của Long vì nó khi vừa nhìn thấy con nhện nó đã nhìn thấy được cái việc này sẽ xảy ra. Bản thân nó cũng không tin được cái dungeon này lại có một con boss là loài chúa nhện.

Loài chúa nhện là một chủng loài nhện mạnh thứ 5 sau yêu nhện, ma nhện thiên nhện và cỏ nhện. Bản thân loài chúa nhện chỉ có giống cái mới là mạnh nhất và chỉ có nhiệm vụ kiếm thức ăn và sinh sản một lần sau đó là chết đi. Vì thế Long đã khá bất ngờ vì không tin được mình lại kiếm được một cái dungeon chỉ cần vào và đọi con boss gần chết xong đến dứt điểm.

Long lúc này dù là người chơi đang đánh với quái vật nhưng nó cũng không đành lòng nhìn con nhện đó phải đau đớn đến chết nên nó đã dùng mana punch với gấp 1000 lần tổng số mana nó đang lưu trữ. Sau một nghìn giây dồn toàn bộ số lượng mana phục hồi được có trong cú mana punch này đã là 3 364 000. Lúc này cánh tay của Long đã căng lên vì lưu trữ quá nhiều năng lượng ở một chỗ.

Nó bắt đầu nhìn vào con nhện mẹ rồi nhắm mắt xin lỗi đâm vào nó. Một cú đâm gây ra hàng nghìn sát thương đã khiến thân thể của con nhện tan rã thành nghìn mảnh. Còn cánh tay phải tung cú đâm đã bị rỉ máu vì sức ép quá lớn của cú đâm vừa rồi. Bất chợt nó nhìn thấy thông báo hiện lên trước mắt nó:

-Chúc mừng người chơi Long đã tiêu diệt boss Chúa nhện nhận được 1464 kinh nghiệm.

-hú dè không ngờ đau bụng cái lên được gần 5 cấp. Nhưng mà không có roi đồ nhưng mà thôi làm người không nên đòi hỏi quá nhiều.

Đánh xong boss dungeon cũng biến mất cảm giác thỏa mãn chưa tới bao lâu thì đã đi cho con đau ủa về.

Long vào trong toilet mà mở xem bảng chỉ số cá nhân để xem cho đỡ chán.

Tên:Long

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Nghề:Chưa có

Level:4{64/400}

Hp:130/130(0,005/s)

Mp:3 364/3 364(3 901/s)

Str(Strength:Sức mạnh):20

Agi(agility: nhanh nhẹn):24

Vit(vitality: sức sống):13

Wis(wisdom: thông thái):30

Int(intelligence: trí thông minh):30

Luk(luck: may mắn):5

Điểm cộng:20

Kỹ năng:

Thở:

Miêu tả:hít một luồng khí vào cơ thể giúp cơ thể sản khoái.

Lever 2 135 {369/427}

Nguyên lực thần pháp:

Miêu tả:Gia tăng gấp đôi lượng mana và khả năng hồi phục mana mỗi lần lên cấp.

Lever 1 {0/200,000,000}

Tác dụng:x2 tốc độ hồi phục mana và x2 số lượng mana.

Điều khiển đồ vật:

Miêu tả:dùng một lượng mana để điều khiển một vật.Bán kính hoạt động 10m

Lever 1 387 {107/227}

Tác dụng:giới hạn điều khiển đồ vật cùng 1 lúc 104 món đồ.

Tạo hình mana:

Miêu tả:người sử dụng sẽ biến mana của mình thành một hình dạng nhất định kích thước càng lớn thì mana tiêu hao càng nhiều.

Lever 1 385 {124/227}

Tác dụng:gia tăng độ bền sức mạnh của món đồ tạo ra thêm 135%

Mana punch

Miêu tả:tụ một lượng mana tùy ý sau đó giải phóng bằng cách đấm.Cú đấm sẽ càng mạnh dựa vào lượng mana cho vào

lever 3 {0/1}

Tác dụng:

1 mana gia tăng 0,003 sát thương

Kỹ năng thiên phú

Vô tận học tập:

Miêu tả:Có khả năng học skill trong lần đầu tiên.

Lever:MAX

Vô tận thăng cấp:

Miêu tả:Mỗi kỹ năng cứ mỗi 5 lần thăng cấp thì tiến độ thành thạo sẽ tăng lên 1.Nhưng có khuyết điểm là sẽ bị giảm hiệu quả tăng thêm khi lên cấp.

Lever:Max

Kết giới vô tận kết giới:

Miêu tả:tạo ra một không gian vô tận trong đó không gian và thời gian sẽ bị đóng băng không ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài.

Hồi chiêu:7 ngày 14 tiếng

Lever 2:{0/1}

Tạo ra kết giới có thể tồn tại 30 ngày 0,0001 giây.

p/s mình lấy nguyên lý lên cấp giống trong một số tiểu thuyết khác nên mong các bạn thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: First kiss(nụ hôn đầu đời)

Sau khi xử lý xong con đau đầu. Buổi sáng đã trôi qua. Chiều đến học sinh tụ tập dưới sân trường để nghe thông báo của thầy hiệu trưởng. Long lúc này đang ở trong hàng của lớp nó(lớp 9a3).

Thầy giáo đi ra học sinh im lặng lắng nghe lời thầy giáo sắp nói:

-Chào mấy trò!

Một giọng nói trầm ấm phát ra từ bục giảng.

-Mấy trò chắc cũng đã nghe được từ thầy cô chủ nhiệm của lớp các trò rồi. Từ nay trở về sau trường chúng ta sẽ chuyển sang qua làm trường đào tạo những mạo hiểm giả.

Học sinh lúc này thì đang rất hưng phấn vui vẻ. Thầy hiệu trưởng đứng trên bục giảng nhìn xuống bất kỳ một đứa học sinh nào cũng thừa biết suy nghĩ của tụi nó lúc này là không cần phải học những thứ kiến thức như hồi xưa nữa. Thầy hiệu trưởng lại nói tiếp:

-Tuy nhiên các học trò cũng không vì đó mà lơ là việc đi học. Nhưng cho dù các em không còn học những thứ hồi xưa nữa nhưng chính phủ đã ra những yêu cầu cần thiết khi các em tốt nghiệp. Thứ nhất lever yêu cầu để các trò có thể tốt nghiệp là 100.

Các học sinh nghe thấy liền náo động bàn tán. Vì lever 100 là một mốc cực kỳ quan trọng trong mỗi người chơi nó tùy thuộc vào chính bản thân mỗi người chơi. Vì khi lên cấp 99 nếu muốn thăng cấp 100 thì phải tự bản thân mình trải qua một vòng tâm đấu. Đó chính là một trận đánh trong tâm trí giữa mình với mình. Phải thắng được chính bản thân thì mới có thể thăng cấp 100 tiếp tục con đường mạo hiểm giả.

Lúc này thầy hiệu trưởng thấy các học sinh bàn tán thì cất giọng trấn an:

-Các trò đừng vì thế mà lo lắng nhiệm vụ của nhà trường là sẽ giúp các em vượt qua được mốc quan trọng đầu tiên đó. Vì thế các em cứ yên tâm.

Học sinh nghe thấy thế cũng phần nào bớt lo lắng. Riêng bản thân Long thì đã từng qua được mốc ngưỡng đó nên cũng không cảm thấy quá khó khăn đối với nó mốc 300 mới là khó khăn khi người chơi phải trải qua một thứ rất đáng sợ.

-Nhưng các em cũng không nên mạo hiểm tự mình tiến vào dungeon vì khi các em chết ở trong đó các em sẽ biến mất khỏi thế giới này!

Câu nói của thầy hiệu trưởng lúc này làm tất cả học sinh sợ hãi. Ngay cả bản thân Long cũng cảm thấy rùng mình. Nó chưa từng nghĩ đến rằng sẽ ra sao khi chết trong dungeon. Nhưng khi nghe thầy hiệu trưởng nói vậy nên nó cũng thấy được sự hợp lý. Nếu ta không đánh cược thì làm sao có sức mạnh. Nếu Long không quá liều mạng thì tương lai nó vẫn sẽ trở thành người mạnh nhất.

-Bởi vì lẽ đó các trò cần phải siêng năng tập luyện gia tăng các chỉ số cá nhân tập luyện nhưng skill phù hợp với bản thân. Ngoài ra thầy xin thông báo một việc quan trọng nữa là tất cả học sinh các khối lúc này đều sẽ phải trải qua thêm 5 năm học nữa để hoàn thành những thứ cơ bản giúp các em có đủ khả năng sống tốt trong thế giới mới. Và để các trò có tinh thần phấn đấu thì cuối năm nay nhà trường sẽ tổ chức một giải đấu toàn trường giữa tất cả học sinh và người thắng cuộc sẽ được thưởng một viên hư không thạch.

Học sinh nghe xong thì có đứa sửng sốt vì không nghĩ thứ đó có tồn tại có đứa không biết thứ đó là gì. Còn riêng bản thân Long thì thừa biết được độ kinh khủng của hư không thạch. Hư không thạch hay còn được biết đến là đá không gian có sức mạnh vô hạn. Nó có hết lấy hồn thạch từ quái thú luyện hóa thành sức mạnh để tu dưỡng bản thân và người sở hữu hư không thạch sẽ có thể hấp thụ được sức mạnh từ quái thú thông qua hư không thạch. Có thể nói hư không thạch là một món đồ nghịch thiên giúp người hóa thân.

Lúc trước khi Long còn đang chơi op thì nó đã từng thấy được hư không thạch nhưng lúc đấy Long dùng nó để làm trang bị chứ không biết được năng lực của nó và kể từ đó nó không còn nhìn thấy một viên nào nữa. Và ngay lúc này khi nghe được giải thưởng là hư không thạch thì nó tự nhủ trong đầu là sẽ phải trở thành người thắng cuộc.

Thầy giáo lúc này không còn nói gì học sinh thì đã tản ra để đi luyện tập trong trường. Long thì vẫn ở trong phòng y tế như mọi ngày Long đi vào phòng thì thấy Nhỏ Hoa đang nằm trên giường bệnh. Nó đi vào đến chiếc giường mà nó hay nằm để luyện tập. Lúc này thì nó bèn nói với Nhỏ Hoa về chuyện lúc sáng:

-Hoa này. Cho tui xin lỗi chuyện hồi sáng lúc đấy tớ có truyện không thể nói được.

Nhỏ Hoa lúc này cũng nhẹ nhàng đáp lại:

-Có gì đâu tui thừa biết là ông có chuyện gì đó rồi chứ từ trước tới nay ông hiền khô hà đâu có như vậy nên không sao.

Thằng Long nghe được như vậy mà vui mừng nó bắt đầu nói chuyện tiếp với Nhỏ Hoa:

-Vậy bây giờ bà đang là gì?

-Có làm gì đâu. Tui chỉ nằm đây thôi.

-Không luyện tập gì sao?

-Luyện tập? Ai chứ bản thân tui có muốn cũng không được.

-Tại sao?

-Ông không nhớ là người tôi yếu sao?

-Có sao đâu chỉ cần bà cố gắng luyện tập thì bà có thể trở nên mạnh mẽ mà.

-Nhưng cố gắng để làm gì? Tương lai của tôi cũng sẽ không thay đổi được.

Thằng Long nghe xong liền tinh ý biết được chuyện gì nên liền nói:

-Thằng Khoa đúng không?

-Ừ! Nó vừa vào đây và nó nói với tui rằng là nếu như ông còn lảng vãng gần tui thì ông sẽ không được như lần trước. Với lại gia đình tui với gia đình nó đã có hôn sự từ trước nên lúc này tui cũng không biết nên làm thế nào nhưng ông thì còn có thể ông hãy tránh xa tui ra và sống như chưa từng biết tui.

Nhỏ Hoa đang nói mà cố nén cảm xúc của mình lại lúc này thằng Long nên biết nó cần phải nói một thứ gì đó nên nó đã đứng dậy đi đến giường của Nhỏ Hoa ngồi xuống, đưa bàn tay của mình lên má của Nhỏ Hoa và nói:

-Bà nghĩ tui sẽ vui khi bà đau khổ như thế này sao? Tui làm làm sao có thể bỏ bà lúc bà đang hoạn nạn như vậy được.

-Nhưng thể lực của thằng Khoa rất lớn.

-Đó là lúc trước bây giờ thì đã khác tui sẽ bảo vệ bà trước mọi hoàn cảnh.

-Hứa đi.

-Móc ghẹo!

-Móc ghẹo!

Qowam...

Tiếng cửa mở ra một bóng dáng cô y tế bước vào thì liền thấy thằng Long đang sờ má Nhỏ Hoa ngay trên giường. Lúc này bà cô y tế liền nói:

-Nhớ mang đồ bảo hộ. Chừng nào xong nhớ giặt chiếc giường.

Qowam....

Tiếng cửa đóng lại bà cô y tế vừa bước vào đã đi ra để lại hai khuôn mặt ngỡ ngàng không hiểu chuyện gì. Lúc này Nhỏ Hoa đỏ mặt thằng Long thì đứng hình nhìn Nhỏ Hoa. Hai ánh mắt nhìn nhau mà ngượng ngạo. Long muốn làm gì đó nhưng cơ thể cứng nhắc, Nhỏ Hoa cũng muốn làm gì đó chỉ có thể nhắm tít mắt lại. Thằng Long thì nó cũng phải biết nên làm gì nên nó tiến sát lại gần Nhỏ Hoa. Môi gần chạm môi nhưng Long lại dừng lại dường như không đủ dũng cảm. Nó chuẩn bị lấy môi ra thì Qowan.... Tiếng mở cửa lại xuất hiện Nhỏ Hoa giật mình bật dậy vô tình môi Nhỏ Hoa chạm vào môi thằng Long. Thằng Long lúc này cũng giật mình nên lấy nụ môi mình ra khỏi môi Nhỏ Hoa

-Ồ!Xin lỗi!Nhầm phòng.

Rầm...Tiếng cửa đóng sầm lại.

-Xin lỗi!Tớ không cố ý hôn cậu đâu Hoa tớ tớ.....

Nhỏ Hoa lúc này đành phải chủ động hôn ngược lại thằng Long.

Thế là tình bạn đã trở thành tình yêu trong căn phòng y tế của đôi trai gái bắt đầu chớm nở.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Án Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Gặp cha vợ và lời hứa

Kết thúc xong nộ hôn Long về lại giường nằm của mình để luyện tập. Vì nó lúc này cần nhất là nâng những chỉ số cá nhân mà không cần phải dùng đến điểm tự chọn. Việc cơ bản lúc này nó có thể làm là nâng chỉ số str(sức mạnh),agi(nhanh nhẹn),vit(sức sống).Nó quyết định là nó sẽ luyện tập thân thể cho thật rắn chắc trước khi trở thành mạo hiểm giả.

Bây giờ nó quyết định mỗi ngày sẽ tập luyện nhưng thứ như đu xà,chạy bộ,chóng đẩy,nhảy cóc,gập bụng,nâng tạ.Mục tiêu của nó là từ bây giờ(tháng 10)đến cuối năm các chỉ số str,agi,vit phải trên 50.Lúc này nó quyết định là sẽ gập bụng đến khi tan trường.

-Một.....

Ngay từ cái gập bụng thứ nhất mà cả cơ thể đã mỏi nhừ.Đây chính là tác hại của việc lười vận động chỉ toàn chơi game thực tế ảo.Nhưng ngay lúc nó đang thở lại sức thì tiếng hệ thống lại thông báo:

Chúc mừng người chơi Long nhận được skill gập bụng.

Nó nghe thấy liền hốt hoảng.Vì nó không tin được rằng việc gập bụng cũng có thể trở thành skill.Nó lúc này mở bảng thông tin lên để chứng thực

Tên:Long

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Nghề:Chưa có

Level:4{64/500}

Hp:130/130(0,005/s)

Mp:3 364/3 364(3 901/s)

Str(Strength:Sức mạnh):20,00001

Agil(agility: nhanh nhẹn):24

Vit(vitality: sức sống):13,00001

Wis(wisdom: thông thái):30

Int(intelligence: trí thông minh):30

Luk(luck: may mắn):5

Điểm cộng:25

Kỹ năng:

Thờ:

Miêu tả:hít một luồng khí vào cơ thể giúp cơ thể sản khoái.

Lever 2 190 {104/438}

Nguyên lực thần pháp:

Miêu tả:Gia tăng gấp đôi lượng mana và khả năng hồi phục mana mỗi lần lên cấp.

Lever 1 {0/200,000,000}

Tác dụng:x2 tốc độ hồi phục mana và x2 số lượng mana.

Điều khiển đồ vật:

Miêu tả:dùng một lượng mana để điều khiển một vật.Bán kính hoạt động 10m

Lever 1 387{107/227}

Tác dụng:giới hạn điều khiển đồ vật cùng 1 lúc 102 món đồ.

Tạo hình mana:

Miêu tả:người sử dụng sẽ biến mana của mình thành một hình dạng nhất định kích thước càng lớn thì mana tiêu hao càng nhiều.

Lever 1 385 {124/227}

Tác dụng:gia tăng độ bền sức mạnh của món đồ tạo ra thêm 120%

Mana punch

Miêu tả:tụ một lượng mana tùy ý sau đó giải phóng bằng cách đâm.Cú đâm sẽ càng mạnh dựa vào lượng mana cho vào

lever 3 {0/1}

Tác dụng:

1 mana gia tăng 0,003 sát thương

Gập bụng

Miêu tả:Dùng bộ phận của cơ thể để nâng phần thân trên lên

lever 1 {0/1}

Tác dụng:

Tăng 0,00001 chỉ số srt và vit mỗi khi lên cấp

Kỹ năng thiên phú

Vô tận học tập:

Miêu tả:Có khả năng học skill trong lần đầu tiên.

Lever:MAX

Vô tận thăng cấp:

Miêu tả:Mỗi kỹ năng cứ mỗi 5 lần thăng cấp thì tiến độ thành thạo sẽ tăng lên 1.Nhưng có khuyết điểm là sẽ bị giảm hiệu quả tăng thêm khi lên cấp.

Lever:Max

Kết giới vô tận kết giới:

Miêu tả:tạo ra một không gian vô tận trong đó không gian và thời gian sẽ bị đóng băng không ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài.

Hồi chiêu:7 ngày 8 tiếng

Lever 2:{0/1}

Tạo ra kết giới có thể tồn tại 30 ngày 0,0001 giây.

Ngay lúc này nó thực sự tin rằng nó đã học được skill gấp bụng. Long cảm thấy vui sướng và càng yêu quý những skill thiên phú của mình. Bây giờ mục tiêu của nó không còn muốn mỗi điểm str agi vit của nó đến cuối năm là 50 nữa mà là 100 mỗi điểm. Lúc này nó bắt đầu tập luyện 100 cái gấp bụng. Tiếp đó là 100 cái chóng đậy. Sau đó thì nó đi ra phòng y tế để chạy vòng quanh sân trường.

Trong lúc chạy nó bị một vài đứa nói là đang luyện tập vô ích. Nhưng chúng nó đâu biết được rằng việc luyện tập là cách gia tăng điểm chỉ số tốt nhất.

Đến lúc tan trường nó đi lấy xe đạp đi đến trước cổng trường thì thấy Nhỏ Hoa đang bị tụi thằng khoa đứng quấy nhiễu. Bản thân thằng Long cảm thấy không được nên đã đi đến.

-Tụi bây lớn hết rồi mà còn chơi cái trò làm phiền con gái nhà người ta là sao?

Nghe tiếng nói thằng Khoa liền nói điên lên quay sang nhìn Long với ánh mắt hình viên đạn rồi nói:

-Lại là mày. Hôm nay mày cả gan dám đánh tao vào buổi sáng làm bẽ mặt tao trong giờ học nói chuyện với vợ tương lai của tao ở buổi chiều tao thề hôm nay mà sẽ chết.

-Em có làm sao không?

-Em không sao.

-Tụi bây quá đáng lắm luôn đó! Tương tác với tao chút xíu đi

Thằng Khoa lúc này cũng phải cầu xin tụi này nói chuyện với mình không hiểu tại sao nhưng trong Long lúc này có chút gì đó cảm thấy Khoa có sự cô đơn muốn được người khác chú ý đến.

-Vậy bây giờ mày muốn gì?

-Cuối cùng cũng chịu nói với tao. Tao muốn đưa Hoa về nhà. Mà cô ấy không chịu.

-Nói dối rõ ràng lúc này cậu đứng cạnh và có hành vi không đứng đắn.

-Có cái gì mà không đứng đắn anh với em kiểu gì cũng sẽ trở thành vợ chồng làm mấy cái đó.....

Chưa kịp nói dứt câu thằng Long đã đến đấm nó một phát làm thằng Khoa té ngửa.

-Mày...Mày dám đánh tao.

-Bất kỳ ai có hành vi không đứng đắn với Hoa tao sẽ không tha đâu.

Thằng Long nói mà sát khí nó tuôn ra cũng phải khiến người khác cảm thấy khiếp sợ. Giống như đang đứng trước kẻ cực kỳ nguy hiểm. Tụi thằng Khoa vì thế mà hoảng sợ chạy mất còn thằng Khoa thì đứng dậy một tay ôm bụng còn tay còn lại chỉ vào thằng Long rồi nói:

-Mày nhớ đó tao sẽ trả thù.

Long đứng nhìn tụi thằng Khoa mà cười nhìn sang Nhỏ Hoa đang đứng sát bên mình mà nói:

-Hôm nay anh đưa em về.

Nhỏ Hoa không biết nói gì chỉ dám gật đầu một cái rồi ngồi lên yên xe cho Long chở về.

Trên đường anh trở em về hai đứa không dám nói gì. Long thì chỉ dám nhìn thẳng về trước còn Nhỏ Hoa thì ôm lấy eo của và tựa đầu vào lưng của Long. Mới tuần trước hai đứa còn chờ nhau về nói chuyện cười đùa tự nhiên mà bây giờ khi tình yêu chớm nở thì một câu nói cũng không giám hé môi.

Về đến nhà Nhỏ Hoa lúc này người mở cửa là cha của Nhỏ Hoa. Cha Nhỏ Hoa vừa bước ra thì thấy một thằng nhóc cùng chiếc xe đạp cũ kỹ cùng con gái của mình. Hai đứa đó có vẻ ngượng ngùng ông liền biết chuyện gì xảy ra nên nói:

-Tôi không chấp nhận con gái tôi có một người bạn trai nghèo như cậu.

-Cha à.

-Ta chỉ nói sự thật thôi.

-Dạ thưa bác đây đã là thời đại mới một khi con đã trở thành mạo hiểm giả rồi thì việc kiếm tiền hết sức đơn giản.

-Mạo hiểm giả.Mạo hiểm giả mà với khởi đầu nghèo nàn như cậu thì đi được tới đâu?Cậu chắc cũng biết thằng Khoa đúng không?Nó mới xứng làm bạn trai à không con rể của tôi mới đúng.

Gia đình nó có rất nhiều quyền lực chắc chắn nó sẽ được bồi dưỡng thật tốt để trở thành mạo hiểm giả mạnh nhất.

Còn cậu thì nghèo rớt mùng tơi thì dù cho có trở thành mạo hiểm giả thì cũng chỉ làm lính sai cho con rể của tôi thôi.

-Nếu bác tự tin đến vậy thì bác có dám cược với con không?

-Ta mà lại phải sợ thằng nít răng như người sao?Nói đi cược gì?

-Cuối năm nay trường con với con gái bác sẽ tổ chức một giải đấu và phần thưởng là một viên hư không thạch.Và con muốn cược với bác là nếu con sẽ giành chức vô địch trong giải đấu đó thì con sẽ được làm bạn trai của Hoa.Còn nếu con thua thì con sẽ không tiếp tục quen với Hoa nữa.

-Nghe có vẻ hấp dẫn nhưng ta muốn thêm điều khoản.

-Mời bác

-Nếu người thắng thì ta sẽ cho người quen con gái của ta nhưng không được đi quá giới hạn.

Nếu người thua thì người sẽ không được gặp mặt con gái của ta và phải vĩnh viễn không tiếp xúc với con gái của ta và cũng không được cản trở mối quan hệ của con ta với thằng Khoa.

-Đồng ý!

-Chúc cậu đạt được điều mình muốn.Tạm biệt.

-Long cậu quá liều rồi!

-Yên tâm đi anh sẽ thắng cuộc thì anh hứa đó.

-Rồi rồi tình cảm quá đi về đi.

Thế là thằng Long mang trong mình một lý do mà buộc lòng bản thân nó phải phấn đấu tột cùng.

p/s:Hôm nay mình đột nhiên siêng đột xuất làm thêm một chương đăng cùng ngày.Thế thôi.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Chuẩn bị giết boss lever 100

Trước khi bắt đầu chương mình xin thông báo vì truyện này là chuyện đầu tay nên sẽ có nhiều chỉnh sửa Và hôm nay mình xin chỉnh sửa về phần hồi sinh.Mình vẫn sẽ cho người chết ở thế giới thực được hồi sinh sau 30 ngày nhưng chỉ được hồi sinh khi lý do chết là bởi con người.

Thế thôi.

Long đi về nhà với tâm trạng nhiệt huyết.Nó bây giờ chỉ muốn luyện tập điên cuồng để sớm đến ngày dành chức vô địch trong giải đấu sắp tới.Nhưng khi đến nhà nó liền nhớ ra một chuyện rằng cái dungeon lúc sáng nó đánh bại liền biến mất.

Nó đang không biết cái dungeon đó là gì.Nó tò mò lên mạng kiểm tra thì biết được những cái dungeon đó được gọi là dungeon di động.Tức có nghĩ là nó sẽ xuất hiện ngẫu nhiên không có nơi cố định thường thì trong đó chỉ có một căn phòng với một con boss.

Còn với những cái dungeon bình thường như ở cái công viên gần nhà nó thì có thể là từ 100 đến 500 tầng.Và quái thú sẽ được reset sau mỗi tháng.

Nổi tò mò đã được giải đáp ngay lúc này nó quyết định sẽ luyện tập điên cuồng đến khi các chỉ số srt agi vit đều đạt được 100 thì thôi.Những skill bây giờ nó cần luyện tập đó chính là

Gập bụng

Miêu tả:Dùng bộ phận của cơ thể để nâng phần thân trên lên

lever 20 {0/4}

Tác dụng:

Tăng 0,0002 chỉ số srt và vit mỗi khi lên cấp

Chống đẩy

Miêu tả:Dùng sức của hai tay để nâng cả cơ thể

lever 20 {0/4}

Tác dụng:

Tăng 0,0002 chỉ số agi và str mỗi khi lên cấp

Chạy bộ

Miêu tả:Dùng sức của đôi chân để di chuyển

lever 20 {0/4}

Tăng 0,0002 chỉ số agi và vit khi lên cấp.

Nó bắt đầu tập luyện hằng say đến tận khuya thì lăn đùng ra ngủ.

Đến sáng hôm sau khi nó thức dậy thì thấy đồng hồ đã 8 giờ nó tức tốc chạy xe đạp đến trường. Bước vào cổng trường thì ngay lập tức chạy vọt lên lớp không quan tâm mọi thứ xung quanh. Khi vào lớp thì không thấy có đứa học sinh nào nó cứ nghĩ hôm nay là chủ nhật. Nó vừa tính đi về nhưng khi vừa xuống lầu thì mới để ý rằng tất cả học sinh đang tụ tập ở giữa sân trường để xem cái gì đó.

Long lúc này cũng đi đến để xem nhưng tại này bu quá đông không nhìn thấy gì từ phía xa nó đành phải dùng vũ lực chen lấn xô đẩy để xem.

Một vật thể lớn tầm 3m hình bầu dục màu xám đỏ với một số khắc họa hình đầu sói. Khi vừa nhìn thấy thứ này Long liền hét hoảng la lên.

-Chạy đi! Kén của Sát Lang đó!

Thằng Long nói xong thì chạy thẳng ra khỏi trường. Còn tại học sinh giáo viên trong trường thì ngỡ ngàng không hiểu Kén của Sát Lang là thứ gì. Riêng Nhỏ Hoa thì tin thằng Long làm thứ gì cũng có lí do nên nó chạy ra cùng Long còn thầy hiệu trưởng thì vẫn đang thư thả trong phòng riêng cùng cô hiệu phó.

Khi đứng ở một khoảng cách khá xa lúc này Long với Nhỏ Hoa mới dừng lại. Nhỏ Hoa thở hổn hển nhưng không kèm được sự tò mò về thứ ở trong sân trường.

Long nhìn thấy vẻ mặt tò mò của Nhỏ Hoa nên nó cũng tâm lý giải đáp cho Nhỏ Hoa:

-Em có muốn biết thứ trong sân trường không?

Nhỏ Hoa nghe xong liền gật đầu lia lịa. Long nhìn cái tướng nhỏ nhắn với cái gật đầu mà khiến máu từ mũi muốn nhảy phọt ra nhưng Long cũng phải kiềm lại cảm xúc để nói:

-Thứ ở trong sân trường lúc này là Kén của Sát Lang. Để anh giải thích sơ qua. Khi mà một quái thú muốn mạnh lên thì nó phải chiến đấu để dành được thức ăn để phát triển sau đó là ăn những thảo dược giúp tăng cường sức mạnh nhưng rồi khi đến đỉnh điểm chúng nó sẽ làm một việc để giúp bản thân bước qua trang sử mới. Đó là kết kén.

Cái kén thường được quái thú chọn ở một địa điểm thuận lợi thường là nhiều dưỡng chất để khi kết kén xong chúng sẽ được bổ sung lại năng lượng.

Và anh dám chắc với em rằng cái kén trong đó là của loài sói. Khi nó kết kén xong thì nó sẽ tiến hóa thành loài Sát Lang. Một loài mạnh gấp trăm lần loài sói và anh dám chắc lever của con này không dưới 100.

Khi nghe xong Nhỏ Hoa liền nảy ra một câu hỏi:

-Tại sao nó lại xuất hiện ở đây?

-Anh không biết nhưng có thể là do nó vô tình chạy vào cổng khiến nó ra khỏi dungeon hoặc có ai đó cố tình làm vậy.

-Vậy khi nó kết kén xong thì chuyện gì sẽ xảy ra?

-Nó sẽ tìm bữa ăn cho mình.

Một câu trả lời từ Long mà trong văn học gọi là dùng biện pháp nói giảm, nói tránh nhưng cũng không ích gì làm Nhỏ Hoa rùng mình.

Cả hai đứa nó lúc này không biết nên làm thế nào. Nếu quyết định quay trở lại thì chắc gì giết được Sát Lang mà bỏ chạy thì chạy được bao lâu Sát Lang theo như Long vừa kể là lever của nó không dưới 100. Với Sức mạnh như thế thì cho dù cả thành phố có cùng hợp sức đánh cũng phải chịu thiệt hại rất nhiều.

Nhỏ Hoa thì còn thất thần suy nghĩ còn Long đã có sẵn đáp án cho mình. Long lúc này quay sang Nhỏ Hoa cúi người đặt trán mình vào trán Nhỏ Hoa rồi nói:

-Em hãy ở lại đây để anh quay về.

Nhỏ hoa 3 phần đồ nạt 7 phần lo lắng nhìn thẳng vào đôi mắt thẳng Long rồi nói:

-Em không cho anh đi một mình đâu có thể thì chết cùng nhau.

Thằng Long đứng thẳng dậy sau đó nói:

-Chúng ta sẽ không chết cùng nhau đâu. Chúng ta sẽ cùng nhau giết chết con Sát Lang này.

Thế là hai đứa nó nói cùng nhau chạy ngược về trường với sự quyết tâm đánh chết Sát Lang.

Riêng những người xung quanh vẫn không hiểu tại này đang nói về cái gì. Riêng mấy chị gái chạy xe ven đường thì ngửi thấy có mùi ngòn tinh.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Giết Sát Lang

Long và Hoa chạy nhanh về đến trường. Lý do mà thằng Long khi biết được kén của sát lang thì lại chạy đi rồi bây giờ lại chạy về là vì khi sát lang kết kén xong thì khí tức phát ra của sát lang và môi trường bên ngoài không đồng đều gây ra một chấn động lớn. Nên Long chạy đi để tránh bị ảnh hưởng.

Hai đứa nó đi gần tới trường thì nhà cửa gần đó đã bị phá nát không còn một ai. Long và Hoa lúc này đã biết sát lang đã kết kén xong nên chuẩn bị tinh thần chiến đấu. Hai đứa nó đi tới trường thì thấy thằng Khoa và các thầy cô đang chiến đấu với sát lang một con sói cao gần 5 mét với bộ lông xám đỏ miệng thì nhe răng ra như đang có máu chảy ra. Ở trên đỉnh đầu nó có một ngọn lửa.

-Hai em sao còn ở đây mau chạy đi.

Lúc này thầy hiệu trưởng đang sơ tán những người xung quanh thì thấy Long và Hoa.

-Chúng em đến giúp.

-Không được con sát lang này rất nguy hiểm các em mau chạy đi.

Bùm....

Chưa kịp hiểu chuyện gì thì một vụ nổ lớn phá tan ngôi trường. Thầy cô bị vụ nổ đẩy văng ra để lại duy nhất một mình thằng Khoa đang núp trong giáp bảo hộ.

-Tình hình cấp bách lắm rồi. Thầy mau đi sơ tán mọi người để chúng em ở lại chiến đấu. Chúng em biết cần phải làm gì.

-Hazi... Tuổi trẻ. Được rồi nhớ không được chết đấy.

Ngay tình huống nguy hiểm nhất mà thầy hiệu trưởng không thể chiến đấu cùng học trò của mình. Nên ông ta chỉ có thể thở dài một tiếng rồi tiếp tục sơ tán mọi người bỏ lại ba đứa trẻ chỉ mới 15 tuổi.

Hai đứa Long và Hoa nắm tay nhau chạy thẳng tới chỗ thằng Khoa yểm trợ. Sát lang lúc này thì đang hồi phục sức lực sau cú hỏa phá lúc này.

-Khoa! Không ngờ mày tuy ngày thường thì cậy quyền bắt nạt người khác nhưng khi có chuyện lại dám đứng lại chiến đấu.

Thằng Khoa đang hồ hốt hên tập trung nhìn sát lang thì bị tiếng nói của thằng Long làm bắn loạn

-Hai đứa bây nữa! Sao hai đứa bây ám tao hoài vậy. Đi chỗ khác đi nơi này không dành cho tụi bây tình cảm.

-Tụi tao tới đây để giúp.Tuy rằng ngày thường chúng ta đấu đá nhưng bây giờ không phải là lúc.Chúng ta cần hợp tác để chóng lại sát lang.

-Được thôi.Nhưng mọi chuyện giữa tao với mày vẫn chưa xong đâu.

-Nhập party với tụi tao.

Long nói xong gửi lời mời nhập party cho thằng Khoa còn Nhỏ Hoa thì đã nhập party từ lúc đi về trường.Long sau khi mời party xong thì nói tiếp

-Được rồi.Khi đã nhập party thì chúng ta sẽ được buff cho thêm 5% tinh thần.Điều cần thiết bây giờ là một kế hoạch.Sau vụ Hỏa Phá lúc này thì sát lang cần mất 10 phút để hồi phục hoàn toàn.Vậy nên chúng ta cần có kế hoạch chiến đấu trước khi chóng lại sát lang.

Long nói tường tận từng điểm yếu điểm mạnh của sát lang và sau mười phút kế hoạch đã hoàn tất việc còn lại là triển khai.

Sau mười phút sát lang đã hồi phục hoàn toàn nó đã sẵn sàng tàn sát khắp thành phố không ngừng nghỉ.

Sát lang mở mắt trước mặt nó là thằng Khoa đang ướt đẫm xăng.Sát lang ngửi mùi xăng mà không kìm chế lấy hai chân trước vồ lấy Khoa.

Hai chân của sát lang hướng tới như hai đòn tấn sát sẵn sàng giết bất cứ kẻ nào trúng phải.Nhưng lúc này kế hoạch đang đi đúng chiều hướng.Khoa hét lên:

-Mở giáp.

Tiếng nói vang lên cả cơ thể thằng Khoa như được bảo vệ một lớp giáp vững chắc không cho bất cứ thứ gì xâm phạm.

Nhỏ Hoa thì đang đứng núp cùng thằng Long.Thằng Long thì đang dồn mana punch.

Lần trước mana punch đã làm cánh tay Long rướm máu nhưng không có thiệt hại gì nặng nhưng bây giờ nó đang cần một khối lượng mana lớn hơn lúc trước gấp trăm nghìn lần nên nó cần sự hỗ trợ từ Nhỏ Hoa.Nhỏ Hoa thì đang dùng buff mana điên cuồng cho Long còn long thì vừa dồn mana vào cú đấm vừa sử dụng skill:Nguyên lực thần pháp giúp mana hồi phục lại nhanh chóng.

Với quyền lực vô cùng lớn thì giáp bảo hộ của thằng Khoa là loại xin nhất có thể chóng thiên thạch từng gây sự tuyệt chủng cho khủng long.Nên nó cực kỳ khỏe để làm tanker.

Theo như kế hoạch thì thằng Khoa sẽ làm mồi như bằng cách rưới xăng lên người.Lý do là bởi vì sát lang thuộc hệ hỏa nên nó mê xăng hơn bất kỳ thứ gì.Nên một con mồi ướt xăng là thứ khiến nó không bao giờ từ bỏ.

30 phút đã trôi qua ý thức của thằng Khoa đang mất dần dù không lãnh sát thương xung vẫn bị sốc do con sát lang đang cận kề.Cái cảm giác đứng trước thứ gì đó sắp giết mình thực sự làm thằng Khoa căm phẫn kế hoạch của thằng Long.

-Long ơi mày xong chưa cứu tao!!!!!!!

Thằng Khoa hét lớn lên làm cho thằng Long với Nhỏ Hoa đứng từ đằng xa cũng nghe thấy.Nhưng tụi nó cũng không xung sướng gì.Nhỏ Hoa thì kiệt sức rồi ngất xỉu từ 20 phút trước vì dùng quá nhiều mana.Còn thằng Long thì đang mất quá nhiều máu vì lượng mana có trong cánh tay đang thực sự không còn.

Thời gian đã tới đỉnh điểm nó từ phía xa chạy thẳng tới chỗ sát lang.Thằng Khoa nhìn thấy thằng Long đi tới mà rướm nước mắt.Sát lang thì thấy có thứ gì đó đang chạy tới nên quay người lại dùng chân trước hóa thành skill Hỏa Chảo đánh vào người thằng Long.Thằng Long lúc này cũng dùng mana punch đánh vào Hỏa chảo của sát lang.Hai skill có sát thương quá lớn khiến chấn động xung quanh 100 mét bị tàn phá nặng nề.

Lúc này Nhỏ Hoa thì ngất xỉu,thằng Khoa thì cũng xỉu vì bị áp lực của sát lang hù dọa cho bất tỉnh.Còn riêng Long thì còn giữ được bình tĩnh để chiến đấu với sát lang.Thật sự tất cả kế hoạch của thằng Long không phải là giết chết sát lang mà làm hai đứa Hoa và Khoa tin rằng kế hoạch này thực sự có thể giết sát lang.

Vì sát lang theo như những biểu hiện vừa rồi thì lever của nó là 150.Không tài nào mà một chiêu mana punch lại có thể khiến nó chết ngay.Nhưng Long thì có tới hai kế hoạch.

Kế hoạch thứ nhất là làm cho hai đứa Hoa và Khoa bất tỉnh đã hoàn tất.

Kế hoạch thứ hai là một mình solo đánh chết sát lang.

Nghe có vẻ điên rồ nhưng Long là top 1 op không ai biết rõ sát lang hơn Long cả.

Ngay lúc này cánh tay trái của Long đã không còn khả năng hoạt động vì cú đánh vừa rồi.Tuy nhiên nó đã có sẵn chuẩn bị từ trước.

-Tạo hình mana.

Long kêu lớn lên mana từ người nó chảy ra như nước tạo thành một lớp đá cứng dưới chân sát lang.Nhưng đó chỉ là biện pháp phòng cầm chân sát lang.

Việc nó cần làm là đưa thằng Khoa đi đến một nơi an toàn. Nó diu thằng Khoa dậy rồi sau đó chạy đi. Khi đến nơi mà khi nãy thằng Long cùng Nhỏ Hoa đứng núp. Nhưng để an toàn nó dùng một cộng dây kiểm được quán chặt thằng Khoa lại.

Long thử lục lọi xem có thứ gì giá trị trên người thằng Khoa không thì nó tình được một thanh kiếm thường và một viên ngọc ở trước ngực của nó. Long liền biết viên ngọc này là thứ giúp thằng Khoa gọi ra bộ giáp. Sau đó long đến gần chỗ Nhỏ Hoa nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang chìm vào giấc ngủ khiến nó phải thực hiện lời hứa lúc ấy. Long đứng dậy rồi sau đó quay sang nhìn thằng Khoa rồi nói:

-Nếu có chuyện gì thì tao mong mày sẽ đối xử tốt với Nhỏ Hoa.

Nói xong nó chạy thẳng về chỗ của sát lang. Sát lang lúc này đang đứng gần một trạm xăng không ai ngờ được rằng nó dám hút hết xạch lượng xăng đang có ở trạm xăng đó. Ngọn lửa trên đỉnh đầu nó bắt đầu lan ra khắp lưng nó. Tạo nên một khung cảnh hùng vĩ.

Lúc này Long đứng trước mặt của sát lang và nói:

-Sát lang tao tới rồi đây.

Sát lang nghe thấy tiếng người nó quay sang thì thấy thằng Long. Nó liền theo quán tính chạy nhanh tới chỗ thằng Long vồ vào nó.

-Giáp bảo hộ.

Tiếng nói vang lên cả cơ thể của thằng Long được bọc giáp. Cú đánh của sát lang đã bị vô hiệu hóa nhưng thằng Long đang bị một chân của sát lang đè lên khiến nó không cử động được. Nhưng không cử động được cũng không sao. Vì sát lang sắp bị Long giết chết rồi.

-Điều khiển đồ vật

Long hét lên một thanh kiếm mà nó lấy được từ người thằng Khoa bay lên trên không trung. Sau đó liền hời chém vào người sát lang.

Lý do mà nó không dùng combo điều khiển đồ vật +tạo hình mana như mọi khi là vì nó nhận thấy điểm yếu của combo đó là không thể gây được nhiều sát thương. Nhưng khi có một vật trung tâm thì combo điều khiển đồ vật+tạo hình mana sẽ được nâng lên một tầm cao mới.

Bằng chứng là ngay bây giờ khi sát lang đang cố gắng phá lớp bảo vệ của Long thì Long đang dùng tạo hình mana gia tăng sức mạnh và độ bền cho thành kiếm rồi tiếp đó dùng điều khiển đồ vật để ra lệnh cho thanh kiếm trực tiếp chém điên cuồng vào người sát lang.

Long cứ ngỡ rằng mọi chuyện sẽ theo đúng như kế hoạch nhưng không phải sát thương Long gây ra cho sát lang không khiến nó yếu đi mà ngược lại làm nó càng hăng máu. Sát lang liền tiếp dùng Hỏa Cháo chém vào bộ giáp nhưng đều vô hiệu còn Long thì vẫn đang tiếp tục dùng combo mới chém liên tiếp vào người sát lang. Hai bên đều bất cần thân thể ra những đòn chí mạng vào người đối phương nhưng rồi lại có dị biến xuất hiện.

Ngọn lửa trên lưng của sát lang bây giờ đã lan ra toàn thân thể của sát lang. Long nhìn thấy mà bất ngờ. Bởi vì sát lang thông thường chỉ có một đốm lửa nhỏ trên đỉnh đầu nhưng có một số sát lang mang trong mình khả năng câu thông với Cổ Lang thì có thể mượn sức mạnh khiến ngọn lửa trên đỉnh đầu lan ra toàn cơ thể khiến nó có được một dạng sức mạnh lớn hơn loài sát lang gấp 10 lần.

Nhưng bấy nhiêu đó vẫn chưa đủ để phá bộ giáp nhưng thứ khiến Long gặp rắc rối là sức nóng từ sát lang. Sức nóng quá lớn có thể làm cho Long bị thiêu chín từ bên trong bộ giáp. Long lúc này cần phải giết sát lang thật nhanh chóng. Nếu không nó sẽ mất cả chì lẫn chày.

Nhưng dù có chém lên người sát lang cả trăm nghìn lần thì cũng không hề hấn gì. Long đã bắt đầu nghĩ rằng mình sẽ chết. Một khi nó bất tỉnh thì bộ giáp sẽ biến mất. Rồi tiếp theo đó nó sẽ làm mồi cho sát lang.

Ý thức của thằng Long bắt đầu mờ dần đi nó đã sẵn sàng chết nhưng lúc đấy nó nghe thấy tiếng khóc của Nhỏ Hoa. Nó thấy Nhỏ Hoa đang đau khổ khi đang đứng trước nấm mồ của mình.

-Không...Tao sẽ không chết. Tao sẽ bảo vệ Hoa. tao sẽ không khiến cho cô ấy phải đau khổ.!

Long hét lớn lên thanh kiếm đang được nó điều khiển đang bay về tay phải của nó.

Sực....

Một tiếng động vang lên một thanh kiếm đâm xuyên qua bàn chân đè lên người Long.

Sát lang nhắc bàn chân lên vì quá đau đớn. Lúc này Long cố gắng đứng dậy nhìn thẳng vào mắt sát lang và nói:

-Tao là Long. Là top 1 op với biệt hiệu là Gabuda. Là người mạnh nhất op. Là người một mình đánh chết Ma Vương có lever hơn 400. Là một người có khả năng sở hữu hai nghề Sát Thủ, Đầu Sĩ. Và là người sẽ giết mày ngay tại đây!

Từ đằng xa một bóng người đang đứng nhảy dựng lên vì quá vui mừng:

-Sur phụ người đây rồi!!!!

Sau khi xuyên chết Long đã biết được mấu chốt của vấn đề. Bản thân Long không phải là quá yếu mà tại vì nó quá phụ thuộc vào những kỹ năng thiên phú nên không lựa chọn đúng chuyên môn của mình. Chuyên môn của Long không phải là đứng ở ngoài để chiến đấu. Chuyên môn của Long là tiên phong hàng đầu. Xông vào đánh nhau.

- Ám sát!

Chúc mừng người chơi Long nhận được kỹ năng ám sát.

Vù....

Vừa hô một tiếng cả cơ thể thẳng Long cùng bộ giáp bay thẳng đến người sát lang.

Sực.....

Lại một kiếm đâm thẳng vào người sát lang. Hỏa diệm từ người sát lang càng ngày càng lớn toàn thân thể Long như bị nướng chín.

Long nhảy ra khỏi người sát lang dùng điều khiển đồ vậy để lấy lại thanh kiếm. Cứ như vậy một lần hai lần ba lần. Sau hàng trăm lần như vậy cuối cùng sát lang cũng chịu quy phục.

Rầm....

Tiếng sát lang ngã xuống. Tiếng thông báo vang lên

Chúc mừng người chơi Long đã giết được sát lang nhận được:

-50 000 kinh nghiệm.

-Hồn thạch của sát lang.

-Sách kỹ năng: Dung hợp pháp kỹ.

Hazi....hazi

Mọi chuyện cũng đã kết thúc.

-May quá chưa chết.

Bóng người từ đang xa thò phào

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Hóa hình sư, luyện thể ma ngục

Long lúc này đang nằm bẹp xuống dưới đất. Sau một trận đánh dài hơi cuối cùng cũng chấm dứt. Cả cơ thể nó mặc dù đã có giáp bảo hộ nhưng vẫn bị bỏng do cơ thể toàn lửa của sát lang.

Sau một hồi cứu hộ đến để xử lý tàn cuộc. Long lúc này thì ngất xỉu vào được đưa vào bệnh viện. Trong lúc ngất xỉu bên trong tiềm thức Long lang thang vô định trong khoảng không trống rỗng.

Vô tình Long nhìn thấy được một tia sáng. Ý thức của Long vội đi đến tia sáng đó. Thì Long nhìn thấy được một người phụ nữ. Bà ta nói:

-Ngươi.

Long nhìn thấy người phụ nữ chỉ về mình bất ngờ nói:

-Ta?

-Đúng ngươi là kẻ được chọn.

-Chọn? Mà chọn cho việc gì?

-Vẫn chưa phải lúc để tiết lộ cho ngươi.

Phù.....

Bắt ngờ cánh tay của người phụ nữ phát qua làm Long bị đẩy văng ra khoảng không để rồi tỉnh giấc.

-Long.Long tỉnh rồi!

Một tiếng nói quen thuộc và gần gũi không ai khác đó chính là Hoa.Long mở mắt tỉnh dậy cảnh tượng nhìn thấy hoa dường như có bản giao hưởng của thiên thần vang lên như có ánh hào quang rơi vào hình bóng của nhỏ hoa nhưng vừa đảo mắt qua một bên thì Long nhìn thấy thằng Khoa.Bản hòa ca chấm dứt,ánh hào quang cũng tắt đi để lại khung cảnh thực sự.

-Sao thằng Khoa ở đây?

-Hà tao có ý tốt ở đây chăm sóc mày mấy ngày nay mà bây giờ mày lại nói câu phù quá vậy.

-Tao không có ý gì đâu nhưng cảm ơn đừng để bụng.

-Nhìn tao giống loại người thù dai sao?

-Cảm ơn trời anh đã tỉnh lại.Anh đã nằm đây 1 tuần rồi.

-Một tuần?Hôm nay là thứ mấy?

-Hôm nay là thứ hai.Chăm sóc mày cũng mệt nhưng cũng đáng con sát lang đó tàn phá nát hết Q IV rồi.Nên tụi tao mới rãng mắt ngày.Chắc tầm mấy ngày nữa Q IV mới phục hồi lại được.Mấy bác nhân viên bây giờ toàn xài skill thổ độn để tráng xi-măng.

Không khí đang vui vẻ thì một người thanh tra đến:

-Được rồi hai đứa ra ngoài cho chú mượn ban hai cháu xiu.

-Thôi bọn tớ đi ra nha Long.

Nhỏ Hoa và thằng Khoa đi ra ngoài để lại hai chú cháu trong một căn phòng.Không khí đã trở nên căng thẳng thì chú thanh tra nói:

-Cháu cứ thả lỏng chú chỉ hỏi vài câu thôi.

Thứ nhất:Cháu có thể kể cho chú tường tận những gì xảy ra vào ngày thứ ba tuần trước không?

Long lúc này kể lại tường tận mọi thứ nhưng thay đổi chi tiết tự mình giết sát lang mà thay vào đó là nói mình bị ngắt xiu khi va chạm mana punch với Hỏa Chảo của sát lang.

Chú thanh tra nghe xong thì nói:

-Theo như lời khai của cháu là cháu đã ngắt xiu khi dùng cú mana punch đâm vào sát lang.Nhưng tại sao khi cháu ngắt xiu thì sát lang không làm gì cháu và tại sao khi tụi chú tìm thấy cháu là ở một trạm xăng gần đó?

Long lúc này biết rằng lời khai của mình có chỗ hở nhưng không thể nào nói đúng ra sự thật.Nó không muốn trở thành tâm điểm của sự chú ý chỉ rước họa vào thân.Vì thế Long dựa theo sự khéo léo của mình để nói:

-Có thể là sát lang mang cháu đến chỗ gần trạm xăng sau đó thì có giao đấu với ai đó vì thế cháu mới an toàn.

-Đó có thể là giả thuyết nhưng thực hư như thế nào thì khi có kết quả chú sẽ thông báo.Thôi đến đây là được rồi tạm biệt.

Chú thanh tra đi ra khỏi phòng mang theo không khí hoài nghi đi ra.Ngay lúc này bác sĩ bước vào đo lường thể trạng sau đó thông báo rằng tình trạng sức khỏe của Long đã ổn định có thể xuất viện.Tiền viện phí thì đã được nhà trường chi trả.Cũng đúng vì lúc kén của sát lang còn chưa hoàn tất thì thầy hiệu trưởng lại ngồi uống trà nên đây là hậu quả cho thầy ấy.

Long xuất viện đi về nhà hai đứa Hoa và Khoa chắc cũng đi về nhà.Khi về tới nhà nó ngửi được mùi quen thuộc của nó.Lúc này Long cần nhất là sức mạnh.

Thứ nhất là tình trạng quái thú từ dungeon xuất hiện ở thế giới này là không tránh khỏi nên nó cần có sự bảo vệ.

Thứ hai là nó cần phải thắng giải đấu sắp đến đã một tuần trôi qua thời gian đã không còn nhiều với lại khi đấu với sát lang nhờ có giáp bảo hộ mà Long không bị nguy hiểm đến tính mạng điều đó cho thấy quyền lực của thằng Khoa quả thực không đơn giản.

Vì thế thứ bây giờ nó cần là sức mạnh.

Nó ngồi trên ghế sofa xem lại những kỹ năng mà nó có.Những thứ nó có hiện tại chỉ là những skill cơ bản không có bước tiến lớn dù có khiến nó chuyển

hóa thành một skill cao hơn thì cũng không đủ khả năng chống lại thằng Khoa.

Long lúc này nhớ lại rằng nó vừa mới giết sát lang xong. Nó mở bảng chỉ số cá nhân lên thì thấy mình lên được cấp 13 với số điểm cộng là 65.

Nhưng cấp 13 thì vẫn chưa đủ để đánh thằng Khoa. Nó suy nghĩ nát óc thì chợt nhớ ra một thứ làm nó kích động khiến nó phải tự vỗ vào đầu mình một cái.

Long chuyển sang thư mục túi đồ. Trước mặt nó hiện ra một đồng ô trống và có 2 item ở dòng đầu tiên làm nó thực sự hiếu kỳ.

Vật phẩm: Sách kỹ năng: dung hợp pháp kỹ.

Vật phẩm: Hòn thạch của sát lang.

Sách kỹ năng và hòn thạch hai thứ này rơi ra từ người con sát lang. Long biết mình nên làm gì trước nó ấn vào item sách kỹ năng: dung hợp pháp kỹ.

Một khung chữ hiện lên: Người chơi có muốn học Dung hợp pháp kỹ.

- Có

Một câu trả lời xuất tích.

Một dòng thông báo hiện lên.

Chúc mừng người chơi Long đã học được skill dung hợp pháp kỹ

Miêu tả: Dung hợp những kỹ năng liên quan đến nhau để tạo ra một skill mới. Tỷ lệ thành công khi dung hợp kỹ năng 50%. Tiêu hao 99,9% mana (mana càng nhiều tỷ lệ cộng thêm càng cao tỷ lệ cộng thêm hiện tại 10%)

Lever: MAX

- Tuyệt vời!

Một từ cảm thán vang lên đây quả thật là một skill đặc biệt khi nó có thể tạo ra những skill mới dựa trên những thứ mình đang có.

Có thì phải thử Long hô lên:

- Dung hợp pháp kỹ.

Trước mặt của Long hiện lên một tấm bảng với ba ô ngoài tạo thành hình tam giác và một ô ở giữa nhưng bị làm mờ. Long đã quá rành việc này Long mở thêm bảng kỹ năng kéo ba kỹ năng chống đẩy, gấp bụng, chạy bộ vào ba ô ngoài. Lúc này ô ở giữa xuất hiện một quyển sách nó kéo ra thì thấy cơ thể dường như bị kiệt sức lực.

Thông báo người chơi Long bị dính hiệu ứng từ tàn dư của skill dung luyện pháp kỹ (không thể hồi phục mana trong 10 ngày)

- Ôi vãi bị trừ hết mana mà bây giờ còn cho thêm cái của nợ không thể hồi phục mana. Hay lắm!

Bây giờ còn có thể làm gì nữa mana đã không còn khả năng hồi phục cũng không nên quá dồn tâm trí vào nó. Thứ Long quan tâm là quyển sách vừa lấy ra. Trong mục túi đồ Long thấy có một quyển sách. Long liền nhấn vào nó thì một khung chữ lại hiện lên: Người chơi muốn học luyện thể ma ngục

- Có

Long nghe đến luyện ngục mà thể thì nó mơ hồ không biết nó là cái thứ gì nhưng có mà không học thì lỗ ba skill kia thì sao.

Lúc này một tiếng thông báo vang lên.

Chúc mừng người chơi đã học được skill luyện ngục ma thể

Miêu tả: Khi sử dụng người chơi sẽ lãnh thêm 500% trọng lượng của cơ thể (có thể tăng thêm bao nhiêu tùy thích). Nhưng sẽ không làm nguy hiểm đến tính mạng.

Lever MAX

Trạng thái: Tắt

Long nhìn vào skill mà cũng không hiểu là như thế nào. Vì thế nó lập tức sử dụng.

- Bật luyện thể ma ngục.

Vừa nói xong thì cơ thể của Long bất ngờ cảm thấy nặng trĩu. Khiến nó nằm xuống nền nhà. Bây giờ Long mới hiểu skill này là như thế nào. Nó lúc này chịu không nổi liền nói:

-Tất luyện thể ma ngục.

Long đã cảm thấy cơ thể nhẹ hẳn đi tựa như lông hồng. Trong tâm trí Long đã ngấm ngấm dệt ra kế hoạch trong tương lai. Nhưng thứ nó cần làm cuối cùng là viên hồn thạch của sát lang. Bản thân nó khi trong op là một sát thủ kim đầu sĩ nhưng những thứ đó chỉ mạnh về kỹ năng còn về thân thể thì hóa hình sư mới là thứ bá đạo. Vì hóa hình sư là biến hình thành quái thú hoặc thú mình đã ký giao ước. Dựa theo chỉ số sức mạnh từ cơ thể mà có thể gia tăng sức mạnh chiến đấu khi hoá hình.

Long lúc này lấy hồn thạch ra. Khi vừa mới lấy ra thì mọi thứ xung quanh nhà cửa của Long bị rung động. Điều này cũng giống với việc kết kén của sát lang lúc đó.

Trên tay Long là một viên hồn thạch của sát lang lever 150 điều đặc biệt là có khả năng cấu thông với cổ lang loài sói mạnh nhất từ trước tới nay. Thứ này nếu bán thì Long dư sức mua được mấy bộ giáp của tầng Khoa nhưng có đại mới đi bán.

Không rờm rà Long nhanh chóng đặt hồn thạch xuống dưới đất sau đó lấy một viên phấn vẽ một vòng tròn với vài ký tự. Tiếp theo đó là bước cuối cùng Long cắn ngón tay cái của mình nhỏ một giọt huyết xuống hồn thạch. Viên hồn thạch sáng dần lên lúc này Long nói:

-Ta là Long. Người đã khiến người về với thế giới bên kia. Với danh nghĩa là những chiến binh hùng mạnh ta mong muốn người cho ta sức mạnh vĩ đại. Thứ mà người không thể đem theo. Và ta hứa sẽ đem nó để xứng bá thiên hạ sánh ngang với bậc cổ lang thậm chí là thần lang.

Nói xong viên hồn thạch hóa thành một luồng sức mạnh chảy vào tim của Long sau đó lan ra toàn bộ kinh mạch. Trong phút chốc toàn bộ kinh mạch của Long sáng lên như vừa được thay thế.

Mọi thứ kết thúc Long đứng ở giữa nhà và nói:

-Ta là Long. Ta sẽ là hóa hình sư vĩ đại nhất.

p/s có thể ngày mai mình sẽ không đăng truyện nếu có thì sẽ trễ mong các bạn thông cảm.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Gặp tụi trẻ trâu

Trước khi bắt đầu chương thì hôm nay mình xin thử chỉ để skill và lever bỏ đi những phần khác. Nếu các bạn muốn mình giữ nguyên như cũ hoặc như thế này thì hãy bình luận.

Bản thân hóa hình sư thì lần đầu tiên hóa hình phải có sự tàn sát tốt cùng mới làm bước đệm về sau cho sự tiến bộ về sau. Vì thế Long sẽ để lần biến hình đầu tiên vào sự kiện đặc biệt quan trọng. Còn bây giờ nó nhận được thông báo từ nhà trường là 5 ngày nữa học sinh sẽ đi học lại bình thường.

Đối với người bình thường thì chỉ có năm ngày nhưng đối với Long thì nó có hơn một tháng. Vô tận kết giới đã hồi phục. Long lúc này sau khi làm thủ tục của hóa hình sư xong thì dọn dẹp mọi thứ. Khi mọi thứ ngăn nắp Long mở vô tận kết giới.

Long bây giờ đứng ở khoảng không trong kết giới mà tâm trí như muốn nhớ lại một thứ gì đó nhưng cơ bản nó không thể nhớ.

Long mở bản chỉ số cá nhân lên để xem:

Tên:Long

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Nghề:Chưa có

Level:13 {664/13 000}

Hp:130/130(1,9/s)

Mp:3 364/3 364(3 901/s)

Str(Strength:Sức mạnh):33

Agi(agility: nhanh nhẹn):37

Vit(vitality: sức sống):26

Wis(wisdom: thông thái):47

Int(intelligence: trí thông minh):43

Luk(luck: may mắn):18

Điểm cộng:65

Kỹ năng:

Thờ:

Lever 3 019

Nguyên lực thân pháp:

Lever 1

Điều khiển đồ vật:

Lever 1 846

Tạo hình mana:

Lever 1 900

Dung hợp pháp kỹ

Lever:MAX

Luyện ngục ma thể

Lever MAX

Kỹ năng thiên phú

Vô tận học tập:

Lever:MAX

Vô tận thăng cấp:

Lever:Max

Kết giới vô tận kết giới:

Lever 3

Có vẻ như việc lên cấp cũng có thể giúp cho người chơi lên được chỉ số.Nhưng thứ Long quan tâm là luyện tập.Nó hiện tại đã có luyện ngục ma thể có thể gia tăng trọng lượng của cơ thể giúp việc luyện tập trở nên tốt hơn.

Điều bá đạo ở trong skill này là có thể gia tăng sức nặng tùy thích khiến nó có được hiệu quả tốt nhất.Long bây giờ đứng ở kết giới hô lên:

-Bật luyện ngục ma thể.Gia tăng trọng lượng cơ thể lên gấp 10 lần.

Rầm....

Vừa nói xong cả cơ thể thằn Long dù không có thay đổi gì nhưng nó vẫn cảm thấy như đang mang cả ngọn núi trên lưng.Long cảm thấy dường như không chịu đựng được nhưng nó lại có cảm giác giống như khi đang bị sắt lang đè lên.Ý chí nó tăng cao.

Long cố đứng dậy như vừa bị xe tông.Một bước đi đầu tiên tưởng chừng đơn giản nhưng lại khó khăn.Những bước tiếp theo Long bắt đầu cảm thấy đỡ hơn.Nó tin chắc rằng điểm str agi và vit đang được gia tăng.Không nói nhiều nó điên cuồng luyện tập.Mỗi khi nó cảm thấy đã quen dần với trọng lượng

thì nó lại tăng thêm gấp mấy lần cuối cùng sau khi hết 30 ngày trong kết giới chỉ số của nó khiến cho nó cực kỳ hài lòng.

Tên:Long

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Nghề:Chưa có

Level:13 {664/13 000}

Hp:506/506(37/s)

Mp:0/3 364(0/s)

Str(Strength:Sức mạnh):200

Agi(agility: nhanh nhẹn):250

Vit(vitality: sức sống):170

Wis(wisdom: thông thái):47

Int(intelligence: trí thông minh):43

Luk(luck: may mắn):18

Điểm cộng:65

Những chỉ tiêu nó đặt tới tháng 12 bây giờ đã vượt qua.Nhưng nó chỉ buồn là bây giờ không hồi phục được mana trong kết giới hiện ứng của dung hợp pháp ký không những giảm mà còn giữ nguyên.Bây giờ nó phải đợi mấy ngày nữa thì nó mới có thể xài skill.

Xuất một tháng trong kết giới khiến nó cảm thấy thiếu hơi người.Nên bây giờ nó quyết định đi ra ngoài dạo mát đi dạo đến công viên nó thấy có đám thanh niên 18 19 tuổi đang tụ tập nếu như là lúc trước thì tại đó phải dùi đầu học hành.Điều kỳ lạ là mà Long nhận thấy là công dungeon đã biến mất nó không biết rằng cái công dungeon đó đã đi đâu.Nhưng nó vẫn không muốn để chuyện đó phải khiến nó lo lắng nên nó bỏ qua tiếp tục đi dạo.

Tình cờ sao mà Long nhìn thấy Nhỏ Hoa cũng đang dạo công viên.Thế là Long lại đến bắt chuyện

-Em cũng đi dạo hả?

-Anh đã hồi phục rồi sao?

-Ừ.Ở trong nhà hoài chán quá đi ra ngoài chơi cho có khí trời.

Nhìn thấy nét mặt của Nhỏ Hoa có vẻ gì đó khó nói Long liền biết được Nhỏ khó nói chuyện gì nên liền mở lời:

-Em giận anh vụ tự ý một mình đánh sát lang sao?

-Ai mà thèm giận mấy người.

Nhỏ Hoa giận dữ đứng dậy quay lưng đi.

-Hoa!

Long đứng dậy nắm lấy bàn tay của Nhỏ Hoa.

-Hoa nghe anh nói này.Anh cũng chỉ muốn bảo vệ em thôi mà.Anh cũng chỉ không muốn làm em đau khổ.

-Anh nói không muốn làm em đau khổ anh có biết anh làm như vậy em còn đau khổ đến thế nào hay không.

Long nghe xong thì chợt nhận ra mình cũng như Nhỏ Hoa lúc ở phòng y tế.

-Anh xin lỗi.Anh đã quá ích kỷ không cho em chiến đấu cùng.

-Xin lỗi là hết sao?Lần tới anh phải cho em chiến đấu cùng nhau đó.

-Đồng ý.

Hai đứa hòa giải sau đó ôm nhau thật chặt. Cái ôm thắm thía làm cho những người xung quanh phải cảm hạnh phúc theo. Riêng có một số người từng gặp hai đứa này lúc chạy khỏi nơi sát lang kết kén thì bây giờ lại gặp hai đứa này nữa. Trong đầu họ nghĩ rằng (Á tụi này đóng phim gì mà không có thấy máy quay đâu hết).

Nhưng có người vui thì có người buồn thằng Khoa vô tình đi ngang qua thì thấy hai đứa nó ôm nhau tình tứ mà chỉ biết ôm một cành cây để mà cắn răng ghen tị.

Mọi chuyện dường như đang rất là ngon tình có một đám thanh niên 17 18 đi tới. Tụi nó cũng có ngứa mắt với hành động tình cảm của hai đứa này nên tụi nó tới để kiểm chuyện.

-Ái chà....Ban ngày ban mặt mà tụi bây dám ở đây tình tứ có muốn tao giết không?

Một thằng mặc đồ nhìn có vẻ ngẫu ngẫu nhưng nói chuyện thì rõ trẻ trâu Long nhìn thì thừa biết nó là đại ca. Nhưng thằng Long không để tâm mà nắm tay kéo Nhỏ Hoa đi đến chỗ khác. Không phải vì nó sợ đánh không lại mà nó thừa biết một khi đánh tụi này thì chỉ có đánh chết nên nó không muốn kéo tụi bảo vệ đến.

Nhưng tụi trẻ trâu này vẫn không tha. Tụi nó bám theo và thằng đại ca đưa tay chạm vào người Nhỏ Hoa. Chưa kịp nói gì Long đã dùng tay nắm lấy cánh tay thằng đó. Thằng đại ca nhìn vậy mà hốt hoảng trên tay nó hóa thành đồng lửa quăng vào mặt thằng Long.

Mọi người và cả Nhỏ Hoa hốt hoảng tưởng rằng thằng Long có chuyện. Nhưng sự thật là thằng Long vẫn đứng vững dùng cánh tay còn lại đâm thẳng vào mặt của thằng kia.

Một cú đâm không skill không cường hóa nhưng làm cho thằng đó lù về sau đến 3m. Mọi người hoảng hốt nhất là tụi thanh niên tụi nó không ngờ rằng một đứa nhóc con cũng đủ khiến đại ca tụi nó văng xa 3m chỉ với một cú đâm.

Long lúc này nhìn tụi thanh niên với ánh mắt tràn đầy sát khí. Tụi thanh niên biết thằng Long không đơn giản nên đỡ thằng đại ca của tụi nó dậy. Trong lúc đi thằng đại ca vẫn còn cay nên nói dằn mặt:

-Nhớ kỹ mặt tao đó! Tao là Khương đẹp trai nhớ mặt tao đó.

Bụp.....

Một âm thanh của một cú đâm vang lên không ai ngờ được rằng thằng Long chạy nhanh như gió bay đến đâm thêm một phát vào mặt của thằng Khương.

Long nhìn tụi này mà phì cười. Nhưng nhìn qua Nhỏ Hoa thì cảm xúc của nó trùng lại. Về mặt thộn của một đứa con gái nó rất kỳ lạ. Hai đứa ngồi lại trên băng ghế đá mà ngắm nhìn khung cảnh xung quanh. Long lúc này lại biết Nhỏ Hoa muốn nói gì nên nó liền giải đáp:

-Nếu em thắc mắc tại sao anh đánh thằng Khương gì đó mà không có người bảo vệ đến thì do các hành động của anh không gây nguy hiểm đến tính mạng và cả không có tổn thương gì quá lớn đến tinh thần. Khi ta nắm rõ luật thì ta có thể lách luật.

-Sao anh lúc nào cũng biết rõ ý nghĩ của em vậy?

-Nói thiệt là anh luôn nhìn thấy chữ trên mặt em nó luôn viết ra suy nghĩ của em muốn nói gì.

-Anh nói gì mặt em có chữ hả? Đâu anh chùi dùm em đi.

hahahahah...

Tiếng cười của thằng Long vang lên khiến Nhỏ Hoa cười theo thế là tiếng cười vang khắp công viên.

Người quản chúng: Tụi này quay phim gì mà hết khóc rồi cười. Đi đâu cũng gặp.

p/s đăng bù cho ngày mai.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Lão tam là thầy hiệu trưởng?

Sau khi đi dạo ở công viên Lòng và Hoa tạm biệt nhau rồi về nhà. Về đến nhà Long bắt đầu tập trung vào nhưng điều nó còn khuấy mắt.

Thứ nhất tại sao kén của sát lang lại có ở trường học. Và có ai bị thương gì trong vụ việc đó không.

Thứ hai tại sao cái dungeon ở công viên biến đi đâu mất rồi.

Thế là Long về nhà vào thẳng máy tính để tìm kiếm thông tin. Sau một hồi tìm hiểu Long đã có một số thông tin như sau:

Thứ nhất kén của sát lang là có từ một cái dungeon di động. Long liền thấy có liên quan đến cái dungeon ở toilet. Ngoài ra không có ai bị thương do vụ việc này bởi vì thầy hiệu trưởng đã dùng skill công dịch chuyển một skill thiên phú của thầy ấy.

Thứ hai cái dungeon ở công viên biến mất là bởi sự xuất hiện của dungeon dựa vào sự kiểm soát của chính quyền. Để tránh các trường hợp đáng tiếc.

Mọi thứ khuất mắt đã được giải quyết Long lúc này bèn lên giường đi ngủ. Sáng hôm sau nó thức dậy vệ sinh cá nhân xong đi ra ngoài phòng khách nằm trên bộ ghế sofa vừa xem tin tức vừa xem ăn bắp rang.

Nếu người khác nhìn vào thì thấy thằng này rất nhàn hạ và hưởng thụ thì thực chất thì không phải. Lúc này đây nó đang dùng skill luyện thể ma ngục với trọng lượng gấp 500 lần cơ thể. Nếu như kiến có thể nâng thứ nặng hơn cơ thể gấp người lần thì nó bây giờ bằng 50 con kiến cộng lại. Mỗi cử động cũng phải làm nó đổ mồ hôi hột. Từng cử động nhỏ nhất từ bấm nút điều khiển tivi hay việc lấy bắp rang bỏ vào miệng kể cả việc nha hoặc thở cũng là một việc cực kỳ gian nan.

Sở vì nó làm vậy là nó vừa muốn tận hưởng ngày nghỉ nhưng lại muốn điên cuồng luyện tập nên mới thành ra có sự như vậy.

Đột nhiên nó lại bị chột bụng. Bản thân nó nghĩ là phải đi thôi. Nhưng cơ thể lại bảo không cử động nổi. Nhưng tình huống quá cấp bách với lại nó đã quyết tâm luyện tập nên nó phải buộc cơ thể di chuyển từng bước một vào toilet như một đứa bé tập đi. Nhưng cũng thật kỳ diệu skill luyện ngục ma thể có đặc tính đặc biệt là chỉ làm mình cảm thấy bản thân mình nặng chứ không làm ảnh hưởng tới mọi thứ xung quanh chứ nếu không nó đã dậm nát ngôi nhà của nó từ lâu.

Sau khi đi vệ sinh xong thì nó lại ngồi xem tivi. Cứ như vậy mà hết ngày. Tối đến nó nghĩ rằng mình nên tăng thêm sức nặng. Thế là nó quyết định khi qua mỗi ngày nó sẽ nâng sức nặng của cơ thể thêm 500 lần.

Cứ như thế sau khi hết năm ngày nghỉ chỉ số cá nhân của nó lại nâng một số lượng kha khá.

Tên: Long

Giới tính: Nam

Tộc: Người

Nghề: Chưa có (Đội tốt nghiệp mới có)

Level: 13 {664/13 000}

Hp: 506/506 (37/s)

Mp: 0/3 364 (0/s)

Str (Strength: Sức mạnh): 250

Agil (agility: nhanh nhẹn): 260

Vit (vitality: sức sống): 200

Wis (wisdom: thông thái): 47

Int (intelligence: trí thông minh): 43

Luk (luck: may mắn): 18

Điểm cộng: 65

Cứ như vậy không lâu sau nữa nó sẽ mạnh lên đến mức một đám xé trời. Long lúc này quyết định đi ngủ thật sớm để tránh tình trạng dậy trễ.

Sáng hôm sau nó thức dậy rất sớm. Vẫn như thường ngày vệ sinh cá nhân ăn sáng. Sau đó còn dư chút ít thời gian nên nó bèn tập thể dục. Cũng những thứ đơn giản xoay tay ép dẻo. Nhưng thứ không bình thường là nó dùng luyện thể ma ngục gấp 5000 lần lên cơ thể và thế là chỉ số của nó đã được tăng thêm 10 đơn vị.

Mọi thứ đã sẵn sàng nó bèn lấy xe đạp chạy đến trường. Không khí xung quanh thật trong lành mát mẻ. Khi đi đến nơi mà đã bị sát lang tàn phá thì Long không ngờ rằng mọi thứ đã phục hồi nhanh đến như vậy. Nhà cửa mọi thứ nhìn thật quen thuộc nhưng cũng thật mới mẻ.

Nhưng Long càng ngạc nhiên trước cảnh tượng hùng vĩ ở ngôi trường Thứ đã bị sát lang một hit phá nát ấy vậy mà bây giờ đã được sửa sang lại thật mới mẻ. Thậm chí còn có nhưng thay đổi về diện tích ngôi trường thì đã mở rộng hơn rất nhiều. Đặc biệt là lầu ngôi trường này không còn đơn giản là 3 lầu như trước mà lúc này đã nâng lên 6 lầu.

Thay đổi quá lớn khiến bản thân thằng Long cứ tưởng mình đi nhầm vào cái chung cư nào đó. Đi vào gửi xe thì nó lên lầu. Vị trí của lớp 9a3 vẫn không thay đổi nên nó cũng không có sự cố gì. Khi đi vào lớp mọi người bàn tán về rất nhiều chuyện có đũa thì nói về chuyện hôm qua nó đi ăn bị bác Tháo rượt. Có đũa thì nói về sự thay đổi của trường học. Nhưng nhiều nhất là nói về việc ai đã giết sát lang.

Đây dường như là một vấn đề đang rất hot trên mạng. Bởi vì sát lang lever của nó ai cũng biết là hơn 100 mà lại có người giết được sát lang vậy người đó chắc chắn cũng sẽ rất mạnh. Và sẽ là người sáng giá nhất cho các thể lực. Vì khi các thể lực đấu đá lẫn nhau họ sẽ tìm những người có tài năng để đem về nuôi dưỡng nâng cao trình độ để phục vụ cho lợi ích của các thể lực. Và điều đó cũng làm cho Long lo ngại.

Bản thân của nó muốn trở nên mạnh mẽ nhưng sẽ có nhiều vấn đề phát sinh. Nhưng nếu không trở nên mạnh mẽ thì lại trở thành cục nợ làm khổ những người xung quanh vì thế nó chọn cách ẩn danh mạnh mẽ trong sự âm thầm là cách tốt nhất chỉ cần không bị phát hiện thì nó vẫn sẽ sống tốt.

Gạt qua những chuyện đó bây giờ điều nó cần là luyện tập và lên cấp. Mọi thứ diễn ra khá là suôn sẻ cho đến khi có thầy giám thị bước vào lớp gọi nói:

-Em Long vào phòng hiệu trưởng. Thầy hiệu trưởng có chuyện riêng muốn nói với em Long.

Mọi học sinh trong lớp lúc này qua qua nhìn thằng Long bản thân nó cũng biết là lại có cái gì đó sai sai ở đây nhưng không biết là lành hay dữ. Nhưng nó cũng phải trải qua cho nên ngay khi vừa nghe tin nó liền đi đến phòng hiệu trưởng. Lúc này sân trường vẫn đầy tiếng nói của học sinh ai cũng vui tươi sẵn sàng cho ngày mới riêng bản thân Long thì phải đi đến phòng hiệu trưởng.

Đứng trước phòng hiệu trưởng Long lịch sự gõ cửa

Cốc...cốc

-Vào đi!

Một tiếng nói vang lên làm cho thằng Long cảm thấy căng thẳng. Bản thân xém chết vì sát lang mà bây giờ lại sợ thứ này cũng khiến nó không hiểu rõ. Long lúc này mở cửa ra bước vào đóng cánh cửa lại mọi âm thanh bên ngoài bỗng dưng biến mất. Bản thân thằng Long thì nhận thấy đây là thứ gì nó liền lẩm bẩm trong miệng: "Phòng cách âm"

-Ngồi đi!

Thầy hiệu trưởng ngồi ở ghế xoay cách chiếc bàn làm việc nói.

Không khí thì rất là ngọt ngào mà máy lạnh trong phòng thì thổi vù vù. Khiến cho thằng Long cảm thấy sốc nhiệt. Bấy chợt thầy hiệu trưởng đứng dậy phép lịch sự khiến thằng Long đứng lên theo nhưng thầy hiệu trưởng quát:

-Ngồi đó!

Long lúc này hoảng sợ không vì lý do gì nhưng khi thấy thầy hiệu trưởng bước đến bên cạnh mình thì tim thằng Long như ngừng đập nó tự nhủ có chuyện không hay đâu. Thì bấy chợt thầy hiệu trưởng quỳ một chân xuống hai tay chấp lại và nói:

-Sư phụ.

-Hà?

Thằng Long còn không hiểu rằng cái quái gì đang diễn ra. Trong tim thức của nó chỉ có 3 người gọi thằng Long là sư phụ đó chính là top 2,3,4 op. Nhưng nó chưa từng gặp ba người họ ngoài đời nhưng ngay bây giờ nghe đến có người gọi mình là sư phụ nó liền cảm thấy bị bại lộ. Vì nó muốn giữ kín thân phận top 1 op đến cuối đời. Bởi vậy nên bây giờ thằng Long chơi trò giả điên:

-Thầy chắc nhầm lẫn rồi em là học sinh của thầy mà.

-Không con chắc chắn là không nhầm vì ta đã nhìn thấy hết.

Bị bại lộ một cái gì đó khiến cho thằng Long cảm thấy nghi ngờ nên hỏi:

-Thầy thấy gì?

-Sư phụ đừng giả bộ nữa con đã nhìn thấy cảnh sư phụ một lần đánh sát lang rồi.

Long lúc này phải nói là không biết phải làm gì nên đành phải nói những điều cần nói:

-Vậy thầy đã nhìn thấy em giết sát lang nhưng tại sao lại nói em là sư phụ?

Đúng vậy có khi nào là thầy hiệu trưởng thấy mình mạnh quá nên bái mình làm sư phụ.

Lúc này thầy hiệu trưởng liền nói:

-Không lẽ sư phụ đã quên con rồi sao? Con đây là Ojisan là top 3 op sư phụ có nhớ con không?

-Lão tam đó hả?

Long lúc bất ngờ hét lên vì nó không tin được top 3 op lại là một người thầy. Hèn gì lại đặt tên là ojisan (Ông chú)

Khi nghe thấy Long nhận ra mình thầy hiệu trưởng mừng rỡ.

-Đúng rồi! Đúng rồi là con nè sư phụ.

Một người 15 16 tuổi đầu một người đầu hai thứ tóc mà xưng hô đảo lộn khiến cho Long cảm thấy ngỡ ngàng nên liền nói.

-Thầy xưng hô như bình thường là được rồi em không nhận nổi chữ sư phụ.

-Thầy đã rõ đã rõ.

-Tốt hơn rồi đó. Quay lại chuyện chính thầy gọi em có chuyện gì.

-Không. Chỉ có nhiều đó thôi.

-Là chỉ tới gọi em là sư phụ thôi sao?

-Đúng.

-Thầy không khác gì lão nhị rãnh giống nhau. Mà nhắc tới lão nhị mới nhớ thầy có biết hai người còn lại không?

-Lão nhị và lão tứ thì hiện giờ thầy đã mất liên rất lâu từ hồi chơi op lận.

-Thế à vậy không còn chuyện gì em xin phép đi đây.

-Sau này nhờ em giúp đỡ.

Thế là Long quay lại lớp học với một tâm trạng khá là vui vẻ vì nó đã gặp lại những người thân trong op đối với Long họ như người trong nhà và đặc biệt ngoài Long ra thì không ai khác trong op có thể đánh bại họ.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Hết mana sao kiểm tra thuộc tính

Ngôi trường lúc này đã vào giờ học. Mọi thứ thật yên tĩnh và thanh bình. Long đi vào lớp học với bộ dạng khép nép vì nó không muốn làm phiền mọi người.

Nó ngồi xuống ghế và tập trung lắng nghe lời cô giáo đang giảng bài:

-Qua những lời cô đã giảng thì các em có thể thấy việc lựa chọn nghề trong mạo hiểm giả rất quan trọng nó sẽ giúp các em phát huy tiềm lực về sau.

Mọi thứ cứ như thế trôi qua êm ả. Giờ ra chơi đến học sinh ra ngoài sân chơi mọi thứ cứ như mọi ngày bình thường. Long cũng như thế nó đi vào phòng y tế như mọi ngày.

Điều nó cảm thấy bất ngờ là khi bước vào phòng y tế nó thấy có cả thằng Khoa. Long bất ngờ nên nói:

-Sao có thằng Khoa ở đây nữa.

Nhỏ Hoa và thằng Khoa nghe thấy tiếng liền quay đầu nhìn thằng Long lúc này thằng Khoa nói:

-Nói gì phũ vậy sau vụ sát lang tao tưởng chúng ta là đồng đội.

-Không tao chỉ nói vậy thôi chứ không có ý gì.

-Thôi nào hai người bình tĩnh.Chính em đã chủ động mời Khoa tới đây.

-Tại sao?

-Để tao nói.Hoa gọi tao tới đây là để lập hội.

-Hội?

-Đúng là một hội.Như anh đã thấy khi sát lang xuất hiện Khoa đã đứng cảm đứng lại cùng thầy cô chiến đấu.Hai đứa mình thì quay lại trợ giúp.Mặc dù kế hoạch không thành công nhưng cũng đã giúp thầy hiệu trưởng có đủ thời gian tạo công dịch chuyển giúp mọi người an toàn.Vì lẽ đó em muốn chúng ta tiếp tục phát huy.

-Nghe có vẻ thú vị.Thôi được đoàn kết là sức mạnh.Vậy chúng ta nên lập hội tên gì?

-Em cũng không biết nữa.

-Tao có nghĩ nên đặt tên hội là Thiên Long.

-Nghe có vẻ ngẫu nhưng tao muốn phải có một ý nghĩ gì nữa.

-Vậy thì tao chịu nhưng tao vẫn thấy Thiên Long cũng hợp.

-Hay là chúng ta tạm chọn tên Thiên Long làm tên hội.Khi có được tên hay hơn thì chúng ta sẽ đổi.

-Đồng ý.

Một câu nói của Nhỏ Hoa đã giải quyết được vấn đề.

Ngay lúc này Long nói:

-Chúng ta sẽ làm gì?

-Em cũng không rõ.Nhưng em nghĩ là sẽ nâng cao thực lực của bản thân.

-Không chỉ đơn giản là nâng cao thực lực của bản thân chúng ta còn có trách nhiệm bảo vệ mọi người như lúc chúng đánh với sát lang.Trở nên cường đại không đơn giản là mạnh lên mà còn phải bảo vệ những người xung quanh.

Lời thằng Khoa vừa nói đã là cho thằng Long có cái nhìn khác về nó.Lúc đầu thằng Long tưởng thằng Khoa là một đứa nhà giàu ý mạnh hiếp yếu nhưng không ngờ bây giờ mới thấy nó thật nghĩa khí.

Thằng Khoa lúc này vẫn tiếp tục nói:

-Nhưng hội của chúng ta không đơn giản mà bảo vệ khi có nguy hiểm xảy ra mà còn phải khám phá những thứ bí ẩn.

Nhỏ Hoa nghe thấy liền tò mò hỏi:

-Ví dụ.

-Điển hình như vụ sát lang ai đã giết giết nó.

Long nghe thấy liền nói:

-Nhưng nếu chúng ta tìm ra thì có lợi gì?

-Tất nhiên là có lợi.Vì sát lang rất mạnh nhưng người giết nó chắc chắn sẽ mạnh hơn và nếu chúng ta mời được người đó vào hội thì chắc chắn chúng ta cũng sẽ được hưởng ké.

Lời thằng Khoa nói ra có vẻ lợi dụng nhưng mà thôi vì muốn giúp đỡ mọi người thì làm như vậy chắc cũng không sao.

Tùng...Tùng...

Tiếng trống lúc này vang lên mọi người lại vào lớp học.

-Được rồi hôm nay tới nay thôi.Tao lên lầu đây.

Thằng Khoa đứng dậy đi lên lớp.

Lúc thằng Khoa vừa đi thằng Long cũng đứng dậy lên lớp.Để lại Nhỏ Hoa nằm đó chắc là nó mệt nên nó nghĩ trên phòng y tế.

Nhưng từ một góc tối có một bóng người bước ra Nhỏ Hoa lúc này liền qua sang bóng đen nói với một giọng điệu lạnh lùng:

-Mày theo dõi tao sao?

Bóng đen hiện hình một bóng dáng cao ráo đội một chiếc áo khoát trùm đầu.Bóng đen cất lời:

-Đại tỉ!Không ngờ chị diễn hay thiệt.Em còn không biết chị còn là chị nữa.

Nhỏ Hoa như trở thành người khác.Một bộ dạng lạnh lùng vô tâm.

-Mày tốt nhất là cầm mồm tao đang thực hiện theo kế hoạch mà búp xếp làm tao lộ tẩy thì coi chừng đấy.

-Em biết rồi đại tỉ!

Bóng đen bỏ đi.Nhỏ Hoa thì nằm xuống.Trong tâm trí Nhỏ Hoa hiện giờ sở hữu hai linh hồn.

Một là Nhỏ Hoa.

Hai là một linh hồn bí ẩn đang chiếm hữu thân xác.Đang thực hiện kế hoạch.

Những gì Linh hồn hành động đối xử dựa trên tính cách thực của Nhỏ Hoa.Những gì Linh hồn nhìn thấy thì Nhỏ Hoa đều thấy.

Linh hồn Nhỏ Hoa là một bí ẩn chỉ biết nó nhập vào và chiếm giữ thể xác của Nhỏ Hoa vì bản thân Nhỏ Hoa mệnh yếu nên không đủ khả năng bảo vệ nên mới bị nhập hồn.

Quay trở lại Long nó vẫn đang trong tiết học.Lúc này cô giáo đang giảng về mana:

-Như các em đều biết mana là một nguồn tài nguyên từ cơ thể chúng ta phát sinh ra.Nó là thứ giúp con người và cả quái thú có thể sử dụng skill.Đặc biệt sau này các em có thể gặp một số người với nghề là huyết sư.

Loại nghề này đặc biệt là sử dụng máu của bản thân hoặc của người khác làm nguồn tài nguyên.Nhân tiện thì theo thống kê có đến hai trăm nghìn người làm nghề huyết sư để làm các công việc trong cuộc sống ví dụ như hiến máu.

Qua trở lại bài học mana không những là tài nguyên mà nó còn có cả thuộc tính.

Ví dụ:Mana có thuộc tính Hỏa thì khi sử dụng skill liên quan đến Hỏa có thể phát huy tốt hơn và nếu sử dụng skill liên quan đến Thủy thuộc tính trái ngược với Hỏa thì hiệu lực sẽ bị giảm đi.

Tuy nhiên chúng ta lại có thể thay đổi thuộc tính mana hoặc tăng cường nhờ cách hấp thụ thuộc tính mà mình mong muốn.

Ví dụ:Người muốn có Hỏa thuộc tính nhưng mana lại rơi vào thủy thuộc tính thì vẫn có thể thay đổi bằng cách hấp thụ những thứ liên quan đến Hỏa.Nhờ vào skill hấp thụ nguyên tố của Khiển Tổ Sư.

Cô giáo nói xong thì có một học sinh giơ tay hỏi:

-Cô ơi vậy làm sao có thể biết mana của mình thuộc tính gì?

-Thứ nhất em cần có một quả cầu thủy tinh gọi tắt là tinh cầu.Sau đó em cần rót mana tinh cầu sau đó đợi tinh cầu biến đổi dựa trên màu sắc nhận biết thuộc tính:Đỏ Hỏa;Xanh Dương Thủy;Xanh Lá Mộc;Vàng Quang;Đen Âm;Xanh Lá Nhật Phong;Nâu Thổ;Xanh Dương Sáng Lôi.

Nhưng đó có thể là những thuộc tính cơ bản nhưng đa số mọi con người thường sẽ có trong mình từ 2 đến 3 nguyên tố.Những nguyên tố đó thường sẽ riêng biệt.Nhưng đôi khi sẽ có dị biến khiến cho những thuộc tính đó hòa hợp với nhau trở thành nhiều nguyên tố đặc dị.

Và sau đây cô sẽ thông báo một tin mừng rằng chiều nay chúng ta sẽ có thêm những học sinh mới.Đó là những học sinh cấp ba từ các trường đến đây học làm mạo hiểm giả.Nhưng còn một tin mà các em sẽ mong chờ đó chính là các em sẽ được nhà trường cấp cho một tinh cầu để kiểm tra mana thuộc tính và sau đó báo lại cho nhà trường.

Học sinh nghe xong thì háo hức vui mừng.Còn riêng thằng Long thì thôi rồi.Vì nó có còn mana đâu mà kiểm tra.Phen này là bán muối rồi.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Thăng Khương lại bị đánh

-Ôi trời làm sao đây.

Long đang ngồi trong phòng y tế với vẻ thất thần.

-Anh làm sao thế?

Nhỏ Hoa nhìn thấy tỏ vẻ quan tâm.

-Không có gì chỉ là anh có một số vấn đề về vụ việc kiểm tra thuộc tính mana.

-Cái gì? Kiểm tra mana mà mày cũng sợ không tin mày luôn.

-Tại có biến thôi. Mày đợi 5 ngày nữa đi tao sẽ kiểm tra mana ngon lành luôn.

-Sao em nghe giống tới kỳ.

-Wo.... Vụ này tao phải nè. Con trai có tới kỳ hả.

-Biến thái.

Bộp...

Thăng Khoa chỉ tỏ vẻ tò mò mà hỏi nhưng không ngờ Nhỏ Hoa tán nó cái bộp. Nếu chỉ một mình Nhỏ Hoa tán thì thôi còn ai ngờ còn thăng Long ăn ké nữa khiến cho thăng Khoa âm ỉm.

-Thôi giống đủ rồi kiểm tra mana đi lát nữa mỗi lớp phải lên sân trường đưa cho thầy hiệu trưởng đó.

Hai đứa Khoa và Hoa đang rút mana vào trong tinh cầu. Còn riêng thăng Long thì vẫn đang nhìn tụi này mà giận skill dung hợp pháp kỹ. Tại sao nó lại không ghi rõ là sẽ dính hiện ứng không thể hồi phục mana. Sử dụng skill đó có được skill luyện thể ma ngục nhưng tiêu hao hết 99,99% mana. Mà muốn kiểm tra mana thì phải rút vào tinh thành từ 10 mana trở lên mới được.

Ngay lúc thăng Long còn đang bức rút thì thăng Khoa kêu lên

-Ồ.....

-Cái gì vậy.

Thăng Long giật mình nói

-Mây nhìn này tinh cầu của tao có 2 màu nâu với xanh dương.

-Thủy với Thổ. Sơn Tinh Thủy Tinh.

-Ghê ghê quá mày.

Hai thằng con trai nói chuyện nghe quá thân thiết khiến cho Nhỏ Hoa cảm thấy bị cho ra rìa.

-Này của tớ cũng hiện lên rồi này.

-Wow....vàng với đen.Quang với Âm Thái cực quyền.

-Ghê ghê quá mày.

Hai thằng đó lại nói chuyện quá thân thiết bản thân Nhỏ Hoa cảm thấy có cái gì đó thiếu thiếu(muối) nhưng nó cũng không để tâm.

-Alo...Mời các em học sinh mang theo tinh cầu ra xếp hàng chào đón học sinh mới rồi sau đó đem tinh cầu của mình lên báo cáo với thầy hiệu trưởng.

-Đi thôi.

Thăng Long mặc dù không kiểm tra được mana nhưng cũng không thể cứ trốn mãi vì thế nó sẽ đối đầu với nó.

Ra xếp hàng.Nhỏ Hoa thì về lớp của nó lớp 9a4.

Lúc này thầy hiệu trưởng bước ra nhìn thăng Long đầu tiên với ánh mắt triều mến rồi qua sang nhìn tất cả học sinh với vẻ mặt nghiêm túc khiến cho thăng Long cảm thấy ớn.

-Chào các trò.Nói thiệt là thầy cảm thấy khá là buồn khi xa mấy đứa gần một tuần từ vụ sát lang.Nhưng cũng vì đó mà chúng ta có dịp sửa chữa ngôi trường khiến nó khang trang hơn.

Và cũng nhân dịp này nhà trường có thể mở rộng quy mô dạy học.Đã có 1 039 học sinh cấp ba đã vào trường chúng ta.Những học sinh này vẫn sẽ được phân lớp như bình thường 10 11 và 12.Sau đây là những học sinh đại diện cho ba khối.

Xin cho một tràng pháo tay cho trò Khương đại diện khối 10.

Một tràng pháo tay cho trò Phong đại diện cho khối 11.

Và sau cùng một tràng pháo tay cho trò Thuyết đại diện cho khối 12.

Mọi học sinh không để ý đến hai đứa lớp 10 11 mà chỉ để ý tới chị đại diện cho lớp 12.

Một thân hình đầy đặn nhưng căng mọng.Mái tóc xõa dài sau lưng cùng dáng đứng quyến rũ.Khiến cho cả trai lẫn gái đều bị mê hoặc.

Còn riêng Thăng Long và Nhỏ Hoa thì để ý tới thằng lớp 10.Ồi trời ơi thằng trẻ trâu đó quay lại rồi.

Lúc này thầy hiệu trưởng nói:

-Ngay bây giờ ba học sinh đại diện sẽ mở đầu cho việc kiểm tra mana.Việc này có thể các em nghĩ rằng không quan trọng nhưng nó sẽ quyết định sự phát triển tiềm lực về sau.

Cả ba học sinh đại diện đều đặt tay lên tinh cầu được để sẵn.Cả sân trường đều dán mắt vào trong học sinh lớp 12.Cơ thể căng mọng chỉ một cái khom người cũng có thể cho lộ ra rất nhiều thứ.

Nhưng đối với Long nó chỉ quan tâm vào quả tinh cầu.Tinh cầu của Phong có màu xanh lá,đỏ,xanh nước biển.Tinh cầu của Thuyết là màu đỏ đậm Y như màu máu.Đặc biệt tinh cầu của Khương lại là màu xám

Màu xám là sự kết hợp của trắng và đen có thể nghĩ theo hướng tâm linh là sự sống và cái chết.Nhưng màu xám là màu trung hòa hai thứ đó lại có thể giao thông với âm và dương.

-Rất tốt và bây giờ mỗi lớp sẽ thay phiên nhau lên đưa tinh cầu của mình để cho thầy và cả trường đều xem.

-Nó tới rồi.

Long chợt nói lên.

Bản thân nó cũng biết sẽ có biến nhưng cứ tưởng là sẽ gặp chút rắc rối với mấy đứa cùng khối nhưng bây giờ nó không ngờ rằng bây giờ nó lại gặp rắc rối với toàn trường.

Dòng người cứ thế trôi đi hết lớp này đến lớp khác hết khối này đến khối khác.Cuối cùng cũng đến lớp nó.Long đứng dậy đi theo hàng cầm theo quả tinh cầu trong suốt.Tinh cầu sau một lần sử dụng thì sẽ không còn tác dụng.Nó vẫn sẽ giữ nguyên màu sắc từ lượng mana.

Long đi tới trước mặt thầy hiệu trưởng.Nó lại gần thì thầm sau đó thầy hiệu trưởng cho đi.

-Sao thế chẳng lẽ không biết sử dụng mana?

Một đứa lớp 10 lên tiếng kêu gọi thêm một đồng những đứa lớp 10 liên tục clam chóc thằng Long.Bản thân thầy hiệu trưởng không thể bảo vệ được Long nên chỉ có thể nhắc thầy cô giám thị nói học sinh giữ trật tự.

Long thì không biết làm gì chỉ dám cúi đầu đi vào trong.

Đối với Long việc này cũng quá quen thuộc với nó bởi lẽ đó nó chỉ buồn một chút rồi lại quên đi.Nó lúc này muốn chuyên tâm tập luyện.

Khi tan trường thằng Long dắt xe ra thì không thấy Nhỏ Hoa đâu.Chắc gia đình đã rước Nhỏ Hoa.Nên thằng Long cũng đi về nhà.Gần đến nhà thì nó lại bị một đám thanh niên bịt mắt đứng chặn đầu.Long liền biết có chuyện gì nên nó liền nói:

-Tao gặp chuyện này từ chương hai rồi nói thẳng đi tụi bây trong nhóm của ai.

-Có nên trả lời nó không?

-Không nhiều lời chơi nó.

Bốp....bốp.....

Thằng Long bị tụi này cầm gậy đập đánh túi bụi.

Mọi người xung quanh đứng bu đông nghệt không dám xen vào.

Người lạ: Trùi ui mấy tuần trước cũng gặp thằng này trong khung cảnh này. Không tin nó lại bị đánh đến hai lần. Vô dụng.

-Dừng lại!

Bắt chợt từ đám đông xuất hiện thằng Khương. Nó từ đám đông xuất hiện giơ tay ra hiệu cho tụi thanh niên dừng lại.

Thằng Long nhìn thằng Khương bước gần đến với ánh mắt giận dữ. Thằng Khương lúc này nói:

-Ái chà chà. Ai đây? À đúng rồi thằng đã làm tao xấu mặt với đám đàn em. Thằng phé vật vô dụng không thể kiểm tra mana. Mày có biết rằng nỗi nhục lúc đó khiến tao bị chị Thuýết giáng chức khiến tao phải dưới trướng thằng khốn Phong.

Tao nói thiệt cho mày biết mày có thể mạnh về thể lực nhưng lại không thể chống lại số đông đúng không.

Hahahaha. Một ngày nào đó tao sẽ NTR bạn gái của mày trước sự bất lực của mày để thỏa con giận của tao.

Long lúc này nghe thấy liền nói:

-Mày nói lại nghe xem.

-Tao sẽ NTR bạn gái c..ù..a..m..à..y.

Bộp....

Vừa nói xong thằng Long lập tức đám một phát vào mặt của thằng Khương.

-Tao nhìn đủ rồi. Chúng mày có thể đánh nhưng chúng mày sẽ không bao giờ có thể giết tao. Nhưng khi tụi bây động đến người thân của tao thì tao sẽ giết chúng mày dù có phải chống đến 10 tên bảo vệ thì tao cũng sẽ giết chúng mày.

-Tụi bây lên!

Thằng Khương một tay ôm mặt một tay ra lệnh cho đàn em xông lên.

Long đứng giữa trung tâm của hơn một chục thanh niên nhưng không thể ngờ được rằng một mình Long đã đủ đánh áp đảo tụi nó. Thằng nào lên đều bị một quyền của Long đánh gục. Số lượng đối thủ chiếm áp đảo nhưng Long vẫn không hề hấn đánh bại tụi đó trong chốc lát.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: Chức vô định chỉ dành cho chúng ta

Long sau khi đánh bại tụi thanh niên nó đi về tắm rửa ăn uống luyện tập một chút sau đó đi ngủ. Sáng hôm sau nó thức dậy vẫn làm việc như bao ngày vệ sinh các nhân ăn sáng. Lấy xe đi học. Đau lòng sao mà chiếc xe đạp của nó bị đứt dây sên thế là nó đành phải đi bộ tới trường.

Quãng đường từ nhà nó tới trường là 10km. Nhưng thời gian nó có bây giờ là chưa tới 20 phút. Long đành lòng lấy hết sức bình sinh chạy đến trường. Thế nhưng lúc đang chạy nó phát hiện ra rằng tốc độ nó chạy không khác gì khi đi xe đạp và nó cảm thấy nó còn có thể chạy nhanh hơn.

Long bây giờ đã thấy được sự tuyệt vời của những số điểm nó đang có. Nó đến trường khi chưa tới 10 phút. Long đi vào lớp học thì vẫn nhìn thấy khung cảnh hằng ngày vẫn có học sinh vui đùa hí hửng. Nhưng khi Long vừa vào chỗ ngồi trong lớp học thì nó nghe thấy tiếng la hét dường như có đánh nhau.

Long nghe thấy liền chạy ra ngoài lớp đứng trên lầu nhìn xuống. Một đám học sinh lớp 10 đang đứng đối mặt với một đám khối 9.

Việc tranh chấp đấu đá với nhau dường như là sự việc không thể tránh khỏi trong nhà trường. Nhưng sự việc ở đây đã lớn hơn giữa sự đấu đá của một hoặc hai cá thể sẽ không có gì đáng lo ngại nhưng khi quy mô đến với nhiều cá thể thì nó đã trở thành bẽ phái.

Nhưng thằng Long lại không hiểu tại sao mấy đứa lớp 10 vừa mới chuyển vào trường ngày hôm qua mà hôm nay đã có biến. Riêng bản thân thằng Long trong vụ việc này thì nó sẽ không quan tâm ai đánh nhau cũng được miễn sao không có gì đi quá tầm kiểm soát là được.

Lúc này thằng Khoa cũng tò mò đi đến thì thấy thằng Long nên nó lại bắt chuyện:

-Cũng đang xem hai tụi ở dưới đó hả.

Long nghe thấy giọng của thằng Khoa nên quay qua nhìn nó rồi trả lời:

-Ừ.Tao đang ngồi ở trong lớp thì nghe thấy tiếng gậy gõ nên ra đây xem.Mà mày có biết tại ở dưới đó tranh chấp chuyện gì hay không?

-Tao cũng chỉ nghe loáng thoáng là tại lớp 10 có một băng nhóm cầm đầu là thằng lên đại diện cho lớp 10 hôm qua.Thì cái băng nhóm này lúc sáng đã đi gây sự với các khối 6 7 8 nhưng bọn chỉ đập phá lớp học rồi bỏ đi.Nhưng ở khối 9 thì chúng nhất quyết không buông tha tại nó có vẻ như rất căm giận khối 9 của tại mình vì lý do gì đó.

Nghe tới đây thì thằng Long đã đoán được lý do là bởi nó.Ngay lập tức nó nhảy một phát từ trên lầu xuống sân trường tất cả mọi người bất ngờ nhìn vào thằng Long.Bản thân thằng Long tỏa ra một luồng ý chí đến mức đáng sợ.Nó từng bước từng bước đi tới đám lớp 10.Giơ tay chỉ thẳng vào tại nó và nói:

-Thằng Khương đâu?Gọi nó ra đây tao không muốn chúng mày làm phiền tới những người khác.

-Khá lắm!Khá lắm!Mày dám đối mặt với cả đám tại tao.Nhưng mà mày có vẻ khá ảo tưởng vào sức mạnh của mày.Có thể mày đủ khả năng đánh thắng mấy đứa đàn em của tao nhưng mày không thể nào chống lại cả đám lớp 10 của tại tao.

Thằng Long lúc này không phải là yếu nhưng đối đầu với cả đám khối 10 hơn mấy trăm người thì việc đó phải gọi là rất liều lĩnh.Nhưng mọi chuyện là do nó mà ra nên ngay bây giờ nó nên là người giả quyết hậu quả.

Nhưng lúc này thầy hiệu trưởng từ từ bước ra và nói:

-Học sinh của thầy!Mới ngày đầu mà đã đánh nhau thì khá là không ổn.

Long nghe thấy bỗng có chút vui mừng nó có thể sẽ không phải một mình đánh nhau với khối 10.Nhưng lời thầy hiệu trưởng sắp nói khiến cho Long chấn động:

-Nhưng đó là của lúc trước còn bây giờ con người dùng sức mạnh của bản thân để tiến bộ nên sự tranh đấu nguồn động lực cần thiết để các trò phấn đấu.

Tuy là thế nhưng một mình trò Long đối đầu với gần hết khối 10 thì quả thực là khó.Nên bây giờ thầy ra quyết định giải đấu cuối năm thầy sẽ dời lại và tổ chức vào tháng 3.Trong lúc đó các em có thể luyện tập để phát triển sức mạnh.Và thay vì chiến đấu đơn mỗi khối sẽ đấu vòng loại với nhau để chọn ra 3 người mạnh nhất mỗi khối để đấu với nhau.Giải thưởng vẫn sẽ giữ như cũ nhưng sẽ gia tăng số lượng lên là ba.

Rồi thầy đã nói xong giải tán.

Một thông báo vừa đưa ra gây chấn động cho toàn trường.Bởi vì đây không còn đơn giản là một giải đấu thông thường mà nó còn là một cuộc thi khẳng định giải về về sức mạnh.Bởi vì lý do đó Long đã biết phải làm gì tiếp theo.

Tiếp học bắt đầu mọi thứ trôi qua thật bình thường dường như mọi thứ chưa từng xảy ra.Tiết học kết thúc giờ ra chơi đã đến.Long vào phòng y thì chưa thấy có ai đến nên nó ngồi đó đợi và suy nghĩ cách phát huy sức mạnh.Bản thân nó chỉ muốn được gia tăng các chỉ số srt agi vit thật cao để có thể dành chắc phần thắng.Nhưng mọi thứ không đơn giản.Vì có rất nhiều nghề có khả năng không chế rất tốt.Nên Long muốn có thêm những skill mà có thể khiến cho đối thủ không kịp trở tay.

Đang nghĩ ngợi thì Nhỏ Hoa và thằng Khoa từ từ bước vào trên tay mỗi đứa cầm hai bịch bánh rán.

-Ô.Long vô lâu chưa mệt.Hồi nãy định ra chơi vô đây liền thì thấy đói nên xuống căn tin mua chút đồ ăn thì tình cờ gặp thấy Nhỏ Hoa nên đợi hai đứa mua đồ xong mới vô đây.

-Thì ra là vậy.

Long lộ vẻ mặt quyết đoán nhìn Nhỏ Hoa và thằng Khoa rồi hỏi:

-Hai người có muốn thắng cuộc thi của trường không?

Hai đứa đó nghe xong câu hỏi mà suy nghĩ một hồi sau Nhỏ Hoa trả lời:

-Muốn nhưng có thể không?

Thằng Khoa nghe xong nói theo:

-Đúng vậy có thể không?

-Có thể!

Một câu trả lời của thằng Long đã làm cho tại này rợn da gà.Không phải là nó quá tự tin mà dám khẳng định hai đứa nó có thể đánh bại mấy trăm con người có tài năng thiên phú còn lớn hơn mình.Mà là ánh mắt của thằng Long.Một ánh mắt quyết đoán khiến con người ta khi nhìn vào liền bị tin mọi lời họ nói.

-Nhưng mà làm cách nào?

-Cứ tin ở tôi.Tôi đã từng bồi dưỡng những con người thảm hại trở thành những cường nhân.Tôi tin chắc tôi có thể làm được.

Hai đứa Hoa và Khoa nghe xong mà không hiểu Long đang nói chuyện gì.Nhưng lời nói của Long nghe rất đáng tin nên hai đứa này Hoa với Khoa nhìn nhau rồi gật đầu quay sang nói với thằng Long rằng:

-Chúng tôi muốn chiến thắng cuộc thi của trường.

Long nghe xong trong lòng cảm thấy rạo rức.Nhìn hai đứa Hoa và Khoa nở một nụ cười rồi nói:

-Chúc vô định là dành cho chúng ta.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18: Truyền thụ nghề

Cả ba đứa nó đã đồng lòng quyết tâm trở thành quán quân của cuộc thi.Long quyết định sẽ bồi dưỡng cả đội trở thành người mạnh nhất trong cuộc thi.

Long lúc này đứng trước hai đứa Hoa với Khoa và nói:

-Như hai người đã thấy việc mạnh lên đối với một mạo hiểm giả có rất nhiều cách.Như là fram quái lên lever,săn boss kiếm đồ,luyện tập để nâng cao chỉ số,luyện tập skill để nó lên cấp càng cao càng tốt.

Nhưng đó chỉ là những thứ cơ bản.Chỉ có khả năng phục vụ ta khoản thời gian đầu còn càng về sau thì sẽ bị trì trệ.Vì thế chúng ta đã tìm ra cách khám phá các nguồn sức mạnh khác từ cơ thể và một trong số đó là thuộc tính của mana.

Thứ này không chỉ đơn giản là tăng hiệu quả của các skill thuộc tính mà nó còn là một cách để chúng ta lựa chọn nghề.Ví dụ như Hoa mana của bà có hai màu vàng và đen tức có nghĩa là Quang và Âm rất thích hợp làm Quang sư và Âm sư.

Nhỏ Hoa chăm chú lắng nghe nhưng khi nghe đến hai nghề Quang sư và Âm sư thì nó tò mò hỏi:

-Quang sư với Âm sư là gì?

-Đó là hai nghề của Tiên tộc và Ma tộc.Quang sư thì sử dụng ánh sáng để hồi phục cho bản thân hoặc đồng đội,Âm sư thì dùng bóng tối để công kích ám chế đối thủ.

Nhỏ Hoa nghe xong tò mò càng thêm tò mò nó liền hỏi:

-Tại sao em chưa từng nghe đến hai nghề này?Mà một người có thể mang hai nghề sao?

Long nghe xong câu hỏi liền uống một ngụm nước nó lâu lắm rồi mới nói nhiều đến như vậy:

-Để tôi trả lời từng câu hỏi

Thứ nhất:Hai nghề này sở dĩ không ai nhắc tới vì nó là nghề tuyệt mật của Tiên tộc và Ma tộc.Với lại loài người không thể nào biết được cách nâng cao sức mạnh của hai nghề này con người đã sớm loại bỏ nó vào thành phần vô dụng.

Thứ hai:Một con người có thể sở hữu nhiều hơn hai nghề.Bởi vì nghề chỉ đơn giản là một chức vụ của mạo hiểm giả.Nên con người có thể sở hữu tất cả các nghề.Nhưng người ta đã khuyên rằng chỉ nên sở hữu từ 1 đến 3 nghề để không làm trì trệ sự phát triển của bản thân.

Tôi lướt thẳng Khoa bản thân nó còn không biết nó nên làm nghề gì nên liền hỏi:

-Long Long vậy tao nghề gì?

Thằng Long nghe câu hỏi của thằng Khoa mà suy nghĩ một hồi mới dám trả lời:

-Thuộc tính mana của mày là Thủy với Thổ.Hai nguyên tố rất hợp với thuộc tính Mộc.Nhưng ở đây lại không có sẵn nên rất khó để có phát triển hoặc phân định nghề nghiệp.

Khoa nghe xong liền hỏi:

-Vậy tại sao tao không thử dùng skill hấp thụ nguyên tố để bổ sung vào thuộc tính mộc?

-Việc đó là không thể.

Thằng Long vừa nghe xong liền phản bác:

-Việc dùng skill để bổ sung nguyên tố khác là một việc hết sức liều lĩnh.Vì nó có thể sinh ra rất nhiều dị biến gây ra các hậu quả khôn lường.Vì thí tao mong mày đừng dại dột mà bổ sung thêm thuộc tính mana.

Tao nghĩ mày nên dựa vào thứ mày đam mê mà tạo ra nghề.

Thằng Khoa nghe xong mà bất ngờ hỏi:

-Nghề cũng có thể tạo ra từ đam mê sao?

Long nghe xong thì lại bất ngờ nói:

-Mày nói ngược hả.Đam mê mới có nghề chứ.Hãy cảm nhận bản thân và hỏi mày đam mê thứ gì.Việc đó rất có ích.

Thằng Khoa nghe xong thì nhắm mắt lại suy nghĩ thứ nó đam mê một lúc lâu sau nó liền nói:

-Tao thích thư pháp.

-THƯ PHÁP?

Hai đứa Hoa với Long nghe xong liền bán loạn.Vì từ trước tới giờ tụi nó cứ nghĩ rằng thằng Khoa là thằng nhà giàu cậy quyền hiếp đáp người khác.Mà bây giờ nó lại bảo thích thư pháp thứ mà những bậc hiền nhân nho nhã viết ra.Khiến cho hai đứa nó cảm thấy bất ngờ.

Nhưng nói gì thì nói ai cũng có một sở thích.Nên sau khi thằng Long nghe thấy thế liền nói:

-Thư pháp.Là bộ môn tao không hiểu rõ nhưng tao lại biết rõ một nghề tương tự.Phù Ân sư.

Lại thêm một nghề kỳ lạ khiến cho Khoa và cả Hoa tò mò.Nhìn thấy được vẻ tò mò đó Long nói tiếp:

-Phù Ân sư là một nghề đặc biệt dùng chữ tạo nên sức mạnh.Nó là một nghề cốt lõi tạo nên nghề Kết Giới sư.Bằng việc ký khế ước với tộc Tri Nhân.Ta sẽ nhận được một bộ ngôn ngữ đặc biệt của họ từ đó sáng tạo ra những ký tự mới và khi rót mana vào trong những ký tự đó sẽ gây ra những hiện tượng đặc biệt.

Nhưng nghề này cũng đã sớm không có ai sử dụng vì họ cảm thấy chán ngấy với việc mày mò nghiên cứu ra các ký tự mới.Nhưng khi có đam mê thì nghề Phù Ân sư sẽ là một nghề vạn năng.

Khoa nghe xong thì cảm thấy thú vị.Trong lòng liền quyết định sẽ học nghề này.

Cả hai đứa Hoa và Khoa đều bị những thông tin của Long truyền đến mà bị choáng ngợp.Nhưng hai đứa nó cũng chưa nghĩ đến rằng tại sao Long lại biết những điều này.Nếu như hai đứa này hỏi thì Long cũng không biết phải giải thích như thế nào.

Long lúc này nói tiếp:

-Nếu như hai người muốn học những nghề như tôi kể thì tối hôm nay 10h đứng trước cửa nhà Hoa sau đó tôi sẽ thực hiện bước tiếp theo.

Khoa cũng không phản nản gì liền đồng ý còn riêng Nhỏ Hoa thì thắc mắc không hiểu tại sao lại là nhà mình nhưng nó lại tin thằng Long tuyệt đối nên cũng đồng ý theo.

Ngoài phòng y tế thằng Khương đang nghe lén cuộc nói chuyện của ba đứa đó liền gấp rút chạy lên lầu khối 12 vào lớp 12a2.

Căn phòng trống trải không có bàn ghế.Chỉ có một đám học sinh đang ngồi vòng quanh để trống ở giữa là chị Thuyết.Khác với bộ dạng ngoan hiền của học sinh đại diện.Chị Thuyết thật sự là chị đại của cả 3 khối 10 11 12.

Thằng Khương bước vào lớp của chị Thuyết với vẻ mặt hốt hoảng.Chị thuyết đang ngồi thiền thì bị tiếng động làm thức tỉnh.

-Có chuyện gì?

Chị Khuyết nói rất điềm đạm.

-Em vừa nhìn thấy thằng Long với đám bạn của tụi nó hẹn nhau ở nhà Nhỏ Hoa vào lúc 10h.

-Mấy cái chuyện đó là của mày tao không quan tâm.

-Nhưng mà thằng này đang có ý định chiếm chức vô địch của chị.

-Một thằng không thể kiểm tra mana mà đòi cướp chức vô địch mà có bị điên không?.Không nhiều lời mà đừng làm phiền tao đang tu luyện nếu không mana sẽ chết!

Thằng Khurong nghe xong liền sợ hãi chạy đi.Bản thân thằng Khurong đã từ lâu nó đã thích chị Thuýét vì thế nó đã làm đàn em của chị Thuýét.Nó luôn cố gắng tạo ra ấn tượng và đã có một tiếng tăm khá lớn.Nhưng nó lại bị chị Thuýét trừng phạt vì bị đánh bại bởi một thằng nhóc nên nó cực kỳ căm phẫn thằng Long.Vì thế đối với nó bây giờ chỉ có một mục đích là phải đánh bại được thằng Long

Quay trở lại thằng Long nó chỉ muốn tìm kiếm thêm một nghề thứ hai để tăng sức mạnh cho bản thân.Nhưng suy đi tính lại nó vẫn không biết nên học thêm nghề nào nên nó chỉ mong muốn khai mở thuộc tính mana sau đó thì tính đến chuyện chọn nghề.Trước mắt thì vẫn còn 4 ngày nữa mana của nó mới có khả năng hồi phục vì thế bây giờ nó chỉ nên luyện tập thân thể cho thật tốt.

Sau khi tan trường nó trở về nhà tắm rửa ăn uống sau đó là luyện tập một chút.Hiện tại nó muốn ba chỉ số điểm của nó phải vượt mốc 300.Thời gian hiện tại đã là 7h30.Nó còn tới tận 2 tiếng rưỡi nữa mới tới hẹn.Long quyết định sẽ nâng ba chỉ số str agi vit của nó lên 300 ngay trong đêm hôm nay.

Vừa mới đưa ra quyết định nó liền nói:

-Bật luyện thể ma ngục gia tăng sức nặng cơ thể lên tám triệu lần.

Lần này nó thực sự quá liều nó dám dùng sức nặng kinh khủng lên nó như vậy.Dù không có nguy hại đến cơ thể nhưng nó sẽ làm chậm quá trình luyện tập nếu sử dụng quá mức.Nhưng đối với Long khi vượt qua giới hạn thì cơ thể mới phát triển mạnh mẽ.

Long dùng toàn bộ sức lực nó đang có để đứng dậy nhưng lại bị ngã khụy xuống.Tâm trí nó đã bảo Long ngừng lại nhưng cơ thể Long không làm theo nó cứ tiếp tục đứng lên rồi lại ngã xuống.Nó không cam tâm nó muốn vượt qua 300 điểm tối nay.Y chí đã vượt qua giới hạn Long cuối cùng cũng đã đứng vững.Nó vung lên một cú đá rồi lại một cú đấm cứ như thế kéo dài đến 10h.

Cơ thể của Long lúc này mồ hôi nhễ nhại ướt cả áo.Nó kiệt sức hoàn toàn nhưng tâm trạng nó lại rất vui vẻ.Nó tắt luyện ngục ma thể sau đó lấy một mảnh khăn lau toàn bộ cơ thể nó.Nó lột sạch quần áo rồi thay một bộ đồ mới nó không muốn phải gặp Nhỏ Hoa với cơ thể hôi thúi.Bất ngờ nó nhìn vào cơ thể trần trụi mà bất ngờ.Không tin được là nó đã có một thân hình lực lưỡng từ khi nào.Chắc việc tăng chỉ số cũng có tác động thực đến cơ thể.

Long lúc này chạy tốc tốc đến nhà Nhỏ Hoa.Tốc độ chạy của nó lúc này không khác gì một chiếc xe gắn máy với vận tốc 40km/h.

Trong tức tốc nó đã đến trước cửa nhà Nhỏ Hoa.Lúc này trước cửa nhà Nhỏ Hoa đã có bóng dáng người đứng đợi là thằng Khoa với Nhỏ Hoa.Vừa thấy thằng Long đến thằng Khoa liền nói:

-Hẹn mà tới trễ là sao vậy?

-Xin lỗi bạn chút việc.Thôi mà trễ có mấy phút thôi có sao đâu tao đã hẹn tụi bây đến lúc 10h là để trừ hao.Chứ giờ của tụi mình còn hai tiếng nữa lận.

-Là sao?

Hai đứa Hoa và Khoa nghe xong liền không hiểu đồng thanh hỏi.

Thằng Long nghe mà tỏ vẻ thần bí nói:

-Đợi đi rồi biết.

Cả ba đứa đi vào trong nhà Nhỏ Hoa.Thì Long thấy có sự tình gì đó căng thẳng ở đây.Vì lý do cha Nhỏ Hoa cứ nhìn thằng Long mà không nói câu nào khiến nó sợ.

Bất chợt cha Nhỏ Hoa cất lời:

-Cậu hẹn cháu Khoa với con gái của tôi đến đây chắc cũng có lý do.

Long nghe xong liền trả lời:

-Dạ đúng thưa bác.

Nghe xong câu trả lời cha Nhỏ Hoa liền nói tiếp:

-Theo như những gì con gái tôi nói là cậu sẽ bồi dưỡng con gái tôi và cháu Khoa để hai đứa nó dành chức vô địch của trường đúng không?

-Dạ đúng thưa bác.

Vẫn rất điềm đạm cha Nhỏ Hoa cầm chén trà lên trên tay và nói:

-Vậy giao kèo giữa hai chúng ta thì sao?

Long nghe xong thì lập tức trả lời:

-Chuyện đó cháu cũng nghĩ đến vì thế cháu cũng muốn thay đổi giao kèo.

-Thay đổi?

Cha Nhỏ Hoa nói với giọng điệu bình thản

-Cháu sẽ thay đổi điều khoản thay vì đánh bại Khoa thì cháu sẽ bồi dưỡng cả hai bạn Hoa và Khoa danh chức vô địch. Và thậm chí cũng sẽ tự mình danh chức vô địch.

-Cậu khá tự mãn đó. Nhưng tôi vẫn sẽ đồng ý với những giao kèo này. Chúc cậu may mắn.

Cuộc nói chuyện căng thẳng đã dừng lại. Long lúc này nói với cha Nhỏ Hoa:

-Nhà bác có thùng sơn không?

-Thùng sơn ta để ở trong gara. Nhưng để làm gì?

-Từ từ bác cũng sẽ rõ.

Quả thực thằng Long làm cho tất cả mọi người cảm thấy tò mò. Không biết nó muốn làm gì mà cũng không biết nó làm ra sao. Chỉ biết nhìn theo việc nó làm.

Long đứng dậy xin phép lấy vài thùng sơn trắng sau đó đi ra ngoài sân vườn. Ngôi nhà đã to mà sân vườn lại càng to hơn. Nó to chừng khoảng 50m Một khoảng rộng quá lý tưởng cho thằng Long.

Nó lúc này đặt chừng năm sáu thùng sơn trắng với một cây cọ ở sân vườn. Nó mới nấp sơn thứ nhất lấy cây cọ nhúng vào sau đó lấy ra vẽ từng đường nét lên trên sân vườn.

Cả ba người họ nhìn thấy thằng Long làm điều kỳ lạ cũng khiến cho họ cảm thấy mơ hồ không biết nó đang tính làm gì. Nhưng việc lấy sơn vẽ bậy là không thể chấp nhận. Vì thế nếu như Long làm việc này vô nghĩa thì lập tức sẽ có người bắt nó phải đền tội.

Bản thân thằng Long thì biết nên làm gì lúc này nó nhìn vào chiếc đồng hồ có trong nhà Nhỏ Hoa. Chiếc đồng hồ hiển thị là 11h00'. Long lập tức tăng tốc làm việc. Từng đường nét Long vẽ ra hình thành một vòng tròn chứa những ký tự lạ lẫm được chia làm hai một bên nhìn rất sắc nhọn một bên nhìn rất tròn trịa. Vừa dứt công việc nó liền đi ra một khoảng rộng khác lấy những thùng sơn còn lại tiếp tục vẽ thêm một vòng tròn khác. Vòng tròn này càng đặc biệt khi bên trong chỉ toàn là những ký tự chi chít nhau khiến cho Long vẽ trở nên nhọc nhằn hơn. Thời gian giới hạn của nó là 12h. Nếu trễ sẽ không còn hiệu nghiệm vì không đủ âm khí.

Sau một hồi cố gắng cuối cùng nó cũng làm kịp hai vòng tròn vào lúc 11h40'

Long mừng rỡ kêu lên:

-Khoa. Hoa lại đây lạ lên.

Hai đứa nó nghe Long gọi mà mơ hồ đi đến. Từ trên một góc cây thằng Khương đang đứng đợi xem tụi này làm chuyện gì. Bản thân cha của Nhỏ Hoa cũng không biết thằng khỉ này làm cái trò gì. Trong sự mơ hồ Nhỏ Hoa hỏi:

-Ủa Long chuyện này là sao?

-Không kịp giải thích đâu. Em đi đến tâm của vòng tròn này. Khoa đi đến tâm vòng tròn này nhớ không được bước ra khỏi vòng tròn dù có chuyện gì và khi tôi bảo gì thì phải làm theo ngay lập tức không được cãi lại.

Hai đứa nó nghe theo mà không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Chỉ biết làm theo.

Long thấy hai đứa nó đã vào vị trí liền nói:

-Lấy tay phải cắn chặt máu.

Hai đứa nó nghe tuyệt đối liền làm theo.

-Lấy máu của mình nhỏ vào ký tự trước mặt mình trong vòng tròn.

Hai đứa nó làm theo. Giọt máu vừa rơi vào vòng tròn. Dĩ nhiên xuất hiện. Vòng tròn của Nhỏ Hoa phát sáng ra 2 màu nửa bên trắng nửa bên đen. Vòng tròn của Khoa thì càng đặc biệt hơn những ký tự được vẽ trên vòng tròn liền trở ra rồi sau đó bay lên.

-Thành tâm

Nay tôi là người cầu thông với những tộc vĩ đại. Tôi muốn mượn sức mạnh của các ngài để làm rạng danh sức mạnh của các ngài.

Vừa nói xong từ trên bầu trời một luồng năng lượng quá lớn đánh vào hai vòng tròn. Trong tức lát hai vòng tròn hóa thành hai cánh cổng mở ra. Ở giữa trung tâm hóa thành một bụi đá cho hai đứa nó đứng.

Từ trong hai cánh cổng đi ra những luồng sức mạnh kinh người khiến vạn vật xung quanh rung động. Ở vòng tròn của Nhỏ Hoa là hai người. Một trắng một đen. Không gì khác họ là người đại diện cho Tiên tộc và Ma tộc. Ở vòng tròn của thằng Khoa xuất hiện một dáng người nhỏ nhắn nhưng nhìn rất tri thâm. Đó chính là Tri Nhân tộc.

Cả ba con người họ đều không nói gì chỉ tay vào hai đứa nó. Một nguồn năng lượng hướng vào trong hai đứa nó. Nhìn có vẻ rất đau đớn. Long lúc này chỉ cầu nguyện rằng họ sẽ vượt qua được.

Vòng tròn nó vẽ là vòng tròn cầu thông của kết giới sư. Nó có khả năng gọi những con người đã chết. Và ở đây Long gọi bọn họ để học nghề. Vì những nghề này cần có người trong tộc truyền thụ nên Long gọi họ ra. Nhưng để có thể học nghề thì các người trong tộc phải tra khảo họ. Điền hình như lúc này họ đang truyền năng lượng của họ vào hai đứa nó để kiểm tra thiên phú. Tâm ý. Nếu phù hợp họ sẽ truyền thụ. Nếu không phù hợp nhẹ thì không sao. Nặng là bị dính нефт mây tháng.

Bùm.....

Một tiếng nổ vang lên. Ánh sáng từ bóng tối phát ra khiến mọi thứ lóa mắt khiến họ không nhìn rõ. Nhưng khi thứ ánh sáng tắt đi. Để lại hai con người nằm trong bãi cỏ. Không có một chầy xước gì. Long vui mừng liên reo lên:

-Thành công rồi! Thành công rồi!

Long vui mừng reo lên khiến cho hai đứa nó tỉnh dậy. Trên hai tay Nhỏ Hoa có hai dấu ấn của Tiên tộc và Ma tộc nhưng vừa một lúc nó liền mờ rồi ẩn vào trong. Còn thằng Khoa thì màu mắt của nó hóa đỏ nhưng cũng một chút sau thì nó liền mờ đi.

Long đến ôm hai người bọn họ và nói:

-Chúng ta thành công rồi hai người đã thành công rồi.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Bắt đầu luyện tập

Vào lúc này cũng đã 1h sáng. Cả ba đứa nó đang ở trong nhà Nhỏ Hoa. Hai đứa Hoa với Khoa đang nghe thằng Long giải thích về mọi chuyện. Sau một hồi giải thích xong thì Long nói tóm gọn lại rằng:

-Nói chung là hai người đã trở thành đệ tử được truyền nghề lại từ những tộc mạnh mẽ nhất.

Cả hai đứa nó nghe xong thì lăn ra ngủ nói thật là mọi chuyện trải qua quá nhanh khiến cho hai đứa nó khá là mệt. Riêng chỉ còn bản thân Long nó phải cố gắng tập luyện nhiều hơn nếu không muốn bị thụt lùi trước hai đứa kia. Nhưng trước hết là phải ngủ cái. Thế là nó vác Nhỏ Hoa vào phòng của nó và sau đó là ra ngủ nhờ ở phòng khách cùng thằng Khoa. Riêng cha Nhỏ Hoa thì đã ngủ ở sân vườn từ lúc vụ nổ xảy ra.

Sáng hôm sau Long, Khoa thức dậy từ lúc 5h bởi vì tụi nó còn phải chuẩn bị đi học. Ai về nhà đó nhưng về đến nhà cũng gần 5h30'. Vì quá buồn ngủ nên nó không thể chạy nổi. Nên vừa đến nhà là nó lại lăn ra ngủ. Đến sáng lúc 8h Long thức dậy và biết mình dậy trễ. Không rườm rà nó lập tức làm những việc như thường ngày rồi sau đó chạy tức tốc đến trường.

Vừa đến trước cổng trường nó liền bị thầy hiệu trưởng đứng đón sẵn. Nó tưởng tượng rằng thầy hiệu trưởng sẽ mời nó uống trà rồi nhờ giúp đỡ vì nó là top 1 op. Nhưng đời không như là mơ Long bị đưa lên phòng hiệu trưởng. Vừa vào phòng nó liền thấy Nhỏ Hoa. Sao khung cảnh này giống với lần trước quá.

Long bước vào phòng ngồi cạnh Nhỏ Hoa. Cùng hít bầu không khí căng thẳng. Phải nói thật phòng hiệu trưởng luôn là nơi mang không khí nặng nề nhất mà nó từng biết. Thầy hiệu trưởng sau khi đưa thằng Long vào phòng thì lập tức đi ngay. Không khí lúc này cũng đã bớt đi phần nào nên Long quay sang Nhỏ Hoa hỏi:

-Em có biết chuyện gì xảy ra không?

-Em xin lỗi! Vào lúc sáng em ngủ dậy trễ cha em cũng vậy. Nên khi cha em đưa em tới trường cha đã nói rằng Anh với Khoa cũng sẽ đi nên nhờ thầy hiệu trưởng chặn đầu hai người.

-Đi vào đây.

Nhỏ Hoa vừa nói dứt câu thì thằng Khoa cũng đã đến cùng thầy hiệu trưởng.Ba đứa nó đều căng thẳng vì không biết chuyện gì sẽ xảy ra.Thầy hiệu trưởng lúc này đứng trước mặt của ba đứa nó và nói:

-Các em có biết các em đã gây ra lỗi gì không?

Long nghe thấy liền nói:

-Đi học trễ ạ?

-NÓ KHÔNG ĐƠN THUẦN LÀ ĐI HỌC TRỄ!

Thầy hiệu trưởng quát lên khiến cho cả ba đứa nó đều sợ hãi.Sau đó thầy hiệu trưởng bình tĩnh lại rồi nói:

-Nếu các em đi học trễ thì thầy cũng không trách.Nhưng các em đã làm những việc gây ảnh hưởng tới những người khác.Nào là tiếng nổ nào là tiếng xì xào.Tất cả mọi người dân đều cảm thấy khó chịu và khi điều tra xong thì nguyên nhân là do các em.Rất cuộc chúng em đã làm gì tới qua?

Long lúc này nghe xong liền nói:

-Dạ thưa thầy,lỗi là do em

-Thầy không cần biết ai có lỗi thầy chỉ cần biết tới qua các em đã làm gì?

-Dạ thưa thầy,tới qua chúng em có làm một vài thứ.Nó gây ra một vài tiếng ồn.

-Quang trọng một vài thứ mà em nói là gì?

Thằng Long rụt rè nói:

-Dạ là vòng tròn câu thông.

Vừa nghe xong câu trả lời trên mặt của thầy hiệu trưởng lộ ra vẻ hốt hoảng nhưng cố kiềm lại rồi nói:

-Chuyện này thầy sẽ xem xét riêng hai em Hoa với Khoa đi ra ngoài trước.Thầy có một số chuyện muốn nói với Long.

Hai đứa nó đứng dậy nhìn thằng Long với cặp mắt đồng cảm rồi đi ra khỏi phòng.

Trong căn phòng chỉ còn Long với thầy hiệu trưởng.Ngay lúc không còn ai thầy hiệu trưởng cất tiếng:

-Nói.Em xài vòng tròn câu thông để là gì?

-Dạ để gọi Tiên tộc Ma tộc và Tri Nhân tộc.

Ngay lập tức thầy hiệu trưởng hốt hoảng nói:

-Tiên tộc?Ma tộc?Tri Nhân tộc?Ba tộc hùng mạnh nhất ộp sao?Nói em đã nhờ họ làm chuyện gì?

-Em nhờ họ truyền thụ nghề cho Hoa với Khoa.

-Không đùa chứ?Họ là những tộc mạnh nhất thậm chí chỉ cần sơ xuất một chút họ cũng sẽ giết cả người câu thông.Từ khi out game xuất hiện chưa ai dám mời họ ra.Mà bây giờ em lại mời họ còn nhờ họ truyền thụ nghề.Em có quá liều lĩnh không?

Long nghe được sự bất ngờ của thầy hiệu trưởng chỉ biết cười một cái rồi nói:

-Thầy không quên em là ai sao?Em là gabuda top 1 ộp.

-Hazi thầy lại quên điều này.Thôi em về lớp đi nhớ đừng có liều quá đấy.

Long đi về lớp với tâm trạng thoải mái.Lúc đầu nó cứ tưởng nó sẽ bị làm cái gì đó ghê gớm lắm nhưng sự thực thì nó chỉ bị hỏi vài ba câu rồi thôi.

Bước vào trong lớp Long vẫn như mọi khi.Đi khép nép vào trong chỗ ngồi.Lúc này thời gian tiết học cũng gần hết.Những lời cô giáo giảng cũng gần chấm dứt.Nhưng cô giáo có tóm gọn lại những lời cô giảng

-Tóm lại các em sẽ được xếp hạng dựa trên những sát thương em gây ra trên quái thú.Thứ hạng càng cao thì em sẽ càng được mọi người biết tới và được những phần thưởng giá trị từ đó.Vào bảng xếp hạng có sẵn trên hệ thống nên các em có thể luôn kiểm tra thứ hạng của mình.

Long nghe xong liền nghi ngờ hỏi:

-Cô ơi vậy nếu chỉ cần là quái thú không cần biết ở đâu cũng sẽ được xếp hạng đúng không cô?

-Đúng vậy.

Long lúc này vui mừng. Vì sao. Vì nó là người giết sát lang. Số sát thương nó gây ra trên người sát lang nó dám chắc không dưới một trăm nghìn. Nhưng nó lại nhận ra rằng nếu mọi người biết mình là kẻ giết sát lang vậy sự chú ý sẽ hướng về mình. Cuộc sống của nó sẽ bị đảo lộn nó không muốn vậy nhưng phải làm cách nào.

Vào giờ ra chơi Long chạy tức tốc xuống phòng y tế. Nó muốn xem bảng xếp hạng. Vừa vào phòng nó thấy không có ai nó liền ngồi lên giường. Mở bảng xếp hạng.

Bảng xếp hạng này là xếp hạng toàn thế giới. Tất cả mọi người đều được xếp hạng. Long không muốn bị mọi người phát hiện nhưng lại muốn được tăng hạng vì lợi ích từ phần thưởng của nó chắc chắn không nhỏ.

Trên bảng xếp hạng nó hiện lên một dòng dòng. Mỗi một dòng là một người chơi. Từ trái sang phải là thứ hạng, tên, Quốc tịch, cấp độ, sát thương gây ra trên quái vật. Long lúc đầu cứ tưởng nó sẽ đứng hạng nhất nhưng đâu ai ngờ Long chỉ đứng hạng 3000. Nhưng khi nghĩ đến dân số thế giới hơn 7 tỷ người thì với thứ hạng này cũng quá tốt.

Long nhìn thấy có ký tự hộp quà ở cuối góc. Thì nó liền bấm vào dòng thông báo hiện lên

Chúc mừng người chơi Long đã mở hộp quà xếp hạng

+Một rương quà chứa đủ 8 viên bảo thạch nguyên tố

+Sách kỹ năng phân thân

Thời gian hồi lại 10 ngày.

Ôi vãi không ngờ nó có đồ ngon quá nhưng thứ nó cần thiết là phải đổi tên. Nó bấm vào tên của nó trên bản thứ hạng rồi sau đó một bàn phím ảo xuất hiện. Nó liền muốn đổi tên và tên nó chọn là Gabuda.

-Xong!

Một tiếng nói thỏa mãn vang lên. Vậy là công cuộc che dấu danh tính đã thành công. Nhưng nó chỉ sợ có ai đó nhìn thấy tên thật của nó trước thì sẽ có chuyện không hay. Nhưng tới rồi tính chứ bây giờ ngồi lo lắng thì cũng không giải quyết được gì.

Long lúc này đang nằm trên giường bệnh tận hưởng khoảng khắc yên bình cũng lâu lắm rồi nó không được nghỉ ngơi. Nhưng không lâu sau thì Nhò Hoa đến cùng thằng Khoa.

Thằng Long nhìn thấy liền nói:

-Tới trễ thế!

-Mày tới sớm thì có.

Lại là hai bịch bánh trắng. Long nhìn vào mà đói bụng buổi sáng gấp quá đâu kịp ăn gì. Nhìn thấy vậy Khoa liền xé một miếng cho Long ăn. Long ăn mà cảm thấy ngon miệng nhưng chưa được bao lâu thì có biến. Miếng nó cay xé ra. Vốn dĩ không cay lắm nhưng nó không ăn cay được vì thế dù món đó có cay dù một chút xíu thì nó cũng không muốn ăn.

Long uống một ngụm nước giải vị cay xong rồi nói:

-Chúng ta nên bắt đầu luyện tập.

Ừm

Cả hai đứa nó nghe Long nói vậy liền gật đầu.

-Khoan đã.

Một âm thanh vang lên từ trong cánh cửa từ trong phòng y tế hai bóng dáng bước ra một là thầy hiệu trưởng hai và người thứ hai là cô y tế.

-Hai người làm gì trong đó vậy?

Khoa nhìn thấy liền hỏi

-Khụt...khụt không có gì chỉ là ta với cô y tế đang đàm đạo một chút thôi. Nhưng điều đó không quan trọng. Quay lại chuyện chính các em muốn luyện

tập thì cần có không gian rộng với lại sẽ có mấy cái vụ nổ như tôi qua không chừng vì thế ta đặc biệt giao thứ này cho các em.

Thầy hiệu trưởng nói xong lấy trong túi ra ba chiếc thẻ màu bạc đến đưa cho ba đứa nó và nói:

-Đây là thẻ bí mật mở lối đi đến căn hầm trú ẩn.Để thầy giải thích sơ qua.Sau vụ sát lang thầy cảm thấy nếu không có người sở hữu thiên phú mở cổng dịch chuyển thì thiệt hại sẽ gây ra rất lớn.Nhưng nếu ta có sẵn một căn hầm trú ẩn thì khi những hiểm họa đến ta sẽ luôn sẵn sàng đối phó.Đó là lý do khi sửa trường thầy đã xây thêm hầm trú ẩn được để sâu dưới lòng đất.

Điều đặc biệt là nó có thể chịu thiệt hại rất lớn 10 con sát lang cũng không làm nó sụt.Và ghê gớm nhất là nó thông dẫn đến tất cả mọi nơi trong ngôi trường này.

Vừa nói xong thầy hiệu trưởng cầm một tấm thẻ có trong túi quẹt qua một bức tường trông không.Nhưng khi thầy hiệu trưởng vừa làm bức tường di chuyển để lộ ra một cái thang máy được giấu kín trong bức tường.

Lúc này thầy hiệu trưởng nói:

-Chiếc thẻ này được xem như phần thưởng cho các em vì đã anh dũng chiến đấu khi sát lang đến.Bây giờ thầy để các em ở lại đây.Thầy có công việc khác.Yên tâm cứ tập luyện thoải mái thầy sẽ nói giáo viên của các em một tiếng.

Nói xong thầy hiệu trưởng nắm tay cô y tế đi ra khỏi phòng.Ba đứa nó nhìn là biết có vấn đề nhưng mà chuyện người lớn tụi nó không nên xía vào.

Bước vào thang máy ba đứa nó thấy có một nút bấm duy nhất.Không chán chừ Nhỏ Hoa linh động bấm vào nó.Cánh cửa thang máy khép lại.Ba đứa nó chờ đợi thang máy đi xuống.Mất tận 1 phút thì mới tới nơi.Cửa thang máy mở ra.Trước mắt ba đứa nó là một không gian rộng lớn.Không kìm được lòng khiến Long cảm thán:

-Đây quả thực là nơi luyện tập rất tốt.Nào luyện tập thôi!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Cả 3 cùng tiến bộ

Bắt đầu luyện tập thôi!

Long hào hứng hét lên

-Vậy bọn tao phải làm gì?

Khoa hỏi

-Hai người phải luyện riêng lẻ.Phân thân!

Long vừa nói xong lập tức dùng skill phân thân vừa nhận xong.Ngay lập tức Long có thêm một nhân bản thứ hai.

-Đi theo tôi

Cả hai Long cùng nói đồng loạt.Long gốc thì dẫn Nhỏ Hoa đi đến hướng khác.Long nhân bản thì dẫn thằng Khoa đi về góc khác.

Bắt đầu với Nhỏ Hoa.Long lúc này đang cầm trong tay một quyển tập và một cây bút đang viết một thứ gì đó.Nhỏ Hoa thì chỉ đang chờ đợi.Sau một hồi lâu nhỏ không nhận được liên hỏi:

-Anh đang làm cái gì vậy?

Long nghe thấy trả lời:

-Đợi anh làm xong em sẽ biết

Nhỏ Hoa tiếp tục nói:

-Anh lúc nào cũng vậy cũng không bao giờ nói những gì anh định làm.

-Ai cũng có quyền giữ kín bí mật của mình ai cũng vậy kể cả em.

Nhỏ Hoa nghe xong liền phản ứng:

-Anh đang nói cái gì vậy?Em không hiểu

-Em nên nhớ anh luôn đọc được suy nghĩ của em.Và điều em đang nghĩ là thứ mà anh mong đợi.Đúng như anh nghĩ.

Long nói xong đứng dậy đi lại gần nói thì thắm vào tai Nhỏ Hoa:

-Tốt nhất là mày không nên làm gì có hại đến Nhỏ Hoa bằng không thì mày sẽ chết.

Biểu cảm của thằng Long khi nói với Nhỏ Hoa tỏ ra một vẻ rất căm phẫn nhưng khi nói xong nó lại trở về vẻ vui tươi tiếp tục công việc giảng giờ.Riêng linh hồn trong Nhỏ Hoa thay vì cảm thấy sợ hãi thì bắt đầu cảm thấy hứng thú với thằng Long.

Sau một lúc Long cũng đã hoàn thành công việc.Nó cầm quyển sách trên tay đưa cho Nhỏ Hoa và nói:

-Em hãy học thứ này.

-Đây là thứ gì?

Nhỏ Hoa cầm quyển sách rồi hỏi

-Đây là quyển sách kỹ năng của skill hấp thụ.

Nhỏ Hoa nghe xong liền hỏi:

-Tại sao anh phải tự tay viết nó cứ dạy cho em là được thôi mà.

Long trả lời:

-Anh làm gì thì cũng có lý do.Trước hết em hãy rót mana của mình vào quyển sách này.Sau đó toàn bộ chữ trong đây sẽ thay đổi em hãy học và lĩnh ngộ toàn bộ ý nghĩa trong đó.Rồi ngay tức khắc em sẽ học được skill hấp thụ chân chính.

-Skill hấp thụ chân chính?

-Đúng như vậy.Mỗi người mana sẽ khác nhau.Nên việc hấp thụ cũng phải khác nhau nhưng mọi người không hiểu chuyện đó nên nghề khiến tố sư ít có người đạt thành tựu đỉnh cao.Nay em được anh chỉ cho việc này vì thế đừng làm anh thất vọng.

Nhỏ Hoa nghe xong liền lật mở từng trang giấy truyền từng luồng mana của mình vào.Ngay lập tức quyển tập sáng lên chữ nghĩa bên trong đều thay đổi.Nhỏ Hoa thấy thế liền học nó.Thiên phú của Nhỏ Hoa đúng là hơn người chỉ trong 20 phút Nhỏ Hoa đã học được skill hấp thụ chân chính với tên gọi riêng của nó là tiên ma vô niệm.

-Em cứ thử vận hành nó mỗi buổi bình minh và mỗi buổi hoàng hôn em cứ tu luyện nó thì sức mạnh của em sẽ dần được nâng cao.Nhưng ngoài ra em có thể tu luyện ở hai nơi một là nơi có nhiều ánh sáng nhưng chỉ có thể là ánh sáng tự nhiên nên nếu tu luyện dưới ánh nắng em nên sức em chống nắng hai là nơi có nhiều bóng tối.

-Em có chuyện này muốn hỏi.

Nhỏ Hoa sau khi nghe xong liền hỏi:

-Tại sao anh lại biết em không phải là Hoa?

Thằng Long nghe xong liền bảo:

-Nghề Ám sư là dành cho những con người không phải là người thường hoặc mang tà niệm.Vì thế suy ra mi không phải là Hoa.

Vừa nói xong Long quay người trở đi về một góc trống để luyện vậy.Nhỏ Hoa lúc này lại nói to lên:

-Vậy tại sao anh lại giúp em.Anh không sợ rằng em sẽ giết anh sao?

Long chỉ đứng yên không quay đầu lại và nói:

-Sự phụ mà yếu hơn học trò là không thể.

Nhỏ Hoa nghe xong liền không biết lời của Long nói ra có ẩn ý gì.Nhưng sau một lát nó lại gạt bỏ qua một bên và bắt đầu tập luyện.

Còn riêng ở chỗ thằng Khoa thì lúc này đây Long nhân bản cầm trên tay là một cây bút.Nó vẽ lên tay nó một ký tự kỳ lạ và nói:

-Mấy thử rót mana vào chữ này xem.

Thằng Khoa nghe thấy liền làm ngay. Khi vừa rót mana vào lập tức chữ trên tay Long biến mất hóa thành một đốm lửa nhỏ lơ lửng trên tay của Long. Khoa thấy bất ngờ liền nói:

-Wa... Ghê vậy mà làm bằng cách nào.

Long nhân bản nhét mép cười và nói:

-Đây là giai đoạn đầu của nghề Phù Án sư.

Long nói xong thì hít một hơi thật sâu sau đó tiếp tục nói:

-Phù Án sư là nghề lấy ngữ làm tôn. Phù Án sư muốn luyện thành viên mãn thì phải luyện thành 4 cảnh giới:

1:Viết trên cơ thể

2:Viết trên đồ vật

3:Viết trên không khí

4:Viết trong tâm trí

Mỗi một cảnh giới đều có một điểm mạnh điểm yếu khác nhau. Nhưng mỗi cảnh giới thì luyện tập lại khác nhau vì thế phù án sư ít có người sử dụng.

Long nói xong khiến lòng của Khoa muốn sôi sục như thể ý chí của nó suốt bấy lâu nay bị dục tắc hôm nay liền được nung nóng lại khiến nó trở nên hưng phấn.

-Hãy dạy tao 4 cảnh giới đó.

Khoa nói với một tâm hồn quyết tâm.

-Đừng vội như thế tao bây giờ chỉ yêu cầu mày luyện thành 3 cảnh giới đầu. Và với lại Phù Án sư không chỉ luyện viết mà còn phải học chữ.

Long giải thích cặn kẽ cho Khoa nghe.

-Học chữ?

Thằng Khoa nói với vẻ mặt không hiểu

-Đúng! Việc chính của Phù Án sư là học chữ. Như mày còn nhớ là lúc mày học nghề từ Tri Nhân tộc. Thì trong đầu mày đã được truyền cho một bộ chữ riêng của họ. Nhiệm vụ của mày là phải mày mò sáng tạo ra chữ dựa trên bộ chữ đó. Nhưng mày còn phải lĩnh ngộ được nghĩa trong mỗi chữ. Khi mày lĩnh ngộ được dù chỉ là một chữ mày cũng dư sức giết sát lang.

Ở Tri Nhân tộc có một câu nói mà tao không thể nào quên được đó là “Lĩnh ngộ được 1 chữ người lập tức trở thành bán tiên. Lĩnh ngộ được 10 chữ người lập tức trở thành tiên. Lĩnh ngộ được 100 chữ người lập tức trở thành thần”

Lời nói từ Long phát ra khiến Khoa kinh động. Nó mong ước có thể như lời Long nói lĩnh ngộ chữ và trở thành thần tiên.

-Vậy hãy dạy tao đi.

Khoa vừa nói xong Long đưa cho Long một đồng tập và nói:

-Mày về nhà và chép bộ chữ của Tri Nhân tộc đầy hết mấy quyển tập này.

-Nhưng mà tại sao?

-Phù án sư quan trọng là viết nhanh nếu như mày viết quá chậm hay sai chính tả thì ăn cám vì thế cứ viết hết khi nào viết xong thì chúng ta tiếp tục.

Khoa nghe xong thì chỉ biết làm theo. Bản thân nó bây giờ đã đi theo Long thì chỉ còn cách tin vào nó thôi. Mọi chuyện đã ổn thỏa Long nhân bản cũng biến mất.

Lúc này trong căn phòng chú ẩn cả ba đứa nó đều đang luyện tập hăng say. Hoa thì đang ngồi trong góc tối để vận chuyển tiên ma vô niệm tăng cường Âm thuộc tính. Khoa thì đang luyện viết để hoàn thành tiêu chuẩn của thằng Long.

Còn riêng Long nó đang thử nghiệm Việc dùng skill phân thân có tác động gì đến việc luyện tập không. Sau một hồi thử nghiệm các thứ rồi nó kết luận. Skill phân thân này có thể tác động đến việc luyện tập.

Long vui mừng vì bây giờ nó không cần phải chui vào trong kết giới mới có thành quả tập luyện mà bây giờ nó có thể gấp đôi hiệu quả. Nhưng lại có một

số tác dụng phụ.Như là không nó không thể phân thân quá 4 người.Vì phân thân sẽ yêu cầu chia đôi ra máu và mana cho đều mỗi phân thân.Nếu chia đôi không có mana thì không vấn đề nhưng nếu máu của phân thân quá thấp thì nó tự động sẽ biến mất

Vì thế nếu phân thân quá nhiều nó sẽ bị thiếu hụt không thể luyện tập tốt.

Thế là Long tiếp tục luyện tập.Nó dùng skill phân thân luyện tập đồng thời với skill luyện thể ma ngục để tăng cường chỉ số gia tăng máu để có thể phân thân nhiều hơn.

Cả ba đứa nó đều đang hăng say điên cuồng luyện tập mà quên đi cả thời gian khiến chúng nó luyện tập quên đi ngày đêm.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Án Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Hồn Ngọc sư

4 Ngày trôi qua trong hầm trú ẩn.Hoa với Khoa thì kiệt sức vì luyện tập quá nhiều dù mỗi bữa đều được thầy hiệu trưởng gửi đồ ăn xuống nhưng với tốc độ luyện tập bán sống bán chết thì việc bất tỉnh đã là nhẹ rồi.Long nhìn hai đứa nó nằm bất tỉnh vì kiệt sức mà cười và nói:

-Hai người đã luyện tập rất tốt.

Sau đó nó diu hai người lên phòng y tế nằm dưỡng sức.Còn riêng Long thì đi vào phòng thầy hiệu trưởng.Lúc bây giờ đã là 6h tối cảnh vật xung quanh thật yên ắng không một bóng dáng của học sinh chỉ còn cảnh vật buồn bị phủ trùm bởi bóng đêm lúc chiều tà.

Dù đã nhiều ngày trôi qua trong hầm trú ẩn với tốc độ luyện tập điên cuồng không khác gì với hai đứa còn lại nhưng Long vẫn giữ được sự tỉnh táo.Nó cực kỳ hài lòng với thành quả tập luyện suốt mấy ngày nay.Cả ba chỉ số srt agi vit đều trên 600.Đồng nghĩa với việc nó có thể một mình đánh tay đôi với sát lang mà không cần giáp bảo hộ.

Tiến vào phòng hiệu trưởng Long không thấy thầy hiệu trưởng đâu.Nhưng việc chính bây giờ là nó muốn khai mở thuộc tính mana.Trải qua 4 ngày trong hầm trú nó đã kiệt đi hiện ứng không thể hồi phục mana.Nó lấy một quả tinh cầu chuẩn bị rót mana vào thì hiệu trưởng bước vào

-Tụi em đã ra luyện tập xong rồi đó hả.

Long ngừng việc khai mở quay sang trả lời:

-Dạ đúng tụi em vừa mới rời hầm trú.Em đang tính khai mở mana.

Thầy hiệu trưởng đi vào chỗ ngồi một cách chậm rãi rồi nói:

-Thầy cũng đang tò mò về mana của em.Không biết mana của top 1 op sẽ như thế nào

Long lúc này quay lại việc chính.Nó đặt bàn tay lên trên tinh cầu.Mana thì từ bàn tay truyền vào trong tinh cầu.Lượng mana đưa vào trong tinh cầu nhưng vẫn chưa có chuyện gì xảy ra.Long cứ tưởng mình không có thuộc tính mana.Nhưng đột nhiên quả tinh cầu liên tục hút mana của Long.Long lấy tay ra khỏi tinh cầu nhưng tinh cầu đã có một liên kết với Long khiến nó có thể hút mana dù cho Long không đặt tay vào.

-Chuyện gì xảy ra vậy.

Thầy hiệu trưởng hốt hoảng nói

Tinh cầu hút mana vào liên tục hóa thành các màu nâu,xanh lá,xanh lá nhạt,xanh dương,xanh đậm,đỏ,vàng,đen.

-Thỏ,Mộc,Phong,Thủy,Lôi,Hỏa,Quang,Ám

Em có tất cả các thuộc tính

Thầy hiệu trưởng nhìn vào tinh cầu mà kinh ngạc.

Long vẫn giữ vẻ bình tĩnh nhìn vào tinh cầu vẫn đang mãnh liệt hút mana sau một lúc nó đưa tay chạm vào tinh cầu.Đột nhiên quả tinh cầu phát sáng làm chói lóa hai người bọn họ.

Chị Thuyết lúc này từ trên lầu nhìn thấy có ánh sáng phát ra từ cửa của phòng hiệu trưởng cô ta liền chạy tới

Sau một lúc thứ ánh sáng đó mờ dần quả tinh cầu lúc này đã biến mất. Thầy hiệu trưởng nhìn thấy bất ngờ nói:

-Quả tinh cầu đầu mắt rồi?

Long lúc này cảm ứng được có một nguồn năng lượng đang dần lớn mạnh trong người.Nó liền vén áo lên nhìn vào ngực nó thì đúng như nó dự đoán.Một viên đá đang nằm trong ngực của Long từ từ ẩn đi.

Thầy hiệu trưởng nhìn thấy cảnh tượng quái dị liền hỏi:

-Đó là gì vậy?

Long nghe thấy nhìn thẳng vào mặt của thầy trả lời:

-Đó là Hồn Ngọc.

-Hồn Ngọc?

Thầy hiệu trưởng mờ hồ nhắc lại từ lạ lẫm ấy

Long biết thầy không biết đến hồn ngọc nên liền giải thích:

-Đây là một thứ trong lịch sử của op có đề cập đến.Tương truyền rằng khi xưa loài người lúc chưa có mạo hiểm giả thì họ có một nghề đó là võ giả.

Họ gia cường sức mạnh của mình bằng cách khai mở sức mạnh của mỗi bản thân thứ mà có ở ngực của em đó là Hồn Ngọc.

Thứ này cũng tương tự với Hồn Thạch của quái thú nhưng cao cấp hơn nó có khả năng hấp thụ Hồn Thạch của quái thú.

Nhưng kể từ khi mạo hiểm giả xuất hiện với một hệ thống toàn năng thì võ giả đã không còn thấy xuất hiện. Và cũng không ai còn nhớ cách khai mở Hồn Ngọc kể từ đó nó đã trở thành truyền thuyết.

Thầy hiệu trưởng nghe xong mà cảm thấy choáng ngợp mất một lúc mới có thể định hình lại và nói:

-Vậy là khi em vừa khai mở Hồn Ngọc thì em vừa trở thành võ giả vừa trở thành mạo hiểm giả?

Long nghe thấy liền lắc đầu trả lời:

-Cũng không giống là như vậy.Vì đơn giản là em dựa vào việc kiểm tra mana của mạo hiểm giả tình cờ khai mở Hồn Ngọc vậy thì cũng có thể nói đây là một dạng cao hơn thuộc tính mana thôi.Nhưng có vẻ là nó có thể hấp thụ được Hồn Thạch vậy cứ gọi tạm đây là Hồn Ngọc sư.

Thầy hiệu trưởng nghe xong thấy hợp lý liền nói:

-Chào mừng người đầu tiên của nghề Hồn Ngọc sư.

Long nghe liền cảm thấy vui mừng đi lại ôm thầy hiệu trưởng của mình.

Chị Thuyết từ lúc nãy tới giờ đã nghe lén hết mọi chuyện sau đó nở một nụ cười sau đó bỏ đi.

p/s Mình xin lỗi nếu chương này hơi ngắn.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Kết giới có sự đổi mới

Long lúc này chợt nhớ ra rằng mình có một rương quà được thưởng từ bảng xếp hạng.Nó nhanh chóng lấy ra để thể xem Hồn Ngọc của nó có thể hấp thụ được không.

Lấy ra rương quà Long để trên bàn làm việc của thầy hiệu trưởng,nó không đợi chờ gì nữa mà liền mở rương ra.Bên trong có 8 viên đá sáng bóng với đầy đủ tám màu thuộc tám thuộc tính.

Thầy hiệu trưởng nhìn thấy vậy liền hỏi:

-Em nhận rương quà từ đâu ra vậy?

Long nghe thấy liền trả lời:

-Em lấy từ bảng xếp hạng.

Thầy hiệu trưởng nghe thấy cũng không bất ngờ gì. Vì chính thầy cũng đã tận mắt chứng kiến thấy Long tự mình giết sát lang. Nên việc nó có được món quà từ trong bảng xếp hạng cũng không quá làm thầy ấy bất ngờ.

Riêng Long lúc này thì đang cầm trên tay viên đá màu đỏ. Nó là Hỏa thạch. Thứ mà Long lúc trước phải đi xuống nơi tận cùng của núi lửa năm triệu năm mới tìm thấy và sau này được rèn trở thành Hỏa kiếm của Gabuda.

Ngay lúc này nó cầm viên Hỏa thạch mà cảm thấy nuối tiếc. Tiếc không phải là vì phải hấp thụ nó mà không rèn thành Hỏa kiếm như lúc trước mà nó tiếc vì không thể rèn được nó.

Lý do là vì lúc còn là Gabuda thì nó là thợ rèn cấp bậc Tứ Nhật. Sở hữu biết bao nhiêu kỹ năng của nghề thợ rèn. Còn bây giờ thì nó chỉ là một thằng nhóc. Muốn rèn được Hỏa kiếm thì cấp bậc phải từ Thập Nguyệt trở lên.

Quay lại hiện tại Long nhìn vào chiếc rương chứa 8 viên đá. Sau một hồi suy nghĩ nó liền đóng chiếc rương lại và nói với thầy hiệu trưởng:

-Em cần thầy giúp em chuẩn bị 10 thỏi sắt nguyên chất.

Thầy hiệu trưởng nghe vậy liền hỏi:

-Để làm gì?

-Em cần chế tạo một lò luyện. Để dung hợp 8 viên đá này lại. Lý do là bởi vì khi em hấp thụ vung lần lượt vào thì chắc chắn sẽ có sự bài xích. Khiến chúng không phát huy hết cung dụng. Nên em muốn thử nạp hết chúng vào cơ thể một lượt để khiến chúng không còn hiện tượng bài xích.

Long giải thích những dự định của nó.

Thầy hiệu trưởng lúc này thờ dài rồi nói:

-Thôi được. Nhưng đừng có làm việc quá sức. Còn hai đứa bạn của em thì cứ để tạm nó ngủ trong phòng y tế. Thầy sẽ cho chúng em nghỉ học một vài ngày. Lần đầu luyện tập quá sức chúng nó cần thời gian để hồi phục. Riêng bản thân em thì cứ làm những việc mà em cảm thấy là phù hợp.

-Cảm ơn thầy.

Long nghe xong những lời khuyên thì chỉ biết cảm ơn. Đã từ rất lâu rồi nó mới nghe những câu nói đó. Từ khi nó chỉ còn sống một mình thì không có ai quan tâm đối với nó nữa. Cuộc sống của nó lúc đó chỉ có sự suy sụp khi không có người thân bên cạnh. Nhưng từ khi chơi op gặp được lão tam nó đã có một tia ấm áp từ lão tam. Lão tam trong op bái Gabuda làm sư phụ nhưng trong tiếp xúc thì Long cảm thấy hai người bọn họ giống chú cháu hơn là thầy trò. Và từ khi Long biết được thầy hiệu trưởng là lão tam thì Long đã có được một nguồn động lực trong cuộc sống khiến nó trở nên tự tin hơn.

Long lúc nàu đứng dậy đi ra khỏi phòng. Nó quay trở lại với hầm trú ẩn. Từ khi Long bước xuống hầm trú ẩn thì nó đã quyết định đây sẽ là nơi nó lui đến thường xuyên.

Quay trở lại trong việc luyện tập. Dù trong suốt 4 ngày qua nó cũng luyện tập cùng hai đứa Khoa với Hoa. Nhưng thực chất là nó chỉ giả vờ luyện tập còn việc chính là quan sát hai đứa nó luyện tập thế nào.

Đối với Long thì việc luyện tập bây giờ là phải tăng cường gia tăng mana với máu vì việc phân thân sẽ chia số máu với mana cho mỗi phân thân vì thế nó cần phải gia tăng máu và mana càng cao càng tốt. Ngay lập tức nó nhớ đến skill kết giới vô hạn. Không chần chừ nó mở kết giới ngay lập tức.

Tiến vào kết giới xung quanh nó lúc này không còn là khoảng không vô tận mà thay vào đó là một bãi cỏ xanh mướt.

-Chuyện gì xảy ra ở đây vậy?

Long nhìn cảnh vật xung quanh mà không hiểu chuyện gì xảy ra.

Long quyết định sẽ đi xung quanh xem xét. Đi được một hồi thì trước mắt của nó chỉ có cỏ với cỏ không có thứ gì khác. Vì thế nó quyết định sẽ tiếp tục đi vào việc luyện tập.

Long phân thân thành 4 người. Chia ra 2 người sẽ luyện tập gia cường mana bằng cách vận chuyển skill nguyên lực thân pháp. 2 Người còn lại sẽ luyện tập thân thể để gia cường sức mạnh và cả máu bằng skill luyện thể ma ngục.

Trải qua 29 ngày luyện tập chi số của nó gia tăng quá mức tưởng tượng:

Tên:Long

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Nghề: Chưa có (Đội tốt nghiệp mới có)

Level: 13 {664/13 000}

Hp: 50 000/50 000 (10 000/s)

Mp: 100 000 /100 000 (120 000/s)

Str (Strength: Sức mạnh): 1 500

Agil (agility: nhanh nhẹn): 1 900

Vit (vitality: sức sống): 2 000

Wis (wisdom: thông thái): 120

Int (intelligence: trí thông minh): 140

Luk (luck: may mắn): 18

Điểm cộng: 65

Nhờ việc tập luyện của phân thân mà sức mạnh của Long bây giờ mạnh đến nỗi mà có thể trong hạ gục sát lang bằng tay không trong 5 đòn. Và nó còn tăng cường các chỉ số wis với int. Chắc là nhờ skill nguyên lực thần pháp. Độ bá đạo của skill này quá lớn chỉ trong một lần lên cấp mà mana của nó đã tăng lên đáng kể nhưng số lần sử dụng để lên cấp thì nó yêu cầu gấp trăm lần có vẻ skill tiến hóa thì không có tương thích với skill vô hạn thăng cấp. Nên bây giờ khi nó muốn gia tăng mana thì phải tốn tới mấy tháng mới được. Nhưng nhiều đây là quá đủ với nó rồi.

Lý do nó để dành một ngày trong kết giới là trong lúc luyện tập nó cảm thấy có thứ gì đó đang xuất hiện trong kết giới. Nên nó muốn để ngày cuối cùng đi thám hiểm.

Long sử dụng tốc độ ngang với một chiếc xe hơi trên đường cao tốc. Mọi thứ chạy vụt qua trong mắt trong. Sau một hồi chạy tới chạy lui trong kết giới thì nó đã cảm nhận được có sự chuyển động. Long lúc này đang đứng dưới chân một ngọn đồi. Cảm thấy có sự chuyển động nó liền leo lên đỉnh của ngọn đồi.

Điều kinh ngạc khi leo lên trên đồi là trước mắt nó không phải là bãi cỏ thông thường mà là một vùng đồng bằng. Lý do vì sao nó lại nói vậy? Là bởi vì nơi này có cây cỏ hồ và đặc biệt có quái thú. Những con slim đang nhảy lút nhút.

Long lúc này sưng sốt quá nên ngã quy trên đồi. Gió mát không khí trong lành những thứ đó đối với một con người đang mệt mỏi vì luyện tập là một liều thuốc an thần cực tốt. Long hiều hiều chìm vào giấc ngủ.

Trong giấc mơ Long quay trở lại khoảng không vô định giống như lúc bắt đầu. Nhưng khác với lần trước Long không cần phải chạy theo tia sáng. Mà nó tự tìm đến cậu.

Vẫn người phụ nữ đó. Long bình tĩnh nhìn người phụ nữ đó nói:

-Rất cuộc chuyện này là sao?

Người phụ nữ đó mang một vẻ buồn trả lời:

-Ta không thể nói được quá nhiều thứ nhưng ta sẽ có thể giải đáp một thắc mắc trong cậu.

Long nghe thấy liền tò mò không biết bà ta sẽ giải đáp gì. Sau một hồi người phụ nữ ấy trả lời:

-Kết giới này một thế giới nó có sự sống. Và nó sẽ càng rộng lớn khi người càng mạnh người được chọn.

Long nghe thấy liền nói:

-Thì ra là vậy. Mà còn vạ...

Chưa nói hết câu Long lại bị người phụ nữ đó đẩy ra khỏi giấc mơ. Tỉnh dậy và thấy cảnh vật xung quanh vẫn thế. Long liền biết những skill thiên phú của mình có cái gì đó bí ẩn. Nhưng việc đó tính sau. Điều quan trọng nó cần làm lúc này là fram quái.

Nó hớn hờ chạy thẳng về phía trước. Sau khoản một tiếng nó tiến đến một khu rừng. Cây cối nơi đây rất um tùm. Long đang ngó nghĩa xung quanh liền nhìn thấy một đám orc đang săn mồi. Trong thân tâm Long vui rộn lên với ý (Con mồi đến rồi). Nó không vào chiến đấu mà đứng núp ở một góc chờ đợi chúng về làng. Vì Long thừa biết khi có một đám orc ở đây thì đồng nghĩa sẽ có một ngôi làng orc. Một bề kinh nghiệm sắp đến.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Sắp sửa đổ máu

Tụi orc này là những loài quái thú đi theo bầy đàn. Trí thông minh của chúng gần giống với con người nhưng lại thích giết chóc. Hình dáng của chúng tương đối giống với goblin nhưng khác là vạm vỡ hơn.

Long lúc này đang dùng khả năng sát thủ thiên bẩm của mình theo dõi tụi orc. Nó đang chờ tụi orc sau khi đi săn thì chúng sẽ về làng lúc đó nó sẽ xuất hiện.

Dựa trên vị trí của mặt trời thì có vẻ thời gian lúc này đã là 7h. Có vẻ như kết giới này thực sự là một thế giới. Vậy chẳng lẽ skill này quyền năng đến thế. Nhưng Long cũng không muốn vì điều đó mà mất tập trung vì thế nó gạt chuyện đó qua một bên và tiếp tục theo dõi tụi orc.

Tụi orc này có nói chuyện nhưng bằng loại ngôn ngữ của chúng vì thế nó cũng không quan tâm. Qua 2 tiếng nhìn tụi này săn thú thì bọn chúng đã bắt đầu đi về. Dù trong khu rừng đầy rẫy vật cản nhưng Long vẫn đuổi kịp tụi orc. Nhưng tụi orc này không đơn giản. Chúng di chuyển rất nhanh trong chớp mắt chúng đã đi biến mất khỏi tầm nhìn của Long. Chắc tại vì chúng đã quá quen thuộc với địa hình nên tốc độ của chúng đã không bị giảm.

-Chúng đâu rồi nhỉ?

Long tự hỏi một mình.

Ahhhhhh...

Một tiếng la hét vang lên Long không biết có chuyện gì nhưng nó dám chắc là có người đang gặp nguy hiểm. Theo bản năng Long lập tức chạy tót về phía đó.

Trong lúc này một đám người đang bị tụi orc vây quanh.

-Haruko dẫn con chạy trước đi.

-Harashi không được em không thể bỏ anh được.

-Em không thương mình thì cũng phải lo cho Hakura. Hai mẹ con phải chạy đi anh sẽ cầm chân tụi này.

Bộp....Bộp....Bộp

Một con orc đứng vỗ tay (vì người dân ở đây có tiếp xúc với orc nên họ hiểu được ngôn ngữ của chúng)

-Cảm động. Cảm động. Đã lâu lắm rồi tao mới nhìn thấy cảnh này.

Con orc nói xong đi đến nâng cảm của Harashi lên.

Bộp....

Một quả đá bay thẳng vào mặt Harashi. Con orc đứng dậy đi qua sau đám orc rồi nói:

-Tụi bây đánh thẳng đực rựa đó chết. Con con cái kia thì giữ lại và cả con của nó. Tao lâu lắm rồi chưa trải qua khoái cảm với Nhân tộc.

-Thằng chó!!!!

Long từ nãy đến giờ đã nghe qua cuộc nói chuyện. Bản thân nó không biết được tên này nói gì nhưng thấy cái mặt không khác gì của thằng Khương lúc dọa mình thì máu nó sôi lên làm nó không kim lòng lại được. Khiến nó phải đâm vào orc một phát vào mặt.

Một cú đâm của Long lúc này tương đương với 500kg. Nhưng nó lại không làm cho tên orc trầy xước một tí nào.

-Mày là thằng nào nữa.

Tên orc sau khi bị đâm vào mặt thì cảm giác của nó giống như bị si nhục. Nó nắm tay của thằng Long sau nó dùng sức quật người thằng Long xuống đất. Giống như hulk đánh loki.

-Mày có vẻ trâu đấy. Tao sẽ không bật đái mày. Tụi bây đánh thằng này chết cùng tên đực rựa kia luôn.

Tên orc đó nói xong liền rời đi. Long thì bị đánh vật vã nhưng chỉ bị mất một chút máu. Ý chí của nó nóng lên chuẩn bị cho một trận chiến sống còn thì tên

orc đó lại bỏ đi.Tên orc này không đơn giản.Những con orc bình thường thì để có thể chịu được một cú đâm toàn lực của Long thì lever ít nhất là phải 100.Nhưng tên này lại dễ dàng đỡ cú đâm và đánh ngược lại Long.Qua những điều đó Long khẳng định tên này lever tầm 400 đổ lại.Y chí chiến đấu của nó sôi lên chuẩn bị cho trận đánh sinh tử.

Trở lại với Harashi.Anh ta là một Nhân tộc đang đi săn bắt cùng vợ của mình là Haruko và cô con gái 5 tuổi Hakura.Vô tình gặp tụi orc.Nên mới xảy ra có sự như vậy.

Long lúc này chán nản nhảy bật lên nhìn đám orc và gia đình của Harashi rồi nói:

-Chán thiệt đó!Tuồng đấu có trận đánh hay ai dè.Mà thôi đánh tụi này cũng tốt.Kiểm chút kinh nghiệm.

Vừa nói xong Long liền di chuyển đến tụi orc.

Vụt...Vụt...Vụt....

Tốc độ của Long khi di chuyển nhanh đến nỗi chỉ có thể nhìn thấy được dư ảnh.Trước sự ngỡ ngàng của mọi người thì Long đã giết được gần hết tụi orc.Mỗi orc đều chết dưới một quyền của Long.Quyền nào tung ra cũng là chí tử không cho đối thủ phản công.Trong chốc lát nó đã giết hết tụi orc.

-Em là ai?

Harashi chứng kiến người sở hữu sức mạnh với tốc độ kinh ngạc khiến anh ta ngạc nhiên.

-Suyt...Có cái gì đó đang đến.

Nghe được lời Long nói Harashi im lặng lắng nghe.Haruko thì tỏ vẻ lo lắng linh cảm có việc không lành.

-Tới rồi.

Long hét lên một quả chùy lo tuồng bay tới.Nhưng kịp thời Long với gia đình Harashi nhảy lên né tránh kịp.Giờ Long mới nhận thấy Harashi không đơn giản chỉ trong giây lát anh ta đã bồng cả gia đình mình né tránh quả chùy.

-Tuồng đá.

Harashi tạo ra một lớp đá bao quanh hai mẹ con họ.

-Chiến thôi

-Ừm

Hai người Long với harashi nhìn vào ánh mắt nhau đã biết là sẽ cùng nhau chiến đấu.

-Hồn Ngọc.

Harashi hô lên một viên ngọc từ trong lòng ngực anh ta xuất hiện.Một viên ngọc màu nâu lơ lửng trên tay anh ta.Bất chợt anh ta bóp nát nó.Viên học vỡ thành cát bụi.Nhưng thứ bụi này lại bay xung quanh hai tay của Harashi.Dần dần nó nhập vào tay của anh ấy.Hai tay của anh ấy hóa thành hai bàn tay bằng nhiều mảnh đất gộp lại.

Nhìn thì thấy có vẻ bần.Nhưng Long nhìn vào thì thấy rõ.Đó là Thổ Găng.Một vật phẩm cực hiếm và siêu mạnh dành cho người mang thổ hệ trong người.Nó tăng cường thổ thuộc tính và gia cường sức mạnh cho người sử dụng lên tận 10 lần.

Harashi sau khi chuẩn bị xong thì nhìn sang Long nói:

-Sao em chưa gọi Hồn Ngọc.

Long nghe câu trả lời mà ngỡ ngàng trả lời:

-Em không biết phải gọi nó ra làm sao

-Hừm...ạ thật ở tuổi của em là phải biết gọi Hồn Ngọc ra rồi chứ.Thôi để anh giúp em.Hãy cảm nhận nguồn sức mạnh của Hồn Ngọc sau đó gọi nó ra.

-Để em thử.

Long cảm nhận được Hồn Ngọc của mình nó bình thân gọi:

-Hồn ngọc.

Long nói xong mọi thứ vẫn như vậy Hồn Ngọc không xuất hiện.Chắc tại vì nó mở Hồn Ngọc không đúng cách vì thế nó đã không phát huy hết công dụng.

Hai người bạn họ còn đang lay hoay thì một bóng dáng cao lớn chạy đến.

-Đó là thủ lĩnh của tụi hồi này.

Vừa nhìn thấy Harashi liền nói.

Còn bản thân Long thì nó không tài nào phân biệt được đâu là thủ lĩnh đâu là quân lính.

Riêng con orc thủ lĩnh đi đến nhìn thấy tụi quân lính của mình nằm chết thì chỉ thờ dài. Long nhìn thấy thì liền nghĩ tên này yêu thương đồng đội của mình. Nhưng khi thấy một tên orc còn đang hấp hối lết đến cầu xin tên orc thủ lĩnh thì nó nhẫn tâm dùng chân đạp nát sọ tên đó.

-Tên rác rưởi chỉ có hai tên nhân tộc mà lại bị đánh chết. Mày sống cũng chỉ làm nhục tao thôi chết đi.

Long nhìn thấy mà thay đổi cái nhìn về tên này. Không nói gì nữa thằng này không hiền lành gì. Dù không hiểu hẳn đang nói gì nhưng nhìn hành động cũng dư sức biết tên thủ lĩnh này không coi ai ra gì.

-Chuẩn bị đánh thôi!

Long hét lên một tiếng. Lời nói đó cứ như là một tiếng chuông báo hiệu bắt đầu trận đánh.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Giết chết orc

Cả hai bên cùng lao vào nhau. Tên orc thủ lĩnh không những to con mà còn rất khỏe. Long dùng tạo hình mana khóa chân của tên orc đó lại nhưng hẳn chỉ cần di chuyển là nó lập tức vỡ ra.

-Anh hãy cầm chân nó!

-Anh biết rồi.

Harashi vừa nghe thấy liền làm theo. Anh ta đắm xuống mặt đất bỗng dung ở dưới đất nổi lên một gì đó. Thứ này di chuyển dưới đất với tốc độ rất nhanh. Khi thứ này vừa đi đến chân của tên orc thì nó trồi lên. Một con chuột chũi dùng hai tay của mình nắm chặt vào chân của tên orc còn thân mình thì vẫn nằm dưới đất.

Tạo hình mana của Long không có tác dụng gì đối với orc nhưng đối với anh Harashi thì lại khác. Với đôi Thủ Găng của anh ấy thì việc cầm chân tên orc rất đơn giản. Hay ít nhất là cầm cự đủ lâu cho Long làm việc.

Tên orc lúc này đang bị cầm chân thì không thể di chuyển chỉ biết cảm chùy vung vẩy và nói với giọng đáng sợ nhằm hù dọa con môi:

-Chúng mày là một lũ thấp kém! Có giỏi thì chiến đấu đi đừng có dùng trò trời chân này.

Anh Harashi thì vẫn đang cố công kích tên orc từ phía xa. Còn riêng con chuột chũi thì vẫn đang cố gắng kéo chân tên orc xuống đất. Con chuột chũi đó là thú chiến của Harashi tên là mol. Dù lúc mới về thân hình có chút nhỏ nhắn nhưng giờ nó đã được chuyển kiếp* 2 lần giờ đây thân hình của nó đã khác xưa mạnh hơn sức chiến đấu cũng lớn hơn. Hai cánh tay và hai bàn chân có thêm mũi nhọn có thể bám chặt vào mọi thứ và khi cháp vào nhau chúng sẽ hóa thành hình mũi khoan.

Nhưng dù vậy nó vẫn không thể cầm chân tên orc được lâu. Chẳng bao lâu sau đó hẳn đã tóm lấy được Mol

-Ái chà thì ra thằng nhóc này là thằng nắm chân tao này giờ. Hay làm mày đã làm tốt công việc của mày giờ thì chết đi!

Tên orc hét lên nắm chân của Mol mà vãi xuống đất vật vãi như đã làm với Long. Nhưng Mol không đơn giản sau hai lần chuyển kiếp. Lưng của nó đã được gia cố thành một lớp giáp rất cứng nên tổn thương gây lên Mol không nhiều. Nhưng Mol rất ranh ma nó giả vờ như bị đánh bất tỉnh để hẳn thả ra.

Tên orc thấy thế liền tưởng Mol đã chết hẳn liền thả ra mở to miệng cười:

-Hahahaha. Đây hình như là thú chiến của người đứng không? Vậy cho tao xin lỗi tao đã giết chết nó rồi! hahahaha.

Hắn đang cười khoái chí thì Mol lập tức đứng dậy nhảy bật về phía Harashi.

Harashi vốn là người thân bên với Mol nên anh ấy đã vốn biết được Mol không hề bị gì. Nhưng anh vậy rất quý nó nên anh ta liền hỏi thăm:

-Ngươi có sao không?

Mol nghe thấy liền lắc đầu ý nói:“Không sao”

Tên orc thấy cảnh tượng như vậy liền nói:

-Ngươi ranh ma lắm tốt nhất là đừng lại gần ta nếu không ta sẽ xé ngươi ra làm đôi đó.

Dù bị gạt nhưng hắn vẫn muốn hù dọa đối phương.Nhưng điều đó vẫn không làm Mol và Harashi cảm thấy sợ hãi.

Hai người bọn họ cùng lao lên chiến đấu.Hai người bọn họ chiến đấu rất nhuần nhuyễn.Người này đỡ thì người kia đánh như là một nhịp điệu.Cứ như thể hai người bọn họ đã là cho tinh thần tên orc cảm thấy bị bán loạn.Nhưng đối với người thiên về sức mạnh thì chỉ cần một đòn đủ mạnh cũng đủ giết đối thủ.Tên orc cũng nghĩ vậy ngay lập tức hắn quăng cây chùy dùng hai tay đâm thẳng xuống đất.

Àm...

Một tiếng động phát lên làm muôn thú trong rừng chạy loạn lên.Còn riêng Harashi và Mol thì lại bị chấn động từ cú đâm làm họ mất đi nhịp chiến đấu làm lộ ra sơ hở.Tên orc ngay lập tức nắm bắt thời cơ tóm lấy hai người bọn họ gọn trong lòng bàn tay.

Tên orc khoái chí kêu lên:

-Hahahaha.Hai đứa bây làm tao hơi mệt đó.Nhưng cũng tốt.Đã lâu lắm rồi không có người khiến tao phải dùng nhiều sức đến vậy.Nhưng mà tiếc là tao phải giết hai đứa bây trước thôi.Còn thằng nhóc kia tao sẽ tìm nó sau.Và tao sẽ không quên vợ con của mày đâu.

-Thằng chó!!!!

Vẫn y như cũ Long bay tới dùng một đấm vào mặt của tên orc.

-Đã hai lần mày động đến bản mặt của tao rồi đó chết đi!!!

Tên orc bỗng dưng nổi nóng buông tay thả hai người Harashi với Mol.Còn riêng Long thì sau khi đâm vào mặt của tên orc thì chạy bán sống bán chết vào trong rừng.Tên orc thấy vậy liền chạy theo.

Harashi với Mol thì đang thờ hồn hèn vì tuyệt chút nữa là hai người họ bị giết chết rồi.Nhưng không vì thế mà hai người bọn họ lại trốn đi bỏ lại Long một mình.Harashi sau một lúc lấy lại được tinh thần thì ra lệnh cho Mol dẫn vợ con của Harashi đi về làng.Còn riêng anh thì sẽ chạy theo yểm trợ cho Long.

Long hiện giờ thì đang dùng tốc độ cao nhất của mình để chạy vừa phải giữa khoảng cách với tên orc mà cũng phải chú ý đến những vật cản trước mắt.Tên orc thì ngược lại với sức mạnh của hắn thì chỉ cần chạy một đường thẳng thôi cũng đủ làm cho cây cối xung quanh đổ sập.

Long chạy thực mạng nhưng khi chạy tới một thung lũng thì nó dừng lại.Tên orc chạy theo thấy vậy liền mỉa mai:

-Mày chạy nhanh lắm mà sao không chạy nữa đi.

Long dù không biết tên orc nói gì nhưng nhìn biểu cảm của hắn Long liền biết nên phải nói gì:

-Tao chạy nữa thì được nhưng tao muốn giết mày trước.

-Mày đòi giết tao hahaha buồn cười một mình mày làm sao giết tao được?(orc thì hiểu được ngôn ngữ của Long nhưng Long chỉ nhìn vào biểu cảm mà phán đoán)

-Một người thì đúng là không thể nhưng ta thì khác.Ta luôn biết ta phải làm gì.

Long nói xong thì nó giơ tay phải lên trời.Đột nhiên tên orc tò mò nhìn thấy được trên tay Long đang chứa hàng trăm nghìn sợi dây mana.Đột nhiên từ trong thung lũng hàng nghìn món vũ khí đao có kiếm có.Xuất hiện lũ lượt bay lơ lửng sau lưng Long.

-Giết.

Một câu nói đơn giản phát ra từ Long.Hàng tấn thứ vũ khí đang hướng mũi vào tên orc đồng loạt lao về phía hắn.Tên orc nhìn thấy mà bị khủng hoảng tháo chạy.Nhưng lại bị tường chắn của Harashi chặn đầu.

-Tên khốn!

Hắn chỉ kịp buồm ra một câu chửi rửa thì liền bị hàng vạn thứ vũ khí lao tới chém giết.Hết lần này đến lần khác hàng vạn thứ vũ khí lao tới làm cho hắn không tài nào phản kháng.Dù hắn nó cường đại tới đâu thì cũng không thể một mình thấp sáng trời tối.Ngay lập tức hắn bị đánh bại.

Harashi lúc này thu lại tường chắn.Anh ta kính sợ vì nếu như Long vô tình điều lệnh khiến đồng vũ khí đâm về phía tường thì kiểu gì anh ấy cũng chết.Nhưng dù vậy anh ấy vẫn không kim lòng được hỏi:

-Em đã làm vậy như thế nào?

Long nghe thấy cũng giải đáp:

-Em vốn dĩ đã tính ngay từ đầu.

Lúc em đang đi thám hiểm thì nhìn thấy thung lũng này ở dưới đó có rất nhiều vũ khí chắc là của các chiến binh tử trận.Nên khi chiến đấu em đã nhờ anh cầm chân tên orc.Để đi đến đây sử dụng skill điều khiển đồ vật để liên kết đồng vũ khí có ở dưới.Nhưng số lượng vũ khí ở dưới quá nhiều nên em quyết định sẽ dùng đại lượng mana để liên kết tạm thời với đồng vũ khí.Thế nên em phải dụ tên orc đến đây để kích hoạt liên kết để giết hẳn.

-Thì ra là vậy!Ta lại quá nóng vội rồi!

Một âm thanh vang lên làm Long cũng cảm thấy lo ngại.Long nhìn về tiếng nói phát ra từ xác của orc.Long bắt đầu cảm thấy cảnh giác bèn nói:

-Anh Harashi lui lại tên này có vấn đề.

Vừa nói xong thì xác của tên orc bay lên.Các mảng thịt trông như nứt ra để lộ những đường viền màu đỏ.Tiếp theo đó nó liền tróc ra.Một chùm ánh sáng màu đỏ tỏa ra.Long nhìn thấy mà thì thào trong miệng:

-Minh biết ngay mà!Tên này là Song Kiếp*.

*Chuyển kiếp cũng như tiến hóa nhưng chỉ có ở tui pet.Nhưng đặc biệt là chúng phải đạt tới lever 100 mới có thể chuyển kiếp.Khi chuyển kiếp xong sức mạnh sẽ được reset lại nhưng kèm theo được cho vài skill đặc biệt và làm tăng một chút về chỉ số cơ bản.

*Song kiếp gần giống với chuyển kiếp.Ở đây là nói về các quái thú trong lúc chuyển kiếp thì lại gặp sự cố đi vào vòng luân hồi hóa thành một loài vật khác.Sau khi dạng này chết thì dạng kia sẽ lên thay thế.Có thể tăng sức mạnh nhưng cũng có thể giảm sức mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Triệu hồi Hồn Kiếm!

Tia sáng phát ra từ tên orc ngày càng sáng thêm.Long và cả Harashi biết có chuyện sắp xảy ra ngay lập tức cả hai bọn họ đều lập lớp bảo vệ.Long thì dùng mana để che toàn bộ cơ thể Harashi thì dùng tường đất để che chắn cơ thể.

Bùm.....

Đúng như hai người bọn họ dự đoán tên orc này sắp phát nổ.Một tiếng nổ vang lên làm chói tai người nghe.Nhưng điều đó không là gì với thứ xuất hiện trong vụ nổ.Một hình dáng nhỏ bé dần dần xuất hiện.Khi mọi thứ trở nên rõ ràng thì Long sùng sốt.Trước mắt nó là một bé loli.Với bộ quần áo hai mảnh được trang trí trông rất giống Khiên Tổ sư hệ thổ.

Harashi thì khác thay vì kinh ngạc thì anh ta lại cảm thấy quen thuộc liền nói:

-Thỏ thần!

Long nghe xong mà không tin vào mắt mình.Chẳng lẽ thổ thần là có thật không phải nó kinh ngạc vì hình dáng trước mắt mà là vì lúc chơi op nó có đọc một số tài liệu cô lấy từ trong các dungeon.Trong đó có nói rằng chỉ có một số ít các vị thần mới được xuất hiện ở nhân giới trong đó có các vị thần về nguyên tố.Nhưng họ đều bị đuổi giết bởi chính con người hoặc bị lôi kéo theo những thứ mê hoặc của nhân giới khiến họ dần dần mất đi thần khí rồi từ chết đi.Và đến hiện nay sử sách ghi lại vẫn không còn người nào nhìn thấy được thần.Nên Long lúc này nhìn thấy có chút kinh ngạc.

-Không tin được là ta lại để mất đi dạng orc.Sắp nữa là ta có thể đi đến đỉnh cao của Song kiếp.Có thể tùy ý thay đổi hình dạng.Mà bây giờ ta lại mất đi dạng orc.Là tại người.

Tên Thổ thần này dù có vẻ kawaii nhưng hẳn vẫn có cử chỉ và hành động không khác gì tên orc.Nên Long trở nên cảnh giác.Còn riêng Harashi thì lại cảm thấy không vì Thổ thần mà anh ta biết khác với bây giờ.

-Người vừa nói gì vậy ngài không giống như vậy.

Harashi nói với vẻ thất thần.

Thổ thần nghe thấy liền nói:

-Thật khó xử.Lúc này ta vừa định thịt vợ ngươi.Ta cảm thấy có lỗi quá.Nhưng chắc đó chỉ là tác dụng phụ của việc sở hữu Song kiếm.Nhưng ta xin nói thật.Ta đã từng rất mưu mẹo đi theo giúp đỡ Nhân tộc.

Harashi nghe vậy liền nói:

-Ngài nói vậy là có ý gì?

Thổ thần nghe thấy quát:

-Ngươi còn không biết!20 năm trước lúc ta còn giúp các ngươi.Ta không hề cầu xin thứ gì.Còn lúc ta gặp họa nạn thì không ai ngó ngang gì tới.Nhân tộc các ngươi là nguyên nhân của việc ta trở thành orc.Ta đã từng thề sẽ giết hết Nhân tộc để trả thù cho mối thù của ta năm xưa.

Harashi nghe xong thì thất thần.Còn riêng Long thì đang xem chỉ số cá nhân của mình không ngó ngang gì tới cuộc nói chuyện.

Thổ thần thấy vậy liền nói:

-Ngươi có để ý lời ta nói không hả?

Long đang nhìn bảng chỉ số liền thấy có cái gì đó khác lạ thì nghe câu hỏi nó điềm tỉnh quay sang trả lời:

-Mấy cái việc thù hận đó ta không quan tâm.Ta chỉ đang cố gắng bảo vệ người vô tội.

Thổ thần nghe thấy liền nói:

-Vô tội?Nhân tộc là người đã làm cho cuộc sống thần tiên của ta bị vậy bản.Ta đã hi sinh nhiều thứ cho bọn họ nhưng họ lại vô ơn không giúp đỡ lúc ta gặp khó khăn.Họ xứng đáng bị trừng phạt!

-Đừng quơ đũa cả nắm!Những người vô ơn với ngươi sớm muộn gì cũng sẽ lãnh báo ứng.Giết những người vô tội chỉ làm ngươi dần trở nên sa đọa hơn mà thôi!

Lời Long vừa nói ra khiến cho Thổ thần cảm thấy hoài nghi về hành động của mình.

-Không!Không!!!!!!Ta đã dành 20 năm trong thân xác của tên orc để gầy dựng lại sức mạnh.Ta không thể nào từ bỏ nó ngay trong câu nói của ngươi được.

Ta đã quyết định rồi!Ta sẽ giết ngươi sau đó ta sẽ tàn sát Nhân tộc.

Vừa nói xong tên Thổ thần hóa đỏ đôi mắt.Giơ tay ra lệnh khiến cho mặt đất xung quanh lay chuyển.Một cảnh tượng hùng vĩ chỉ có những bậc thần thánh mới có.Khiến cho người chứng kiến phải sợ hãi đến mức suy sụp tinh thần.Riêng Long thì không cảm thấy gì.Vì từ lúc chơi op không có gì nó chưa từng gặp.Cảnh tượng này chưa bằng một góc của Ma thần nó từng thấy lúc xuống Ma Ngọc.

-Tên này sa đọa lắm rồi!Phải dùng biện pháp mạnh mới được.

Long nhìn thấy cảnh tượng liền vỗ trán cúi đầu tự nói.Sau đó quay sang về phía của Harashi rồi hét to:

-Anh Harashi hết giờ suy sụp rồi!Tỉnh dậy đi.

Long nhìn thấy anh Harashi không có chuyển biến gì liền nói:

-Haiz....Không tin được là ông này cũng không thoát được cảnh tượng này.

Bộp....

Không dài dòng văn tự.Long lấy hành động thay cho lời nói.Lập tức dùng một đấm vào mặt của Harashi.Long liền công Harashi đi đến nơi khác trú nạn.Trong lúc di chuyển Long đã nhìn thấy một bóng dáng nhỏ bé đang nhìn thẳng vào Thổ thần đang đứng trên cao điều khiển mặt đất.

Đi đến một chỗ khá xa thì Long bèn để Harashi xuống một góc cây sau đó chạy về phía Thổ thần.

Trong lúc di chuyển Long tức tốc gọi bảng thông tin lên.Nó chú ý đến điều khác lạ là có một thông báo cập nhật một thứ gì đó.Nhưng lý do nó không thông báo thành tiếng.Long lập tức chỉ vào trong đó khi vừa chỉ tay vào trước mắt nó hiện lên một khối đá ở dưới là một vòng tròn ngay giữa để số 0.Vừa nhìn thấy nó liền biết đây là bản hệ thống về Hồn Ngọc.Nhưng điều này cũng không giúp cho nó việc gì nhưng sau một lúc nhìn ngó bảng hệ thống Long liền thấy một thứ hay ho.

Cùng lúc đó Long cũng vừa chạy đến chỗ của Thổ thần.Trước mặt nó lúc này không phải là một đồng dát đá bụi nhùi nữa mà nó đã hòa lẫn vào nhau biến thành một hình dáng như một đồi núi di động.

Long trong lòng phấn khích khi đứng trước một đối thủ to lớn.Nó đưa hai nắm tay xuống dưới hông trái tựa như cầm kiếm.Trong miện hét lớn lên:

-Triệu hồi Hồn Kiếm!

Lời nói vừa phát ra trên hông nó lập tức có thêm một vòng đai còn bên hông nó thì xuất hiện một võ kiếm.Tay phải của Long rút kiếm ra một thanh kiếm màu đen xỉ tựa như than.Long nhìn thấy liền nói:

-Kích hoạt dạng:Hòa

Vừa nói xong thanh kiếm trên tay nứt ra hóa thành một thanh kiếm màu đỏ lửa từ đầu đến đuôi.Khi vung ra liền để lại một vết lửa.Long nhìn thấy mà thích thú lao vào người Thổ thần chuẩn bị thử vũ khí mới

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Tiến tới Thổ thần

Ya.....!

Long la hét điên cuồng kèm theo đó là những vết chém vào Thổ thần.Nhưng dù có chém nhiều đến đâu nữa thì Long vẫn không làm nứt được vỏ bọc của Thổ thần.

-Không xong rồi!Không thể phá được đồng này rồi.Phải tìm bản thể của Thổ thần mới được.

Kích hoạt dạng:Thủy

Vừa nói xong thanh kiếm từ đỏ chuyển thành xanh dương.Một màu xanh của biển cả.Long lập tức chém kịch liệt vào lớp bảo vệ của Thổ thần.Vì chỉ có hệ thủy mới có thể làm tan chảy lớp vỏ bọc bằng đất này.

Soạt....

Một tiếng chém vang lên.Vết chém trên người Thổ thần rất sắc bén mà cũng rất mềm mại.Đó là đặc tính của Hồn Kiếm.Một khi kiếm chạm vào vật thì vết chém xuất hiện cực kỳ sắc bén và xuất hiện nguyên tổ thanh kiếm đang có sẵn và ở đây là hệ thủy.

Không dừng lại ở đó Long liên tục chém vào Thổ thần.Vì đây chỉ mới là vỏ bọc của Thổ thần mà thôi.Thứ hắn muốn là đi vào trong tìm bản thể của Thổ thần để dứt điểm chuyện này.

Sau một hồi chém điên cuồng trước mắt Long lúc này là một lối vào khá lớn.Long lặng lẽ đi vào nhưng cùng lúc đó lại có một bóng đen đi vào nhanh như chớp khiến Long không phát hiện được.

Không gian bên trong đây không đơn giản như một vùng tăm tối nhạt nhẽo mà trong đây có nào là hồ nước nào là cây cối còn ánh sáng thì luôn xuất hiện trên đỉnh đầu.Long nhìn xung quanh mà cứ ngỡ như mình đang đi vào một không gian nào khác.Nhưng tạm gác qua chuyện đó thứ Long cần bây giờ là tìm bản thể của Thổ thần.

Long lần theo các lối đi.Nhưng đó là một lựa chọn sai lầm vì các lối đi dường như bị thay đổi liên tục khiến Long không tài nào biết được rằng mình đang đi đâu.Nhưng bỗng nhiên Long nghe thấy tiếng động.Long bèn đi theo.Đi đến một khoản khá rộng thì nó nhìn thấy Mol con chuột chũi của Harashi đang bị vây đánh bởi các thổ quái.Chắc là do Thổ thần biết sẽ có ai đó tới nên tạo ra chúng để xử lý bọn họ.

-Ta tới đây!

Long hét lên rồi chạy tới chỗ của Mol.Nhưng khi vừa chạy đến thì nó lại cảm thấy một nỗi chán nản tới.Nhưng nó lại không biết lý do nhưng không chần chừ nó phải giải vây cho Mol.Nên nó lập tức dùng Hồn Kiếm chém vào tụi thổ quái.Những vết chém sắc bén mang theo thủy thuộc tính khiến chúng tan ra thành bùn.

Nhưng mọi chuyện chỉ mới bắt đầu.Ngay sau lúc đó tụi thổ quái sau khi trở thành bùn thì lại di chuyển đến một vị trí cố định sau đó tụ vào nhau dần dần hóa thành một thân mình cao lớn.Lúc này Long mới hiểu nỗi chán nản của mình đến từ tụi thổ quái.

Vì thổ quái là một trong những loài quái thú khó chịu nhất.Vì chúng không thể bị đánh bại dù có bị đánh trở thành cát bụi thì chúng vẫn sẽ tụ hợp lại rồi trở về như cũ.Điều đặc biệt là không thể có kinh nghiệm khi giết chúng vì chúng được tất cả mọi người biết với khả năng không thể bị giết.Vì thế nên Long rất chán nản khi phải chiến đấu với chúng.

Long lúc này không còn cách nào khác chỉ biết bồng Mol lên rồi chạy đi.Tên thổ quái vẫn cứ đuôi bám theo sau làm Long cảm thấy mệt mỏi.Chạy đến một lúc thì Long dừng lại thả Mol xuống.Rút thanh Hồn Kiếm của mình ra và nói:

-Kích hoạt dạng:Thổ

Thanh kiếm từ xanh biển từ từ biến thành màu nâu. Lúc này Long nhảy bật lên. Sau đó nó lấy Hồn Kiếm của mình chém nát thổ quái. Thổ quái tan thành từng mảnh nhưng chúng lại di chuyển gần lại nhau chuẩn bị hợp thành như cũ. Long lúc này cầm Hồn kiếm chia thẳng vào chúng rồi nói:

-Hấp thu.

Vừa nói xong thanh kiếm rung lên toàn bộ mảnh vỡ của thổ quái bị hút vào trong Hồn Kiếm. Sau một hồi chuyển này đã kết thúc. Long thấy vậy mà vui mừng vì chính bản thân nó còn không biết Hồn Kiếm của nó có thể làm được. Nhưng để giữa hình tượng điểm đậm trước mặt Mol thì Long vẫn biểu cảm như thể điều này là dĩ nhiên.

Long bây giờ đồng hành cùng Mol đi tìm bản thể của Thổ thần.

Đang đi tìm kiếm thì Long lại chợt nhận ra một điều. Nó nhìn sang Mol với bộ mặt nham nhở. Mol nhìn thấy mà khó hiểu. Sau đó Long nói với Mol rằng:

-Ngươi đến đây để làm gì? Chẳng phải là Harashi bảo ngươi về làng rồi sao?

Mol nghe thấy mà lộ ra biểu cảm hốt hoảng như muốn giấu chuyện gì đó. Phải nói thực là Long rất tinh ý ở mấy phần nhìn thần thái mà nhận thấy họ đang nghĩ gì. Long lúc này liền nói:

-Có phải là có liên quan đến một ai trong nơi này.

Mol nghe xong thì càng hốt hoảng bước lùi xuống. Long nhìn thấy liền biết mình đi đúng hướng nó liền nói:

-Ai mà có thể khiến ngươi rời bỏ nhiệm vụ mà đi.

Mol lúc này mặc đồ lên đường như không kim nén được cảm xúc. Long nhìn thấy liền dùng mana của mình truyền vào đầu của Mol. Đột nhiên trên đầu của Mol liền xuất hiện một sợi dây màu đỏ đang từ từ dài ra và đang di chuyển đến một nơi nào đó. Long nhìn thấy thế liền thanh thần nói:

-Làm tốt lắm! Cuối cùng cũng lấy được liên kết giữa ngươi với Thổ thần. Bây giờ hãy ngồi đợi sợi dây trở thành liên kết hoàn toàn sau đó chúng ta sẽ đi đến chỗ của Thổ thần.

Bằng việc truyền mana vào đầu của ngươi đang giữa cảm xúc mãnh liệt đối với người cần tìm sẽ làm xuất hiện một sợi dây mana liên kết giữa hai người bọn họ. Máu của sợi dây sẽ thể hiện cảm xúc của người đó

Mol nhìn thấy mà trong lòng bức tức vì bản thân nó không tin được lại bị Long lợi dụng tình cảm để tìm ra Thổ thần. Nhưng sau một lúc thì nó lại thấy biết ơn Long vì bây giờ nó đã sắp đến với Thổ thần.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Quá khứ của Mol và tiến hóa

-Tochi!

Tiếng một người con gái nhỏ bé đang đi tới.

Tochi nghe thấy liền cất tiếng:

-Tane. Chị kêu em có chuyện gì?

Tane trả lời:

- Chị muốn hỏi xem em đang làm gì?

- Thì ra là vậy. Em đang tu luyện đợi ngày chuyển kiếp.

Tane nghe thấy liền háo hức nói:

-Wow tuyệt thật! Em lần này chuyển kiếp là lần thứ 10 rồi đó. Sau này em chắc chắn sẽ trở thành một vị Thổ thần vĩ đại.

Tochi nghe thấy liền đỏ mũi trả lời:

-Chị quá khen rồi. Mà em nghe nói là chị sắp đi lên mặt đất.

-Đúng vậy.Chị sẽ lên trên đó khám phá những điều mới hoặc sẽ giúp đỡ những con người bất hạnh giống như cha chị.

-Vậy à.....Em chúc mừng chị.

Tochi nói như đang vui mừng nhưng thật ra nó đang rất buồn. Vì nó sắp phải xa một người rất quan trọng đối với mình đó chính là Tane.

Tochi và Tane cùng là hai Thổ tiên. Dù không có quan hệ máu mủ nhưng họ lại rất yêu thương nhau. Nhất là Tochi tình cảm nó dành cho Tane còn hơn cả tình thân. Nói đúng hơn là tình yêu. Nhưng khi nghe tin Tane được chọn làm Thổ thần thì Tochi cực kỳ buồn bã. Vì khi còn là Thổ tiên thì họ chỉ được sống dưới mặt đất tiếp theo đó là tu luyện từ sức mạnh cho đến tính cách. Để đến khi được thiên ân chiếu vào sẽ được thăng lên làm Thổ thần. Và Thổ thần thì phải lên mặt đất giúp ích cho đời không còn được ở lại nơi đây.

Bản thân Tochi có thiên phú hơn người chuyển kiếp đã đến lần thứ 9 khi đến lần thứ 10 sẽ được ban cho một điều ước. Nhưng Tochi lại không được chọn làm Thổ thần chắc vì tâm tính của nó không tịnh. Nhưng nó đã thề là sẽ cố gắng chuyển kiếp lần thứ 10 thật nhanh để sử dụng điều ước hóa thành Thổ thần.

Tochi lúc này đang ở một mình tu luyện nó đang cố gắng tích trữ thật nhiều năng lượng trong cơ thể để đợi ngày chuyển kiếp. Bản thân nó đáng lẽ phải lạc quan vì không lâu nữa nó cũng sẽ chuyển kiếp thành công và sống những ngày tháng tươi đẹp cùng Tane. Nhưng nó lại cảm thấy lo lắng. Vì nó thường nghe những Thổ thần kể lại cuộc sống của họ trên nhân thế lúc họ được thiên ân đồng ý.

Họ kể lại rằng trên nhân thế rất nhiều thứ cám dỗ. Nếu không vững tin thần thì sẽ bị trúng phải. Bởi lẽ đó mà Tochi khá là lo sợ cho Tane.

Rồi ngày ấy cũng đã đến. Ngày mà Tane đi vào nhân thế. Tochi đứng tiễn Tane đi. Cả hai đều gắng bó bên nhau vì thế nên họ lại càng không nở xa nhau. Cảm xúc lúc ấy khiến bọn họ cảm giác như khi rời xa nhau thì họ sẽ chết. Nhưng rồi chuyện gì tới cũng phải tới. Tane cuối cùng cũng phải rời xa khỏi nơi này. Nhưng trước khi đi Tane đã hôn vào má của Tochi rồi nói:

-Hãy cố gắng trở thành Thổ thần nhé! Người đàn ông của chị.

Một lời nói như một nguồn động lực thúc đẩy con người phấn đấu nhưng cũng sẽ trở thành án tử không mong đợi.

Tochi luôn lấy lời nói cuối cùng lúc chia tay làm nguồn động lực nhưng càng cố gắng thì nó lại càng gấp rút. Bỏ qua nhiều thứ. Lướt qua mọi quy tắc tu luyện để rồi cuối cùng hẳn chuyển kiếp một cách vội vã.

Kết quả nghe qua cũng đoán được. Hẳn thất bại trở thành song kiếp đi vào luân hồi.

Nhưng mọi thứ chỉ là hồi ức của Mol. Nó chỉ đang nghỉ ngơi chờ đợi sợi dây liên kết tìm ra Thổ thần.

Long lúc này đang nghỉ ngơi vài chuyện thì nhìn thấy sợi dây đang không còn thay đổi gì nữa liền nói:

-Mol!Mol!Mol!

Mol đang trong dòng hồi ức thì bị Long gọi làm hắn trở về thực tại.

‘Chíp?’

Một tiếng động phát ra từ Mol. Dù Long không hiểu đó là gì nhưng nó cũng biết đại khái nên nói:

-Không còn thời gian nhanh đưa ta đến đầu còn lại của sợi dây. Dùng toàn bộ khả năng của ngươi đào đến nơi đó. Nhanh lên sợi dây chỉ tồn tại có 30 phút.

Mol nghe thấy liền làm theo dù nó không biết 30 phút là gì nhưng nó biết chắc rằng nó rất ngắn nên nó lập tức dùng toàn bộ sức mạnh của mình để đào.

Đào điên cuồng. Long thì đơn giản chỉ đi theo sau. Ngay cả bản thân nó cũng không biết được rằng nó sẽ phải đi bao xa. Mà nó cũng không biết chỗ này rộng bao nhiêu.

Lúc thời gian gần hết Long liền vội vã nói:

-Cố lên gần hết thời gian rồi.

Mol lúc này cũng không khá hơn nó đã kiệt sức. Ngay cả bản thân nó còn không tin được rằng nó sẽ đào nhiều đến mức này. Rồi đột nhiên Mol ngã xuống bất tỉnh. Long nhìn thấy liền đi tới:

-Mol!Mol!Cố lên chúng ta không thể thua ngay tại đây được cố lên.

‘chì...’

Mol cố cất tiếng nhưng là một tiếng yếu ớt. Long nhìn thấy mà thương xót. Nó đã kiệt sức mà vẫn cố đào. Bây giờ thì nó đã không còn chút sức lực kể cả việc thở cũng khó khăn.

Long nhìn thấy liền này ra ý tưởng liền nói:

-Ta không biết việc này có hiệu quả hay không nhưng ta mong nó sẽ giúp ích.

Long nói xong nó liền truyền mana của mình vào trong người của Mol. Thân hình của Mol lúc này sáng lên. Cơ thể của nó dường như đang thay đổi. Rồi đột nhiên ánh sáng phủ đầy cơ thể nó khiến Long nhìn vào chỉ thấy có ánh sáng.

-Thứ ánh sáng này giống như trong pokemon lúc chúng tiến hóa. Có chăng là Mol cũng vậy. Nhưng tại sao lại có chuyện này?

Long nói một mình chờ đợi. Sau một hồi thứ ánh sáng này cũng kết thúc. Nó bắt ngờ vì trước mắt nó là một thân hình to lớn màu nâu với những đường lưới hái ở tứ chi. Ngay ở mũi thì chỉ nhọn ra trông rất sắc bén.

-Ngươi tiến hóa sao Mol.

‘Chíp!’

Mol tỏ ra rất thích thú.

Long lúc này cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra nhưng có vẻ việc truyền mana khiến Mol có thể đột phá cảnh giới. Nhưng nó không quan tâm thứ nó cần lúc này là đánh bại Thổ thần.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: 1 người canh chừng 1 người chiến đấu

-Sắp hết thời gian rồi nhanh thôi!

Long hét lên ra hiệu cho Mol ráng sức đào.

Mol vừa tiến hóa thì việc đào đã nhanh hơn rất nhiều. Hai tay của nó bây giờ có ngoài việc gộp lại thì hình thành mũi khoan thì còn thêm công dụng là có thể xoay 360 độ. Điều đó khiến cho Mol trở thành một mũi khoan thật sự. Bằng chứng là không bao lâu sau đó hai người bọn họ đã đến được nơi của Thổ thần.

-Chúng ta tới nơi rồi! Đi tìm Thổ thần thôi nào.

Long nhìn xung quanh một không gian rộng lớn nhưng trống rỗng. Long đang nhìn theo sợi dây liên kết. Nó đang nhấp nháy giống như biển mắt. Vì thế Long hồi thúc leo lên người Mol rồi chạy thật nhanh về phía còn lại của sợi dây. Vì sau khi tiến hóa thân hình Mol đã được cải thiện đáng kể. Từ tầm vông cho đến sức mạnh tất cả đều được gia tăng đáng kể.

Chỉ trong thoáng chốc bọn họ đã đến được chỗ của Thổ thần. Nhưng trước mắt họ không có gì khác ngoài một cái xác khô chỉ còn thoi thóp chờ đợi cái chết.

Long nhìn vào mà thờ dài. Vì nó không tin được rằng tên Thổ thần này lại dám liều mạng chuyển hồn*. Nhưng lại bị thất bại nên mới sinh ra có sự là à bị hút gần hết linh hồn. Cũng nhờ vào việc đó mà Long sẽ kiếm kinh nghiệm để đến như vậy.

-Giết à ta thôi!

Long nói với vẻ mặt lạnh nhạt. Nhưng đột nhiên một tiếng hét vang lên:

-KHÔNG!!!!!!

Long nghe mà giật mình. Nó quay đầu nhìn xung quanh mà không nhìn thấy có ai ngoại trừ nó và Mol. Vì thế nên Long cho rằng mình tưởng tượng nên tiếp tục vào công việc. Long rút thanh kiếm ra chuyển kiếm sang dạng lừa sau đó vung tay lên cao rồi chém xuống. Nhưng cùng lúc đó một tiếng hét lại vang lên:

-KHÔNG!!!!

Long lúc này dừng lại nhìn sang Mol. Không sai lắm đi đâu được tiếng nói phát ra từ Mol.

-Ngươi nói tiếng người được sao?

Long hỏi Mol với về mặt bôn chôn

Mol thì ngược lại nó tỏ vẻ điềm đạm mà trả lời:

-Lộ tẩy rồi.Đúng tôi biết nói tiếng người.

Long mong lung không hiểu nên hỏi:

-Nhưng làm sao người có thể nói được?

Mol trả lời rất bình thản:

-Chuyện là ta cũng có song kiếp.Kiếp trước ta cũng dạng như Nhân tộc nên ta có thể nói tiếng người.

Long nghe thấy liền nói:

-Vậy tại sao người lại không nói ngay từ đầu.

-Vì một số việc nên ta không muốn nói tiếng người.

Long lúc này cũng dần hiểu được một số chuyện nhưng nó lại không hiểu một số chuyện nên tiếp tục nói:

-Vậy tại sao người lại bảo ta không được giết ả ta?

Mol lúc này thở dài rồi nói:

-Ta có tình cảm với cô ấy.Ta không muốn phải rời xa cô ấy một lần nữa.Ta cầu xin người đừng giết cô ta.

Long lúc này cũng không biết nói gì hẳn chỉ thở dài.Bản thân hẳn cũng rất hiểu rõ rằng tình yêu luôn làm con người trở nên tốt đẹp nhưng một lúc nào đó nó sẽ khiến họ mù quáng khổ sở.

Sau một lúc Long nhìn thẳng vào mắt của Mol mà nói rằng:

-Ta có một cách có thể giúp cô ta sống.Nhưng người phải chịu đánh đổi nhiều thứ rất đắt giá.

Mol nghe xong không ngần ngại mà đáp lời:

-Đối với ta cô ấy là đắt giá nhất.

Long nghe xong thì biết Mol đã đồng ý nên liền nói:

-Thôi được rồi.Làm theo ta vẽ một vòng tròn như thế này.

Long nói xong đặt tay vào đầu của Mol.Một dòng ký ức chảy vào đầu Mol.Đó là ký ức về vòng tròn phong ấn.Bằng việc dùng mana kèm theo đó là ký ức mình muốn giữ.Sau đó là truyền nguồn mana đó đến người cần đến.Long gọi đây là skill truyền ký ức(độc quyền một mình nó).

Mol cắn máu đi ra một khoản trống gần đó vẽ một vòng tròn y như những gì nó nhớ.Còn riêng Long thì nó đang ẵm cái cơ thể của Thổ thần lên sau đó đưa mana của mình vào để làm cơ thể này tinh táo.

-Xong chưa?

Long hỏi thức.

-Xong rồi.

Mol đáp lại

Long ẵm cơ thể của Thổ thần đặt gần vòng tròn đó.Sau đó ra lệnh cho Mol:

-Người hãy đi vào trung tâm của vòng tròn.

Mol nghe thế liền đi vào.Vừa đặt chân vào vòng tròn thì đột nhiên một lớp hào quang xuất hiện quanh chỗ Mol đứng.Long nhìn thấy thế liền nói:

-Đầu tiên người sẽ được câu thông cùng Thổ thần sau đó người sẽ bị bất tỉnh.Nhưng ý thức của người sẽ bay vào Thổ thần nhiệm vụ của người là phải thuyết phục linh hồn còn sót lại trong Thổ thần.Nên nhớ thời gian người bất tỉnh là 1 tiếng đồng hồ.Nếu một tiếng đó người không trở về thì linh hồn người sẽ bị biến mất khỏi thế gian.Nhớ đó một tiếng đồng hồ!

Long nói xong liền dùng hai tay chỉ vào những ký tự của vòng tròn sau nó một khoản trống xuất hiện ở giữa là một khoảng trống nối tới người Thổ

thần.Mol lúc này đã dần dần mất đi ý thức.Còn riêng Long thì ngồi đợi khi nào Mol tỉnh lại hoặc khoảng trống này được lấp đầy thì là thành công Long sẽ dùng phép đóng vòng tròn này lại.Còn nếu không thì thân xác của Mol và cả Thổ thần sẽ bị biến thành xác sống.

Khu ahhh...

-Tiếng gì đấy?

Long nghe liền cảm thấy kỳ lạ.

Thế là nó đi dòm ngó xung quanh khi đến một nơi có ánh sáng thì nó chồm đầu ra nhìn.Thì nó thực sự rất bất ngờ.Vì trước mắt nó là một khung cảnh vĩ đại chỉ có thể thấy khi đứng trên cao và khi nhìn vào xung quanh thì ôi trời.Một tượng đất khổng lồ đang di chuyển với tốc độ thần thánh.Long lúc này mới hiểu cái thứ nó bước lên là gì.Đó không gì khác ngoài một tượng đất khổng lồ do Thổ thần làm ra với mục đích là muốn chuyển linh hồn của á vào trong đây.Và có vẻ như nó đang đến một ngôi làng với mục đích tàn phá do một phần ý thức của Thổ thần bị hút vào.

-Phân thân!

Long hét lên.Và thế là có thêm một phân thân của nó.Long nhìn thấy liền nói:

-Cậu đi canh chừng Mol tớ đi đấu với tên to xác này.

được thôi.

Thế là cả hai chia nhau ra.Với nhiệm vụ đàn hoàn.

(Chuyển hồn là một nghi thức chuyển đổi thân xác bằng cách chuyển đổi linh hồn.Đây là việc cực kỳ nguy hiểm vì nếu không cẩn thận có thể khiến bản thân người đó bị tổn thương về linh hồn)

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Ta chỉ muốn chết

Mol đang đi đến tâm trí của Tane để thuyết phục cô ta đồng ý bị phong ấn vào người hắn. Trước mắt hắn lúc này là một vùng đồng cỏ xanh biếc với tia nắng sớm rọi vào.Mol vừa đi vừa xem xung quanh,một khung cảnh thật sự gây cho người ta cái cảm giác an toàn và bình yên.

Đi đến một ngọn đồi thì Mol nhìn thấy bóng dáng Tane đang đứng trên đỉnh đồi.Mol thấy vậy gọi:

-Chị Tane!

Tiếng gọi vang khắp nơi Tane nghe thấy liền quay lưng lại đi về phía trước.Mol thấy vậy liền nói:

-Chờ đã!

Sau đó Mol cố gắng leo lên đỉnh đồi thật nhanh.Nhưng khi lên đến đồi thì hắn lại sững sốt.

Long lúc này đang đứng ở mũi của tượng đất khổng lồ.Nó là Long nguyên bản và nó sắp phải đánh nhau với một con tượng đất khổng lồ với lever ngang 200.Nhưng thay vì sợ hãi nó lại mừng rỡ vì nó không muốn phải dành 1 tiếng đồng hồ để ngồi đợi.

Ngay lúc này nó dùng Skill điều khiển đồ vật để đặt liên kết với thanh Hồn Kiếm.Sau nó đi ra xa lấy đà.Long chạy rất nhanh khi đến gần lối ra thì nó nhảy ra khỏi người khổng lồ.Một cú nhảy cao phải đến 5m nhưng khi vừa nhảy ra thì tên khổng lồ nhìn thấy Long thế là hắn dùng tay phui qua như phui một con ruồi.

Một cú phui nhìn có vẻ đơn giản nhưng đối với Long nó như một cú trời giáng.Long bị đánh văng ra xa nhưng nó đã có chuẩn bị.Nó lấy Hồn kiếm phóng ghim vào người của tên khổng lồ.Một lúc sau Long phóng lên ngay chỗ thanh kiếm.

Lý do có hiện tượng này là do Skill điều khiển đồ vật.Thay vì cơ bản là ta có thể điều khiển những món đồ mà ta đã đặt liên kết thì khi ta cài biến một chút thì ta có thể đi lại đồ vật thay vì đồ vật đi lại chỗ mình.

Đứng trên người của tên khổng lồ Long dùng mana chuyển vào chân mình như một lớp kết dính(kiểu như Naruto).Long cầm Hồn Kiếm chuyển sang dạng thủy rồi chém điên cuồng vào người khổng lồ.Từng nhát chém đều có một đường nước tuông ra khiến cho từng lớp đất bên trong hắn tan chảy.

Theo phản xạ tên khổng lồ ngay lập tức dùng tay đập vào chỗ đang có biến.Long nhìn thấy liền nhanh chóng né cú đập đó.Nhưng nó lại bị dư chấn khiến nó không tập trung mana không truyền được xuống chân thế là nó bị lực hút kéo xuống mặt đất.

Long bị té xuống đất nhưng nhờ vào chỉ số sức mạnh khá cao nên nó không bị gì cả. Nhưng bù vào đó là nó lại bực vì nó không thể giết chết tên này. Vì hiện tại vòng tròn phong ấn đang được vẽ trong người của hắn và nếu Long tiêu diệt hắn thì hai người Mol và Thổ thần sẽ chết. Vì thế nên giờ nó chỉ còn cách làm phân tâm tên khổng lồ khiến hắn không đi tới ngôi làng còn cách bọn họ không đầy 30KM.

Long đứng dưới mặt đất nhìn thân hình của tên khổng lồ mà thờ dài. Nếu như Long không bị ràng buộc bởi đạo đức con người thì nó đã giết chết tên khổng lồ này từ lâu rồi. Nhưng nó lại không thể nhẫn tâm nhìn người khác chết vì mình. Long mang một bụng tức giận nhưng bất lực nói tâm:

-Được rồi tên to xác tao sẽ không cho mày đi đâu hết.

Vừa nói xong Long dón mana vào bàn chân rồi nhảy bật lên. Cú nhảy lần này đã cao đến 20m nhưng chỉ mới tới móng của hắn. Long nhìn mà e ngại phóng Hồn Kiếm ghim vào móng của hắn rồi đi đến móng của hắn. Thứ Long cần là chỉ khiến tên khổng lồ không thể đi đâu nên nhiệm vụ của nó bây giờ là gây rối hắn. Vì thế Long di chuyển khắp người hắn làm hắn phân tâm.

Mol nhìn khung cảnh này mà sững sốt vì trước mắt hắn không phải là một cánh đồng cỏ với ánh nắng dịu dàng mà là một khung cảnh buồn bã với tông màu đen trắng. Mol bước đi với vẻ mặt đồng cảm vì bây giờ nó đã biết những gì mà Tane đã trải qua. Đang đi thì Mol nhìn thấy những ngôi nhà hay nói đúng hơn đó là ngôi làng của Mol.

Đi vào trong làng Mol nhìn thấy những người dân đang đi đến một căn chòi xập xệ. Một người Mol thấy là lúc người đó đi vào thì cơ thể xanh xao ốm yếu nhưng đến lúc đi ra thì cơ thể khỏe mạnh tràn đầy sức sống. Mol nhìn thấy điều đó thật thần kỳ liền đi đến hỏi anh ta nhưng rồi Mol nhận thấy những tác động của mình làm đều không có ảnh hưởng gì đến những người xung quanh. Kiểu như Mol chỉ đang xem bộ cuốn phim. Không thể tác động đến bất kỳ việc gì. Mol lúc này mới biết rằng nó đang đứng ở vùng ký ức của Tane. Vì thế nó bỏ qua những điều không quan trọng hướng vào việc chính đó là tìm Tane.

Hắn bèn đi đến căn chòi. Khi hắn vừa bước vào căn chòi thì hắn liền giật mình vì phát hiện người trong căn chòi đó chính là Tane. Cô ta đang dùng phép thuật của mình để chữa bệnh. Một vóc dáng nhỏ nhắn, một bộ đồ của Thổ thần nhưng lại rất cũ kỹ, một gương mặt xanh xao hốc hác vì làm việc quá nhiều. Đó chính là những gì Mol nhìn thấy được đầu tiên ở Tane. Và ngay chính lúc đó trong thân tâm Mol xuất hiện một luồng suy nghĩ rằng:

-Lũ Nhân tộc đã làm cái quái gì với chị vậy?

Bản thân hắn lúc này muốn đánh bay lũ người dơ bẩn đang lợi dụng lòng tốt của Tane. Nhưng hắn lại chỉ cảm thấy bất lực vì đây là ký ức thứ mà Tane đã từng trải qua.

Ngay lúc này có một tên béo ú cơ thể hơi hám bốc mùi vì đứng ở ngoài quá lâu bước vào. Dù cho tên này có mặc đồ sang trọng quý phái thì cũng lộ ra được vẻ dơ bẩn của hắn. Tên này vừa bước vào liền lao tới chỗ Tane đang ngồi. Hắn ôm rồi đè Tane xuống đất ôm hung. Vừa lúc đó một bóng dáng người phụ nữ cao niên bước vào (60 tuổi) nói:

-Này con bình tĩnh đã!

Mol nhìn thấy như chết lặng vì bản thân nó cũng không nghĩ đến những chuyện mà Tane đã trải qua lại kinh khủng đến như vậy.

Tane lúc này thì kiệt sức cũng không phản kháng được gì. Chỉ biết buông lỏng cơ thể mặc cho người khác chơi đùa. Sau một lúc tên béo này mới buông lỏng Tane ra. Vừa mới buông ra cô liền như kẻ chết đuối hít một hơi mà như bán sống bán chết. Người phụ nữ cao niên này ngồi ở một góc nhìn Tane với con mắt vô cảm nói:

-Ta thấy cô có vẻ quá lơ là với công việc.

Tane nghe thấy liền đứng dậy đi đến cuối đầu xin lỗi người phụ nữ cao niên đó.

Sau khi được xin lỗi người phụ nữ đó nói:

-Cô biết đó! Cả cuộc đời tôi luôn trải qua những điều rất kinh khủng đau khổ để rồi tôi phải lờ mắt hết tất cả những gì quý giá nhất của người phụ nữ. Nhưng thật may mắn là khi tôi già yếu Kata đã đến với đời tôi (người tình "Trẻ trung" của bà ta). Cuộc đời tôi lúc đó đã thay đổi bằng chứng là ở đứa con bé bỏng của tôi.

Dù nó không được thông minh như bao người (Thằng con bị bệnh down) Nhưng nó lại là sự an ủi rất lớn đối với tôi. Vì thế tôi luôn mong muốn những điều tốt đẹp sẽ đến với nó

Cô cũng là một điển hình. Thằng con trai tôi rất yêu quý cô. Nhưng dạo gần đây nó bắt đầu than thở và nói với tôi rằng nó không thích cô nữa. Hay nói đúng là nó không thích ngực của cô. Vì thế nó muốn cô phải có ngực to hơn bây giờ. Cô có làm được không?

Mol nghe thấy mà chỉ muốn đập vào mặt hai mẹ con họ. Bọn họ có biết là họ đang ra điều kiện với một người đã không ngần ngại hi sinh thân thể vì họ không? Họ quá đáng lắm rồi.

Riêng Tane thì đang suy nghĩ một lúc thì trả lời câu hỏi:

-Ừ thì khi tôi Chuyển Kiếp tôi có thể mở được năng lực thay đổi hình dạng.

Người phụ nữ cao niên nghe xong liền nói:

-Chuyện Kiếp à?Tốt đó vậy chừng nào cô mới Chuyện Kiếp?

-À thì so với tình hình này thì chắc phải 5 đến 6 năm.

Người phụ nữ nghiêm mặt trả lời:

-Quá lâu tôi không nghĩ là mình sống được tới lúc đó.Giảm thời gian lại.Đại loại như.....Ngay bây giờ.

Mol nghe vậy liền hét lên:

-Cái gì?Bà bị điên à bà có biết việc Chuyện Kiếp không đơn giản như đi chợ nấu cơm.

Còn riêng Tane thì lộ vẻ e dè.Không biết nên làm gì.Người phụ nữ nhìn thấy vẻ mặt đó liền nói:

-Sao hả chẳng phải là cô phải làm hết mọi yêu cầu của người dân sao?Thổ thần?

Tane nghe vậy liền thờ dài.Một lúc sau liền trả lời đồng ý.

Mol thấy vậy liền hét lên:Không!!!

Nhưng lời nói đó chỉ có duy nhất một mình Mol nghe thấy.Lúc này Tane ngồi xuống tại chỗ vận sức khai mở năng lượng.Không khí bị cuốn xoay xung quanh Tane.Hai mẹ con bọn họ nhìn mà kinh ngạc.Mol thì cảm thấy việc này quá điên rồ.

Một nguồn năng lượng từ trong cơ thể Tane bộc phát ra tuông chảy toàn bộ cơ thể.Nó khiến cho cơ thể Tane sáng lên.

Bùm.....

Trong phút chốc một vụ nổ xảy ra khiến cho hai mẹ con không biết gì.Nhưng Tane và Mol đều biết chuyện gì đã xảy ra.

Nguyên lý của Chuyện Kiếp là phá bỏ cơ thể mình hiện tại và tái tạo nó.Nghe thì có vẻ đơn giản nhưng quá trình đó cực kỳ đau đớn khi phải chịu đựng việc cơ thể bị vò nát sau đó lại phải dùng chính sức mạnh còn sót lại để tái tạo lại.Chính vì thế mà mọi người khi muốn Chuyện Kiếp thì lại phải tích tụ năng lượng đến mức cực đại để đạt được tác dụng tốt nhất.Và chỉ cần sai một chút cũng đủ khiến cả quá trình thất bại.

Quay trở lại sau khi tiếng nổ phát ra người phụ nữ bị vụ nổ làm ảnh hưởng khiến bà ta chết,đứa con thì bị bỏng nặng nhưng vẫn còn sống,còn riêng Tane thì bị chuyển về luân hồi hóa thành Song Kiếp.

Mol nhìn thấy thì chỉ biết thờ dài mọi thứ diễn ra quá nhanh.Ngay cả cảm xúc của nó cũng không phản ứng kịp.Nhưng bỗng nhiên những thứ xung quanh nó bỗng bị đảo lộn đúng theo nghĩ đen.Mọi thứ lúc này như một bức tranh đang đại.Nhiều nét mờ nhạt chồng chất lên nhau.

Bỗng dưng mọi thứ chỉ còn là màu đen u tối.Một bóng người bước đi.Mol biết đó không ai khác ngoài Tane.Nên nó liền chạy theo.Vừa chạy vừa kêu tên:Tane Tane Tane.

Rồi một lúc sau cô ta đứng lại.Mol lúc này đã đuổi theo kịp.Nhưng khi Mol vừa đến gần đằng sau lưng thì Tane quay người lại nhìn thẳng vào Mol nói:

-Ngươi là ai?

Một câu hỏi định dạng nhân thân hết sức đơn giản nhưng đối với riêng Mol thì lại cực kỳ khó khăn.Vì lúc này cơ thể của hắn là một con chuột chũi to xác.Rồi một câu hỏi rất lớn xuất hiện trong đầu của hắn hiện lên rằng:Liệu khi mình nói ra thân phận thật sự thì chị ấy có tin mình không?

Một lúc sau thì Mol đã có quyết định của mình nên trả lời:

-Em là Mol.Một con chuột chũi.

-Một con chuột chũi thì sao lại ở trong tâm trí của ta được?

-Em được một người bạn tạo một loại phép giúp em chui vào tâm trí để thuyết phục chị bị phong ấn vào trong em.

-Ta đời nào lại phải chịu phong ấn vào trong ngươi chứ?Vội lại ta đã quá mệt với cuộc sống này rồi.Ta chỉ muốn được an nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Hi sinh

Mol sau khi nghe lời nói của Tane liền hỏi:

-Chị muốn chết sao?

Tane nghe xong cũng không ngần ngại mà trả lời:

-Đúng vậy!

-Nhưng mà chẳng phải chị vẫn còn nhiều người cần đến chị sao?

Mol đang cố nhắc khéo về nó lúc còn là Tochi.

-Không! Chẳng còn ai để cho ta phải tiếp tục sống.

Câu Tane vừa trả lời liền khiến cho hắn cảm thấy tủi thân. Vì hắn nghĩ rằng trong mắt Tane thì hắn Tachi có một vai trò rất lớn đại loại như người thân. Nhưng giờ đây thì nó đã hiểu được rằng nó chỉ là một người đi qua trong cuộc đời của Tane mà thôi.

-Thế à! Vậy thì em đi đây! Tạm biệt!

Mol quyết định sẽ không muốn núm kéo chị ấy. Chỉ tỏ làm cho chị ấy khổ sở hơn thôi. Nhưng trong mắt của Mol đang nhai ra hai giọt nước do chính hắn cố kìm lại. Nói gì thì nói việc đi đến được đây là cả một kỳ tích mà nó lại muốn từ bỏ ngay lúc này nên trong lòng nó có chút không cam tâm. Ngay lúc Mol định quay mặt rời đi thì Tane cất lời:

-Khoan đi đã! Hãy cho ta biết lý do tại sao người lại lặn lội đi đến đây rồi chịu quay trở về tay không?

Mol đứng trước mặt Tane nhìn thẳng vào mặt cô ấy rồi trả lời:

-Em chỉ đang cố gắng để trở thành người đàn ông của chị.

Nó nói xong liền quay mặt về. Tane nghe xong thì như đứng bóng vì cô không biết ý nghĩa của lời nói đó là gì. Nhưng nó lại làm cho lồng ngực cô nhói đau. Một cái đau khác với những lần đau đớn mà cô đã từng trải qua.

Rồi một luồng ký ức tuôn vào trong đầu của cô nó là khoảng thời gian lúc cô còn là Thổ tiên. Có lẽ là cô đã bị mất ký ức khi đi vào Song Kiếp. Nhưng nó lại hoàn toàn xa lạ. Giống như là của người khác. Cô cảm thấy bị bối rối không biết nên làm thế nào:

-Chuyện gì đã xảy ra? Những thứ ký ức này từ đâu ra? Mình nên làm gì bây giờ?

Liên tiếp những câu hỏi liên tục tuông ra từ trong đầu cô. Cô càng ngày càng bối rối không biết phải làm thế nào.

Riêng Mol lúc này thì đang đứng ở trước cổng. Khi Mol đi vào cánh cổng này thì linh hồn của Mol sẽ quay trở lại cơ thể và vòng phép phong ấn hết hiệu lực cũng tức có nghĩa là linh hồn của Tane sẽ tan biến.

-Còn đứng đó chờ gì nữa đi nhanh lên.

Một tiếng nói vang lên trong đầu Mol khiến hắn giật mình:

-Ai đó!

-Là tôi đây tôi đang xem cậu từ ngoài này. Còn chờ gì nữa đi vào cổng đi.

Tiếng Long nhân bản lại cất lên.

-Một lát nữa tôi có lẽ sẽ đi về.

-Tranh thủ đó còn 10 phút nữa thôi.

Trong lòng của Long nhân bản không biết tên Mol này đang làm gì. Hay thậm chí cả Mol cũng không biết hắn đang làm gì. Lý trí bảo là phải trở về còn cơ thể lại không chịu làm theo. Rốt cuộc mọi thứ chỉ đang rất rối bời.

Đến cả Long nguyên bản cũng vậy. Hắn đang chơi trò câu giờ với tên khổng lồ. Chỉ đơn giản như chặt đứt chân không cho tên này không thể di chuyển thì mọi thứ đơn giản nhưng khi Long thử thì nó nhận ra tên khổng lồ ngoài cái to xác với sức mạnh khủng bố thì nó còn có cả khả năng tái tạo thần tốc. Hay nói đúng hơn tên to xác này là một con Thổ quái dạng siêu cấp.

-Mol ơi lẹ lên sắp hết thời gian rồi

Tiếng Long nhân bản hồi thúc Mol.

Mol nghe vậy nhưng vẫn đứng yên như trời trồng. Nó vẫn đang nhìn về phía ngọn đồi nó mong muốn có một người nào đó sẽ xuất hiện từ phía sau ngọn đồi.

Ngay lúc nó một tiếng nói từ trên đồi vang lên:

-TOCHI!Chị nhớ lại mọi thứ rồi.

Một tiếng nói vang lên làm Mol cảm thấy vui mừng hơn hờ. Vì nó biết tiếng nói đó phát ra từ ai.Đó chính là Tane.Nó hét lên:

-Tane!!!Em ở đây!

Ngay lúc này tiếng Long nhân bản cất lên:

-Còn 10 giây nữa!Mau lên!

Mol nghe thấy liền cấp tốc hồi thúc:

-Chị Tane chạy thật nhanh về đây mau lên!

Tane nghe thấy liền cấp tốc chạy đến chỗ của hấn.Quảng đường từ Tane đến Tochi chưa bao giờ xa đến như vậy.Dù có chạy nhanh đến như thế nào thì cũng không đủ cho tình huống này.

-9...8...7...6...Ôi trời ơi ai nghĩ ra trò đếm số này vậy.Ừa mà tôi đang nói cái gì vậy.Trời ơi nhanh lên!

Long nhân bản lúc này cũng không biết nó đang nói gì.

-Chị Tane!

Mol lúc này không kịp được đôi chân liền cuộn mình lăn đến chỗ của Tane.

-Em đang làm gì vậy?

-Em muốn ở cùng chị.

Cả hai lúc này giống như đã hiểu ý nhau nên nắm tay nhìn về phía cánh cổng.(Nói đơn giản là hai người này đã chấp nhận chỉ có một người được sống vì Tane không thể chạy kịp đến Mol.Mà Mol cũng không thể dùng chính tốc độ của mình để đưa Tane về cổng kịp.Nên hai người họ quyết định sẽ chết cùng nhau).

Cả hai người họ đang nhìn vào cái không gian này nơi mà họ sẽ đi về với các bụi.

Mol quay sang nhìn Tane rồi nói:

-Nếu như có kiếp sau thì em sẽ trở thành người đàn ông của chị.À mà đâu được chúng ta sẽ tan biến mà hahaha.

Tane nghe mà chỉ biết cười khò:

-Em lúc này còn nói đùa.Nhưng nếu như có thì chị cũng mong như vậy.Nhưng chắc nó chỉ là ước mơ.Cùng đếm nhé.

Cả hai nhìn nhau cùng gật đầu:3...2...1

-Không còn là ước mơ đâu.Nó sẽ thành hiện thực.

Mọi thứ tựa như một tia chớp trong chớp nhoáng hình bóng Long nhân bản xuất hiện lướt tới nâng hai người bọn họ lên và chỉ trong giây lát.

Trong chớp mắt thì Mol đã thấy mình đang đứng trong hang động và trên tay phải của hấn xuất hiện một vòng tròn ở trong là một khoản xuất hiện khuôn mặt của Tane đang có vẻ không hiểu chuyện gì đang xảy ra còn riêng Mol thì nhìn thấy rất rõ.Và hấn chỉ biết chảy nước mắt trong thầm lặng.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Án Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Đã có thứ cho ta cày

5 Giây trước khi Mol và Tane ra khỏi vòng tròn phong ấn. Long nhân bản đang xem bảng thông tin xem có thể giúp họ thoát ra khỏi đó không. Và nó đã nhớ lại một thứ. Thứ mà có thể khiến nó giúp hai người bọn họ. Đó là nâng điểm chỉ số của mình. Lý do là vì khi ta nâng các chỉ số bằng việc luyện tập cơ bản thì chúng sẽ đơn thuần là gia tăng chỉ số nhưng khi ta dùng điểm cộng từ việc lên cấp gia tăng cho các chỉ số thì chúng sẽ cho ta một skill hay một đặc tính nào đó.

Nhờ vào việc đó mà ở giây phút cuối cùng nó đã nâng chỉ số Agi (nhanh nhẹn) và giống như Long nhân bản đang mong đợi. Nó nhận được một skill cực kỳ bá và có lợi trong tình huống hiện tại

Thần tốc bộ pháp:

Lever Max

Tác dụng: Khiến bản thân di chuyển cực nhanh di chuyển 10 giây trong 1 giây. Chỉ số Agi càng cao thì thời gian di chuyển càng nhanh.

Hồi chiêu: 10 phút.

Nhưng chỉ trong mười giây cũng không đủ cho tình huống hiện tại nhưng có còn hơn không. Long nhân bản lập tức kích hoạt skill rồi dùng phần vẽ một vòng tròn tương tự của Mol nhưng khác một số chi tiết. Với tác dụng là được đi vào vòng tròn. Thì khi vừa vào vòng tròn Long nhân bản lập tức chạy thật nhanh đến chỗ Mol và Tane rồi lôi hai người họ ra ngoài nhưng bản thân nó lại không thể nào ra cùng.

Tane thì không biết chuyện đó nhưng Mol lại khác nó đã nhìn thấy Long nhân bản bồng hai người bọn họ lên và đưa ra ngoài vòng tròn và bị kẹt lại. Hắn đang gục mặt xuống khóc và hắn đang muốn khóc thật to khi người nó chỉ gặp mặt vào lúc sáng nay đã hi sinh vì mình. Dù đó chỉ là phân thân nhưng nó cũng có cảm xúc như một con người thật nó cũng có linh hồn nên khi bị kẹt lại trong đó thì linh hồn sẽ bị tiêu tán.

- Đáng lẽ là ngươi nên cười sao? Vừa mới thoát chết mà.

Tiếng Long nguyên bản cất lên.

Mol nghe thấy liền giật mình quay lưng lại nhìn:

- Ngươi còn sống!

- Ta đã giải phép phân thân trước khi để tên đó kẹt lại trong vòng tròn.

Mol nghe xong trong lòng như nhẹ hẳn nhưng rồi nó lại thắc mắc:

- Nếu như ngươi ở đây thì ai đang chiến đấu với tên khổng lồ?

Long nghe xong chỉ cảm thán:

- Ôi trời!

Ầm... ầm..

Những tiếng đập phá vang khiến cả đám người bọn họ biết có chuyện lớn.

Long lúc này ra lệnh:

- Mol ngươi đi di tán những người dân trong ngôi làng. Ta đi giết tên to xác.

Nó nói xong liền chạy ra cửa hang dùng Hồn Kiếm ghim vào người tên khổng lồ.

- Haha chết mẹ mày rồi con. Hôm nay tao đánh mày không có đường về nhà.

Long nói những cảm xúc thâm kín trong lòng của nó. Kế tiếp đó Long dùng Hồn Kiếm dạng Thủy chém điên cuồng. Nhưng vết chém lại không quá sâu mà cơ thể tên này lại tái tạo điên cuồng khiến mọi công sức Long làm lại vô tác dụng.

Long nhìn thấy thì rất bức dọc nên la toán lên

- AAAA Ahhhhh... Mày tái tạo hay lắm. Nhưng tao có món khác cho mày nè.

Nó nói xong liền dùng skill phân thân làm thành hơn một chục bản. Mỗi người trên tay đều cầm một cây Hồn Kiếm. Chắc là bởi vì Hồn Kiếm cũng ảnh hưởng đến skill phân thân. Chưa dừng lại đó Long cùng các phân thân kích hoạt Skill thần tốc bộ pháp. Ngay vừa khi kích hoạt trong chốc lát cơ thể của tên khổng lồ đang nguyên vẹn thì các đường nứt xuất hiện khắp cơ thể và rồi vỡ vụn ra thành hàng nghìn mảnh.

Chỉ trong chốc lát Long đã sáng chế ra một Combo skill cực kỳ bá đạo đủ để đánh đại đối thủ mạnh hơn Long gấp mấy trăm lần. Nhưng đối với Long thì chuyện này vẫn chưa chấm dứt. Vì tên này là Thổ quái nên nó vẫn sẽ tái tạo lại. Long lúc này cầm Hồn Kiếm đôi từ dạng Thủy sang dạng Thổ. Tiếp theo đó là nó cầm kiếm hướng vào đồng đồ nát rồi nói:

-Hấp thu!

Vừa nói xong thanh Hồn Kiếm sáng lên trông như một hố đen nó điên cuồng hấp thụ đồng mảnh vụn đang không ngừng tái tạo lại.Nhưng càng hút thì nó lại càng tái tạo khiến cho quá trình này cực kỳ dài hơi.

Long lúc này càng ngày càng mệt mỗi khi phải xử lý cái của nợ Thổ quái này.Nhưng trong lúc đang hấp thu thì nó lại nghe tiếng thông báo:

-Chúc mừng người chơi Long đã lên cấp Hồn Kiếm dạng Thổ tặng 1 điểm cộng.

Long nghe thấy liền tò mò bèn dùng phân thân nhờ cầm đèn thanh kiếm sau đó nó ngồi xuống để xem những thứ mà hệ thống vừa thông báo:

-Chắc là nó nằm ở mục Hồn Ngọc.

Vừa nói xong Long liền mở hệ thống Hồn Ngọc lên.Hồi này quá gấp gáp nên không nhìn kỹ hệ thống gồm có những gì nhưng bây giờ nó mới nhìn thấy rõ.Hệ thống trước mắt là một viên đá màu đen phía dưới là một vòng tròn với con số 0.Long nghĩ biết chắc đó là cấp độ của viên Hồn Ngọc.

Nhưng chưa hết phía dưới góc phải có một dấu mũi tên nhưng bị làm mờ.Long nhìn thấy liền chỉ tay vào thì tấm bảng kéo lên một đồng thứ.Nhưng nó được chia ra làm hai khung.Đó là Hồn Ngọc và Hồn Kiếm.

Hồn Ngọc là chỉ chuyên nâng cấp những thứ về viên Hồn Ngọc nhưng nó vẫn đang bị khóa.Còn về Hồn Kiếm thì nó lại rất đa dạng.Ví dụ như nó có nâng cấp về từng dạng kiếm,cho lai tạo nhiều dạng kiếm mới hay cho nâng cấp phẩm chất của Hồn Kiếm.

Nhưng thứ Long cần là nằm ở trong dạng Thổ.Vừa bấm vào nó liền thấy có một đồng dòng nâng cấp.

-Gia tăng khả năng hấp thu Thổ hệ lên 300% tốn 2 điểm.

-Mở khóa khả năng điều khiển Thổ hệ tốn 20 điểm

-Mở khóa khả năng triệu hồi Thổ linh tốn

....

-Ôi trời ôi nhiều quá!

Long nhìn đồng này mà đau cả đầu.Nhưng nó lại khiến cho Long cảm thấy cực kỳ hưng phấn vì bây giờ đã có thứ để cho nó cày.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Cùng nhau chiến đấu

Long lúc này đang đọc hướng dẫn ở hệ thống Hồn Ngọc vì hệ thống này quá mới nên nó phải hiểu rõ để định hướng chính xác.Và sau khi Long đọc xong thì nó có thể tóm tắt cho dễ hiểu là:

Điểm thuộc tính tức có nghĩa là điểm của các dạng kiếm chỉ có thể lấy được từ khoáng sản và từ quái thú và khi chúng được lấp đầy thì nó sẽ lên cấp và tặng cho điểm cộng dùng để mở khóa các đặc tính đặc biệt của từng loại kiếm.

Ngoài ra ta còn có thể dùng điểm cộng từ dạng kiếm này để mở khóa cho dạng kiếm khác.Còn điểm phẩm chất dùng để nâng cấp Hồn Kiếm thì được lấy từ việc chém giết.Phẩm chất của kiếm càng cao thì sẽ mở ra thêm nhiều năng lực mới.

Long lúc này đang hứng thú vì trong tương lai nó sẽ đi chinh chiến mọi nơi để nâng cấp Hồn Ngọc và Hồn Kiếm.Nghĩ tới viễn cảnh đó thôi cũng đã khiến nó cảm thấy hứng thú.Nhưng đột nhiên phân thân của Long cất lời:

-Có cái gì đó không ổn.

Long nghe thấy chưa kịp làm gì thì một cây nhọn đâm xuyên qua phân thân của Long thành khói trắng.Long lúc này bị giật mình đứng dậy cố nhìn thứ gì đó trong làn khói trắng.Thì thứ đó lại xuất hiện nhưng nhiều hơn và chúng đang muốn giết chết Long.

Long lấy phản xạ nhảy lộn người về phía sau.Nhưng số vật nhọn ấy lại không buông tha chúng tiếp tục vô số lao tới và Long lại liên tục né tránh.Khi đã cách xa vị trí đầu gần 20m thì số vật nhọn đó đã dừng lại.Và cũng từ khoảng cách này Long đã nhìn thấy rõ số vật nhọn ấy từ đâu tới.

Chúng nó xuất hiện từ đồng tàn dư của tên Thổ quái.Nhưng nó đã có thể tự di chuyển để tấn công với người khác.Ai chứ Long khi nhìn vào liền biết đó

chính là tạo thể.Nói đơn giản đó là một thể trạng của Thổ quái nhưng chỉ xuất hiện khi con Thổ quái đó đủ cường đại.Còn về tác dụng thì nói đơn giản là tái tạo lại cơ thể nhưng nhanh hơn lúc đầu gấp mười lần và có thể điều khiển toàn bộ vùng cơ thể để chiến đấu.

Long lúc này thay vì chán ghét tên Thổ quái dai như đĩa này thì nó lại cảm thấy vui mừng vì nó sẽ được cho thêm mấy chục cái điểm cộng nữa.

Nhưng niềm vui đó không như Long đợi.Vì con Thổ quái này thay vì tụi lại trở thành một tên khổng lồ chậm chậm thì nó lại phân chia cơ thể thành trăm bản vây quanh Long.

Viễn cảnh lúc này là một đồng kiến đang bu một viên đường.Nhưng Long khác với viên đường nó luôn sống sót trong tình huống nguy hiểm

Long nhìn xung quanh đều là thù địch.Nếu giờ dùng skill để bỏ trốn thì kiểu gì tụi này cũng sẽ đến phá ngôi làng.Nên nó quyết định liều chết đánh với tụi này.

-Phân Thân.

Long hét lên một tiếng lập tức xuất hiện hơn chục phân thân.Và cứ theo combo cũ nó cùng các phân thân dùng Skill thần tốc bộ pháp.Di chuyển để chém giết tụi Thổ quái.Chỉ sau một giây bọn chúng liền trở lại về đồng bầy nhầy.Long thấy thế liền gấp rút lấy Hồn Kiếm hút lấy hút để tụi Thổ quái.Điều Long tiếc là các phân thân của Hồn Kiếm không có khả năng hấp thu nguyên tố.Và rồi tiếng thông báo vang lên:

-Chúc mừng người chơi Long đã lên cấp Hồn Kiếm dạng thổ lever 2:Tặng 1 điểm cộng.

Long vừa nghe thấy liền mở hệ thống chọn mở khóa gia tăng việc hấp thu Thổ thuộc tính lên 300%.

Nhưng dù có hút bao nhiêu đi nữa thì tụi Thổ quái vẫn tái tạo lại dễ dàng.Bằng chứng là sau đó vài giây bọn Thổ quái đã tái tạo lại.Long nhìn thấy thế liền cảm thấy không ổn.Vì thời gian hồi của Skill thần tốc bộ pháp mười phút tức có nghĩ là Long đã hết bài tẩy để trốn thoát.

-Chúng mày muốn đánh chứ gì lên đi ta cần hết

Long nhìn bọn Thổ quái rồi nói.

Vừa nói xong một tên Thổ quái lên đầu tiên.Hắn vừa giơ tay lên chém vào Long thì liền bị hót tay trên chém một đường khiến hắn đứt ra làm hai.Thấy đồng đội bị hạ gục ngay lập tức hai tên khác cùng lúc lao đến nhưng đều bị Long một chém đứt ra làm hai.

Cứ như thế hết tên này đến tên khác lao lên đều bị Long đánh chết nhưng được vài giây thì liền tái tạo lại.Long không có một giây nghỉ ngơi.Nó lại cảm thấy mình hơi ngu khi lúc đầu không phân thân ra để đánh cho dễ thở.Nhưng đã phóng lao thì phải theo lao.Long dùng hết sức đánh tụi này.Nào là đá rồi đâm rồi chém mọi kỹ thuật chơi game từ xưa tới giờ Long đều lôi ra sử dụng.

Nhưng mọi thứ bắt đầu khó nhằn hơn bọn Thổ quái sau khi tái tạo lại chúng nó trở nên khỏe hơn ra cứng rắn hơn khiến Long không thể một đòn đánh chết bọn chúng được.Long lúc này tiếng thoái lừng nang.Tới cũng không được mà lui cũng không xong.

Long còn chưa kịp nghĩ ra kế sách thì tiếp tục một tên Thổ quái đứng từ xa hướng người lên trời bắn ra hàng vạn mũi nhọn.Những mũi nhọn đó bay lên trời rồi rơi xuống chỗ của Long.Nó nghĩ chắc phải chết ngay tại đây thì đột nhiên một bóng lớn từ dưới đất xuất hiện đỡ toàn bộ số mũi nhọn.Long nhìn thấy liền hét toáng lên:

-Mol!

Mol quay qua trả lời:

-Ta đến giúp người đây.

-Cả ta nữa

Tane nói theo.

Long lúc này liền cảm thấy tự tin hẳn và sẵn sàng chiến đấu với bọn Thổ quái này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 33: Tiến đến làng của Mol

-Lên thôi!

Tiếng Long hét lên.

Ngay lập tức bọn Thổ quái vô số lao lên chiến đấu. Mol cuộn tròn úi cho Long có khoảng trống. Bước vào khoảng trống Long không chần chừ cầm Hồn Kiếm dạng Phong đưa thẳng lên trời. Bỗng một con lốc xoáy dần dần xuất hiện. Tiếp đến đó Long liền đổi sang dạng Thủy đưa nước vào trong lốc xoáy. Nhưng thay vì lượng nước làm giảm đi lốc xoáy thì nó lại hòa vào nhau tạo thành một lốc xoáy chứa đầy nước.

Đây là một tuyệt kỹ mà Long vừa sáng tạo ra tên là Thủy Long. Lý do là Long khi luân phiên thay đổi dạng kiếm nhưng Hồn Kiếm lại không có hiện tượng bất thường nên nó kết luận các nguyên tố trong thanh kiếm không bị tương khắc như tự nhiên.

Thủy Long như một con rồng háo đói nó cuồng hết tất cả mọi thứ mà nó đi qua chỉ ngoại trừ Mol và Long. Bọn Thổ quái khi bị cuốn vào thì liền bị lượng nước bên trong làm tan chảy thành bùn chẳng mấy lâu Thủy Long từ một màu sắc xanh nước dần dần hóa thành màu nâu bùn. Và khi tất cả các Thổ quái đều bị cuốn vào thì Thủy Long dừng lại. Long lúc này dùng Hồn Kiếm để hấp thu.

Một đại lượng Thổ hệ và Thủy hệ được Hồn Kiếm hấp thu. Tiếng thông báo thắng cấp liền hồi reo lên nhưng mọi thứ lại y như cũ. Thổ quái vẫn tái tạo lại nhưng thay vì tái tạo lại thành Thổ quái thì chúng biến thể trạng để thích nghi khiến chúng trở thành một con Bùn quái. Có thể gọi tạm là vậy.

Mol nhìn thấy một đồng bầy nhầy vừa xuất hiện nó liền nói:

-Bọn này là như thế nào?

Long nghe xong liền nói:

-Có vẻ như bọn Thổ quái này đã có trí tuệ nên chúng nó đã thay đổi thuộc tính để ứng biến với điều kiện chiến đấu.

Mol hỏi tiếp:

-Vậy bây giờ phải làm sao?

Long lúc này cũng không biết phải trả lời ra làm sao thì Tane cất lời:

-Thay vì chọn việc tiêu diệt chúng thì hãy khiến chúng không thể tiêu diệt được ta.

Một câu nói nghe khá là mơ hồ nhưng cũng đủ khiến cho Long biết phải làm gì.

-Kích hoạt dạng:Hỏa

Long hét lên đổi dạng kiếm sau đó chạy thẳng đến Bùn quái.

Mọi chuyện chỉ trong chớp nhoáng ngay cả bản thân Mol cũng không biết Long định làm gì. Nhưng Long thì hiểu rõ. Nó dùng Hồn Kiếm đang mang dạng Hỏa đâm một phát sâu tít vào trong Bùn quái. Với đặc tính Hỏa đã khiến cho lớp bùn bị hóa cứng. Long nhìn thấy vậy liền rút kiếm ra rồi liên tục chém vào người Bùn quái. Từng vết chém một đều làm cho sự di chuyển của Bùn quái dần một trở nên chậm đi. Dần dần từng chút một tên Bùn quái đã chính thức bất động khi toàn thân đều cứng đờ. Nhưng một vết bùn đã tách ra ngoài rồi chui xuống đất trước khi bị làm cứng.

Long lúc này thì vui mừng nằm bẹp xuống đất. Mol thấy thế cũng nằm xuống cùng Long. Cả hai đã có một ngày mệt mỏi với đồng hồ tận tụy. Long ngược lên nhìn trời nhìn thấy những đám mây chỉ bấy nhiêu đó thôi cũng đủ khiến tâm hồn Long vui vẻ. Rồi cứ như thế nhiều tiếng trôi qua lúc này trời cũng đã tối Long đứng dậy phui phui quần áo vài ba cái. Rồi sau đó nhìn về phía còn lại của Bùn quái.

Mol nhìn thấy liền hỏi:

-Ngươi tính sẽ làm gì với thứ này?

Long nghe xong chỉ biết thở dài mà trả lời:

-Không biết được thứ này mang trong mình nỗi tức giận của Tane rồi dần dần biến thành một thứ hỗn tạp không ra hình thù. Chung quy thì nó cũng là sản phẩm vô tri bị người khác làm cho ra nông nỗi này. Thôi thì cứ để đó cho trời tự sinh tự diệt.

Vừa khi dứt câu Long liền quay sang nhìn vào Mol rồi nói tiếp:

-Điều quan trọng bây giờ là phải xem Tane ứng xử như thế nào khi đối mặt với những người đã từng làm cô trở nên hận thù Nhân tộc.

Mol nghe thế cũng nhìn vào Tane đang ở trong tay phải của mình. Tane thấy vậy liền nói:

-Hãy cho chị đi đến ngôi làng đó một lần nữa.

Mol và Long nghe thấy liền gật đầu rồi chạy thẳng về ngôi làng của Mol.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 34: Tạm biệt

Lúc này Long, Mol và Tane đang đi về ngôi làng. Phải nói thật rằng tốc độ của Mol quá khủng bố ngay cả Long có dùng hết tốc độ đuổi theo thì vẫn bị bỏ lại xa tít. Chắc lý do là bởi khi Tane bị phong ấn vào Mol nên sức mạnh của hắn mới trở nên mạnh đến như vậy.

Khi về đến làng thì trời cũng gần đến nửa đêm một chút nữa thôi là nó phải chào tạm biệt mọi người rồi. Trước cổng làng có một bóng dáng cao lớn đang vẫy tay chào bọn họ. Người đó chính là Harashi.

Anh khi tỉnh dậy thì không nhìn thấy bóng dáng của Thổ thần đâu nữa nên liền chạy về làng xem Mol có về chưa. Và khi thấy bọn người Mol về thì anh ta mừng rỡ:

-Mol! Người đây sao trông người khác quá.

Mặc dù Mol tiến hóa khiến vóc dáng thay đổi khá nhiều nhưng Harashi vẫn nhìn ra được.

Lúc này Tane từ trong tay Mol nhảy ra. Harashi kinh ngạc khi nhìn thấy Thổ thần xuất hiện từ trong tay của Mol. Nhưng riêng Long với Mol thì đã biết điều đó từ sớm vì khi truyền thụ kiến thức về vòng phong ấn hắn cũng đã biết được các công dụng của vòng phong ấn.

-Thổ Thần!! Sao người lại ở đây?

Harashi hét lớn lên tỏ vẻ kính trọng.

Tane nghe được liền nói với giọng dịu dàng:

-Từ nay ta không còn là Thổ thần nữa nên hãy gọi ta là Tane.

Vừa nói xong Tane liền chuyển sang vẻ mặt nghiêm túc mà nói:

-Người có biết một gia đình sống ở đây cách đây hai mươi năm không? Bà mẹ thì khá già, còn người con thì ở độ tuổi thanh niên nhưng trí tuệ không bình thường.

Harashi nghe xong liền đặt tay lên cằm suy nghĩ. Riêng Mol và Long thì đang hồi hộp trong lòng vì không biết Tane hỏi như vậy vì lý do gì.

Sau một lát Harashi liền nhớ ra nên nói:

-Tôi không biết nhưng tôi biết có một người sống ở thời điểm đó có thể kể lại.

Vừa nói xong Harashi liền dẫn cả đám người đi vào trong làng. Mol lúc đi vào làng liền bị người dân chú ý bởi vẻ quá to lớn nên nó lên vào một góc phố rồi biến thân thành hình người. Chắc khi có Tane phong ấn vào người thì trạng thái Song Kiếp của hắn đã ở mức hoàn thiện. Tức có nghĩa Mol là người mạnh nhất trong tất cả kể cả Long.

Long đi vào trong làng liền có cảm giác quen thuộc. Vì kiểu nhà lá đơn sơ. Đèn thì làm bằng đèn dầu. Có vẻ như nền văn minh ở đây chưa phát triển như thời một nghìn chín trăm hồi đó.

Đi theo con đường chính khoảng 300m thì Harashi rẽ phải đi vào một hẻm. Nói là hẻm nhưng nó cũng to gần bằng đường chính. Trước mắt bọn họ là một ngôi nhà rộng lớn không thua kém gì nhà của Nhỏ Hoa.

Harashi đứng trước cổng lấy chìa khóa mở cửa ra. Long liền nghĩ rằng chắc Harashi là quản gia nên có chìa khóa. Nhưng không Long đã lầm vì ngay khi vừa mở cửa ra thì một đàn người đứng hai bên cúi đầu nói:

-Mừng cậu chủ đã về!

Bản thân Long bất ngờ vì trong dáng vẻ của Harashi không có gì là thiếu gia cả.

Harashi lúc này quay sang nhìn cả nhóm rồi nói:

-Mời mọi người vào nhà. Người có thể giải đáp câu hỏi của Tane ngay trong đây.

Nói xong Harashi dẫn đầu đám người đi vào trong nhà. Trước mắt Long là một ngôi nhà rộng lớn được làm bằng gỗ. Đi vào trong nhà Long liền có cảm giác như mình đang trong những câu chuyện cổ tích ngày xưa mà nó hay coi.

Harashi dẫn đám người bọn họ vào trong một căn phòng có một người đang nằm ngủ. Harashi đến gần người đó nói khẽ:

-Cha oi con có dẫn đám bạn đến muốn hỏi cha việc này.

Người cha đang ngủ say bị làm cho giật mình tỉnh dậy liền nói:

-Tối rồi đó!Có chuyện gì hỏi đại ở đây đi ta còn phải ngủ nữa.

Harashi nghe lúc này liền mang câu hỏi của Tane kể cho người cha.Ngay khi người cha nghe xong liền bắt ngờ tỉnh táo rồi đứng dậy bảo Harashi dẫn đám người ra phòng khách ngồi đợi.

Một lúc sau Long đi đến phòng khác.Phải nói thật căn phòng này không quá to nhưng vừa đủ lộ vẻ giàu có của ngôi nhà.Phòng khách bốn bề lối ra vào đều được treo một bức tượng hình Tane.Điều đó khiến Long cảm thấy gia chủ ở đây rất tôn kính Thổ thần.

Nhưng điều làm Long cảm thấy bị cuốn hút là ở cái bàn có một hũ bánh mứt.Long dường như quên cả bản thân mình là ai kể từ khi xin phép Harashi ăn hộp mứt.Lý do là từ lúc nhỏ Long đã cực kỳ thích món bứt.Nhưng chỉ được ăn trong mỗi dịp Tết.Nhưng kể từ khi bà Vú rời bỏ Long ngay đúng dịp Tết thì nó đã không muốn ăn mứt vì nó không muốn nhớ đến nỗi buồn.Qua thời gian tình yêu của Long dành cho bánh mứt lại một lần nữa khơi dậy nên nó ăn điên cuồng đến nỗi quên cả bản thân.

Một lúc sau người cha của Harashi đi ra.Lúc này Long mới nhìn thấy được rõ dáng vẻ của ông ta.Một tầm vóc cao ráo lực lưỡng ai nhìn vào đây cũng không biết ông ta cũng đã hơn 50 tuổi.

Ông ta ngồi xuống đối diện với Tane.Thông thường mở đầu cuộc nói chuyện là mấy câu hỏi thăm sức khỏe đại loại vậy.Nhưng ông ta lại thẳng thừng đi vào vấn đề chính:

-Các người có hỏi về mẹ con nhà Rochon đúng không?

Tane vừa nghe thấy liền đáp lời:

-Đúng ta đang muốn tìm kiếm họ.

Ông ta lúc này thờ dài một tiếng rồi trả lời:

-Vô vọng thôi.Người mẹ đã chết rồi.Nghe đâu là chết ngay ở nhà của Thổ thần.Buồn nhất là người con.Dù không chết nhưng lại bị phong nặng.Kể từ lúc đó hẳn trở nên điên điên khùng khùng.Suốt ngày lẫn quẩn quanh nơi người mẹ đẻ khóc lóc.Được vài năm thì hẳn qua đời.

Tane nghe vậy liền hỏi:

-Không phải bà ta có người chồng sao?Tại sao người chồng lại để con ruột của mình phải khổ sở như vậy?

Người đàn ông lấy một tờ giấy từ trên người đặt xuống bàn.Ông ta đang tự gói thuốc để hút.Vừa làm ông ta vừa nói:

-Cô mong đợi gì ở một tên đêú chứ?Hắn chỉ biết đến moi tiền bà Rochon thôi.Đưa con chỉ là chuyện ngoài mong muốn.Mà nếu hắn có chăm sóc thì cũng không đại gì mà chăm sóc một tên điên đại không làm được trò trống gì.

Ông ta ngay khi vừa nói xong thì điều thuốc cũng vừa hoàn thành.Ông ta lấy lửa và đưa vào miệng hút một hơi thật sâu.Làn khói nhả ra luôn phù hợp với những người có tâm sự.Ngay lúc này ông ta nói tiếp:

-Bản thân ta không cảm thấy buồn cho hai người nhà Rochon.Nhưng ta chỉ tội cho Thổ thần.Cô ta là người đã giúp cho ngôi làng này phát triển.Ngay cả bản thân ta cũng đã phải đội ơn người vì đã ban cho ta sức khỏe hơn người.Và ngay lúc ta muốn tạ ơn người thì người đã ra đi.

Mol nghe thấy liền ồ lên.Vì nó đã nhận ra người ốm yếu lúc hắn nhìn thấy trong vòng tròn chính là người này.

-Ông không cần phải buồn vì Tane chính là....

Mol khi vừa định tiết lộ danh tính thì Tane ngăn cản chỉ với một ánh nhìn.Bản thân hai người họ khi phong ấn thì họ đã có sự liên kết nên họ biết những thứ gì mà người còn lại không muốn làm.

Tane bây giờ đã không còn là Thổ thần nữa.Cô ta đã từ bỏ đi quá khứ buồn bã đó nên Mol không cần phải cho bất kỳ ai biết Tane là Thổ thần.

Một lúc sau đó mọi chuyện đã đi đâu vào đó khi mà mọi người nói chuyện vui vẻ với nhau thì Long nhìn mà chỉ cười thâm trong bụng vì không nghĩ mình sẽ có những người bạn thân như vậy.

Rồi đột nhiên cơ thể Long bỗng dung mờ đi.Mọi người hốt hoảng nhìn vào Long.Nhìn vẻ mặt lo lắng cho Long nó vui lắm.Long cố gắng trấn an mọi người:

-Không sao đâu!Đây chỉ là chuyện thường thôi.Tôi sẽ quay lại sau.Nhớ đó.

Mol lúc này hét lên:

- Cảm ơn cậu. Nhưng sẵn tiện tên cậu là gì?

Long mỉm cười trả lời:

- Tôi tên là Long...

Vừa nói dứt câu cơ thể của Long từ mở hẳn chuyển sang biến mất.

p/s Tôi rất mừng vì đã chấm dứt một ngày trong số chục chương này.^^

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Án Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: 1 năm nữa ta sẽ giết rồng

Ngay lúc Long biến mất ngay trong kết giới trở lại thế giới thực thì đột nhiên mọi thứ xung quanh Long rung động dữ dội. Chắc là do việc nó mạnh lên quá mức trong kết giới nên khi trở về thì thế giới này chưa quen được. Điều này cũng tương tự với viên Hồn Thạch của sát lang lúc đó.

Long nhìn thấy thế liền vui mừng vì thành quả nó đã gặt hái được. Nhưng không lâu sau đó nó liền cảm thấy mệt mỏi rồi ngủ thiếp đi. Dù khi ở trong kết giới những thứ nhu cầu thiết yếu của con người luôn được bỏ qua nhưng với những chuyện xảy ra đối với Long thì mọi thứ còn chưa quen hẳn.

Trong giấc mơ Long lại quay về khoảng không vô định. Trước mắt Long vẫn là người phụ nữ ấy. Chưa kịp nói gì thì bà ta liền mở lời nói trước:

- Người đã bỏ lỡ đi nhiệm vụ.

Long nghe xong liền không hiểu chuyện gì nên hỏi lại:

- Ta bỏ lỡ nhiệm vụ gì chứ?

Người phụ nữ nhìn vào Long rồi điềm đạm trả lời:

- Trước khi người xông vào đánh giết tụi orc thì ta đã đưa ra một nhiệm vụ cho người.

Long nghe xong ngây ngô nói:

- Ủa có hả? Xin lỗi để ta xem lại.

Nói xong Long mở hệ thống đi vào mục thông báo tìm kiếm. Ngay tức khắc nó nhận thấy một dãy nhiệm vụ đưa ra. Ngay đúng với từng việc mà Long đã làm. Chắc lý do là nó quá chú tâm vào việc chính nên không nghe thấy tiếng thông báo.

Long lúc này thờ dài mà nói:

- Lỡ rồi thì thôi tiếc nui cũng không được ích lợi gì.

Người phụ nữ đó nghe xong liền che miệng lại mà cười sau đó nói:

- Người quả đúng là người được chọn. Thôi được rồi lần này ta phá lệ cho người những phần thưởng từ các nhiệm vụ.

Long chưa kịp vui mừng thì người phụ nữ này nói tiếp:

- Với một điều kiện là thời hạn một năm nữa người phải lập kế ước với một con rồng.

Long nghe xong khùng hoảng:

- Bà vừa nói là lập kế ước với rồng?

- Đúng vậy ta muốn người lập kế ước với rồng!

Long lúc này trong lòng bức bối nói:

- Bà đừng coi thường tôi! Bà nghĩ là tôi phải đi nài nỉ xin sự giúp đỡ của đám Rồng sao? Sai rồi! Tôi sẽ giết chúng để lấy làm dạng tiếp theo cho Hóa Hình sư của tôi.

Người phụ nữ nghe xong liền mừng thầm trong bụng vì bà ta đã không chọn làm người.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Tiếc muốn cắn lưỡi

Khi Long còn là Gabuda, nó đã không biết bao nhiêu làm những điều điên rồ chỉ trong 2 năm nào là chiến đấu Ma thần, náo lại Ma Ngục. Đồ sát Long tộc.

Vì thế khi Long được ban tặng cho những thứ sức mạnh mà người khác không có trong thế giới thực thì nó tự tin khẳng định nó có thể làm những việc điên rồ.

Người phụ nữ đó trước khi tạm biệt Long thì có dặn dò một câu:

-Hãy trở nên mạnh mẽ hơn bất cứ ai.

Ngay sau đó người phụ nữ biến mất trong không gian còn Long thì tỉnh dậy. Long biết rằng nghĩ vụ bây giờ là phải thật cường đại nếu không sẽ không thể thực hiện được lời hứa với người phụ nữ.

Sau một hồi suy nghĩ trong đầu để định hướng công việc luyện tập thì nó quyết định xử lý phần thưởng từ nhiệm vụ đã.

Long mở hệ thống vào phần nhiệm vụ. Nơi đây xử lý việc đưa ra nhiệm vụ và nhận thưởng nhiệm vụ. Khi người chơi rơi vào một tình cảnh nào đó và hệ thống sẽ vang lên để đưa ra nhiệm vụ. Hoặc khi có một ai đó giao cho ta nhiệm vụ.

Người chơi có quyền nhận hoặc không nhận nhiệm vụ. Không nhận thì ti lệ cho ra nhiệm vụ sẽ từ từ thấp xuống cho đến khi mất hẳn. Còn nếu người chơi nhận nhiệm vụ khi sẽ đạt được phần thưởng giá trị. Còn nếu thất bại thì sẽ bị lãnh nhiều thứ hậu quả cực kỳ lớn.

Long bây giờ đang xem ở mục nhiệm vụ. Quả nhiên là các nhiệm vụ đã bỏ lỡ đều bị làm đen nhám đi. Nhưng bây giờ khi Long mở lên thì đã thấy chúng nó trở nên trắng sáng. Khi Long bấm vào mục nhiệm vụ đầu tiên thì một khung chữ hiện lên:

Nhiệm vụ Đánh bại orc

Tình trạng: Hoàn thành

Thưởng:

-Kỹ năng cường hóa

Long nhìn thấy mà thất vọng vì nó cứ nghĩ rằng nó sẽ được thưởng thứ gì đó đại loại như vật liệu rèn hay Bảo Thạch. Nào ngờ đâu là sách kỹ năng.

Nhưng nó vẫn còn hi vọng vào các nhiệm vụ sau. Nên nó lần lượt nhận thưởng các nhiệm vụ còn lại.

Nhiệm vụ Đánh bại thủ lĩnh orc

Tình trạng: Hoàn thành

Thưởng:

-Giáp của orc

-20 000 EXP

Long lúc này cảm thấy cũng có chút an ủi ít nhất là nó có thể lên được một ít cấp độ.

Nhiệm vụ Đánh bại Siêu cấp Thổ quái

Tình trạng: Tạm chấp nhận (Giảm phần thưởng 50%)

Thưởng:

-Thổ Thạch phẩm chất Bát Nguyệt*.

Long nhìn thấy phần thưởng mà muốn cắn lưỡi vì tiếc nuối. Không phải Long làm quá lên đâu. Dù có bất kỳ ai đã từng chơi op thì khi nhìn thấy cảnh này cũng muốn cắn lưỡi. Giá như lúc trước nó giết Thổ quái thì đâu ra tình cảnh này

Lý do vì Thổ Thạch là một viên Bảo thạch nhưng nó tinh khiết chỉ chứa duy nhất bên trong là nguyên tố Thổ. Không bị pha lẫn bất cứ thứ tạp nham nào. Và điều đặc biệt là nằm ở phẩm chất. Phẩm chất càng cao thì mức độ nồng đặc nguyên tố và độ tinh khiết càng cao.

Ở đây viên Thổ Thạch phẩm chất Bát Nguyệt. Nhưng nó đã bị giảm đi giá trị tức có nghĩa giá trị ban đầu của thứ này là Nhất Nguyệt. Mà mỗi Nguyệt lại cách nhau một trời một vực.

Ví dụ như viên Thổ Thạch phẩm chất Bát Nguyệt có thể mua được 1 cái Quận thì viên Thổ Thạch phẩm chất Nhất nguyệt có thể mua cả 1 cái Thành Phố.

Bởi thế mà Long rất buồn. Nhưng bản thân nó là người không thích lấy quá khứ níu kéo hiện tại nên nó vội gạt qua chuyện đó.

Phẩm chất được đánh giá qua 3 cảnh giới từ thấp đến cao

Tam Thập Nhị Tinh(32 sao)

Lục Thập Nguyệt(16 trăng)

Tứ Nhật(4 mặt trời)

Đây cũng được đánh giá cùng chung với trình độ thợ rèn.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Luyện tập quá độ

Long lúc này cầm viên Thổ Thạch trong tay. Hình dáng của nó khá giống viên đá thông thường nhưng nó có những đường viền tròn chịa. Với một tông màu nâu sặc sỡ.

Sau đó nó lấy Hồn Kiếm ra để hấp thu Thổ hệ trong viên đá này.

Long một tay cầm chắc chuôi kiếm một bên giữa chặt Thổ Thạch. Tiếp theo đó Long kích hoạt khả năng hấp thu của Hồn Kiếm.

Bắt chợt một sợi dây liên kết giữa Hồn Kiếm và Thổ Thạch hình thành. Sợi dây này ban đầu chỉ bằng sợi chỉ thì từ từ nó bành chướng ra thành một sợi dây thừng.

Quả thực là Thổ Thạch phẩm chất cao. Chỉ với việc hấp thụ đơn thuần mà đã cho người khác thấy một màn mãn nhãn.

Lúc này đây từ một sợi dây thừng nó đã phóng to lên bằng một thân khổ to lớn. Thứ sức hút của Hồn Kiếm đang dần bộc phát. Có vẻ như Hồn Kiếm có thể phát huy khả năng mà không nhờ đến sự nâng đỡ.

Nhưng một lúc sau thì sợi dây vẫn không to lên thêm. Chắc có lẽ Hồn Kiếm chỉ có thể gia tăng khả năng ở cảnh giới nhất định.

Sau một hồi thì sự việc này cũng đã hết. Viên Thổ Thạch bây giờ đã mất đi màu nâu vốn có mà thay vào đó là một màu trắng pha nhẹ chút màu nâu.

Long bây giờ mở hệ thống Hồn Ngọc để xem việc hấp thu Thổ Hệ đã cho Long bao nhiêu điểm.

Kết quả xem qua thì nó nhận thấy số điểm hiện tại mà Long có là 25 điểm. Đây là một số điểm khá lớn cho Long bây giờ. Vì thế nó quyết định sẽ để dành cho dịp cần thiết sẽ sử dụng.

Nhờ vậy mà Long càng thêm có lý do để tiếc. Vì nếu như lúc đó thay vì để Thổ quái bị hóa đá tại chỗ thì tiện tay giết chết thì bây giờ Long đã có thêm mấy chục điểm cộng nữa rồi.

Nhưng đối với nó bây giờ thì việc nâng cao phẩm chất của Hồn Kiếm mới là điều quan trọng. Vì có thể khi phẩm chất được nâng cao thì sức mạnh hoặc các khả năng còn ẩn dấu bên trong Hồn Kiếm sẽ được kích hoạt.

Nhưng việc đó sẽ gác lại sau vì hiện tại Long cảm thấy mình còn chưa đủ tiến bộ so với dự tính ban đầu vì thế nó tiếp tục công việc luyện tập. Mục tiêu của nó hiện giờ là phải đưa cả ba chỉ số srt agi vlt lên 5 000.

5 Ngày trôi qua Hoa với Khoa mới tỉnh dậy sau giấc ngủ sau. Còn Long thì vẫn đang trâu bò luyện tập. Nó đang dùng hết tất cả những thứ gì nó có thể hoàn thành mục tiêu của mình.

-Sắp được rồi.....Một....Chút....Nữa....

Chỉ còn một chút nữa thôi là nó đã có thể vượt qua được mốc 5 000. Dù cơ thể mệt mỏi đang tuôn ra từ người Long xối xả xuống đất nhưng bản thân nó vẫn không hề ngưng nghỉ. Vẫn kiên trì luyện tập để hoàn thành mục đích được đặt ra càng sớm càng tốt.

-Ô Long! Anh vẫn còn đang luyện tập à.

Nhỏ Hoa tỉnh dậy đầu tiên liền đi xuống hầm trú ẩn nhưng chỉ vừa hỏi thăm một câu thì một luồng năng lượng phát ra từ Long đánh ra tứ phía làm rung động vạn vật. Khiến cho Nhỏ Hoa rung động liên tiếp tục ngắt đi.

Thằng Long còn tệ hơn. Lần này nó đã thực sự kiệt sức. Toàn bộ cơ thể của nó đã không còn sức lực. Ý thức của nó đã dần dần mất đi. Cuối cùng thì bất tỉnh nằm sấp xuống tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Tình thế khó xử

Sau khi luyện tập quá độ Long đã bất tỉnh. Nhỏ Hoa thì bị luồng năng lượng đánh ra từ Long mà ngắt theo. Khi thằng Khoa tỉnh dậy đi xuống hầm thì thấy hai đứa nó nằm bất tỉnh liền vội vã gọi người cấp cứu

Long bây giờ không còn đi vào khoảng không vô định nữa. Có lẽ rằng chỉ đúng thời điểm thì Long mới có thể đi vào nơi đó. Còn bây giờ trước mắt Long là một đồng cỏ xanh mướt. Long vui đùa thích thú tận hưởng khoảng thời gian đó.

Đột nhiên nơi đây biến thành chiến trường. Lũra đạn ì xèo. Long không biết chuyện gì đang diễn ra. Rồi nó thấy Harashi, Mol, Tane. Bị đám orc vây đi.

Long nhìn thấy chỉ muốn đi đến giúp bọn họ nhưng cơ thể lại không thể cử động được. Một luồng suy nghĩ lướt qua Long:

-Tại sao lại có orc? Chẳng phải mình đã giết hết chúng rồi sao? Thôi chết rồi!

Một sự nhầm lẫn tai hại của Long mà đến tận bây giờ nó mới nhận ra. Đó chính là orc mà nó đã tiêu diệt rất có thể là một đội nhỏ trong một nhóm lớn. Và rất có thể chúng đã đến để báo thù cho những người đã mất.

Long bây giờ thì đang nằm suy luận trong tâm trí chưa chắc mình đã đúng hay đã sai chỉ còn cách duy nhất là đợi ngày kết giới hồi lại rồi đi vào đó để chứng thực.

Phải đến một lúc lâu sau đó thì nó mới tỉnh dậy. Trước mặt nó là một khung cảnh quen thuộc. Vẫn là căn phòng y tế. Cơ thể thì đau nhức. Nhưng Long vẫn cố gượng dậy đi ra khỏi giường.

- Tỉnh dậy rồi hả?

Tiếng cô y tế vang lên. Một thân hình trung niên nhưng khá tươi trẻ với một cặp mắt kính tròn một chiếc áo khoát trắng rõ là y sĩ.

Long nghe thấy liền trả lời:

-À dạ! Em vừa tỉnh dậy.

Cô y tế nói với một giọng điệu cảnh báo:

-Em liều mạng lắm đó!

Long nghe xong liền khó hiểu:

-Ý của cô là sao?

-Haiz... Em biết đó. Việc em luyện tập quá độ cộng với việc cơ thể không được thư giãn. Khiến cho các cơ bắp căng ra. Của em thì nó tệ hơn. Nó bị bóp nát toàn bộ.

Cô y tế giải thích cho Long hiểu.

Long nghe thấy liền tỏ vẻ lo sợ hỏi:

-Thế nó có nghiêm trọng lắm không?

Cô y tá trả lời:

-Không hẳn quá tệ. Em chỉ cần không luyện tập nữa là sau một thời gian cơ thể của em sẽ lành hẳn.

Long tỏ vẻ mừng rỡ hỏi:

-Vậy chính xác là bao lâu?

-Theo như tình trạng bây giờ thì chắc là 3 tháng.

Long có tỏ ra là mình ổn nhưng sâu bên trong là nước mắt như biển rộng trả lời:

-3 Tháng! Nhưng chỉ sau 5 tháng nữa là cuộc thi sẽ tổ chức. Cô có cách nào giúp em không?

-Cô chịu thua. Cơ thể con người không thể tác động đơn thuần thì có thể giải quyết được vấn đề. Nếu xơ xài thì em sẽ thành phế nhân ngay. Vì thế đừng cố luyện tập.

-Em hiểu rồi!

Long nghe xong liền gục mặt trả lời.

-Em yêu ơi anh tới rồi nè!

Tiếng thầy hiệu trưởng vang lên khi bước vào phòng.

-Ô em tỉnh dậy rồi hả? Tốt...Hãy cứ nghỉ ngơi khi phục hồi đủ. (Em ơi tới giờ rồi! Tiếng nói nhỏ).

Cô y tá đứng dậy cởi chiếc áo khoác đẹp đôi mắt kính. Vừa chuẩn bị thứ gì đó vừa nói:

-Cô có chút việc bận. Em cứ ở lại nghỉ ngơi.

Nói xong cô y tá đeo bên vai là chiếc túi xách đi đến khoát vai thầy hiệu trưởng rồi đi ra khỏi phòng.

Long ngó ra cửa sổ thì nghe thấy tiếng nói khá là thân mật phát ra từ hai người bọn họ. Nó nghe thấy mà chỉ thờ dài rồi thốt lên:

-Ôi tình yêu!

Long nhìn lên bầu trời đầy sao đột nhiên thứ tình yêu của nó dành cho Nhỏ Hoa bỗng bùng cháy tựa như một ngọn lửa khiến cơ thể nó rạo rực.

Rồi tiếng mở cửa phát ra Long quay sang nhìn thì thấy Nhỏ Hoa bước vào.

-Anh đã tỉnh dậy rồi. Thật tốt quá. Lúc em thấy anh nằm bất tỉnh mà em lo gần chết.

Nhỏ Hoa nói rất thân thiện nhưng Long không trả lời. Vì bản thân nó biết người mà nó đang nói chuyện không phải là Hoa.

-Em nghe cô y tá nói rằng anh khi tỉnh dậy sẽ rất đói nên em có làm cho anh vài cái bánh mì. Em không biết anh có ăn đồ chua hay không nên em chưa cho vào mà chỉ đem theo. Với em có mua cho anh mấy chai nước. Phòng khi anh thấy khát.

Hôm nay em sẽ ở đây để coi chừng anh vì cô y tá nói anh không thể di chuyển được nhiều nên khi vào ban đêm có người bên cạnh sẽ rất tốt. Nhưng anh đừng lo em không thấy phiền đâu.....

Nhỏ Hoa vẫn cứ tiếp tục nói. Nhưng Long lúc này như nước vỡ bờ hét lên:

-Đủ rồi đó! Tao không cần mày phải giả làm Hoa! OK! Tao chỉ yêu duy nhất Nhỏ Hoa. Vì thế mày đừng hòng quyến rũ hay thay thế cô ấy.

Lời nói tuông ra thì không thể nào rút lại được. Lời nói dù thật lòng thì cũng có phần sắt đá. Nó cửa qua những người nghe thấy và đem lại những di chứng về tâm hồn.

Nhỏ Hoa cũng như thế. Đang cười vui vẻ nhưng khi nghe xong lại gục mặt xuống khóc:

-Em biết rằng em không phải là Hoa và em cũng không biết tại sao em lại nhập vào Hoa từ lúc nào. Toàn bộ ký ức của em dường như biết mất. Em rất lạc lõng anh biết không em đã rất sợ hãi khi không có ai để nương tựa.

Nhưng kể từ khi anh nói chuyện với em, em có cảm giác rất quen thuộc. Cái cách anh đe dọa em. Cách anh nói với em khiến em cảm thấy rằng em có thể

nương tựa vào anh.

Em đã cố gắng thay đổi để có thể giống như Hoa. Nhưng chắc em đã làm. Em đã sai khi có ý định thay thế người yêu của anh. Em xin lỗi.

Những lời này phát ra có chút kỳ quặc nhưng nó lại làm cho người trong cuộc phải siêu lòng. Long bây giờ từ cảm phần dần chuyển sang tội lỗi khi đã nói những lời không tốt đối với cô ta.

-Ta....Ta.....Ta xin lỗi!Ta không có cố ý.Chi là.....ahkm ta không biết phải nói ra sao nữa.Chuyện này thật khó xử lý.

Nhỏ Hoa nghe thấy cũng bối rối theo.

Thế là cả hai đưa nó rơi vào tình trạng khó xử.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Combo huyền thoại

Đêm đã khuya, Long lên giường đi ngủ. Nhỏ Hoa cũng nằm nghỉ ở giường đối diện. Mọi chuyện tưởng chừng đâu yên bình nhưng một sự cố đã xảy ra khiến cho Long rơi vào tình huống khó xử.

-Ôi trời!Không tin được là bị bóng đè.Haiz....Thôi kệ ráng ngủ cũng không sao đâu.

Nhưng ông trời lại trêu người khi cho Long bị bóng đè.Mà tiếp tục lại bị một thứ khó đỡ.

-Móa!Không tin hôm nay lại dính combo huyền thoại mà dân gian đồn thổi từ lâu.

Combo hủy diệt mọi cá thể sinh vật.Khống chế+vỡ đê+chất tạp lỏng.Combo huyền thoại!!!

Long bây giờ đang tiếng thối lợm lợm.Lúc này nó còn không biết làm gì ngoài việc kêu cứu nhưng sức mạnh của việc bóng đè lớn hơn Long tưởng.Dù các chỉ số sức khỏe đều đang ở mức hơn người.Nhưng việc đó dường như chẳng thể nào chống lại việc bóng đè.

Long cố gắng cầu cứu thì chỉ có thể phát ra được những tiếng rên nhỏ.

Những tiếng nói đó chẳng thể đá động được gì vào cái không gian vắng lặng này.Mọi chuyện Long đang cố gắng thực hiện chỉ là vô ích.

-Vô ích rồi việc này không có tác dụng.Chẳng lẽ mình phải chịu thua số phận sao?.....Không!Không!!!!!!Mình sẽ không thua!Mình sẽ chiến thắng số mệnh mà ông trời đã sắp đặt.Mình sẽ thắng.

Long đang diễn biến nội tâm đến mức độ rất cao thì một tiếng thông báo vang lên:

-Xuất hiện dãy nhiệm vụ "Hành trình nghi ngờ"

Hỏi 1:Chiến thắng bóng đè trước khi quá trễ

Thời gian thực hiện:10 phút

Phần thưởng hoàn thành:Không

Phần thưởng thất bại:Bị đùn tại chỗ,gây tiếng xấu về sau

Phần thưởng nếu không nhận:Y như ở trên

Người chơi Long có muốn nhận?

Một lần suy nghĩ trong Long đi đến hệ thống voi câu trả lời là:Có.

Hệ thống này ngoài trừ việc mở bằng giọng nói thì nó còn được mở bằng cách suy nghĩ.

Ngay sau khi vừa nhận nhiệm vụ.Long lập tức lập ra một kế hoạch.

Bắt đầu kế hoạch với việc cầu cứu Nhỏ Hoa. Vì giờ Long có di chuyển được thì cũng không di chuyển nổi với tình trạng thế này.Long bắt đầu đưa luồng mana vào miệng.Làn tỏa từng góc ngách rồi di chuyển xuống cổ đến mọi bộ phận phần âm thanh.Đến một lúc thích hợp Long cất giọng nói thật lớn

-ahhh....

Dù đã thành tiếng nhưng nó vẫn chưa đủ làm Nhỏ Hoa thức giấc.Nhưng lúc này thời gian chỉ còn 5 phút.Phải nhanh lên mới được. Cố lực lợi mọi thứ nó đang có xem thứ gì hữu ích.

Thì nó nhận thấy mình đang sở hữu một quyển sách của Skill cường hóa.Chắc thứ này sẽ hữu ích.

Ý nghĩ vừa ló lên thì Long lập tức thực hiện.Nó sử dụng ý nghĩ để học skill trong tích tắc.Tiếng thông báo vang lên:

-Chúc mừng người chơi Long đã học Skill cường hóa:

Miêu tả:Gia tăng sức bền độ,sức mạnh cho cơ thể hoặc đồ vật bằng việc truyền mana vào cho thứ đó.Mana càng nhiều thì tác dụng càng cao

Lever Max

Long không cần phí thời gian vào việc này mà nó lập tức sử dụng Skill.Một nguồn mana có sẵn ở trong dây thanh quản bỗng dung hóa vàng kim.Ngay lập tức Long dùng toàn bộ sức lực hít một luồng khí vào trong cơ thể.Rồi hết một âm thanh thật lớn:

-Hoa ơi cứu với ta bị bóng đè.

Một thanh âm vang trời khiến Nhỏ Hoa giật mình tỉnh dậy.Long lúc này tiếp tục kêu lên:

-Cứu!Cứu!Bóng đè!Giúp với!Sắp vỡ đê rồi!

Nhỏ Hoa đang còn ngáy ngủ nhưng khi nghe thấy nó liền tỉnh táo.Đi đến Long khiến nó tỉnh dậy rồi điều Long vào nhà vệ sinh

Thế là mọi chuyện đã chấm dứt.Nhiệm vụ đã thành công mỹ mãn.Nhưng vì Long lúc đang xả lũ thì vô tình thiếp đi và lại vào tình trạng bóng đè.Nó lại tỉnh cầu cứu thì Nhỏ Hoa lúc này không hiểu vì sao lại bị mộng du tự động đi về phòng y tế tiếp tục ngủ.

Sáng hôm sau thầy hiệu trưởng nhìn thấy một thanh niên đang suối bọc mép trong nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Kiểm tra sức mạnh

Sau sự kiện tối đó Long liên tục bị bóng đè vào những ngày tiếp theo.Nhưng trải qua nhiều lần như vậy thì Long cảm thấy rằng việc bị bóng đè gần giống với Skill luyện thể ma ngục.

Vì thế mỗi tối nó cố gắng cử động để thoát ra khỏi nó.Khi mỗi lúc thoát ra thì chỉ số của nó được gia tăng một chút.Mà việc này lại không làm tổn hại gì đến cơ thể.Cứ như thế mỗi đêm nó lại luyện tập đơn giản nhưng tác dụng đem lại rất lớn.

Vài tuần trôi qua nhưng nó vẫn chưa về nhà mà chỉ ở trong trường để làm nhiều việc.Long cũng không nghĩ đây là lúc thích hợp để vào kết giới vì tình trạng cơ thể nó hiện giờ vẫn chưa thích hợp để vào lại kết giới.Nhưng nó lại chú tâm hơn ở hiện thực là hai đứa bạn của nó Khoa và Hoa.

Cả hai đứa nó đều đang tiến bộ rất nhanh nhưng cũng đồng nghĩa việc thất bại cũng sẽ rất cao.Nếu hai đứa nó vô tình làm hư thứ gì thì cũng sẽ đem toàn bộ công sức mấy tuần qua xuống biển.

Nhỏ Hoa đang ở gia đoạn sử dụng.Đây là gia đoạn kế tiếp sau khi đã tích tụ đủ Quang hệ và Âm hệ.Đây là giai đoạn quan trọng và còn được xem quan trọng nhất trong tất cả.Còn Khoa thì đơn giản hơn nó vẫn đang luyện viết.Yêu cầu của Long đối với Khoa là phải viết 20 nét trong 1 giây.

Riêng Long là tệ nhất,toàn bộ cơ thể gân cốt đều bị vô nát khiến cho việc di chuyển thông thường cũng khó khăn.Vì thế mà thầy hiệu trưởng đã làm cho chiếc xe lăn để giúp nó di chuyển dễ dàng hơn.Mỗi buổi sáng Long không cần phải lên lớp học mà chỉ ngồi trong phòng y tế,thỉnh thoảng thì đi ra sân trường hóng gió.Vì thầy hiệu trưởng thừa biết rằng Long dư sức để hiểu gần hết mọi thứ.

Tối đến thì Long cùng Khoa và Hoa luyện tập.Cả hai đứa nó cũng dọn đến trường ở.Vì thời gian này rất thời gian luyện tập.Và hôm nay là ngày tổng kết lại những thứ mà hai người họ đã học được trong tuần qua.

-Hoa lên trước.

Long ra lệnh cho Hoa.

Nhỏ Hoa bước lên phía trước.Đưa bàn tay phải lên một nguồn Quang hệ từ trong cơ thể nó chảy ra rồi dồn vào tay phải.Tiếp theo đó Hoa đưa bàn tay còn lại lên một nguồn Âm hệ cũng từ nó chảy vào lòng bàn tay trái.

Ngay lúc này Nhỏ Hoa chấp hai bàn tay vào nhau.Một nguồn năng lượng khủng bố từ đó mà bộc phát ra.Thứ năng lượng này mạnh hơn cả luồng năng lượng xuất phát từ Long lúc trước.

Thứ này mạnh đến nỗi mà hệ thống điện trong hầm trú ẩn cũng đã bị phá vỡ hoàn toàn.Còn chưa nói đến nó đã khiến cho khu vực xung quanh 100m bị nhận trận động đất nhẹ.

Long lúc này tỏ ra lạc quan mà nói:

-Trời ơi!Xém nữa làm sập hầm luôn rồi.Tốt lắm.Nắm bắt lời giảng của anh rất tốt.Em đã nhận thấy được sự tương phản của hai thuộc tính rồi em dùng nó làm tuyệt chiêu cho bản thân em.Cố gắng phát huy.

Long nói xong đứng vỗ vai Nhỏ Hoa.Dù Long biết rằng đây không phải là Nhỏ Hoa thật sự nhưng nó cũng phải giả vờ vì nó không muốn ai phải biết chuyện này cả.

Sau đó Long lặn xe đến Khoa rồi nói:

-Sẵn dịp hầm trú ẩn bị hư để tao chỉ mày chữ này.Nếu mày thành công thì mày sẽ qua được giai đoạn kế tiếp.

Nói xong nó viết lên giấy một chữ rồi đưa cho Khoa xem.

-Mày có 10 phút để hiểu hết ý nghĩa của chữ này.

Thằng Khoa nghe thấy cũng không phản nản vì kể từ khi đi theo Long thì nó đã học được đức tính không phản nản.Với một phần là bản thân nó cảm thấy nó có thể hiểu được chữ này.

Sau khi hết 10 phút,Khoa quay sang nói với Long:

-Chữ này có nghĩa là sửa.Gồm 379 nét vẽ gộp lại.Tỉ lệ phân bố mana là 1 phần 105.Có đúng không?

Khoa nói thì có vẻ như muốn hỏi nhưng thật ra rằng nó biết thật sự lời nói của nó là chính xác tuyệt đối.Việc luyện viết bảng chữ cái cũng không có vẻ như vô dụng.Vì khi Khoa trải qua nhiều lần viết nó đã cảm nhận được có một mối liên kết nào đó trong những cái chữ nó đã viết ra.Từ đó Khoa đã nâng cao thiên phú của nó lên rất nhanh.

Còn riêng Long thì chỉ nhếch vai một cái.Vì Long muốn xem nhiều thực hành hơn là lý thuyết.Với lại nó cũng không quá ngạc nhiên vì nó đã nhận thấy thiên phú của Khoa ngay từ lúc đầu rồi.

Khoa nhìn hành động đó cũng biết Long muốn gì.Nên nó cầm bút lên rồi tìm một góc trống để vẽ.

Những đường nét đầu tiên của Khoa cực nhanh còn chính xác hay không thì chỉ có Long mới nhìn rõ.Với cái yêu cầu một giây 20 nét thì chữ này đối với Khoa chưa quá 30 giây thì nó đã hoàn thành.

Vừa viết xong Khoa liền lấy một góc nhỏ gần chữ đó để ký tên lên.Vì trong Tri Nhân tộc việc ký tên cũng đồng nghĩa với việc đánh dấu tác phẩm đó là do ai làm ra.

Ngay sau đó Khoa đưa tay trước chữ đó rồi nói:

-Mở!

Vừa nói xong lập tức từng đường nét trong chữ như được ánh nắng chiếu vào.Chúng trở nên tỏa sáng rồi khi toàn bộ nét chữ đều sáng thì Khoa nắm bàn tay đang giờ trước chữ lại.

Ngay lập tức thứ chữ đó như tan vào mặt đất.Một nguồn năng lượng xuất hiện dưới mặt đất chảy như dòng nước lan đến các thiết bị đồ dùng đang bị hư hỏng.Và như thế chỉ trong chốc lát toàn bộ thiết bị đều trở lại về ban đầu không còn bị hư hại.Một sức mạnh thần kỳ khiến cho Nhỏ Hoa thấy mình bị thua kém.

-Khoa nhìn thấy thành quả của mình mà nhìn vào Long với vẻ muốn được khen thưởng.

Long cũng không quá vội mà lặn xe từ từ đến cái chữ.Chưa được 2 giây nó liền quay sang Khoa mà nói:

-Mày viết sai 50 nét bằng chứng là ở đây vẫn còn dư lại một số nét viết.Phân bố mana sai tỉ lệ,từ 1 trên 105 thành 1 trên 40.Ngoài ra một số nét đúng thì nó lại thiếu đi chiều sâu khiến cho chữ không thực hiện được hết tác dụng.

-Chiều sâu?Ý mày là sao?

Khoa nghe nhận xét cảm thấy Long đúng nhưng nó lại không hiểu hàm ý của câu nói cuối của Long.

Long nghe thấy cũng không giải thích mà chỉ nói:

-Mày phải tự lĩnh ngộ được ý nghĩa của câu tao nói.Có như thế mày mới trở nên mạnh mẽ.Ngoài ra hướng đi tốt nhất dành cho mày là việc nghiên cứu chữ tao vừa cho này.

Khoa nghe thế cũng không có bức xúc vì mà tiếp tục đi vào công việc nghiên cứu.Nhỏ Hoa vẫn chưa hài lòng với thành quả hiện tại nên cũng bù đầu luyện tập.Long thì đi lên hầm ra ngoài hóng mát.Sẵn tiện mua vài món cho hai đứa kia.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Chữa bệnh

Lẹp bẹp....Lẹp bẹp.....Tiếng bánh xe lăn của Long trên đường nhựa.Long đang trên đường đến cửa hàng tạp hóa gần trường để mua ít đồ cho hai đứa ở trường.Bản thân Long vốn dĩ không hào phóng đến thế đâu.Chi vì mấy tuần nay Long ăn uống xin hoạt đều được thầy hiệu trưởng chỉ trả nên tiền trợ cấp từ tổ chức bí ẩn đang có kha khá.

Đi đến trước cửa hàng tạp hóa nhưng đầu lòng làm sao khi cánh cửa lại là cửa mở không phải cửa tự động.Long không thể tự mở cửa được một mình nên cứ lầy quây mắc kẹt ở cổng ra vào.Nhân viên thanh toán gần đó thấy thế liền chạy ra mở cửa và thân thiện chào:

-Xin chào quý khách!Ủa!

-Ủa?

Cả hai người gặp mặt nhau liền quen biết nhau.Người Long gặp không quá xa lạ đó chính là Khương.

Khương lúc này còn kinh hãi hơn cả Long khi nhìn thấy thằng đã làm cho cuộc đời nó gần như đổ bể đang ngồi xe lăn trước mặt mình.

Sau một lúc lâu khi Long dạo trong cửa hàng thì nhìn thấy tên Khương đối ca trực.Thì nó thờ phào nhẹ nhõm rồi thông thả mua sắm.Vì ngày mai là chủ nhật nên Long cũng không quá gấp gáp.Thế là sau hai tiếng nó mới mua xong đồ.

Thanh toán xong Long từ tốn lăn xe về nhà.Vừa đi vừa ngắm trăng,ngắm sao rồi lại nhìn xuống đất.Long cảm thấy mình bây giờ giống như những người tàn tật hằng ngày đi mưu sinh kiếm sống bằng nghề bán vé số.Cái rồi nó lại tự hỏi không biết những người như bọn họ trong thời đại này sẽ làm gì.

Suy nghĩ đủ thứ trên đời thì nó từ khi nào không biết mình đã đi lạc vào một ngõ hẻm.Trước mặt nó là một thân hình ủ rũ đang ngồi gục cạnh bờ tường.Long thì tính lướt qua cho mau nhưng khi nhìn kỹ thì nó thấy đây không ai khác đó chính là Khương.

Cơ thể hẳn bị bầm tím thậm chí có các vết thương đã bị đổ máu nhiều đến mức chúng đã khô lại và tạo thành vảy.Long thấy vậy liền hoảng loạn.Nâng Khương lên rồi đưa hẳn về trường.Vì hôm nay có cô y tế ở lại nên nó tính nhờ cô chữa trị thằng Khương.

Khi vừa về đến trường thằng Long càng vội vã khi người thằng Khương bắt đầu phát nhiệt gây sốt.Long vội vã dùng hết sức lăn đến phòng y tế ngay lập tức.Vừa đến phòng Long liền đặt thằng Khương lên trên giường cho cô y tế chữa trị.

Cô y tế lúc này thì đang ngủ nhưng khi thấy Long mang thằng Khương về thì cô ấy đã tỉnh táo để dốc lực chữa trị.

Cô ta đưa hai tay lên trước người Khương một nguồn ánh sáng màu xanh lục mờ ảo xuất hiện.Cơ thể Khương cũng dần hồi phục.Nhưng khi được nửa chừng thì cô y tế đã dừng lại vì lượng mana của cô ta đã cạn kiệt.

Long nhìn thế cũng nghĩ chắc nhiều đây cũng đã đủ làm cho Khương bình phục.Nhưng chỉ trong tích tắc nhiệt độ của thằng Khương lại phát hỏa từ 39 độ lên 42 độ.Với tình trạng này mà không chữa trị là Khương sẽ chết.

Cô y tế bắt đầu thử đặt tay lên lại người của Khương để giúp nó chữa trị nhưng mọi thứ cô ta cố gắng đều vô ích.Long từ ngoài nhìn mà trong lòng nao nức liền đặt tay của mình lên người của cô y tế để truyền mana.

Cô y tế thì chỉ nghĩ rằng là thằng Long chỉ muốn giúp mình nhưng cô ta lại không đánh giá cao một đứa con nít thì có bao nhiêu mana để giúp đỡ.

Nhưng sự thật lại khiến cô ta không ngờ được.Ngay khi vừa đặt tay lên người thì cô ta đã cảm nhận được một nguồn năng lượng khổng lồ đang tuôn trào trong cơ thể.Nhưng không vì đó mà cô ấy quên đi trọng trách của mình là phải chữa bệnh cho Khương.Và sau 3 tiếng đồng hồ Khương đã qua cơn nguy kịch.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Em sẽ giúp anh có sức mạnh

Sáng hôm sau, thằng Khương tỉnh dậy cả cơ thể mang đến nó một cảm giác đau nhức cùng cực. Dù bản thân nó đã trị hết vết thương nhưng nó phải nhận một cái giá khác để đánh đổi. Vì bản thân thế giới này hoạt động theo một quy tắc vay và trả.

Thằng Khương cố gượng dậy để xem mình đang ở đâu. Long lúc này đang ngồi xe lăn bên cạnh thấy Khương tỉnh dậy Long liền hỏi thăm:

-Anh thấy trong người sao rồi!

Thằng Khương nghe thế liền hét lên:

-Mày làm tao ra nông nổi như vậy mà còn bày đặt hỏi thăm! Thằng đạo đức giả!

Long nghe thế cũng không lấy cảm thấy bực mà lại khó hiểu nên hỏi:

-Anh nói vậy là sao?

Thằng Khương lúc này lấy lại điềm tĩnh rồi nói:

-Vi chính mày mà tao bị chị Thuýết giáng chức tao rồi kể từ đó mấy đứa đàn em dưới trướng coi tao không ra gì. Hôm qua tụi nó đánh hội đồng tao là vì muốn cướp chức đại ca khối 10. Giờ thì tao mất hết mọi thứ tốt đẹp trong cuộc đời tao rồi.

Long nghe thấy cũng phần nào đồng cảm phần nào. Vì chính bản thân nó cũng từng mất đi quá nhiều thứ nhưng khi out game xuất hiện cuộc đời Long đã thay đổi. Nó đã có lý do để tiếp tục phấn đấu. Và giờ đây nó đã có những người bạn tốt những người yêu thương mình. Dù không nhiều nhưng vừa đủ đối với Long.

Vi thế bây giờ nó muốn truyền đạt ý nghĩ này cho Khương:

-Nếu anh đã mất hết tất cả vậy thì anh hãy gầy dựng lại nó. Thế giới bây giờ sức mạnh là quan trọng vậy thì anh hãy trở nên thật mạnh để chứng minh bản thân mình.

Nghe thấy lời khuyên của Long, Khương cảm thấy trong lòng đang thôi thúc bản thân trở nên mạnh mẽ, một nguồn năng lượng tuổi trẻ trong Khương đang dâng trào:

-Em nói đúng! Anh sẽ trở nên mạnh mẽ để chứng minh bản thân mình với mọi người. Anh sẽ trở thành một Khiển Tổ sư hệ Hỏa mạnh nhất trên đời!

Long nghe thấy Khương có ý chí nó hẳn rất ủng hộ nhưng khi nghe đến Khiển Tổ sư hệ Hỏa khiến nó phải dừng lại để nói với Khương:

-Khoan khoan đã! Anh vừa nói là Khiển Tổ sư?

-Đúng! Có gì sao?

-Em mana thuộc tính của anh là màu xám

-Ừ thì đúng nhưng có vẻ anh là người đầu tiên có mana màu xám nên không ai biết nghề thích hợp. Nên anh đành phải tự lực chọn nghề rè mà mạnh. Hỏa hình sư thì phải có Hồn thạch tốt nhưng giá thị trường thì quá mắc.

Sát thủ thì phải có vũ khí mạnh với lại nghề này phải có thầy tốt để chỉ dạy. Nhưng giá thuê thầy còn mắc gấp mấy lần mua vũ khí.

Pháp sư thì lại phải có thời gian để gia tăng mana nhưng thời gian học anh còn phải dồn cùng với thời gian làm ca đêm bởi vậy anh không có thời gian.

Vậy nên nghề Khiển Tổ sư là tốt nhất. Nó vừa mạnh vừa dễ nâng cao thực lực. Nhưng dù vậy anh cũng phải bỏ ra một số vốn rất lớn để ký hiệp ước với Hỏa Thần.

Long nghe Khương giải thích mà chỉ muốn đập vào đầu hắn một cái. Thế trạng hiếm gặp vạn người không lấy một người. Vi thế Long lúc này phải chỉnh hướng đi cho Khương trước khi quá muộn:

-Anh bỏ bao nhiêu tiền để ký hiệp ước với Hỏa Thần?

-10 Triệu

-10 Triệu? Anh bỏ một số tiền quá lớn chỉ để ký hiệp ước dỏm sao?

-Dòm?Em nói gì vậy?

-Haiz...Khiến Tổ sư hệ Hỏa không thể bị sót hoặc bỏng nhẹ.Nhưng đèm qua anh lại phát sốt.

-Akm.....Hèn chi mấy tuần qua anh không xài được chiêu lửa nào.Má nó bị lửa đau thiệt.

Vốn dĩ số tiền đó Khương dự định sẽ tiết kiệm để khi tốt nghiệp trở thành mạo hiểm giả.Nó sẽ lấy số tiền đó để sửa chữa trang bị thật tốt.Nhưng hiện tại nó lại quá trẻ người non dạ dùng hết số tiền tích góp từ bao năm tháng làm thêm để tiêu hết vào việc vô nghĩa này.

Nhưng Long nghĩ đây cũng là một va chạm cuộc đời là một bài học dành cho Khương Long lúc này bỗng dưng nghiêm túc mà hỏi Khương:

-Anh có muốn trở nên mạnh mẽ không?

Khương trả lời với vẻ buồn bã.:

-Muốn thì muốn đó nhưng anh đã mất trắng hết rồi.Thôi bỏ đi

Long lần này khuôn mặt lộ vẻ nghiêm túc mà hỏi:

-Anh có muốn trở nên mạnh mẽ không?

Thấy vẻ nghiêm túc của Long Khương cũng thật lòng trả lời:

-Có!Anh thật sự có!

-Vậy đi theo em

Nói xong Long lặn xe ra dẫn Khương đi đến một nơi mà chỉ có tác giả mới biết.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Khai nhãn

Long lúc này đang dẫn Khương đến một khu nghỉ trang. Vừa đến trước cổng một nguồn khí lạnh bay nhẹ qua hai người bọn họ khiến Khương lạnh xương sống.Còn riêng Long thì vẫn thản nhiên vì nó đã nhiều lần xuống Ma ngục để tìm kiếm Ma long chứng kiến biết bao linh hồn ở đó.

Khương lúc này rùng mình vỗ vai Long nói:

-Dẫn tới đây chi vậy?Thấy ghê quá...

Dù trời đang 10 giờ sáng nhưng đối với Khương một người khá là sợ ma nên khi đến khu nghỉ trang này là một cái gì đó quá đáng sợ.

Long lúc này thì thờ dài không nói gì.Mà chỉ lẩn lạng lặn xe đi vào trong khu nghỉ trang.Khương lúc này sợ hãi chạy theo.Đi được một lúc Long chấp tay xá vài cái rồi cuối người xuống đất nắm lên một nhúm đất bùn.Đưa lên cho Khương rồi nói:

-Anh truyền mana vào trong đây rồi chét vào hai mắt của anh.

Khương nghe thấy liền nói:

-Để làm gì chứ?

-Anh nói muốn có sức mạnh.Vậy chét thứ này vào mắt đi.

Khương nghe xong liền lấy đồng bùn trên tay Long lên.Hắn dùng mana truyền vào đồng bùn.Rồi đột nhiên sinh ra biến hóa.Thứ bùn đất trên tay Khương sau khi được đưa mana vào thì nó liền biến thành sáp màu đỏ.

Nhìn thấy thế Khương nhìn xuống Long rồi lấy can đảm dùng tay quệt hai vệt màu đỏ lên cả hai mí mắt.Khương lúc này không khác này Naruto trong trạng thái tiên nhân.

Khương lúc này nhìn xung quanh hẳn cảm thấy có thứ gì đó đang dần hiện ra.Sau một lúc khi Khương đã nhìn thấy rõ những thứ xung quanh đó là gì.Thì ngay lúc đó Khương cũng hét hoảng mà bỏ chạy ngay lập tức.Long nhìn thấy thế liền cười nhẹ rồi đi theo Khương.

Khurong lúc này ngồi co rúm tại một khoản cỏ trống. Hắn đưa cả người vào trong chiếc áo thun xám màu mà run cầm cập. Long lúc này nhìn thấy mà tội cho Khurong.

-Anh thấy thế nào?

Khurong nghe thấy mà co rúm nói chuyện lắp bắp chữ có chữ không:

-Cái thứ.....chết vô mắt anh.....là gì.....mà..... như ma?:

Long nghe xong cũng phải mất một lúc để dịch ra ý nghĩ trong câu nói để trả lời:

-Ừ thì đó là ma mà.

-Maaaaaa.....Hả.

Nghe xong câu trả lời mà Khurong lúc này điên điên dại dại lấy nước trong miệng mà lao trên hai mí mắt. Long nhìn thấy mà không nghĩ rằng tên Khurong này lại sợ ma đến thế.

-Anh có lao cũng không được đâu.

-Là sao?

Khurong nghe câu nói của Long mà tâm hồn như trống rỗng vì sợ hãi.

-Bản thân anh sở hữu mana màu xám. Đó là màu được phối từ màu trắng và màu đen đại diện cho cả Âm và Dương. Màu xám thì nằm ở giữa có nghĩ là anh có thể giao tiếp được với cả Âm và Dương.

Bằng cách chết thứ sáp đồ vào mắt anh đã khai được con mắt thứ nhất: Âm Dương nhãn.

Khurong nghe thấy Long nói mà sinh ra nghi vấn:

-Vậy tại sao trên thế giới này chỉ có mình anh mới sở hữu thứ quái quỷ này?

Long nghe thấy liền cảm thấy thất vọng nói:

-Anh nên mừng là đàng khác. Vì ngay cả trong OP cũng không có một ai sở hữu được nguồn mana này đâu. Chỉ có trong những sách cổ trong OP mới đề cập đến một nhân vật sở hữu khả năng này đó là: Thần Hồn Tiên Đế.

Ông ta là người có khả năng giao tiếp với cả Âm và Dương rồi từ đó bao nhiêu tri thức đã thất truyền đều được ông ta tiếp nhận. Một đời vang danh cùng các Tiên Đế. Nhưng đến cuối đời ông ta vẫn không tìm được một môn đồ nào có khả năng như ông ta cả.

Vì thế nên ngay khi em nhìn thấy anh sở hữu thứ mana độc nhất này thì em đã ngay lập tức nghĩ đến viễn cảnh một ngày nào đó anh sẽ chiến đấu với em một trận long trời lở đất. Em rất là mong đợi ngày đó xảy ra!

Nhưng em đã nhầm ngay khi đã bắt đầu anh liền để nỗi sợ găm nhám khiến anh chán ghét thứ quý giá mà anh đang có. Em thật sự rất thất vọng.

Khurong nghe thấy liền đứng dậy đi đến Long đặt hai tay lên vai nó rồi nói:

-Anh xin lỗi! Tha thứ cho anh nhé.

Long nghe thấy liền siêu lòng dẫn Khurong lại đến khu nghĩa trang. Đứng ở khu nghĩa trang Khurong vẫn không ngừng rung rẩy nhưng được Long nắm tay trấn an cũng đã khiến hắn cảm thấy bình tĩnh.

Long lúc này nói một cách điềm đạm nhưng cũng đầy sự nguy hiểm:

-Anh hãy dùng đôi mắt nhìn thật kỹ vào từng linh hồn ở đây từ góc tốt ngọn anh phải nhìn thật kỹ.

Khurong nghe thấy mà sợ hãi khi nghe rằng mình phải nhìn đồng linh hồn kinh dị này. Nhưng sau một lúc Khurong cũng cảm thấy quen dần vì những linh hồn này không có tác động gì nhiều đến Khurong.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Cảm ơn

Đã 10 tiếng kể từ khi Khurong được khai nhãn. Hấn vẫn đang nhìn vào các linh hồn ở khu nghỉ trang. Lúc đầu hấn không hiểu việc nhìn vào các bóng trắng có ích gì. Nhưng khi Khurong tập trung nhìn thì hấn đã trông thấy được hình hài thật sự của các linh hồn. Không còn là các bóng trắng không có hình dạng khuôn mặt.

Lúc này đã 11 giờ đêm Khurong bây giờ đã nhìn rõ được hình ảnh của các linh hồn. Long lúc này thì bỏ Khurong ở lại để đi mua một ít bánh trái.

Khi Long vừa về Khurong liền nhảy lên một cái rồi chạy nấp vào một ngôi mộ. Long nhìn thấy liền thắc mắc hỏi:

-Sao vậy?

Khurong lúc này đang rất sợ hãi co rúm cạnh ngôi mộ, linh hồn của ngôi mộ đó cũng chui rút vào trong ngôi mộ sợ hãi cùng Khurong. Phải mất một lúc lâu hấn mới trả lời:

-Sau lưng em có một linh hồn màu đỏ trông rất quái dị. Và nó đang tỏa ra loại sát khí kinh khủng.

Long nghe thấy cũng không nói gì. Bản thân nó cũng biết đi ra đường trong khoảng thời gian này là rất dễ dẫn các linh hồn dữ tợn đi theo.

Các linh hồn này mang trong mình nhiều uất ức không thể giải quyết lúc còn sống. Nên khi chết đi toàn phần linh hồn bị mắc kẹt lại ở thế giới này. Họ sẽ đi theo những người mà họ thấy phù hợp. Để nhờ giúp đỡ hoặc là quấy phá nhưng năng hơn là hại cho những người đó chết.

Long lúc này từ tốn lấy trong túi đồ vừa mua xong một lư hương và một đồng bát đĩa mà nó mượn được từ người trông coi khu nghỉ trang này, một cái bật lửa, một bó nhang, 5 túi bánh kẹo và hơn một chục giấy tiền vàng bạc quần áo dụng cụ bằng giấy các loại.

Long đặt lư hương xuống đất. Sau đó nó lột bó nhang chia ra làm 3 phần. Tiếp theo đó Long lột năm túi bánh kẹo chia đều cho mỗi bát đĩa. Sau đó Long lấy một phần nhang đốt lên lúc này nó nói lớn:

-Anh Khurong ơi! Lại phụ em đưa mỗi cây nhang với một bát đĩa đến mỗi ngôi mộ. Sáng giờ mình làm phiền mọi người ở đây rồi nên mình phải đáp lễ. Con xin lỗi mọi người là con không có không thể mua được thứ gì tốt nên hôm nay con cúng trước vài thứ bánh kẹo. Sau này con có tiền co sẽ cúng những thứ tốt hơn.

Các linh hồn ở đây là một phần linh hồn được lưu lại ở kiếp này để phù hộ cho các thế hệ trong dòng họ. Toàn bộ bọn họ khi nghe thấy Long nói như vậy họ đều gật đầu đánh giá tốt về Long.

Khurong lúc này thì nghe theo lời Long mà đi đưa mỗi nén nhang và một bát đĩa bánh kẹo đến mỗi ngôi mộ. Nhưng hấn vẫn không tài nào dám nhìn thẳng vào Long hay nói đúng hơn là hấn không dám nhìn vào cái linh hồn sau lưng Long.

Cái linh hồn này nhìn thì méo mó dị dạng rất kinh khủng. Toàn bộ thân thể thì trần trụi nhìn rất kỳ dị. Tên này nhìn thấy các linh hồn khác được hai tên này cúng đồ ăn khiến cho hấn cảm thấy ghen tị. Lập tức một luồng sát khí tuôn ra hấn định lao đến bóp cổ Long.

Thì lập tức lúc này Long kêu lên:

-Tên họ!

Tên linh hồn này nghe thấy liền khựng lại rồi ừ à ừ ập trả lời:

-Phạm Văn Tiến....

Long đợi một lúc kêu lên:

-Khurong!

Khurong nghe thấy liền biết làm gì liền nói:

-Phạm Văn Tiến!

Long nghe thấy liền cầm bút viết vào đồng quần áo bằng giấy. Viết xong nó liền nói tiếp:

-Tuổi! Ngày tháng năm sinh

Tên linh hồn trả lời:

-58.1/4/1952

Khurong nghe thấy liền nói lại cho Long nghe:

-58 tuổi.Sinh này 1 tháng 4 năm 1952.

Long nghe xong liền viết lên quần áo.Rồi tiếp tục Long lại hỏi tiếp:

-Lý do chết!

-Nổ bom

-Nổ Bom!

Long nghe thấy liền viết lên.Sau đó nó dùng bật lửa đốt cháy đồng quần áo bằng giấy.Ngon lửa xuất phát từ phía bật lửa lan ra trên đồng quần áo.Đối với Long ngọn lửa ấy chỉ đơn giản là ngọn lửa.Nhưng đối với Khương khi hắn trông thấy đồng quần áo bị đốt.Thì hắn nhìn thấy một vầng sáng màu vàng mang đồng quần áo bị thiêu cháy lan đến người tên linh hồn.

Tên linh hồn đang trần truồng thì được sự biến hóa làm cho hắn được khoát trên người một bộ vest rất ra dáng.

Tên linh hồn lúc này cảm thấy cảm kích liền nói:

-Cảm ơn.

Sau đó biến mất đi.Khương lúc này nhìn thấy cũng nhẹ người mà tiếp tục công việc.Cứ thế mãi đến 5 giờ sáng cả hai người bọn họ mới về lại trường.Vừa đến phòng y tế cả hai liền nằm gục xuống ngủ vì kiệt sức.Nhỏ Hoa lúc này nhìn thấy hai người họ mà chỉ biết lắc đầu chắc lưỡi rồi đưa hai người họ lên giường bệnh nằm.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Vô tình vào dungeon

Khi Long và Khương tỉnh dậy sau chuyến đi tới nghĩa trang thì trời hôm nay đã tốt.Cả hai người bọn họ lúc này đang rất đói bụng vì cả ngày hôm nay chưa có gì ăn.Họ đang tính đi kiếm chỗ nào để ăn thì Nhỏ Hoa và thằng Khoa bước ra từ trong hầm trú ẩn.

Hai đứa nó nhìn thấy thằng Khương liền làm hai đứa nó cảm thấy bối rối.Vì việc trường có hầm trú ẩn chỉ có duy nhất ba đứa nó và thầy hiệu trưởng mới biết.Bây giờ lại có thêm thằng Khương biết.Nếu lỡ thằng này tiết lộ bí mật này cho toàn trường nghe thì coi như sẽ có một sự tranh giành rất lớn.

Long nhìn thấy biểu cảm bối rối của hai đứa nó liền hiểu ý nói lên:

-Không cần lo tao đã cho anh Khương vào chung nhóm với tụi mình rồi yên tâm đi.

Hai đứa nó nghe thấy cũng yên tâm phần nào.Bản thân hai đứa nó biết những việc Long quyết định luôn mang một ý đồ.Nên cả hai đứa nó đều không ý kiến gì về những việc làm của Long.

-Cả bốn đứa đều tụ họp ở đây rồi.

Một tiếng nói trầm vang lên từ phía cánh cửa đang dần mở ra.

-Em chào thầy hiệu trưởng!

Cả bốn đứa nó đều đồng chào thầy.

-Chào mấy đứa.Thầy có mang cho các em mấy món ăn này.

Người thầy phát ra một chất giọng trầm ngâm làm cho người nghe cảm thấy âm lòng đang đưa từng bịch đồ ăn cho bốn người bọn họ.

Ngay khi đưa xong ông ấy dặn nói:

-Mấy đứa ăn xong rồi ngủ sớm ngày mai còn đi học nữa đó.Vậy nhé thầy đi đây

Nói xong ông ấy đứng dậy đi ra khỏi phòng để lại 4 người thiếu niên.

Cả nhóm bọn họ sau khi ăn xong những món ăn của thầy hiệu trưởng thì ai nấy đều chọn một góc để ngủ.Nhỏ Hoa thì chọn chiếc giường nằm góc tối bên trong cùng căn phòng.Thằng Long thì chọn chiếc giường đối diện Nhỏ Hoa.Thằng Khương thì là người mới nên có hơi ngại nên chỉ dám chọn góc bàn y tế để ngủ.Còn thằng Khoa thì đơn độc chọn một chiếc giường nằm cách biệt với mọi người để ngủ.

Nhưng cả đám đều nằm nhưng không thể ngủ. Thăng Long ngó dòm xem đồng hồ thì thấy thời gian bây giờ đang chỉ 7h xong rồi quay lại nằm ngủ. Lần lượt như thế Nhỏ Hoa xong đến thằng Khoa. Nhưng riêng thằng Khương thì khác. Hắn đã nhìn chăm chăm vào chiếc đồng hồ từ lúc cả nhóm đang cố gắng ngủ.

Sau một lúc lâu thằng Khoa lên tiếng:

-Mọi người ngủ được không?

-Không!

Cả ba người kia nghe thấy liền trả lời đồng thanh. Trong tâm trí bọn họ đều cảm ơn rằng sự khó chịu này đã kết thúc.

Thằng Khoa lúc này khi nghe thấy câu trả lời liền nói tiếp:

-Long. Mà đã kể cho anh Khương về nhóm Thiên Long của chúng ta chưa?

Long nghe thấy liền ồ lên một cái rồi nói:

-Quên mất. Anh Khương anh có muốn gia nhập nhóm Thiên Long của chúng em không?

Thằng Khương không ngần ngại mà trả lời:

-Tất nhiên là có.

-Vậy thì chúng ta phải tổ chức tiệc để chào mừng người mới.

Nhỏ Hoa lúc này đưa ra ý kiến liền làm cho cả nhóm sôi động mà đi ra khỏi giường để làm tiệc.

Nhỏ Hoa lúc này như một thủ lĩnh điều động ba người kia làm việc:

-Hiện tại làm tiệc thì chỉ đến độ 12h là kết thúc vì ngày mai chúng ta còn phải đi học nên bây giờ chúng ta chỉ có thể mua mấy món ăn nhẹ thôi.

Nghe thế cả ba người họ liền biết phải mua gì họ liền rời khỏi trường để đi mua đồ. Còn riêng Nhỏ Hoa thì ở lại phòng y tế một mình để đợi.

Một lúc sau trong bóng đêm một hình dáng đang đi ra tiếng đến Nhỏ Hoa.

Nhận thấy có sự xuất hiện đó Nhỏ Hoa liền nói:

-Đừng có mà giờ trò.

Bóng đen đó nghe thế liền nói:

-Đúng là chị đại. Cái gì cũng biết.

Nhỏ Hoa lúc này tỏ ra lạnh lùng đến bất thường trả lời:

-Tốt nhất là mày đừng có thái độ đùa giỡn đấy!

Bóng đen kia nghe thấy liền sợ hãi công người trả lời:

-Dạ vâng em hiểu rồi.

Một lúc lâu sau bóng đen này nói tiếp:

-Chị này!Chị có thật sự yêu tên Long đó không?

Vừa dứt câu liền xuất hiện một tấn sát khí đến từ Hoa tuôn ra như lũ làm những tấm kính cửa sổ lân cận bị vỡ vụn. Riêng tên kia thì chưa kịp sợ hãi liền bị Nhỏ Hoa bay đến bóp cổ rồi đe dọa.

-May cho mày là xung quanh đây vẫn có người dân sinh sống nếu không thì ta sẽ giết mày ngay chỗ này!Liệu hồn mà cảm miệng lại.

Bóng đen bị Nhỏ Hoa bóp chặt cổ gần như sắp chết thì được thả ra. Tên này vì quá sợ hãi mà ngã quỵ, cả người xuống đất thoi thóp thở nhẹ lấy khí. Nhỏ Hoa không thèm đếm xỉa tốt mà quay lại chỗ giường nằm đợi. Một lúc sau bóng đen đó cũng biến mất trong bóng đêm.

Riêng ba người Khương Khoa Long lúc này đang trở về sau chuyến mua đồ. Trên tay ba người họ đầy những bịch đồ ăn nào là snack, nước ngọt, thịt đông lạnh, bia.

Cả ba người đang vừa đi vừa nói chuyện vui về thi họ khi để ý đến không gian họ đang ở có sự thay đổi kỳ lạ thì Long liền nói:

-Không tin là tụi mình đi vào dungeon trong lúc đang nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Xém chết

-Giờ phải làm sao?

Thằng Khoa hét lên hốt hoảng.

Cả ba người Long Khoa Khương trong lúc đi về trường thì đi nhầm vào trong dungeon này.

Thằng Khoa đang rất hoảng loạn vì bản thân nó chưa sẵn sàng cho việc bước vào dungeon. Riêng Long và Khương thì chuyện này cũng không quá to tát.

Đối với Long thì nó đã từng đi vào dungeon một lần nên vào một lần nữa cũng chẳng sao. Còn riêng thằng Khương thì nó chỉ sợ mỗi ma chứ những thứ này đều không là gì.

Thằng Khoa lúc này thì đang rất hoảng loạn nhưng Long lại không để tâm đến mà quay sang Khương hỏi:

-Anh có nhìn thấy gì không?

Thằng Khương sau một lúc im lặng liền trả lời:

-Có. Những linh hồn màu đỏ mang những trang phục y như trò OP.

Long lúc này liền phân nào xác nhận được rằng các dungeon này đều được đặt ở một thế giới khác. Một thế giới như trong OP. Nhưng chưa Long chưa kịp suy nghĩ thấu đáo thì một con trâu đen lao đến như điên xông vào 2 người bọn họ.

Long thì đang ngồi xe lăn mọi việc làm đều thua người bình thường. Khương thì chỉ được khai nhãn chưa có một thứ sức mạnh nào. Cả hai người bọn họ gần như không còn tự vệ. Nhưng Khoa thì khác, bản thân nó có được khả năng viết chữ rất nhanh và nó đã sớm sáng tạo cho mình một số chữ hữu dụng. Nó bây giờ là người duy nhất có thể cứu cả đám nhưng tiếc là nó đang bị hoảng loạn.

“Thôi rồi số mình đã tận” Đó là ý nghĩ của Khương trong giây phút ngắn ngủi đó. Cả đám bọn họ lúc này chỉ còn biết nhắm mắt lại để không muốn chứng kiến mình bị con trâu đen húc chết.

Sột.... Một tiếng xuyên thịt vang lên làm Long Khoa Khương gợn da gà vì nghĩ mình đã bị húc. Nhưng khi họ mở mắt ra thì thật bất ngờ. Tiếng xuyên thịt đó xuất phát từ chính con trâu đen này. Và càng bất ngờ hơn là người làm việc này đó chính là Nhỏ Hoa.

Cả đám chưa kịp mừng thì Nhỏ Hoa đã dùng Âm Chảo tóm lấy cả 3 người bọn họ để trốn đi.

Đi đến một hang động nhỏ trên vách núi thì Hoa dừng lại đặt 3 người bọn họ xuống.

Thằng Khoa thì vẫn cứ hoảng loạn, run cầm cập theo sau là thằng Khương vì hắn vẫn đang bị dư chấn vụ hồi nãy. Chỉ có duy nhất thằng Long là con giữ được bình tĩnh.

-Tại sao em lại có mặt ở đây?

Nhỏ Hoa lúc này đang ngồi trên bờ thềm của vách núi ngược nhìn mọi vật ở dưới rồi trả lời:

-Em vào đây ngay không lâu sau khi ba người các anh đi mua đồ. Lúc đó theo em nhớ không nhầm là em cảm thấy mình đang có chút thời gian rảnh nên tranh thủ tập luyện hấp thu Âm thuộc tính nhưng không lâu sau đó em lại vô tình bị chuyển vào trong đây.

Còn cái Âm Chảo này là Skill em mới học được. Nhờ nó mà em có thể cứu được các anh.

Long nghe xong lời giải thích liền nằm xuống mà ngủ cùng với hai người còn lại. Còn Nhỏ Hoa thì khác, trong đầu nó đang nhớ tới viễn cảnh thật sự khi nó bị lôi vào dungeon.

Đó là lúc sau khi Nhỏ Hoa phóng thích đại lượng sát khí thì nó liền cảm thấy cơ thể có sự biến động bên tay có dấu ấn của Âm sư. Bản thân nó liền biết phải nắm bắt thời cơ tu luyện. Ngay lập tức nó ngồi tu luyện. Được một lúc lâu sau thì năng lượng Âm trong cơ thể nó đột nhiên sinh nở cực nhanh khiến

cho dấu ấn Âm sư lan ra bao phủ toàn bộ cách tay của nó.

Ngay lập tức tâm trí nó hoán cuồng một nhảy bay thẳng lên trời rồi vô tình nhảy đúng vào cách cổng dungeon. Bước vào dungeon tâm như điên cuồng Hoa đã tàn sát toàn bộ thứ nó nhìn thấy trước mắt. Phải sau một lúc thì nó mới bình tĩnh lại thì ngay lúc đó một con Hắc Ngưu đang trốn khỏi sự truy sát của Nhỏ Hoa vô tình lao về phía 3 người bạn Long.

Bằng toàn bộ tốc độ Nhỏ Hoa lao đến cứu ba người bạn họ rồi chạy đi đến hang động.

Lý do mà nó cứu ba người bạn Long không phải vì họ là bạn. Mà là vì trong lúc điên cuồng thì Nhỏ Hoa đã nhìn thấy được một phần ký ức. Một hình ảnh chấp chờn giữa nó và một người nào khác. Hình ảnh đó mang đến cho Hoa cảm giác quen thuộc.

Nó không biết người trong tâm trí nó là ai nhưng nó biết chắc rằng người này có dính liếu với thằng Long.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Chuẩn bị chiến đấu

Dungeon mà bạn Long đang ở gồm 10 tầng. Mỗi tầng sẽ có nhiều quái thú liên tục xuất hiện sau 24h bị tiêu diệt. Ở tầng thứ 5 và tầng thứ 10 sẽ có boss. Khi tiêu diệt boss sẽ rơi ra đồ và khi tiêu diệt boss ở tầng thứ 10 sẽ xuất hiện một cánh cổng đưa bạn họ trở về thế giới thực.

Quay lại lúc này, Long Khoa Khương và cả Hoa đang nằm ngủ say trong hang động. Dù trong này đang là trời sáng nhưng bạn họ vẫn sẽ cảm thấy buồn ngủ trong mấy giờ chính ngoài đời thực.

Cả bốn đứa nó đều không biết được chúng nó đang phải đối mặt với mỗi nguy hại đe dọa đến cả tính mạng bạn chúng.

Nơi bạn họ đang ở là một hang động. Hay nói đúng hơn là nơi này thuộc quyền sở hữu của quái thú có cấp độ 50. Và nó đang quay về sau chuyển đi săn thất bại. Rồi sẽ ra sao khi nó về nhà rồi nhìn thấy những con mồi đang ngủ say ngay nơi ở của mình?

Trở lại tại thằng Long, Khương lúc này đang có một giấc mơ kỳ lạ. Trong giấc mơ hắn đang bị kéo đến một đồi núi đầy cỏ xanh. Trước mắt nó là một cái cây cao đang nở rộ hoa ngay trên đỉnh của ngọn đồi cao nhất. Khương nhìn thấy như bị choáng ngợp nhưng khi hắn nhìn xuống dưới cây thì thấy có một ngôi mộ đang bị đầy rẫy lá cây khô che mắt.

Bằng lòng tôn kính Khương đi tới phủi sạch lá cây rồi chấp tay khấn vái xin phép được ở lại đây. Bất chợt một thứ ánh sáng phát ra xung quanh ngôi mộ.

Thứ ánh sáng đó dần một lớn hơn khiến Khương lóa mắt đến nỗi phải dùng hai tay để che lại. Trong thứ ánh sáng đó bước ra một bóng người cao lớn đi đến phía của Khương.

Đồng thời lúc đó con quái thú cũng đã về đến. Tiếng xài cách cũng đủ làm cho Long Hoa Khoa thức giấc nhưng chỉ riêng Khương là vẫn còn đang hôn mê.

3 người bạn họ khi bị tiếng động lạ làm thức tỉnh họ liền đi ra xem. Nói đúng hơn là chỉ có Nhỏ Hoa đi ra xem. Còn Long thì vẫn đang trong thời kỳ dưỡng sức nên không thể đi chuyển, Khoa thì đã không còn hoảng loạn nữa nhưng trong nó vẫn còn chút sợ hãi.

Nhỏ Hoa bước ra cửa hang, trước mắt nó là một đôi cánh mỗi bên to chừng 10m ở giữa là một thân hình đen đúa phủ toàn thân là những họa tiết màu đỏ.

Con quái thú đó khi nhìn thấy Hoa liền hướng mũi lao đến Nhỏ Hoa theo phản xạ dùng Âm Chảo để đẩy lực nhảy lên tránh cú đâm.

Cú đâm làm kinh động tới ngọn núi khiến cho những người ở trong hang biết có chuyện nguy. Long ngược ra nhìn thì thấy một con chim đen viền đỏ ngay lập tức trong miệng Long thốt lên: Sát Điều.

-Chúng ta phải trốn ngay. Con Sát Điều này không đơn giản đâu.

Vừa nói xong nó liền cố gắng đứng dậy đi đến chỗ Khương đang hôn mê. Nhưng dù có cố thì Long vẫn không thể đứng vững được mà ngã quỵ xuống.

-Khoa giúp tao gọi anh Khương tỉnh dậy! Chúng ta phải trốn đi ngay.

Khoa nghe thấy liền đi tới dùng tay lay Khương gọi hắn tỉnh. Nhưng khi vừa đến gần Khoa nhìn thấy vẻ mặt đỏ của Khương nó liền nghi ngờ rồi dùng tay chạm vào trán. Một sức nóng phát ra từ Khương khiến Khoa rút tay lại cực nhanh. Nó hướng về long rồi nói:

-Anh Khương bị sốt rồi. Trán anh ta nóng hổi hà

Long nghe thấy liền nói:

-Đỡ anh ấy dậy đến chỗ tao rồi lại đây để tao dạy mày chữ này.

Thằng Khoa nghe thấy liền thối má vì nó không hiểu đang lúc nguy cấp như thế này mà còn đòi học chữ.Nhưng Long là người làm việc có chủ đích nên khi thấy Khoa đang chần chừ nó liền hét lên:

-Nhanh lên chúng ta không có nhiều thời gian.

Khoa chưa bao giờ nhìn thấy Long nghiêm túc đến như vậy nên nó liền làm theo nhanh chóng.

Khoa vác Khương đến chỗ Long.Tiếp theo đó nó ngồi xuống để Long dạy chữ.Long lúc này dùng ngón chỏ chỉ thẳng vào giữ trán của Khoa.Ngay lập tức ánh mắt của Khoa sáng lên một vầng hào quang màu vàng.Một nguồn thông tin được đưa vào trong Khoa khiến nó cảm thấy như được khai thông.

Ngay sau đó Long rút bàn tay lại rồi nói:

-Mày hãy viết chữ Chuyển để đưa tất cả mọi người rời khỏi nơi này.Mạng sống của mọi người dựa vào mày đó.

Thằng Khoa nghe thấy liền run rẩy hơn bao giờ hết.Lấy trong người cây bút Long ra mà rung hơn cả bị động đất.Nhưng khi nó nhìn thấy ánh mắt mong đợi của Long và hình ảnh Nhỏ Hoa đang dùng mọi khả năng để chiến đấu với Sát Điều.Điều này đã khiến cho nó có thêm động lực để viết chữ.

Đúng là tiềm năng của con người chỉ bộc phát khi họ phải sinh tồn.Khoa lúc này đang dùng tốc độ nhanh hơn tất cả những thứ gì khác chỉ trong 10 giây nó đã có thể viết xong được kê cả việc ký tên.

Long nhìn thấy liền quay sang nhìn để xem xét.Sau một lúc nhanh nó liền nói;

-Viết sai ở chỗ này,này,này.Sửa lại mày lên!Chúng ta không thể nào sai sót được.

Thằng Khoa nghe thấy liền gấp rút sửa lại.Nếu việc viết chữ chỉ tốn 10 giây thì việc sửa lại tốn đến tận 5 phút.

Ngay khi Long cảm thấy hoàn hảo nó liền bảo Khoa truyền mana để khai mở năng lực.

Ngay khi thức chữ được khai mở một vòng tròn rộng khoảng 5 mét bao quanh Long Khương Khoa.Ngay lúc này Long quay sang Nhỏ Hoa đang dốc sức tấn công Sát Điều mà hết lớn:

-Hoa!!!!!!!!!!!!!!

Nhưng nó nào nghe thấy.Long lúc này dùng toàn bộ sức mạnh cơ bắp còn sót lại để khởi động Skill thần tốc bộ pháp.Di chuyển cực nhanh đến Nhỏ Hoa rồi ngay lập tức ôm Hoa trở về vòng tròn.

Ngay lúc đó trong vòng 1 giây cả bốn người bọn họ đều đã an toàn trong vòng tròn rồi được dịch chuyển đến một hang động cạnh một bờ suối.

Khoa lúc này thở phào nhẹ nhõm:

-Tốt quá thoát chết rồi.

-Chưa xong đâu!Nó đang đi theo chúng ta rất rất nhanh.Chuẩn bị chiến đấu đi.

Long nói rất nghiêm túc để chứng tỏ mức độ nghiêm trọng của sự việc này.

p/s:Sắp hết phần 1 rồi.Nên mọi người hãy ủng hộ những chương cuối cùng.Cảm ơn mọi người đã cùng đồng hành với mình trong gần suốt mùa hè ^-^!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Đây là quái vật được tác buff nhiều nhất từ trước tới giờ

Sát Điều!Một loài quái thú đặc biệt với khả năng mạnh lên nhờ giết chóc.Chúng luôn xác định con mồi làm suy yếu chúng rồi phun một loại mùi đặc biệt mà chỉ riêng nó mới ngửi thấy.

Mỗi lần giết chết một con mồi lập tức một chấm đỏ nhỏ xuất hiện trên người nó.10 000 dấu chấm đỏ được kết tụ lại thành 1 vết màu đỏ.Mỗi một vết đỏ

gia tăng lên 10 điểm chỉ số và tầm ngửi mùi của chúng gia tăng thêm 10 mét.

Con Sát Điều mà Long nhìn thấy có tổng cộng trên dưới một nghìn vết đỏ. Chính vì thế mà Long lúc này đang ra lệnh cho mọi người trong nhóm bố trí bẫy.

Khoa lúc này ra sức viết thật nhiều chữ Nổ xung quanh hang động. Nhỏ Hoa thì đang được Long truyền dạy mọi thứ sức mạnh của Âm sư kể cả sức mạnh cấm. Vì lúc này tính mạng của mọi người đều bị đe dọa nếu không dùng hết sức của mọi người thì kiểu gì cả đám cũng chết.

Riêng thằng Khương thì đang nằm trong hang động. Bản thân hắn vẫn đang bị hôn mê cả người thì nóng lên như lửa thiêu. Còn trong tâm trí nó thì hỗn tạp mọi thứ rất rối mù.

Còn Long thì có thể nói chỉ có thể đứng xem trận đánh này. Nó chẳng thể tham chiến với cơ thể tàn tạ này chỉ tổ làm vướng chân người khác.

-Long ơi xong rồi!

Từ phía cửa hang Khoa hét lên thông báo đã hoàn thành nhiệm vụ.

-Tốt! Mau lại đây viết chữ lên người Nhỏ Hoa. Chúng ta phải cố gắng hết sức trong bước chuẩn bị này.

Long lúc này đang cố gắng hồi thức mọi người vì nó đã cảm nhận được sát khí của Sát Điều đang đến gần.

Đây có thể nói là lần đầu tiên nó chuẩn bị rất kỹ lưỡng. Sau từ lần nó giăng bẫy phục kích Cổ Long. Dù lần đó nó đã thất bại và phải chết oan uổng mất hết mọi công sức. Nhưng lần này thì khác, nó sẽ quyết tâm thực hiện được lần này.

Thằng Khoa đã rất cố gắng để nâng cao khả năng viết của mình. Bằng chứng là lúc này nó đã rất thành thục không cần suy nghĩ một giây phút nào mà tự động cánh tay thằng Khoa di chuyển tựa như một ngọn gió uốn lượn linh hoạt tạo nên nhiều nét viết điệu nghệ. Chẳng mấy chốc nó đã viết xong những thứ Long yêu cầu.

-Tao đã phù hết những thứ mày dặn. Độ bền ngay tim, sức mạnh ngay Âm Chảo, tốc độ ngay hai đôi chân, nhảy bèn và bình tĩnh ngay đầu.

Long nghe thấy tự khắc gật đầu ý nói: Tốt.

Nhưng ngay lúc này thứ mà Long mong đợi đã đến.

-Sát Điều! Nó đã đến. Mọi người chuẩn bị theo kế hoạch.

-Được.

Cả hai người bọn họ đều đồng thanh trả lời.

Cả 3 người bọn họ đang đầy ý chí chiến đấu. Cả 3 người họ đều tự tin rằng trận chiến này sẽ chiến thắng. Nếu mọi thứ đi đúng kế hoạch.

Lúc này đã chiều tối, ánh bình minh từ khe núi đã bắt đầu tắt dần nhưng bầu trời vẫn còn chút ánh sáng còn sót lại. Long đang ngồi trước cổng hang nhìn mọi thứ xung quanh hít một hơi thật sâu để chuẩn bị tinh thần.

Quào.....

Tiếng chim kêu từ trời cao vang lên khiến mọi vật tựa như dừng lại. Phía trên bầu trời một con Sát Điều đang sải cánh nhìn xuống Long. Nó cảm thấy thiếu thứ gì đó khi thứ mùi mà nó đánh hơi là gồm 4 người nhưng đây chỉ có 1. Nhưng đối với thứ cuồng sát như nó thì cần gì suy nghĩ cứ như thế lao xuống phía Long.

Long nhìn Sát Điều đang lao về phía mình mà không chút lo sợ. Trong miệng thì đếm:

-500...450...300...200...100 Ngay lúc này!

-Mở!

Một tiếng nói vang lên từ bụi rậm khiến cho phần lớn cành cây được Khoa phù ẩn kích hoạt sức mạnh. Một chùm lưới từ hư không bay ra quấn vào Sát Điều cộng thêm một kích điện từ làm cho Sát Điều choáng váng không kịp phản ứng đã sập bẫy mà không hề chống cự.

-Hoa!

-Em biết rồi! Tuyệt kỹ tối thượng: Vô thanh Âm Chảo kích!

Xuyen xuyen xuyen....

Tiếng chém thịt cứ thế mà tuôn ra không khác gì Cồn Đò Trên Con Đò. Không lâu sau tiếng chém thịt đã dừng lại và để lại trước mắt Long là một mảnh chiến trường đầy rẫy vết chém.

Tất cả những thứ này đều là do kế hoạch của Long dựng ra. Chỉ cần dùng mana phủ đầy cơ thể thì ngay lập tức có thể giải được mùi đặc biệt của Sát Điều. Nhờ thế mà Long muốn tận dụng việc này để dụ Sát Điều khiến nó rơi ngay vào bẫy.

Về phần Khoa thì bằng cách viết chữ Lưới và chữ Sốc Điện chồng lên nhau chúng sẽ hoàn hảo tạo thành một chữ kếp mang cả hai công dụng trong một không gian nhỏ khiến cho Sát Điều bị dính bẫy dễ dàng.

Còn Nhỏ Hoa là phần cuối cùng. Nhờ vào những phù ấn của Khoa viết cho cộng với tuyệt kỹ mà Long đã dạy cho khiến nó có thể gây ra được một đại lượng sức mạnh khiến cho Sát Điều chết ngay lập tức.

Lúc này hai đứa Hoa và Khoa vui mừng đi đến Sát Điều mà cười đùa vì mỗi nguy hại đã bị xử lý dễ dàng. Nhưng Long thì không nghĩ là kế hoạch của nó có thể thành công mỹ mãn đến như vậy.

Thì ngay lúc này nó nhìn thấy xác của Sát Điều có chuyển động Long ngay lập tức dùng điều khiển đồ vật kéo Khoa và Hoa ra.

Phù.....

Tiếng lửa phun ra từ người Sát Điều khiến Long cảm thấy dự tính của nó không sai. Con Sát Điều này không đơn giản mà có thể tồn tại lâu tới nỗi có thể tích góp được một nghìn vết đỏ. Nó phải có một thứ gì đó đặc biệt để khiến nó trở nên cường đại như bây giờ.

Thứ mà con Sát Điều này sở hữu là Hỏa Huyết. Là một dòng máu của lửa từ Hỏa Điều mà ra ít giống Điều bây giờ có thể sở hữu được thứ quý giá này. Nhờ có thứ này mà Sát Điều đã phá được mạng lưới rồi lao ra đánh nhau.

Nhưng lúc này không phải là lúc để suy nghĩ mà là lúc để hành động:

-Khoa dùng những khối đá viết chữ lên rồi ném vào người Sát Điều. Hoa thì hãy tăng cao Âm thuộc tính để chặn đầu nó kéo dài thời gian cho Khoa, đừng để nó cào trún nếu không sẽ nhiễm trùng nặng đấy.

Long lúc này cảm thấy mình vô dụng hơn bao giờ hết khi phải ngồi không chỉ tay điều khiển chứ không làm được gì khác. Nhưng làm gì được khi phải vác cái xác như một tờ giấy mỏng lại còn bị nhàu nát và nó đã bị xé toạt một phần khi Long cố gắng đem Nhỏ Hoa về vòng tròn dịch chuyển. Bây giờ thứ mà Long có thể làm được là cầu nguyện mọi người không bị làm sao.

Quay trở lại trận đánh quyết liệt Nhỏ Hoa đang gánh chịu hàng trăm tấn sát thương từ những đòn đánh của Sát Điều, chưa kể nó còn phải điên cuồng gia tăng sức phòng thủ của Âm Chảo mà còn phải tiếp thu đại lượng Âm thuộc tính đang có trong mạng đêm. Quá trình này diễn ra khiến cho cơ thể của Nhỏ Hoa đau đớn cùng cực và đặc biệt là Quang thuộc tính trong người Nhỏ Hoa đang bị suy yếu dần. Tất cả những thứ này là đều giúp câu thời gian cho Khoa

-Khoa ơi xong chưa?

Nhỏ Hoa hồi thúc.

-Gần xong rồi đợi chút.

Riêng phần của thằng Khoa cũng không tốt đẹp gì khi mà cây bút lông cuối cùng trong người đã hết mực. Nhưng nó vẫn không từ bỏ mà dùng cả máu của mình để tiếp tục viết chữ.

Ngay khi nó hoàn thành công việc của những viên đá nó liền hét lên:

-Hoa ơi tránh ra!

Bùm...Bùm...

Khoa quăng những cục đá vào người Sát Điều những cảm lưới bung ra quấn lấy nó. Sát Điều một chiêu xài 2 lần khi nó lại dùng Hỏa hệ trong người để đốt cháy. Nhưng Khoa đã tính trước nên nó đã tiếp tục quăng thêm những viên đá khác vào Sát Điều. Những viên đá này khi quăng ra thì ngay lập tức một con sóng nước xuất hiện làm tắt đi Hỏa hệ trong người Sát Điều. Và tiếp tục theo đó là những đợt kích điện làm tê liệt cả người nó.

Nhỏ Hoa thấy thế liền nhảy vào điên cuồng chém Sát Điều. Mọi thứ tựa như đang rất tốt nhưng rồi một nguồn bộc phá xuất hiện làm Nhỏ Hoa văng ra xa. Ngay cả thằng Long còn không tin được rằng nó đang phải đối mặt với một con Sát Điều mang trong mình Hỏa Huyết và dị năng Bộc Phá chỉ có ở các pháp sư hàng bậc Nguyệt.

Liên tục liên tục từng vụ nổ vang lên như pháo bông đã khiến cho Khoa và Nhỏ Hoa bị thương nặng nề. May mà nhờ có Long đã kịp thời kéo hai đứa nó ra chứ nếu không là cả hai bọn họ đã chết.

Nhưng Long lại phải đối mặt với một con Sát Điều không bình thường. Lý do là ngay khi nó dùng Bộc Phá để làm nổ đồng dây thì thân hình của nó liền thu lại trở về dạng người.

Thế là trước mắt Long là một con Sát Điều có Hỏa Huyết trong người, có dị năng Bộc Phá và lần này lại lộ ra thêm tính năng biến hình thành người.

Một bóng người cao ráo có chút ốm từ trong đám khói lao ra tính bốp cổ Long chết.Nhưng chưa kịp làm thì trong hang động một cánh tay bằng hào quang vung ra chụp lấy hắn rồi quăng hắn đi như một món đồ chơi.

Cả đám còn đang hoang mang thì từ trong hang động bước ra một bóng người mặc một bộ đồ trắng mỏng tự như chiếc áo khoát phía sau là một hào quang.Không nhầm gì nữa đây là Khurong.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Phối hợp tấn công

Trở lại lúc Sát Điều vừa tới tổ và thấy tại Long.Khurong lúc đó cả người nóng như than không phải vì bị sốt.Mà lý do là trong giấc mơ hắn gặp được Thần Hồn Tiên Đế.Là người đầu tiên sáng lập ra Hồn sư.

Cả đời vang danh bởi sở hữu những kiến thức võ học uyên bác đã bị thất truyền từ lâu.Ngoài ra còn nâng cao được trình độ thể xác lên một tầm cao mới trở thành người giao thông giữa 3 cõi Tiên thế,Dương thế và Âm thế.

Dù thế nhưng khi đứng trên đỉnh cao của sức mạnh quyền lực thì ông ta lại muốn tìm đồ nhân để truyền đạt lại những sản nghiệp mà mình đã có.Suốt năm nghìn năm đi tìm kiếm đồ nhân đi qua khắp mọi nơi mọi cõi miền nhưng cuối cùng thứ thu lại được chỉ là con số không.

Quá buồn vì không thể hoàn thành được di nguyện.Ông đã tự dùng cấm thuật phân tách linh hồn thành triệu mảnh bay đi khắp mọi nơi để tìm đồ nhân.

Đến cuối cùng khi Khurong lọt vào dungeon một mảnh linh hồn vô tình đã tìm thấy.Ngay lập tức ông ta đi vào tâm thức của Khurong đợi hắn ngủ để truyền thụ lại những sản nghiệp mà ông ta đã gầy dựng nên.

Trở lại hiện tại thì Khoa và Hoa đang bị thương nặng nề vì cú Bộc Phá của Sát Điều.Nhưng may sao là Khurong đã tỉnh dậy còn có thêm được Thần Hồn phẩm chất vàng để xông vào ứng trợ đánh nhau với Sát Điều đang hóa dạng người.

Long lúc này nhìn thấy thẳng Khurong bước ra từ trong hang liền nói:

-Anh chắc đã gặp Thần Hồn Tiên Đế.

Khurong nghe thấy liền thắc mắc;

-Sao em biết?

-Đoán thôi.Quay lại vấn đề chính anh đã thức tỉnh Thần Hồn còn là cấp bậc cao nên tỉ lệ chiến thắng trận này của chúng ta sẽ được nâng thêm rất nhiều.Nhưng anh phải nghe sự chỉ đạo của em.

Khurong nghe thấy liền nghiêm túc.Chuẩn bị tâm lý để chiến đấu với Sát Điều.Kể từ khi hắn được Thần Hồn Tiên Đế truyền thụ kiến thức thì hắn đã khai thông tâm trí bình tĩnh hơn trong mọi việc.

Trong trận chiến này chỉ có thể là một mất một còn.Vì Sát Điều sở hữu Hóa Huyết thứ này có tác dụng tương tự với Hóa thạch càng đánh càng mạnh.Cộng thêm Skill Bộc Phá mang thêm hàng tấn sát thương rồi lại có thêm khả năng hóa hình người khiến Sát Điều trở thành một đối thủ nặng ký nhất từ trước tới nay.

Nhưng dù thế cũng không thể nào tuyệt vọng hoàn toàn.Vì thứ mạnh nhất là phải nói Thần Hồn của Khurong.Đó là một thứ vũ khí chính của Hồn sư.Nó được hình thành từ chính linh hồn của Hồn sư.Hồn sư càng mạnh thì Thần Hồn càng to càng mạnh.

Thần Hồn được phân là nhiều phẩm chất từ thấp tới cao:Trắng,Lam,Xanh Dương,Đỏ,Vàng Cam

Ở đây Khurong sở hữu Thần Hồn màu Vàng một màu đặc biệt cấp lớn hơn cả phẩm chất cao nhất Vàng Cam.Chưa kể tới sức mạnh nội cái hình dạng cũng đủ là đối thủ rung sợ.

Năm cách tay vàng mọc năm phía sau lưng mỗi cái đều to chừng khúc gỗ 100 năm tuổi.Có thể dài ra ngắn vào tùy ý khiến cho đối thủ không một sơ hở.Nhưng thứ làm Khurong thua thiệt hơn Sát Điều là kỹ thuật chiến đấu.Đối với một người chưa từng bước ra chiến trường và người đã ra chiến trường có kinh nghiệm chiến đấu hơn nghìn năm thì dù đối thủ đánh tay không cũng đủ gét được Khurong.

Tuy nhiên Long còn ở đây thì nó sẵn lòng chỉ huy Khurong để dành lấy chiến thắng.Nên tỉ lệ trận thắng này từ 3-7 sang 5-5.Một mất một còn.

Trở lại lúc này Khurong cảm nhận được luồng sát khí của Sát Điều đang đến gần thì phản ứng nói:

-Hắn sắp đến rồi!Kế hoạch là gì?

Long nghe thấy liền trả lời từ tốn:

-Anh lao đến xáp lá cà với nó.Khi cần em sẽ ra lệnh để anh làm theo.

Khurong nghe thấy liền bối rối.Bản thân nó chưa từng có kinh nghiệm chiến đấu với quái thú nên nó cực kỳ bối rối.

Long nhìn thấy vẻ bối rối đó liền nói:

-Đánh cứ như lúc đánh với tụi lớp 10 để giành chức thủ lĩnh.

Khurong nghe thấy liền được khai thông mà ò lên một cái.

Ngay lúc này vãn từ trên trời cao một bóng người mang một đôi cánh to đáp xuống đất trước mặt hai người họ.Cú đáp quá mạnh khiến cho mặt đất xung quanh như bị lũng xuống.

-Lên và mang chiến thắng về với chúng ta.

-Anh biết rồi.

Khurong nói xong trở lại vẻ nghiêm túc bước tới đối mặt với Sát Điều.

Đứng trước con quái thú đang tỏa ra sát khí hùng bá khiến cho Khurong sợ hãi.Nhưng lòng nó tự nhủ phải cố gắng bình tĩnh để đánh một trận thật đẹp mắt và dành lấy chiến thắng.

Sát Điều nhìn Khurong với con mắt tinh tường quang sát đối thủ để nắm bắt điểm yếu của đối thủ là một lợi thế rất lớn để giúp đi đến chiến thắng.

Còn Khurong thì khác,bản thân nó dù không có kinh nghiệm chiến đấu nhưng nó cũng đã từng chiến đấu với bao nhiêu thằng trẻ trâu để lên làm thủ lĩnh lớp 10.

Sau một lúc đứng nhìn nhau cuối cùng Sát Điều quyết định lao lên đánh phủ đầu.Khurong nhìn thấy liền phản ứng quay lưng lại chạy.

Long nhìn thấy liền bất ngờ.Bản thân nó nghĩ rằng Khurong sẽ lao đến đánh tã toại Sát Điều nhưng không ngờ hấn lại chạy.

Sát Điều nhìn thấy Khurong chạy đi liền dùng lực chạy theo.Khurong nhìn vậy chứ chạy không bằng Sát Điều chỉ vài giây sau đó Sát Điều đã đuổi theo kịp.Lúc này nó dùng toàn lực dồn hết sức mạnh vào lòng bàn tay để một chém giết chết Khurong.

Nhưng khi mọi thứ đối với Sát Điều trở nên hoàn hảo thì một nhiên một đám to bằng khúc gỗ đâm vào Sát Điều khiến nó văng ra xa rồi nguồn năng lượng có trong quả quyền khiến cho Sát Điều tự bảo nổ tung.

Long nhìn thế cục nghiên về Khurong mà không thể tin vào mắt mình.Còn Khurong thì cười haha thật lớn.Bản thân nó ngày trước luôn là người chơi trò giả hèn để đánh lén.Cái cách này hấn đã sử dụng không biết bao nhiêu lần.Tất cả những việc này đều do chính Khurong một tay sắp đặt.

Nhưng đây chỉ là trò mèo để làm yếu đi Sát Điều.Thứ cần thiết bây giờ là một chiêu kết liễu đối thủ.

Lúc này trong đám khói mù một con mưa ám khí bay ra lao vào người thằng Khurong.Rất nhanh khi Khurong nhìn thấy hấn liền kéo năm cánh tay bọc quanh người làm bức tường chắn.

Con mưa ám khí ngay khi bay vào năm cánh tay liền bị nuốt nằm im trong đó.Nhưng con mưa cứ như vô hạn liên tục liên tục hàng nghìn thứ ám khí bay ra đâm vào Thần Hồn của Khurong.Đến cuối cùng khi cái ám khí cuối cùng được phóng ra thì tên Sát Điều cũng bước ra từ trong lam khói.

Khurong nhìn thấy thân thể trụ lũ không một cộng lông hấn liền biết những thứ ám khí này xuất phát từ những cộng lông của Sát Điều.

Nhìn thấy cánh tay trái bị thương máu còn đang chảy nhỏ giọt.Hấn liền mỉm cười trong bụng.Nói tiếp đó hấn lấy năm bàn tay ra quay một vòng lấy lực rồi quăng đồng ám đang có bên trong để là một chiêu gây ông đập lưng ông.

Nhưng khi đồng ám khí đó bay lại gần Sát Điều thì ngay lập tức đứng lại rồi nhẹ nhàng bay đến rồi ghim vào bên trong người tên Sát Điều.

“Có vẻ như đồng ám khí này thuộc quyền điều khiển của hấn.”Thứ suy nghĩ đơn giản từ trong Khurong xuất hiện nhưng sự thật liền không phải.

Ngay khi ghim lại vào người,Sát Điều lập tức tạo ra liên kết từ những sợi lông đến năm cánh tay của Khurong.Đột nhiên những sợi dây hút sức mạnh của Khurong.

Biết Khurong gặp rắc rối Long liền hét lên:

-Dùng cánh tay bọc một lớp mana mỏng tóm lấy đám dây rồi bức đứt chúng.

Khurong nghe thấy lập tức thực hiện.Một lớp mỏng mana xuất hiện giúp hấn có khả năng chạm vào đồng dây liên kết để bức đứt chúng.

Ngay trong chốc lát Khương đã thoát khỏi cảnh khốn đốn.Nhưng dù vậy Khương cũng đã mất đi khá nhiều sức lực.

Bản thân hẳn không sợ hết mana mà chỉ sợ hết thể lực.Vì Thần Hồn hoạt động dựa trên ý thức.Một khi ý thức không còn tinh táo thì Thần Hồn cũng sẽ yếu đi theo.

Khương lúc này nhìn vào tên Sát Điều đang dùng số năng lượng hút được từ Khương để phục hồi cơ thể khiến hẳn cảm phẫn.

-Anh Khương Thần Hồn dựa trên ý chí.Y chí của anh càng mạnh thì nó sẽ phát triển đến mức cực hạn.Anh hãy gộp năm bàn tay lại thành một rồi tích tụ năng lượng để một chiêu đánh chết Sát Điều.

Long lúc này đã không còn thứ cách gì để giúp Khương được ngoài cái cách liều lĩnh này.

Khương lúc này nghe theo lời nói của Long mà tích tụ sức mạnh.Hắn thu mắt lại tập trung tinh thần đưa năm cánh tay gộp lại thành một.Một cánh tay to tầm một quả đá lớn trên lòng bàn tay đưa lên một nguồn năng lượng lớn như một hòn bi nhưng dần dần biến thành một tảng đá to không kém gì quả núi.

Sức mạnh của thứ này khiến cho Sát Điều cảm thấy bị đe dọa.Nên nó ngay lập tức lao lên để ngăn chặn.

Một thứ ám khí phóng ra bay nhanh vào người Khương.Khương nhìn thứ ám khí lao đến mà tuyệt vọng thì keng.....một tiếng.

Ám khí bị đánh văng ra bởi Ám Chảo của Hoa.Tiếp theo đó là những tiếng sét bay ra đánh giật Sát Điều.Đó là chiêu của thằng Khoa.

-Anh yên tâm đi bọn em sẽ cầm chân tên này cho anh.

Khương nhìn thấy liền mừng rỡ reo lên:

-Mọi người!

Cứ như thế hai đứa Hoa Khoa liên hồi đánh nhau với Sát Điều.Khương thì dùng toàn bộ tâm trí để gia tăng độ lớn của quả năng lượng.

Long nhìn thấy cảnh tượng này mà chỉ biết cảm ơn Vô Hạn Thăng Cấp.Nhờ có nó mà Long có thể siêu cấp hồi phục các vết thương cho Hoa với Khoa.Giúp hai đứa nó có khả năng tiếp tục đi vào lại trận đấu.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Án Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 50: Liệu đây là kết thúc?hay sự khởi đầu?

-Mở!

-Liên kích Ám chảo!

Những thứ tiếng nói cộng tiếng âm thanh va chạm vang lên làm rung cả khung cảnh đêm thơ mộng.

Lúc này Hoa Khoa đang tích cực chống chịu từng đợt tấn công của Sát Điều.Máu đỏ có,nở hơi mệt mỏi đều có nhưng tất cả đều vì một mục đích là giúp Khương tích tụ đủ năng lượng cho đại cầu làm một chiêu giết chết Sát Điều.

Sát Điều mỗi khi tấn công lại bị Hoa với Khoa chống trả dù không làm nó mất tí máu nhưng đủ để khiến hẳn hăng say chiến đấu nhờ hiện ứng của Hỏa Huyết.

Thời gian trôi qua như dừng lại đối với bọn họ. Từng giây trôi qua như hàng giờ đồng hồ.Khó khăn tột cùng dù vậy nhưng tụi nó vẫn cứ cố gắng tiếp tục dù cả người bây giờ chỉ toàn là máu và vết thương.

Long từ xa nhìn vào mà trách bản thân vô dụng không thể giúp ích được gì.Mà chỉ ngồi đây khấn vái trời đất phù hộ cho bọn họ bình an.

Bùm...Bùm.....

Từng tiếng nổ vang lên nghe chói tay cứ như đang có chiến tranh hay khủng bố.Nhưng thật chất là do Skill Bộc Phá của Sát Điều làm ra.Các vụ nổ làm Hoa và Khoa bồng năng nhưng họ vẫn cắn răng chịu đựng nhất quyết chống trả với Sát Điều.

-HAI ĐỨA TRÁNH RA!!!!!!!!!!!!!!

Tiếng hét lớn vang lên báo hiệu cho thấy nhiệm vụ của hai đứa nó đã hoàn thành.Long dùng điều khiển đồ vật để kéo bọn họ về lại cửa hang động để

chữa trị.

Khương lúc này như một khẩu pháo bốn chân đứng trụ để lộ toàn phần bàn tay to đang giữa quả cầu năng lượng to tởm đang hướng thẳng về phía Sát Điều.

Sát Điều biết bản thân không còn đường rút lui nên rít lên một tiếng rồi lao thẳng đến Khương như yêu cầu quyết đấu.

Khương nhìn thấy thế cũng không chần chừ mà hét to lên:

-Đại cầu Thần hồn cấp bậc tối thượng!.....Bắn!!!!!!

Tiếng hét lên đầy uy nghiêm khiến biết bao người nghe rung sợ. Riêng Sát Điều thì nó vẫn cứ như thế lao lên quyết đấu chiến tử.

Quả cầu năng lượng bay ra khỏi cánh tay lớn của Khương lao thẳng đến Sát Điều. Để lại thân xác khô cằn nằm thoi thóp như sắp ra đi. Long nhìn thấy liền nhanh chóng kéo Khương trở về để chữa trị.

Đối mặt với đại cầu chỉ có con đường chết nhưng Sát Điều vẫn muốn lao đến để chống trả. Có lẽ bản năng sinh tồn bấy lâu nay của nó đã bị thay thế bởi tham vọng muốn được chiến đấu với những thứ mạnh mẽ để nhằm mạnh mẽ hơn.

Nhưng sự thật thì Sát Điều không đơn giản là ngu ngốc lao đến không thôi mà nó đã có sự tính toán từ trước.

Khi lao đến đại cầu nó chui sâu vào bên trong đấy. Từng tấn năng lượng bên trong thay vì phát nổ lại bị Sát Điều hấp thụ điên cuồng qua những thứ ám khí.

Chẳng bao lâu quả đại cầu to ngang bằng quả núi đã bị Sát Điều hấp thụ hết toàn bộ.

Long trông thấy cảnh tượng này mà khủng hoảng. Toàn bộ công sức của cả nhóm tạo nên cuối cùng lại trở thành bàn đạp cho Sát Điều.

Lúc này tên Sát Điều sau khi đã hấp thụ toàn bộ năng lượng bên trong đại cầu thì toàn thân nó có biến động. Cả cơ thể nó phình to ra như bị bơm hơi căng. Dần dần từng thớ thịt của nó bị nứt ra.

Quá trình này khiến nó bị đau đớn tột cùng khiến chính nó phải quay về dạng chim nguyên thủy.

Ngay lúc này mọi thứ như mờ đi khi xung quanh cơ thể nó tiết ra một làn hơi đỏ máu khiến nó biến mất trong làn khói.

Long nhìn thấy mà tò mò vì không biết đâu là phúc hay họa thì rầm.. Một tiếng từ trong làn khói đỏ đánh ra một con Sát Điều đỏ ngầu từ đầu đến chân kèm theo đó là bá khí hùng hùng phát ra thứ sóng âm đánh ra xung quanh làm tan nát mọi vật.

Long lúc này thật sự hoảng loạn vì nhìn thấy được Sát Điều đạt được trạng thái hoàn hảo. Trạng thái có thể gọi là đỉnh cao của sức mạnh và sự giết chóc.

Ngay lúc Long đang bối rối thì một tiếng thông báo vang lên:

Xuất hiện nhiệm vụ: Giết chết Sát Điều trạng thái tối thượng.

Thưởng:

100 000 kinh nghiệm

1 hộp chọn Skill tùy ý

1 giáp Vô Hạn

Thất bại:

Chết

Người chơi muốn nhận nhiệm vụ?

Trong vô thanh Long nói: Có! Ta chấp nhận nhiệm vụ.

Nói xong Long trở nên lạnh lùng quay lại nhìn ba người bọn họ lần cuối rồi quay sang nhìn vào Sát Điều. Rồi Long lạnh lùng hét to lên:

-Hóa Hình sư! Dạng Sát Lang! Hensin (Lý do là tại nói biến hình thì nghe củ chuối quá. Mong mọi người thông cảm)

Âm thanh vang lên từ ngay lòng ngực lan ra một con sóng nhẹ. Thứ con sóng này biến đổi cơ thể Long thành một người sói đúng nghĩa. Hai bên mu bàn tay là ba móng vuốt nhọn hoắc chìa ra. Khuôn mặt thì hóa thành hình sói toàn bộ đều trở nên lông lá nhưng lại rất hùng dũng.

Chưa dừng lại nó tiếp tục mở bảng chỉ số nâng vào srt và vit mỗi cái một đơn vị. Ngay lập tức hệ thống thông báo:

Chúc mừng người chơi mở khóa kỹ năng Cường Nhân Sức mạnh và Cường Nhân Sinh Lực.

Cường Nhân Sức Mạnh:

Lever MAX

Cho phép người sử dụng gia tăng gấp chỉ số str trong vòng 5 phút. Thời gian này có thể kéo dài nếu người đó có đủ thể lực.

Cường Nhân Sinh Lực:

Lever Max

Gia tăng khả năng hồi phục sinh lực lên gấp 3 lần. Gia tăng thể lực và quá trình luyện tập các chỉ số gấp 2 lần.

Long nhìn sơ qua liền khen tốt. Nhưng nhiều đây vẫn chưa đủ đánh bại Sát Điều. Nên nó lập tức dùng toàn bộ số Bảo thạch có trong người lấy cho Hồn ngọc ăn.

Ngay lập tức hệ thống thông báo lên cấp Hồn ngọc được cộng 1 điểm cộng.

Long ngay lập tức đi vào khu cộng điểm bên Hồn ngọc và ngay lập tức nâng tính năng thay đổi hình dạng Hồn Khí.

-Hồn Khí dạng Găng Tay!

Long hét lên ngay lập tức trên tay Long xuất hiện hai găng tay rất rắn chắc bảo vệ toàn bộ hai bàn tay nhưng để lộ ra những cặp móng vuốt sắc nhọn.

Ngay lúc này Long nhìn sang Sát Điều mà nói:

-Đã để mày đợi lâu chiến thôi.

Nhờ vào có những thứ Skill mới mà thân thể Long lúc này như được hồi phục hẳn. Nó bay ra đánh nhau với thân thể to lớn của Sát Điều.

Hết dùng thân thể để đánh nhau nó lại dùng phân thân để cùng lúc đánh Sát Điều. Ngay lập tức Sát Điều như con chim gãy cánh ngã xuống. Long nhìn thấy không nghĩ rằng mọi chuyện đã xong. Vì trong nhiệm vụ yêu cầu rằng nó phải tiêu diệt Sát Điều dạng tối thượng. Nên Long chắc rằng đây không phải là dạng mạnh nhất của Sát Điều.

Và đúng như Long dự tính trước mắt Long lúc này không phải là một con chim to tướng bại trận mà là một thân hình con người với hai tay cầm hai thanh kiếm đỏ như máu. Có vẻ như Sát Điều chỉ ở dạng mạnh nhất khi lột bỏ bộ lông đỏ chói của mình ra.

Long chưa kịp phản ứng ngay lập tức Sát Điều như một tia chớp đánh chết toàn bộ phân thân thành mây khói.

Nhìn thấy đã khủng hoảng nhưng Long không thể từ bỏ ngang mà tiếp tục nhanh chóng lao đến dùng thần tốc bộ pháp để mà đánh nhau với Sát Điều.

Nhưng điều Long không ngờ đó chính là tên Sát Điều này di chuyển ngang bằng với Long dù nó vẫn còn sử dụng Skill.

Soạt.....

Một giây trôi qua nhưng sự thật là 10 giây đối với Long đã trôi qua. Nó đã gây được một vết cào làm chảy máu Sát Điều.

Nhưng điều đó chỉ khiến Sát Điều nóng máu hăng chiến thêm mà thôi. Bằng chứng là nó lao đến Long như cuồng bạo mà xâu xé Long mà không thể cho nó được một chút phản kháng.

Hp của Long bị xé từng chút từng chút từ 75% đến 50% đến 25%....

“Không được! Không được! Ta không thể chết ngay đây được ta phải cứu đồng đội của ta bằng mọi giá dù có phải biến mất khỏi thế gian này thì ta vẫn muốn bảo vệ bọn họ” Long trong tâm thức lúc hấp hối vẫn muốn bảo vệ đồng đội của mình.

Nhưng có vẻ như lời nói của Long đã thành hiện thực một thứ ánh sáng từ trên bầu trời chiếu thẳng vào Long khiến nó như mạnh hơn vạn vật gấp trăm nghìn lần. Chỉ cần một tay đã đủ nắm lấy cánh tay của Sát Điều.

Một đám đã đủ khiến cho Sát Điều đứt lấy cánh ta. Rồi một kích cuối cùng khiến Sát Điều như bị hàng nghìn quả thiên thạch chạm vào khiến nó chết đi trong sự uất ức.

Long lúc này sau khi giết chết Sát Điều thì vui mừng nằm bẹp xuống nhưng chuyện này không phải là cho không. Một tiếng nói từ bầu trời vang lên: Ta đã giúp ngươi bây giờ thì hãy giúp ta!

Ahhhhhhh.....

Một thứ ánh sáng nóng chảy chiếu vào Long làm nó chết vì bốc hơi.

Ngay lúc sau Hoa Khoa Khương tỉnh dậy ở phòng y tế rồi tự hỏi lấy nhau rằng:

-Thằng Long đâu rồi?

Trong một thế giới khác một thanh niên được bay xuống từ bầu trời rồi đáp nhẹ xuống mặt đất. Một lúc sau hắn tỉnh dậy với câu nói trong đầu: Ta là ai?

END

p/s: Thế là xong phần 1. Cảm ơn mọi người đã đồng hành cùng tôi trong suốt mùa hè qua.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Sự ra đi của Long

Sau trận chiến với Sát Đểu, Long muốn có được sức mạnh để bảo vệ đồng đội mà vô tình giao kèo với GOD khiến nó bị dịch chuyển sang thế giới khác.

Hoa Khoa Khương thì được GOD dịch chuyển về lại phòng y tế. Cả ba người họ đều hoang mang không biết Long đã đi đâu và chuyện gì đã xảy ra nhưng điều duy nhất hiện diện là sự buồn tủi vì sự thiếu vắng của Long. Dù bọn họ đã tích cực loan tin tìm kiếm nhưng lại không thu được chút tin tức gì từ Long.

Nhiều ngày trôi qua cả ba người họ đều ủ rũ buồn rầu. Luyện tập hay học hành thì tất cả bọn họ đều bỏ đó. Thầy hiệu trưởng thấy thế cũng buồn thêm nhưng với cương vị là hiệu trưởng ông ta không thể bỏ mặc học sinh của mình được.

Ông bước vào căn phòng y tế nơi mà đang có ba gương mặt ủ rũ. Ông không phải việc gì mà vội vàng ông chỉ đơn giản là ngồi xuống một cái giường bệnh trông người thở một hơi rồi từ tốn cất giọng:

-Có vẻ như mấy đứa đang rất buồn.

Trong khoảng không im lặng nhưng một giọng nói trầm cất lên cũng không thể thay đổi được bầu không khí nặng nề này. Thầy hiệu trưởng biết thế liền tiếp tục nói:

-Thầy cũng như các em. Thầy cũng rất đau buồn khi trò Long đột nhiên biết mất. Nhưng biết làm sao được? Nếu như thôi nha! Nếu như trò Long thực sự đã chết đi thì các em ra sao?

Nghe thấy câu hỏi từ thầy hiệu trưởng mà cả ba người họ đều lặng im không trả lời. Bọn họ không biết phải trả lời thế nào.

Thầy hiệu trưởng nhìn thấy nét bối rối đó liền nói:

-Các em sẽ có thể tiếp tục ủ rũ buồn bã. Nhưng các em làm như thế được bao lâu? 1 năm? 2 năm? 3 năm hay thậm chí là cả cuộc đời?

Nhưng hãy thử nghĩ xem nếu như các em làm như vậy thì liệu linh hồn của trò Long sẽ mỉm cười hay không?

Lời vừa nói ra khiến cho ba người bọn họ được cảnh tỉnh. Bất chợt thằng Khương đứng dậy kéo theo đó là Nhỏ Hoa và thằng Khoa đứng lên theo.

Khương thay lời cho cả nhóm để nói:

-Chúng em xin lỗi thầy. Chúng em đã không biết nghĩ đến tương lai và đã phụ lòng của thầy và Long. Nhưng thầy yên tâm từ nay chúng em sẽ chuyên tâm luyện tập để nâng cao sức mạnh.

-Vậy thì thầy mong các em sẽ chăm chỉ.

Thầy hiệu trưởng quả là người từng trải. Chỉ bằng vài câu nói liền có thể làm cảnh tỉnh người trong cuộc. Nhưng nói đi cũng phải nói lại. Bản thân người đau khổ nhất cũng chính là thầy.

Bản thân lúc chơi OP làm được top 3 đều nhờ vào công sức bồi dưỡng của Long. Trải qua 2 năm ròng rã cùng nhau đi chinh chiến mọi nơi khám phá mọi thứ. Tình cảm của họ gắn liền nhau như ruột thịt.

Nên khi nghe tin Long biến mất trong tâm can thầy hiệu trưởng co thắt như vừa mất đi một đứa con của mình. Nhưng bản thân ông cũng đã tự nhủ rằng sẽ phải mạnh mẽ để vượt qua tình cảnh này và thậm chí ông còn lập bàn thờ Long ngay trước cửa nhà để tưởng nhớ tới một người thầy hay một người con hay đơn giản là một đồng đội.

p/s:Chương bonus cho phần 1.Phần 2 sẽ xuất hiện trong thời gian không xa.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Giao kèo giữa Long và GOD

-Ta đang ở đâu đây?

Long lúc này vừa tỉnh dậy ở một không gian đầy mây và sương.

Đang cảm thấy bối rối thì một tiếng nói trầm ngâm vang lên:

-Người đang ở thiên đân.

Long nghe thấy tiếng vang liền cấp tốc đứng dậy nhìn xung quanh.Thì một thứ hào quang sáng chói từ đâu đó xuất hiện.Long nhìn thì biết người này là người đã gọi Long lên đây:

-Ông là ai?

-Ta là GOD.

Long nghe thấy liền hoài nghi:

-GOD?

-Đúng vậy!Ta là vị thần tối cao thần của các vị thần.

-Ông cho tôi lên đây để làm gì?

GOD lúc này từ tốn trả lời:

-Cậu sớm quên rồi sao?Nhớ lại đi!Lúc cậu không đánh lại Sát Điều cậu đã nói những gì?

Long nghe thấy liền từ tâm thức diễn lại ký ức đến lúc này thì nói ra thành tiếng:

-Tôi ước có sức mạnh để bảo vệ đồng đội.Dù cái giá phải trả là chết.

-Đúng vậy.

Long lúc này tựa như an bài số phận nói:

-Vậy thì giết tôi hay làm tôi biến mất cũng được.Tôi đã hoàn thành xong tâm nguyện cứu giúp những người bạn của tôi rồi.Giờ thì ông hãy làm những gì mà tôi đã hứa.

GOD lúc này lộ ra vẻ suy tư nhưng sau một lúc ông liền nói:

-Có một cách tốt hơn cho cả ta và người.

Long lúc này tò mò hỏi:

-Cách gì?

-Ta và người sẽ lập một giao kèo.Nếu người hoàn thành thì ta sẽ miễn cái giá chết còn nếu như người thất bại thì hãy sẵn sàng mà chết đi.

Long lúc này tự tin hỏi:

-Nội dung giao kèo như thế nào?

GOD cười khàn một tiếng khen ngợi:

-Hahaha...Người quả đúng là thông minh.Đây là thể lệ giao kèo.

Vừa nói xong từ trong tay GOD bắn ra một cuộn giấy lao về phía Long.

Nhìn thấy cuộn giấy Long nhẹ nhàng tóm lấy mở ra để đọc:

-Trông này không có một chữ nào hết.

GOD nghe thấy liền nói:

-Chính xác!Cuộn giấy là dành cho mấy tí năm trước còn bây giờ thì nói miệng cho đơn giản.

Thế lệ giao kèo như sau:

Ngươi sẽ đến một thế giới khác và trở thành Ma Vương.Thời gian vô hạn thực hiện.Nếu ngươi hoàn thành ngươi sẽ được mang thứ sức mạnh Ma Vương đó về lại thế giới của ngươi.Còn nếu ngươi thất bại..Chỉ một từ thôi:Chết!

Long nghe GOD nói về giao kèo mà cảm thấy nó cứ như một trò đùa.Rất cuộc GOD mà Long đang đối mặt có ý đồ gì khi muốn LONG trở thành Ma Vương ở thế giới khác.

Nhưng lúc này chỉ còn cách đó mới có thể tiếp tục sống và gặp lại những đồng đội.Nên Long nhanh chóng nói một lời:

-Ta đồng ý giao kèo.

GOD nghe thấy liền khen hay một cái:

-Tốt!Hãy dùng máu ký vào cuộn giấy.

Long lúc này chưa ký mà nhìn thẳng vào GOD nói:

-Ta nghĩ lại rồi!Giao kèo này quá không cân bằng.

GOD nghe thấy liền bắn khoả đáp:

-Ý ngươi là sao?

-Ông thấy đấy!Cái thế giới mà ông nói ta tin chắc nơi đó không an toàn.Và đặc biệt là ta không đủ khả năng để mà tồn tại an toàn trong thế giới đó đừng nói chi tới việc trở thành Ma Vương.

GOD lúc này liền hiểu ý Long trả lời:

-Ngươi muốn gì?

Long như không biết xấu hổ mà trả lời:

-Ông có thể cho tôi vài thứ kiểu như Skill hay item đại loại vậy để tôi có thể phát triển cường đại trong thế giới đó được không?

GOD nghe thấy liền nhưm mảy nhưng cuối cùng lại chỉ thờ dài một tiếng rồi trả lời:

-Thôi được!Ta cho ngươi khả năng tu luyện nhanh gấp 5 lần người khác.

Long nghe xong liền mặt giầy lên giọng:

-Thôi mà!Tôi biết ông có thể làm tốt hơn nữa mà.

GOD lúc này lại tiếp tục thờ dài nói:

-Khả năng tu luyện nhanh gấp 20 lần người thường.

Long nghe thấy liền nói kèm theo:

-Tất kích hoạt của Skill Vô hạn tăng cấp.Tôi không muốn bị khuyết điểm của Skill đó làm hỏng đi Buff.

-Haiz...Thôi được.Đi mau lên ta không muốn nhìn thấy mặt ngươi nữa.

GOD nói xong đột nhiên một cánh cổng tròn xuất hiện bên cạnh GOD.Long nhìn thấy liền vui vẻ đi đến bước vào vòng tròn.

Khi cánh cổng dần đóng lại Long tự nhủ rằng mọi người ở địa cầu hãy chờ Long.Còn riêng GOD thì nở một nụ cười kỳ lạ đến khi cánh cổng đóng hẳn thì GOD lúc này mới nói:

-Ta cho Buff nhưng ngươi cũng không thể làm gì nếu mất đi tiềm thức.Cái tội dám lên giá với GOD là như vậy đó.

Ngay lúc này một thân ảnh xuất hiện như từ hư không khiến cho mây mù dày đặc bị đánh ra xa không biết bao nhiêu.

Cái thứ sức gió điên ra khiến cho GOD chưa kịp phản ứng.Thì giọng nói từ thân ảnh đó đã cất lên:

-Đi chưa?

GOD nghe thấy liền thân mật trả lời:

-Rồi.Vừa mới đi xong.

-Giúp tôi đem Sát Điều trị thương đi.Nó sắp tiến hóa thành thần điều rồi.

-Đã rồi!

Long lúc này đang trong thứ vòng tròn êm ái nhưng thật ra là đang được dịch chuyển với vận tốc ánh sáng.Nhưng khi đang gần tới nơi thì từng mảng ký ức như bị lửa đốt khiến Long như điên loạn.

Đến cuối cùng khi toàn bộ ký ức bị đốt sạch thì lúc này Long cũng đã đi đến thế giới này.Tu Tiên Đại Lục.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Phần hai đã đến

-Ta là ai?

Giữa đồng không hiêu quạnh một mình thanh niên không một mảnh vải che thân đang ngơ ngác nhìn mọi thứ xung quanh.

Trong đầu hắn tựa như trống rỗng những ký ức của hắn dường như bị thiêu rụi khiến hắn không còn nhớ đến một thứ gì.

Hắn lúc này thì chỉ dăng thờ thẩn ngồi tại chỗ tự đặt ra các câu hỏi mà không ai trả lời:

-Ta là ai?

Đây là đâu?

Tại sao ta lại không mặc đồ?

Tại sao ta lại chẳng thể nhớ được chuyện gì.

Các câu hỏi cứ thế dồn dập xuất hiện nhưng một tiếng kêu "Ơt....!"Đã khiến hắn không còn quan tâm mọi thứ.Đó chính là tiếng kêu đói:

-Ồ!Đói rồi ta phải kiếm thứ gì đó ăn thôi.

Hắn ta đi đến một thân cây to trên đọt là những trái quả chín mọng.Chưa kịp được nước dãi là hắn đã dùng tứ chi bám vào thân cây leo lên.Nhưng thân cây có rêu khiến cho hắn tuột xuống không thương tiếc.

Mặt hắn lúc này vẫn cứ khổ đại mà thêm một lần nữa leo lên bằng tứ chi.Thế là hết lần này đến lần khác hắn đều bị tuột xuống.

Cho đến khi bản thân hắn không còn một tí năng lượng thì hắn mọi chịu dừng lại.Cơ thể hắn không một chút nước lại không một chút dinh dưỡng mà còn phải bị trêu ngươi bởi thức ăn ngay trước mắt mà hắn không thể làm gì.

Lúc này hắn biết hắn không thể leo lên thân cây.Thế là hắn quyết định bỏ cuộc để đi tìm những quả mọng rơi vãi xuống đất ăn còn hợp lý.

Lúc đang tìm kiếm trái mọng thì đột nhiên bàn chân hắn như vừa dậm phải lên thứ gì đó.Nhấc chân lên thì hắn nhìn thấy một mẫu cỏ ở ngọn là một quả mọng tròn màu đỏ cam Trông giống như có hồ quang chiếu ra từ trong đó.

Hắn thì không nghĩ nhiều chỉ đơn giản hiểu thứ này có thể ăn được nhưng với nhiều đây ăn chẳng thấm được bao lâu nhưng vì tiếc nên hắn bèn cầm trên tay đợi tìm được nhiều liền ăn tổng thể một lượ.

Ngay lúc đó một hình bóng bốn chân ló ra từ trong bụi rậm. Một con heo rừng với hai chiếc răng công mọc hai bên mép. Phía trên lưng là những cõng trĩ đặc biệt được hình thành tự nhiên.

Vừa thấy con vật hấn liền biết bản thân nguy hiểm nên tìm cách thoát thân. Với tốc độ của một kẻ đói bụng thì việc chạy thoát khỏi một con heo rừng là chuyện khó chứ không đùa.

Nhưng bản thân hấn thì khác. Chỉ trong vài giây ngắn hấn liền bỏ mặc con heo ngay sau lưng. Ngay cả bản thân hấn cũng không thể tin được rằng là mình có thể chạy nhanh đến như vậy.

Nhưng lúc này thì sức lực toàn cơ thể của hấn đều như bị rút cạn. Vừa tính nhét đồng cỏ dại và quả mọng vào trong mồm thì lập tức xung quanh từ phía những ánh mắt thú dữ xuất hiện như muốn ăn tươi nuốt sống hấn.

Thứ sợ hãi ngẫu nhiên bùng phát khiến cho hấn sợ đến nỗi không thể bình tĩnh mà đứng dậy. Ngay lúc này một ánh mắt từ trong bóng tối nhảy ra đầu tiên.

Đó là một con thỏ xám. Nhưng kèm theo với đó là hai vành tay chia ra những thứ gai nhọn. Cùng đôi chân sần sùi như da rắn.

Một cú nhảy bật đến từ thỏ xám bay thẳng đến hấn hướng theo đó là hai chiếc tai chia thẳng vào người hấn. Lúc này hấn quán quyết không kịp ứng phó ra làm sao chỉ biết giơ hai tay chịu đòn trong vô vọng.

Keng... Một tiếng va chạm giữa sắt với sắt. Nhưng bản thân hấn lúc này thì nhận thấy đôi tai sắt nhọn của thỏ xám bị đánh bật ra ngay khi vừa chạm vào người của hấn.

Nhưng một miếng bánh trán. Hấn lật mặt nhanh với đôi từ rụt rè sợ hãi trở thành anh hùng can đảm. Một tay bẻ lấy một nhánh cây rồi hét toán lên:

-Chúng bây ngon thì bước ra đây một mình anh chấp hết!!!!

Lời nói vang ra không ít khí thế hào hùng nhưng điều đó lại khiến cho đám quái thú đó càng thêm hứng thú. Ngay lúc này bọn chúng đồng loạt nhảy ra đánh một trận với hấn.

Vừa lúc nhảy ra trước mắt hấn là một hệ sinh thái đa dạng.

Thỏ có, chim có, hổ có, sói có, rắn có, rồi ngay cả thực vật thì cũng có xuất hiện gần một chục cây ăn thịt người. Tất cả bọn chúng đều thèm khát nhảy vào xâu xé hấn.

Nhưng bản thân hấn đâu có vừa. Trên tay cầm nhánh cây tựa như cầm gương. Một đám hai chém liên hồi diễn ra. Cứ như thế từng thứ từng thứ quái thú chết đi nhiều như rạ.

Đến khi con quái thú cuối cùng chết đi thì hấn cũng được nghỉ ngơi. Hấn ngạc nhiên và khi tụi quái thú này tấn công thì cũng chỉ nhắm đến bàn tay cầm quả mọng chứ không phải là bất kỳ bộ phận nào khác.

Rất tinh ý khi hấn nhận ra điều đó ngay lập tức hấn liền ăn quả mọng.

Khi đưa vào miệng một vị bùi khó tả tung hoành khắp miệng đến khi nuốt xuống bao tử thì lúc này hấn mới cảm nhận được có sự chuyển biến.

Một thức năng lượng xuất hiện ngay trong Đan Điền làm giãn nở cơ thể của hấn. Toàn bộ kinh mạch da thịt đều phồng lên đến mức mà người khác còn có thể nghe thấy tiếng sé rách.

Thứ năng lượng này vẫn trâu bò tiếp tục làm giãn nở cơ thể. Hấn lúc này biết chắc phải giải tỏa ra lượng năng lượng này bằng không thì chỉ trong một khắc nữa thôi hấn sẽ nổ tung như một quả bóng.

Không chần chừ hấn lập tức dùng toàn bộ sinh lực chạy nhanh hết mức có thể. Trên đường đi hấn thấy gì liền đánh thứ đó. Gặp voi giết voi gặp rồng giết rồng. Thế là suốt 3 ngày 3 đêm hấn đã điên cuồng làm những chuyện quá mức gây thiệt hại gần như 70% cho toàn bộ khu rừng.

Và ngay lúc này một tia sét từ trên trời giáng xuống hấn. Khiến toàn thân hấn tê dại nhưng lại không nguy hiểm đến tính mạng. Ngay lúc này toàn bộ thân thể hấn như được đổi mới chính bản thân hấn cũng cảm nhận được sự thay đổi này.

Bằng chứng là lúc này hấn dùng một quyền đánh ra phía xa thì ngay lập tức xuất hiện dư chấn khiến cái cây đứng đằng xa gần cả trăm mét bị dính một quyền làm thùng xuyên cây.

Hấn đang vui mừng không hết thì lẩn ra ngủ. Vì bản thân hấn đã quá mệt mỏi. Với những chuyện vừa xảy ra.

Ngay tại thời điểm đó ở một cứ địa một người với quân phục hoàng gia cất giọng:

-Chúng ta sẽ giết ả ngay tại đây?

Một bóng người bí ẩn trong bóng đêm cất giọng:

-Mật báo của ta vừa đưa tin rằng phía Nam khu vực đại Lâm xuất hiện một con quái thú tàn phá hết cả khu rừng. Ta nghĩ đưa ả đến nơi đó là tốt nhất.

Người mặc quân phục hoàng gia cúi người đáp:

-Tùy theo ngài thôi quốc vương!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Một ngày bình thường

Tu Tiên Đại lục là một nơi mà mọi người lấy sức mạnh làm chí tôn. Bằng cách tu luyện hấp thu nguyên khí từ trời đất hoặc từ những quái thú bị tiêu diệt mà nâng cao bản thân.

Từ thấp đến cao con người tu luyện thành các cảnh giới:

Luyện thể cảnh

Luyện khí cảnh

Địa cảnh

Thiên cảnh

Giác Ngộ cảnh

Mỗi cảnh giới chia làm 9 tầng. Mỗi cảnh giới đều có một cách tu luyện đặc biệt. Và con đường tu luyện đầy chông gai và cạm bẫy. Nếu không cẩn thận thì chính người tu luyện sẽ gặp những nguy hiểm không ngờ tới.

Quay trở lại với Ty Tiên Đại Lục, dù được gọi là đại lục nhưng thực chất nơi đây chỉ là một vùng đất rộng lớn còn chưa được khai phá toàn bộ.

Ước chừng diện tích của Ty Tiên Đại Lục chỉ bằng một phần một nghìn so với diện tích của toàn bộ hành tinh. Mặc dù vậy nhưng dân số ở đây cũng không thua kém gì địa cầu hơn 10 tỷ cư dân đang sống.

Tuy nhiên người dân ở đây luôn phải đối đầu với rất nhiều nguy hiểm từ con người và đặc biệt là quái thú. Chúng xuất hiện tràn lan tại mọi nơi. Sự đa dạng về chủng loại và sự phân cấp sức mạnh rõ rệt từ thấp tới cao: sơ, trung, cao, siêu, thiên tai, thảm họa, ác ma, tận thế, thần thú.

Nhưng loài người không thể phủ nhận được lợi ích của chúng đem lại. Bằng chứng là con người khi trở thành võ giả thì họ sẽ săn lùng quái thú để tiêu diệt rồi hấp thụ nguyên khí nhằm gia tăng cảnh giới.

Quay trở lại nam thanh niên trong rừng. Lúc này hắn ta đang bê cỗ khô để vá thành những tấm áo che thân. Đi xung quanh lấy cỗ khô thôi nhưng những dư chấn từ cơ thể hắn phát ra khiến cho mọi loại thú hoang xa gần nghe thấy đều hoảng sợ.

Ngay cả bản thân hắn cũng cảm thấy phiền phức. Hắn không ngờ là khi ăn quả mọng bé xíu như thế mà có thể khiến cho thực lực chính hắn tăng vọt lên đến như vậy.

Nhưng hắn không thể phủ nhận rằng hắn không cảm thấy thích tình trạng hiện tại. Nhờ có sức mạnh cường đại này mà hắn có thể an toàn di chuyển trong khu rừng. Còn nếu không là bản thân hắn đã làm mồi cho quái thú từ lúc nào còn không biết.

Đi đến một góc cây to lớn mà đã bị hắn đánh thủng khi thử nghiệm sức mạnh. Nhìn vào thân cây hắn lúc này càng tự hào thêm về sức mạnh của mình. Khi mà thân cây dài khoảng chừng 5 mét mà còn lại cứng không kém thua gì sắt thép lại có thể một quyền từ trăm mét đánh thủng xuyên qua thân cây này.

Hắn nhìn kỹ thì thấy thứ gỗ này rất tốt nên liền một phát ẵm lên vai vác về để làm nhà. Nhưng ngay khi vừa vác lên một sinh linh nhỏ nhắn lúc này kêu lên chíp chíp.

Hắn nhìn thì thấy một cái tổ chim lặt úp dưới thân cây này. Cảm thấy tò mò hắn liền cúi người xuống lật ngược lại tổ chim. Thì bất ngờ trông thấy một con chim non đang thoi thóp kêu đói.

Bản thân hắn không phải là người xấu tính nên khi nhìn thấy cảnh này hắn cũng không đành lòng bỏ mặc nạn nhân bị hắn đánh vỡ tổ. Thế là hắn quyết định đem cả con chim đó về để nuôi nấng.

Một bên vai là một khúc gỗ gần cả trăm ký một bên là một chú chim chưa đến 5 ký. Nhưng so về giá trị thì bên chú chim lớn hơn.

Lý do là hắn đã nhìn thấy trong con chim này có ý chí sinh tồn rất cao. Dù đang đói nhưng biết lựa chọn thời cơ để van xin.

Bằng chứng là chỉ khi hắn đưa khúc cây lên thì con chim mới kêu điều đó cho thấy trí thông minh của con chim này rất cao. Và còn một điều nữa là sức mạnh tìm ẩn. Dù nó không bộc lộ rõ nhưng nó lại âm thầm tiếp sức đưa nó sống sót qua cái đói. Bởi thế nên hắn mới đem con chim này về nhà để sau này nó sẽ phục vụ cho hắn.

Lúc này hắn đi đến một khoảng trống do chính hắn làm ra. Xung quanh bốn bề lúc trước toàn là cây cối um tùm nhưng khi hắn đến thì chúng chỉ còn là đồng hoang tàn.

Hắn lúc này đặt nhẹ chú chim ở đọt cây gần đó cho nó ăn vài con sâu mà hắn kiếm được xong rồi đi lại bãi đất trống dùng tay không dậm liên hồi xung quanh nơi đó cho đất nơi đây cứng lại tiện cho việc xây nhà.

Từng quả dậm như những quả bom làm rung động cả khu rừng. Sau vài tiếng làm việc thì cuối cùng hắn đã hoàn thành bước thứ nhất. Và bắt đầu chuyển qua bước thứ hai.

Hắn dùng tốc độ siêu nhanh đi thu gom những thứ gỗ giống như này đem về chất đầy để làm vật liệu xây dựng. Và chỉ trong 2 tiếng đồng hồ số lượng gỗ hắn cần để xây dựng đã hoàn thành.

Lúc này hắn chuyển sang bước ba. Hắn dùng đại lượng sức mạnh từ hai bàn tay để chém những khúc gỗ thành nhiều hình thù nhưng lại có sự liên kết với nhau. Rất nhanh sau đó hắn đã hoàn thành quá trình đó và lúc này mới thật sự khó khăn. Khi bước thứ tư là bước không yêu cầu sức mạnh mà lại yêu cầu độ khéo léo.

Bằng việc liên kết các khớp nối do những khúc gỗ mà hắn đã khoét ra. Cứ như thế đến khi liên kết khúc gỗ cuối cùng thì ngôi nhà của hắn cũng hoàn thành.

Ngôi nhà nhìn rất cơ bản nhưng lại rất vững chắc. Dù bên trong chưa có nội thất nhưng hắn cũng không quá cầu kỳ nên hắn chỉ trải vài ba lớp cỏ khô lên để nằm ngủ.

Nhưng lúc này hắn chưa thể nghỉ ngơi vì hắn còn khối việc phải làm nếu muốn sống đủ trong khu rừng này.

Ngay lúc đó một cỗ xe ngựa đang đi trên con đường mòn. Bên trong cỗ xe ngựa là một người con gái đôi diện là một người mặc quân phục hoàng gia trẻ trung.

Người con gái đó bị xích ngay hai tay và hai chân, quần áo thì như nô lệ nhưng tóc tai không bị bù xù. Nhìn thì thấy cô ta đáng nhưng trong ánh mắt cô ấy thể hiện sự can đảm cực kỳ.

Lúc này người mặc quân phục vác chéo một chân qua chân còn lại hai tay thì chạm sau gáy ngược mặt lên trời mà nói:

-Mày khá là xinh đấy! Chỉ tiếc là tao phải giữ nguyên mày cho con dã thú ở khu đại Lâm. Nếu không thì tao sẽ nhốt mày ở một cái số nào đó thì thoáng sẽ đến thăm mày!

Người con gái nghe thế liền ngược mặt lên nhìn vào hắn ta và nói:

-Đồ nhai lại!

Bốp...

Lời vừa nói ra liền một đám vào mặt cô gái té xuống bởi tên mặc quân phục:

-Ta biết tao thích nhai lại mà! Đừng nhấc lại như vậy chứ! Công chúa.

Đứng dậy đi chuyển đi này kéo dài tận một tuần lận đấy!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Tiến vào hang động

Sau khi dựng xong ngôi nhà. Nam thanh niên lúc này đang đi đến một bờ suối. Bản thân hắn kể từ khi được đưa tới thế giới này thì vẫn chưa được tắm ngày nào thế nên hắn mới lựa chọn bờ suối này để tắm.

Cởi bộ quần áo bằng cỏ khô sau đó nhẹ nhàng nhúng người vào dòng nước. Vừa đưa bàn chân vào thì một cái cảm giác lạnh buốt truyền đến người hắn khiến cả người run rẩy.

Tuy nhiên khi nhúng cả người vào thì cơ thể hắn dần thích nghi. Chắc do khi ăn quả mọng đó cơ thể hắn đã gia tăng được đề kháng. Khiến cho cơ thể nhanh chóng thích nghi với môi trường xung quanh.

Dòng nước lúc này đối với hắn đã trở nên mát thay vì lạnh buốt. Điều này khiến cho hắn cảm thấy rất thoải mái. Hắn thả lỏng nổi trên mặt nước khiến cho toàn cơ thể nổi lênh bênh như lục bình.

Nhìn thẳng lên trời thấy những đám mây đang nhẹ nhàng bay lượn lại nghĩ đến cuộc đời của mình. Hắn vẫn không biết mình thật sự là ai và đến từ đâu. Bởi thế suốt mấy ngày hôm nay hắn thật sự muốn làm mình trở nên bận rộn để quên đi việc đó.

Sau một lúc suy nghĩ thì cơ thể hắn đã trôi ra giữa hồ. Tự nhiên khi nhận thức của hắn quay lại sau chuyến dạo ký ức thì hắn phát hiện dòng nước lúc này đã ấm lên từ khi nào.

Cảm thấy kỳ quái hắn lập tức lấy hơi lặn hụp xuống dưới vì hắn đoán chắc nguyên nhân là từ dưới đáy của bờ suối.

Bờ suối nhìn thì thấy nhỏ nhưng đáy nó lại quá sâu. Hắn lặn đến 5 phút mà vẫn không thấy đáy đâu. Nhưng lúc này hắn lại phải cảm ơn quả mọng vì nhờ có nó mà cơ thể hiện tại đã được gia tăng thêm nhiều khả năng đặc biệt.

Không chỉ nhìn thờ lâu mà hắn còn có thêm hai đường rãnh ở hai bên cổ. Nó có tác dụng như mang cá khiến hắn có thể thở được.

Lặn sâu thêm 3 phút thì lúc này hắn mới chấp chớn nhìn thấy đáy. Quả như hắn đoán sâu bên trong hồ này là một hang động lòng lầy.

Ngay khi hắn vừa bước vào thì lập tức những ngọn đuốc được đặt sẵn tự động sáng lên. Tựa như chào mừng hắn.

Bản thân hắn đứng trước cảnh này cũng không cảm thấy gì là hoảng sợ hay lo lắng vì hắn tự tin khẳng định bản thân hắn lúc này không thứ gì có thể làm hại được hắn. Nên hắn quyết định tiến vào trong hang động.

Đi vào hang động sức nóng ngày càng gia tăng. Nên nhớ cả cơ thể hắn lúc này là không một mảnh vải che thân nhưng mà mồ hôi từ cơ thể hắn vẫn không ngừng tuông ra như mưa.

Mặc dù vậy nhưng hắn vẫn không cảm thấy mệt mỏi mà tiếp tục tiến vào hang động. Đi một hồi thì chân hắn vô tình đạp trúng bẫy.

Cạch.....Một tiếng ngay hai bên tường mở ra những đầu nhọn liên tục bắn ra mũi tên.

Nam thanh niên lúc này trong vô thức mà né đi những mũi tên. Đứng yên, cúi người, nằm xuống, nhảy đi mọi động tác mà hắn làm ra đều không thừa một nhịp nào.

Ngay khi thoát khỏi cái bẫy đó thì bản thân hắn cũng không tin rằng mình có thể làm được như vậy.

Nhưng niềm vui thoát nạn chưa dứt thì một nạn nữa lại tới. Từ phía sau lưng một tảng đá to từ trần rơi xuống lăn thẳng đến người hắn.

Với khả năng hiện tại nam thanh niên tự tin có thể đánh vỡ tảng đá đó. Ngay lập tức hắn đối đầu với tảng đá. Cả người đứng tấn tay phải thu quyền. Đến khi tảng đá lao tới thì một quyền từ nam thanh niên tung ra.

Uỳnh!!!! Một tiếng vang lên làm long trời lở đất đánh văng nam thanh niên ra xa. Còn tảng đá thì vẫn tiếp tục lăn về phía nam thanh niên mà không một vết nứt.

Quả đấm của hắn quả thực rất là mạnh mẽ nhưng lại không làm được gì tảng đá đó. Hắn lúc này hăng máu quyết đối đầu với tảng đá.

-Lúc này là ta thử sức thôi lần này mới là đánh thật này. Tới đây đi tảng đá khôn kiếp!

Uỳnh!Uỳnh!Uỳnh.....Liên tục liên tục những chấn động vang lên. Mỗi quả đấm va vào liền đánh bật nam thanh niên văng xa trăm mét. Cứ như thế liên tục đấm hắn vừa đánh vừa lui cách xa lúc đầu đã hơn nghìn dặm. Cảnh vật ở bên trên rung lên như bị động đất.

Nhưng sức người có hạn nam thanh niên nhanh chóng trở nên kiệt sức. Tuy nhiên điều đó lại càng khiến cho sức mạnh và độ háo chiến của hắn gia tăng thêm.

Tiếp theo đó hắn liên tục gia tăng sức mạnh khi đánh vào tảng đá. Những sóng vang dần gia tăng sức tàn phá khiến cho cây cối sụp đổ những bờ hồ thì hóa thành vòi rồng do chấn động.

Lý do không phải từ sức mạnh của nam thanh niên mà sức mạnh đó đến từ tảng đá. Bên trong tảng đá chứa một dòng ẩn chú khiến cho những sát thương mà nó hứng chịu sẽ được chuyển hóa thành độ bền và phản lại cho người đứng cạnh.

Sau 5 tiếng miệt mài chiến đấu với tảng đá. Nam thanh niên lúc này mình đầy thương tích. Còn tảng đá thì vẫn ngoan cường chống trả.

Nhưng bản thân hắn vẫn không chịu làm kẻ thảm bại mà bỏ chạy. Nhưng với tình trạng bây giờ thì bản thân hắn không đủ khả năng đánh vỡ tảng đá.

Bởi thế hắn lúc này quyết định liều mạng chặn đứng tảng đá. Hắn dùng đại lượng sức mạnh dồn hai chân lún xuống nền gần 3 mét. Hai tay thì giờ ra đón lấy tảng đá.

Trước mắt hắn là một tảng đá to tổ bố đang lao điên cuồng về phía hắn. Dù bên mép miệng còn đang rỉ máu nhưng hắn vẫn không hoảng sợ mà còn nhìn thẳng vào tảng đá nói khích tướng:

-Tới đây đi! Tao sẽ sống chết với mày tảng đá chết tiệt.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Ta sẽ thành Ma Vương

-Tới đây đi tảng đá khốn kiếp!

Nam thanh niên tỏa ra một luồng sức mạnh kinh hãi khiến hang động như sụp đổ.

Mọi thứ mà hắn muốn làm bây giờ là sự dụng toàn bộ sức lực để chặn đứng lại tảng đá trước mắt.

Tảng đá vô tri vô giác nhưng trong lúc này với ánh nhìn của nam thanh niên thì nó như đang hò hét mà lao đến đối thủ muốn một trận sống chết.

Rất nhanh sau đó tảng đá đã lao đến người của nam thanh niên.

Kong...Một tiếng tảng đá đã lao đến và nằm gọn trong lòng của nam thanh niên. Nhưng với quán tính của nó tảng đá lúc này vẫn điên cuồng lăn về phía trước bất chấp mọi vật cản.

Nam thanh niên lúc này phải ngoan cường chiến đấu với tảng đá vì ngay bây giờ nếu chỉ lơ là một khắc thì lập tức hắn sẽ bị tảng đá lăn cho bẹp dí.

Xèo..Xèo..Xèo..Xèo....Tiếng tia lửa phát ra từ ma sát cơ thể với tảng đá khiến cho bất kỳ ai chứng kiến đều phải rớt tim.

Vì họ vừa hồi hộp mà họ còn muốn mắng hắn rằng tại sao lại làm cái trò tàn phá cơ thể như vậy. Chẳng thà chịu nhục chạy xuống cuối hang thoát thân thì đâu xảy ra cơ sự này.

Nhưng với ai cũng có quyền lựa chọn việc mình làm và hắn cũng vậy. Hắn khi đã quyết tâm làm việc gì thì phải làm cho tới cùng.

Nên nếu thấy hắn lao vào con đường chết thì đừng ngăn cản hắn. Hắn không quan tâm đâu.

Ngay lúc này tảng đá tựa như có linh tính khi mà nó tiếp tục gia tăng sức mạnh quay càng lúc càng nhanh khiến cho nam thanh niên bị kéo lê về phía sau. Dù chân hắn đã lún đất sâu 3 mét.

Tảng đá càng lúc càng nhanh ngay lúc này ta có thể nghe được tiếng gió ù ù của tảng đá khi cuốn lấy không khí. Kèm theo đó là có chút màu đỏ máu từ phía nam thanh niên.

Dù cả cơ thể đầy rẫy vết thương đang hé mở cho huyết chảy xuống. Nhưng hắn vẫn kiên cường nhất quyết tử chiến đến khi nào thoát khỏi tảng đá an toàn mà thôi.

Mặc dù vậy nhưng bây giờ máu hắn đã mất quá nhiều. Ý thức của hắn cũng dần mờ đi. Ngay này hắn trong vô thức cảm tảng đá còn trong tâm trí thì du lạc ở chốn nào.

-Ta đang ở đâu đây!

Trong tâm thức hắn lúc này là khoảng không trống rỗng. Hắn đang cảm thấy hoang mang lạc lối thì một thứ ánh sáng từ phía trước mắt phát ra.

Không bàn cãi hắn lập tức đi về phía đó. Khi đến nơi thì trước mặt hắn là một người phụ nữ tóc bạch kim. Với bộ váy rộng bồng bềnh trong không trung.

Cảm thấy kỳ quái hắn liền hỏi:

-Bà là ai thế?

Người phụ nữ nghe thấy lập tức giơ ngón trỏ lên miệng suy! một tiếng rồi nói:

-Lựa chọn câu hỏi cho chính xác. Người chỉ có thể hỏi một câu duy nhất trong thế giới này thôi người được chọn.

Nam thanh niên nghe thấy liền tim rầm rập vì bản thân hắn cảm thấy người phụ nữ này có cái gì đó rất quen thuộc đối với hắn. Bởi thế nên lúc này hắn từ tốn suy nghĩ thật kỹ câu hỏi mà mình muốn biết.

Nhanh chóng sau đó một cơn đau kịch liệt phát ra từ lồng ngực khiến hắn ngã quy xuống đất.

Người phụ nữ thấy thế liền nói:

-Mau chóng nếu không thân xác ngoài kia sẽ bị bẹp dí mất.

Nam thanh niên lúc này nhanh chóng suy nghĩ nhưng cơn đau ở phía lồng ngực lúc này lan ra khắp người. Khiến toàn thân tê dại. Nhưng hắn vẫn kiên cường nhìn thẳng vào mắt người phụ nữ và nói:

-Ta muốn lấy lại được ký ức của ta!

Người phụ nữ nhẹ nhàng bay đến hai tay chạm vào má nam thanh niên mắt nhìn thẳng vào hắn rồi chạm vào trán của hắn nói:

-Hãy trở thành Ma Vương! Người sẽ lấy lại được ký ức!

Nam thanh niên nghe xong lập tức quay lại thực trạng hiện tại. Ngay lúc này những cơn đau đã biến mất thay vào đó là sự tỉnh táo của nam thanh niên.

Nhanh chóng hắn hai tay bám sát vào tảng đá một cú lộn nửa người ngay lập tức tảng đá tiếp tục đường đi bỏ mặc lại một mình thân thể đầy thương tích đang nằm ngay tại đó. Nhưng hắn lại nở một nụ cười vì hắn biết hắn phải làm gì lúc này.

Hắn sẽ trở thành Ma Vương.

Ngay lúc này bên trong cỗ xe ngựa. Vẫn là người mặc quân phục và cô nô lệ.

-May qua mấy ngày đi không gặp quái thú. Mà chuẩn bị tinh thần đi xe sắp tới khu đại Lâm rồi. Mà sẽ sớm may chết thôi. Có thể ăn cháo trước khi chết được không?

-Sao ông không giết tôi ngay lúc này? Đợi gì phải cho tôi tới khu đại Lâm?

Bốp...một tiếng bập tay va vào mặt cô nô lệ.

-Không cho tao ăn cháo thì thôi mắc mớ gì phải hỏi câu khó xử đó chứ?

Mày không cần biết lý do đâu sau này khi còn sống mày sẽ biết?

Cô nô lệ nghe thấy liền hoài nghi ngược mặt lên nhìn người đàn ông tính hỏi ông ấy có ý gì thì cỗ xe ngựa dừng lại.

Người lái xe ngựa quay sang nói với người đàn ông:

-Thưa ngài Bất Nhân! Nơi ngài cần đã tới!

Người đàn ông nghe thế liền thở dài một tiếng rồi nói:

-Người đến tháo khóa rồi thả ả ngay tại chỗ này! Đi mạnh khỏe nha!

Sau một lúc cỗ xe ngựa quành đầu lại đi về phía thành Kim Lân.

Còn cô nô lệ thì chỉ biết thở dài vì mình sắp chết. Nhưng bản thân cô lại mong chờ điều đó. Vì cuộc sống hiện tại có khác gì địa ngục.

Nhưng quả thật khi cô nhìn sang khu rừng thì cô thật sự phải hết hoảng vì trước mắt cô là một cảnh hoang tàn đổ nát chứ không phải là một khu rừng.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Đi đến lối hành tinh

Nam thanh niên sau hơn mười tiếng dần co với tảng đá lạ kỳ thì cuối cùng hắn cũng thoát khỏi. Nhưng hậu quả do tảng đá để lại là rất lớn. Khi mà toàn cơ thể đầy rẫy những vết chém vẫn đang còn chảy cả máu còn lục phủ ngũ tạng bên trong thì đậm nát. Chưa nói việc di chuyển kể cả việc thở còn khiến cho cơ thể đau nhức. Cả cơ thể bây giờ là nửa sống nửa chết.

Nhưng ta nên nhớ hắn trước khi mất ký ức là người thế nào. Những vết thương đó chỉ đơn giản là dày sẹo hắn nhưng không thể nào giết hắn.

Sau một khoảng thời gian khi hấn lấy lại được sức lực hấn cố gắng đứng dậy mêng theo bờ tường mà tiếp tục đi xuống cuối hang.

Vẫn một quyết định xuyên suốt từ đầu tới cuối hấn không hề nản chí mà tiếp tục đi xuống cuối hang.

Trên đường đi không có một tí cạm bẫy nhưng lại cực kỳ nóng. Càng đi xuống hấn cảm thấy sức nóng truyền đến ngày càng nhiều.

Dù ký ức lúc trước đã không còn nhưng những kiến thức thì vẫn động lại. Hấn lúc này nhận định chính xác rằng cái hang này đâm sâu dưới lòng đất. Bởi thế mà khi hấn càng đi sâu vào thì nhiệt độ bên trong càng nóng.

Bản thân hấn không thể nào chịu nổi sức nóng này thêm chút nào nữa nên hấn dùng toàn bộ sức lực còn sót lại dồn vào đôi chân để chạy.

Dù đang bị thương hấn không thể nào chối cãi được thứ sức mạnh khủng khiếp đang ngự trị bên trong hấn. Càng cố gắng trong sự mệt mỏi thì hấn càng mạnh lên đáng thấy.

Cứ như thế chỉ trong 30 phút lao về phía trước như điên như cuồng thì cuối cùng hấn cũng đã đến được nơi cần tới.

Haz.. haz.. haz.. Tiếng thờ đóc phát ra từ nam thanh niên khiến cho bất kỳ người nghe thấy đều cảm thấy nghẹt thở ngay lồng ngực.

Quãng đường hấn đi ước chừng trên dưới 600 000Km. Dám chắc nơi hấn đang đứng là tâm của hành tinh này.

Ngay từ lúc hấn đến hành tinh này hấn liền biết nơi đây không bình thường.

Dù không rõ ràng nhưng hấn khi đến hành tinh này thì trong vô thức hấn nhận thấy một sức nặng rất lớn đè hấn xuống. Bởi thế hấn đoán chắc rằng hành tinh này cực kỳ to lớn nên mới có sức hút cực đại này.

Trở lại lúc này trước mặt nam thanh niên là một cánh cổng sắt đã bị tảng đá phá vỡ. Xung quanh nơi đây thì có năm sáu bộ xương khô đã bị tảng đá đè bẹp. Cả xác bọn họ đã ở đây từ lâu nên bụi bặm bám đầy trên người.

Những người đá chắc là những người từng khám phá ra hang động này nhưng thay vì đối đầu thì lại bỏ chạy nên khi bị cánh cửa này chặn đầu rồi bị chính tảng đá giết chết.

Nam thanh niên nhìn thấy chỉ thờ dài cúi người xuống vừa lục lọi vừa nói:

- Xin lỗi các vị ở đây. Nhưng người chết thì không thể nào xài được những thứ này nên cho tôi mượn nhé ngay sau khi rời khỏi đây tôi sẽ mang hài cốt của mọi người về mà cúng kiến.

Lục lọi năm sáu cái xác hấn thu được một bộ quần áo nhìn trông không tệ. Ngay khi hấn mang vào thì bao nhiêu bụi bặm đều bị phủi sạch bởi một thứ ma lực gì đó.

Ngoài ra hấn còn tìm được một túi nhỏ. Chiếc túi này dù nhỏ nhưng có vẻ như vật chứa bên trong rất giá trị nhưng hấn chưa muốn xem bây giờ. Tiếp theo đó hấn tìm thấy được một sâu bình khí mini. Chúng được sâu chuỗi với nhau bằng một sợi dây gì đó rất chắc chắn.

Những thứ còn lại từ những cái xác này còn rất nhiều nhưng hấn nghĩ chỉ tìm những món đồ hấn tìm thấy đầu tiên. Đối với người chết ta không nên quá tham lam.

Cứ như thế hấn tiếp tục đi vào trong cánh cửa.

Ngay lúc này bên ngoài kia trời đã tối. Người con gái nô lệ đang bơ vơ đi xung quanh khu vực đại Lâm rộng lớn để tìm con dã thú mà mọi người kể lại.

Đi đến mức mà cả người uể oải cũng không thấy một bóng sinh vật nào còn sống. Chỉ thấy ở đây là xác của những con dã thú trung cấp, cao cấp nằm chết mọi chỗ.

Bọn chúng đều bị một phát chí tử khiến bọn chúng chết ngay tức khắc. Người con gái nô lệ nhìn mà hoảng sợ nhưng lại càng mong mỏi muốn được tìm thấy con dã thú đó để nó giết mình.

Bản thân cô từ lúc sinh ra thì đã không được gặp mẹ hay cha. Bị đối xử như một con thú. Tra tấn đánh đập mọi thứ kinh khủng nhất trên đời này ả đều trải qua. Đến nỗi lúc này trong tâm thức của ả chỉ muốn tìm đến cái chết.

Đi khắp mọi nơi tìm kiếm rất lâu nhưng không nhìn thấy gì cô bắt đầu kiệt sức nên ngồi xuống một gốc cây để thở.

Ngay lúc này bụng cô sôi lên ừng ực. Cô đã nhiều ngày không ăn gì nên nếu cô không tìm thấy dã thú ngay lúc này thì cô sớm muộn gì cũng sẽ chết vì đói.

Không ai tin được là ngay lúc này cô lại nhớ đến mùi bánh mì mà cô đã ăn được lúc cô trốn thoát khỏi đám buôn nô lệ.

Lúc đó cũng như bây giờ cũng mệt mỏi cũng đói khát nhưng rồi cô lại tìm thấy được một ổ bánh mì nằm bẹp ở đường đi.

Cô nhặt lên thì nhìn thấy ổ bánh mì này dính nhiều dấu đạp chân của nhiều người và ngay cả động vật.

Nhưng ai chứ cô vẫn không ngần ngại nhét toàn bộ ổ bánh mì vào mồm.

Nhai nhai nhai cả đất cát có trong bánh mì đều được cô nhai trọn.

Nhớ lại lúc đó cô rất hạnh phúc dù phải ăn thứ dơ bẩn nhưng cô lại cảm thấy được tự do. Y như lúc này mặc dù sắp chết nhưng cô vẫn vui vẻ tận hưởng sự tự do ngắn ngủi này.

Lúc này cô đột nhiên ngửi thấy mùi quả mọng. Không chân chừ cô lần theo mùi hương mà đi tới một ngôi nhà đầy rẫy quả mọng mọc xung quanh ngôi nhà.

Cô nhìn mà nuốt nước bọt một cái rồi lao đến bứt lấy bức để bức sạch toàn bộ quả mọng để cho vào miệng nhai giòn giã. Sau một lát cô thở một hơi no nê rồi lăn đùng ra ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 58: Bái kiến sư phụ

Bước vào cánh cửa nam thanh niên lúc này cảm thấy như mình được chuyển qua một thế giới khác.

Hắn cảm thấy một luồng khí mát mẻ trong lành nó làm hắn cảm thấy dễ chịu hơn là ở ngoài phía bên kia của cánh cửa.

Trước mắt hắn chỉ có một cái bục với một chiếc hộp sắt còn lại thì không có thứ gì khác. Nam thanh niên lúc này dù có chút hụt hẫng nhưng hắn nghĩ chuyến đi này là một cách tốt để luyện tập khi chiến đấu với tảng đá.

Ngay lúc hắn vừa định đi ra khỏi đây thì một tiếng nói phát ra làm vang động cả căn phòng.

-Ngươi không tính lấy chiếc nhẫn sao?

Nam thanh niên lúc này mới nhận ra rồi nói:

-Ồ...Thì ra trong chiếc hộp đó là một chiếc nhẫn.

Nói xong hắn cứ thế đi ra khỏi cửa hang.

Giọng nói đó lúc này lại phát ra tiếng cười sáng khoái nhưng lại khiến người khác nghe phải cảm thấy nể phục vì nó phát ra một uy quyền của một vị đại nhân vật.

-Ngươi khá thú vị đó! Thôi được ta sẽ nhận ngươi làm đồ đệ thứ hai của ta.

Nói xong chỉ trong một khắc cả căn phòng như bị hóa thành hư vô hóa thành một không gian rộng lớn.

Nam thanh niên lúc này bỗng hỏi:

-Rốt cuộc ông là ai vậy?

Từ trong hư không một bóng người trong suốt xuất hiện với một khí chất uy quyền một bộ râu trắng dài một bộ quần áo ra uy quyền bất kỳ ai nhìn vào liền không khỏi nể phục mà quỳ xuống bái kiến.

Nhưng đối với hắn thì lại khác, hắn nhìn bóng người xuất hiện quả thực rất uy quyền nhưng thật sự hắn tự dung cảm thấy sự việc này không có gì đặc biệt. Như thể hắn đã từng nhìn thấy thứ gì đó kinh khủng hơn cả thế.

Người đàn ông lúc này từ tốn thở một hơi nhẹ rồi nói:

-Tiếp tục với câu hỏi của ngươi. Ta là Đại Thần Pháp là người sáng lập ra các loại công pháp mạnh mẽ nhất từ trước tới nay.

Nam thanh niên nghe thấy liền nói:

-Thì ra là vậy.

Đại Thần Pháp nghe thấy mà hụt hẫng nói:

-Ngươi không có tí chút gì gọi là kính ngạc sao?

-Ta cũng không biết nữa.Trong ta có cảm giác như đã gặp ai đó ghê gớm hơn người rồi.

Đại Thần Pháp nghe thế liền thân nhiên nói:

-Vậy cũng lấy gì làm lạ.Người có thể một mình đi tới đây mà không chết thì cũng xem như người không đơn giản.

Đại Thần Pháp lúc này bắt đầu lộ vẻ nghiêm nghị nhìn thẳng vào nam thanh niên nói:

-Thắc mắc của người ta đã giải đáp bây giờ là đến thắc mắc của ta.Cho ta biết người tên là gì?

Nam thanh niên nghe thế liền suy nghĩ.Từ lúc đi đến thế giới này hắn vẫn chưa biết tên thật của mình là gì.Vì thế nên lúc này hắn nhanh chóng nghĩ ra một tên.

-Ta tên Cuồng Long.

Cái tên này không phải là ngẫu nhiên mà có.Bản thân hắn từ khi vừa bước vào thế giới này thì hắn đã vô tình ăn thứ quả mọng khiến hắn trở nên điên loạn tàn phá mọi thứ.Điên cuồng tàn phá mạnh mẽ như một con rồng.Bởi thế nên giờ phút này nó từ vô danh trở thành Cuồng Long(Gọi tắt là Long).

-Tên rất hay.Đến việc tiếp theo người có muốn trở thành đồ đệ của ta không?

Không chần chừ suy nghĩ Long liền cúi người xuống bái kiến sư phụ.

Vị Đại Thần này thấy thế liền đánh giá tên này thông minh biết chọn lựa phe tốt mà theo.Ngay lúc này Vị Đại Thần cười khàn một tiếng rồi nói:

-Khi đã làm đệ tử của ta thì người phải sở hữu Thiên cảnh giới thì người mới có thể học được các tuyệt kỹ mạnh nhất của ta.

Người lúc này chỉ đang ở Luyện Thể tầng 4.Vẫn còn một đoạn đường rất dài để đến Thiên cảnh giới.Nhưng người yên tâm với tài năng một đời của ta.Sư phụ sẽ giúp học trò của ta đột phá lên Luyện Thể tầng 6 nhanh chóng.

Long nghe thấy biết ơn quỳ xuống:

-Cảm ơn sư phụ.Cảm ơn sư phụ.

Vị Đại Thần này đã rất lâu lắm rồi mới trở lại cảm giác được làm thầy.Kể từ lúc ông bồi dưỡng vị đệ tử đầu tiên sau đó ông liền băng hà nên không thể nào thu nhận được thêm bất kỳ vị đệ tử nào nữa.

Hầm mộ của ông ở được xây dựng bởi 6 vị Thần và một vị Đại Thần đó chính là ông.Nhưng bởi vì ông muốn có thêm đệ tử nên trước khi chết ông đã dùng một loại cấm pháp giam giữ linh hồn của ông vào trong chiếc nhẫn mà Long đã nhìn thấy lúc vừa bước vào căn phòng.

Ông ta lúc này từ tốn dùng phép biến ra một bộ bàn ghế còn có cả bộ bình trà.Tiếp đó ông đi đến ngồi xuống chiếc ghế vừa pha trà vừa nói:

-Nếu người thắc mắc nơi đây là đâu thì ta sẽ giải đáp.Nơi đây bên trong tâm thức của ta.Thời gian bên trong đây cũng giống như ở ngoài đời thực.Nhưng điều đặc biệt ở đây là người có thể luyện tập đến mức tốt nhất.

Vừa nói xong ông liền phát tay một cái.Hàng chục viên đá từ hư không xuất hiện.Ông lúc này từ tốn nhắm nháp chén trà mà nói:

-Người hãy dồn toàn sức lực đánh vào những tảng đá đó và như người đã biết.Những tảng đá đó sẽ phản lại sức mạnh của chính người.

Ngay lúc này người hãy cố gắng bền bỉ đánh trả.Có như thế thì toàn bộ tiềm năng của người mới có thể đột phá lên Luyện Thể.

Long nghe thấy liền gật đầu lao đến đánh vào những tảng đá như điên như cuồng.Càng đánh các vết thương càng bị xé ra ngày một lớn.Nhưng nhờ thứ nguyên khí nồng đặc có ở đây mà toàn bộ những vết thương nhanh chóng lành lại.

Cứ như thế toàn bộ gân cốt của Long khi một nát ra thì ngay lập tức tái tạo lại nhanh chóng và càng ngày càng trở nên mạnh mẽ.

Ngay lúc này trên mặt đất người con gái đang ở tạm ngôi nhà của Long.Thứ cây mà hắn chọn làm vật liệu.Là một loại Lâm Mộc nguyên thủy.Tích trữ những thứ tinh hoa suốt hàng trăm nghìn năm.Đề khi bị chặt đứt thì số tinh hoa đó sẽ xuất hiện để khiến chính nó trở thành một thứ cây để không bị tuyệt diệt.

Cô ta lúc này đang dùng những thứ gỗ đã được gia công trở thành một thứ lốm xuống để múc nước.Với số nước mà cô múc được từ bờ suối cô liền tưới cho ngôi nhà để nó tiếp tục xanh tươi.

Ngoài ra cô còn tự mình làm ra các thứ ruộng để đem nhiều thứ hạt giống mà cô thấy được để gieo trồng.Cứ như thế cô liền nhanh chóng trở nên bận rộn để hoàn thành đời sống dần trở nên mỹ mãn.Nhờ vào đó mà cô gần như quên đi thứ quá khứ đau khổ và ý định muốn chết

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 59: Luyện thể ma ngục phiên bản mới

Rầm!!

Một thứ âm thanh tựa như trời giáng phát ra từ việc Long phá tảng đá.

Cơ thể hắn bây giờ đã cường tráng hơn trước và tỏa ra một thứ bá khí gần giống với sư phụ hắn. Mặc dù trong suốt quá trình luyện tập hắn đều bị gây tổn thương bởi những tảng đá nhưng nhờ vào thứ nguyên khí nồng mà cơ thể hắn có thể hồi phục nhanh chóng. Đây nhanh quá trình phát triển cơ thể.

Sư phụ hắn lúc này là Đại Thần Pháp. Ông ta đang bay đến quan sát tảng đá vừa bị Long phá vỡ. Sau một lúc ông ấy gật đầu nói:

-Khá lắm! Chỉ trong 10 ngày mà có thể phá vỡ được một viên Huyết Long của ta. Chúc mừng con, con đã chính thức đột phá lên Luyện Thể tầng 5.

Long nghe thấy liền vui mừng hớn hở:

-Vậy tiếp theo con phải làm gì?

Ông ta bây giờ tỏ ra rất bình tĩnh nhẹ nhàng đi lại chỗ bàn trà vừa rót trà vừa nói:

-Những tảng đá ta cho con tập luyện là những viên Huyết Long. Chúng được tạo ra bởi hàng nghìn loại huyết mạch cường đại nhất của Long tộc. Với mục đích là gia tăng tiến trình đột phá luyện thể cảnh.

Nhưng Huyết Long chỉ có tác dụng với Luyện thể tầng 6 đổ xuống. Còn từ Luyện Thể tầng 7 đổ lên thì phải trải qua thực chiến với dã thú thì mới có thể nhanh chóng đột phá.

Bởi thể người lúc này còn một tầng nữa mới có thể đi ra ngoài thực chiến nhưng với tiến độ lúc này thì phải mất đến 3 tháng nữa mới có thể đột phá. Bởi thế ta sẽ dạy con một loại công pháp giúp con luyện tập nhanh chóng. Rút ngắn thời gian 3 tháng xuống lại còn 7 ngày.

Long nghe thấy liền nghiêm mặt nhìn thẳng vào sư phụ của mình với một ý chí nhìn thấy rõ.

Bản thân hắn đã quyết tâm một lòng trở thành Ma Vương nhanh nhất bằng mọi giá vì thế việc trở nên mạnh hơn là chắc chắn.

Sư phụ của Long nhìn thấy rõ vẻ quyết tâm lộ ra trên khuôn mặt khiến ông ta cảm thấy mình đã không nhận nhầm đệ tử.

Ngay lúc này ông ta biến ra một phiến đá bên trên là thứ ngôn ngữ kỳ lạ.

-Người hãy học và lĩnh ngộ khẩu quyết này. Sau đó người sẽ học được tuyệt kỹ này.

Long nhìn đồng ngôn ngữ này mà mặt mày nhìn lên sư phụ nói:

-Người có cách nào dễ dàng hơn không?

Sư phụ lúc này thở dài một cái rồi nói:

-Đúng là tuổi trẻ không thích mấy cái thứ chữ nghĩa này cũng dễ hiểu. Nhưng không được, không có con đường ngắn hơn nữa đâu. Người hãy cố gắng học đi.

Long nghe thấy liền cố nói để tránh việc học:

-Nhưng đệ tử không biết đọc.

-Không biết đọc à? Thôi được!

Vừa nói xong một thân thể nhanh như gió bay đến chỉ ngón chỗ vào giữa trán của Long.

Ngay lúc này một luồng kiến thức nhanh chóng đưa vào đầu của Long. Đó là những thứ kiến thức về bảng ngôn ngữ của phiến đá.

Sư phụ của Long ngay khi hoàn thành liền quay mình về bàn uống trà và nhẹ nhàng nói:

-Rồi đó! Người đã biết đọc rồi đó! Học đi!

Long lúc này vẫn kiên cường nói:

-Sư phụ có thể truyền được kiến thức vậy truyền cho con tuyệt kỹ của phiến đá này đi!

-Im lặng!

Một lời vừa nói ra lập tức bá khí bộc phát làm Long nửa chết nửa sống.

Sư phụ của Long như hóa con thịnh nộ bóp nát chén trà đang cầm trên tay:

-Người đừng được nước mà làm tới.Không có con đường tắt để đi đến sức mạnh đâu.Nếu như người không tự lĩnh ngộ thì người sẽ không có riêng tuyệt kỹ của mình.

Nên nhớ những thứ công pháp ta làm ra đều là hạt giống.Người phải tự tay gieo trồng và chăm bón thì người mới có thành quả.

Long lúc này nghe thấy liền thức tỉnh.Nhận thấy mình đã sai khi không cố gắng chăm chỉ mà lại muốn có ngay thành quả.Hắn lập tức cúi đầu xin lỗi rồi đi vào học tập phiến đá

Thế là hắn dốc tâm vào học tập những thứ chữ trên phiến đá.Sau ba tiếng đồng hồ hắn đã lĩnh ngộ được ý nghĩ của phiến đá.

Ngay lập tức Long liền ngồi vào thế thiền.Bên trong tâm trí vận chuyển áo nghĩa của phiến đá.Một dòng nguyên lực có trong cơ thể từ trong đan điền được khuấy động.Dòng nguyên lực đó bắt đầu lan ra khắp cơ thể.

Dòng nguyên lực lúc này không ngừng rải đầy khắp cơ thể.Ngay khi dòng nguyên lực được phủ kín thì Long lập tức hô lên:

-Luyện Thể Ma Ngục:Mở.

Vừa nói xong bên trong cơ thể số nguyên lực lúc này hóa cứng độ nặng của cả cơ thể lúc này gần bằng 500kg.

Sư phụ của Long lúc này nhìn thấy liền cảm phục không thể ngờ rằng Long có thể lĩnh ngộ nhanh đến như vậy.Tựa như hắn đã học tuyệt kỹ này ở đâu rồi.

-Người lúc này hãy gia tăng trọng lượng của Luyện Thể Ma Ngục lên mức cao nhất mà người có thể nghĩ ra.Sau đó hãy tập dần làm quen rồi tiếp tục luyện tập với những viên Huyết Long.

Long nghe thấy liền biết mình phải chọn một trọng lượng thích hợp để luyện tập đạt được thành quả tốt nhất.Thấp quá thì thành quả không nhiều mà lớn quá thì sợ bản thân không đủ khả năng chống chịu.

Bản thân Luyện Thể Ma Ngục là một tuyệt kỹ làm cứng nguyên lực có trong cơ thể.Cứ như thế gia tăng sức nặng để luyện tập.Đây có thể nói là cảnh giới cao nhất trong Luyện Thể Ma Ngục.

Cảnh giới trước đó là cảnh giới đầu tiên mà đáng lẽ Long phải lĩnh ngộ ra được đầu tiên.Cảnh giới đó là khiến cho bản thân cảm thấy nặng nhưng lại không biểu lộ ra ngoài.Nhưng mà vì một lý do nào đó mà Long lại ngẫu nhiên lĩnh ngộ ra được cảnh giới cao nhất trong Luyện Thể Ma Ngục.Bởi thế nên sư phụ của Long cảm thấy kinh ngạc cũng bởi vì lý do đó.

Sau một hồi suy nghĩ thì cuối cùng Long đã quyết định chọn trọng lượng phù hợp cho bản thân.Hắn dụng toàn một nguyên lực có trong cơ thể bao phủ khắp người ngay sao đó hóa cứng chúng lại.

Ngay vừa lúc hóa cứng một vầng hào quang màu đỏ xám ngay sau lưng Long.Đó là hình bóng một con sói với hai cặp vuốt sắt nhọn ngay hai mu bàn tay.Cộng với một luồng sát khí kinh khủng khiến cho sư phụ Long thân là Đại Thần nhưng cũng có một phần dè chừng.

Ngay sau đó vầng hào quang đó bắt đầu mờ đi lúc này Long đứng dậy mặc dù nhìn rất bình thường nhưng nếu như đây không phải là trong tâm thức của Đại Thần thì mặt nền đã sớm lủng xuống từ lâu.

Long lúc này nghiêm mặt nhìn sư phụ nói:

-Con đã lựa chọn trọng lượng phù hợp.

-Tốt lắm luyện tập đi.

Vừa nói xong ngay lập tức hàng chục viên Huyết Long lao đến hắn như điên như cuồng.Nhưng hắn cũng không chậm chạp mà giơ lên một quyền đánh vỡ ngay một viên Huyết Long.

Ngay tức khắc viên Huyết Long bắt ngờ tái tạo lại còn to hơn lúc trước.Cứ như thế mỗi viên Huyết Long tái tạo lại gần chục lần thì chúng đã to bằng mấy quả núi.Điều đó khiến Long trở nên khốn đốn.Nhưng nhờ vậy mà gân cốt của hắn càng trở nên mạnh mẽ.

Qua ánh mắt của Đại Thần Pháp thì trong vòng 5 ngày nữa thì Long sẽ nhanh chóng đột phá lên Luyện Thể tầng 6 nhưng chắc chắn sẽ có một tác hại cực kỳ cho việc luyện tập bất cần thân thể.

Chương 60: Đi tắm

Uyên Bích là đứa con do một sự cố ngoài ý muốn của một ti nữ với đức vua trị vì một nước Kim Lâm. Ông đã không giấu kín chuyện này mà thậm chí còn công khai nó.

Đến khi Uyên Bích được sinh ra đức vua lập tức hạ lệnh chém chết mẹ của cô và bán cô cho một tên buôn nô lệ ở một trấn nào đó xa thành. Với ý đồ muốn giết chết Uyên Bích.

Sau 15 năm một lần nữa Uyên Bích xuất hiện đức vua lúc này lập tức sai người bắt cô về để đối chứng và muốn giết cô thêm một lần nữa. Bằng cách đẩy cô vào khu đại Lâm để cho con dã thú bí ẩn vừa xuất hiện ở đó giết chết.

Nhưng Uyên Bích đã đến nơi đây khá lâu nhưng cô không thấy con thú bình thường nữa là đừng nói đến việc xuất hiện dã thú.

Cô lúc này đang cố gắng khôi phục lại vẻ nguyên vẹn của nơi này. Bằng việc đem trồng lại những gốc cây bị tàn phá xuống lại dưới đất. Ngay lập tức những gốc cây đó nhanh chóng hồi phục trở lại về xanh tươi.

Bên trong tâm trí cô lúc này không còn nghĩ đến việc mình phải chết như lúc trước nữa. Mà cô chỉ nghĩ rằng mình phải khôi phục lại trạng thái vốn có của khu rừng. Nếu không thì không sớm khu rừng sẽ giống như cuộc khủng hoảng kinh nguyên khí thiên động địa ở năm trăm nghìn năm trước.

Mặc dù ý muốn của Uyên Bích rất ý nghĩa nhưng để làm được thì cực kỳ khó. Một thứ rễ cây thông thường cũng đã hơn trăm ký. Còn cô thì chỉ là phận nữ nhi cả ngày quần quật thì cũng làm được vài cây trồng. Nhưng mỗi ngày cô đều đặn làm công việc này.

Hôm nay đã là ngày thứ 5 kể từ khi cô quyết định khôi phục lại khu rừng. Tỉnh dậy với một bộ quần áo rách rưới như mọi khi cộng với cái sự nhức mỏi do làm việc quá nhiều khiến ai nấy đều muốn ngủ thêm một chút.

Nhưng Uyên Bích thì khác cô từ nhỏ đã rất chăm chỉ làm việc nên cô đã bỏ qua những thứ đó mà bắt đầu một ngày từ rất sớm.

Tỉnh dậy mà quơ đại lấy một vài quả mọng mọc sẵn trên tường để ăn. Cái vị ngọt bùi khó diễn tả luôn khiến cô muốn ăn thêm một quả liên tục.

Sau đó cô lập tức đi ra ngoài trước cửa nhà cầm lấy một thùng nước có sẵn để tưới vào những khóm cây mà cô đã trồng.

Đó là những loại hoa loại quả mà cô tìm được xung quanh khu rừng. Những loại cây này đặc biệt phát triển cực nhanh vào buổi sáng nên cô luôn chuẩn bị một xô nước chờ sẵn tối qua để đến sáng cô liền tưới vào chúng. Chẳng mấy ngày trôi qua mà những cây trồng đó đã sớm đơm hoa kết trái. Nhìn thấy quá trình này mỗi ngày khiến Uyên Bích cảm thấy ra thư thái.

Ngay sau khi vừa tưới cây thì cô liền muốn đi tắm. Nhưng vào lúc này cô liền nghe thấy tiếng kêu chirp chirp từ một cái cây gần nhà.

Nghe thấy cô liền hiếu kỳ đi đến. Đứng trước cái cây cô liền thấy một cái tổ chim bên trên là một con chim con đang vô vọng kêu đói.

Bản tính yêu thương động vật của Uyên Bích trở dậy cô liền tìm một dụng cụ để xúc đất. Sau một lát cô liền cầm trên tay nắm ba con sâu đưa lên tổ chim.

Con chim con nhìn thấy liền nhanh chóng dùng mỏ mổ lấy. Mỗi phát mỏ liền cất lia thân giun vào miệng. Thế là sau một lúc những con sâu đều chui vào dạ dày của con chim để tiêu hóa. Còn nó thì ăn no xong rồi lăn ra ngủ.

Uyên Bích lúc này rút tay lại mà nói:

-Con chim này không biết đã nhịn ăn bao nhiêu lâu mà bây giờ ăn nhanh đến như vậy. Đúng là một kẻ háo ăn.

Duyên giữa ta và mi chắc không tình cơ nên ta sẽ gọi tạm người là Cường Thực.

Vừa nói xong cô cấp tốc chuẩn bị hành trang để đi tắm.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Một ván cược lớn

-Cố gắng lên đồ đệ của ta.Chỉ một chút nữa thôi là ngươi sẽ đột phá lên Luyện Thể tầng 6.Kết thúc chuỗi ngày luyện tập ở cái hang động này rồi.

Đại Thần Pháp lúc này đang cố vũ Long mong chờ hần nhanh chóng đột phá.

Long lúc này đã trải qua 5 ngày điên cuồng luyện tập với những viên Huyết Long.Những viên Huyết Long lần này được sư phụ của hần cho thêm một loại đặc tính khiến bản thân nó tái tạo và gia tăng kích thước khi bị phá nát.

Trải qua 5 ngày những viên Huyết Long lúc này đã gom lại với nhau thành một viên đại Huyết Long.To gấp trăm lần so với quả núi thông thường.

Trong lúc này Long như một con kiến đang cố phá vỡ một tảng thiên thạch.Cả cơ thể có bao nhiêu chỗ thì có bấy nhiêu vết thương.Từ ngoại thương tới nội thương hần đều trả qua.Nhưng nhờ có thứ nguyên khí nồng đặc ở nơi đây đã nhanh chóng chữa trị cho hần.

Quá trình này liên tục diễn ra khiến Long đau đớn tận cùng địa ngục.Nhưng tất cả đều xứng đáng để đổi lấy cái thứ gọi là Ma Vương.Bởi thế hần luôn cố gắng gạt bỏ để tiếp tục luyện tập để nhanh chóng đột phá.

Cơ thể thì có thể được hồi phục dễ dàng nhưng thứ Long cần lúc này là ý chí.Thứ mà giúp hần cầm cự lại khỏi sự bất tỉnh do luyện tập quá độ.Nhưng đến khi mọi thứ sắp viên mãn thì cơ thể hần không còn chịu đựng được nữa mà ngã quỵ xuống đất rơi vào trạng thái bất tỉnh.

-Haiz...Nó đã bất tỉnh thì phải đợi thêm 3 năm sau mới có cơ hội để đột phá.Đúng là ít có con đường nào mang đến thành công mà không phải trả giá.

Cái giá cho việc đến đây và đột phá đã chất chồng toàn bộ lên lần này.Chỉ mong sau là ngươi không bị di chứng gì đến việc tu luyện.Bây giờ hãy ngủ một giấc thật say sau đó hãy cùng ta tiếp tục tu luyện.

Ta đảm bảo với con rằng ta sẽ tìm mọi cách để giúp con sớm ngày đột phá thành thần.

Lúc bây giờ ngay cả sư phụ của Long cũng đã buồn xuôi mặc cho Long có bỏ lỡ cơ hội đột phá.Nhưng Long lúc này thì vẫn chưa bỏ cuộc.

Từ trong đan điền một luồng bạo khí kỳ lạ sinh sản liên tục phân tán khắp kinh mạch khiến Long một lần nữa tỉnh dậy với một cơn công loạn chém giết.

Hần điên cuồng lao đến viên đại Huyết Long mặc sức đâm đá.Mỗi quyền cước tung ra đều dùng toàn bộ sức lực mà tung ra.Chỉ trong phút chốc những quyền cước tung ra đã lên với tốc độ mà mắt thường chẳng thể nhìn thấy.

Sư phụ của Long nhìn thấy cảnh tượng này mà bán loạn.Chỉ trong vài phút trước hần còn đang miên mang trong giấc ngủ ấy vậy mà bây giờ hần liền nhanh chóng tỉnh dậy.Thế mà còn có thể điên cuồng công kích Huyết Long.

Có thể lý giải cho việc này do bản thân Long sở hữu Cuồng Loạn Huyết.Đó là một loại huyết mạch khiến cho các nguyên lực trong cơ thể ngẫu nhiên mà tự động sinh sản.Làm cho chủ nhân trở nên mạnh mẽ nhanh chóng nhưng lại khiến họ trở nên điên cuồng mà đâm đầu vào chỗ chết.

Bởi thế nên Đại Thần lúc này mới bán loạn vì nếu ông không ngăn cản Long thì chỉ trong vài phút nữa hần sẽ mau chóng tàn phá thân thể hóa thành phế nhân.

Nhưng ông lúc này lại muốn chơi một ván cược lớn với học trò mình.

Ông ta lúc này muốn cho Long cuồng loạn công kích và thừa dịp đột phá Luyện Thể.Nhưng ván cược này phần thua rất đắt.Nếu chỉ sai sót một giây cũng đủ khiến ông lẫn Long mãi mãi mắc kẹt trong cái hang động này.

Dù có ai khác đi tới thì cũng sẽ bị Huyết Long đè chết.Bởi thế nên ông quyết định ván cược này ông chắc chắn sẽ thắng.

Long lúc này vẫn điên cuồng công kích Huyết Long.Ý thức của hần đã sớm mất đi.Nhưng cơ thể hần thì tự động di chuyển công kích Huyết Long.

Các cơ bắp của hần đã sớm nát như nhưng vẫn chưa có nguy hiểm gì đến cơ thể.Bởi thế thứ duy nhất ngăn cản được Long khỏi cơn cuồng loạn này là khiến hần tỉnh dậy.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Án Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full . Net.

Chương 62: Hi sinh

Rắc...rắc...Tiếng nứt phát ra ở viên đại Huyết Long.Mỗi tiếng động phát ra đều được Đại thần Pháp lắng nghe rất kỹ càng.

Ông ta đã chuẩn bị tinh thần cho việc ngăn cản Long khỏi trạng thái hóa cuồng. Ngay lúc này ông hết sức tập trung tư duy tính toán mọi trường hợp có thể diễn ra.

Đây có thể nói là lần tính toán ghê gớm nhất kể từ lúc ông có ý định sáng tạo Thần Pháp. Lần đó ông đã thất bại không thể làm rạng danh Đại Thần Pháp người đứng đầu trong các loại công pháp.

Nhưng lần này thì ông nhất quyết sẽ không thất bại lần nữa đâu.

Ngay lúc này một tiếng rắc to lớn phát ra. Viên Huyết Long lúc này đã bị nứt ra làm hai. Điều này chứng tỏ rằng Long đã đột phá Luyện Thể tầng 6.

Sư phụ hắn thấy thể liền nhanh chóng bay đến giờ lên một cánh tay truyền một thứ năng lượng vào trong đầu của Long.

Đây là cách hữu hiệu nhất cho người bị bất tỉnh. Bằng việc đưa một nguồn nguyên lực đặc biệt vào trong đầu người đó. Thì cơ thể lúc này sẽ phản kháng lại bằng cách đánh thức bản thân để chống lại thứ nguyên lực đó.

Nhưng có vẻ như kế hoạch lúc này chưa hoàn thành dễ dàng được. Khi mà cơ thể Long không những tỉnh dậy mà còn đang điên cuồng hấp thụ nguồn nguyên lực còn sót lại trong người Đại Thần. Đây là nguồn nguyên lực giúp linh hồn của ông ta có thể tồn tại đến bây giờ.

Vị Đại Thần lúc này trên mép hé một nụ cười rồi nói:

-Có vẻ như ông trời muốn ta gắn liền với ngươi. Thôi được!

Vừa nói xong một chiếc nhẫn từ trong chiếc hộp sắt xuất hiện trên ta còn lại của ông.

-Ta Đại Thần Pháp người đứng đầu trong các loại công pháp nay ta sẽ ký gửi toàn bộ linh hồn vào trong chiếc nhẫn này. Mãi mãi không siêu thoát mãi mãi không siêu sinh.

Vừa nói xong chiếc nhẫn sáng lên hút hình ảnh của ông vào. Trong giây phút ngắn ngủi ông đã lấy chiếc nhẫn đeo vào ngón tay của Long. Ngay lập tức một luồng sáng mạnh vang khắp người của hắn khiến hắn thoát khỏi cơn hôn mê. Về lại với chỗ hang động.

Còn Đại Thần thì bị chiếc nhẫn hút toàn bộ linh hồn vào trong. Bản thân ông đã thực sự lựa chọn một con đường táo bạo khi dám dùng toàn bộ linh hồn ký gửi vào chiếc nhẫn chỉ để cho Long tỉnh dậy.

Nên nhớ trong luân hồi thì phải có sinh ra và chết đi. Nếu trái với đạo lý đó thì một người phải là người tạo ra quy luật đó. Hai là người phải trao nó với một cái giá rất đắt.

Ở đây Đại Thần đã chọn cách bán linh hồn vào một chiếc nhẫn. Tức là mãi mãi về sau ông phải bị lệ thuộc vào chiếc nhẫn không còn sự tự do như ngày xưa. Nhưng đối với ông thì cái giá này còn rất rẻ cho việc cứu lấy tiền đồ của Long.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Thoát khỏi hang động

-Dậy đi! Dậy đi!

Tiếng kêu lớn trong đầu Long phát ra.

Hắn lúc này đang mê mang thì nghe thấy tiếng kêu liền bật dậy.

-Ta đang ở đâu đây?

-Ngươi đang ở hang động.

Một tiếng nói phát ra trong đầu Long khiến hắn hoảng sợ.

-Ai đó.

Đại thần Pháp lúc này hiện ra hình bóng mờ ảo trước mắt của Long. Thấy sư phụ hắn liền vui mừng reo lên:

-Sư phụ. Sao người có biết tại sao con lại ở đây chứ không phải trong tâm trí ngài không?

Ông ta nghe thấy cũng không trả lời mà nghiêm mặt nói:

-Những chuyện đó ta sẽ giải thích sau. Bây giờ ngươi phải thoát ra khỏi đây trước. Lượng nguyên khí bồi dưỡng cho ngươi đã làm cho nơi đây không còn không khí mát mẻ nữa.

Long nghe thấy cũng cảm nhận được nhiệt độ đang gia tăng. Bởi thế hắn cấp tốc chạy ra khỏi cửa hang.

Vừa bước ra cửa hang hắn liền nhớ đến lời hứa với những bộ hài cốt. Hắn đứng lại nhìn vào thân ảnh của sư phụ mà nói:

-Con muốn đem họ theo.

Đại Thần Pháp nghe thế cũng thờ dài. Bản thân ông vốn không muốn sát sinh. Khi lập ra nơi này ông chỉ muốn tìm người thích hợp để được truyền dạy những gì ưu tú nhất của ông.

Nhưng ông không ngờ rằng nơi đây khi xây dựng lại trở thành một hầm ngục chết người. Vậy nên khi thấy những bộ hài cốt này ông cũng không muốn vô tâm mà bỏ mặc họ.

-Giá như ta còn túi Càn Khôn. Ta có thể chứa đựng bọn họ vào trong đó.

Long nghe thấy liền khó hiểu:

-Túi Càn Khôn?

Ông thấy Long khó hiểu liền giải thích:

-Túi Càn Khôn đó! Cái túi nhỏ nhỏ mà có viên ngọc xanh dương gắn trên dây túi đó.

Long nghe thấy liền nhanh chóng lục lọi trong người lấy ra một chiếc túi hoài nghi nói:

-Cái này đó hả?

Đại Thần Pháp nhìn thấy hào hứng nói lên:

-Đúng rồi! Nó nè! Mau lên mở túi để nó hút những bộ hài cốt vào trong. Ngươi yên tâm túi Càn Khôn có thể chứa được những năm nghìn cân bởi thế nên nhiều đây còn dư chán.

Long nghe thấy cũng theo chỉ thị làm theo. Vừa mở túi ngay lập tức trong hư không xuất hiện một đường không gian hút những bộ hài cốt từ to thành nhỏ đi vào bên trong chiếc túi.

Ngay sau đó hắn lập tức chạy thục mạng ra khỏi cửa hang. Sau lưng hắn bám theo đó là:

Một bóng ma đàn ông với một bộ quần áo thợ rèn. Hai bên tay là một bộ giáp nhưng lại được hình thành rất tự nhiên giống như bẩm sinh đã có.

Một bóng ma phụ nữ mang một bộ đồ hoa anh đào sau lưng là một đôi cánh hồng đẹp tựa như hoa anh đào.

Hai bóng ma này đang đi theo Long. Lúc này bóng ma người phụ nữ cất tiếng nói với bóng ma còn lại:

-Ta thấy tên này không tồi đâu.

Bóng ma đàn ông nghe thế liền nói:

-Chưa chắc. Chưa thể đánh giá một người qua một hành động của họ được.

Bóng ma phụ nữ lúc này tỏ ra khinh thường nhìn bóng ma đàn ông nói:

-Phải hông? Hay là thua cá cược nhục quá rồi nói vậy?

Bóng ma đàn ông nghe thấy liền bối rối ho khàn một tiếng rồi biện hộ:

-Không..Không phải đâu. Ta chỉ đang nói đúng sự thật thôi.

Bóng ma phụ nữ lộ ra vẻ nghiêm nghị rồi nói:

-Thiệt hả!

Nhìn thấy ánh mặt nghiêm nghị của bóng ma phụ nữ khiến bóng ma đàn ông lúc đầu bối rối này càng bối rối hơn. Đến lúc này khi không thể chịu đựng được nữa mà khiến ông ta xì ra một tiếng mà thú nhận:

-Quả thực là không thể lừa dối được ngươi mà.

Bóng ma phụ nữ lúc này vênh mặt mà nói:

-Còn phải hỏi.Trên đời này không ai có thể hiểu ngươi bằng ta được.

Cả hai bọn họ đều chết khi đi vào hang động này.Vào ba trăm nghìn năm trước hai vị Tiên Đế vang danh một đời tự dung mất tích.

Một người là Thần Khí Tiên Đế thiên tài về việc rèn vũ khí,pháp khí kể cả hồn khí ông ta cũng có thể rèn luyện.

Một người là Thần Kiếm Tiên Đế thiên tài về kiếm pháp.Được gọi là sư tổ của Hoa Đào môn phái.Môn phái nổi tiếng với tuyệt kỹ Loạn Vũ Liên Hoa.Bộ tiên pháp đầu tiên được sáng tạo trên Tu Tiên đại lục.

Cả hai bọn họ cùng nhau khám phá hang động kỳ bí với mục đích ban đầu là đi tìm khoáng thạch cứng nhất nằm sâu bên trong hang động.Nhưng không ngờ được bên trong hang động chứa đựng muôn vàng cơ quan.Khiến họ một đời Tiên Đế mà bị hạ lên ngục xuống.Đến cuối cùng bị mắc kẹt ngay cuối đường cùng những nạn nhân trước.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Chết đuối

Long lúc này đang dùng toàn bộ tốc độ của cơ thể để thoát khỏi hang động.Hang động này vốn dĩ là một đường chéo đâm thẳng xuống tâm hành tinh.

Đặc tính của đường chéo là lúc đi xuống cực kỳ đơn giản và nhanh chóng.Nhưng lúc lên ngược lại thì phải tốn công sức nhiều hơn.Đã vậy không biết tại sao mà sư phụ của hắn lại chơi trò bố trí cơ quan dựa theo cảnh giới.

Cảnh giới càng cao thì các cơ quan càng bẫy sẽ trở nên phong phú và nguy hiểm hơn.Bởi thế nên việc thoát ra khỏi đây trở nên cực kỳ khó khăn khổ sở.

-Sao người lại bố trí bẫy lúc thoát ra chứ.Chẳng phải hàm mộ khi được chinh phục thì chúng phải mất hết cạm bẫy sao?

Long lúc này vừa chạy vừa né những cạm bẫy mà cũng không ngừng than thở với sư phụ của hắn.

-Ai bảo ngươi đây là hàm mộ?Chỗ này đúng hơn là một nơi để ta thua thập đệ tử.

Với lại người dùng có mà than thở rắng mà né số tên trước mắt kia.Chúng được tắm độc của Tổ Oa.Chỉ nghĩ thôi cũng đủ làm nội tạng thối rữa.

Long nghe thấy cũng im lặng mà tập trung né các mũi tên.Vì nó lúc này mới biết được đồng bẫy này là dùng để giết người chứ không phải dùng để tập luyện.

Bản thân sư phụ hắn sau khi giam giữ linh hồn trong chiếc nhẫn thì đã không tự do như lúc trước nhưng điều đó có thể giải bỏ nếu thực lực của Long đủ mạnh.

Với tình trạng hiện tại thì ông ta chỉ có thể xuất hiện với dạng linh hồn yếu ớt không có khả năng chiến đấu phụ giúp Long

Ông ta mặc cho Long tập trung né bẫy mà mở lời phở biến mọi thứ cơ bản của thế giới này nào là cách sống,cảnh giới,nghề nghiệp....v.v

Bản thân Long dù đang tập trung nhưng khi nghe lời nói của sư phụ hắn liên tục tuôn ra làm hắn hết sức là rối trí nhưng hắn cũng không phản nản gì vì những thứ thông tin từ sư phụ hắn cực kỳ có ích cho hắn để có thể tồn tại trong thế giới này.

Mọi thứ cứ như thế tiếp tục diễn ra cho đến khi Long còn cách cửa hang gần 20km thì các cạm bẫy đã không còn.

Bản thân hắn đã rất kinh ngạc với sức mạnh hiện tại.Nên nhớ lúc đi xuống hang động hắn phải mất cả ngày.Mà bây giờ hắn lại chỉ mất vài tiếng đồng hồ để có thể thoát ra khỏi đây.Bởi thế hắn rất mong chờ sớm ngày đột phá để trở thành Ma Vương lấy lại được ký ức lúc trước của hắn.

Vài phút sau đó hắn liền thoát khỏi hang động rồi bắt đầu bơi lên bờ.Với khả năng chạy nhanh thần tốc thì việc bơi lên bờ cũng chỉ là chuyện đơn giản.Nhưng hắn lại mắc một lỗi lầm chết người.Đó là quên lấy hơi mà đi thẳng vào dòng nước.

Đúng là bản thân hắn đã hình thành mang cá ngay hai bên cổ nhưng do quá trình luyện tập bị thương rồi chữa lành khiến cơ thể hắn tự động lấp đi mang cá làm mất đi thứ khả năng hiếm có này.

Bởi vì thế mà ngay khi vừa đi vào dòng nước thì cơ thể hắn tự động mất khí.Hắn liền cảm thấy không ổn nên nhanh chóng dùng hết tốc lực bơi lên.Nhưng chuỗi xui xẻo vẫn chưa chấm dứt.

Ngay lúc đó một sợi tảo từ đầu xuất hiện quấn chặt vào chân Long khiến hắn không thể nào thoát ra được.

Hắn lúc này hoảng loạn hỏi sư phụ hắn:

-Sư phụ!Giờ phải làm sao?

Sư phụ hắn từ tốn mà trả lời:

-Ai biết!

-Ý người là sao?

-Thì ta nói rồi đó!Ai biết.

-Người là sư phụ con mà người phải có cách chứ.

-Người nghĩ tại sao ta lại nằm trong chiếc nhẫn.

-Nhưng người là Đại Thần mà.

-Đại Thần Pháp.Ta sáng tạo công pháp chứ không phải trị chết đuối.

-Vậy bây giờ con phải làm sao?

-Ai biết!

-Akmmmm.....

Long lúc này thật sự bức dọc vì sư phụ hắn quá không nghiêm túc.Bởi thế hắn quyết định tự thân cứu mình.

Ya....Một tiếng hét lớn phát ra từ Long.Hắn đang cố bứt đứt sợi dây tảo.Nhưng không ngờ càng làm như vậy thì sợi dây lại càng quấn chặt hơn.

Ngay lúc này cơ thể hắn đã mất dần ý thức.Hơi thở thì cũng không còn nhiều.Hắn không đành lòng mà để cho cuộc đời mới vừa chớm nở giờ lại đi chết đuối.

Đến cuối cùng hắn đã rơi vào trạng thái bất tỉnh.Toàn cơ thể lúc này thả lỏng ra.Sợi dây tảo cảm ứng được mà buồn lòng ra thả Long nổi lên mặt nước.Sư phụ hắn nhìn thấy cảnh này mà cười mỉm một tiếng như mọi thứ đã sắp đặt.

Riêng Long thì đang nhẹ nhàng nổi lên mặt nước.Nơi mà Uyên Bích không một mảnh vải cũng đang tắm trên đó.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Không cố ý nhìn cô khỏa thân đâu

Vốn dĩ thứ dây tảo này được lấy từ vảy của Thủy Long.Ngày trước khi Đại Thần Pháp muốn lập ra hàm liên đi tới Thủy Long để mượn một chiếc vảy.

Đặc tính của Thủy Long là có thể nhìn thấu lòng dạ người khác nên ông muốn dùng chiếc vảy này để làm cửa ải đầu tiên cũng như cửa ải cuối cùng để tránh hiểm họa về sau.

Đối với Long ngay lúc đầu không bị vảy của Thủy Long quấn chân vì hắn chỉ vì tò mò nên muốn khám phá hang động.Nhưng khi lúc ra thì hắn lại bị vảy của Thủy Long quấn là nó đã biết trong Long có ý định trở thành Ma Vương,một đại ác ma.Vì thế nó mới ra tay định giết chết Long.

Nhưng đến cuối cùng nó lại bỏ ra là vì nó đã nhận thấy cái đã tâm trở thành Ma Vương của Long bắt nguồn từ việc muốn nhớ lại ký ức.

Điều này cũng lý giải cho nụ cười của Đại Thần.Bởi trước giờ chưa từng có ai sống sót ngay sau khi bị dây tảo quấn.Nụ cười của Đại Thần nói lên vẻ phẫn khích đối với Long.

Trở lại cô gái Uyên Bích.Cô ấy đang không một mảnh vải mà trôi lững lờ giữa hồ.

Không phải do cô quá điệu đà mà tắm lâu đến như vậy.Mà là bởi vì đã từ rất lâu cô không được tắm,nếu có thì chỉ được tắm trong bồn của đồng heo lợn.Bởi thế nên hôm nay cô quyết định sẽ tắm cho thật đã để thỏa mãn những ngày mơ ước.

Bắt chợt một bóng nam nhân từ dưới mặt nước nổi lên. Uyên Bích thấy vậy liền nhanh chóng vớt nam nhân đó lên. Sau đó cô gấp rút mà hô hấp nhân tạo để mong cứu sống được tên này.

Một luồng khí từ môi nàng thổi ra vào miệng hắn. Hết đợt này rồi đến đợt khác, cứ như thế cả chục lần thì cô lúc này đã bỏ cuộc.

Đại Thần Pháp nhìn cảnh này mà sôi máu trong lòng. Vì những việc cô làm đều bỏ sót một chi tiết quan trọng đó là ấn ngực.

Bởi thế nên khi lượng khí đi vào mà lại không được tác động đã khiến cho lượng nước ứ lại bên trong không cách nào đi ra được. Đại Thần hiểu rằng nếu ông không trợ giúp thì sau vài khắc nữa Long liền mất thở chết.

Ngay lập tức ông liền dùng toàn bộ khả năng hiện có để tạo một lực mạnh ngay thẳng lồng ngực Long.

Hộc! Một tiếng hân liền đẩy ra toàn bộ lượng nước trong người ra. Giúp hân hô hấp lại bình thường.

Ngay vừa lúc tỉnh dậy hân liền nói:

-Lần sau phải nhớ ấn ngực nếu muốn cứu người.

Hân vừa nói vừa đưa mắt tới người vừa vớt mình vào bờ.

Nhưng cuối cùng hân lại liếc mắt trúng vào thân ảnh một người con gái trong suốt đang cố mặc lại quần áo của mình.

Thay vì hét toán lên thì cô lại đỏ ửng mặt lên vì xấu hổ.

-Cuồng Long con đừng làm....Lời sư phụ hân vừa chưa thốt ra hết thì đã bị Long cướp lời: Thầy để con!

Nhìn ánh mắt nghiêm túc của Long cũng phần nào tạo sự tin tưởng cho sư phụ hân. Nhưng ông đã nhầm.

Ahhhhh!!! Tiếng hét từ Uyên Bích cất lên thâm thiết khi trước mặt mình là một nam nhân đang coi đồ trước mắt mình.

-Ngươi làm cái gì vậy hả?

Sư phụ hân nói nghiêng răng một tiếng lộ vẻ tức giận.

-Thì con muốn khỏa thân để cho cô ấy không còn mắc cỡ.

Long nói với vẻ mặt tỉnh bơ.

Sư phụ hân nghe thấy ban đầu đã nóng gờ còn nóng hơn khiến hân một phát bị sư phụ hân giật điện một cái tê cả người.

-Sao người giật điện con?

Long nói với vẻ ngờ ngạc.

Sư phụ hân lúc này như không còn lời nào để nói mà chỉ biết thờ dài một tiếng rồi nói:

-Bây giờ ngươi hãy quay đầu lại phía sau. Rồi xin lỗi người con gái kia. Ta thật không biết ngươi là gốc hay giả gốc nữa.

Long nghe thế liền nhẹ nhàng quay đầu về phía sau rồi cất giọng:

-Xin lỗi cô nhé! Tôi không có cố ý!

Nói xong Uyên Bích liền đỏ mặt hét lên:

-Không được quay đầu qua đây!

-Tôi biết rồi! Tôi biết rồi!

Long lúc này đành phải hạ mình mà xin lỗi người con gái kia. Nói thật là trong thâm tâm hân vẫn không biết tại sao hân lại bị thầy phạt. Bởi thế nên hân có chút ầm ức.

Bỗng nhiên hân nhìn vào sư phụ hân vẫn còn đang nhìn thẳng vào phía người con gái đó nên hân thấy không công bằng mà nói:

-Sao người còn không quay lưng lại?

-Ta vốn dĩ là hồn ma chỉ có mình ngươi mới nhìn thấy được ta nên cô ta sẽ không phàn nàn gì về ta đâu.

Long nghe thấy liền cảm thấy bất công lập tức bắt chấp đạo lý hân liền nói:

-Con không biết đâu người phải quay lưng lại cùng con.Nếu không con quăng người lại vào dòng sông này bây giờ.

-Người học thói nguy hiểm sư phụ người từ khi nào vậy!

-Hi hi Con chỉ đang cố lấy lại sự công bằng thôi.

-Haiz...Thôi được!Ta quay lại cùng người!

Thế là hai sư phụ họ quay lưng lại mặc kệ cho Uyên Bích đang lăm le rút ra dao găm mà lặng lẽ tiến đến Long.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Án Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Thông môg

-Sau lâu quá cô ta chưa mặc đồ xong nữa?

Long nói với Đại Thần bằng một vẻ mặt hoài nghi.

Đại Thần Pháp nghe thấy liền trả lời đùa một cái:

-Chắc cô ta ngại quá mà mặc đồ xong liền bỏ đi.Hay là tính đâm hai thầy trò mình một nhát để cướp của.

Long nghe thế liền cười khì một tiếng sau đó nói:

-Cái đầu chắc là không thể rồi đó vì còn cảm nhận được sức mạnh của cô ngay quanh đây.Nhưng cái thứ hai con nghĩa chắc có khả năng hơn vì đến bây giờ chúng ta vẫn chưa biết rõ cô ta ra sau.

Long nói đến đây liền thấy sư phụ hấn trầm mặt lộ vẻ nghiêm trọng thì hấn mới cô nói đùa để giảm sự nghiêm trọng:

-Nhưng chắc không phải đâu!Tại có ai lại cứu người rồi lại người bao giờ.

-Vậy thì người đã làm to!

Một âm thanh bất chợt thốt ra.Long chưa kịp phản ứng thì ngay lập tức một thứ kim loại bén đang lao tới cổ Long.Kèm theo đó là tiếng hét “Ahhhh!!!”

“Keng” Một tiếng kim loại bị đánh bật ra ngay sau khi vừa đâm vào cổ Long.Thân hình nhỏ bé của Uyên Bích tựa như một cây tre mà bị chính sức mình bật lại làm cô ngã xuống đất bay luôn cả con dao cùn.

Vẫn không từ bỏ mà cô lại liều mình chạy đến chỗ con dao cùn để một lần nữa muốn giết chết Long.

Vụt...Tiếng gió thổi đi trước nó là thân ảnh của Long đang đứng trước Uyên Bích.

Mặc kệ mọi thứ cô tiếp tục bò tới chỗ con dao cùn.

Thấy hành động ngu ngốc này mà Đại Thần Pháp tắc lưỡi vài cái.Vì Long sau quá trình đột phá cơ thể hấn đã bao lần chữa lành rồi hồi phục cứ như thế mà cơ thể hấn đã dần trở nên chai xạm nên những thứ kim loại này chỉ đủ để gây ngứa chứ không thể làm hấn chấn thương.

Nhưng ông cũng thừa biết rằng Uyên Bích đã dư sức hiểu rõ điều đó nhưng cô lại điên cuồng muốn dùng hết sức để giết chết Long bằng mọi giá.

Nhìn thấy sự tình này ông chỉ phải cảm thán một câu:

-Rốt cuộc cô ta đã trải qua những gì mới có được thứ ánh mắt ấy.

Long nghe thấy liền chau mày hỏi:

-Ý người là sao?

Haiz...Một lần hơi dài tuông ra từ Đại Thần Pháp ngay sau đó ông giải thích cặn kẽ cho Long nghe:

-Người có nhìn thấy ánh mắt của cô ta không?

Long nghe thế liền nhìn thử sau đó trả lời:

-Có!Nhưng con thấy nó bình thường mà

-Ngươi sống chưa đủ lâu để nhìn thấy được. Thứ ánh mắt đó.Nói cho dễ hiểu rằng bản thân cô ta từng phải trải qua một thứ gì đó mà bắt buộc cô phải sinh tồn.

Long nghe thấy cũng phần nào hiểu được những hành của cô gái này chỉ đơn giản là sinh tồn.

Ngay lập tức hấn cúi người xuống nhìn thẳng vào mắt của Uyên Bích và nói:

-Cô yên tâm đi tôi sẽ không làm gì cô!

Vừa nói xong quay lại thì Uyên Bích đã nhanh chóng bò đến chỗ con dao rồi dùng nguyên lực trong người cô đang có mà đâm vào người Long một nhát.

Sựt...Một nhát đâm chí mạng ngay lỗ hậu.Quả đúng là nguyên lực dù chỉ là con dao cùn không đủ làm đứt một cọng tóc mà khi được nâng cấp gia tăng sức mạnh đến nỗi tạo ra một kích chí mạng cho Long.

Akm...tiếng hét lên trong sự tức giận từ Long phát ra.

Hấn điên tiết lên vì mình đang cố tỏ ra thân thiện nhưng lại bị con nhỏ đó đối xử như vậy.Hấn nổi giận trong người trào dãn thác đổ.Ngay lập tức hấn dùng tay bóp cổ Uyên Bích nâng lên dự tính giết ả.

-Dừng lại Cuồng Long

Đại Thần Pháp thấy chuyện này đã đi quá xa nên ông đã ngăn cản.

Nhưng Long nó còn lý trí nữa đâu mà nghe lời thầy hấn.Ngày một mạnh hơn hấn dùng nhiều sức hơn để bóp chặt cổ của Uyên Bích.

Đại Thần Pháp lúc này trở nên nghiêm túc mà nói ra:

-Cuồng Long!Ngươi hãy bình tĩnh lại cô ta sở hữu huyết mạch hơn người.Ta muốn buổi dưỡng cô ta.

Long ngay lúc này bực dọc mà trả lời gay gắt:

-Ả ta là kẻ cứng đầu!Không bồi dưỡng được đâu!Giết ả là tốt nhất!

-Vậy ngươi hãy để ta thuyết phục cô ấy.Nếu không được thì ngươi giết cô còn chưa muộn.

Long nghe thế cũng mới nớ lòng bàn tay thả rơi người cô xuống.

Khụ,khụ,khụ...Tiếng ho sặc sụa của Uyên Bích phát ra liên hồi như vừa được chết đi sống lại.

Wang...tiếng ánh hào quan lóe ra đó là hình ảnh của sư phụ Long xuất hiện.

-Ngươi có muốn làm đồ đệ ta không?Ta đảm bảo là cô sẽ luôn an toàn khi làm học trò ta.Và cô sẽ nhanh chóng tiến bộ làm chủ lại cuộc sống của cô.

Uyên Bích nhìn thấy hình ảnh của Đại Thần Pháp nhẹ nhàng mà cô vẫn không bị kích động.Đợi đến khi nghe xong lời của ông ta thì cô liền nói:

-Nếu có thứ gì làm tin tôi sẽ làm đồ đệ của ông.

Nghe thế Đại Thần Pháp liền quay sang thân hình Long đang lấy đống cỏ dại vừa nhai xong bôi lên mà ông nói:

-Long!Con hãy lấy túi càn khôn ra cho ta.

Long lúc này đang đau đớn dữ dội nghe thấy liền nhanh chóng lấy từ trong người ra một túi càn khôn quay đại cho ông ta.Sau đó hấn lại tiếp tục quay lại công việc xác trùng.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đệ tử thứ hai Uyên Bích

-Chọn bất kỳ một thứ gì mà cô muốn.Sau đó cô hãy làm đồ đệ của ta.

Đại Thần nói xong liền quăng túi càn khôn cho Uyên Bích.

Cầm túi càn khôn trong tay cô liền cảm thấy hai người này không đơn giản.Vì túi càn khôn đâu phải ai cũng có.Nên biết túi càn khôn muốn chế tạo phải có được đá không gian.Loại đá này nằm xa hành tinh bởi thế ai có cơ duyên mới tìm được.

Xong rồi thì phải chế tạo lại loại bỏ những tạp chất dư thừa chỉ giữ lại thứ tinh khiết nhất đó là một viên đá màu nhỏ bằng đốt ngón tay.(Dựa theo màu sắc kích thước mà đặc tính xuất hiện sẽ khác nhau.)

Sau đó ta còn phải tạo liên kết giữa viên đá và chiếc túi.

Mỗi một giai đoạn đều phải làm hết sức tỉ mỉ tinh vi.Nếu không thì toàn bộ vật chất đầu tư sẽ tan thành mây khói.

Hiện tại trên thế giới người ta chỉ mới tạo ra một nghìn chiếc túi.Khả năng chứa đồ chỉ từ 50 đến 200 cân.Còn Uyên Bích nhìn viên đá to bằng quả trứng cô liền khẳng định sức chứa không dưới 400 cân.

Bởi thế nên địa vị của hai người này không đơn giản.Uyên Bích lúc này đã tin rằng cô sẽ an toàn khi đi theo hai người này.Ngay lập tức cô nhanh chóng đưa tay vào chiếc túi.

Đưa tay vào bên trong túi.Lập tức một thứ cảm giác lạnh lẽo thường đưa đến cho cô.Ngẫu nhiên tay cô chạm vào một thứ gì đó mềm mại.Không một thắc mắc mà cô lấy ra.

Một bộ y phục màu hồng cánh sen.Sau lưng là hai chi tiết nghệ thuật.Uyên Bích vừa nhìn thấy liền mặc nó vào.

Long lúc này sau khi sát trùng vết thương hấn thử nhìn lại sư phụ hấn.Thì một cái đồ mặt từ hấn phát ra.

Một nữ nhân có nét đẹp quyến rũ đứng trước mắt hấn.Làm sao mà hấn cưỡng lại được.

Ho khụ một cái hấn liền lấy lại vẻ nghiêm túc tiến lại sư phụ hấn:

-Sư phụ!Á ta giờ tính sao.

Đại Thần nghe thế liền vui vẻ trả lời:

-Á ta từ bây giờ đã trở thành đồ đệ của ta cũng tức là sư muội của ngươi.Ngươi phải có trách nhiệm bảo vệ cô.

Uyên Bích nghe thế liền cười khà khà đi tới vỗ vai Long một cái rồi nói:

-Ngươi nghe chưa?Phải bảo vệ ta đó rõ chưa?

Cóc...Một cú kí đầu từ Long đến Uyên Bích.

Cô hai tay ôm chỗ đau giữa đầu mà nói:

-Sao ngươi dám đánh ta?

Long nghe thấy liền nhìn Uyên Bích với ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống và nói:

-Ngươi đang là sư muội của ta.Coi lại lời nói nếu muốn ta tôn trọng ngươi.

Và nói ta cảnh cáo ngươi lần cuối.Rằng nếu ngươi có ý đồ muốn giết ta.Thì hãy dẹp bỏ nó đi.Vì nếu ta biết ta sẽ giết ngươi ngay.

Uyên Bích nghe xong tâm hồn đều sợ hãi như vừa đối mặt với tử thần.Ngay lúc này cô mới thật sự biết vị trí của bản thân đang nằm ở đâu.

Long lúc này thì đang ngồi trước bờ hồ xem xét vết thương như thế nào.Ngay khi vừa nhìn hấn liền mừng rỡ.Vì những thứ cò đại mà nó bôi lên vết thương đã phát huy tác dụng.Những vết thương đã nhanh chóng lành lại còn không để lại sẹo.

Thấy thế hấn liền quý trọng những thứ cò đại ngẫu nhiên mà hấn bắt khi này.Bởi thế hấn nhanh chóng đi đến bụi cỏ để bứt lấy bức để vì trong mắt hấn những thứ này không khác gì thần dược.

Đại Thần thấy thế liền hỏi:

-Ngươi đang làm gì vậy?

Long trả lời ngô nghê:

-Dạ con đang bứt cây thuốc!Nhờ chúng mà vết thương của con hồi phục rất nhanh.

Nghe thế Đại Thần Pháp từ tốn trả lời:

-Thật sự thì không phải. Tại bản thân người đã ở Luyện Thể tầng 6 nên khả năng hồi phục của người cũng đã tăng theo. Với lại người còn sở hữu Cuồng Bạo huyết. Nên người mới hồi phục nhanh đến như vậy.

Bởi thế những thứ cỏ dại đó chỉ làm người cảm thấy thế thôi. Và người cũng đừng tự lấy cỏ dại mà bôi lên vết thương. Loạn xạ bị nổi ghê thì chết.

-GHẾ?

Long nghe xong liền sợ hãi hét lên một tiếng rồi dùng toàn lực lấy nước dội lên vết thương cho trôi bớt cỏ dại.

Nhìn thấy cảnh tượng này mà Uyên Bích dù đang còn chút sợ hãi nhưng cũng không kim lòng mà phì ra cười.

Thấy thế hần liền hưng phấn tiếp tục quyết liệt làm trò cho hai thầy trò họ coi. Cho tới khi vết thương lần nữa tét ra mới thôi.

Cánh đó trăm mét một bóng người đang đứng trước bộ rễ của thứ quả mọng kỳ lạ của Long lúc trước mà cười.

Tiếng cười như khúc vang dội trong khuôn cảnh âm u của rừng càng tạo nên một khung cảnh kinh dị.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Đi săn chống đối

Hiện tại trời cũng đã tối, Long và Uyên Bích đang đợi sư phụ. Ông ta đang ngồi thiền hấp thụ nguyên khí. Việc gây nhiễu động lên người Long đã khiến nguyên khí của ông giảm sút đáng kể.

Mặc dù có thể lấy nguyên lực của Long để tu bổ cho bản thân nhưng ông ta không làm vậy. Vì ông không muốn làm lãng phí nguyên lực của đệ tử vào những việc vớ vẩn.

Bởi vậy mà quá trình này diễn ra rất lâu. Trong lúc đang chờ Uyên Bích thì đang ngồi đọc nước còn Long thì nằm trên một đọt cây để ngắm trời.

Một lúc sau thấy chán hần bèn đi xuống cây đi lại gần chỗ Uyên Bích nói:

-Xin lỗi vì này ta có quá lòi.

Uyên Bích nghe thế cũng thờ phào nhẹ nhõm mà trả lời:

-Ta cũng xin lỗi vì đã làm huynh bị thương. Lúc đó ta cứ nghĩ rằng huynh từ triều đình tới để ám sát ta.

Long nghe xong cũng không quá bất ngờ mà chỉ nói từ tốn:

-Quả đúng là sư phụ cao thâm. Ngay từ khi nhìn thấy cô ông liền đoán rằng quá khứ của cô không đơn giản. Thì ra là có quan hệ với hoàng tộc.

Uyên Bích lúc này cũng không muốn kể về quá khứ của mình nên đã im lặng không đáp lại.

Long nghe thế cũng hiểu tình huống đang căng thẳng nên cố đổi chủ đề:

-À phải rồi! Mọi chuyện xảy ra gấp quá ta cũng chưa kịp giới thiệu. Ta tên là Cuồng Long. Còn người?

Uyên Bích từ tốn ngược mắt lên nhìn Long rồi trả lời:

-Muội tên là Uyên Bích.

Không biết do tương tượng hay do đâu. Mà khung cảnh bây giờ đang rất hữu tình trăng non vừa lên gió thì lại mát. Trên bờ hồ phản chiếu hai đôi nam nữ trò chuyện.

Từ đâu mà có vẻ thẹn thùng xuất hiện ở bọn họ.

Nam tử thì ngại ngùng xấu hổ vì vô tình nhìn vào đôi mắt của Uyên Bích. Cái nét thực nữ chân thật mang chút u sầu đã khiến cho hần cảm thấy rối bời. Đến nỗi phải quay mặt đi sang chỗ khác.

Nữ tử thì lộ vẻ thẹn thùng khi đó cả khuôn mặt rồi cảm mặt nhìn xuống đất. Không biết từ khi nào mà cô lại thấy Long có cái nét cuống hốt mãnh liệt. Sự nam tính trong lời nói hành động để hiểu không quá thô lỗ.

Cả hai bọn họ tìm đập cùng một nhịp. Cả hai bọn họ tự nhủ phải nói một cái gì đó cho đối phương để tránh bị hiểu nhầm.

Rất nhanh chóng Uyên Bích lấy hết can đảm quay sang ngỏ lời:

-Huynh à! Em có chuyện muốn nói.

Long nghe thế vui mừng quay đầu lại:

-Có chuyện gì?

Uyên Bích lúc này thở một hơi dài rồi trả lời:

-Thật sự muội.....

-Hai đứa! Thầy xong rồi. Lại đây nào!

Từ phía xa Đại Thần Pháp hét lên khiến Uyên Bích giải thoát được tình cảnh này. Rồi nhanh chóng chạy đến chỗ sư phụ.

Long thấy thế liền thối má chạy theo tra hỏi.

-Uyên Bích. Muội lúc này muốn nói với ta chuyện gì?

Một khuôn mặt ngu ngơ quay sang Long trả lời:

-Muội quên rồi. Khi nào nhớ muội sẽ trả lời sau.

Khuôn mặt ngu ngơ đó đã khiến Long vừa hụt hẫng vừa tò mò. Nhưng nhanh chóng sau đó hấn liền lấy lại phong thái mà đi tới chỗ sư phụ.

Ngay lúc này Đại Thần Pháp đang lấy một quyền mà đánh vào đám củi. Một quyền đưa ra quá yếu còn đám củi thì vẫn yên nguyên không thay đổi.

Hai đệ tử bọn họ quan sát mà hoài nghi. Nhìn thấy vẻ mặt đó mà Đại Thần Pháp nở một nụ cười trên môi. Sau đó búng tay một cái. Trong đám củi không có dấu hiệu gì là có lửa mà bỗng dung từ đầu ngọn lửa dần xuất hiện cháy rực cả màn đêm. Dưới con mắt trầm trồ của hai người bọn họ.

-Wow...Làm sao người làm được như thế?

Người mở lời không ai khác đó là Uyên Bích. Tính ra cô chỉ mới làm đệ tử từ lúc sáng nên cô cũng chưa biết rõ thực lực của sư phụ cô như thế nào.

Đáp lại đó là một nụ cười sáng khoái của Đại Thần:

-Chỉ có bấy nhiêu mà đã kinh ngạc rồi sao? Nói cho con biết đây chỉ là tạp kỹ hù con nít thôi. Thứ ta chỉ dạy cho con còn kinh khủng hơn nhiều.

Uyên Bích nghe thế liền sung sướng cảm tạ.

-Cảm ơn sư phụ! Ơp.....

Tiếng kêu đôi phát ra từ Uyên Bích khiến cô xấu hổ. Long thấy thế cũng mở lời:

-Phải rồi ha. Cả ngày hôm nay huynh cũng chưa ăn gì cả thôi để huynh đi kiếm thức ăn cho muội.

-Vậy là ta phải đi theo sao?

Đại Thần Pháp kêu lên một tiếng.

Bản thân ông khi đưa linh hồn mình vào trong chiếc nhẫn thì phạm vi tự do của ông cũng hạn chế. Xa lắm cũng chỉ 20m.

Long suy nghĩ nhanh chóng trả lời:

-Vậy con đưa nhẫn cho Uyên Bích đeo.

Uyên Bích nhanh chóng chối từ:

-Không được đâu! Muội không xứng đáng để nhận thứ giá trị đó.

Đại Thần lúc này thở dài một tiếng mà nói:

-Haiz...Có đeo cũng không được. Vì chiếc nhẫn này đã lấy máu của người để nhận chủ nên chỉ mình người mới có khả năng kích hoạt chiếc nhẫn.

Long nghe thế cũng quyết đoán noi:

-Vậy để huynh đi mau rồi về.

Lại một lần nữa Uyên Bích nhanh chóng trả lời:

-Không được đâu!

Thấy phản ứng kịch liệt Long hoài nghi hỏi:

-Tại sao?

Nét e ngại bắt đầu lộ ra. Lay hoay một hồi cô ta mới trả lời:

-Tại vì....Em sợ ma.

Đồng loại hai người Long, Đại Thần hét lên:

-Sợ ma?

-Nhưng sự phụ là ma mà.

-Không phải đâu sự phụ thì khác.

-Hazi...Rắc rối quá. Thôi đưa nó đi theo đi.

-Dạ!

Thế là cả đám thống nhất rằng họ sẽ đi chung để săn vài con thú.

Họ đi được một lát. Thì một bóng người phía xa đi tới đám lửa.

Xèo.... Tiếng xối nước vào ngọn lửa.

Ngọn lửa bị dập thì ánh sáng cũng tắt. Bóng đêm lại đến ngự trị. Bất chợt một giọng nói cất lên:

-Các bạn nhỏ nhớ phải dập lửa để tránh cháy rừng nhé!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Sắp có đồ máu(Real máu!!!)

Trời lúc này thì tối có 2 người đói bụng, 1 linh hồn mệt mỏi. Đó không ai khác là Long Uyên Bích và Đại Thần Pháp. Họ đang cùng nhau đi săn thú.

Nhưng chuyến đi lại không thuận. Khi mà tất cả động vật đều đã ngủ còn những con thú hoạt động về đêm thì đã ẩn nấp tỉ mỉ.

Bởi thế nên mọi nỗ lực tìm kiếm của họ đều trở thành công dã tràng.

Uyên Bích lúc này đã kiệt sức nên ngồi bẹp xuống tại chỗ.

Long thấy thế bèn nói:

-Thôi nghỉ mệt một lát rồi đi săn tiếp.

Uyên Bích nghe thấy liền lắc đầu nói:

-Thôi không được đâu. Muội đi không nổi nữa rồi.

Đại Thần Pháp cũng đồng ý nói:

-Đúng vậy đó.Dù có cô cũng vô ích thôi.

Động vật ở đây quá ít.

Long nghe vậy mà phản đối:

-Không đâu!Ở đây nhiều động vật lắm.Chính mắt con nhìn thấy có hàng trăm con thỏ đen chạy lòng vòng vào ban đêm.

Uyên Bích dù đang mệt mỏi nhưng cũng cố giọng dậy nói:

-Đó là loài Thỏ Nấm.Chúng sống theo bầy đàn và hoạt động vào ban đêm.Loài này phổ biến ở khắp mọi nơi vì số lượng cá thể rất lớn.

Nhưng ở đây quả nhiên không có một con.Muội cũng thấy việc này quá kỳ lạ.

Uyên Bích nói xong liền sinh ra một nghi vấn rằng có một loài vật gì đó đã khiến cho chúng bỏ đi.

Ngay lúc này Uyên Bích mới sực nhớ một thông tin:

-Con nhớ không nhầm rằng là mọi người đang bàn tán nói về khu vực ở đây xuất hiện một con dã thú.Chắc nhờ vậy mà lũ thú đã bỏ chạy.

Long nghe thấy liền nghi vấn hỏi:

-Muội có biết hình dáng con dã thú đó ra sao không?

Uyên Bích chỉ đáp lại bằng cái lắc đầu rồi nói:

-Sự thật là không ai biết cả.Họ chỉ đồn thổi nhau rằng là con dã thú này chỉ trong một đêm nhưng lại có thể tàn phá gần hết khu rừng.

Ví dụ như cành cây đằng kia.

Uyên Bích chỉ tay vào gốc cây cỏ thụ đã bị Long quật đổ trong lúc điên loạn.

Long lúc này rợn người nói:

-Thật ra thì cái đó là do anh làm.

Đại Thần Pháp khó hiểu hỏi:

-Dạ!Tại lúc đói con đã vô tình ăn một thứ cỏ dại được một con heo đầy cỡ ngửi trên người.Sau khi con ăn toàn bộ cơ thể con tràn đầy năng lượng.

Nhưng thứ năng lượng này quá lớn lên bắt buộc con phải giải tỏa nó.

-Và thế là con đã tàn phá gần hết khu rừng.

Long chỉ biết cười ngượng dụi mũi trả lời:

-Dạ đúng!Hehehe....

Từ trong bóng đêm một tiếng nói phát ra:

-Thì ra là vậy....

Long nghe thấy liền nghiêm túc nhìn xung quanh:

-Ai vậy?

-Có cần biết ta là nữa à?

Long không nhún nhường mà thẳng thừng trả lời:

-Lộ diện đi.

-Haiz.....Buồn thật lần đầu có cảnh huyền bí mà lại bị cắt ngang.

Vừa nói xong một bóng người từ trên cây cao rơi xuống.

Tướng người ốm và cao,mái tóc bù xù đôi mắt to tròn lộ toàn trắng đen.Ngay khi vừa nhìn thấy Uyên Bích hoảng hồn hét lên:

-Bất Nhân.

-Bất Nhân? Là ai(Long hỏi)

Bất Nhân đứng dưới ánh trăng lộ đúng đôi mắt cất giọng:

-À há.Có công chúa một nước nhớ tới tên ta.Thiệt vinh hạnh hóa.

Lời nói vui vẻ ngay lập tức chuyển sang khùng bố ngay phút chốc:

-Nhưng tao không có việc với mày ngày hôm nay.Mà là tao có việc với thằng này.

Cánh tay Bất Nhân hướng về phía Long.Hắn nhìn thấy mình bị chỉ liền thắc mắc hỏi:

-Tại sao lại là ta?Ta với người nào có quen nhau.

Nghe thấy mà tiếng cười khúc khích nhưng bị che miệng của Bất Nhân cất lên:

-Không quen nhau....khúc khúc.....Rõ ràng là có quen mà sao người quên sớm quá.

Long lúc này cảm thấy có cái gì đó bất thường ở tên này điều đó khiến hắn nổi điên lên:

-Rốt cuộc là sao?Người nói thẳng ra đi.

Ngay lúc này thân hình Bất Nhân mới lộ diện hoàn toàn dưới ánh trăng.Mang một nụ cười tên khuôn miệng với cái nhìn to tròn đôi mắt đã khiến cho Long gọn người:

-Có phải người đã ăn thứ quả đại được canh giữa bởi cỗ ngữ trụ phải không?

Long nghe thấy liền biết chuyện gì nên nhanh chóng thú nhận:

-Đúng! Là ta ăn

Tiếng cười khúc khích lần nữa phát ra:

-Khúc Khúc....Thứ vị đó....Gan dạ đó.....Tao sẽ chặt cổ mày.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Kế hoạch hoàn hảo

-Sư huynh cẩn thận tên này không đơn giản đâu.

Uyên Bích lúc này đang đưa lời cảnh báo cho Long.Hon ai hết cô đã nhiều lần đối mặt với Bất Nhân.Nhưng mỗi lần gặp mặt thì hắn như một người khác.Có lời đồn cho rằng khi còn nhỏ hắn từng trải qua chấn thương tâm lý nên khi lớn lên hắn bị chứng đa nhân cách.

Mặc dù như vậy nhưng Long vẫn chẳng hề sợ hãi.Bản thân hắn hiện tại đã là Luyện Thể tầng 6.Hắn đã có sức mạnh hơn người,dù không thể mạnh như lúc cuồng loạn nhưng cũng đủ trăm quyền phá núi.Bởi thế nên hắn nghĩ hắn có đủ sức để hạ gục tên này.

-Mười yên tâm.Hắn chỉ có 1 còn chúng ta có tới 3.Chúng ta dư sức để hạ gục tên này.

-Vậy sao?

Long chỉ vừa nói một câu khích lệ thôi mà từ đâu Bất Nhân nhanh chóng xuất hiện kề dao vào cổ hắn.

Long bây giờ mới thật sự tin lời Uyên Bích nói.Chi trong phút chốc sinh mạng hắn đã nghìn cân treo sợi tóc.

-Người đã làm thế nào để nhanh đến vậy?

Long lúc này dùng lời nói để câu giờ cho Uyên Bích và sư phụ hắn.

Bất nhân là loại người thế nào chẳng ai hiểu rõ.Chi vài giây trước hắn còn hận thù muốn đồ sát Long thì giờ đây hắn lại thân thiện mà thu dao lại quay về

vị trí cũ trong nháy mắt.

Đến lúc này cả ba thầy trò bọn họ không biết đang đối mặt với thể loại nhân vật gì.

Ngay lúc họ còn đang bối rối thì Bất Nhân cất giọng:

-Khi người có mục đích thì nó sẽ là nguồn động lực thúc đẩy người nhanh chóng thành công.

Vậy giờ người còn gì để hỏi nữa không?

Long lúc này không hiểu tên Bất Nhân đang nói về chuyện gì. Câu trả lời của hắn cứ mơ hồ làm sao lấy. Nhưng điều quan trọng mà Long để tâm tới là làm sao để giết được Bất Nhân.

Với cái thứ tốc độ khủng bố như thế thì dù Long có mười cái mạng cũng không đủ để làm Bất Nhân bị xước móng tay nữa là.

-Đợi ta hỏi ý kiến của mọi người một lát.

-Cứ tự nhiên.

Long quyết định bàn bạc với mọi người về cách đối phó với Bất Nhân.

Long đứng trong vòng tròn thảo luận mở lời:

-Bây giờ phải làm sao sư phụ.

Đại Thần Pháp từ tốn nói:

-Con hãy bình tĩnh. Nên nhớ hắn chỉ nhanh chứ chưa chắc mạnh. Nếu con có thể nắm được hướng di chuyển của hắn thì con sẽ nhanh chóng đánh một quyền để hạ gục hắn nhanh chóng.

Lý luận của ông rất chặt chẽ vì bằng mắt thường cũng nhìn thấy rằng thân thể của Bất Nhân rất ốm yếu chỉ bằng một quyền của Long cũng đủ làm toàn bộ xương cốt hắn tan nát.

Mặc dù là vậy nhưng Uyên Bích lại nhìn thấy kẻ ở đây nên cô liền nói:

-Nhưng hướng di chuyển của hắn rất đa dạng. Với môi trường xung quanh như thế này rất khó để nhìn được hướng đi của hắn.

Đại thần Pháp vẫn cứ một vẻ từ tốn mà nói:

-Giải pháp của việc này là nằm ở con đó Uyên Bích.

Uyen Bích nghe thấy mà lộ ra một vẻ ngu ngốc:

-Con?

Bản thân Uyên Bích từ xưa tới nay chưa từng tập võ chưa từng tu luyện. Chỉ nhờ vào việc làm nặng nhọc suốt bao năm tháng nên mới thăng lên Luyện Thể tầng 8. Còn ngoài ra cô không có một chút gì gọi là đặc biệt. Thế tại sao sư phụ cô lại nói cô là giải pháp cho vấn đề này.

Sư phụ cô nhìn thấy vẻ mặt khó hiểu đó mà cười khàng một tiếng xong trả lời cho thắc mắc của cô:

-Thiên phú của con là khả năng cường hoá. Hay nói đúng hơn là con có một nguồn nguyên lực cực kỳ tinh khiết.

Đối với người bình thường việc dùng nguyên lực để cường hoá thân thể hay đồ vật thì cũng chỉ mạnh hơn gấp 2 gấp 3 lần. Thần tiên thì cũng chỉ có 10 lần. Còn con thì khác.

Dù con còn rất nhỏ nhưng nguyên lực của con đã cực kỳ tinh khiết nên việc cường hoá của con đã trở nên hơn người. Khả năng cường hoá của con lúc này đã là gấp 7 lần.

Bởi thế nên ta trao cho con nhiệm vụ hỗ trợ. Con hãy dùng toàn bộ nguyên lực của con dồn vào đôi mắt sau đó hãy quan sát hướng di chuyển của Bất Nhân và nói lại cho Cuồng Long biết.

Đại Thần Pháp nói xong Long liền cảm thấy địa vị của mình có gì đó lung lay. Nhưng việc quan trọng là phải có một kế hoạch hoàn hảo để đối phó với Bất Nhân. Vậy nên sau một hồi suy nghĩ Long liền nhận thấy có kẻ hở ở đây nên liền nói

-Vậy nếu hắn nghe được thì sao.

Lại một lần nữa Đại Thần Pháp nhanh chóng đưa ra cách để khắc phục:

-Con yên tâm ta sẽ là mối liên kết giữa hai dòng suy nghĩ của các con.Hai con hãy cứ trao đổi thông tin trong tâm trí thì Bất Nhân sẽ không biết được.

Tên Bất Nhân này dù có mạnh đến mấy nhưng khi đối đầu với một vị thần thì nó cũng chỉ là con sâu bọ trong mắt ta.

Hai con yên tâm trận đánh này ta sẽ dành chiến thắng.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Phản kích

Sau khi bàn luận kế hoạch hoàn tất Long quyết định bắt đầu chiến đấu với Bất Nhân.Đứng trước Bất Nhân là hình bóng một nam thanh niên chỉ độ 15 16 tuổi nhưng lại có hào khí ngập trời khiến cho đối thủ như Bất Nhân cũng cảm thấy hưng phấn theo.

Cả 3 người bọn họ vào vị trí được bố trí sẵn Long đứng yên tại chỗ nhìn thẳng về phía Bất Nhân.Uyên Bích thì đứng núp đằng sau một góc cây phía xa.Sư phụ hẳn thì thu mình lại vào trong chiếc nhẫn nhưng để lại một mối nối liên kết tâm thức giữa 3 người bọn họ.

Không một lời nói ra nhưng tất cả những người trong cuộc đều nhận biết được rằng trận chiến đã bắt đầu.

Long và Bất Nhân nhìn nhau một hồi lâu.Dù chưa có gì gọi là tranh đấu nhưng tâm trí họ đã sớm đánh với nhau.

Cái thứ sát khí của Bất Nhân từ đầu xuất hiện như vũ bão.Nó lấn áp hào khí của Long.Chi nhiều đó thôi cũng đủ biết ai sẽ là người thắng cuộc.

Akm...Tiếng học máu từ Long phát ra.Khi sát khí đạt tới một cảnh giới nào đó thì nó cũng có thể giết chết người khác.

Nắm bắt được thời cơ Bất Nhân nhanh chóng dùng hết tốc lực chạy thẳng đến chỗ của Long để công kích.

Rắc...Tiếng xương của Long đã gãy.

-Chuyện gì đã xảy ra?

Uyên Bích mặc dù đã dùng toàn lực quan sát nhưng vẫn không hiểu được rằng chuyện gì đã xảy ra.

Long lúc này đang một tay ôm chỗ xương vai bị gãy một mặt thì nhìn vào người Bất Nhân.

Nhìn thấy vẻ mặt khó hiểu đó Bất Nhân tỏ vẻ thích thú cười khúc khích một chút rồi nói:

-Khúc...Khúc...Nhìn vẻ mặt của ngươi kia.Không hề hay biết rằng tại sao ngươi lại bị thương đúng không?

Long cố ôm lại nỗi đau mà nói:

-Ngươi đã làm gì ta?

-Khúc...Khúc...Nói vắn tắt là ta đã dùng tốc độ cực nhanh để tạo ra thứ quán tính.Nhờ vào đó mà chỉ cần một ngón vào ngươi cũng đủ khiến cho xương cốt ngươi tan vỡ.

Rồi đó.Giải thích cho ngươi cũng đã xong.Vậy giờ chiến tiếp chứ!

Lúc này trong tâm trí của cả ba người họ nhanh chóng thảo luận:

‘Nguy rồi!Tên này quá nhanh con không thể nhìn thấy được thân ảnh hẳn.’

‘Long con có còn sống chứ?’

‘Sư phụ cứ yên tâm,phải trăm lần như vậy con mới chết.’

‘Vậy thì tốt.Con nghe rõ đây Uyên Bích.Con hãy cố gắng tập trung tin thần để quan sát.Dùng hết toàn bộ sức mạnh của con.’

‘Con biết rồi.’

‘Tốt.Ta chiến tiếp thôi Long!’

Cuộc thảo luận nhanh chóng kết thúc.Nói thật là thảo luận bằng tâm trí nhanh hơn rất nhiều so với thảo luận thông thường.Bởi thế nên việc ứng phó với

những trường hợp ngoài ý muốn sẽ phần nào đó an toàn hơn.

Trở lại chiến trường Long dùng toàn lực bẻ xương gãy qua một bên để tránh nó trở nặng. Sau đó thủ thế chiến đấu.

Nhìn thấy thế Bất Nhân lại một lần nữa lao tới.

Khác với lần trước Uyên Bích lần này đã làm tốt hơn. Ngay khi vừa nhìn thấy Bất Nhân lao đến cô liền dùng đôi mắt được cường hoá để quan sát.

‘Bên phải! Hấn chuẩn bị lao tới từ bên phải’

Vừa thông báo xong Long nhanh chóng lấy chân làm trụ xoay người né đi đòn công kích của Bất Nhân.

Àm... Tiếng thân thể Bất Nhân mất đà mà đâm vào xuống mặt đất.

Cú đâm quá lớn đến nỗi khiến cho khoản đất đó lún xuống gần 1 mét.

Long thì theo phản xạ chạy ra xa giữa khoản cách.

Long đang hoảng hồn vì xuyết chút nữa là hấn sẽ đi chầu ông bà. Còn Uyên Bích thì vui mừng vì đã nhanh chóng cứu được Long.

Riêng Bất Nhân thì chẳng vui tí nào. Bản thân hấn dự tính sẽ một kích cuối cùng để mà giết Long. Nhưng hấn lại không ngờ rằng Long lại có thể phản xạ lại nhanh để thế.

Biết bản thân hấn đã gặp được đối thủ xứng tầm. Rất nhanh chóng hấn nhảy ra khỏi khoảng đất. Đứng trên một cây cao hấn một hơi hít sâu.

Ánh mắt hiện tại của hấn từ lơ lơ dần chuyển sang sắc bén mà nhìn thẳng về phía Long. Không một lời nói hấn nhanh chóng dùng toàn lực đôi chân búng một cú lao thẳng đến Long như tên lửa.

‘Sur huynh né đi’

Àm... Lại một thanh âm vang lên.

Nhưng lúc này có vẻ nhẹ cho Long khi mà hấn đã kích trúng vào chân phải của Long.

Mang một chân què đến chiến trường quả đúng là bất lợi. Nhưng tình huống hiện tại thì ai mà ngờ được.

Con đau địa ngục chỉ vừa mới đến thì thân ảnh của Bất Nhân lại nhanh chóng lao đến kích thêm một phát vào lòng ngực Long.

Akm... Lại một đợt học máu.

Thương tích đầy mình. Một vai thì gãy một chân thì què còn lại dính nội thương. Cứ ngỡ mọi thứ đã chấm dứt nhưng không.

Ai chứ Long thì rất dễ hiểu. Dù có tàn phế ta cũng có thể giết người.

Ngay sau khi giữa nhiều lần chấn thương trên người Long lúc này đã nhắm mắt lại.

Bất Nhân nhìn cứ ngỡ tên này đã chịu đầu hàng. Nên cứ không đề phòng mà một kích sát lao thẳng đến yết hầu của Long.

Trong tâm thức Đại Thần và Uyên Bích cũng ngỡ rằng Long đã bỏ cuộc nên họ ra sức khuyên ngăn.

‘Dừng lại đi Long. Con đang làm gì vậy?’

‘Sur huynh đừng từ bỏ sớm như vậy chứ. Chúng ta nhất định sẽ thắng mà’

‘Cả hai người quá xem thường ta rồi. Ta sẽ không bao giờ đầu hàng chịu thua. Nhớ đó’

Vụt... Tiếng công kích của Bất Nhân soạt qua người Long.

Bình... Tiếng công kích lần này là của Long. Và khác với Bất Nhân rằng Long đã đánh trúng.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Ta đã bị lừa?

Ầm...Tiếng thân thể của Bất Nhân bị đánh vụt bay đi xuyên qua năm sáu thân cây.

-Tuyệt quá thành công rồi sư huynh

Từ sau một gốc cây Uyên Bích vui mừng bước ra cổ vũ cho Long.

Cứ ngỡ mọi chuyện sẽ hết nhưng không.

‘Chạy đi Uyên Bích!Chạy đi’

Tiếng tâm trí từ Long điên cuồng phát ra.

-Huynh nói gì vậy?Chúng ta thắng rồi mà!

Vẫn một bộ mặt ngây thơ cô ta vẫn chưa biết chuyện gì.Thế là mọi chuyện đã muộn.

Rất nhanh thân ảnh của Bất Nhân chạy như xuyên qua năm sáu thân cây đi tới bíp miệng Uyên Bích.

Nhìn thấy sư muội mình bị nguy hiểm Long như điên cuồng muốn phóng tới cứu nguy.Nhưng nhẹ sau mà những vết thương lúc này đã phát tán.Con đau tận cùng địa ngục đã đến.Hắn dù có cố nhưng cũng không thể nào bước thêm một chân.

-Thằng chó!Có giỏi thì chơi tay đôi với tao!Đừng ở đó mà giờ thối bi ối.

Bất Nhân nghe lời si nhục nhưng về mặt lại phần khích nói:

-Ai bi ối?Ta sao?Khúc...Khúc...Chính các người mới bi ối.Chơi trò ý đồng hiệp yếu còn có cái trò nói bằng ý nghĩ.Bởi thế nên ta làm như vậy thì có sao.

Cái lý lẽ ngược của Bất Nhân làm Long khó chịu:

-Đừng có ngang ngược!Rõ ràng là người gây hấn trước,người còn mạnh hơn chúng ta.Chúng ta làm như thế thì có gì là bi ối.

-Haiz...Ngu vẫn là ngu.Người nên nhớ mạng sống của sư muội người đang ở trong tay ta.Đừng có ở đó mà cái lý nếu không...Set...Sư muội người sẽ chết.

Ahhhhh...Tiếng hét đau đớn của Uyên Bích phát ra.

Cô vừa bị Bất Nhân lời nói của hắn bắn một quả đâm dao vào đùi.

Nhìn thấy cảnh này mà đan điền của Long không kim lòng được mà kích hoạt cuồng loạn.Ngay chốc lát Long đã mạnh hơn trước gấp trăm lần.

Tương đầu là điềm lạnh ai ngờ Bất Nhân lại tiếp một đâm dao vào đùi còn lại của Uyên Bích.

Không còn tiếng hét nữa vì cô đã sớm ngất đi trong hoảng sợ.

-Há...Ngất đi rồi.Không vui gì hết...Tĩnh dậy cho ta.

Ngoa...Tiếng phép xuất ra từ lòng bàn tay của Bất Nhân.

Một luồng khí lực từ lòng bàn tay của Bất Nhân rồi chui thẳng vào Thái Dương của Uyên Bích.Khiến cô từ ngất thành tỉnh để trải nghiệm nỗi đau thấu xương.

-Ahhh...Đau quá...Sư huynh...sư phụ...Ahhh.Cứu con...

Bất Nhân lúc này nhìn thẳng vào Long đang ở trạng thái điên cuồng mà nói:

-Tốt nhất người nên loại bỏ suy nghĩ rằng người có thể giết ta.Như người đã thấy rồi đó.Ta không chút nhún nhường đâu.

Như con chó cụp đuôi Long nhanh chóng hạ mình tắt bỏ điên cuồng trạng thái rồi quỳ xuống vang xin:

-Ta xin người hãy thả Uyên Bích.Ta sẵn sàng làm bất cứ thứ gì.

Nhìn thấy cảnh tượng này mà lòng đầy phần khích Bất Nhân vui vẻ nói:

-Phải vậy mới ngoan không.Đề coi...Ta sẽ thả sư muội người nếu...(Hắn đang nhìn xung quanh mọi thứ để xem có thứ gì có thể ép Long làm không)

...À đúng rồi.

Tự cắt bỏ hai chi của người đi. Dao nè...Keng...Keng...tiếng dao rơi xuống đất.

Nghe thấy chuyện điên rồi mà Uyên Bích dù có rất đau đớn cũng cố nói:

-Người không đùa đó chứ?

-Tất nhiên là không rồi cô bé. Nè thằng kia nếu người chân chừ thì ta sẽ giết nhỏ này trước đó.

Long lúc này chẳng khác gì nghìn cân treo sợi tóc.

Hắn bò tới chỗ con dao. Cầm trên tay con dao. Mắt nhìn Uyên Bích đang úa nước mắt lác đàu. Rồi nhìn thẳng vào chiếc nhẫn

Hình bóng sư phụ hắn từ chiếc nhẫn có chăng là do tưởng tượng hay là sự thật. Mà tại sao ông lại không nói một câu gì.

Rồi Long lại đưa mắt nhìn Bất Nhân. Trong phút chốc hắn còn nhìn thấy Bất Nhân nghiên nghiên đầu bảo hắn làm nhanh chóng.

Thời gian lúc này như ngừng lại. Xung môi trường như một màu đen xám xịt, chỉ còn sáng lên thân hình hắn với con dao còn đang rướm máu của Uyên Bích.

‘Sư phụ con không sợ đau, con không sợ gì hết, nhưng tại sao tim con lại đập thình thịch là như thế nào?’

Tiếng tâm trí vẫn còn nhưng chỉ mình Long phát ra mà không người đáp lại. Đúng là khi có chuyện thì chỉ mình ta mới quyết định được.

Không dài dòng nữa. Long nhanh chóng lấy một hơi đâm thẳng vào vai đang bị thương.

-KHÔNG!!!!!!!!!!!!

Tiếng Uyên Bích phát lên điên cuồng.

Thứ hỗn tạp âm thanh kinh dị đối với mọi người nhưng lại là niềm thích thú cho Bất Nhân. Nhìn kia vẻ mặt hắn đang rất vui vẻ với nụ cười trên môi.

Tiếng xé thịt vẫn còn chưa ngừng lại. Long đang cố gắng nghiên răng chịu đựng thứ tra tấn địa ngục này.

Uyên Bích thì không kim lòng được mà ướt đầm mi mắt dù đã cố nhắm tịt mắt lại nhưng thứ tiếng động đó đã làm cho cô ám ảnh.

Bất Nhân thấy thế mà lại tàn nhẫn

-Này đâu có được chơi nhắm mắt lại. Mở to mắt ra nà. (Hắn lấy tay banh mí mắt của Uyên Bích lên).

Sau 30 phút đồng hồ vật vã địa ngục. Cuối cùng Long đã kết thúc. Vết thương ở một chân và một tay dù đã nhanh chóng khép lại nhưng máu vẫn chảy ra gần nửa lít.

Hắn cố không ngắt xiu mà lim dim mắt nói:

-Ta xong rồi đó. Thả Uyên Bích ra.

Bất Nhân khuôn mặt hiện tại lại như cảm chau mày mắt thì nhìn lên trời suy nghĩ sau một lúc hắn liền nói:

-Nói thật thì ta lại không thấy thoải mái lắm cảm thấy nó còn thiết thiết gì đó.

Bỗng nhiên cái cục thịt dưới của hắn lại nhớ tổ quốc khiến cho hắn nảy lên ý tưởng khôn kiếp mới:

-Ta vừa nảy ra ý mới. Rằng ta sẽ hãm con nhỏ này sau đó thả nó.

Ánh mắt Uyên Bích đang còn lơ đãng về vụ của Long chưa xong thì lại như nổ tung khi nghe thấy tin này.

Hơn ai hết Long như điên cuồng hét lên:

-KHÔNG!!!!!!Mày dám lừa tao.

Tiếng cười khi dễ từ Bất Nhân phát ra:

-Tửz...Thằng tàn phế như mày thì không được quyền ý kiến.

Nào hai ta cùng chơi vui cả đêm

-Không!Ngươi đừng lại đi.

-Cô bé bình tĩnh nào!Chưa vào màn chính mà đã la đến như vậy rồi.Muôn thú nghe thấy đến xem cùng thì ngại lắm đó.

-Thằng chó mày dám lừa tao.Ta đã cố gắng bảo vệ Uyên Bích nhưng mày lại không có chút gì gọi là hợp tác.Vậy thì tại sao tao lại phải cố nghe theo lời mày chứ.(Trong lúc Long đang nói thì bên trong đan điền lại một lần nữa Cuồng Loạn Huyết kích hoạt).

Một dòng năng lượng màu đỏ đang dần phát ra toàn cơ thể bao quanh cả những bộ phận trên cơ thể càng đặc biệt hơn là ở hai chi bị cắt phát ra một thứ chi mới.Nó lung linh như những ngọn lửa nhưng lại rất mạnh mẽ.

Thứ năng lượng của Long phát ra khiến cho cây cối xung quanh rụng ra xa vài mét.Đại thần Pháp từ trong chiếc nhẫn nhìn thấy càng thêm bất ngờ.

Khi mà sức mạnh của Long lúc này đang ngang ngửa Luyện Khí tầng 1 viên mãn.Một vả xé núi.

Nhưng mọi thứ lại một lần nữa hụt hẫng.Chưa bao lâu sao thân thể Bất Nhân chạy tới Long rất nhanh một chém đứt hẳn hai chi còn lại của Long.

Con đau lúc này không thể sánh bằng khiến cho dạng cuồng loạn bị cưỡng chế dập tắt.

Ý thức Long lúc này chỉ còn lại một chút để nghe được những thứ như sau:

-Haiz...Không ngờ tên này lại thức tỉnh cuồng loạn gấp.Tốt thôi ta tha cho hắn một mạng sống.

Vậy giờ ta hết nhiệm vụ rồi.Bảo trọng nhé em gái.....

‘Khôn kiếp ta lại bị lừa’

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Sơ lược tiểu sử của Bất Nhân

Sau khi rời đi khỏi trận chiến Bất Nhân lúc này dùng một tốc độ vừa phải để về kinh thành.

Đi trên con đường đất cách kinh thành tận mấy ngày đường đi của Bất Nhân.Hắn vừa đi vừa cảnh giác xung quanh xem có ai theo dõi không.

Bản thân hắn là người làm việc cho nhà vua bởi thế tính mạng cũng rất mong manh.Không được một giây lơ là.

Sau một lúc đi thì hắn cảm thấy hơi mệt bèn ghé sang núp bóng dưới một góc cây.

Tay hắn đang xoa xoa bờ sườn.Mắt thì lơ đãng một chút rồi nói:

-Thật không thể tin được là thằng nhóc đó mạnh đến vậy.

Đinh nó một quyền mà bẻ hết hai bên xương sườn.May mà ta là Bất Từ Cốt nếu không thì kẻ thua trận phải là ta rồi.

Vừa nói xong hắn liền nhanh chóng lấy con dao của hắn ra.Con dao này đã cắt bốn chi người chỉ trong một đêm.

Nó là một con dao cũng không quá to chỉ tầm 10 cm.Lưỡi dao thì trắng vàng như xương.Mà nói vậy cũng quá dư thừa vì thực chất nguyên liệu làm thứ này là từ xương của hắn mà.

Hắn nhìn con dao một chút thì thấy có một vết nứt trên con dao.Tâm trí hắn bỗng phần khích hồ lên:

-Hahaha... Thú vị thiệt.Bất Từ Cốt* lại không thể hồi phục được.Tên nhóc này thú vị thật.

Haiz...May mà ta không giết hắn nếu không thì cả đời về sau không có một đối thủ nữa rồi.

Nói xong hắn trở lại về nghiêm túc mà tiếp tục hành trình về kinh thành.

Nói về tiểu sử của Bất Nhân một chút thì hắn được đức vua nhận về để làm tốt thí.Nhưng do tư chất hắn quá tốt mà từ chốt thí dần chuyển sang làm tay sai đắc lực cho đức vua.

Nhưng điều đó chỉ làm mạng sống hắn ngày một nguy hiểm hơn khi phải làm nội gián cho nhiều đất nước lân cận.Bao nhiêu lần nguy hiểm cứ ngỡ đã chết nhưng cuối cùng hắn lại toàn mạng trở về và vẫn một lòng trung thành cho đức vua.

Việc hân sở hữu Bất Tử Cốt thì chỉ có cha mẹ hân mới biết ngoài ra thì không ai biết được cả. Nhờ có Bất Tử Cốt mà hân đã bao lần liều mạng đột phá thành công trở thành người mạnh nhất của cả đất nước Kim Lân.

Trong cuộc đời hân chỉ trải qua 2 trận suýt mất mạng. Một là trận đánh với Đại Ma Vương (Ngang ngửa với Đại Thần) lúc muốn dành lại mạng sống của mẹ hân.

Hai là trận đánh với Long. Nhưng đầu sao thì trận đánh với Long hân chỉ sợ y mà tự cao nên mới xém chết. Nhưng điều đó không lấy làm vinh dự cho Bất Nhân. Vì thứ năng lực của Long là từ thứ quý giá nhất của mẹ hân. Bởi thế dù có chết hân cũng không một phần kính nể Long.

Ngay lúc này Bất Nhân đang trên đường trở về thì bỗng dung thấy có một đám mây đen xuất hiện rất vô lý. Ngay lập tức một nụ cười nở rộ trên môi hân với một câu nói:

- Sắp có biến rồi.

(Bất Tử Cốt: Nó cũng tương đương với huyết mạch nhưng đặc biệt không thể di truyền. Số người sở hữu chưa từng có ai trong lịch sử chỉ duy nhất có Bất Nhân.

Người sở hữu Bất Tử Cốt có khả năng hồi phục kinh người và đặc biệt cảnh giới càng cao thì khả năng hồi phục được gia tăng theo kèm theo đó là khả năng miễn dịch với mọi loại hiện ứng bất lợi.)

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Cường Thực cứu vãn

Quay trở lại nhóm Long. Sau khi bị Bất Nhân đánh cho Long thành tàn phế thì đã mất ý thức rồi bất tỉnh. Uyên Bích thì do quá đau đớn mà bất tỉnh. Đại Thần Pháp thì do bị phong ấn vào chiếc nhẫn nên cũng đã bất tỉnh theo Long.

3 Ngày hôm sau người tỉnh dậy đầu tiên là Uyên Bích. Dù vết thương ngay hai bên sườn vẫn còn đau đớn đến tê dại nhưng cô cũng phải cố gắng lúi Long về ngôi nhà của họ.

Dù rất đau nhưng cô vẫn không thể nào quên được chuyện hôm đó.

Uyên Bích hồi tưởng (Tạm biệt nhé em gái)

Bản thân cô dù đến lúc này cũng không hiểu được ý nghĩa câu nói đó là gì. Cô chưa từng nghe nói là cô có anh trai. Với lại tên Bất Nhân với bản chất điên loạn thì có ai hiểu rõ lời hân nói.

Nhưng dù sao thì chuyện này vẫn làm cô cảm thấy bức rứt. Rằng nếu mọi người có dám tin vào cô một lần nữa không.

Những nỗi niềm ấy cứ dai dẳng trong đầu cô mãi.

Phải mất một hồi lâu cô mới tìm thấy đường về. Cô đặt Long nằm ở một góc được phủ đầy rơm. Sau đó thì cô đi ra ngoài vườn hái một vài cây thuốc mà cô đã trồng.

Quá trình làm việc không quá cầu kỳ nhưng đủ khiến Uyên Bích phải khổ sở vì vết thương lúc này đã bị tác động nhiều mà tét ra. Máu đỏ lên khắp mọi nơi nhưng cô cũng phải cố gắng cắn răng mà làm thuốc chữa trị cho Long.

Tối tới màn đêm lại một lần nữa bao trùm cả khu rừng. Cứ ngỡ mọi chuyện sẽ bình thường nhưng không. Long lúc này đang phát sốt. Cả cơ thể nóng như bị lửa hun.

Uyên Bích phải ra vườn để hái thêm thuốc về để cho Long bớt sốt. Nhưng cái xui lại dồn dập kéo tới. Khi mà ở phía ngoài vườn là năm sáu con sói đang đi "Tuần Tra".

Chắc có lẽ vì bị mùi máu kéo tới đây nhưng do uy lực của thứ gỗ nhà nên chúng chỉ dám dàn trận ngoài cửa đợi Uyên Bích ra.

Cô nhìn thấy cảnh này cũng không biết làm sao. Đợi chúng đi thì Long sẽ không chịu nổi mà lao ra thì chẳng khác liều mạng.

Nhưng khi nghĩ việc sư huynh đã vì mình mà trở thành tàn phế thì nhiều đây cũng là xứng đáng.

Thế là cô lấy hết can đảm bứt một nhúm quả dây có sẵn trên tường nhà mà ăn lấy sức. Sau đó cô lấy toàn bộ nguyên lực còn lại của bản thân để tăng cường sức mạnh cho bản thân như lời sư phụ cô có nói lúc trước. Kế tiếp đó cô lấy đồng quả dây vò nát bôi lên người để làm át đi mùi máu của bản

thân.Canh một thời điểm thích hợp rồi vọt ra.

Vọt...Vọt...Tiếng Uyên Bích đi như bay để lại năm sáu khuôn mặt chó ngu của lũ sói.Phải mất một lúc sau chúng mới định thần mà đi theo.Có vẻ như việc cường hóa bản thân đã giúp cô không còn cảm thấy đau đớn từ vết thương nữa

Uyên Bích lúc này thì đã nhanh chóng lấy được một lượng cây thuốc có ích cho Long.Thấy tụi sói tới cô cứ nghĩ mình cũng sẽ nhanh chóng mà chạy xa nhưng dự tính lại lệch với thực tế.

Cô lúc này đột nhiên con đau trở lại lượng nguyên lực ít ỏi còn sót lại đã bị cô dùng hết.Tốc độ của cô lúc này đã trở lại bình thường.

Tụi sói thấy thế mà vui vẻ chạy tới mặc sức mà cào cấu Uyên Bích.

Một thân thể co rúm lại để cho tụi sói mặc sức cào cấu.Bên trong người thì vẫn giữ nguyên vẹn lượng cây thuốc.

Lúc này đôi mắt cô lại có hai hàng nước chảy xuống.Với ý nghĩ trong đầu ‘Muội xin lỗi!Muội đã quá vô dụng!Muội vô dụng nên mới khiến cho huynh thành nông nổi này!Đến cả bây giờ có vài con sói muội còn không để đánh lại được!Muội xin lỗi!....’

Ngay cả khi mạng sống đang bị đe dọa nhưng cô vẫn không quan tâm đến bản thân mà chỉ cảm thấy có lỗi.Cô tự xem mình là gánh nặng cho bản thân.

Chíp...Chíp...Chíp...Chíp...tiếng chim kêu từ xa đến gần.

Uyên Bích không biết chuyện gì đang xảy ra nhưng với thứ hỗn tạp âm thanh thì cô đoán rằng đây là tiếng chim.

Sau một hồi cô cảm thấy xung quanh không gian bỗng dưng im lặng nên cô lúc này mới từ tốn mà mở người ra nhìn.

Ôi lên một tiếng.Ôi vì sự ngạc nhiên vì tụi chó sói đã đi đâu mất tiêu.Ôi vì kẻ làm ra chuyện đó lại là một chú chim.Hay nói đúng hơn rằng đó là Cường Thực.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Trị sốt cho Long

Trước mắt Uyên Bích lúc này là một thân chim nhỏ nhắn chỉ bằng một nắm tay nhưng khí chất từ nó tỏa ra không khác gì một con Ưng Điều trưởng thành.

Thân chim này chính là Cường Thực.Nhắc qua một chút nó được Long đem về đặt gần nhà.Nhưng do lâu ngày không được Long cho ăn vì hẳn bận luyện tập dưới hang động nên Cường Thực chơi trò ngủ để chống đói.

Đến khi Uyên Bích tới đây vào ngày đầu Cường Thực liền kêu lên để gây sự chú ý.Từ đó mà cô đã cho nó thêm lương thực để sống tiếp.

Đến tận tối hôm trước khi mà nhóm Uyên Bích đối đầu với Bất Nhân thì những đợt sóng sức mạnh liên tục vang ra khiến cho Cường Thực bị ảnh hưởng.

Trải qua từng đợt sinh mệnh của Cường Thực ngày càng yếu đi như ngọn nến sắp tắt.Khi chỉ còn một đợt gió cuối cùng đến thì bỗng nhiên ngọn đèn bỗng dưng được tưới thêm mấy thùng xăng.Thế là sinh mệnh của Cường Thực ngày càng mạnh mẽ.

Đến tận hôm này nó đã nhanh chóng học bay và biết săn mồi.Dù chỉ mới gần 1 tháng sinh nhưng sức mạnh của Cường Thực không thua kém gì một con quái thú trung cấp.

Trở lại lúc này sau khi Uyên Bích được Cường Thực giải cứu thì nó nhanh chóng đi lại gần cô nhà trong miệng ra một viên đan dược.

Viên đan dược này màu xanh dương trong suốt như nước.Uyên Bích thấy thế liền hoài nghi nhìn vào Cường Thực mà hỏi:

-Mấy lấy thứ này đâu ra thế.

Dù không thể trả lời nhưng cường thực có thể biểu cảm.Nó bay lên vai của cô sau đó kêu chíp chíp hai ba cái như đang hỏi thúc.

Uyên Bích dù vẫn còn đang hoài nghi không biết viên đan dược này có tác dụng gì nhưng cô tuyệt nhiên tin tưởng người cứu mạng cô.Vậy nên cô nhanh chóng nuốt viên đan dược.

Sau một hồi lâu không có thứ gì xảy ra thế là cô cũng không quan tâm theo cứ nghĩ rằng đây chắc chỉ là một thứ đan dược trị thương gì đó.

Uyên Bích đứng dậy đem đóng cây thuốc về nhà.Cường Thực cũng theo cô mà về nhà.Công việc nấu thuốc cũng không lâu vốn vẹn trong nửa tiếng

đồng hồ thuốc đã nấu xong.

Trên tay cô cầm là một bát chứa thứ dung dịch đen trị sốt.Đúng là không được học hành đàn hoàn nó vậy đấy.Dù cô đã cố gắng hết sức nhưng cũng không làm bát thuốc đẹp mắt hơn được nhưng chất lượng thì cô đảm bảo là nó có thể trị sốt.

Uyên Bích nâng Long dựa vào góc tường sau đó đổ từng chút thuốc vào miệng Long.

Có thể thấy được rằng nét nhăn mặt của Long biểu thị vị của thứ này rất đắng.Thấy thế Uyên Bích trong miệng nói ra:

-Cố lên sư huynh thuốc đắng dã tật.

Cứ như thế Long tiếp tục để cho Uyên Bích cho thuốc đến khi hết sạch.

Quả thật sau khi uống xong thì sắc mặt của Long đỡ hơn hẳn.Uyên Bích lúc này cũng vui lòng mà gối đầu cạnh ngay người của Long.Cường Thực thì đứng trên mái nhà là cảnh vệ đồng thời cũng chợp mắt ngủ.

Ngay lúc này lấp ló có hai bóng ma của Thần Khí Tiên Đế và Thần Kiếm Tiên Đế đang trò chuyện.

-Thấy chưa tui đã bảo bà rồi tên này chưa chắc gì đã tốt đâu.

Thần Khí Tiên Đế lên mặt vì mình đã đúng.

Thần Kiếm Tiên Đế thì lại khác.Bà không để tâm tới những lời ông kia nói mà lại nghĩ tới một vấn đề sâu xa hơn.Trầm ngâm giây lát bà ta nói:

-Ông có nghĩ rằng tương lai tên này sẽ ra sao không?

Nghe thấy câu trả lời này Thần Khí Tiên Đế cũng phải mất một hồi lâu để trả lời:

-Còn tùy vào hắn.Nếu ý chí hắn lớn thì nhiều đây chưa là khó khăn.Còn nếu trái lại Haiz...Hắn sẽ chết sớm.

-Vậy ông nghĩ tên này sẽ về bên đâu?

Dù Thần Khí Tiên Đế luôn bắt đồng quan điểm với đối phương nhưng khi cần thật lòng ông sẽ trả lời thật:

-Ta nghĩ tên này sẽ ôn thôi.

-Ta cũng nghĩ vậy.

Trong lúc họ đang tán dóc thì bên trong đan điền của Uyên Bích có chuyển hóa lớn.Điều này sẽ giúp cô thay đổi mãi mãi.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Quá khứ của Uyên Bích

Thứ đan dược mà Uyên Bích nuốt đó là Thủy Đan Tẩy Cốt.Được biết đây là một trong 8 loại đan dược đặc biệt về phần Tẩy Cốt.Gồm:

-Tẩy Cốt Đan:cho phép tẩy bỏ căn cốt hiện có để tạo ra một căn cốt mới.

-Quang Đan Tẩy Cốt:chuyển hóa toàn cơ thể trở thành thân thể ánh sáng.

-Ám Đan Tẩy Cốt:chuyển hóa toàn cơ thể trở thành thân thể bóng tối.

-Hỏa Đan Tẩy Cốt:chuyển hóa toàn cơ thể trở thành thân thể lửa.

-Thủy Đan Tẩy Cốt:chuyển hóa toàn cơ thể trở thành thân thể nước.

-Thổ Đan Tẩy Cốt:chuyển hóa toàn cơ thể trở thành thân thể đất.

-Mộc Đan Tẩy Cốt:chuyển hóa toàn cơ thể trở thành thân thể gỗ.

-Phong Đan Tẩy Cốt:chuyển hóa toàn cơ thể trở thành thân thể gió.

Không tính loại đầu thì những loại sau được gọi vắn tắt là Thất Đan Tẩy cốt. Nhưng chúng chưa từng được xuất hiện thật sự. Vì chúng không thể được chế tạo không thể được tìm thấy. Trong nhiều sử sách cổ có ghi lại rằng sẽ có một viên trong Thất Đan Tẩy Cốt được bậc chúa tể vạn vật cho xuống một nơi nào đó để ngăn chặn một biến cố kinh thiên gì đó.

Và cũng có thể Cường Thực đã được chọn làm vật chứa Thủy Đan Tẩy Cốt bởi thế mà sinh mạng nó mới được tiếp tục sinh trưởng. Tất nhiên Cường Thực là loài vật có linh tri biết nhớ đền ơn cứu mạng thế nên nó đã lấy Thủy Đan Tẩy Cốt cho Uyên Bích.

Nhưng không phải chỉ cần sở hữu là đủ. Người sở hữu phải có nghị lực kiên cường để trải qua quá trình tẩy cốt. Quá trình tẩy cốt có thể diễn tả là chết đi sống lại. Một bộ căn cốt từ khi sinh đã thì rất non yếu nhưng trải qua nhiều năm tôi luyện nó sẽ trở nên cứng rắn và chắc chắn. Vậy nên việc tẩy cốt lúc này càng khó khăn hơn trước.

Huống chi Uyên Bích lúc này đã là Luyện Thể tầng 8. Dù căn cốt không được thiên phú cường đại nhưng cũng đủ cứng để sinh tồn. Vậy nên quá trình tẩy cốt của Uyên Bích sẽ cực kỳ đau đớn cực khổ.

Ngay lúc này đây trong tâm trí của cô đang gặp một giấc mơ kỳ quái. Đó là một sảnh đường đi hai bên phân đều ra các cánh cửa.

Đứng ở điểm bắt đầu là những cánh cửa màu đen u tối. Mở cánh cửa thứ nhất Uyên Bích nhìn thấy một hình bóng người đàn ông đang hai tay nâng lên một đứa bé nằm gọn trong tấm vải nhung.

Có thứ tiếng phát ra nhưng chỉ ù ù không rõ từng chữ. Dù chưa từng thấy cảnh tượng này nhưng cô lại có cảm giác rất quen thuộc với bản thân.

Cảm thấy có sự hoài nghi cô liền mở cánh cửa thứ hai kiểm chứng. Quả đúng như cô dự đoán đây là hình ảnh lúc cô 3 tuổi. Cô đang làm công việc dọn phân bò ở một nông trại vùng ngoại thành Kim Lâm.

-Có vẻ như đây là trong tim thức của mình.

Uyen Bích sau khi giải đáp được thắc mắc thì không còn điều gì hoài nghi rằng đây chỉ là giấc mơ mà thôi.

“Kịch” một phát cơ đau dữ dội từ lồng ngực dội ra toàn cơ thể khiến cổ mất đi thăng bằng.

Rất nhanh chóng Uyên Bích nhận ra được mọi thứ rõ ràng hơn.

Rằng mỗi khi cô mở một cánh cửa sẽ một lần đau đớn từ lồng ngực. Nhưng nếu không mở thì sẽ có một bức tường vô hình chắn không cho cô đi tiếp rồi sau lưng thì xuất hiện một thứ như hố đen hút mọi thứ về phía nó. Không cần biết đây là mơ hay thực nhưng cô chắc chắn một điều rằng kết cục khi đi vào trong hố đen đó hoàn toàn không tốt.

-Đành phải tiếp tục đi tiếp thôi!

Tự nhủ bản thân một câu cô liền nhanh chóng mở cánh cửa tiếp theo.

Đây là lúc cô 5 tuổi. Cô bị bán cho một tên thương nhân chuyên buôn nô lệ. Cuộc sống lúc này dù được đi khắp mọi nơi nhưng cô chỉ nhìn thấy chỉ là song sắt trước mắt.

Lại tiếp tục “Kịch” một lần nữa. Con đau lúc này đã có phần cường điệu hơn lần trước nhưng có vẻ cô vẫn chịu được.

Ngồi thờ năm ba giây mà hố đen đã đến gần khoảng 2 mét. Cô nhanh chóng tiếp tục mở cửa.

Năm cô 10 tuổi. Cô được bán cho một tên quý tộc bệnh hoạn. Hắn luôn tìm mọi cách để giải tỏa thú vui điên loạn mỗi khi rảnh rỗi. Lúc thì hắn bắt cô tranh giành đồ ăn với súc vật. Lúc thì hắn bắt cô phải làm chó mới được ăn cơm. Lúc thì bắt cô dùng lưỡi để lau sàn.

Nhìn thấy những cảnh này một tràng ký ức mà cô đã muốn quên từ lâu đã được khơi lại. Bản thân cô lúc đó rất trưởng thành. Vì đã sớm lăn lộn ngoài đời nên cô đã nhận thức được việc mình làm. Nhưng lúc đó quan niệm sống của cô như thế này “Phải làm mọi thứ mà ông chủ bảo nếu không sẽ đói”.

Điều gì đã khiến cho một đứa con nít 10 tuổi có cái quan niệm sống như vậy. Cái xã hội thối rữa đã làm cho cô trở nên như vậy. Những kẻ giàu có thì lạm quyền bắt người khác làm tùy tùng để mà tra tấn đày đọa họ còn những người nghèo thì cứ thế cuốn theo cái trò chơi mà luôn biết mình luôn thua cuộc.

Trở lại lúc này con đau đã nhanh chóng đi tới. “Kịch!!” Con đau lúc này như vò cả cơ thể của Uyên Bích thành một hạt cát sau đó kéo dài ra như một thứ cao su.

Không thể chịu đựng mà cô nằm sấp dưới sàn.

‘Không được rồi. Mình không chịu nổi nữa’

Một ý nghĩ trong đầu cô kêu lên hai tiếng bỏ cuộc. Cứ thế cô nhanh chóng không cố đứng dậy mà cứ thế nằm đó sẵn sàng cho mọi chuyện tệ sắp tới.

Từ phía trước một tiếng nói vang lên:

-Chưa gì mà đã chịu thua rồi sao? Thật là...

Uyên Bích nghe thấy mà bất ngờ hét lên:

-Ai đó?

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Hoàn thành tẩy cốt

-Ai đó!!!

Uyên Bích sau khi nghe thấy tiếng nói liền hét lên.

Tiếng nói lúc này lại phát ra:

-Chưa qua mấy ngày mà đã quên ta rồi sao?

Uyên Bích nghe thấy liền cảm thấy sự quen thuộc ngay lập tức ngẩng đầu lên.

-Sur Huynh!!!

Trước mắt cô là Sur Huynh Cuồng Long. Đối với cô từ trước tới nay không người nào đối tốt với cô nhưng Long thì khác. Hắn dù có chút gắt gỏng nhưng rất quan tâm bảo vệ cô.

Nhưng đây là trong tâm trí cô tại sao lại có mặt của hắn bởi thế cô liền hỏi:

-Sur huynh tại sao lại ở đây?

Không dài dòng mà thẳng thừng nhìn vào cô và nói:

-Điều đó mọi người phải tự hỏi lại chính bản thân mình chứ. Đây là tâm trí của mọi người mà.

Câu trả lời dù rất mong lung nhưng nó lại phải làm cô suy nghĩ.

Cũng dễ hiểu thôi. Khi một con người ở dưới vực thì người đầu tiên kéo họ lên sẽ là người mà họ mang ơn suốt đời. Đối với cơ cũng vậy Long không chỉ là Sur Huynh đồng môn mà còn là người chiếm vị trí quan trọng trong cuộc đời cô. Không có Long thì cuộc đời cô đã sớm kết thúc nhanh chóng.

Nhưng dù có nghĩ như thế nào thì mọi thứ mà cô nhận được lại là rối rắm. Đến lúc này cô bỗng nhận thấy rằng mục đích sống của cô bây giờ là gì cô còn không biết.

Một con người phải có ít nhất một mục đích sống để tiếp tục trải qua trong cuộc đời đầy đau khổ. Nhưng Uyên Bích thì không.

Từ nhỏ đã bị bán đi như một món đồ bị hành hạ áp bức không khác gì động vật. Đến khi lớn lên thì cô mới biết việc mình có mặt trên thế giới này là do một tai nạn ngoài ý muốn.

-Vậy thì sống làm gì nữa chết oát đi cho rồi.

Một tiếng nói phía sau lưng cô phát ra.

Theo phản xạ mà cô hét lên:

-Ai nữa đó.

Nói xong cô quay đầu nhìn thì thấy một bóng dáng người đàn ông trung niên với một bộ ria dày mép. Bộ trang phục sang trọng với cái phong thái quý tộc. Không nhầm đi đâu nữa đó chính là cha của cô Quốc vương của Kim Lân quốc.

Miệng cô ú ớ muốn nói chữ 'Cha' nhưng rồi lại thôi vì cô đã không còn muốn có mối quan hệ gì với người này.

Thấy cô không nói gì ông ta liền cất giọng:

-Sao nào con gái. Nghĩ thử đi, mục đích sống của con còn không có thì sống để làm gì. Vốn dĩ cuộc đời con khi sinh ra đã không được quyền lựa chọn mọi thứ rồi. Vậy thì tại sao lại làm khó bản thân mình như vậy chứ. Nghe lời cha, chết một lần và sau đó là sinh ra ở một cuộc đời mới tốt hơn bây giờ.

Những lời nói của ông ta như tiếng đổ chuông trong lòng cô. Phải thật sự phủ nhận rằng cô đã tin những điều ông ta vừa nói là đúng.

- Chắc có lẽ mình nên chết đi. Huynh thấy sao.

Uyên Bích quay sang hỏi Cường Long.

Hắn lúc này thì vẫn như trời trong mà không trả lời một câu nào mà cúi mặt xuống đất. Cô cảm thấy kỳ quái nên cô liền hỏi:

- Tại sao huynh lại không nói gì?

Cái đầu đó dần dần ngóc dậy với ánh mắt quyết đoán. Hắn nhìn thẳng vào mắt cô mà nói:

- Ta không có quyền quyết định cuộc đời người khác như thế nào. Vì mỗi người đều có một lối chọn riêng của họ. Thứ ta có thể làm được là góp ý. Còn việc sống như thế nào thì tùy người.

Uyên Bích nghe thế liền mơ hồ hiểu ra ý nghĩ.

- Ý huynh là...

Hắn cảm thấy cô vẫn còn đang mong lung nên tiếp tục nói:

- Đúng! Mọi người đều có cách sống riêng của họ. Nó không được quyết định bằng việc người đó xuất thân thế nào hay quá khứ của họ làm sao. Mà nó được quyết định bằng hiện tại ngay lúc này.

Cảm thấy có biến cố tên quốc vương liền hét lên:

- Đó là hư cấu. Quá khứ là thứ mà người ta nhìn vào người đầu tiên. Dù người trong sạch nhưng quá khứ dơ bẩn thì cả cuộc đời người vẫn sẽ bị dơ bẩn.

Rất từ tốn Long nhìn vào tên quốc vương trả lời:

- Quá khứ dù thế nào đi chăng nữa cũng sẽ không có ai có thể nhớ mãi. Nhưng hiện tại thì khác. Nó là nền móng cho tương lai và thứ luôn song song tồn tại cùng con người. Vậy thì hãy cảm hóa họ bằng hiện tại. Thay vì cứ nhớ mãi thứ quá khứ vô dụng đó.

Cảm thấy mình bị thua thiệt hắn liền cách quyền rũ Uyên Bích:

- Con gái đừng nghe lời tên này. Hắn chỉ nói lời sảm bậy. Hãy nghe theo ta con sẽ có một cuộc đời tốt hơn hiện tại.

Long lúc này cũng mở lời nói:

- Uyên Bích hãy lựa chọn đi. Cuộc đời này là do em chọn ra chứ không bởi ai khác. Hiện tại là của em tương lai là của em, cuộc đời này là của em nên em hãy chọn đi.

Vừa nói xong không gian của cô bỗng dưng bị xóa đi. Để lại là không gian tối tăm với hai cánh cửa với hai người trấn giữa hai bên.

Một bên trắng là do Long trấn giữa một khi bước vào cuộc đời cô sẽ tiếp diễn.

Một bên đen là do tên quốc vương trấn giữa một khi bước vào cuộc đời cô sẽ kết thúc nhưng sẽ tiếp tục vào vòng nhân sinh.

Đứng trước hai cánh cửa lúc này cô bối rối một hồi lâu. Hai bên người bọn họ đã nói quá đủ và đây là lúc cô lựa chọn.

Không một lời nói nhưng suy nghĩ thì vô tận. Cô đang phải đối đầu với chính nhân tâm của mình. Rằng cô có hay là không.

Bao nhiêu thứ ký ức cứ tiếp tục ùa về từ cũ nhất cho tới mới nhất. Để cho cô sàng lọc, thứ xấu một bên thứ tốt một bên.

Đến cuối cùng sàng lọc lại hai thứ ký ức xấu nhất và tốt nhất.

Ký ức xấu nhất (Không kể đâu)

Ký ức tốt nhất là lúc Long tự tàn phá cơ thể mình để bảo vệ cô. Đó là lần đầu tiên cô khóc thương cho một người và đó cũng là lần đầu tiên mà cô được người khác hi sinh mọi thứ vì muốn bảo vệ cô.

Cầm trên tay cô là hai mảnh ký ức đó. Nhưng đã rất quyết đoán khi chỉ sau một hồi cô liền đập vỡ thứ ký ức xấu nhất và đem theo ký ức tốt nhất vào cánh cửa màu trắng với hy vọng rằng ký ức sẽ tiếp tục theo cô đến hết cuộc đời này.

Ở ngoài đời thực lúc này cơ thể cô đã hoàn thành quá trình tẩy cốt. Thế là cô chính thức trở thành Thủy Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 78: Nấu cháo

Mang theo thứ kỷ ức tốt đẹp đi qua cánh cổng trắng về lại với thực tế. Một thứ ánh sáng đằng sau cánh cửa làm cô lóa mắt đến nỗi phải nhắm tịt mắt mình lại.

Sau một lúc cô liền mở mắt ra thì thấy nơi cô đang ở là ngôi nhà của Long. Có thể cô ướt đầm mồ hôi người thì còn đang thờ hồng học như đang chạy bộ. Tâm trí cô có chút bối rối vì quá nhiều thứ đã xảy ra khiến cô không thể nào tiếp thu hết được.

Phải sau một lúc suy ngẫm thì cô mới hiểu chuyện gì đã xảy ra. Tóm gọn lại thì cô trong lúc mơ đã du lạc vào tâm thức gồm tất cả kỷ ức từ trước tới giờ của cô và cuối cùng cô tự chính bản thân tạo ra hai phe đối lập tương trưng cho hai dòng suy nghĩ của cô.

Long đại diện cho dòng suy nghĩ lạc quan muốn tiếp tục sống để cải thiện lại bản thân tốt hơn.

Tên quốc vương thì tượng trưng cho dòng suy nghĩ u tối với một ý định rằng phải tự giải thoát chính mình bằng cái chết để bỏ đi khoảng quá khứ tệ hại và bắt đầu một cuộc đời.

Đến cuối cùng thì xuất hiện hai cánh cửa dẫn ra hai kết quả của hai dòng suy nghĩ. Uyên Bích đã chọn cánh cửa màu trắng để tiếp tục cuộc đời này. Nhưng thực chất cô cũng không biết được kết cục khi cô chọn cánh cửa màu đen. Rằng cô sẽ chết ngay tức khắc hay cũng sẽ tỉnh dậy nhưng mang trong lòng là thứ khái niệm muốn giải thoát bản thân. Nhưng dù sao thì cũng mừng vì lúc này đây cô đã tự tháo được nút thắt khó nhất của cô suốt bấy lâu nay.

Trở lại lúc này thì trời đang sáng dần Uyên Bích đang lấy những thứ hạt nhỏ trắng hình bầu dục trong giống như gạo nhưng vị thì khác. Một cây như vậy thì có một chùm hạt với hơn chục vị ở từng hạt lẻ tẻ.

Đây cũng là thứ hạt giống mà cô nhặt được đem về trồng. Phải nói thật cô ta rất có hứng thú với việc trồng trọt. Chỉ chưa đầy hai tuần mà cô đã có được 1 phần 4 số cây các kiểu trong khu vườn của cô.

Một phần nữa là nhờ vào lượng màu mỡ ở nơi đây nên cây cối mới xanh tươi và tự mình sinh tồn mà không cần quá nhiều đến sự chăm sóc của cô.

Sau một hồi cô đã lấy được một nồi đầy hạt giống gạo. Cô đi lại bờ suối lấy nước vo hạt giống gạo. Hình ảnh cô phản chiếu dưới nước lúc này khiến cô bất ngờ.

Vì theo cô nhớ thì tối hôm qua cô đã bị tụi chó sói tấn công máu đầu lúc đó thì lên lán chảy khắp mặt. Đến lúc về nhà thì cô vẫn không lau vì bận nấu thuốc sau đó cứ thế mà đi ngủ. Vậy tại sao bây giờ mặt cô không những không có vết máu mà nó còn có thần sắc.

Như bị cuốn hút cô giơ tay chạm vào mặt nước thì ngay lập tức một đợt sóng năng lượng chuyển đến tay cô. Có thể cảm nhận được một cỗ năng lượng mạnh mẽ ngay sau khi cô vừa chạm vào.

Bất ngờ như vậy cô vô ý làm đổ nồi hạt giống gạo xuống nước. Chiếc nồi rớt xuống nước thì đồng hạt giống gạo cứ thế boi ra ngoài khắp nơi.

Uyên Bích lúc này lấy lại tinh thần cố chồm xuống nước lấy lại cái nồi. Vừa chạm tay xuống nước thì lần nữa một cỗ năng lượng truyền đến cô. Nó như đang chờ lệnh của cô sai khiến. Bỏ qua mọi thứ cô cố gắng lấy lại cái nồi.

Kéo chiếc nồi lên rồi chất nước ra. Lượng hạt giống gạo bên trong từ mười còn một. Nhìn đồng hạt giống gạo nổi lặn lung tung mặt nước liền ngán ngẫm.

Aiss!... Một từ cảm thán đến từ Uyên Bích. Cô lúc này nếu như lấy lại đồng hạt giống gạo mới thì sợ là không đủ cho vài ngày tới mà giờ tự mình lấy lại đồng ở đây thì chắc khoản tầm trưa mới có cháo để ăn.

Đang cố suy nghĩ cô liền thử chạm tay một lần nữa vào dòng nước. Một cỗ năng lượng cứ thế truyền đến cảm giác cho cô.

Chau mày một cái cô dùng ý nghĩ bảo dòng nước rung một cái thì ngay lập tức dòng nước thật sự rung.

Cái rung do tự chính nó làm ra rất đặc biệt. Vùng rung không đến từ bất kỳ chỗ nào làm tâm mà xung quanh nó đều rung. Bởi thế nhìn vào ngay cô liền biết điều này là mình đang làm.

Cô đã thật sự chú tâm vào trong việc này cô bắt chấp mọi thứ nhảy ùm xuống nước để có thể dùng cả cơ thể để cảm nhận.

Cái cảm nhận lúc này đã rõ hơn bao giờ hết. Một cỗ năng lượng bao trùm quanh cô sẵn sàng nghe lệnh từ cô.

Uyên Bích không biết việc này là sao những có vẻ như nó có liên quan đến việc lạc vào tâm thức như ngày hôm qua. Và mọi thứ thì có vẻ ổn nên cô sẽ dùng nó trong mục đích tốt.

‘Nước hãy nghe ta! Hãy tụ quanh gộp đồng hạt giống gạo lại một chỗ ngay cạnh ta’

Tiếng ý nghĩ của cô đã phát ra nhưng có vẻ như nước lần này không nghe lời cô mà nằm yên một chỗ.

Uyên Bích thấy vậy liền khó hiểu nói:

- Tại sao lại như vậy nhớ rõ rằng hồi nãy mình làm được mà. (Vừa nói vừa lấy tay gỡ đầu).

Trong vô thức dòng nước bỗng có khuấy động. Dòng nước xoay nhẹ quanh người cô tương tự như hành động cô gior tay gỡ đầu.

Ngay lúc này cô đã dần hiểu hơn về việc này. Rằng việc đưa ý nghĩ điều khiển chỉ có thể làm được trong một khả năng nhỏ nhưng việc dùng cơ thể để cho nước làm theo thì kết quả sẽ tốt hơn.

Rất nhanh chóng cô lấy tay uốn xoắn các kiểu nhằm gom đồng hạt giống gạo về một chỗ. Mất một hồi đồng hạt giống gạo đã gom về một chỗ. Một cái quơ nhẹ đã gom trọn hết đồng đó vào trong nôi.

Nhìn đồng hạt giống gạo nằm đầy trong nôi mà cô mừng rỡ hô lên:

- May quá chúng chưa nở nhiều lắm.

Ngay sau đó cô cầm chiếc nôi về nhà để nấu cháo.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Ăn cháo

Uyên Bích ung dung đem nôi hạt giống gạo về nhà nấu. Vì trời giờ này đã sáng hẳn nếu không kịp thì cô và Long sẽ đói mất.

Quãng đường trong rừng dù có hơi ngoằn ngoèo rắc rối nhưng trí nhớ của cô rất tốt nên chỉ vài lần đi qua cô liền nhớ rõ đường đi.

Về đến nhà Uyên Bích không thấy hình bóng Cường Thực ở đâu chắc có lẽ nó đã đi kiếm ăn. Tiếp tiếp tục công việc cô tìm một góc theo hướng gió để làm tạm một bếp lửa.

Đặt ba cục đá thành hình tam giác sau đó lấy hai que gỗ đặt dưới đồng rom rạ để làm lửa. Công việc này đối với cô không quá khó khăn vì cuộc sống trước cô đã làm việc này không biết bao nhiêu lần để tự sưởi ấm bởi bị chủ cho ngủ ngoài nhà.

Cô vừa làm lửa vừa nhớ đến lại những ký ức khi đó. Có vẻ như cô đã chấp nhận được quá khứ để không tự dằn vặt bản thân của mình.

Mất không lâu Uyên Bích đã xong việc làm lửa. Đặt lên chiếc nôi cô không ngừng thổi cho lửa to lên từng chút một. Khụ.. Khụ... Tiếng ho do khói làm Uyên Bích khó chịu nhưng dù vậy cũng phải ráng nếu muốn có cháo ăn.

Rất nhàn nhuyển những thao tác. Việc nấu cháo đã nhanh chóng hoàn thành. Việc cô cần làm là ăn thôi.

Uyên Bích lấy hai bát bằng đất mà cô đã tự mình nặn hồi trước. Múc hai bát cháo một cho cô một cho Long.

Long hiện tại vẫn đang bất tỉnh nhưng nét mặt thì đã tốt hơn các vết thương đang nhanh chóng lành lại. Uyên Bích lúc này cầm bát cháo vào nhà cho Long ăn.

Cô đỡ Long dậy dựa vào tường sau đó thổi nhẹ làn hơi để làm nguội dần bát cháo. Một lúc sau cô dân bát cháo vào miệng Long.

Nhìn vẻ mặt Long rất miễn cưỡng ăn nó khiến cô cảm thấy thương cho sư huynh của mình. Hẳn vì cô mà trở thành tàn phế cả phần đời còn lại sẽ không bao giờ được như người bình thường nữa. Bởi thế nên cô mong muốn được phục vụ Long suốt đời để bù đắp cho lỗi lầm của mình.

Sau khoản chừng mười phút Long đã ăn xong tô cháo. Thấy sắc mặt Long thỏa mãn vì ăn no nên cô cũng vui lòng. Lấy phần ăn của cô ra thì cô có chút ngán ngẩm vì giờ nó đã nở đầy bát.

Thở dài một tiếng sau đó là cố gắng há miệng húp từng đọt cháo nở.

Sắc mặt Uyên Bích khi ăn rất khó coi vì quả thực tô cháo quá dở. Nếu như thông thường thì những hạt gạo giống gạo có mùi vị rất đa dạng nhưng khi được nấu thành cháo thì chúng quy về một vị đắng duy nhất.

Cộng theo đó là việc nở cháo khiến cho việc ăn của Uyên Bích cực kỳ ngán ngẫm. Nhưng phải ăn nếu không sẽ đói. Điều đó đã là bản sống của Uyên Bích nên dù có khó ăn đến cách mấy cô vẫn bỏ nó vào miệng.

Sau khi ăn xong cô đem mọi thứ bát nôi đến lại bờ hồ để rửa. Trong quá trình rửa cô vẫn cảm nhận được thứ cổ năng lượng trong nước. Việc này làm cô phải suy ngẫm không biết điều này có lợi hay có hại cho cô.

Ngay khi cô vừa rửa xong cô quyết định sẽ thử một lần nữa. Ừm một phát xuống nước Uyên Bích dùng tay uốn quanh xoay vòng điều khiển dòng nước.

Mất một lúc lâu cô mới điều khiển gần được dòng nước theo ý mình. Ban đầu cô chỉ cho chúng di chuyển bình thường nhưng sau khi cô đã điều khiển thành thạo hơn cô đã dùng tay hướng chúng bay lên.

Ngay lập tức một khối nước nhẹ nhàng bay lên mặt nước khoảng chừng 20cm. Uyên Bích nhìn thấy mà thích thú nhưng sau đó cô liền cảm thấy sự liên kết giữa cô và cổ năng lượng dần mất đi khiến cho khối nước rơi lại xuống mặt nước.

Không hiểu tại sao mà Uyên Bích lại bị như vậy nhưng có vẻ như cô phải tập trung nhiều hơn nữa mới điều khiển được thứ này.

Vui mừng thích thú Uyên Bích đi ra khỏi dòng nước múc một nôi đầy nước đem về nhà để vệ sinh cho Long. Riêng cô thì tắm đã quá đủ rồi.

Về đến nhà cô bỗng thấy rất lạnh vì đã mang cơ thể ướt nhẹp quá lâu.

Hắt xì... Một tiếng hắt hơi chứng tỏ cô đã bị cảm. Con rung nhẹ nhàng đến với Uyên Bích. Cô nhanh chóng chạy vào nhà để hong khô quần áo.

Đi vào trong nhà quả thực làm cô dễ chịu. Cởi bộ quần áo ra rất tự nhiên. Mang cơ thể trần như nhộng đem ra phơi ngay mấy cây cao. Sau đó quàng lại vào nhà trũ.

Cơ thể trần như nhộng của một thiếu nữ cỡ chừng 15 16 tuổi. Cùng với đó là sự hiện diện của một nam thanh niên cũng cỡ chừng 15 16 tuổi nhưng bị cụt mất tứ chi và bị bất tỉnh.

Uyên Bích lúc này có chút ngượng đỏ mặt khi khỏa thân trước sư huynh mình. Nhưng sau đó những ý nghĩ bắt đầu lóe lên trong cô.

Nhìn thân thể nhỏ nhắn của Long mà cô tự nói:

- Chắc mình nên tranh thủ vệ sinh cơ thể cho sư huynh.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Án Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Hoàn thành vệ sinh cho Long

Rào cản lớn nhất của phụ nữ và phụ nam chính là bộ phận sinh dục. Chính thứ đó là nguyên nhân cho những việc ngượng ngùng ẹ thẹn của nam lẫn nữ.

Bởi thế nên con người đã sớm đặt ra những điều luật tự nhiên để kìm hãm lại sự hoang dã của hai giới tính này. Nhưng cái gì càng cấm thì lại càng khiến con người ta tò mò.

Uyên Bích lúc này cũng vậy. Dù từ xưa tới nay bị bạo hành đủ kiểu nhưng tuyệt nhiên chưa bao giờ bị lấn mạ hay đánh mất thứ quý giá của người con gái. Bởi thế nên 15 năm cuộc đời cô chưa từng khai nhãn. Và hôm nay cô muốn làm điều đó với sư huynh của mình.

Thực sự rằng Long đã bất tỉnh mấy ngày liền. Liệu hắn có tỉnh dậy hay không thì Uyên Bích không biết. Nhưng nếu như tệ nhất rằng hắn sẽ bất tỉnh mãi mãi thì cô cũng phải cố mà làm quen với việc nhìn thấy hắn mỗi ngày.

Uyên Bích đã bắt đầu tìm đập mạnh thở hơi nhanh khi tiến gần lại Long.

- Sư huynh! (Thở nhanh tiến lại ngồi cạnh Long). Mọi việc này không phải gì mọii có ý đồ xấu mà là mọii phải tập làm quen cho trường hợp xấu nhất. (Đỏ mặt hai tay ôm che bộ ngực). Và lại huynh cũng từng nhìn thấy mọii như vậy nên hôm nay mọii xem lại thì cũng là công bằng.

Nói xong Uyên Bích quay người Long về phía mình. Cô nhìn khuôn mặt thanh niên gần trưởng thành thì cô có chút ngượng ngùng.

Từ tốn tháo từng nút thắt phần trên. Khi hoàn thành cô nhẹ nhàng tháo ra chiếc áo của Long. Chiếc áo nhiều ngày không giặt dính đầy mồ hôi và cả mùi máu. Nhưng nó lại cho Uyên Bích cảm giác an toàn như được che chở.

Cô ta lúc này tò mò mà dùng tay sờ vào người của Long. Từ trước tới nay cô chỉ toàn phục vụ mấy người bụng phệ hôi hám. Cô chưa từng gặp qua thân hình nào cơ bắp đầy người như Long. Bởi thế nên cô cực kỳ thích thú.

Sờ soạn khắp nơi ấn ấn các kiểu nhưng khi ấn ngay vào chỗ đau ngay gần hai cánh tay cô liền thấy mình đi quá trớn. Vì đã làm Long đau được biểu hiện trên nét nhân mặt vừa xuất hiện của hắn.

Uyên Bích trấn tĩnh tinh thần sau đó lấy nôi nước nhúng vào là một mảnh vải từ bộ quần áo rách cũ lúc trước của cô.

Rất nhẹ nhàng cô lấy tấm vải chấm vào người Long. Sau đó kỳ rửa sạch sẽ từng góc ngách ở phần thân của Long.

Rất kỹ lưỡng và nhiệt huyết. Cô làm đến nổi mà hăng say quên cả vị trí áp sát người vào phần thân của Long để kỳ lưng cho hắn.

Mặc dù ý thức hắn có mờ nhạt nhưng bản năng của thằng đàn ông luôn tồn tại. Ngay lúc này thằng em của hắn đang giờ tay chào cờ đảng và hát quốc ca chào cờ ngày quốc khánh.

Uyên Bích thì cứ thỏa mái mà áp sát cơ thể căng mọng đang trưởng thành vào người Long để thỏa mãn nỗi niềm muốn kỳ cọ.

Sau khoảng thời gian rất lâu Uyên Bích đã hoàn thành phần thân. Còn phần còn lại thì cô đang có vẻ bối rối.

‘Có nên làm luôn phần dưới không. Nhưng nó chỉ là một phần nhỏ với lại lỗ như sư huynh thức dậy thì sao. Không được không được. Dù đây chỉ là phần nhỏ nhưng nếu không được vệ sinh kỹ thì nó cũng gây hậu quả rất nặng. Phải làm phải làm mới được.’

Một cuộc tự luận đã hoàn thành và quyết định của cô là phải làm.

Lại rất từ tốn cô tháo ra chiếc quần. Chiếc quần ban đầu nó dài tận bàn chân nhưng bây giờ thì chỉ bằng cái quần bơi.

Về mặt cô lúc này đã nhăn lại vì bị nhắm tịt hai mắt khi trước mặt cô lộ ra thằng em đang mừng ngày quốc khánh.

Sự thẹn thùng thiếu nữ đã dần dần được cô nàng này khắc phục. Rất nhanh sau đó về mặt cô đã trở lại bình thường.

Ngay sau đó cô lại tiếp tục công việc. Kỳ rửa nhưng việc cô làm lần này rất qua loa không từ tốn như lần trước. Đến khi xong việc thì tình hình ở dưới chỉ dung ở cái tầm là tạm được.

Uyên Bích sau khi hoàn thành nhiệm vụ lại về lại góc của mình mà tự nhủ:

-Ngày mai mình sẽ làm tốt hơn.

Nhớ lại cái viễn cảnh lạ lẫm khi nãy khiến cô như lạc vào khoảng hư không. Cô rất hối hận vì đã không hoàn thành nhiệm vụ triệt để khiến cho phần dưới của Long không được sạch sẽ.

Bản thân cô là phụ nữ cô biết việc giữ vệ sinh phía dưới là cực kỳ quan trọng nếu chỉ làm qua loa sẽ khiến cho các loại bệnh nguy hiểm nảy sinh. Bởi thế nên cô cảm thấy cực kỳ tội lỗi mà dằn vặt bản thân.

Lúc này thì Cường Thực đã quay trở lại. Nó đập ngay cửa sổ thấy Long đang ngủ còn Uyên Bích thì đang thu mình trông rất hoảng sợ.

Nếu như Cường Thực không hiểu rõ tình hình hiện tại thì nó đã cứ ngỡ đang nhìn hậu quả của một cuộc xâm hại nào đó.

Nó nhìn Uyên Bích thất thần nó chíp lên một tiếng kêu Uyên Bích.

Cô ta lúc này cũng phần nào trấn tĩnh. Nhìn thấy cường thực cô liền đi đến hỏi;

-Cường Thực! Mày đi đâu sáng giờ vậy.

Cường Thực chẳng thể nào nói được nên nhanh chóng nhả từ trong miệng ra một chiếc nhẫn. Uyên Bích thấy thế liền nhanh chóng chụp lấy.

Cầm chiếc nhẫn trong tay cô tự hỏi:

-Rốt cuộc dạ dày của mày còn chứa được vật gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Gặp lại sư phụ

Ngay lúc này Uyên Bích mới nhìn lại chiếc nhẫn. Cô nhận thấy nó giống như chiếc nhẫn mà Long đeo.

-Cường Thực trả lời tao mày lấy chiếc nhẫn ở chỗ tui tao đánh nhau với Cường Thực đúng không?

‘Thân tui là chim hiểu tiếng người là kỳ tích mà bà tối ngày chơi trò hỏi đáp ai chơi với bà’. Ý nghĩ của Cường Thực.

Nó lúc này miễn cưỡng gật đầu một cái.Uyên Bích thấy thế liền xúc động.Vì nhớ lại cảnh tượng Long đã tự cắt đi cơ thể để muốn đổi lại mạng sống của cô.

Nước mắt cô trào ra nhanh chóng tiếng khóc vang xa khu rừng.Cường Thực thì bay lại đậu trên vai Uyên Bích với ý nghĩ ‘Nhìn thấy cái nhẫn thôi mà cũng khóc.Quả đúng là không nên chơi mấy cái tập tính của tui quạ’.

Áy vậy mà Uyên Bích nghĩ rằng Cường Thực đang an ủi cô.Thế nên cô hai tay nắm chặt chiếc nhẫn nói:

-Cảm ơn mày đã tìm ra chiếc nhẫn tao vui lắm.Không có nó thì sự phụ của bọn tao sẽ mãi không gặp lại được.

‘Áy...Kỳ cục mới khóc giờ lại vui.Con người khó hiểu quá đi.Sau này có cưới vợ chắc chừng phụng hoàng thôi chứ không lấy con người đâu.Rắc rối’.Ý nghĩ của Cường Thực.

Uyên Bích lúc này bắt đầu suy nghĩ cách giúp cho sự phụ của cô trở lại.Theo như những gì cô biết thì chỉ có Long mới có khả năng kích hoạt được chiếc nhẫn.Chứ ngoài ra không ai có thể làm được.

Vậy nên Uyên Bích đang tìm mọi cách để “Đeo nhẫn” cho Long.Bản thân hắn đã còn đâu là tứ chi mà đeo.Ngắc nổi một cái là toàn cơ thể Long không còn vật gì để có thể đeo được.Bởi vậy nên sự tình lúc này trở nên trở trêu cực kỳ.

Lay hoay một hồi đa tới chiều.Uyên Bích nhanh chóng làm theo một nồi cháo mới.Sau một tiếng nồi cháo mới đã hoàn thành.

Cô lại cố gắng thúc ép cho Long ăn sau đó lại miễn cưỡng ăn phần cháo nở của mình cho qua được con đói.Ăn no thì đi ngủ Uyên Bích đeo tạm chiếc nhẫn vào ngón tay để không bị lạc mất.

Ngay khi đeo vào một chùm hào quang từ chiếc nhẫn lóe lên.Từ trong thứ ánh sáng xuất hiện một hình bóng người đàn ông với bộ râu rậm rạp khí chất thì không làm đi đâu được đó chính là sự phụ của cô Đại Thần Pháp.

Uyên Bích nhìn thấy mừng rỡ hét lên:

-Sự phụ!

Thân ảnh đó nhẹ bay lơ lửng trên không trung.Phong thái thì rất uy nghi.Hai mắt nhắm ông ta nhắm lại chưa hề mở ra nhưng nói:

-Mặc đồ vào đi rồi nói chuyện với ta.

Uyên Bích nghe thấy liền nhớ đến bản thân đã không mặc gì từ sáng tới giờ nên cô vội chạy ra lấy quần áo mặc vào trong sự xấu hổ.

Mặc đồ xong cô vui vẻ nói:

-Sự phụ sao người lại ở đây...À khoan không phải con xin lỗi.

Tại sao con lại có thể kích hoạt được chiếc nhẫn?

Đại Thần Pháp từ tốn trả lời:

-Điều này thì ta cũng không ngờ đến.Đúng không hai người.

Vừa nói xong ngay sau lưng Uyên Bích xuất hiện hai hình bóng.Đó là Thần Khí Tiên Đế và Thần Kiếm Tiên Đế.

Thần Kiếm Tiên Đế xuất hiện với nụ cười ngượng trả lời:

-Dạ đúng.Quả là không ngờ.He..He.

Uyên Bích thấy vậy liền bối rối trả lời:

-Chuyện này là sao?

Đại Thần Pháp đưa ánh mắt nhìn vào hai người Tiên Đế kia.

Hiểu ý Thần Kiếm Tiên Đế giải thích:

-Số là bọn ta là những người đi xuống hầm mộ của Đại Thần Pháp nhưng cuối cùng lại bị chết vì bẫy quá dày đặc khó khăn.

Trải qua mấy trăm nghìn năm biết bao người đến sau bọn ta đều chết cùng chỗ đó.Linh hồn bọn họ đã mau chóng siêu thoát nhưng bọn ta thì không.Vì

bọn ta hi vọng sẽ có một nước nào đó mở được cánh cửa để đi theo bởi đường giúp người đó trở thành thần tiên để hồi sinh lại bọn ta.

Quả đúng là trời không phụ lòng người.Tên Cuồng Long đã tới.Hắn có thể sống sót mà mở được cánh cửa bởi vậy nên bọn ta mới đi theo hắn.

Đến khi thấy hắn bị làm cho tàn phế bọn ta đã thảo luận xem có nên tiếp tục đi theo hắn không.Trải qua nhiều ngày không thấy hắn tỉnh lại vì thế nên hôm nay bọn ta chọn cô để theo bởi đường.

May mắn thay rằng sự hiện diện của bọn ta lại phần nào giúp cô có khả năng kích hoạt được chiếc nhẫn cho Đại Thần Pháp cao quý xuất hiện.

-Bớt nịnh nọt đi.

Đại Thần Pháp nói lên làm cho hai người Tiên Đế sợ hãi.Ngay sau đó ông tiếp lời:

-Đáng lẽ rằng ta đã sớm diệt hai linh hồn của các ngươi khi quyết định đi theo Cuồng Long.Nhưng lúc đó sức mạnh của ta chưa đủ để tiêu diệt triệu để các ngươi nên ta bỏ mặt cho qua.

Cũng điều đó mà bây giờ mới giúp ta xuất hiện trở lại.Thật lòng ta phải cảm ơn hai người một tiếng.

Hai người Tiên Đế thấy thế liền vui mừng hơn hờ.Nhưng lời của Đại Thần Pháp lại cất lên:

-Nhưng các ngươi đừng hòng mà bắt đồ đệ ta làm mấy cái cấm thuật giúp các ngươi sống lại đó.Nếu dám ta liền giết.

Hai người Tiên Đế nghe thế liền trở nên sợ hãi ôm trầm lấy nhau.Thực sự trong thoáng chốc họ đã sợ hãi vì nghĩ mình đã bị giết.Quả thực Đại Thần có khác khí chất đúng là hơn bậc Tiên Đế.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Hãy dạy đồ đệ của ta

Đại Thần Pháp điềm tĩnh lại cảm xúc sau đó quay sang nhìn Uyên Bích nói:

-Con đưa tay cho thầy.

Uyên Bích nghe thế liền làm theo.

Soẹt một tiếng,một đường máu chảy ra trên tay của Uyên Bích.

Cô đang còn thắc mắc thì Đại Thần Pháp nhanh chóng hứng lấy giọt máu rơi ra đầu tiên.

Giọt máu rơi xuống bàn tay của Đại Thần.Nó như tan vào người của ông ta.Ngay sau đó hai khóm mắt ông sáng lên nhìn thẳng vào cô nói:

-Uyên Bích con có muốn là chủ sở hữu thứ hai của chiếc nhẫn chứa linh hồn của ta?

Nghe thấy thế Uyên Bích nhanh chóng trả lời:

-Dạ vâng con có.

Uyên Bích nói xong nhưng chả có động thái gì xảy ra.

Hai người Tiên Đế ngơ ngác nhìn nhau rồi đồng loạt hỏi Đại Thần:

-Có trục trặc gì sao?

-Không nó đã hoàn thành tốt đẹp.

Thần Khí Tiên Đế nghe thấy liền chau mày nói:

-Rõ ràng ta thấy không có chuyện gì xảy ra mà.

Nghe thế Đại Thần liền nói giờ giọng nói:

-Vậy giờ ta thử giết một trong hai các ngươi xem Uyên Bích có kích hoạt được chiếc nhẫn không nhé.

Bản Thân Đại Thần vốn từ trước tới nay không thích màu mè. Nên bất kì loại công pháp nào được chế tạo ra đều không có ánh sáng chói hay gì hết. Nó rất bình thường nhưng uy lực cực cao.

Thần Kiếm Tiên Đế nghe thế liền sợ hãi một gối vào bụng Thần Khí. Khiến hắn bất tỉnh sau đó nói:

- Xin lỗi người tên này còn nhỏ dại mong người bỏ qua lần này.

Đại Thần lúc này suy nghĩ một hồi sau đó trả lời:

- Thôi được! Ta tha cho hai người lần này nhưng ta muốn hai người làm một chuyện.

Thần Kiếm biết mình thoát họa liền nhanh chóng đồng ý:

- Ta nhận ta chắc chắn nhận.

Đại Thần nghe thế cũng vui vẻ nói:

- Ta muốn hai người bồi dưỡng Uyên Bích.

Thần Kiếm nghe thế có chút khó hiểu liền hỏi:

- Nhưng người là Đại Thần kiến thức chắc phải lớn hơn bọn ta. Vậy tại sao người lại muốn bọn ta bồi dưỡng Uyên Bích.

Đại Thần nghe thế liền nói:

- Người đừng giá ta cao quá. Mặc dù hiểu biết thì ta có nhiều nhưng mà ở thời của ta. Còn các người sống ở niên đại gần Uyên Bích nên mọi thứ sẽ gần gũi hơn.

Với lại mỗi niên đại trôi qua thì nhân loại luôn sáng tạo ra những thứ mới tốt hơn thứ cũ. Ta mặc dù là Đại Thần nhưng chỉ là tạo ra mầm móng cho các người sáng tạo thêm mà thôi.

Thần Kiếm sau khi được giảng cho một bài bà ta cảm thấy Đại Thần rất xứng đáng được hai người bọn họ tôn trọng. Ông ta vừa hiểu biết vừa biết nhìn xa trông rộng. Bởi thế nên bà ta đã có phần muốn đi theo phò trợ cho Đại Thần.

- Ta hiểu rồi. Ta cùng Thần Khí sẽ giúp người.

Đại Thần lúc này sực nhớ nói thêm:

- Còn một điều nữa. Hãy dùng linh hồn của các người để lập giao kèo với ta.

Thần Kiếm nghe thế liền có chút phập phồng lo sợ. Ai mà chẳng biết linh hồn là thứ rất quan trọng của tất cả mọi thứ. Mà nó ta chẳng còn là gì trong thế giới. Bởi thế việc tương tác với linh hồn là việc đại trọng. Sơ suất liền biết mất khỏi thế giới.

Nhưng đã chơi là phải chơi tới Thần Kiếm đâu còn là con nít phải tự quyết định trong vận mệnh của mình. Bởi vậy nên bà ta kêu dậy Thần Khí để ông ta tự quyết định.

Gọi Thần Khí dậy bà liền phở biến những gì xảy ra. Thần Khí sau khi nghe thế mọi thứ liền nói một câu:

- Bà cứ chọn. Ta sẽ chọn theo bà.

Câu nói nghe rất ba phải nhưng lại làm cho Thần Kiếm có chút ngưng ngưng mà thực chỗ vào tat Thần Khí. Đại Thần thấy thế liền biết hai người bọn họ có nôi tình gì bên trong nhưng chuyện đó ông không quan tâm.

Mất một hồi suy nghĩ Thần Kiếm mới trả lời:

- Chúng tôi nguyện theo ông mãi mãi.

- Tốt lắm.

Hai người bọn họ nhắm mắt lại đợi chuyện sắp tới. Bọn họ nắm tay nhau rất chặt vì họ biết nếu nghi thức giao ước có trục trặc liền làm biến mất một trong hai người bọn họ.

Đại Thần lúc này chẳng làm gì mà ngồi đó tu luyện hấp thụ nguyên khí. Để cho hai người bọn họ sợ hãi mà tiếp tục nắm tay nhau.

Phải mất một lúc lâu sau hai người họ mới dám mở mắt ra. Họ nhìn thấy Đại Thần nhắm mắt tu luyện còn Uyên Bích thì đã ngủ đi từ lâu. Hai bọn họ vui mừng ôm lấy nhau vì nghĩ rằng mình đã hoàn thành buổi lễ mà không có tổn thương gì hết.

Nhưng họ nào có biết rằng Đại Thần chẳng có làm buổi lễ nào cả. Việc ông làm là chỉ hỏi để kiểm tra xem nhân phẩm của bọn họ như thế nào. Nếu như hai người bọn họ thật sự tốt thì ông giữa bọn họ lại. Còn không thì một và ông liền làm họ tan biến. Nhưng may sao là họ không phụ lòng tin của ông.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Bất ngờ vì Uyên Bích

Mọi thứ cứ như thế. Yên bình tĩnh lặng cho đến sáng. Uyên Bích tỉnh dậy bắt tay vào công việc như mọi khi. Đại Thần và hai người Tiên Đế đi theo cô bỏ lại một mình Long vẫn còn đang hôn mê bất tỉnh.

Nhưng thao tác làm việc của cô đã rất nhuần nhuyễn. Cô có cảm giác kể từ khi chọn cánh cửa cho cuộc đời mình thì mọi việc cô làm đều tốt hơn.

Hai người Tiên Đế đã sớm vạch ra kế hoạch giảng dạy cho Uyên Bích từ tối hôm qua. Hai người dù chưa từng nuôi dưỡng ai nhưng họ lại rất có quyết tâm trong việc này. Vì hai người bọn họ đều biết người được làm học trò của Đại Thần không phải làm người bình thường.

Đại Thần Pháp thì đã tu luyện xong. Ông phải tranh thủ thời gian mà hấp thụ nguyên khí để tồn tại. Dù cảnh giới của ông không thể tăng thêm nhưng lại có thể giúp ông duy trì sự tồn tại.

Nhưng bởi vậy mà ông tận bây giờ ông mới để ý rằng Uyên Bích đã thay đổi rất nhiều.

-Uyên Bích! Con đã ăn thứ tủy cốt nào vậy.

Ông ta hỏi với vẻ mặt nghiêm trọng. Vì việc muốn thay đổi kinh mạch hay đan điền thì chỉ có thứ nghịch thiên như tủy cốt đan mới làm được. Mà không phải thứ tủy cốt nào cũng tốt. Nếu chỉ tùy tiện chọn đại thì sẽ khiến con người đó không những mạnh lên mà còn bị di chứng ảnh hưởng cả tiền đồ. Bởi thế mà ông rất quan tâm đến việc này.

Còn Uyên Bích thì lộ ra vẻ mặt trầm ngâm suy nghĩ. Cô ta chưa từng nhìn thấy thứ tủy cốt đan như lời Đại Thần nói. Vì tủy cốt đan là thứ cực kỳ quý hiếm chỉ có cấp thần trở lên mới có thể chế tạo. Mà muốn lấy một viên tủy cốt đan từ tay thần thì phải đánh đổi rất nhiều thứ quý giá. Bởi thế mà cô không nghĩ rằng mình có thể ăn được thứ quý hiếm như thế.

Nhưng ngẫm lại một hồi thì cô liền nghĩ chuyện này có liên quan đến giấc mơ hôm ấy. Thế là Uyên Bích sâu chuỗi lại hết tất cả những sự kiện trước và sau khi có giấc mơ đó xảy ra.

Thì lúc này cô mới nhớ đến sự việc quan trọng mà cô vô tình bỏ lỡ. Đó chính là việc cô đã ăn thứ đan dược mà Cường Thực đã đưa cho cô.

Cô mơ màng nhớ lại rồi mà trả lời cho Đại Thần biết:

-Hôm trước con đã ăn thứ đan dược mà Cường Thực đã đưa cho con.

Đại Thần nghe thế liền thắc mắc hỏi:

-Cường Thực là ai?

-Đó là một con chim với khả năng nhả mọi thứ quý giá từ trong miệng nó ra.

Thần Khí cướp lời mà giải thích dùm Uyên Bích.

Khự...Một tiếng đứt hơi do bị đánh vào lồng ngực. Đó là do Thần Kiếm đánh vào Thần Khí.

Quả thực trong hai người bọn họ thì Thần Khí là người rất không nghiêm túc còn Thần Kiếm lại rất nghiêm túc. Bởi vậy mà trong vấn đề gì họ đều tranh cãi. Nhưng khi thật sự cần sự quyết định đúng thì bọn họ lại ăn ý hơn bất kỳ ai.

Còn bây giờ thì như mọi khi Thần Khí bất tỉnh để cho Thần Kiếm xin lỗi.

Uyên Bích thấy thế liền xám mặt lại vì sự man rợ của hai người họ. Riêng Đại Thần thì không quan tâm mà chỉ chú trọng vào việc Uyên Bích đã ăn thứ tủy cốt nào.

-Viên đan dược đó như thế nào?

Nghe thế cô liền vừa đi đến bờ hồ vừa suy nghĩ. Sau một lúc cô mới dám trả lời:

-Viên đan dược đó mà xanh dương. Nhìn tựa như nước. Khi con ăn vào thì chẳng có vị gì.

Đại Thần nghe thế liền trầm tư suy nghĩ. Vì đan dược là thứ mà ông có từng luyện qua. Nên ông biết gần hết mọi thứ nhưng riêng thứ đan dược mà Uyên Bích kể cho làm ông phải suy nghĩ vì không biết đây là loại gì.

Phải mất một lúc lâu suy nghĩ ông mới sực nhớ ra.

-Ôi trời!!Đó là Thủy Đan Tẩy Cốt.

Uyên Bích nghe thế liền biết có gì đó cao siêu nên hỏi:

-Đó là thứ gì thế sư phụ.

-Đó là một vật phẩm thuộc bậc vô cấp. Chưa từng ai nghe tới hay nhìn thấy. Đối với cấp bậc thần tiên thì cũng chỉ nghe qua một hai lần và chưa từng có ai luyện chế qua hay muốn luyện chế qua. Vì đơn giản đó là thứ không tồn tại.

Có người kể rằng nó sẽ xuất hiện để giữ cân bằng cho thế giới nhưng người ta lại nói rằng đó là truyền thuyết. Nhưng ta lại không ngờ con lại ăn được thứ đó.

Uyên Bích nghe thế liền dám chắc khẳng định rằng giấc mơ đó có liên quan đến việc này. Quả thực bây giờ cô lại cảm thấy hoài nghi về sự hiện diện của Cường Thực. Rốt cuộc mọi chuyện chỉ là tình cờ hay do một ai đó sắp đặt. Nhưng dù sao thì vẫn nên vui mừng vì cô đã ăn được thứ quý giá đó.

Mặc dù vậy nhưng Đại Thần lại lộ vẻ trầm ngâm. Vì bản thân ông cũng chưa từng biết được những năng lực của thứ tẩy cốt đan này. Bởi thế ông đã quyết định sẽ giúp học trò mình tìm hiểu về thứ tẩy cốt này.

Nhưng chưa kịp nói gì với Uyên Bích thì cô ta đã nhanh chóng thể hiện. Hai tay cô chấp vào nhau rồi hướng lên trên. Làm cho dòng nước bắt trước theo bay lên trời. Đại Thần nhìn thấy mà bất ngờ.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Huynh ấy vẫn còn cơ hội

Việc một vị Đại Thần đã trải qua bao năm chinh chiến sóng gió chứng kiến bao cảnh tượng kinh hùng nhưng giờ lại kinh ngạc trước cảnh tượng của Uyên Bích thì cũng được xem là bình thường.

Vốn dĩ việc điều khiển nguyên tố ngũ hành chỉ là việc không thể. Các vị đại thần nguyên tố dù có tài giỏi đến cách mấy nhưng cũng chỉ có thể tự tạo ra được nguyên tố chứ không thể điều khiển thứ có sẵn.

Nghe thế nhưng đừng nghĩ làm như vậy là có lợi. Bởi vì thực chất việc tạo ra nguyên tố phải đánh đổi rất nhiều nguyên lực. Bởi thế nên ít người có thể leo lên chí tôn trong ngành này. Có thì cũng chỉ bò lét lên được Tiên Đế là cùng. Chỉ trừ Nguyên Tố tộc ra thì ít nhân loại nào có thể được lên làm thần.

Chính vì điều đó mà việc Uyên Bích làm được là cả một kỳ tích. Ai chẳng biết nước có trong khắp mọi nơi ở đâu có vật thể sống thì nơi đó lại có nước. Mà nước lại chính là vũ khí chính thể tức có nghĩ là dù có làm tàn phế thì cũng dùng tâm thức để đánh nhau không chán.

Đại Thần thoáng chốc nghĩ tới viễn cảnh Uyên Bích đứng trên vạn vật làm bá chủ mà nở nụ cười nhưng nụ cười đó lại nhanh chóng méo mó đi. Ông ngược mặt lên trời với vẻ trầm ngâm mà nói:

-Phải chỉ người ăn Tẩy Cốt là Cuồng Long là hay biết mấy.

Uyên Bích nghe thế cũng sụ mặt theo. Nhưng lại cố nói khích lệ:

-Không sao đâu sư phụ. Chúng ta sẽ có cách giúp sư huynh mà.

-Haiz.. Vô ích thôi. Nó còn chưa đi tới Luyện Khí thì làm sao mà giúp nó được.

Ở thời của Đại Thần Pháp những người ở Luyện Thể phải sớm ngày đột phá lên Luyện Khí để sớm thăng thiên thành thần. Trong tất cả 5 cảnh giới thì chỉ có Luyện Thể là rắc rối nhất. Nếu việc phi thiên thành thần chỉ tốn 5 năm thì việc Luyện Thể tốn đến 20 năm.

Những cảnh giới còn lại thì rất nhanh đột phá mà hiệu quả và những tác dụng đặc biệt chúng mang lại thì cực kỳ to lớn. Luyện Thể chỉ đơn giản là giúp cho cơ thể mạnh khỏe hơn để phục vụ cho những cảnh giới sau.

Nhưng Long lại chỉ mất có hơn 2 tuần lễ để đột phá Luyện Thể tầng 6 điều đó có thể nói rằng thiên phú của hắn không đơn giản. Thật đáng tiếc cho hắn vì chạm trán phải tên quái vật sức mạnh khó lường khiến hắn mãi mãi thành tàn phế.

Nhưng lúc này khi Uyên Bích nghe rằng Long chỉ mới ở Luyện Thể thì cô ồ lên nói:

- Sư phụ đưa con phải không? Sức mạnh của sư huynh khủng bố như vậy không lý nào lại là Luyện Thể. Ít nhất phải là Nguyên Anh cảnh.

Đại Thần nghe thế liền nhit mày hỏi:

- Nguyên Anh cảnh là gì?

Một câu hỏi ngô nghê phát ra nhưng chỉ khiến Thần Khí Tiên Đế cười:

- Haha... Có vậy mà cũng không biết.

Àm... Một cú lên gối đến từ vị trí của Thần Kiếm Tiên Đế đã lần nữa khiến Thần Khí ngã gục.

Hai thầy trò Uyên Bích có chút đen mặt với hành động mang rợ này. Thiết nghĩ họ phải sớm làm quen với cảnh tượng này.

Ngay đó Thần Kiếm nhanh chóng trả lời Đại Thần:

- Xin lỗi Đại Thần. Để ta xin được phép giải thích

Năm trăm nghìn năm trước là một thời điểm cực kỳ quan trọng trong Tu Tiên Đại Lục. Lúc đó nguyên khí đang dần suy kiệt vì có quá nhiều người tu tiên. Khiến cho nguyên khí của đại lục này không còn nồng đậm như lúc trước nữa.

Điều đó đã làm cho nền tu tiên rẽ sang một chiều hướng mới. Những người đang ở giác ngộ cảnh lúc này đã cùng nhau sáng chế ra những cảnh giới mới loại bỏ các cảnh giới cũ để phù hợp hơn cho thế giới sau này. Những cảnh giới đó gồm có:

Luyện Thể, Luyện Khí, Trúc Cơ, Kết Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần, Luyện Hư, Hợp Thể, Độ Kiếp.

Đại Thần nghe thấy liền vuốt râu thờ dài rồi bình thân nói:

- Haiz... Điều này quả không tránh khỏi. Ngay thời của ta nói chính xác là cách đây một triệu năm Ta đã sớm nhìn thấy cảnh tượng này. Nhân loại quá ích kỷ cho bản thân mà lấy hết đi nguyên khí vốn có. Hậu quả bây giờ là nhân loại phải khổ sở tu luyện mà mờ mịch không dám chắc có được thành tiên nữa hay không đừng nói tới thành thần.

Uyên Bích nghe thế cũng chỉ biết thờ dài. Việc trong gì đã xảy ra cũng đã xảy ra dù có quán trách cũng chỉ có mình buồn bực. Sau một lúc cô liền nói:

- Vậy sư huynh thì sao hả sư phụ. Sức mạnh của huynh ấy bây giờ mạnh ngang Nguyên Anh cảnh. Tức có nghĩ rằng huynh ấy vẫn có thể tiếp tục tu luyện đúng không?

- Chắc là vậy nhưng phải đợi khi nào nó tỉnh dậy thì mới biết đường tính tiếp. Giờ thì về nhà thôi. Đồ ăn mà nở hết ra là không nuốt lắm đó.

Nghe thế Uyên Bích cấp tốc ôm nôi đất chạy về nhà.

p/s: Xin lỗi mọi người vì đã không ra chương mới trong khoản thời gian dài. Nhưng vì việc học quá nhiều nên khó cho mình cân bằng. Nên lịch ra chương sẽ khó được cân bằng. Nhưng mình đảm bảo sẽ không dừng bộ truyện này đâu.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 85: Long tỉnh dậy

- Người đã xong chưa

Tiếng người phụ nữ cất lên.

- Chưa đâu còn nhiều thời gian mà.

Tiếng của Long cất lên.

Vốn dĩ việc hấn nhiều ngày không tỉnh lại là bởi vì được người phụ nữ bí ẩn trong tâm trí hấn cho một đặc quyền là sáng tạo ra một cái hệ thống.

Bởi thế mà hấn đã không chịu tỉnh dậy để dốc toàn tâm trí vào việc sáng tạo hệ thống. Việc này không đơn giản một chút nào vì hấn chỉ là một tên cơ bắp

mấy việc tri thức hẳn nào có rành.Nên việc sáng tạo hệ thống là một cái gì đó mù mịch.

Phải mất nhiều giờ hẳn mới hiểu được 3 quy tắc trong việc sáng tạo.

Một là hẳn không thể cho hệ thống quá phải có sự cân bằng.Nói đúng hơn là muốn lấy được thứ gì đó từ hệ thống đều phải chịu đánh đổi một thứ gì đó tương ứng.

Hai là hẳn phải tạo một nguồn năng lượng để duy trì hệ thống thứ hẳn chọn là nguyên lực vì hẳn chỉ muốn tập luyện thân thể hay thân pháp nên nguyên lực trong hẳn dù khá nhiều nhưng chỉ để trống cho vui nên sẵn có dịp hẳn cho nguyên lực không bị bỏ trống.

Ba là việc dung hợp.Dù dễ dàng tạo ra được hệ thống nhưng việc dung hợp với hệ thống chẳng đơn giản chút nào.Vì thế hẳn đã mất khá lâu mới nghĩ ra cách.

-Xong!

Sau mấy ngày làm việc liên tục lúc này hệ thống cũng hoàn thành.

Người phụ nữ mừng rỡ nói:

-Ngươi đã hoàn thành hệ thống hãy đặt tên cho nó để giúp ngươi tỉnh dậy.

-Ta hiểu rồi.

Long chóng cảm suy nghĩ rồi nói:

-Mỗi lần vào trong đây ta chỉ có quyền hỏi một câu.Vậy lần này ta sẽ tận dụng nó.Nói cho ta biết ngươi tên gì.

Người phụ nữ đó nghe thấy cũng không có động thái gì đặc biệt mà chỉ trả lời:

-Ta tên là Eliz.

-Vậy được ta sẽ đặt tên cho hệ thống này là Eliz.Tạm biệt sau này gặp lại.

Một cánh cửa từ hư không xuất hiện Long từ tốn bước vào đó.Bỏ lại một mình Eliz.Ngay lúc Long vừa đi một khung cửa sổ xuất hiện.Lú đầu ra là một cái đầu già God.

-Hú...u...Xong rồi hả.

-Đúng vậy!

-Ok chào.Ta đi báo với chúa tể đây.

God nói xong liền biến mất cùng khung cửa sổ.Eliz lúc này thì ngồi thành thể thiên thờ một hồi rồi nói:

-Mọi chuyện đang diễn ra ổn thôi.

Lúc này Uyên Bích đã về tới nhà nấu xong nồi cháo.Đem nồi cháo lên chia đều vào hai bát thì Long bất ngờ tỉnh dậy.

Vừa nhìn thấy Long tỉnh dậy Uyên Bích mừng rỡ mà làm đổ hết hai bát cháo để chạy đến ôm trùm lấy Long.Đại Thần và hai vị Tiên Đế cũng mừng rỡ.

-Tránh xa ta ra đồ lừa thầy phản bạn

Rất thẳng thừng ngay khi vừa tỉnh dậy Long đã hoàn toàn thay đổi cách ứng xử với Uyên Bích.

Ngay cả Uyên Bích hay Đại Thần cũng không kịp hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

-Huynh nói gì vậy.Muội nghe không hiểu.

-Hừ...Còn già bộ ngây ngô.Chính ngươi đã sai tên Bất Nhân đến để trừ khử ta còn ở đó mà già vùi.

Uyên Bích nghe thế liền nhanh chóng đứng chỉnh lại;

-Không phải đâu huynh hiểm lắm rồi.Tên Bất Nhân đó không bình thường những lời mà hẳn nói chỉ toàn là sự giả dối.

Long nghe thấy cũng bỏ ngoài tai:

-Có ai vừa làm điều xấu mà dám nhận tội bao giờ.Nghe cho kỹ đây.Ta suốt đời này sẽ không một lần nào tin tưởng ngươi bất cứ thứ gì một lần nào nữa.

Uyên Bích lúc này chỉ biết tối mặt lặng im. Vì dù có mọi chuyện xảy ra cũng là do cô nên cô cũng không trách Long quá vô tình. Vì nếu lúc đó Long không hi sinh cứu cô thì cô lẽ đã sớm đi đời. Hai đường nước mắt lăn dài trên má Uyên Bích. Cô cố kìm nén lại cảm xúc nói:

-Thôi được!Huynh có thể không tin tưởng muội nhưng huynh hãy để muội chăm sóc cho huynh.

-Vậy thì để xem người làm việc đó như thế nào.Còn bây giờ thì đi nấu cháo cho ta ăn đi.Nhớ là phải có thịt đó.Miệng ta dạo này hơi đắng.

-Đủ rồi đó Cuồng Long.

Tiếng Đại Thần to lớn hét lên.

-Uyên Bích nó phải khổ sở như thế nào người có biết không.Nó phải cố gắng vừa sinh tồn vừa chăm sóc người từng li từng tí người có biết không mà đến bây giờ lại trở mặt.

-Ngay đến sư phụ người cũng bị con khốn này lừa gạt.Người hay lắm.

Thần Kiếm cùng Thần Khí đồng loạt thở dài nói:

-Kẻ cứng đầu.

Uyên Bích lúc này đã nhanh chóng đi lấy thêm một mớ hạt giống gạo đem về nấu cháo.Đường ra bờ suối thì xa mà lúc bây giờ là mặt trời đã đứng bóng mà cô vẫn không có gì cho vào bụng nhưng cô lại phải cố gắng đi nấu cháo cho Long.

Sau nửa tiếng hai bát cháo đã đến.Uyên Bích dự tính sẽ cho Long một bát cô một bát.Nhưng mọi chuyện lại không như dự tính.

-Cháo thế loại gì thế này.Vừa đắng vừa lạt lại vừa không có chút thịt nào.

Long lúc này nhất quyết không muốn ăn vì chúng không hợp khẩu vị của hắn.

Uyên Bích thấy thế liền nói:

-Không được sư huynh phải ăn để có sức chứ.

-Có sức để tiếp tục bị cô lợi dụng nữa hả.

Thần Kiếm lúc này không nhịn được nói:

-Đủ rồi nha!Người quả là kẻ cứng đầu.Ở nơi hẻo lánh này thì làm gì có món ngon cho người ăn.Có giới thì tự đi kiếm mà ăn đi đừng ở đó mà sai bảo người khác.

-Thứ hồn ma chỉ biết bám theo người khác thì được quyền gì mà ý kiến.

Thần Khí nghe thấy thế liền lớn giọng:

-Nè tên kia cần trọng lời nói.Nếu không có hai ta đi theo người thì sư phụ người chưa chắc gì có hai ta đi theo tương trợ.

-Vậy mà cũng nói.Tại vì hai người mà sư phụ mới bị dụ theo à ta.Tại vì hai người mà người thân nhất của ta cũng bị à kia.Nếu không có hai người thì ta đã sớm không trái ý với sư phụ ta.

-Không phải lỗi ở chúng ta mà do người quá cứng đầu quá cố chấp.

Lời từ Đại Thần nói ra khiến cho Long cảm thấy bất mãn.Người mà hắn tin tưởng nhất đã đi theo kẻ hắn mất hết tin tưởng."Liệu ta đã sai hay sao" trong suy nghĩ của Long

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Ta vẫn còn rất ghét người

Tối tối Uyên Bích chìm vào giấc ngủ sau một ngày mệt mỏi.Đại Thần cùng hai vị Tiên Đế thì ngồi thiền hấp thụ nguyên khí để tiếp tục giữ sự tồn tại.

Riêng chỉ có Long là còn thức.Hắn đã ngủ quá lâu rồi nên hắn không muốn làm lãng phí thêm thời gian.

“Rốt cuộc mình phải làm sao?”

Trong suy nghĩ của hắn đang rất bấp bênh. Hắn không biết mọi chuyện hắn vừa làm là đúng hay sai nhưng có vẻ như điều hắn làm đều làm người thân của hắn cách xa hắn. Nhưng dù có làm như thế nào thì khi nghĩ lại việc hắn mất đi tứ chi đều do người mà hắn có tình cảm.

Nó như một nhát dao đâm từ sau lưng vậy. Bất ngờ đau đớn khó hiểu. Đầu phải hắn lấy lý do không muốn tỉnh dậy vì bận tạo hệ thống. Mà là hắn cố lẩn tránh sự thật phũ phàng.

Ọp~~~ Tiếng bụng kêu đói réo lên.

“Hay lắm giờ thì ta lại đói bụng. Phải kiếm thứ gì đó ăn thôi?”

Đừng nghĩ hắn tàn phế mà vô dụng. Trước lúc bị mất tứ chi cơ thể hắn đã bộc phát ra được một thứ sức mạnh đặc dị giúp hắn thay thế các chi đã mất.

Rất điềm tĩnh Long nhắm mắt lại cảm nhận lại thứ cảm giác lúc đó. Sự cuồng nộ, sự điên loạn một lần nữa được Long thúc đẩy chúng bộc phát nhưng hắn chỉ giữa cảm xúc ở mức nhỏ nhất vì nếu hắn thật sự điên loạn thì hắn sẽ như lần đầu ăn quả mọng. Tàn phá mọi thứ trong tầm mắt.

Dần dần ngay phần vai phải hắn nhô ra một móng năng lượng màu đỏ. Dù không nhiều nhưng đủ để cho hắn di chuyển.

“Hay lắm ta vẫn còn cảm giác được thứ sức mạnh này. Đợi đến khi ta có được hệ thống ta sẽ phát triển sức mạnh này thêm một tầm cao mới”

Nhưng có thực mới được đạo (mình không nhớ rõ câu đúng nó là gì), Long lúc này dùng toàn bộ cơ lực có trong cơ thể để chuyển động. Chuyển động chính là phần móng ở vai phải.

Dù chỉ là một phần móng nhỏ rất nhiều lần so với lần trước nhưng nó lại có sức mạnh rất lớn. Nhưng tất cả cũng chỉ đủ cho hắn bò lết trong khoản ngắn. Sau khoảng chừng nửa tiếng đồng hồ hắn lúc này mới bò tới khu vườn du Uyên Bích trồng.

Cái mùi hương của trái cây từ khu vườn đã thu hút Long tới. Khi vừa tới một nhánh cây nhỏ trên đó là những quả chín mọng. Nhìn thấy nó thôi mà bao nhiêu nước bọt từ trong miệng Long đã tuôn ra. Không chần chừ hắn há miệng cánh đón quả mọng đó.

Buồn cho kẻ tàn tật. Ai bảo hắn quá cứng đầu làm gì đến bây giờ có khó cũng tự mình giúp mình.

Sau khi ăn quả mọng thì toàn thân Long như kiệt sức. Việc mở khả năng mới khiến hắn kiệt sức rất nhanh. Có thể nghe thấy tiếng thở dốc từ hắn phát ra.

Long nằm dài trên mặt đất mắt nhìn vũ trụ bao la xa xôi. Tâm trí hắn bắt đầu thả lỏng ra móng năng lượng ngay tay đang dần tan đi. Việc sử dụng năng lực này làm tinh thần hắn khá mệt mỏi.

Mắt Long lúc này cũng đã lim dim vài giây sau hắn liền chìm vào giấc ngủ. Nhưng ngủ chưa được bao lâu thì cái lạnh ban đêm kéo tới làm hắn tỉnh ngủ. Hắn lần nữa vận động năng lực lết vào nhà.

Ngay khi vừa vào nhà quay lại đứng chỗ cũ hắn ngủ thì Uyên Bích bật dậy. Long ngỡ bị phát hiện lên ra ngoài vào ban đêm nên hắn cố giả vờ ngủ rất đều đặn. Nhưng sự thật lại không phải. Uyên Bích tỉnh dậy và lẳng lặng đi ra khỏi nhà.

Mang dấu chấm hỏi trên đầu hắn cố ngược đầu nhìn ra ngoài thì thấy Uyên Bích đang cố trèo lên một cây cao để lấy cắp vài quả trứng chim.

Đang khó hiểu vì không biết Uyên Bích làm thế thì sao thì ầm một cái. Cô ta ngã bẹp xuống đất nhưng cô lại cố đứng dậy vào lần nữa trèo lên cây.

Sau vài lần ngã xuống leo lên thì cuối cùng Uyên Bích cũng đã ăn cắp được hai quả trứng. Cô vui vẻ ôm nó vào lòng đi thẳng vào nhà và ôm chúng ngủ.

Long lúc này nghĩ trong đầu rằng “Nhỏ này muốn làm mẹ hay sao mà ấp trứng? Quái dị?”

Đến sáng hôm sau nhưng thực ra thì đến tận trưa Long mới tỉnh dậy. Việc dùng năng lực hành xác hắn khá nhiều. Ngay khi vừa thức dậy thì một tô cháo nóng hôi nghi ngúc khói xuất hiện trước mắt Long.

-Huynh ăn cho nóng!

Uyên Bích ngồi trước mặt nói chuyện nhẹ nhàng với Long.

Long lúc này cũng không dám cứng đầu mà từ chối phần ăn. Mấy quả mọng ngoài vườn hắn đã tiêu hóa từ mấy đời trước rồi.

Nhưng khi ngược mắt lên nhìn vào tô cháo thì hắn nhìn thấy có hai quả trứng bên trong. “Thì ra là Uyên Bích nó cố tình thức sớm để lấy trứng cho mình ăn. Nhưng biết gì không ta rất ghét trứng”--- Ý nghĩ của Long

-Tránh xa tô cháo khỏi ta. Ta ghét ăn trứng!

Long hắn cố gào lên.

-Nhưng huynh phải ăn để có sức.

Uyên Bích đang cố thuyết phục Long.

Nhưng hắn nào có nghe vì bản chất cứng đầu lại một lần nữa trong hấn bộc phát:

-Ngươi vẫn chưa đủ tư cách mà nói chuyện với ta như thế.

-Thôi được rồi Uyên Bích.Hắn đã không nghe lời ngươi nói thì hãy bỏ mặt hắn.

Thần Kiếm lúc này quả thực cũng không còn rảnh rồi mà đi cãi với Long nên bà ta chỉ muốn tránh đối mặt với hắn.

Uyên Bích nghe thế liền làm theo vì cô biết người mà Long ghét nhất hiện tại là cô nên mọi việc cô làm chắc chắn bị Long ghét.

-Vậy thì muội để tô cháo ở đây.Huỳnh có đói thì ăn muội ra ngoài kia ăn phần của muội.

Vừa nói xong Uyên Bích nhóm về trái lấy một tô cháo khác.Long vừa nhìn thấy liền nghĩ trò dơ bản phụt chuỗi nước bọt vào chiếc tô đó.

-Ngươi làm cái trò gì vậy.

Thần Khí lúc này đã rất tịnh tâm không muốn đoi co với Long nhưng nhìn thấy cảnh tượng này hấn liền sôi máu.

Long cũng từ tốn ngược mặt lên nhìn Uyên Bích mà nói:

-Ta hiện đang rất đói.Nhưng vì ta không thích ăn trứng nên bây giờ ta muốn ăn phần của ngươi.Ta thà ăn món khó nuốt còn hơn là món ta ghét.

Uyên Bích nghe thế cũng cười ním một cái rồi nói:

-Được thôi!

Nụ cười của Uyên Bích mang một lý do hạnh phúc vì cô biết rằng lúc này Long dù có rất ghét cô nhưng hấn vẫn muốn nhường cái tốt cho cô.

Mặc dù vậy nụ cười đó lại làm Long cảm giác kỳ quái:

-Ngươi đừng hiểu nhầm ta chỉ đang cố gắng để sinh tồn thôi.Chứ thật sự ta vẫn rất ghét ngươi.

-Thì muội đã có nói gì về chuyện đó đâu.

-Vậy thì dẹp cái nụ cười đó mà đút cho ta ăn đi.Ta đang không có tay này.

Đại Thần và hai vị tiên đế cùng nhau mà chứng kiến cảnh tượng này cũng có chút vui trong bụng.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Uyên Bích học tập

-Huỳnh nói Ahh đi nào.

Uyên Bích cầm chiếc muống đưa đến miệng Long nói.

Long lúc này cũng không nói gì mà há to miệng ra để ăn thìa cháo đầu tiên.

Rợn người một cái vì cái đấng từ bát cháo đưa đến.Sắc mặt Long biến đen nhưng vì hấn đã mở lời muốn ăn bát cháo này nên hấn cũng không được quyền ý kiến đành phải kìm lại để cô không nôn ra.

Ăn xong bát cháo mà người hấn cũng rã rời.Bởi thế mà Uyên Bích đỡ người hấn xuống ụ rom để nghỉ ngơi.

Cuộc sống của phế nhân quả thực khổ cực.Bị ghò bó chẳng thể làm gì bình thường luôn phải cần sự giúp đỡ của kẻ khác.May mà Long đã lên Luyện Thể tầng 6 còn nếu không thì có lẽ hấn đã chết quách đi từ lúc nào rồi.Nhưng dù có là phế nhân thì hấn vẫn còn tri thức hấn còn cách để cải thiện dù có vất vả nhưng hấn sẽ cố gắng.Tuy bây giờ chưa phải là lúc.

Uyên Bích lúc này thì cũng đã nhanh chóng ăn xong bát cháo.Cô đã sớm học cách ăn nhanh từ lâu.Vì nếu ăn quá chậm những tên chủ của cô sẽ cho cô như đòn.

-Huynh cứ nằm đây nghỉ ngơi.Muội ra ngoài luyện tập cùng các sư phụ.

Long nghe thấy cũng không nói gì mà chỉ nhắm mắt yên lặng.Đối với hắn việc Uyên Bích có luyện tập với ai đi chăng nữa hắn cũng không cần biết.Vì hắn định là sẽ không cần đến sức mạnh nào của kẻ khác ngoài chính bản thân mình.Hắn đã bị lừa một lần rồi nên sẽ không có lần thứ hai.

Uyên Bích đứng dậy đi thẳng ra ngoài chuẩn bị cho khóa học đầu tiên cùng cả ba vị sư phụ.

Đại Thần Pháp chịu trách nhiệm cùng Uyên Bích nghiên cứu khả năng của Thủy Đan Tẩy cốt.Bản thân ông ta không muốn truyền những công pháp mà ông đang có vì những thứ đó đã quá lỗi thời.

Thần Kiếm Tiên Đế chịu trách nhiệm truyền thụ công pháp cũng như kỹ năng kiếm thuật.

Thần Khí Tiên Đế chịu trách nhiệm luyện tập thể lực.

Uyên Bích rất là cảm kích vì được sự trợ giúp của 3 vị sư phụ ở đẳng cấp thần tiên dạy dỗ.

Cả bốn người bọn họ đứng nghiêm trang nhìn nhau.Giống như một nghi thức chào hỏi trong im lặng.Sau vài phút Thần Kiếm mở lời:

-Theo như kế hoạch mà ta đã vạch ra từ trước.Buổi sáng ta sẽ chỉ tạo Uyên Bích học kiếm pháp.Trưa thì Thần Khí sẽ hỗ trợ việc tập thể lực còn Đại Thần thì người cùng Uyên Bích nghiên cứu về Thủy Đan Tẩy cốt.

Đại Thần và Thần Khí đồng loạt kêu lên:

-Rõ rồi!

Thần Kiếm lúc này quay sang nhìn vào Uyên Bích nói:

-Trong lúc luyện tập sẽ có gian khổ nhưng nó là cái giá tất yếu.Bởi thế ta mong ngươi chăm chỉ từng ngày luyện tập.Nhất định ngươi trong một năm tới sẽ đứng ở một địa vị không tầm thường trong giới tu tiên.

Uyên Bích phấn chấn gật đầu hô lên:

-Đã rồi!

Một cái hài lòng nhẹ trong Thần Kiếm bà ta nhẹ nhàng nói:

-Bắt đầu học nào.

Hai người Thần Kiếm và Uyên Bích đi ra một khoảng sân trống để tiên bề luyện tập.Đại Thần và Thần Khí vì chưa đến ca dạy nên tranh thủ ngồi hấp thụ nguyên khí.Cường Thực thì ở lại trong nhà canh chừng Long.Nếu nói thật bây giờ thì kẻ mạnh nhất chắc có lẽ là Cường Thực vậy nên Uyên Bích rất yên tâm cho Cường Thực ở lại nhà trông coi Long.

-Trước khi bắt đầu buổi học ta sẽ nói sơ qua về những thứ ta sẽ dạy ngươi.

Dù muốn dù không thì vũ khí sau này ngươi sử dụng chính là kiếm.Vì bản thân ta chỉ biết sử dụng kiếm.Nhưng ngươi hãy yên tâm vì ta tự hào nói ngươi biết không có ai sử dụng kiếm giỏi hơn ta được.

Uyên Bích nghe thế liền có chút hoài nghi.

-Ngươi đừng có mà hoài nghi.Thần Kiếm bà ta thật sự rất giỏi sử dụng kiếm.Bà ta đã từng dùng một thanh kiếm gỗ để xé đầu một con Thổ Ngu lúc bà ta chỉ có 18 tuổi.

-Quá nhiều lời rồi đó Thần Khí.Ta không muốn nhắc lại chuyện khi xưa.

Cảm nghĩ của Uyên Bích có chút khó hiểu về mối quan hệ của hai người này như thế nào (ai muốn biết nhớ bình luận mình viết ngoại truyện về hai đứa này lúc còn sống).

Thần Kiếm vừa nãy có chút quá cảm xúc.Sau khi lấy lại điềm tĩnh bà liền nói tiếp:

-Môn kiếm pháp sau này ta dạy ngươi sẽ là Loạn Hoa Kiếm pháp.

Đây có thể nói là bộ kiếm pháp ta chưa bao giờ truyền thụ cho ai vì tính chất của nó không phù hợp với bất kỳ ai.Nhưng lại mang đến cho ta một cảm giác tin tưởng rằng ngươi sẽ thành công làm người đầu tiên luyện thành bộ kiếm pháp này.

Còn bây giờ thì ta đã nói xong rồi bắt đầu học.

Vừa nói xong bà ta biến trên tay ra một thanh ảo kiếm.

-Ta sẽ tập một lần Loạn Hoa Kiếm Pháp người nhìn theo lần thứ hai sẽ tập theo cùng ta.

Nói xong ánh mắt bà trở nên tập trung một tay cầm kiếm một tay trụ người.Nhanh chóng thực hiện các thao tác.Uyên Bích nhìn theo mà loạn cả mắt.Những động tác mà bà làm ra đều rắc rối không theo một trật tự.

Sau khi kết thúc bài kiếm pháp Thần Kiếm nhìn Uyên Bích hỏi:

-Người đã nhìn xong giờ hãy làm theo.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Không biết thì hỏi

Uyên Bích lộ vẻ mặt ngờ nghệch nhìn Thần Kiếm.Chứng kiến bài kiếm pháp đã làm cô loạn cả mắt giờ bắt làm theo cô đành bó tay nhưng phải cố gắng nếu không sẽ lại trở thành vô dụng như lúc xưa.Bởi thế Uyên Bích nhanh chóng lấy lại tinh thần và nói:

-Để con tìm một cây gậy cái.

-Không cần!Cứ giả vờ cầm kiếm và tập theo ta.

Thần Kiếm từ tốn nói.

Uyên Bích nghe thế cũng khập khiễng làm theo.

Một tay trụ người một tay giả vờ cầm kiếm cố gắng tập làm theo.

Mất cô đảo liên tục.Dù không tập đúng nhưng cô lại bù việc quan sát từng động tác của Thần Kiếm.Xong bài kiếm pháp trong đầu cô đã mai mại hình dung ra được một thứ gì đó nhưng lại không đủ dữ liệu phân tích.

Thần Kiếm nhìn thấy vẻ mặt đó có chút thờ dài thất vọng.Bà cứ nghĩ thiên phú của Uyên Bích cao lắm mới lọt vào mắt của Đại Thần nhưng sự thật là Uyên Bích chỉ được cái tốt của có nguồn nguyên lực thanh khiết còn lại thì chỉ bằng người bình thường.Tuy vậy bà đã lỡ giao kèo nên phải toàn tâm thực hiện thế nên bà nhanh chóng kêu Uyên Bích cùng bà luyện tập.

3 tiếng sau mặt trời đã đứng bóng.Kết thúc ca tập dư 30 phút cho Uyên Bích nghỉ ngơi.Nhưng cô lại dùng thời gian đó để hái trái cây và đi tìm giun để làm mồi bắt cá.

Hết 30 phút cô đã chuẩn bị xong thứ xong xuôi cho buổi chiều.Trưa cô chỉ ăn một chum nho dại sau vườn.Dù chỉ là một chum nho nhưng độ to hay chất dinh dưỡng đều tốt hơn việc ăn cháo.Tuy cây đó chỉ ra quả hai tuần một lần nên việc này cô chỉ dám ăn vào buổi trưa.Còn riêng Long thì hẳn cự tuyệt ăn trưa vì hẳn cứ luôn miệng bảo “Ta đang ngủ trưa ăn uống nổi gì”.

Dù vậy nhưng cô cũng biết là hẳn đang cố nhin đối để cho cô phần nhiều.Nhờ vậy mà cô lại càng phải phấn đấu để trở nên mạnh mẽ.

Đến giờ tập thể lực với Thần Khí.Uyên Bích đã sẵn sàng tinh thần để làm những điều cực nhọc nhất.Vì việc gia tăng thể lực không có cách nào nhanh hơn là làm việc cực nhọc đưa thể lực đến mức cực hạn mới có thể gia tăng thêm thể lực.

Việc này đối với Uyên Bích đã không có gì quá khó khăn lúc còn làm nô lệ.Nhưng đây là Thần Tiên họ có những cách làm biến thái hơn nên cô ta phải lấy tinh thần để bớt choáng.

Lúc này Thần Khí đứng dậy nhìn Uyên Bích ôn tồn nói:

-Ta sẽ không nói dài dòng mà bắt đầu luyện tập.Hãy ngồi xuống đưa người vào thế thiền nhưng không thiền.Tinh tâm mà hít thở đều.

Uyên Bích nghe thế liền có thắc mắc nhưng chỉ dám làm theo không dám hỏi một phần vì cô nghĩ mình phải tự nhận ra được ẩn ý như lúc tập kiếm,hai là Thần Khí lúc này cũng đã vào thế thiền nên cô lại có chút gì đó sợ làm phiền.Đến mãi ba tiếng sau vì quá chán nên cô mới áp ứng hỏi:

-À...Thưa sư phụ ta làm việc này với mục đích gì.

Thần Khí bộ dạng trang nghiêm từ thế thiền mở mắt một ánh kim quang nhẹ thoáng chốc thoáng ra rồi mất đi.Ông ta ánh mắt nhìn chằm chằm vào Uyên Bích.Tìm cô ta thốt lên vì nghĩ mình đã làm gì sai.

Sỳ----Tiếng thả hơi từ Thần Khí.

-Sao mãi mới hỏi vậy làm ta trang nghiêm này giờ mới hết cả người.

Uyên Bích nghe thế liền thả lỏng người.Cô lúc đầu cứ nghĩ rằng Thần Khí Tiên Đế chỉ đùa giỡn lúc có Thần Kiếm Tiên Đế vì hai người họ đã thân với nhau từ trước nhưng cô lúc này mới hiểu rằng cái trò đùa nhây này là bản chất của ông ấy.

Thần Khí lúc này lấy lại phong thái vắt tay sau lưng nói:

-Đáng lẽ ngươi nên hỏi ta từ trước thì ngươi lúc này có lẽ sẽ đã có chút thành tựu.Nhưng vì ngươi không dám hỏi nên cái thành tựu này phải lùi về sau.

Uyên Bích nghe thấy bỗng có chút buồn.Thời gian của cô ta đã không có nhiều vậy mà giờ lại bị lãng phí bởi sự nhút nhát của cô mà làm trì trệ thành tựu của mình.

Thần Khí nhìn về mặt buồn của cô liền nói:

-Ngươi cũng đừng quá buồn dù ngươi trẻ mất tí thành tựu nhưng ngươi lại học được bài học sáng giá giúp ngươi cam đảm hơn khi nói lên ý kiến của mình.

Uyên Bích nghe thế liền mất đi sự buồn bã thay vào đó là sự hưng phấn.Lại một lần nữa sự quyết tâm của cô lại bùng cháy.Cô lúc này lại hưng phấn muốn điên cuồng luyện tập.

Thần Khí nhìn về mặt hưng phấn đó ông ta hiểu ý nói:

-Thứ ta bắt ngươi làm suốt ba tiếng qua chỉ có thờ.Ngươi có biết tại sao không?

Uyên Bích ngờ nghệch lắc đầu.

-Trong lúc ngươi dùng sức thể lực ngươi sẽ tiêu hao tim ngươi sẽ nhanh chóng đập mạnh tiếp ứng máu truyền đi cho các mạch máu trong cơ thể.Bởi thể cơ thể ngươi cần một lượng không khí cực kỳ lớn để tiếp ứng.Nhưng trong lúc đó cơ thể lại bị tình trạng hô hấp không đồng đều khiến thể lực ngươi không đủ cho công việc.

Nhờ vào đó ta muốn ngươi phải tập luyện hít thở để khi ngươi mất đi thể lực lập tức sẽ có thêm một trào thể lực mới tiếp ứng.Còn việc gia tăng thể lực chuyện đó buổi sáng tập kiếm đã có sẵn.

Hự---Tiếng phun hơi do một lực đâm vào lồng ngực của Thần Khí bởi Thần Kiếm.

Lại như cảnh tượng cũ một kẻ nằm kẻ kia đỡ kẻ nằm Uyên Bích chứng kiến lại một lần đen mặt.

Thần Kiếm đỡ Thần Khí bộn bề mà nói:

-Ngươi đừng quá chú trọng vào lời hấn nói ngươi cứ cố gắng luyện tập thể lực cho tốt đi.Ta đưa tên này ra chỗ kia cho thoáng.

Uyên Bích từ từ quay đầu nhìn Thần Kiếm xách Thần Khí ra ngoài gốc cây.Một cái thờ dài phát ra với ý nghĩ trong đầu rằng “Hai người bọn họ lúc trước là gi của nhau mà lúc này đối xử với nhau đã man quá”.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 89: Uyên Bích mất kiểm soát

Trời lúc này cũng đã xế chiều Uyên Bích cũng tranh thủ mà đi nấu đồ ăn cho Long.Một tiếng sau đó đồ ăn đều đã chuẩn bị xong xuôi.Cô nhanh chóng đúc cho Long ăn sau đó là đến lượt cô.

Bầu trời bây giờ đã tối đã đến lúc học khóa học cuối cùng trong ngày với Đại Thần.Nơi học chính ở đây là trước cửa nhà.

Uyên Bích nhìn thấy trước mặt là một chậu nước mà Đại Thần đã nhờ cô chuẩn bị.Cảm thấy mình phải nhanh chóng tiến bộ nên cô liền nói:

-Con phải làm gì để kiểm soát tốt năng lực của con bây giờ?

-Ta biết con rất muốn trở nên mạnh mẽ nhưng mọi chuyện phải có tiến độ phát triển.Ta chẳng thể nào một bước lên mây được.Vì thế ta cứ từ từ mà phát triển năng lực của con.

Uyên Bích nghe thế liền khai thông.Nếu cô quá nóng vội thì sẽ rất nguy hiểm khiến cho tương lai cả đời cô lụi tàn.Vì thế cô nên bình tâm mà cùng Đại

Thần hợp tác phát triển thứ năng lực đang ngủ trong cô.

Đại Thần lúc này không dài dòng mà nói:

-Thứ duy nhất ta cần con phát triển lúc này là khả năng điều khiển nước trong cái chậu này bằng tâm trí con.

Uyên Bích nghe bàn hoàn.Đúng là việc điều khiển nước cô đã thành thực ngay những ngày đầu nhưng đều phải tự mình cô tác động trực tiếp vào làn nước.Vậy mà giờ dùng một cái Đại Thần liền bắt cô điều khiển nước bằng tâm trí.Vậy rốt cuộc cái tiến độ phát triển của Đại Thần nói ra là như thế nào.

Đại Thần nhìn thấy vẻ mặt bàn hoàn đó của Uyên Bích cũng không có phản ứng gì quá ngạc nhiên mà ông chỉ ôn tồn nói:

-Việc con muốn trở nên mạnh mẽ ta không phản bác.Con chỉ cần không quá nóng vội để ảnh hưởng đến tương lai là được.Ta chỉ đơn giản là đưa ra vạch đích nhỏ trong vạch đích mà con muốn hướng tới.Con có thể tiến xa hơn hay gần hơn nhưng ta đảm bảo vạch đích của ta đặt ra là cực kỳ có lợi cho tương lai sau này của con.

Uyên Bích nghe vậy cũng đã hiểu phần nào.Cô loại bỏ sự bàn hoàn mà trở nên nghiêm túc để luyện tập.Không dùng cơ thể mà dùng ý nghĩ để điều khiển một thứ gì đó quả là khó khăn.

Dù cô cố gắng đến cách mấy thì cô cũng không thể làm rung được dù chỉ là một giọt nước trong chậu.Cô không thể nào hình dung được việc điều khiển nước bằng tâm trí là như thế nào vì dường như cô chẳng cảm nhận được chút gì liên kết giữa tâm trí cô và nước trong chậu.

Đại Thần lúc này nhẹ nhàng vuốt râu sau đó thông thái nói:

-Con hãy thử đặt tay vào trong chậu nước để có thể dễ dàng hình dung được việc con muốn làm.

Uyên Bích nhanh chóng làm theo.Một bàn tay cô cho vào chậu nước.Một cái lạnh truyền đến tay cô nhưng trong đó lại có sự liên kết mãnh liệt giữa cô và dòng nước.

Nhưng dù vậy mọi thứ vẫn rất khó khăn.Đại Thần nhìn thấy cái nhút nhát của Uyên Bích ông ta nhanh chóng mở lời:

-Thả lỏng người ra.Con không cần phải quá khắt khe.Cứ thả lỏng người hòa nhập một cảm xúc vào làn nước một cách chậm rãi.

Uyên Bích ngoan ngoãn mà làm theo.Người cô thả lỏng ra hết mức.Nhưng mồ hôi lưng cô vẫn cứ tuôn ra đầm đìa.Thứ cảm giác hòa làm một với làn nước nào đâu có dễ đối với cô.

Mang trọng trách lớn lao rằng phải trở nên mạnh mẽ để sớm ngày giúp đỡ Long hồi phục tứ chi.Sau đó lại muốn một lần được giúp đỡ tâm nguyện cho ba vị sự phụ.Họ dù gì cũng từng là con người họ cũng có thể còn người thân và có thể cô có thể giúp họ.

Rồi còn cả việc cô muốn tìm hiểu nguồn gốc của mình.Rằng có thực cô là một đứa con trăng hoa của nhà vua.Và lý do thực sự của cái chết mẹ cô là gì? Còn cuộc đời thối nát hôm đó của cô với đức vua là sao?

Hoàng loạt những vấn đề trông cô phát ra khiến tâm trạng của cô dần một chìm xuống.Đến lúc này thứ cảm xúc của cô với làn nước như hoàn nhập thành một.Một thứ liên kết chặt chẽ dường như vô hạn.Ngay trong tâm trí cô mách bảo một khái niệm mơ hồ rồi cô cứ mặc định chấp nhận cho nó thông qua.

Đại Thần lúc này thì quá kinh ngạc nhưng dần lại thất thần vì Uyên Bích đã mất kiểm soát khiến làn nước hóa thành băng và có dấu hiệu hàn hóa cả không khí xung quanh:

-Thần Khí!Thần Kiếm!

Đại Thần nhanh chóng kêu hai người bọn họ ra.

Cả hai người bọn họ cùng Đại Thần lộ bộ mặt nghiêm túc.Việc này không đùa giỡn được như thông thường.Vì nếu Uyên Bích mất kiểm soát quá lâu thì hậu quả không lường cả sự tồn tại của bọn họ cũng sẽ nhanh chóng bị ảnh hưởng theo.

Thần Khí xung phong tiến lên.Lấy một đại lượng nguyên lực đưa thẳng đến lồng ngực một phát thổi ra một chùm hỏa diệm bay thẳng vào Uyên Bích.

Thần Kiếm cũng không đơn giản mà biến ra một cánh quạt lớn từ bộ áo mà gia cường hỏa diệm cho Thần Khí.

Đại Thần đứng ngoài như một khối máy hút phàm ăn điên cuồng hấp thụ nguyên khí của tinh hoa nhật nguyệt hấp thụ sức sống của cây cối hấp thụ cả không khí để bồi đắp nguyên lực cho hai kẻ Tiên Đế.

-Không ổn rồi.Hàn tính của nhỏ này ngày lúc tăng mạnh nó đang áp đảo hỏa diệm của ta.

-Người đứng ra sau cùng Đại Thần truyền cấp nguyên lực cho ta.

Thần Kiếm nhanh chóng chỉ huy Thần Khí xuống.Cả hai người bọn họ đều hiểu ý nhau.

Thần Khí một phát bay lùi về sau rồi lại thành một cái phàm ăn máy hút mà truyền nguyên lực cho Thần Kiếm.

Không khí lúc này một lúc càng lạnh hơn. Dù là linh hồn nhưng ba người bọn họ đều cảm giác có thể thở ra được cả khói.

Thần Kiếm nghiêm mặt. Bộ dạng rất ra dáng kiếm sư từ trong tay áo một thanh quang kiếm từ từ kéo ra. Đó là Loạn Hoa Kiếm Thứ mà đã cùng bà đồng hành suốt mấy trăm nghìn năm. Đây là thanh kiếm đã được bà ếm linh hồn vào để có thể sử dụng ngay khi bà chết tức có nghĩa nếu kiếm gãy bà cũng lập tức tan biến.

Ngay lúc này Thần Khí ở ngoài cũng chỉ dám nhắm mắt mà cầu nguyện rằng mọi chuyện sẽ xuôi sẽ. Vì ông ta thừa biết việc Thần Kiếm sắp làm bây giờ là trò liều một mất một còn.

Thần Kiếm lấy một hơi dài hô lên

-Hạ phẩm Loạn Hoa Kiếm pháp.

Không nghe nhầm đâu đây là Hạ Phẩm Kiếm pháp. Trông công pháp sẽ được chia làm Hạ phẩm, Trung phẩm, Cực phẩm, Siêu phẩm, Tiên phẩm, Thần phẩm.

Thì trong đó hạ phẩm có thể gọi là thứ công pháp yếu nhất. Dù là con nít ba tuổi cũng có thể luyện thành. Nhưng đôi khi lại có một số loại Hạ Phẩm công pháp đặc biệt.

Như ở đây dù là Hạ Phẩm Kiếm pháp nhưng sức mạnh sát thương đều không thua kém gì một loại Tiên Phẩm công pháp. Nhưng nó lại bị một khuyết điểm rằng 20 phát đánh đầu đều lập tức gãy kiếm. Bất luận loại cực phẩm kiếm nào. Bởi thế mà Thần Khí mới bảo rằng đây là trò chơi một mất một còn.

Đến lúc này dù có nói gì cũng đã quá muộn. Thần pháp của Thần Kiếm đã lao đến Uyên Bích.

Keng---Một tiếng kiếm chạm băng. Có vẻ như thứ hàn băng này đã nhanh chóng có được lượng tri để tự bảo vệ vật chủ của nó.

Nhưng Thần Kiếm cũng không dại gì mà dừng lại. Ngay khi vừa dứt phát kiếm thứ nhất thân ảnh bà liền nghiêng một phát sát đất. Kéo đường kiếm dài xuống đâm thẳng vào chỗ lộ sơ hở.

Vẫn cứ như ngày nào Thần Kiếm đều thích lấy sơ hở thờ khó nghĩ đến nhất của đối phương để vụ lợi. Nhưng lúc này lại khác. Thứ hàn băng này có ở khắp xung quanh dù Thần Kiếm có cố gắng cũng chỉ là tiêu tốn hơi sức.

-2 chiêu còn 18 chiêu.

Thần Kiếm lúc này nghiêm túc mà dùng toàn bộ khả năng để nhanh chóng giải quyết nhanh vụ này. Còn bằng không tất cả mọi người nơi đây đều sẽ chết thảm.

“Cố lên Thần Kiếm! Tôi tin bà có thể làm được mà” Thần Khí lúc này càng là sốt ruột hơn ai. Ông ta nào có sợ biến mất khỏi thế gian nhưng ông lại rất sợ chứng kiến người ông yêu thương biến mất khỏi thế gian. Bởi thế mà bây giờ ông lại càng phải cố sức để giúp đỡ cho Thần Kiếm.

Dù cảnh giới của linh hồn không thể cải thiện nhưng có thể gia tăng đôi chút cảnh giới từ sự giúp đỡ của các linh hồn khác. Bởi thế lúc này ông lại càng háu ăn mà lấy toàn sức hấp thụ nguyên lực đưa cho Thần Kiếm.

Chiêu thứ 3.....Chiêu thứ 4.....Chiêu thứ 5.....Chiêu thứ 10.....Ngày càng lúc càng nhanh tốc độ thoáng chốc những đợt vung kiếm chỉ có thể may mắn cảm nhận được. Nhưng tất cả lại vô ích.

Thứ hàn băng không đơn giản như Thần Kiếm nghĩ. Nó thuộc loại bị động nhưng lại chủ động phòng thủ linh hoạt khiến mọi nơi mà Thần Kiếm tính đánh đều bị chúng chặn đầu.

Chiêu thứ 15.....Chiêu thứ 16.....

-DỪNG LẠI ĐI!!!!!!!

Thần Khí biết đây đã gần tới cực hạn của Thần Kiếm. Ông ta muốn khuyên ngăn Thần Kiếm dừng lại nhưng có lẽ mọi chuyện đã quá muộn.

“Xin lỗi ông nhé! Tôi phải đi trước ông rồi!” Thần Kiếm tâm trí nói đến Thần Khí.

Chiêu thứ 19.....Chiêu thứ 20.....

Rắc---Rắc tiếng Loạn Hoa Kiếm đang dần nứt ra.

Ầm----Một cú đâm trời giáng từ đầu đánh xuống Uyên Bích. Dù cho có hàng trăm thứ hàn tinh cực chắc chắn lại nhưng vẫn là vô ích.

Ba khuôn mặt thần tiêng hốt hoảng nhìn trong đám hỗn độn đó. Một bóng người thanh niên với tứ chi là hỗn tạp nguyên lực đỏ màu.

Không ai có thể quên được khuôn mặt đó khuôn mặt đã một phen cứu hết thấy 4 mạng người lại chính là Long.

-Bà chưa được chết đâu.Uyên Bích nhà tôi còn chưa được dùng kiếm thật nữa là.

Nói xong hần nhanh chóng tan biến tứ chi rơi thẳng xuống đất ngất xỉu.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Con đã làm được

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh chóng đến nỗi cả ba vị thần tiên cũng chưa thể thích ứng kịp.

Uyên Bích thì bị lượng lớn sát thương từ Long xâm nhập khiến cho cô rơi vào trạng thái bất tỉnh.Long thì bất tỉnh do sử dụng năng lực Cuồng Loạn quá mức.

Tứ chi vết thương vừa mới lành giờ lại nứt ra.Máu đỏ không ngừng rơi xuống đất cực kỳ nguy kịch.Cả ba vị thần tiên vì thế mà không được nghỉ ngơi nhanh chóng dốc sức chữa trị cho Long.Mãi đến sáng hôm sau Long mới có thể gọi là an toàn.Uyên Bích thì được Đại Thần dùng nguyên lực đem vào trong nhà.

Mọi chuyện xảy ra chỉ có thể nói là một sự cố tai hại.Đâu ai ngờ được rằng khả năng của Uyên Bích không chỉ đơn giản là điều khiển nước mà còn có thể hóa băng chúng.

Bởi thế mà chỉ trong vòng một đêm mọi thứ đã trở thành mớ hỗn độn hoàn toàn.Cây cối xung quanh thì chết sạch vì bị ba vị phạm ăn hấp thụ sinh lực.Hàn khí thì dày đặc không cách nào tan đi.Khiến một góc khu rừng trở thành mùa đông giá rét.

Ba vị thần tiên thì khỏi nói.Đã là linh hồn thì sinh lực rất yếu.Muốn giết một con thú cũng phải kỳ công vô cùng.Thế mà lúc này một phát công lại một kẻ sức mạnh khó lường Uyên Bích thì hậu quả nhận lại là cực thảm.

Linh hồn bị tàn phá vì tiêu hao quá nhiều nguyên lực.Bị hành cho còn 7 phần linh hồn.Họ phải cấp tốc thiên định tu dưỡng lại linh hồn cho đầy đủ.

Tội nhất phải nói Thần Kiếm Tiên Đế.Loạn Hoa Kiếm bị bà một lần dùng gãy một nửa cây.Khiến linh hồn bà cũng vì thế mà tổn hại vĩnh viễn không thể khôi phục.Mãi mãi sức sống thấp kém.Chỉ cần một lần tổn hại cho linh hồn hay Liên Hoa Kiếm cũng đủ khiến bà hồn tiêu phách tán.

Ba ngày trôi qua trong khu rừng.Thứ hàn khí cũng dần dần tan đi từng chút.Sức sống linh hồn của ba người bọn họ cũng dần được cải thiện.

Kẻ tỉnh dậy đầu lúc này là Uyên Bích.Một cái ánh mắt ngây ngô vô tội.Cô nào có nhớ chuyện hôm trước chính cô đã khiến cho mọi người phải chịu một phen khổ nạn.

Cứ theo thói quen Uyên Bích lấy chậu nước đi ra ngoài vườn hái thức ăn.Trong đầu cô đau như ong đốt.Những thứ ký ức mờ ảo cứ lập lòe điều đập trong đầu cô.Khiến tâm trí cô thờ thần như kẻ vô hồn không thể suy nghĩ được việc gì.

Quãng đường từ nhà ra ngoài vườn không quá xa nhưng tại sao cô lại cảm thấy những bước chân của Uyên Bích ngày càng nặng nề.Nhưng cô lại chẳng có cảm giác thắc mắc gì về việc đó.

Phải đến khi cô đi vào trong nhà thì cô mới bắt ngờ nhìn thấy Long đang nằm trên một đống máu khô thì cô mới tỉnh dậy.

Hốt hoảng cô thả tay rơi chậu nước xuống mà lao tới xem Long bị chuyện gì:

-Sur huynh!Sur huynh chuyện gì đã xảy ra?

Long ánh mắt nặng trĩu cố mở lên nhìn vào Uyên Bích nói:

-Ồn quá đi!Ta đang ngủ để dưỡng thương cũng không yên với người nữa.Có gì thì hỏi mấy vị sư phụ.Lát nữa ta không ăn người cứ lo liệu phần của ta.Giờ thì xin người cho ta ngủ một lát nữa.

Nói xong Long hai mắt nhắm tịt lại chui mình vào giấc ngủ.

Uyên Bích lúc này liền quay đầu nhìn về phía cuối nhà ba vị sư phụ của cô lúc này hình ảnh mờ hơn rất nhiều với lúc trước.Hốt hoảng cô vội đi tới hỏi:

-Sư phụ chuyện gì đã xảy ra với các người?

Đại Thần nghe thấy tiếng kêu liền chậm rãi mở hai mắt lên.Sắc mặt ông ta lúc này rất không tốt hai đường chân mày chảy xuống nhìn rất thiếu sức sống.

Nhưng khi vừa mở mắt ra thì ông liền hốt hoảng mà kêu lên:

- Uyên Bích đằng sau lưng con.

Vừa nghe xong Uyên Bích xoay người lại nhìn thì cô giật mình hốt hoảng.

Một khối nước trong suốt to lớn từ lúc nào bám sau lưng cô. Rất cảnh giác cô nhảy bật lùi về sau. Khối nước lúc này cũng vì thế mà tiến lên.

Thần Kiếm với cả Thần Khí cũng đã tỉnh dậy. Sự hi hữu trước mắt đối với họ cũng không có gì đáng quan tâm. Vì sức lực lúc này của họ đã không còn nhiều kích động cũng chỉ làm tổn hại cho bản thân.

Trong nhóm ba linh hồn Đại Thần có vẻ là người tốt nhất. Có lẽ là vì một đời hào hùng làm Đại Thần nên sức sống cũng nhanh chóng khôi phục hơn hai vị Tiền Đế kia.

-Cẩn thận Uyên Bích. Đây có thể là do năng lực của con làm ra. Hãy dùng hết tinh thần tập trung để không bị mất kiểm soát như lúc trước.

Không cần nhắc Uyên Bích cũng đã rất tập trung. Mọi thứ trước mắt cô là một chuỗi sự việc quá rắc rối. Đến tận bây giờ cô vẫn không hiểu rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra.

Nhưng vì thế mà cô lại càng phải tập trung vào những việc hiện tại. Sau một hồi dè chừng Uyên Bích quyết định tiến lại gần khối nước.

Cảm giác của cô lúc này càng ngày càng rõ rệt. Một lực liên kết giữa Uyên Bích và khối nước ngày một chặt chẽ. Nó đem lại cho cô một cảm giác an toàn đến kỳ lạ. Cứ như đang đối diện với chính cô thể mình.

Đại Thần đứng đằng sau im lặng mà quan sát. Mọi chuyện lúc này chỉ có thể để cho Uyên Bích quyết định.

Một bàn tay của Uyên Bích giờ lên chạm nhẹ vào khối nước. Vừa chạm vào một làn sóng nhẹ từ điểm chạm loan ra cả khối nước. Thứ cảm giác lúc này thật khó tả. Nó như muốn dễ dàng cho Uyên Bích điều khiển như các bộ phận thông thường trong cơ thể.

Uyên Bích và khối nước lúc này như hòa vào làm một. Cô nhắm mắt lại thở hít vào một hơi. Bất ngờ khối nước như bị một lực tác động bay ra khỏi nhà đập thẳng vào cây to lớn phía trước khiến nước văng ra tung tóe.

Uyên Bích nhìn thấy mừng rỡ quay người lại nhìn Đại Thần thốt lên:

-Con đã làm được rồi sư phụ! Con đã có thể điều khiển nước bằng tâm trí con rồi.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Lên đường tìm dược liệu

Việc Uyên Bích có thể nhanh chóng đạt được cảnh giới điều khiển nước bằng tâm trí trong thời gian ngắn như vậy quả là một kỳ tích. Nhưng cái giá phải đổi là quá đắt.

-Người điều khiển nước thì có gì tốt. Giúp ích cho ta chắc?

Thần Khí từ trong góc tối nói ra.

Lời lẽ của ông ta lúc này trở nên cực đoan. Nhưng cũng không thể trách lỗi ông ấy. Nên hiểu rõ ngay lúc Uyên Bích mất kiểm soát Thần Khí là kẻ đầu tiên dùng toàn lực trợ giúp. Bản thân ông không tiếc một thứ gì đối với Uyên Bích. Vì thế có thể nói nguyên nhân ông ta bực là do tổn thương quá lớn đến Thần Kiếm.

Uyên Bích nghe thấy lộ bộ mặt ngây thơ hỏi:

-Ý người là sao?

Đại Thần nghe câu hỏi mà chỉ biết thờ dài sau đó nói:

-Mọi chuyện chỉ là do ta bất cẩn. Không lường trước được việc con sẽ mất kiểm soát tạo ra hàn băng. Bọn ta thấy vậy nên cùng hợp lực trợ giúp nhưng hàn tính quá mạnh khiến bọn ta bị trọng thương. Nhưng chỉ cần không bị tổn hại trong một khoảng thời gian bọn ta liền hồi phục lại bình thường.

-Cái đó là ta với Đại Thần. Còn Thần Kiếm thì..

-Ta ỏn!

Thần Kiếm lúc này từ trong góc nói ra.

-Ta không cần ông thương hại ta. Linh hồn ta tự ta tự làm chủ. Không cần ông quan tâm.

-Nhưng nếu như không chữa kịp thời thì linh hồn bà sẽ tan biến.

-Ta vốn dĩ đã chết. Ta có biến mất thì cũng chỉ là không tiếp tục tồn tại.

Akm!!----Thần Khí nghe thấy liền nổi cộc gào lên.

Bản thân Thần Khí gào lên vì bản thân ông ta quá vô dụng. Thân từng là một vị Tiên Đế từng là người thợ rèn nổi tiếng khắp Tu Tiên Đại Lục còn là một trong những người đứng ở ngành dược học. Vậy mà bây giờ chỉ việc con con này ông cũng không giúp ích được việc gì.

Ông ta khó chịu quàng quại lấy hai cánh tay che mặt cúi người xuống đất:

-Giá như ta còn chút nguyên lực ta đã có thể chế ra bỏ hồn đan hay thứ gì đó có ích cho bà rồi Thần Kiếm.

Uyên Bích nghe thế nhanh chóng hỏi:

-Nếu có thể con dùng hết sức giúp người. Ngài có thể chỉ con chỗ tìm nguyên liệu.

Đại Thần lắc đầu nói:

-Vô ích thôi. Bỏ hồn đan ích nhất phải cần dược liệu hơn năm nghìn năm. Không những thế còn phải gia cường nguyên lực trong quá trình chế luyện. Mà việc đó đối với con thì có hơi quá miễn cưỡng.

-Không! Còn một cách khác.

Thần Khí lúc này bỗng lóe ra một ý tưởng trong đầu.

-Dược liệu không cần quá hiếm chỉ khoảng năm trăm năm ta cũng có thể luyện chế. Còn về việc nguyên lực thì ta sẽ nhập vào người Uyên Bích để giải phóng toàn bộ nguyên lực của ta.

Đối với một linh hồn thì cơ thể là thứ qua trọng. Không cần biết người lúc sống là thần hay tiên nhưng khi hồn lìa khỏi xác sức mạnh liền bị giảm đến cực hạn mãi không thể tiến bộ. Chỉ khi người tìm được một thể xác để nhập vào hay một bước trở thành Ma tức đi vào con đường tà đạo thì mới có thể tiếp tục phát triển sức mạnh.

Đại Thần nghe thấy liền bán hoàn nói:

-Không được thuộc tính của người là Hòa của Uyên Bích là Thủy không những thế nếu như người dùng quá nhiều nguyên lực sẽ gây ra tổn thương cho Uyên Bích.

-Đó là cách duy nhất có thể bảo toàn sức tồn tại của Thần Kiếm. Chẳng lẽ ông muốn học trò mình mất đi một sự phụ sao?

Đại Thần lúc này cũng chỉ biết câm nín. Bản thân ông cũng chẳng khác mọi người là mấy vô dụng không làm được việc gì cả.

Uyên Bích lúc này thì khác. Lần đầu tiên trong đời cô là niềm hi vọng của mọi người. Hay ít nhất là cô cảm thấy thế.

-Con đồng ý. Con sẽ giúp Thần Khí và Thần Kiếm.

-Tốt lắm chuẩn bị hành lý đi. Sáng ngày mai chúng ta sẽ lên đường tìm kiếm dược liệu.

Thần Kiếm lúc này cố gắng nhìn Thần Khí nói:

-Ta bảo là ta ỏn mà

Thần Khí nghe thế liền nở nụ cười quay sang Thần Kiếm nói:

-Vậy bà thử đánh gục tôi thử xem.

Thần Kiếm cố gắng đưa tay lên đánh nhưng nhìn rất yếu ớt. Chưa kịp gì thì ngay lập tức Thần Khí hai tay nắm chặt bàn tay của Thần Kiếm và nói:

-Bà cứ yên tâm mà nghỉ ngơi. Mọi chuyện còn lại cứ để ta lo.

- Sáng hôm sau --

Uyên Bích xách theo hành trang cùng ba người Đại Thần chuẩn bị lên đường. Lòng thì Uyên Bích yên tâm là hẳn có thể tự túc an toàn còn việc ăn thì cô lại phải nhờ đến Cường thực giúp đỡ.

- Ta đi đây! Cường Thực người nhớ ở nhà coi chừng sư huynh nghe chưa. Còn nữa tới giờ là phải cho sư huynh ăn mấy quả mọng mà ta hái hôm qua đó. Nhớ là đừng có ăn vụn. Rồi còn gì nữa không ta?....

- Không có nhiều thời gian đâu mau lên.

Tiếng Thần Khí hồi thúc.

Dù Uyên Bích biết Cường Thực có lương tri hiểu tiếng nói loài người nhưng mà thực sự việc bỏ một kẻ tàn phế cho một con chim thì có hơi quá liều lĩnh. Bởi thế cô phải nhắc đi nhắc lại những việc cần Cường Thực thực hiện để trách chuyện đáng tiếc xảy ra.

- Người đã chuẩn bị những thứ mà ta đã dặn người chưa?

Thần Khí hỏi. Ông ta đang rất nôn nóng muốn tìm được liệu để giúp Thần Kiếm nhưng nếu như quá nóng vội mà làm lỡ gây ra tai nạn thì mọi thứ lại thành công cốc.

Uyên Bích thì cũng như thế lỗi lầm cũng do cô một phần nên mọi thứ cô chuẩn bị đều có đủ:

- Con có chuẩn bị đây. Thuốc chống muỗi rừng được làm từ sáp ong, thuốc chống ong được làm từ muối rừng, bao tay đặc biệt dùng để hái được liệu con cũng có chuẩn bị.

Đại Thần lúc này gật đầu sau đó nói:

- Tốt! Chúng ta lên đường.

Bóng dáng Uyên Bích dần dần mờ đi trong khu rừng. Bỗng có một thần hình to lớn bốn chân nằm sâu trong rừng thức tỉnh vì người thấy mùi quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Thu thập dược liệu

Đại Lâm khu vực là nơi có niên đại lâu nhất từ trước tới nay. Nó có thể nói là tồn tại song song với Tu Tiên Đại Lục.

Vì thế nơi đây từng là nơi nổi tiếng nhất khắp Tu Tiên Đại Lục. Nơi nổi tiếng với sự phong phú tài nguyên. Quái thú, thảo dược, khoáng sản, báu vật. Mọi thứ đều được mọi người tìm tới Đại Lâm khu vực.

Chỉ cần một nhúm cát cũng đủ chế ra một thanh đoản kiếm lợi hại. Chỉ cần một bao cỏ khô cũng đủ chế ra đan dược tu luyện mấy tháng. Chỉ cần một con thỏ con cũng có khí huyết của thần thú bồi dưỡng vài năm liền thành cường đại sủng vật. Còn nói đến bảo vật thì đi đâu cũng tìm thấy đi hai bước trong hang động liền tìm thấy bí kíp tu luyện thành tiên, đi hai bước xuống hồ liền tìm thấy đan dược Thần Phẩm.

Lý do mà nơi này có nhiều thứ quý giá như vậy là vì nơi đây được vị đại thần đầu tiên sáng tạo nên. Nơi mà tiên khí thịnh vượng nhất thuận tiên cho thần tiên cất giấu thần khí, bảo vật tìm người có cơ duyên thu nhận. Vì thần khí nếu không được đặt ở môi trường có nhiều tiên khí thì phẩm chất sẽ bị giảm cực nhiều.

Đồng thời vì khu vực Đại Lâm có nhiều tiên khí nên cây cối nhanh chóng sinh sôi chất lượng cũng như số lượng gia tăng như gió. Động vật thì thuận lợi phát triển. Chẳng mấy chốc trong một trăm năm đầu khu rừng đã mở rộng khu vực chiếm 3 phần 4 Tu Tiên Đại Lục.

Bởi vì những lợi ích ngon lành đó mà nhân loại xem đây như miếng mỡ béo. Bọn chúng điên cuồng khai thác suốt mấy trăm năm liền. Cuối cùng kết cục như nguồn nguyên khí ở nơi đây. Tài nguyên nhanh chóng thật lụi diện tích khu rừng cũng như thế. Dần dần eo hẹp đến tận bây giờ khu rừng chỉ còn chưa đến một phần trăm diện tích hồi đó.

Nhưng liệu thật sự đã không còn bảo vật gì ở chốn này không? Liệu không còn thứ dược thảo nào quý giá tựa như hàm mộ của Đại Thần Pháp? Cuộc sống mà ai biết được điều gì sẽ xảy ra.

Nói đến Uyên Bích đám người thì họ đã đi được 3 tiếng hành trình tìm dược liệu trong khu rừng.

- Ô!! Ta tìm thấy người rồi.

Uyên Bích ò lên vì trước mắt cô là một cây Dưỡng hồn thảo dược liệu quan trọng trong việc chế ra Bỏ hồn đan.

Thần Khí nhìn thấy mà có chút ghen tị nói lên:

-Vận khí người tốt thật chưa gì đã tìm được Dưỡng hồn thảo.Mà còn là loại xịn nữa chứ.

Uyên Bích nghe khen mà đỏ ửng cả mũi:

-Dù sao thì việc chế đan là từ người dù con có vận khí tốt cũng đâu so bì được với tài chế thuốc của người.

-Người coi vậy cũng biết chút hiểu biết.Thôi người cứ hái dược liệu cho đầy đủ.Về sau khi gặp bình cảnh không thể đột phá ta liền chế ra đan dược giúp người.

Uyên Bích nghe thấy liền biết đã ghi được điểm tốt trong mắt Thần Khí.Cô nhanh chóng đi tới Dưỡng hồn thảo hái.

Vừa bứt Dưỡng hồn thảo thì dưới góc cây phun ra một loại khí màu vàng Uyên Bích người thấy liền đen mặt nhảy mấy cái bật lùi về phía sau.

-Khặc...Khặc....Cái mùi đó từ đâu phát ra vậy.

Thần Khí nhìn thấy thứ khí vàng liền im lặng suy nghĩ sau một hồi chợt nhớ ra:

-Ta nhớ rồi.Dưỡng hồn thảo còn một tên khác là Thối thể thảo.Nguyên nhân có tên này xuất phát từ việc trưởng thành của cây.

Thối thể thảo ban đầu chỉ là một cây cỏ dại bình thường nhưng lại được nuôi dưỡng từ xác chết của dã thú.Ngày ngày đều được hấp thụ từ khí của dã thú xác chết mà phát triển.Liên tiếp như thế suốt 10 năm trời. Thối hồn thảo đã hoàn thiện.Nhưng lại phải mất thêm 40 nười năm để khiến Thối hồn thảo đào thải toàn bộ từ khí qua đường rễ cây một bước đột phá lên Dưỡng hồn thảo.

Dưỡng hồn thảo được cái đặc biệt là cực kỳ tỏa hương nhưng chỉ đối với linh hồn còn đối với con người thì thứ cây này rất thối.Cây Dưỡng hồn thảo này chắc chỉ mới đột phá hình thành chứ còn nếu gặp những cây có tuổi thọ hơn trăm năm thì người có tầm mấy ngày cũng không hết mùi thối.

Uyên Bích nghe câu cuối mà tim đập liên hồi.Dù gì cô cũng là con gái nếu lãnh quả thối mấy tuần chắc cô chịu không nổi.

Uyên Bích lấy hai ngón tay nắm một đầu của Dưỡng hồn thảo bỏ vào túi.Dù chỉ mới vừa đột phá nhưng cái mùi tỏa ra quá nồng khiến cô dù có nín thở vẫn có thể ngửi thấy.Nhưng tất cả là tốt cho sự phụ nên cô chịu một chút cũng không sao.

-Chúng ta cần đi nhanh hơn nữa trời đã giữa trưa rồi.

Thần Khí hỏi thúc.Chuyến đi tìm dược liệu này được ông thiết lập kế hoạch chặt chẽ.Vì ông không muốn phải trong rừng vào ban đêm.Lúc trước đám người Long đi dạo thần nhiên trong rừng là vì có sự xuất hiện của đại nhân vật Bất Nhân.Với cả Long sức mạnh lúc đó cũng không phải quá yếu.Còn bây giờ thì khác Uyên Bích thì mới có chút thành quả chưa chắc có thể tự bảo vệ được bản thân trước dã thú.

Uyên Bích lúc này nhanh chóng thu thập đa dạng cỏ dại.Dài có ngắn có đỏ có xanh có.Kỳ lạ thay là những thứ này đều do Thần Khí yêu cầu.Uyên Bích chỉ nghe mà làm theo.Việc thu thập thảo dược như thế kéo dài tận đến chiều.

-Uyên Bích về thôi.Chúng ta đã đủ dược liệu luyện đan rồi.

Thần Khí nhìn túi chứa cỏ có chút lo lắng mà nói.

Uyên Bích nhìn thấy nét mặt đó tò mò hỏi:

-Sự phụ có chuyện gì lo lắng?

Thần Khí vốn không có tính giấu chuyện nên khi bị hỏi sẽ nhẹ nhàng mà nói ra:

-Ta đang lo lắng cho Thần Kiếm.Bà ta đang ngày càng yếu đi.

Uyên Bích nghe thấy liền an ủi:

-Người đừng lo khi về ta cứ làm theo kế hoạch luyện ra Dưỡng hồn đan thế là Thần Kiếm sự phụ sẽ an toàn.

-Cái ta lo là chỗ đó đó.Bỏ hồn đan cần những dược liệu quý giá để có được.Dưỡng hồn thảo mà người hái dược chỉ có mấy chục năm tuổi thọ.Dược tính không đủ để chế ra đan dược đừng nói đến chuyện có tác dụng hồi phục cho Thần Kiếm.

Uyên Bích nghe thấy liền khó hiểu hỏi:

-Vậy người bảo con thu thập đồng cỏ dại này làm gì?

-Cái đồng đó là giúp gia tăng thêm dược tính cho Dương hồn thảo.Đề khi chế ra đan dược hiệu quả đan dược sẽ được tăng thêm được 3 phần.

Uyên Bích nghe xong có chút bất an nên hỏi:

-Có cách nào gia tăng hiệu quả dược tính nữa không sư phụ?

Thần Khí ngẫm nghĩ một chút liền nói:

-Có một cách đó là cho thêm Nhật Nguyệt thảo vào sẽ làm cho dược tính của Dương hồn thảo gia tăng lên tới đa mươi phần.Nhưng kiếm nó chẳng dễ dàng.Vì chúng chỉ mọc ở những nơi có thể cả ngày hấp thụ ánh nắng,cả đêm hấp thụ ánh trăng.Suốt mười năm trời mới mọc lên được một cây.Bởi thế ta không thể dễ dàng mà tìm được nó đâu.

Uyên Bích nghe thấy trong đầu có chút nghi ngờ mắt thì nhìn trên đồi núi miệng thì nói với giọng chán chừ:

-Nhật Nguyệt thảo hình dáng nó như thế nào vậy sư phụ?

Thần Khí nghe thấy chỉ thở dài chóng nạnh nói:

-Ở phần đầu là một bông hoa có xen kẽ những chiếc lá màu vàng tím.Phần thân thì đặc biệt có màu xanh ngọc bích rất dễ nhìn thấy.Mà người hỏi nó dễ làm gì?

-Con nghĩ là con tìm được nó rồi.

Uyên Bích vừa nói vừa chỉ tay lên thẳng đầu ngọn núi phía xa.Cái nắng xế chiều chiếu thẳng vào Nhật Nguyệt thảo từ trên đỉnh núi làm toát ra thứ ánh sáng màu ngọc bích khiến Uyên Bích nhìn thấy dễ dàng.

Thần Khí nhìn thấy cảnh tượng này mà bất ngờ bản thân ông không tin được vận khí của của Uyên Bích lại đi đến thế.

Dù vậy nhưng vị trí của Nhật Nguyệt thảo lại nằm tít trên đỉnh núi có lấy cũng quá khó.

-Trời lúc này cũng đã gần tối ta nghĩ con nên về nhà nhờ Cường Thực hái giúp Nhật Nguyệt thảo.

Uyên Bích nghe thế cũng thấy hợp lý những khi nhìn thế nhưng ý nghĩ giả thuyết rằng nếu như quay về rồi sáng mai Thần Kiếm đột nhiên tan biến thì lúc đó cô phải làm sao?

“Không được mình phải làm trong ngày hôm nay” Tiếng lòng cô phát lên rất quyết tâm.

Một ánh mắt nghiêm nghị phát ra.Khiến Đại Thần nhìn thôi cũng đã biết quyết định của Uyên Bích là gì.

Cô lao về ngọn núi với hết tốc lực.Bụng thì đói nhưng ý chí và quyết tâm khiến cái đói trở nên mờ nhạt.

Đến chân ngọn núi thì trời lúc này cũng đã tối sương đêm bắt đầu lên.Đừng nói chuyện leo núi chuyện nhìn thấy núi lúc này còn khó nữa là.Nhưng ý chí của ả nữ nhân này nào có dễ từ bỏ.

Một cái hít ra thở vào Uyên Bích bắt đầu leo lên ngọn núi.Sương thì dày đặc đường lên lại chập chùng.Từng bước di chuyển của cô đều phải cẩn thận.Một chút sơ sẩy là chết ngay.

Đại Thần và Thần Khí nhìn Uyên Bích leo núi mà không dám hó hé một tiếng nào vì họ cũng sợ sẽ làm cô mất tập trung gây ra hậu quả đáng tiếc.

Vù---Vù---Vù---Tiếng gió thổi đập dùi đập vào Uyên Bích,

Càng lên cao gió càng lớn không khí càng loãng nhiệt độ thì trở lạnh đi sương thì càng dày đặc hơn.Bao nhiêu yếu tố bất lợi ngày một sinh ra thêm để làm khó Uyên Bích.

Thần Khí lúc này dù là người mong muốn giúp Thần Kiếm nhất cũng chịu không nổi mà nói ra:

-Ta nghĩ người nên dừng lại về nhà rồi nhờ Cường Thực hái sẽ an toàn hơn.

Uyên Bích nghe thấy như bỏ ngoài tai.Cô đã quyết tâm thì không ai cản lại được với lại lúc này cô không còn tâm trí đâu mà nghe những lời khuyên đó.Tại vị trí của cô lúc này cách mặt đất cũng hơn trăm mét muốn leo xuống còn khó hơn là đi lên.

Ahhh---Một quả trượt tay ở một vách đá sứt nửa thôi là cô té cả người xuống.Sương quá dày trời thì quá tối Uyên Bích chẳng nhìn thấy gì cả.Việc di chuyển lúc này chỉ được cảm nhận bằng tay còn dùng mắt thường đã trở nên vô dụng.

Leo lên phần giữa ngọn núi sương một lúc dày hơn.Có đôi lúc cô dừng lại lấy hơi mắt quay xung quanh trông thấy có vài con vật kỳ lạ ngó đầu nhìn cô.Đôi khi cô lại có cảm giác có bóng người nào đó sau lưng đang nhìn cô.Nhưng chắc đó chỉ là ảo giác do việc thiếu nhiều oxi.

Leo đã được hơn 3 tiếng đồng hồ.Quãng đường lúc này đã được ba phần tư.Trước mắt cô dần hiện rõ hình dáng của Nhật Nguyệt thảo.

“Sắp tới nơi rồi!Cố lên một chút nữa thôi” Tiếng lòng cô tự nhủ giúp tinh thần cô được tỉnh táo.Cái lạnh ban đêm như đang chiếm lấy cơ thể cô.Tay chân cô dần tê cóng tinh thần thì lại không còn được tỉnh táo như trước.Thứ Uyên Bích có bây giờ là hơi thở yếu ớt và chút sức lực ít ỏi.

Si-----Một con rắn độc từ trên đỉnh ngọn núi lao xuống cắn thẳng vào cổ cô.

-Khốn kiếp.

Đại Thần nhìn thấy cảnh tượng này mà bực lên cảm thán.

-Uyên Bích.Con nghe ta nói này cố giữa bình tĩnh.Dùng toàn bộ nguyên lực tổng chất độc ra ngoài...Uyên Bích!Con có nghe ta nói không?Uyên Bích!!!!

Đại Thần cố gắng hét thật to cho Uyên Bích nghe thấy nhưng có lẽ đã quá muộn.Sức con người chỉ có hạn.Uyên Bích cũng thế....Đã tới lúc cô phải từ bỏ.

Vù--Vù--Vù--Tiếng cơ thể Uyên Bích rơi xuống.Đại Thần, Thần Khí cả hai người bọn họ như chết lặng.Họ còn không hiểu rõ cuộc Uyên Bích đã làm sai chuyện gì để phải lĩnh hậu quả như thế này.Mọi thứ đối với họ như tối sầm lại.Mọi thứ đã chấm dứt.Đã đến lúc từ bỏ.

Chùm--Tiếng vật thể rơi vào trong nước.

Đại Thần,Thần Khí nghe thấy tiếng động lạ liền mở mắt ra xem.Thì họ bất ngờ vì trước mắt họ là một khối nước y như khối nước ngày hôm qua.

Nó đang chứa gọn Uyên Bích bên trong.Nhưng nó không chìm cô ta mà đang giữa cô ta.Khối nước như có lương tri chúng nằm xung quanh Uyên Bích len lỏi mọi ngách trong cơ thể cô tẩy rửa mọi chất dơ.Ngay cả vết rắn cắn chúng cũng thay nhau đẩy hết chất độc ra thậm chí còn sơ cứu vết thương cho cô.

-Việc này quá điên rồ.

Thần Khí chứng kiến mà cảm thấy mất lòng tin vào mắt mình.

Rất nhanh sau đó Uyên Bích tỉnh dậy.Khối nước đẩy cô nổi lên nằm trên khối nước.Ánh mắt cô ngỡ ngác nhìn những thứ xung quanh.

-Con đã chết rồi sao?

Câu hỏi ngỡ ngác cho Đại Thần.

Ông ta nghe thấy có chút nghẹn ngào.Từ bao giờ ông ta lại có cảm giác kỳ lạ như lúc này.Cảm giác xao xuyến muốn được bảo vệ Uyên Bích nhưng lại bất lực.Có chăng đó là cảm giác của....Một người cha?

Thần Khí nhìn thấy vẻ mặt của Đại Thần liền tinh ý trả lời thay.

-Dĩ nhiên là không rồi.Người vẫn còn sống.Đóng nước này đã cứu người.

Uyên Bích nghe thấy liền suy nghĩ tại sao cô lại có thể tạo ra được một khối nước như thế này.Rất có thể là trong lúc rơi xuống cô đã vô thức điều khiển sương khiến chúng tụ lại thành một khối nước để đỡ cô.

Một giả thuyết đặt ra trong đầu Uyên Bích và cô muốn ngay lập tức thực hiện nó.Cô đưa tay phải lên hướng thẳng lên trời.Thì ngay lập tức khối nước nghe theo mà bay thẳng lên đỉnh ngọn núi.

Tốc độ quá nhanh suýt chút nữa làm cô rơi khỏi khối nước nhưng ngạc nhiên sao khối nước lại hiểu và lấy nước quán chặt chân cô.

“Mọi thứ cứ như đùa.Phải chỉ mình nghĩ ra cách này sớm là có phải khỏi tốn thời gian để leo núi không.Haiz...Chuyến này về phải tập trung cùng sư phụ khám phá năng lực mới được.” Tự mình trải qua cảnh tượng này Uyên Bích nhanh chóng nghĩ ra được kế hoạch phát triển sức mạnh trong tương lai.

Trong lúc cô đang suy tư kế hoạch thì khối nước đã tự ý hái đi Nhật Nguyệt thảo.Uyên Bích thấy thế chấn động nhưng khi thấy đồng cỏ đại mà cô thu thập được cũng nằm lút nhút trong khối nước thì cô đã kết luận ra rằng khối nước này có khả năng bảo quản thực phẩm khiến chúng không bị héo đi.

Hái xong rồi đi xuống mọi thứ rất đơn giản.Uyên Bích lúc này hứng thú ngồi mãi trên khối nước điều khiển chúng chờ cô di chuyển.Kỳ lạ thay là việc điều khiển nước lại không có bất cứ tác dụng nào.Cô cứ như thế mà điều khiển nó suốt.

Băng qua trong khu rừng trên khối nước Uyên Bích cảm hào hứng vì sắp có đan dược chữa trị cho Thần Kiếm Và cô sẽ ngày một cố gắng trở nên mạnh mẽ để bảo vệ sư huynh cô cũng như các vị sư phụ.

Ầm-----Một tiếng va chạm mạnh kinh hoàng của một vật thể nào đó đã lao thẳng vào khối nước của Uyên Bích.

Khối nước cô băng ra khắp nơi.Thảo dược cũng vậy.

Uyên Bích lúc này bình tĩnh nói:

- Chuyện gì xảy ra vậy?

Đại Thần cố nhìn trong bóng đêm xem thứ đó là gì. Khi nhìn thấy rõ thì ông lại bất ngờ nói:

- Ôi trời ạ! Đó chẳng phải là Cổ Ngữ trư sao?

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Đánh bại Cổ Ngữ Trư

Cổ Ngữ trư là một chủng tộc rất đặc biệt. Tồn tại lâu đời với biệt hiệu là chủng tộc mang tri thức có thể thay đổi thế giới. Lý do có biệt hiệu này là vì Cổ Ngữ trư là một thứ tri thức sống được tạo ra từ một lão sống lâu.

Hắn không tên không họ tồn tại ở những thế hệ tu tiên đầu tiên lâu hơn cả Đại Thần hay bất cứ kẻ nào khác. Thiên phú của hắn nằm ở bậc cao nhất nhì thời ấy. Nhưng hắn lại không có hứng thú với việc tu tiên mà chỉ thích nghiên cứu thế giới xung quanh.

Chỉ sau 30 năm nghiên cứu hắn đã tìm kiếm ra hết tất cả những gì có ở Tu Tiên đại lục. Mặc dù vậy hắn vẫn cảm thấy chưa đủ. Hắn muốn đi tìm kiếm tất cả những nơi khác. Nơi mà chưa có một ai đặt chân tới.

Thế là 50 năm ròng rã ngao du khắp mọi nơi từ lục địa này sang lục địa khác. Nhưng hắn chỉ vừa mới nghiên cứu ra thêm một mảng rất nhỏ của thế giới. Việc nghiên cứu lúc này đã bị dừng lại vì tuổi hắn đã già so với người bình thường.

Bởi vì dùi mình quá sâu vào trong việc nghiên cứu mà việc tu luyện hắn chưa hề đá động gì đến. Bởi thế mà tuổi thọ của hắn dần hết hạn.

May mắn thay hắn trước lúc lâm chung lại được gặp vị thần sáng tạo ra thế giới này GOD. Ông ta đã ban cho hắn sự bất tử và bảo hắn khi nào muốn chết cứ nói ông.

Công việc nghiên cứu lại được tiếp tục. Năm nghìn năm đi khắp thế giới nghiên cứu toàn bộ mảng lục địa có trên thế giới. Đến khi hắn cảm thấy mình đã thỏa mãn với những gì mình đang có. Hắn đã trở về quê nhà và sẵn sàng chết.

Nhưng vì tiếc cho những kiến thức mình đã làm ra. Hắn đã dành thêm mười năm cấy ghép kiến thức của mình vào loài Cường trư. Loài quái thú có sức sống lớn ngang ngửa Long tộc.

Sau khi cấy ghép hắn đã nhờ GOD cho hắn chết. Còn Cường trư tộc đã tiến hóa thành Cổ Ngữ trư. Nhờ vào những kiến thức được cấy ghép. Chúng đã nhanh chóng sinh sôi và lang rộng khắp đại lục.

Nhưng lão sống lâu đó lại bỏ qua chi tiết quan trọng rằng Cường trư tộc chỉ được cái sống khỏe chứ việc di truyền sinh học lại cực kỳ thấp. Bởi thế mà Cổ Ngữ trư dù có sinh sản cũng chỉ đẻ ra Cường trư tộc. Tỷ lệ phát sinh ra một con Cổ Ngữ trư thấp đến mức không tưởng tượng nổi.

Thế là Cổ Ngữ trư chỉ xuất hiện trong một vài năm sau đó lại biến mất. Thế nhưng đâu ai ngờ giờ nó lại xuất hiện.

- Uyên Bích con đừng cố đánh với con Cổ Ngữ trư này. Sức mạnh của nó ở mức cao cấp quái thú. Hãy cố thu lại toàn bộ được liệu sau đó bỏ chạy. Bọn ta sẽ hỗ trợ cho con.

Đại Thần có vẻ rất khiếp sợ Cổ Ngữ trư. Mà cũng đúng thôi! Lúc nhỏ ông đã từng bị một con Cường trư tống một thiết đầu công ngay giữa xương chậu. Khiến cả đời không có vợ. Nhưng suy cho cùng đó cũng là vì ông muốn tốt cho Uyên Bích.

Tuy nhiên Uyên Bích lúc này thì lại cảm thấy mình phải làm một điều gì đó khác.

Bàn tay cô mở ra thu lại tất cả lượng nước bị đánh ra khi nãy. Tất cả bọn chúng xoay quanh tụ lại sau lưng Uyên Bích rồi hóa thành hàng trăm mũi giáo băng.

- Con sẽ không trốn chạy nữa. Con sẽ ở lại và chiến đấu. Con sẽ bảo vệ mọi người.

Đại Thần nghe thấy liền biết hành động liều mạng này chỉ mang đến kết cục không mấy tốt đẹp. Nhưng có vẻ ông cũng đã một lần cho Long liêu mạng. Vậy thì cho Uyên Bích làm là công bằng.

- Haiz... Cố gắng đừng chết đấy nhé.

Nói xong Đại Thần chui vào chiếc nhẫn hấp thụ nguyên khí.

Ánh mắt Uyên Bích lúc này trở nên sắc bén quan sát kỹ lưỡng Cổ Ngữ trư. Mỗi một nhịp thở một cái chớp mắt của Cổ Ngữ trư lúc này đều được Uyên Bích quan sát kỹ lưỡng.

Nhờ vào nguồn nguyên lực tinh khiết mà đôi mắt của cô khi được cường hóa đã có thể quan sát rất rõ trong bóng tối. Còn thêm việc điều khiển nước không tốn sức khiến lợi thế về tấn công lẫn phòng thủ đều có lợi. Nhưng còn về thời gian thì không. Nếu đánh quá lâu thảo dược sẽ hư công sức sẽ thành công cốc.

Bởi thế mà Uyên Bích nhanh chóng tấn công. Cô hướng mũi giáo về phía Cổ Ngữ trư sau đó ra lệnh phóng. Hàng trăm mũi giáo dài nhọn bắn ra lao nhanh về phía Cổ Ngữ trư.

Có những mũi giáo bị lệch phía bắn vào thân cây liền xuyên qua thân cây rồi lại lao điên cuồng về phía trước. Chính bản thân Uyên Bích cũng không ngờ rằng bản thân mình lại có thể điều khiển năng lực mạnh đến như vậy.

Tuy nhiên khi những hòn giáo đâm vào người Cổ Ngữ trư liền bị vỡ vụn ra thành đá bào. Uyên Bích dùng mắt nhìn rõ thì thấy khi những ngọn giáo đâm vào Cổ Ngữ trư thì chúng lập tức bị một lực đẩy ra làm toàn bộ cây giáo vỡ vụn.

Cảm thấy không ổn cô liền hỏi Thần Khí về Cổ Ngữ trư:

-Sur phụ người có biết gì về Cổ Ngữ trư không?

Thần Khí nghe thấy nhịp mắt suy nghĩ trả lời:

-Ta không rõ lắm về Cổ Ngữ trư nhưng theo như ta được biết thì Cổ Ngữ trư được xuất phát từ Cường trư. Chúng mặc dù đã không mạnh như lúc xưa nhưng có thể con Cổ Ngữ trư này có trong mình di truyền huyết mạch Thụ Sát Phán Thương.

Uyên Bích nghe thấy liền cổ quái nhắc lại:

-Thụ Sát Phán Thương?

Thần Khí lúc này định giải thích thì Cổ Ngữ trư nổi điên lao đến Uyên Bích.

-Coi chừng!!

Thần Khí hét lớn cảnh báo. Uyên Bích nghe thấy liền phản ứng dùng toàn lực bàn chân nhảy thẳng lên trời. Nhưng vẫn không kịp mà bị Cổ Ngữ trư tông trúng làm gãy bên chân trái.

Không kịp kêu đau thì Cổ Ngữ trư vẫn chưa chịu buông tha mà một lần nữa quay người lại hướng đầu đến Uyên Bích mà lao tới.

-Chết tiệt! Uyên Bích há miệng ra!

Đại Thần hét lên từ trong chiếc nhẫn

Uyên Bích không cần làm thì miệng cô cũng đã sẵn như thế chắc do lần đầu thực chiến nên miệng cô từ nãy tới giờ cứ mở ra không biết đã có vật gì vào miệng cô chưa.

Đại Thần lúc này từ trong chiếc nhẫn lao ra như một dòng nước xám lục chui thẳng vào miệng của Uyên Bích.

Thần Khí chưa biết Đại Thần làm như thế để làm gì nhưng thứ ông biết ngay lúc này là Cổ Ngữ trư đang lao tới và chỉ có nước cầu cho Uyên Bích không chết sớm.

Kong---Tiếng Cổ Ngữ trư tông trúng mặt băng.

Biến!!!!-----Àm

Một cái vọt tay khiến mặt băng bắn đánh người Cổ Ngữ trư văng ra xa gần chục mét.

Ụa!!!!!---Tiếng nôn từ Uyên Bích phát ra.

Và thật kinh tởm khi cô nôn ra Đại Thần.

Thần Khí chứng kiến cảnh tượng này mà khó hiểu trong lòng mà cuống người hỏi:

-Cái quái gì vậy? Hai người vừa làm cái gì vậy?

Đại Thần lúc này bản thân sắc mặt nhưng vẫn cố nói:

-Ta và Uyên Bích có liên kết qua chiếc nhẫn nên việc nhập hồn sẽ không có gây tổn hại gì đến cả hai nhưng nó sẽ làm sức lực của linh hồn đó tiêu hao

cực hạn.Nên ta chỉ có thể đánh lui được Cổ Ngữ trừ việc còn lại là của con đó Uyên Bích.

Nói xong ông chui vào lại chiếc nhẫn để lại không gian xung quanh một cái im lặng kinh người.Nhưng chưa được bao lâu thì lại có tiếng ồn ào xuất phát từ phía Cổ Ngữ Tru.Có vẻ nó đang rất hăng máu với khát vọng muốn giết chết cô.

Ánh mắt Uyên Bích lúc này lạnh hơn bao giờ hết.Hơi lạnh từ khối băng của cô tỏa ra làn khí lạnh khiến cây cối xung quanh cứ đơ chỉ cần một cú chạm cũng đủ khiến chúng tan vỡ.

Thần Khí lúc này phát hoảng hốt lên:

-Ôi không nó lại mất kiểm soát nữa rồi.

Rống----Tiếng Cổ Ngữ Tru rống lên như một tiếng chuông báo hiệu một trận chiến sinh tử bắt đầu.

-Tuyệt kỹ:Vạn Hàn Kim

Uyên Bích vừa nói xong từ đằng sau một ngọn giáo băng phóng ra hướng về phía Cổ Ngữ Tru.Thần Khí nhìn thấy cho rằng Uyên Bích chỉ đang cố kéo dài thời gian.Nhưng thoáng chốc sau đó ngọn giáo kia từ băng nhanh chóng chảy ra thành một khối nước nhưng sau đó lại chia nhỏ ra thành từng hạt nước li ti rồi một lần nữa đóng băng làm thành một lớp màng gai ghim sâu vào người của Cổ Ngữ Tru.

Gào!!!!----Tiếng gào đau đớn từ Cổ Ngữ Tru phát ra.Nó nhanh chóng bị mất đà mà té ngã kéo dài một đường máu dưới mặt đất.

Thần Khí nhìn thấy mà kinh hãi “Không ngờ ngọn giáo to lớn lại không xi nhê gì Cổ Ngữ Tru nhưng với hàng vạn mũi kim thì lại dễ dàng hạ gục nó.Quả đúng là năng lực cực kỳ mạnh mẽ.”

Phi...Phi----Tiếng Cổ Ngữ Tru đang cố gắng thở trong sự tuyệt vọng.Hàng vạn mũi kim đã cắm sâu trong cơ thể nó.Việc còn lại nó có thể làm là chờ chết.

Nhưng Uyên Bích lúc này đâu dễ dàng thả cho nó tự chết.Vì đã bị mất kiểm soát cho nên tất cả những thứ còn lại trong Uyên Bích lúc này là giết chết thù địch của mình.

Một khối nước tách ra làm ba phần.Hai phần chia đều vào hai bàn chân của cô tạo công cụ di chuyển một đi lên tay cô tạo thành một thanh Thủy Kiếm.

Khối nước nhanh chóng đưa Uyên Bích lướt tới chỗ Cổ Ngữ Tru đang nằm thoi thóp.Cái nhìn lạnh băng quyết đoán hai tay cô nắm chặt chuôi kiếm đâm thẳng xuống.

Rống----Tiếng rống từ Cổ Ngữ Tru đồng loạt phát ra cùng với cú đâm đánh ra một nguồn sinh khí làm Uyên Bích bỗng dừng trở lại về kiểm soát ban đầu của mình.Khối nước điều khiển cũng vì thế mà mất kiểm soát là ra lầy hết mặt đất.

Thần Khí nhìn thấy cảnh tượng này vừa khó hiểu vừa lo sợ hét lên:

-Uyên Bích cẩn thận!!!

-Không cần lo đâu lão già!

Vèo---Bóng nam thanh niên lướt qua nhanh chóng một quyền nghìn cân đập chết Cổ Ngữ Tru.

Ầm!!!!----Cú đập quá lớn cả một vùng lồm xồm xuống.

Trong đêm tối bụi mù một thứ ánh sáng đỏ kì lạ chiếu sáng.Bóng dáng người thanh niên bước ra từ trong đó ngày càng rõ hơn.

Uyên Bích nhìn thấy hình dáng quen thuộc ấy mà hoài nghi có chút xúc động.Đến khi nhìn thấy rõ thì cô không thể nào kìm lại xúc động mà hét to lên:

-Đại Sư Huỳnh!!!!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Lý tưởng của Long

TRONG LÚC UYÊN BÍCH HÁI THẢO ĐƯỢC

-Cường Thực!!!!!!

Long nằm nghỉ trong nhà hét lên.

Cường Thực lúc này nghe thấy liền chạy đến với ý nghĩ “Khỏi kêu ta cũng biết là phải cho người ăn đồ phé vật!”

Bản thân Cường Thực đang trong thời kỳ phát triển sức mạnh ngày một tăng cao ấy vậy mà nó phải bỏ một ngày phát triển sức mạnh để chăm lo cho Long. Bởi thế nó rất bức mình.

Chíp...Chíp...Cường Thực há mở nắp quả mọng cho Long cắn.

Há...crôm---Tiếng Long ăn quả mọng.

Ăn hết một quả mọng cả người hần đổ bưng vì hết mồi. Hần chưa bao giờ nghĩ rằng làm phé nhân lại mệt đến như vậy.

-Được rồi Cường Thực. Cảm ơn vì người đã giúp ta. Nếu còn tay thì ta sẽ xoa đầu cảm ơn người. Nhưng chắc để dành cho sau này vậy.

Chíp...Chíp: “Hết việc vậy tui đi à” Nói xong Cường Thực bay ra khỏi nhà đi xem nhóm Uyên Bích hái được liệu thể nào.

Sau một lúc Long chưa thấy Cường Thực trở về thì hần chán chường. Muốn lết ra ngoài cửa nhìn ngắm trời xanh cũng khó.

“Nghĩ lại lúc đó mình ngẫu nhiên! Đâu ra đang ngủ tự dưng tỉnh dậy thấy ba bốn người đánh nhau ỉ xèo. Chưa kịp hiểu chuyện gì thì tự dưng Cường Loạn giáp khai mở đơn giản giúp mình một phát đánh bẹp Uyên Bích.

Nhưng không ngờ cơ thể này lại tái phát vết thương làm cho ta phải nằm dưỡng sức mấy ngày. Xui hơn nữa là ta chẳng gặp eliz. Mọi chuyện đều do à Uyên Bích hết phá hoại là giới

Haiz...Nhưng giờ ta lại phải dự dẫm vào à để giúp ta tồn tại qua từng ngày. Chẳng biết tới khi nào ta mới có lại được tứ chi hoạt động như trước. Dùng Cường Loạn giáp thì được nhưng chi sợ lại dính trọng thương như lần trước thì chết giờ. Năng lực này thì ta vẫn đang dần luyện tập thành thực đến lúc này thì có vẻ một nửa cánh tay là quá sức lăm đối với ta”

Long cứ như thế tự nghĩ trong đầu mọi viễn cảnh đến tận chiều:

-Haiz...Bọn họ đi lâu quá sao chưa về vậy ta?

Lúc này Long đợi mãi đợi mãi mà từ lúc nào rơi vào giấc ngủ mà không hay biết.

Một bóng dáng người phụ nữ hắc ám đang bị một thanh gươm đâm xuyên người

Long là người đang nắm chuôi thanh gươm ghim vào người phụ nữ. Hần bắt giấc nói:

-Người còn lời nói gì trước lúc ra đi không?

.....Lời nói không thành tiếng nhưng Long lại rõ ràng hiểu được nội dung. Vừa nói xong thân xác người phụ nữ tan biến thành cát bụi. Long bắt giấc ngã quy xuống đất ánh mắt bản thân nhìn cảnh vật mờ nhạt xung quanh.

Nhanh chóng lúc đó Cường Thực quay về to lớn hét lên:

-CHÍP!!!!...CHÍP!!! “ỒI GIÒI OI CHỊ UYÊN BÍCH GẶP NGUY RỒI!!!!”

Long nghe thế giật mình tỉnh dậy hét lên:

-Con nhỏ đó đúng là biết cách làm phiền giấc ngủ người ta. Thôi mau đi giúp à trước khi quá muộn!

Nói xong Long khởi động Cường Loạn giáp ra khắp tứ chi nhanh chóng chạy về phía Uyên Bích.

Cường Thực lúc này thì lộ vẻ mặt ngốc với ý nghĩ “Có phải là hần vừa nghe tiếng mình nói hay hần đoán bừa? Tên này khó hiểu thật.

Ừa nhưng mà hần biết Chị Uyên Bích ở đâu không mà tìm? Móa giờ phải đi tìm thẳng tận nguyên về nữa rồi. Làm chim có sướng bao giờ”

Và rồi cứ thế Long vì tìm Uyên Bích mà lạc trong rừng. Còn Cường Thực thì tìm Long mà quên đi việc Uyên Bích gặp nguy.

Long lúc này đang lang thang vô định trong rừng:

-Khón kiếp thật đi mà không biết hỏi đường giờ thì lạc bà nó trong rừng.

Hần ngồi dựa vào một thân cây lớn mắt ngước cao lên trời.

Haiz-----Một cái thờ dài chán trường.

-Rốt cuộc ta muốn gì?

Rõ là ta không ưa ả ta chút nào vậy thì tại sao khi nghe tin ả gặp nguy ta lại luống cuống đi giúp ả?

Không những thế Cuồng Loạn Giáp lại đơn giản khởi động mà không cần chút tức giận cảm xúc nào.Rốt cuộc là cảm xúc ta dành cho ả như thế nào?

Hắn lúc này mơ màng đứng dậy đi lại nơi hắn lần đầu gặp Uyên Bích.

-Quả thực lúc ấy thật đau đớn khi lĩnh một cú đâm vào phần mềm.Nhưng ả chỉ muốn tự vệ ta chẳng trách làm gì.

Trong giả tưởng hắn nhìn thấy cảnh tượng hắn vui đùa cùng Uyên Bích Đại Thần còn hai hồn ma kia cũng vui lay mà cười mỉm.

-Nếu mọi thứ chỉ dừng lại tại sự hạnh phúc mà không có sự đau khổ thì mọi thứ đã tốt đẹp hơn.

Tâm trí hắn hiện lên cảnh tượng hắn tiến thoái lưỡng nan.Làm điều điên rồ tự chặt phế chân tay của bản thân chỉ vì muốn cứu Uyên Bích.Nhưng hắn lại đau ngò mọi thứ hắn làm chỉ là cho vui trong mắt Bất Nhân.Đến cuối cùng hắn thành tàn phế tứ chi không còn.

-Hử.....Chuyện gì vậy tại sao viễn cảnh này vẫn tiếp tục diễn ra?Chẳng phải tới lúc này ta đã mất tỉnh rồi sao?

Vì một lý do nào đó mà Long đã bị mất kẹt bên trong tâm thức hắn.Thế là mọi thứ cứ tiếp tục diễn ra y như trong quá khứ.

Cứ như bị điều khiển cơ thể hắn từng bước từng bước đều đi theo hành động của Uyên Bích.

Thấy lúc ả ban đầu tỉnh dậy đã cực khổ lôi cái thân tàn phế về đến nhà,thấy ả liều mình lấy thực phẩm mà bị đám sói cầu xé,thấy ả trải qua đợt tẩy cốt trong đau đớn,thấy ả đau đớn về tinh thần khi lần nữa ả đã làm tổn hại cho ba vị thần,thậm chí thấy ả liều mình leo núi hái thảo dược một lòng kiên quyết leo lên đỉnh.

Long chứng kiến từng sự kiện này mà đau khổ thay cho Uyên Bích:

-Haiz...Tại sao ngươi lại phải khổ cực như vậy chứ?

-Tất cả là vì huynh đó!

Một giọng nữ từ trong khoảng không phát ra.

Long bất ngờ hét lên:

-Ai đó!

-Điều đó liệu có quan trọng.Nhưng huynh biết rồi đó khác với Eliz muội đến đây để nghe quyết định của huynh.Hãy cho muội biết huynh quyết định của huynh là gì?Sau khi đã nhìn thấy tất cả những ký ức trên

Long nghe thấy mà câm lặng.Hắn trước giờ chỉ dựa vào người khác để mạnh lên nhưng cuối cùng lại thành tên phế vật rồi lại tiếp tục dựa vào người khác.Liệu mọi việc hắn làm đều là sai?

“Ta phải thay đổi!Ta phải chọn lựa giữa bảo vệ hay bị bảo vệ.”

-Ta đã có chọn lựa của riêng mình:Bảo vệ những người mà ta quan tâm!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Họ lại thân mật

-Phải cái này không?

Long chỉ tay vào khối đá hỏi.

-Để ta xem.....Ồ.....Đúng rồi đó đem nó về đi.

Đại Thần lại gần quan sát kỹ trả lời.

-Cuồng Nộ Quyền!

Kinh-----Một tiếng vỡ lớn phát ra.

Đã 2 ngày kể từ sự kiện đánh nhau với Cổ Ngữ Trư.Long lúc này đã ngộ ra được việc hấn cần làm vì thể hiện tại hấn đang cố hết sức giúp mọi người.

Rầm----Tiếng vật nặng rơi xuống đất khiến mọi vật xung quanh như rung động.

-Khối kim loại này ít nhất cũng 900 cân.So với cánh giới của con hiện tại thì có lẽ con là người luyện thể mạnh nhất mà ta từng biết rồi đó.Tốt lắm Cuồng Long

Đại Thần sau sự kiện này cũng đã đặt liên kết linh hồn với Long giúp ông ta có thể đi theo giúp đỡ Long dễ dàng hơn.

Long lúc này thì nằm bẹp trước nhà.May mắn thay là việc khôi động Cuồng Loạn giáp đã không còn làm mở miệng các vết thương ra.Nhưng bù lại thì việc mở Cuồng Loạn giáp lại khiến sức lực hấn tiêu hao cực độ.Trong 30 phút là giới hạn tối đa của hấn.

-Con chỉ đang cố giúp mọi người để chuộc lại những lỗi lầm trong thời gian qua thôi.

-Vậy thì ngươi nghỉ ngơi mau đi lát nữa Đại Thần còn phải dẫn ngươi vào rừng để đốn mấy cây gỗ để làm nguyên liệu đốt cho lò luyện đan của ta này.

Thần Khí từ trong nhà bay ra hỏi thúc Long.Nhờ có số thảo dược mà Uyên Bích hái được đã có thể giúp Thần Kiếm kéo dài sự tồn tại nhưng nếu để quá lâu thì sự tồn tại ấy cũng sẽ sớm biến mất.Vì thế Thần Khí lúc này cực kỳ gấp rút trong việc luyện dược.

Cùng lúc đó một bóng nữ nhẹ nhàng bước ra hai tay là một tô thức ăn nóng hổi.Đó không ai khác là Uyên Bích:

-Đợi cho huynh ấy hồi phục lại thể lực rồi tính tiếp.Nếu quá nôn nóng chỉ sợ làm hư đại sự.

-Haizz...Ngươi nói đúng.Có lẽ ta đã quá gấp rồi.Thôi thì cứ từ từ nhà hành sự.Cuồng Long ngươi ăn đi lát nữa khi nào ngươi thấy khỏe thì mới hãy đi lấy củi đốt.

Cứ thể cảm xúc không gian như lặng xuống.Uyên Bích như thường lệ mà đút ăn từng thìa cho Long.Rất nhanh sau đó tô thức ăn đã hết sạch.

Long lúc này hồi hả hét lên:

-Ta ăn no rồi giờ thì đi lấy củi cho Thần Khí thôi.

Hấn vừa định khôi động Cuồng Loạn giáp thì tiếng Uyên Bích vang lên:

-Chờ đã...(Cùng lúc lấy tay áo chùi miệng dính thức ăn của Long)....Xong rồi đó huynh đi đi.

Thần Khí nhìn thấy cảnh tượng này liền hiện lại ký ức cũ vu vơ kể ra:

-Nhìn cảnh này ta lại thấy nhớ đến phụ mẫu của ta khi xưa cũng thường hay đút ta ăn.Mà người đầu hay rằng ta chuyên đem đồ thức ăn vào Túi Càn Khôn để mau mau được đi chơi.

Long lúc này nghe thấy liền hiếu kỳ nhắc lại: Túi Càn Khôn?

-Là chiếc túi kỷ niệm của cha ta trước trước lúc lâm chung đã tặng.Chiếc túi đó có treo một viên cẩm thạch bên trong là một không gian rộng lớn chứa được rất nhiều đồ vật.Nhưng hiện tại ta đã không nhớ để nó ở đâu rồi.

Nhớ lúc đi vào hầm mộ của Đại Thần.Thần Kiếm đã nhắc nhở ta phải đem theo ấy vậy mà ta lại quên mất.Nếu không thì hiện tại ngươi có thể lấy được một số lượng lớn Dương Hồn Đan được cất trong đó.

Long vừa nghe liền sực nhớ một chuyện.Hấn nhanh chóng khôi động Cuồng Loạn giáp chạy cấp tốc ra bờ suối.

Uyên Bích nhìn thấy cũng cấp tốc chạy theo.

Ra tới bờ suối Long không ngần ngại nhảy thẳng xuống.Đại Thần đi theo Long khó hiểu hỏi:

-Con đang muốn làm gì vậy?

Long lúc này dùng ý nghĩ để trả lời:

‘Lúc con đi xuống hầm mộ.Con đã lấy được một chiếc túi y như lời Thần Khí đã miêu tả.Con tin chắc thứ đó sẽ giúp ích cho Thần Kiếm và mọi người’.

-Haizz...Ta hiểu là con muốn giúp mọi người.Và càng hiểu rõ dù ta có nói thế nào đi nữa thì cũng không thắm vào đầu con câu nào.Vì thế ta ủng hộ con.

‘Cảm ơn Sư Phụ’.

Ngay khi Long vừa đi xuống đáy của hồ thì hàng nghìn sợi tảo to lớn hướng mũi vào Long.

Một lòng ngay thẳng ánh mắt kiên quyết nhìn vào đồng tảo.

Sau một khắc từ trong vô số tảo biển đưa ra một chiếc túi nhỏ cho Long. Hắn nhìn thấy liền vui vẻ gạt đầu một cái sau đó nhanh chóng bơi lên mặt nước.

Đại Thần chứng kiến cảnh tượng đó liền vui trong lòng “Ý chí của nó đã đủ lớn để chế ngự được đồng tảo ấy! Tốt lắm”.

Lúc này trên bờ Uyên Bích đã không còn đủ kiên nhẫn để chờ đợi. Rất dứt khoát từ ý nghĩ đó sinh ra một bàn tay nước lớn.

Nó như một kẻ truy sát di chuyển điên cuồng dưới hồ nước. Sau đó một lúc bàn tay nước đã tìm thấy Long. Hắn lúc này hơi thờ đã gần cận nhưng may mắn sau đã có bàn tay nước giúp đỡ.

Nhưng không ai ngờ rằng năng lực của Uyên Bích quá mạnh khiến bàn tay nước một phát hất tung Long bay thẳng lên bầu trời xanh.

Uyên Bích lộ vẻ mặt ngờ nghệch nhìn thân ảnh Long cao vút trên bầu trời dần dần rơi xuống.

Dần dần rơi xuống bất ngờ một cú cốc đầu bất ngờ đến Uyên Bích làm cô ngồi xuống xoa đầu kịch liệt.

Trong đám khói bụi mịt mờ do Long rơi xuống xuất hiện tiếng nói:

-Ngươi lúc nào cũng khiến cho sư huynh ngươi phải khổ sở ngươi mới chịu được phải không?

Uyên Bích đang ngồi xôm đầu đón xoa đầu nhưng khi nghe được lời nói đó liền bất ngờ ngồi dậy nhìn Long với ánh mắt bất ngờ khó hiểu.

Long nhìn thấy ánh mắt khó hiểu mà đối đáp:

-Sao ngươi nhìn ta? Việc dạy dỗ sư muội là bổn phận của sư huynh ta mà.

Uyên Bích nghe thế mà rom róm nước mắt. Đến cuối cùng chảy dài hai hàng nước mắt kèm theo tiếng khóc thất thanh. Cô cố lấy hai tay lau nhưng chỉ khiến lệ rơi càng nhiều.

Long ngây ngô bộ mặt quay người nhìn các vị linh hồn cầu sự cứu giúp nhưng họ chỉ trả lại Long một bộ mặt phán xét làm như kẻ đòi bại hại con gái nhà lành.

Cứng cáp hành động Long từ từ đưa hai cánh tay Cuồng Loạn giáp đang phùng phùng năng lượng choàng lấy phần trước của Uyên Bích.

Phía xa Thần Khí cạnh bên Đại Thần nhỏ nhẹ nói nhỏ:

-Ta rất mong chờ sự đám cưới của hai kẻ này.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 96: Thần Khí anh dũng

Cảm xúc Uyên Bích như vỡ òa. Suốt bao lâu nay cô chỉ cố gắng chứng minh mình trong sạch không hề lừa dối sư huynh của mình. Chỉ cái ôm lời nói bình thường từ Long lúc này cũng đủ làm cô cảm động. Nhưng sâu thẳm bên trong đang le lói có chút gì đó rung động.

Một lúc sau Long từ từ buông người ra khỏi Uyên Bích. Cứng cáp đưa tay lên xoa xoa đầu cô làm cô đỏ hết cả mặt hai tay chạm lên đỉnh đầu mà ngại ngừng cúi mặt vài cái sau đó nhẹ nhàng lùi xa đi tới chỗ Thần Khí. Hắn lúc này vẫn còn ngu ngơ nghĩ mình có lỗi mà sinh tật lấy tay xoa gáy hối lỗi.

Đi tới chỗ Thần Khí Long đưa chiếc túi cho ông ta rồi nói:

-Ông xem đây có phải túi của ông không.

Đại Thần nghe thấy có chút vui vì cách ăn nói của hắn đã thay đổi. Có thể thấy cách nói của này làm hắn có chút ngượng mà lại tiếp tục lấy tay xoa gáy.

Thần khí lúc này kỹ càng nhìn ngắm chiếc túi sau một hồi thì nói:

-Đây quả thực là túi Càn Khôn của ta. Ngươi lấy nó từ đâu vậy?

Long thật thà mà trả lời:

-Ta tìm thấy nó lúc đi xuống hầm mộ. Trên đường trở lại mặt đất thì vô tình đánh rơi nó may mắn là nhờ có tào biển tìm thấy mà đưa lại cho ta.

Thần Khí không hoài nghi mà nói:

-Chắc có lẽ lúc đó ta đã đem theo nhưng đã đánh rơi dọc đường. Nhưng giờ người lấy lại được thì tốt rồi chúng ta bây giờ có thể thông thả mà cứu Thần Kiếm.

Đột nhiên lúc này Thần Khí cảm nhận được một con rung nhẹ từ thanh Hồn Kiếm đang tồn tại hiện giờ của Thần Kiếm.

Ngay lập tức mặt Thần Khí lạnh đi. Ông nhìn Long với ánh mắt nghiêm nghị mà nói:

-Lấy toàn bộ số Dưỡng Hồn đan ra ngay!

Long nghe thấy lập tức biết chuyện nhanh chóng mở chiếc túi thò tay vào. Trong tâm trí hắn nghĩ về số dưỡng hồn đan thì bất ngờ tay hắn cảm nhận được vật gì đó hắn nhanh chóng rút tay ra thì xuất hiện trên tay hắn là một chiếc hộp gỗ màu nâu sẫm phía trên là đầu khắc gia tộc của Thần Khí.

Ông ta lúc này lạnh lùng thu tầm nhìn lại chăm chú vào hộp gỗ. Răng nghiến chặt nói:

-MỌI NGƯỜI LÙI RA XA!

Một cảm giác rung mình dành cho mọi người kể cả Đại Thần ông ta chưa từng nghĩ rằng Thần Khí lại có lúc nghiêm túc như thế này.

Mắt ông nhắm lại. Hai ngón trỏ giữa phía tay phải ông nổi lửa. Vấy một cái hộp gỗ trên tay Long đang cảm đột nhiên bay lên trời mở ra một mớ Dưỡng Hồn đan trôi lơ lửng đến Thần Khí bỏ lại chiếc hộp gỗ rơi xuống đất.

Uyên Bích lúc này vẫn còn đang thơ thẩn vụ xoa đầu thì lại bị sự diệu kỳ của Thần Khí làm cô thoát khỏi ảo mộng mà đi lại nhìn.

Đại Thần nhìn cảnh tượng này miệng lẩm bảm nói thầm:

-Tên này chẳng lẽ.....

Thần Khí mở mắt phát ra hai hàng kim quang miệng hét to lên:

-Đan Hóa Dịch!

Vừa nói xong tay ông kết ấn tay trái chiu vào đồng đan dược. Một luồng ánh sáng từ lòng bàn tay trái như có sức nóng làm chảy toàn bộ đồng đan dược. Ngay sau đó Hồn Kiếm đặt sau lưng của Thần Khí bay ra. Tay phải ông dẫn khối dịch lỏng đi vào thanh kiếm. Đường dẫn nhỏ như sợi chỉ.

Uyên Bích ngây người hỏi:

-Thần Khí đang làm gì vậy?

Đại Thần nghe thế liền giải thích:

-Thứ Thần Khí đang làm được gọi là Đan Hóa Dịch. Một cảnh giới cao của ngành luyện đan. Bằng phương pháp lấy nguyên lực hun nóng đan dược khiến chúng hóa lỏng. Cách này mặc không làm tăng tác dụng của đan dược nhưng nó sẽ gia tăng khả năng dung nạp dược tính vào cơ thể.

Nhưng phương pháp này quá tiêu hao nguyên lực tại sao Thần Khí lại nóng vội đến mức liều cả mạng.

Cả đám người họ cứ như thế im lặng đứng nhìn quyết định là ở Thần Khí có cố công khuyên nhủ cũng vô vọng. Nhưng nửa tiếng sau Đại Thần nhìn thấy Thần Khí không còn chịu nổi quá trình Hóa Dịch liền nói:

-Thôi người nghỉ ngơi một lát khi nào hồi sức thì hãy tiếp tục!

Thần Khí bỏ ngoài tai mà gia tăng quá trình biến dưỡng dẫn to bằng cái ống trúc.

Tiếp tục nửa tiếng sau thanh Hồn Kiếm lúc này đã hóa thành người dần dần hiện rõ thân hình Thần Kiếm. Trái ngược đó hai chân của Thần Khí đã mờ dần đi.

Uyên Bích lúc này không kìm được mà nói:

-Sao người lại phải nóng vội đến như vậy?

Thần Khí quay sang nhìn Uyên Bích với ánh mắt nghiêm nghị nói:

-Thời gian của Thần Kiếm sắp hết rồi. Ta đã sai một lần ta không muốn sai một lần nữa.

Nói xong Thần Khí quay lại dùng hết khí tức mở to đường dẫn bằng cái ống nước.

Quá trình đầy nhanh chẳng bao lâu thân hình của Thần Kiếm dần hoàn thiện khối dịch được cũng dần hết. Hình ảnh của Thần Khí cũng mờ dần.

Cả đám người Đại Thần nhìn mà vô lực. Chỉ có duy nhất Thần Khí mới biết Hóa Dịch bản thân Đại Thần lúc này cũng vô lực không biết làm gì.

Thân ảnh của Thần Kiếm dần hoàn thiện. Toàn thân phủ một ánh hồng sáng không khí xung quanh cuộn quanh hai người Thần Khí Thần Kiếm.

Ánh mắt yếu ớt của Thần Khí nhìn Thần Kiếm nhưng lại vô tư nở nụ cười. Dần dần khuôn mặt Thần Kiếm hình thành hiện ra một khuôn mặt với hai hàng nước mắt. Bàn tay bà đưa lên má Thần Khí vuốt nhẹ miệng cô giọng cười nói:

-Ông lại làm điều ngu ngốc gì đây!

Thần Khí hiện lại ánh mắt vô tư ban đầu nhìn cười với Thần Kiếm nói:

-Ta chỉ đang cứu người ta yêu.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Thần Khí dừng đi

Uyên Bích nhìn cảnh tượng này mà ngu ngơ hỏi Đại Thần:

-Chuyện gì đang xảy ra khi Thần Kiếm được hồi phục?

Đại Thần ngập ngừng một hồi rồi nói:

-Cái giá phải trả cho sự tồn tại của một linh hồn là sự ra đi của một linh hồn khác.

Long nghe thế liền biết câu trả lời giật mình quay sang nói trong ngập ngừng:

-Vậy tức có nghĩa là.....

Cảm thấy Long không dám nói ra sự thật nên ông dứt khoát đáp:

-Đúng vậy Thần Khí sẽ biến mất.

Câu nói vang lên không gian ngưng lại mọi âm thanh bây giờ đều được nghe rõ. Kẻ đáng thương nhất lúc này có lẽ là Thần Kiếm. Vừa được quay trở lại thì lại sắp mất một tri kỷ.

Bà ta bay trên không vòng tay ôm thấy phần linh hồn còn sót lại của Thần Khí mà nói:

-Dừng đi mà Thần Khí! Mắt người lấy ai cho ta đánh!

Câu nói dù vô tâm nhưng lại lắng đọng cho mọi người Uyên Bích mắt lúc này đã ứa đầy nước mắt. Đại Thần thì đang khịt mũi nói bản thân rằng đừng khóc suốt bao năm còn sống ông chỉ biết cầm đầu mà tu luyện sáng chế công pháp nào có đối mặt với tình thế nhân gian nên bây giờ khi nhìn thấy cảnh tượng này cũng phải mũi lòng.

Thần Khí lúc này cũng chỉ nở một nụ cười sau đó dần tan biến. Toàn phần linh hồn của Thần Khí tan biến vào hư không. Vòng tay ôm lấy của thần Kiếm vụt ra. Bà cố nắm chặt gom lại những mảnh linh hồn đang tan rã như một kẻ ngu si. Miệng thì lầm bầm như đang cố bảo Thần Khí ở lại.

Tự lừa dối bản thân rằng cách này có thể hiệu quả nhưng khi mở lòng bàn tay ra chỉ là không còn gì.

-KHÔNG!!!!!!!!!!

Như kẻ điên bà ngược mặt lên trời hét to hét mức. Dù là linh hồn nhưng tiếng hét lại nghe được tiếng khàn cổ họng của Thần Kiếm.

Cả đám người chết lặng ánh mắt mọi người vô hồn nhìn vào hình ảnh góa phụ thương chồng.

Long lúc này đứng cách xa đám người Đại Thần lúc nào không hay. Trên tay hắn đang thò vào túi Càn Khôn miệng lầm bầm gì đó. Sau một lúc hắn hét lên vui mừng:

-Đây rồi!Đây rồi!

Cảm đấm người nghe thể bỗng tỉnh giấc quay sang nhìn phía Long.Cạnh bên hắn là một bộ xương cốt.

Uyên Bích nhìn thấy cảnh tượng quái dị này liền hỏi:

-Sur huynh đang làm gì vậy?

Long nghe thể vui vẻ trả lời:

-Đây là hài cốt của hai người Thần Khí.Lý do ta đem ra đây là vì theo ta giả thuyết rằng linh hồn là thể chủ của cơ thể thể trụ là xương cốt.Thể chính là đan điền và lục phủ ngũ tạng.

Khi con người ta chết đi thể thể chính sẽ bị phân hủy đi một phần một phần còn lại sẽ đi linh hồn đó là đan điền.

Phần trụ lúc này sẽ không còn dùng đến nên sẽ sớm vô dụng.Nhưng khi phần chính là linh hồn biến mất.Phần trụ lúc này vẫn còn tồn lại một mảnh linh hồn.

Và nếu ta dưỡng phần trụ.Tách(Tiếng cắn đầu lưỡi của Long)Nhì Nhây nhập nhưc nhinh nhòn nhẽ nhược nhôi nhục(Cắn đầu lưỡi nên nói không rõ chữ).

Đại Thần nghe thể liền bán tín bán nghi Nhưng khi nhìn thấy bộ hài cốt đang hấp thụ dòng máu của Long.Thì Lão giật mình không ngờ Long lại có tiền đồ về được thuật đến như vậy.

Cứ như thể dòng máu chảy từ đầu lưỡi của Long ngày một nuôi dưỡng bộ xương của Thần Khí.Sát mặt của Long lúc này trở nên tái nhợt.Hắn đã bỏ ra một lượng máu khá lớn để có thể phủ đồ toàn thân bộ xương trắng.

Thần Kiếm lúc này hấp tấp kêu lên:

-Uyên Bích ngươi lấy trong túi ra Hóa Hồn đan.

Uyên Bích nghe thấy liền không thắc mắc mà lập tức làm theo thò tay vào bên trong túi lục lợi khắp nơi cuối cùng lấy ra được một viên đưa lên cho Thần Kiếm.

Bà ta nhìn viên đan dược mà vui mừng dặn dò Uyên Bích:

-Khi nào Cường Long hoàn thành hãy bỏ viên Hóa Hồn đan này vào bộ xương đó.

Uyên Bích nghe thể tập trung tin thần vào bộ xương cốt.Màu đỏ của bộ xương lúc này đã bằng với màu của máu nhưng điều đó lại làm Long hóa bạch tạng.

Cường Nộ giáp của Long đã tắc đi từ lâu.Miệng vết thương ở đầu lưỡi đã sớm có thể khép lại nếu như Long không liên tục cắn nát nó ra.

Nhìn thấy khung cảnh bi thương như này Đại Thần lẫn Thần Kiếm cũng đều đau xót.Uyên Bích lúc này định xuất thủ muốn dùng thủ thuật cắt mạch để giúp Long.Nhưng liền bị Đại Thần khuyên ngăn.Vì nếu máu của Uyên Bích gộp vào sẽ làm đông đặc máu làm hư cả công trình.Bởi thế lúc Uyên Bích lại cảm thấy có chút vô dụng.

Giọt máu cuối cùng chảy vào bộ xương cốt chấm dứt cũng đồng loạt đến đỉnh điểm của quá trình.Long lúc này bất lực mà gục ngã Thần Kiếm hét lên:

-Tối lúc rồi Uyên Bích.

Rất nhanh chóng Uyên Bích chạy nhanh tới thả Hóa Hồn đan vào.Biến hóa xảy ra màu đỏ đậm của bộ xương dần tụ lại tại đỉnh đầu bộ xương.Kéo theo đó là bộ xương của Thần Khí.

Hóa Hồn đan đan luyện hóa toàn bộ những gì còn sót lại của Thần Khí.Dần dần chuyển đổi chỗ đó thành một màu trắng tinh khiết.

Sau khoảng vài phút quá trình luyện hóa đã xong một khối trắng tinh lơ lửng trên không trung.Đó là toàn bộ chỗ linh hồn của Thần Khí được Hóa Hồn đan luyện ra.Thần Kiếm cấp tốc bay tới dùng nguyên lực tạo khung hình Thần Khí.Sau đó dẫn chỗ linh hồn đó vào trong khung.Do chỗ linh hồn này không được phân hóa tự nhiên nên không có hình dạng cụ thể phải được đóng khung.

Đùng----Một phát lớn khói bay mịt mù cả đám mơ hồ không biết đã thành công hay không.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 98: Bất Nhân trở lại

Làn khói mịt mù ta dần đi cả đám người hụt hẫng khi không nhìn thấy Thần Khí hay bất cứ thứ gì khác. Thần Kiếm Bà ngã quy xuống ánh mắt lại thờ thần vô vọng. Ngay lúc niềm hy vọng đang le lói xuất hiện thì một con đại hồng thủy tới đập tắt.

Không khí xung quanh lại trùng xuống. Mọi người đã dần chấp nhận rằng Thần Khí không còn có thể xuất hiện thì một tiếng nói phát lên:

- Thần Kiếm ơi! Là Thần Kiếm! Ta đã bảo người rằng khi tạo khung bằng nguyên lực thì phải thận trọng lựa chọn không gian thoáng rộng để phòng hờ điều bất trắc. Vậy mà suốt mấy nghìn năm qua người vẫn thối đầu không tiếp thu là sao?

Thần Kiếm nghe âm thanh quen thuộc phát ra mà bật dậy nói:

- Thần Khí người ở đâu?

- Ngay dưới chân người này!

Thần Kiếm cúi mặt xuống thì thấy một cục đá với một khuôn mặt 3 đường cong. Ông ta đang tận hưởng góc thiên đường dưới váy Thần Khí.

Vẫn rất quen thuộc thói bạo lực một cái dậm nghìn tấn giáng xuống viên đá Thần Khí.

Từ dưới bàn chân Thần Khí lạng lẽ cất tiếng:

- Quả như lời người nói tiếp tục tồn tại để cho người bạo lực. Nhưng đáng tiếc ta hiện giờ đã là Hồn Thạch việc bị tổn thương bởi linh hồn đã không còn tác dụng nữa. Ha...Ha...Ha...Tiếc cho người quá.

Như một trò thường ngày của Thần Khí nhưng điều này lại khiến Thần Kiếm như bị si nục. Hai má bà ta phồng lên cong người quay sang chỗ khác bay đi và nói:

- Ai cần người chứ tên Thần Khí ngu ngốc.

Đại Thần nhìn thấy cảnh tượng này mà chỉ biết thở dài thốt lên cảm thán:

- Haiz...Phụ nữ thời nào cũng khó hiểu.

Mọi chuyện như thế đã chấm dứt Uyên Bích đã vác Long về nhà vừa kịp lúc trời tối. Vừa về đến Long lúc này cũng đã tỉnh dậy.

Lại hình ảnh thân hình tàn phế ngo ngác nhìn đời mà nói:

- Chuyện gì vừa xảy ra thế sao ta về nhà được vậy?

Uyên Bích từ ngoài sau sân nghe thấy mừng rỡ vào nhà xem:

- Sư huynh tỉnh dậy rồi. Tốt quá. Muội cứ tưởng phải mất mấy ngày nữa huynh mới tỉnh dậy.

Long dò lại ký ức thì sực nhớ chuyện Đại Thần nên hỏi:

- Thành công hay thất bại.

Uyên Bích vui vẻ hướng đầu ra ngoài cửa sổ. Long nhăn mặt nói:

- Muội biết ta không thể nhìn ra ngoài cửa được mà.

Uyên Bích nghe thế giật mình thốt lên xin lỗi sau đó ẵm thân hình Long lên cửa sổ nhìn.

Nhìn ra ngoài hình bóng một người phụ nữ cạnh bên là một viên đá. Có vẻ họ đang trò chuyện:

- Thôi mà đừng giận ta nữa.

Thần Khí lúc này đáng lẽ phải được hô hào vì đã anh dũng cứu Thần Kiếm nhưng lúc này ông ta lại đáng thương ngồi nấn nỉ Thần Kiếm. Nhưng cảnh tượng này lại là một màn thương thức tuyệt vời cho ba người còn lại.

Thần Kiếm quay người đi giận dỗi nói:

- Ai mà thèm giận cái loại như ông.

Thần Khí thở một hơi dài sau đó nói:

-Ta biết!Ta biết rằng ngươi lo lắng cho ta nên mới đâm ra giận dữ.Nhưng lúc đó Hồn Kiếm của ngươi đã nứt gần hết.Nếu ta không cứu ngươi thì giờ này ngươi không có ở đây để mà giận dữ ta rồi.

Không một lời nói phát ra Thần Kiếm lặng lẽ đi vào trong nhà bỏ mặc Thần Khí.

Khụ...Khụ...Khụ.Tiếng ho sặc sụa của Thần Khí phát ra.

Thần Kiếm nghe thấy bất ngờ quay lại lao tới Thần Khí hét lên:

-Thần Khí!Ngươi có sao không?

-Khụ...Khụ...Khụ...Đau quá Thần Kiếm có thứ gì đó đâm vào bên trong ta.

Thần Kiếm hốt hoảng nâng Thần Khí lên hét lên cầu sự trợ giúp:

-Uyên Bích!Thần Khí có chuyện rồi!

Thần Khí bất ngờ mọc ra một bàn tay đưa lên môi Thần Kiếm nói:

-Suyt-----Không còn kịp nữa.Ta có lẽ phải chết không còn được cứu vãn.Nhưng trước khi ra đi ta chỉ muốn ngươi tha lỗi cho ta.

Thần Kiếm hai hàng nước mắt gặt lâu lia lia đồng ý:

-Ta sẽ!Ta sẽ!Xin ngươi đừng rời bỏ ta.

Thần Khí lúc này bất ngờ thốt lên:

-Vậy là được rồi.

Sau đó ông ta bật ra đứng trên đất bằng đôi chân hóa từ đá.Ung dung đi vào trong nhà như chưa có chuyện gì xảy ra.

Thần Kiếm biết mình bị lừa phi ánh cước bay tới đập bay Thần Khí dính thẳng vào tường nhà.

Cả đám người đen mặt từ từ cúi đầu xuống cửa sổ sợ bị đồ sát.

LÚC NÀY TẠI KIM LÂN THÀNH.

-Ngài Bất Nhân!

Một thị vệ hốt hoảng chạy vào.

Bất nhân trên tay cầm con dao xương của hắn liếm một đường làm máu chảy đỏ cả lưỡi dao.Quay sang nhìn thị vệ nói:

-Ta đang hành sự đợi xíu đi rồi nói.

Nói xong hắn quay lại cầm thẳng con dao xuống cánh tay một từ thì còn chút hồng hào.Máu bắn tung tóe văng thẳng vào mặt của Bất Nhân.Hững hú dân trào hắn liếm môi nuốt cả đồng của từ thì vào người.

Thị vệ nhìn thấy liền đen mặt ghê tởm nhưng vẫn cố gắng nói:

-Ngài Bất Nhân chuyện gấp lắm rồi.

-Haiz...Phiền hà.

Cảm thán một cái hắn thu lại con dao lượm lượm chùi máu lên người sau đó quay lại phía thị vệ lắng nghe.

Tên thị vệ xanh mặt nhưng vẫn cố nói:

-Tiên tri của chúng ta đã cho biết nguyên nhân của khối mây đen.

Bất Nhân nghe xong cũng không nói gì.

Tên thị vệ nhìn Bất Nhân không nói gì nhưng vẫn sợ hãi tụt máu trắng bệt cả khuôn mặt.Nhưng vẫn kiên trì nói:

-Tiên tri nói rằng hiểm họa lần này là một nữ nhân có khả năng điều khiển nước.

Bất Nhân lúc này cảm thấy thú vị mở lời:

-Người có biết tên của ả đó?

Thị vệ xanh mặt cắt giọng nói:

-Uyên Bích!

Bất Nhân nở một nụ cười nhếch mép. Tay phóng con dao sượt qua tên thị vệ cắm vào bức tường.

Tên thị vệ quay đầu nhìn còn dao thì bất ngờ đầu hắn đồng loạt rơi xuống. Khuôn mặt có lẽ vẫn còn ý thức. Hắn chớp một cái chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì nhìn thấy thân hình của mình ngã xuống máu đỏ như nước lũ. Hắn chỉ kịp hiện khuôn mặt sợ hãi rồi ra đi không nhắm mắt.

Bất Nhân kéo tay một cái con dao quay trở lại tay hắn mà không dính một giọt máu. Cầm con dao trong tay sờ vào chỗ bị mẻ. Chân đi ra ngoài hét lên:

-Thần Hòa Ma Diệm! Đi theo ta giết người.

Từ khu vực Đại Lâm một con rung người của Đại Thần phát ra. Ánh mắt ông ta trở nên nghiêm túc miệng hét lên:

-Mọi người! Bất Nhân sắp đến.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Trước cơn bão lớn

Cả đám người đang ngồi ăn nghe thông tin từ Đại Thần liền hốt hoảng người sợ hãi nhất lúc này có lẽ là Uyên Bích.

Uyên Bích nghe tin Bất Nhân tới thì hoài nghi hỏi:

-Điều người nói có phải sự thật không?

Đại Thần dù muốn nói có nhưng đáng tiếc câu trả lời là có:

-Lúc trước khi Cuồng Long chạm trán Bất Nhân. Ta đã lưu lại khí tức của hắn để phòng trường hợp hắn quay lại. Nhưng ta không ngờ là hắn lại đến sớm như vậy.

Thần Khí hốt hoảng hỏi:

-Vậy chúng ta phải làm sao?

Dù là Thần nhưng khi chứng kiến sức mạnh khủng bố của Bất Nhân Thần Khí cũng chỉ biết xanh mặt mà hốt hoảng.

Đại Thần ánh mắt kiên cường nói:

-Chúng ta sẽ đánh!

Mọi ánh mắt đều quay về phía Đại Thần. Đại Thần lúc này tiếp tục nói:

-Chúng ta sẽ chuẩn bị nghênh chiến Bất Nhân. Dù có chạy hắn cũng sẽ tìm tới thôi vậy chúng ta hãy liều mạng đánh một trận với hắn để kết thúc việc này. Bởi thế ta cần mọi người hợp tác.

Nói xong ông đưa ta ra mọi người nhìn thấy liền biết giờ tay đặt lên. Long lúc này dù đang một môi cũng cố khởi động Cuồng Loạn gấp lên để hưởng ứng.

Cả đám đồng loạt hô to: QUYẾT TÂM.

Sau đó Đại Thần nói tiếp:

-Ta cần mọi người tính thời gian Đại Thần tới đây.

Uyên Bích nghe thế nhanh chóng nói:

-Lúc trước khi hắn chở con đến đây hắn có nói phải mất 7 ngày mới đến được đây.

Thần Khí vui mừng khen tốt quay sang nhìn Thần Khí Thần Kiếm nói:

-Liệu trong vòng bảy ngày hai người có khả năng biến Uyên Bích thành cao thủ?

Hai người bọn họ nhìn nhau cười một cái sau đó Thần Khí nở nụ cười trả lời:

-Chuyện này lại đơn giản.Ngài cứ tin ở chúng tôi.

Đại Thần ánh mắt nhiệt huyết nói:

-Vây kế hoạch đã sẵn sàng bảy ngày sau chúng ta cùng nhau hợp sức đánh bại tên Bất Nhân.

Sau đó ba người Thần Khí,Thần Kiếm,Uyên Bích ra ngoài luyện tập không quan tâm ngày đêm.

Long ở lại cùng Đại Thần.Về mặt hán có chút bối rối.Đại Thần nhìn thế liền hỏi:

-Con đang có điều gì muốn nói sao?

Long gật đầu sau đó nói:

-Điều con nói có lẽ không thích hợp nhưng con cần sự phụ Luyện Cốt cho con.

Đại Thần nghe thấy như được khai thông lắm bẫm suy tính một hồi thì hào hứng nói:

-Con quả là thiên tài Cuồng Long.Nói cho ta biết tại sao con biết việc Luyện Cốt có thể giúp con hồi phục tứ chi?

Long bất ngờ bài phục.Quả là Đại Thần người có thể hiểu được ý đồ của Long.

Hắn lúc này cũng không có gì giấu diếm nhưng hán chỉ nói điều cần nói:

-Lúc con bất tỉnh con nhìn thấy được một cao nhân.Kẻ đó đã chỉ điểm cho con rằng phải Luyện Cốt mới có thể giúp con hồi phục tứ chi.

Đại Thần nghe thế liền vui mừng cười một tràng thật lớn.Đám người Uyên Bích nghe thế liền đi vào nhà.

Đại Thần vui mừng hết biết nói:

-Long con!Cơ duyên của con quả là rất đúng lúc.Việc Luyện Cốt chỉ mất 6 ngày.Nguyên liệu thì có đủ ở đồng thảo dược mà Uyên Bích đã hái.Xương cốt để luyện thì có ở Cổ Ngử Trư.Cộng với Chân Hỏa* bắt buộc phải có ở túi Càn Khôn của Luyện Đan sư.Kèm theo đó là cảnh giới Luyện Thể tỉ lệ thất bại của con sẽ cực thấp.

Đây không phải là không thích hợp đây là quá thích hợp cho con rồi Cuồng Long.

Như kẻ điên cuồng Đại Thần ra lệnh điều động mọi người chuẩn bị Luyện Cốt cho Long.

Suốt cả đêm mọi người không ngủ cùng nhau chuẩn bị theo lời yêu cầu của Đại Thần.Uyên Bích lấy ra trong túi Càn Khôn một ngọn lửa mà Đại Thần gọi nó là Chân Hỏa.Ngọn lửa màu đỏ nằm gọn trên bàn tay Uyên Bích.May mắn là có tận hai Chân Hỏa.Vừa đủ cho công việc của Đại Thần.

Long lúc này dù được mọi người ưu tiên chuẩn bị Luyện Cốt nhưng lại không sung sướng hơn là bao.Hắn nhờ có Cuồng Loạn giáp nên được miễn nhiễm với hỏa tính.Nên hán phải đau khổ nung chảy đồng khoáng sản dùng để làm chậu Luyện Cốt.

Mắt cá tói hán như một thớ nặn đất.Vò Bót các thứ cuối cùng thì một cái chậu cũng đã hoàn thành.Một cái chậu có độ dài độ lớn là 5 mét.Dù hình hài có móp méo thì nó cũng đủ tiêu chuẩn của Đại Thần.

Đến tận sáng công việc chuẩn bị cũng đã hoàn tất.Đại Thần điều động Uyên Bích đổ nước đầy vào bên trong.Thêm đó là các dược liệu được Uyên Bích hái từ trước.Những thứ dược liệu này đặc biệt tươi tốt khi được bảo quản trong nguồn nước của Uyên Bích.Sau đó bỏ vào thêm bộ xương của Cổ Ngử Trư.Nhìn gần mới thấy bộ xương to gần 4 mét chiếm gần hết diện tích chiếc chậu.

Lúc này Đại Thần điều lệnh đưa Long vào chậu.Trước đó ông đã truyền thụ cho Long một khẩu quyết giúp hán không cần thở.

Long thân hình tàn phế từ từ chìm xuống chiếc chậu.Hai mắt nhắm lại miệng đọc khẩu quyết.Uyên Bích nhìn có chút ghen tị vì Long được ngủ.

Sau đó Đại Thần nâng lên Chân Hỏa phóng vào lò luyện.Một ngọn lửa bảo trùm cả cái chậu.Nhẹ nhàng nguyên lực Đại Thần nâng lên chiếc chậu đem vào trong nhà cất đê phòng thú dữ.Tiếp đó vẽ một hình thù trận pháp lập trình quá trình Luyện Cốt.

Cứ như thế Long tiếp tục Luyện Cốt còn Uyên Bích thì ra sức luyện tập.

Thời gian trôi qua 6 ngày.Mỗi ngày như một địa ngục với Uyên Bích.Sáng thì học luyện kiếm.Vì thời gian gấp gáp không còn thời gian cho Uyên Bích giấc ngộ kiếm pháp.

Bởi thế Thần Kiếm tự mình chỉ đạo cho Uyên Bích.Hạ Phẩm Loạn Hoa Kiếm Pháp.Đây là bí pháp chi duy nhất Thần Kiếm biết cách sử dụng.Có một loại đực bà cải tiến và đặt tên cho là Tiên Phẩm Loạn Hoa Kiếm Pháp.

Dù tên giống nhau nhưng thực lực lại tách biệt một trời một vực.Tiên Phẩm dù phẩm chất cao nhưng sát thương chỉ gia tăng theo thực lực biến hóa không nhiều.

Nhưng còn đối với Hạ Phẩm thì lại khác.Thực lực ban đầu là không cao nhưng biến hóa thì lại gọi là đệ nhất thiên hạ.Yếu điểm duy nhất ở đây là rất dễ hỏng kiếm.

Thần Kiếm người sáng chế ra Kiếm Pháp này cũng chỉ đánh được 20 đòn là gãy kiếm.Đối với người thường học đã khó sử dụng dám cá đến đòn thứ 5 kiếm lập tức hỏng.

Nhưng điều này lại miễn nhiệm với Uyên Bích.Kiểm cô xài là Thủy Kiếm có vỡ cũng lành lại ngay tức khắc.

Đến trưa thì Uyên Bích cùng Thần Khí học thử.Cứ nghĩ là đơn giản nhưng độ khó lúc này được tăng lên gấp trăm lần.

Kể từ khi Thần Khí biến thành Hồn Thạch.Việc tu luyện tạp kỹ của ông ta được mở rộng.Mỗi khi tập Thần Khí biến thành một tảng đá nghìn tấn đè vào lòng ngực của Uyên Bích khiến cô phải thở bằng cả sự sống.

Tối đến Uyên Bích cùng Đại Thần luyện tập năng lực.Tiếng bộ thấy rõ khi năng lực của Uyên Bích đã có thể rút nước từ thực vật.Ngoài ra thể tích khối nước mà Uyên Bích có thể dùng được là khoảng 300 mét khối tương đương với 3 triệu lít nước.

Cuối đêm ngày thứ 6.Cả đám người ủng hộ vì còn một ngày.Để Luyện tập thì bất ngờ một tiếng rầm xuất hiện.Cứ ngỡ mọi người hốt hoảng vì Bất Nhân đến sớm hơn dự kiến.Nhưng vì sao trên mặt họ lại nở một nụ cười nham hiểm.

*Chân Hỏa:Đó là một ngọn lửa được nuôi bởi nhưng Luyện Đan sư có hỏa thuộc tính trên người.Bất kỳ ai muốn trở thành Luyện Đan sư phải bắt buộc có Chân Hỏa để gia tăng tỉ lệ luyện đan thành công.Chân Hỏa vật phẩm có thể liên tục cháy sáng mười ngày liền hoặc tắt sau khi hoàn thành luyện đan

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 100: Xóa sạch mọi thứ

-Hắn đến rồi!

Uyên Bích kêu lên.Ngay lập tức cả đám thiết lập liên kết ý nghĩ

Tinh thần mọi người phấn chấn.Không phải vì họ tự tin mà là bọn họ có đủ điều kiện để tự tin.Suốt 6 ngày qua Uyên Bích đột phá không biết bao nhiêu lần.Cảnh giới dù không tu luyện nhưng cũng đủ đánh bại Long.

Tất cả là nhờ vào khả năng điều khiển nước.Thứ sức mạnh nghịch thiên này đã giúp giúp rất nhiều cho Uyên Bích.Khả năng tu luyện cũng gia tăng theo nó.

Uyên Bích lúc này vẫy tay một cái,bàn tay phải hiện ra một thanh Thủy Kiếm.Ánh mắt kiên cường sẵn sàng nghênh chiến Bất Nhân.Có thể thấy cô ta lúc này đã trưởng thành hơn so với trước.

Một cơn gió nhẹ thổi qua Uyên Bích hít thở một hơi dài rồi nói:

-Xuất hiện đi Bất Nhân.

-Ê???Sao biết ta vậy?

Từ trong cánh rừng lao ra một bóng người với tốc độ cực nhanh thậm chí còn để lại tàn ảnh.

Thứ ánh mắt đầy sát khí của Bất Nhân vẫn vậy thậm chí còn nhiều hơn lúc trước.

Nhưng đâu chỉ có đối thủ mới mạnh lên Uyên Bích giờ đây cũng phát ra một loại khí tức đặc biệt.Loại khí tức này rất trong suốt đàn áp đánh tan toàn bộ thứ sát khí của Bất Nhân.

Nhìn thấy sát khí của mình bị đàn áp.Nở một nụ cười lớn quý dị nói:

-Khúc...Khúc...Ngươi đã mạnh lên rồi không uống công ta chiếu cố ngươi lúc trước.

Uyên Bích lúc này cũng không gấp gáp tham chiến vì nhiệm vụ của cô là phải câu giờ đến sáng để hoàn thành chu kỳ 6 ngày Luyện Cốt của Long Trận chiến quá lớn sẽ làm ảnh hưởng đến Long hậu quả khôn lường. Bởi thế cô mặc kệ cho Bất Nhân nói nhảm câu giờ.

Bất Nhân lúc trải lòng tâm sự hỏi thăm sức khỏe tỏ vẻ an toàn. Một lát sau hần nhắc tới Long:

-Đại sư huynh của ngươi như thế nào rồi? Cho ta xin lỗi khi vô lễ không giết hần chỉ là hần tàn phế. Nhưng ngươi yên tâm sau chuyến này ta sẽ cho hai ngươi đoàn tụ. Cùng với cái đám linh hồn vô dụng bám đuôi ngươi.

Uyên Bích nghe những lời sỉ nhục người thân lòng đầy căm phẫn. Nhưng vẫn cố gìm lại không làm hỏng đại sự.

Bất Nhân lúc này hực hần tưởng đã chọc tức được á. Nhưng hần vẫn kiên trì xoáy vào nói tiếp:

-Mà nghĩ lại cũng ngộ. Ngươi vốn là con của vua cũng được mang chút tiếng là công chúa nhưng mà cuộc đời ngươi lại bi đát đến thế thảm.

Trái lại ta được đức vua thu ngay thu nhận ngay từ nhỏ lớn dù có khắc nghiệt một tí nhưng vẫn được mọi người gọi là con vua.

Nếu sau này có chết đi đến địa phủ mà oán trách phụ mẫu nhà ngươi. Á tiện thì lằng lằng không biết giữa thân giữa phận.

Tức nước vỡ bờ khi phụ mẫu bị sỉ nhục Uyên Bích tay cầm Thủy Kiếm chân đứng trên Thủy Hải lướt tới Bất nhân khiêu chiến điên cuồng hét lên:

-Chết đi tên khốn kiếp!!!!!!

Bất Nhân một nụ cười cho kẻ kích động. Tay trái rút ra một con dao thủ thế nghênh đón Uyên Bích. Miệng vẫn không quên lời sỉ nhục:

-Ngu vẫn hoàn ngu ngươi nghĩ với bao nhiêu đó đủ để giết ta sao.

Soẹt---Một đường kiếm chém qua mặt Bất Nhân.

Hần ta lúc này biết rõ mình bất cẩn nhảy lui giữa khoảng cách thì bất ngờ thanh Thủy Kiếm dài ra đâm một phát xuyên qua bàn chân của Bất Nhân.

Uyên Bích cảnh giới quả thực đã nâng cao nhưng cô vẫn không vui mừng vì Bất Nhân có một loại sức mạnh đặc dị được gọi là Bất Tử Cốt. Khả năng trâu bò của hần không phải tầm thường.

Đúng như dự tính Bất Nhân vẫn ung dung đứng thẳng dù vết thương làm chân hần chảy máu be bét.

Không một chút nhân nhượng Uyên Bích cầu lại bàn tay một chút nước còn đọng lại từ vết thương do Thủy Kiếm tạo ra. Ngay lập tức chúng như mũi kim khoang thẳng vào cơ thể hần gây ra cho hần một cái đau không thể tả. Nhưng nhiều đây vẫn chưa thấm thía gì so với lần Cuồng Long tự cắt đi cơ thể.

Uyên Bích nhìn dáng đứng khép nép bẹp cộng vẻ mặt cố gắng chịu đau của Bất Nhân mà nói:

-Hôm nay ngươi sẽ trả lại hết những nỗi đau mà ngươi đã gây ra cho bọn ta.

Một nụ cười hiện lên trên khuôn mặt hần vẻ đau đớn biến mất. Rất nhanh một cú cắt dưới đùi ngang qua làm rơi bàn chân của Bất Nhân.

Uyên Bích có chút xanh mặt khi nhìn thấy Bất Nhân tự cắt đứt chân mình.

Bất Nhân nhiều lời lại cất tiếng:

-Ngươi nghĩ có nhiều đó đủ để khiến ta đau sao(Đồng loại một khối thịt mọc ra từ chỗ đứt hình thành một bàn chân mới).

‘Uyên Bích con hãy cẩn thận tên Bất Nhân này không đơn giản’

-Vốn là như vậy rồi lão già.

Bất Nhân bắt ngờ đứng sau lưng Uyên Bích mà trả lời.

Cô không bắt ngờ mà còn lấy Thủy Kiếm biến dài ra tính đâm hần thêm một lần nữa.

Nhiều chuyện vừa né vừa cất tiếng:

-Ý!!!!!! Mạnh động quá vậy. Ta sợ nói chuyện không nghe rõ nên tính lại gần nói cho nghe không cảm ơn thì thôi còn tính lụi ta nữa.

Thần Khí cảm thán nói:

-Tên này lấm mồm thật đấy.

Bỗng Bất Nhân từ đằng xa tiếp cận viên đá Thần Khí.Nâng mọi người sực nhớ Thần Khí có hình dạng có thể bị tổn thương.Nhưng mọi chuyện đã quá muộn.

Bất Nhân cầm viên đá trên tay bóp chặt một cái in năm dấu tay lên viên đá.Sau đó nói:

-Ồ đời ghét nhất là bị người khác nói nhiều.

Sau đó hần ném Thần Khí bay vút lên trời không biết bay về đâu.

Thần Kiếm nhìn thấy hết lớn lên:

-Thần Khí!!!!!!!

Bất Nhân đưa tay nhìn lên trời cảm thán:

-Hú!!!Cao dữ bây.Không biết chừng nào lão ta mới rơi xuống nữa.

Uyên Bích đỏ mắt nghiến răng nói:

-Tên chó chết!

Một lần nữa kích động Uyên Bích lao tới Bất Nhân với ý đồ cuồng sát thì bất ngờ từ trên trời giáng xuống một vòi rồng lửa đánh văng Uyên Bích ra ngoài xa.

Biết viện trợ của Bất Nhân tới Uyên Bích dùng Thủy Hải chạy ra xa khỏi ngôi nhà.

Đề lại Bất Nhân và dáng nhìn cúi người trông rất già tuổi.

Bất Nhân lẩm mồm nói:

-Đi đâu mà trẻ vậy Thần Hỏa.

Lão gì kia nghe thấy cũng cười một cái rồi nói:

-Lão ta tuổi già sức yếu đi chuyên có chút khó khăn.

Bất Nhân tiếp tục nói:

-Haiz...Thôi kệ đi.Mau nào cùng ta đi giết à Uyên Bích thôi nó đùa này giờ đủ rồi.

Uyên Bích lúc này trốn chạy nhưng vẫn lo cho Thần Khí liền hỏi:

-Thần Kiếm liệu Thần Khí có bị làm sau không?

Thần Kiếm nhắm mắt một hồi rồi nói:

-Hiện tại ta không cảm nhận được khí tức của hần nhưng chắc hần chưa chết được đâu.

Đại Thần lúc này khàn giọng nói:

-Uyên Bích con thu liễm khí tức lại tên Bất Nhân sắp đến rồi.

Nghe thế Uyên Bích thu lại khí tức nấp đằng sau lưng của một gốc cây lớn.Mắt nhìn ánh trăng chỉ đang đi tới một phần ba quãng đường Từ giờ đến sáng còn rất lâu.

Bất Nhân lúc này đang dò theo khí tức của Uyên Bích thì dừng lại.Hần quay sang nhìn Lão Thần Hỏa nở một nụ cười rồi hét to lên:

-Uyên Bích!!!!!!Nếu ngươi không ra ta sẽ bảo Thần Hỏa lấy Ma Diệm thiêu cháy khu rừng này.

Uyên Bích nghe thế có chút lo lắng nhưng thứ nhiệt huyết chiến đấu lại sôi lên.Cô lẳng lặng đi ra chỗ Bất Nhân.

Bất Nhân nhìn thấy Uyên Bích với vẻ mặt hướng thú.

Hần lao tới nhanh chóng chém một đường đứt đôi người Uyên Bích.

Hai mảnh thân thể Uyên Bích bị cắt đôi bỗng dừng khi chạm xuống đất liền tan ra thành nước.Uyên Bích bất ngờ xuất hiện từ đằng sau Bất Nhân.Một kiếm chém xuống Bất Nhân lúc này phản ứng đưa dao lên đỡ.

Thanh Thủy Kiếm lúc này bẻ cong như con rắn quấn lấy tay Bất Nhân. Uyên Bích lúc này rút ra Thủy Kiếm kéo theo cánh tay của Bất Nhân.

Thỏa mãn chưa lâu Bất Nhân dùng tốc độ cực nhanh lấy con dao từ cánh tay bị đứt vào cánh tay còn lại. Đâm một phát vào bàn tay phải của Uyên Bích.

Hắn lúc này lại lẩm mồm nói:

-Ngươi là ta đau thì ta làm cho ngươi đau.

Huyết Trùng!

Hết lên một cái con dao chui ra hàng chục con sâu ăn ngón ăn nghiền da thịt của Uyên Bích. Chưa hết chúng truyền cho cô một loại độc cực mạnh làm tím cả bàn tay cô.

Uyên Bích ngã quy xuống thở dốc.

Thần Kiếm nhìn tình thế cấp bách như thế này liền nói:

-Nguy rồi Đại Thần! Uyên Bích dính độc rồi!

Đại Thần lúc này nhìn Uyên Bích nói:

-Nếu bây giờ ta cho con sức mạnh nhưng phải đánh đôi con có đồng ý không?

Uyên Bích lúc này khàn giọng nói:

-Con...Sẵn...Sẵn...Đánh...Đôi!

Đại Thần nghe thế nghiêm túc khuôn mặt.

Ông ta bay cao lên lộ ra thân hình to lớn chưởng một cái đánh văng Bất Nhân. Hóa ra thực lực ông ta luôn giấu từ lâu.

Sau đó ông to tiếng nói:

-Lấy phần ngọc đánh vào chiếc nhẫn ra.

Uyên Bích nghe thế làm theo.

Quả nhiên sinh ra diệu kỳ. Viên ngọc liên tục phát sáng luân phiên thay đổi màu sắc bảy màu nguyên tố. Ban đầu viên ngọc chỉ màu đỏ nhạt tương như làm phần quan trọng. Nhưng khi lấy ra Đại Thần vẫn còn ở đó. Ông ung dung nói:

-Viên ngọc này là kết tinh của Thập Đại Thiên Nguyên. Bảy Đại Thần nguyên tố liên tục kết tinh nguyên lực vào suốt 299 ngày.

Lý do ban đầu ta muốn thu nhận con làm đệ tử vì nguyên lực của con cực kỳ tinh khiết cực kỳ phù hợp với viên ngọc này.

Nếu con muốn có sức mạnh hãy ăn viên ngọc này nó sẽ cho con ngẫu nhiên một sức mạnh điều khiển nguyên tố.

Bất Nhân nghe thế lập tức lao lên không cho Uyên Bích có cơ hội. Thì ngay lập tức một chưởng của Đại Thần hất văng ra xa.

Hắn biết việc tiếp tập không dễ liền nói:

-Thần Hỏa đốt cháy cả khu rừng này.

Đại Thần lúc này gấp rút nói:

-Đây là thời khắc của con lựa chọn đi Uyên Bích.

Không một chần chừ Uyên Bích lấy viên ngọc nuốt ngay vào người.

Bất Nhân lúc này phát hoảng khi thấy dị biến phát ra. Một màu đen phát ra từ đan điền của Uyên Bích.

Đại Thần nhìn thấy liền nói trong miệng:

-Không đùa chứ Uyên Bích nó mở được Âm nguyên tố.

Chưa kịp diễn biến thì dùng một cái một con biển lửa nổ ra. Xóa toàn bộ khu rừng.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 101: Phần 3 khởi động.3 năm luyện cấp

-Thông báo:Nhiệm vụ trở thành Ma Vương thất bại.

Hồi phục lại cơ thể người chơi Long.

10%...20%...50%...70%...100%...Hoàn thành hồi phục. Truyền tống người chơi về Trung Gian khu vực.

Long ngỡ ngàng nghe tiếng thông báo vang lên trong đầu mà không hiểu chuyện gì xảy ra.Hắn chỉ nhớ là đang Luyện Cốt vừa hoàn thành thì thấy một đòn Hỏa Phá đòn đến trước mặt bất ngờ lúc đó cơ thể hắn mờ dần rồi biến trắng vào khoảng không này.Phải mất một lúc lâu sau hắn mới vừa nghe tiếng thông báo đó.

Một đường ống xoáy hình thành cuống thân hình Long đi.Với vận tốc ánh sáng Long rất nhanh đi tới cái nơi mà Long cho rằng gọi là Trung Gian khu vực.

Một thảm mây trải dài đến chân trời.Mọi thứ thật mới lạ trải nghiệm.Long chưa kịp cảm thán thì một bóng già người tới.Ngỡ ngàng Long nhìn lão già không chút khí tức hẳn hỏi:

-Ông là ai?

Lão già không nói lời nào búng tay một cái đầu Long lóa lên chút ánh sáng.Một lát sau ánh mắt Long thay đổi trở nên nhạy bén hơn.Mọi thứ lúc này lại rất quen thuộc.

Hắn nhìn GOD với ánh mắt quen thuộc nói:

-Ta thất bại nhiệm vụ.Muốn xử phạt tùy ngài.

GOD gật đầu một cái rồi nói ánh mắt không chút biến động:

-Quả thật là người đã thất bại nhưng vì đây là lần đầu nhiệm vụ nên ta sẽ không xử phạt.Giờ người có thể trở về lại Địa Cầu.

Nói xong cạnh bên GOD hiện ra một cánh cổng hướng thẳng đến Địa Cầu.Long lúc này nhìn GOD với vẻ mặt cầu xin nói:

-Trước khi đi ta muốn trao đổi với ngài một số thứ.

GOD nghe thấy thú vị biến ra một bàn gỗ bên trên là trà và bánh quy.GOD hướng tay đến bàn gỗ Long đi tới ngồi xuống.

Hai tách trà pha sẵn.Long tự nhiên lấy tách trà lên thổi thổi một cái sau đó nói:

-Ta muốn ngài cho ta vào lại dungeon lúc trước.Lúc mà ta đối mặt với Sát Điều.

Đại Thần nghe xong chau mày hỏi:

-Tại sao người lại muốn đến dungeon?Người không muốn gặp lại người thân của mình à?

Long lúc này ánh mắt kiên quyết nói:

-Ta vốn là muốn vậy nhưng ngài thấy đấy vì quá yếu đuối mà không bảo vệ được mọi người để rồi thất bại nhiệm vụ.Ta muốn trở nên mạnh mẽ để có thể bảo vệ được mọi người ta yêu quý.

GOD điềm tĩnh trở lại thương lượng:

-Việc này rất khó cho ta người có thứ gì để trao đổi?

Long nghe xong nở một nụ cười như thể chuyện này sẽ xảy ra.Rất nhanh chóng Long mở bản hệ thống kéo ra hai hỗ trợ xóa hiện ứng của Skill Vô hạn thăng cấp và Skill hiện ứng Tuyệt phẩm thiên phú ra cho GOD sau đó nói:

-Đây là hai skill ngài cho ta giờ ta trao đổi để lấy 3 năm trong dungeon.

GOD lúc này lấy ra một miếng bánh quy chấm vào tách trà sau đó bỏ vào miệng nhai.Long thừa biết GOD đang câu giờ suy nghĩ.Một lát sau GOD ăn xong bánh quy liền nói:

-Vẫn còn quá hời cho người.

Long nhún nạy nói:

-Vậy ngài muốn như thế nào?

GOD lúc này nhếch mép cười như hể Long đã dính bẫy.Rất nhanh chóng GOD nói:

-Đưa ta một phần ký ức của chuyến hành trình vừa rồi đổi lại là ngẫu nhiên hai Skill không bị giới hạn năng lực.Kèm theo đó là 3 năm trong dungeon.

Long nghe xong gãi gãi đầu một cái biết mình mắc vào thế bị động nhưng không thể làm gì.Một lát sau hấn gật đầu.

GOD thấy thế biến ra một cánh cổng cho Long.Long đi đến cánh cổng quay đầu lại hỏi:

-Ngài có thể khuyến mãi cho ta thêm một chút thông tin của Uyên Bích và mọi người không?

GOD hào phóng nói:

-Họ vẫn ổn!Sau này người vẫn sẽ gặp lại họ.

Long nghe thế gật đầu tiến vào dungeon.Miệng nhếch một nụ cười.GOD nhìn thấy không biết ý đồ của Long là gì.Liệu hấn đang quan tâm họ hay hấn chỉ cay cú cuộc trao đổi.

Tiến vào dungeon một con Hắc Ngưu bất ngờ lao đến Long một phát nhảy bật lên tay hiện Hồn Ngọc dạng găng tay kết hợp Cường Loạn giáp cường hóa cả cơ thể lẫn hồn ngọc.

Một đám tung ra đập chết Hắc Ngưu.Tiếng thông báo vang lên:

-Người chơi Long tiêu diệt Hắc Ngưu thưởng:

500 kinh nghiệm.

1 Hồn Thạch Hắc Ngưu

1 bộ da Hắc Ngưu.

Long nhìn thế là lười chê bai.Sau đó hấn tận dụng toàn thời gian phân thân thành năm người phóng ra đi khắp dungeon.Tiếng thông báo liên hồi vang lên.Kinh nghiệm tăng lên dồn dập.Vật phẩm trời vào Ba lô như nước.

Cả ngày trôi qua Long lúc này ở tạm hang của Sát Điều.Có lẽ vì khi Sát Điều bị Long giết chết quái thú ở đây phát triển thành tốc số lượng rất nhiều nhưng giết chúng kinh nghiệm chỉ ở mức vài trăm.

Long lúc này đem đồng Hồn Thạch có được luyện ra.Nhờ có kinh nghiệm làm chậu Luyện Cốt hấn bây giờ có thể tự khai thác khoáng sản để chế tạo Chậu Luyện.

Đem hết toàn bộ Hồn Thạch luyện chế.Toàn bộ tính trạng của Hồn Thạch đều được Long xem xét để chế luyện.

Phần lớn là Long nhắm vào tính trạng nguyên tố.Cả khu vực Long đang ở hội tụ đủ cả bảy thuộc tính nguyên tố.Nhờ thế mà quá trình khắc chế nguyên tố được Long loại bỏ triệt để.

Mất năm tiếng Long đã liên tục lấy Hồn Ngọc luyện chế.Năm tiếng thành quả một tiếng nổ lớn làm rung cả hang động.

Thông báo vang lên:

Chúc mừng người chơi Long trở thành Luyện Thạch sư.

Tiếp đó Long đáng thương bị nổ văng ra xa.Miệng vẫn nở một nụ cười.Thân ảnh hấn rơi khu rừng.Quái thú xung quanh sợ hãi.Cả đám bọn chúng bây giờ đều xem long là Sát Điều thứ hai.Ánh mắt hấn chao đảo bỗng một hình hài giống Thần Khí đứng nấp sau góc cây lá ra nhìn Long.

Hấn nhìn thấy chỉ bỏ lơ đòn nguyên lực vào chân nhảy thẳng lên hang.

Cái chậu luyện Hồn Thạch nổ tung ra ở giữa là một viên Hồn Thạch màu sắc luân phiên thay đổi.

Long nhìn thấy có chút bất mãn vì viên Hồn Thạch quá nhỏ.Nhưng hấn có nào biết thứ vật phẩm này không khác gì viên ngọc của Uyên Bích ăn.

Cắt Hồn Thạch đi mà chưa sử dụng vì hấn muốn một lần đại đột phá.

Lấy một mảnh thịt Hắc Ngưu hung nóng lên bằng Hồn Ngọc ăn ngẫu nhiên.Ăn miếng thịt trâu cứng cáp làm hấn nhớ đến những bữa ăn lúc trước.Dù ký ức của hấn đã mất nhưng thứ ký ức bên cạnh Uyên Bích không hề bị xóa đi.Hấn vẫn không quên mỗi lần ăn cháo trong cay đắng.Chỉ là hình ảnh lúc hấn

gặp Đại Thần, lúc hấn giúp Thần Khí Thần Kiếm đều biến mất. Giờ hấn chỉ nhớ có mỗi Uyên Bích.

Mở bản thông tin lên nhìn long thờ một hơi dài bất mãn:

Tên:Long

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Nghề:Chưa có(Tình trạng cúp học)

Level:20{150/30 000}

Hp:500 000/500 000(100 000/s)

Mp:100 000 /100 000(120 000/s)

Str(Strength:Sức mạnh):100 500

Agi(agility: nhanh nhẹn):150 500

Vit(vitality: sức sống):200 000

Wis(wisdom: thông thái):129

Int(intelligence: trí thông minh):143

Luk(luck: may mắn):10

Điểm cộng:63

Sức mạnh Luyện Thể quả thật khủng bố nhưng điều đó cũng cho thấy Bất Nhân mạnh hơn thể này rất nhiều.

Ngó qua đồng skill xem skill nào không bị giới hạn theo lời GOD nói thì hấn chỉ thấy có một skill không bị giới hạn.

Mana punch:

Miêu tả:tụ một lượng mana tùy ý sau đó giải phóng bằng cách đấm.Cú đấm sẽ càng mạnh dựa vào lượng mana cho vào.

lever 5 {0/1}

Tác dụng:

1 mana gia tăng 5 sát thương.

Người thường sẽ nghĩ Long bị GOD lừa nhưng hấn thì khác.Mở ba lô lên một ô vuông trong ô vuông kỳ lạ.Đây là chút kỹ xảo của Long.

Hấn sau khi bị lừa mất ký ức một lần hấn đã rút ra kinh nghiệm rằng GOD sẽ ban thưởng lúc Long đi vào cổng.Trong không gian chuyển dịch ấy Long đã dùng đại lượng nguyên lực làm quá nhiều quá trình ban thưởng làm việc ban thưởng bị thay đổi đôi chút.

Thứ vật phẩm ô vuông trong ô vuông này có tác dụng tùy chọn xóa giới hạn cho một Skill.Suy nghĩ một hồi nên lựa chọn Skill nào trong đồng này thì một ý tưởng lóe lên.

Hấn lấy mana tuốt thành một sợi chỉ cực nhỏ sau đó tạo ra thêm một thanh kiếm mana ở đỉnh đầu sợi chỉ.Việc điều khiển lúc đầu có khó nhưng dần hấn đã cảm thấy quen thuộc.

Ngay đỉnh điểm hấn cắt đứt sợi chỉ mana liên kết.Nhưng vẫn cố cảm nhận thanh kiếm mana.Mọi việc không suôn sẻ hấn chăm chỉ luyện tập kỹ thuật này.Suốt 3 ngày trời hấn không ăn không uống liên tục luyện tập.

Đến ngày thứ 4 kỹ thuật đã có tiến triển tiếng thông báo vang lên:

Chúc mừng người chơi Long học được Thần Cấp kỹ thuật:Mana đại liên kết

Lever:1 {0/1}

Miêu tả:Đây là kỹ thuật cho phép người chơi cảm nhận mana của bản thân dù không có liên kết.

Tác dụng:Cảm nhận mana trong bán kính 0,01 mét.Tối đa mana cảm nhận được 100 mana(tương đương một thanh kiếm mana).

Long vui mừng chọn vật phẩm xóa bỏ giới hạn của Mana đại liên kết.

Mana đại liên kết:

Lever:1 {0/1}

Tác dụng:Cảm nhận bán kính 1 mét.Tối đa 1000(tương đương 10 thanh kiếm mana).

Nhìn xong hấn cười một cái luôn cuống lấy ra thịt trâu ra ăn sống để không bị ngất.Dù có đau khổ nhưng lòng hấn lại vui sướng.Vì khả năng hấn có được hiện tại là vô cùng nghịch thiên.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 102: Tái cơ cấu Sát Điều

Đã một tuần kể từ khi Long đến dungeon.Mỗi buổi sáng hấn đi săn quái thú lever hiện tại đã là 30.Điểm cộng cũng không nâng vào thứ gì.Hấn không dại dột gì mà dành cả ngày giết quái thú nếu làm thế kỹ năng chiến đấu sẽ tăng cao nhưng số lượng quái thú xung quanh sẽ sụt giảm rất nhiều.Quái thú ở đây đặc biệt sinh ra từ quái thú.Chứ không được tái số lượng như các dungeon thông thường.

Trưa và Chiều thì hấn dùng Luyện Thể Ma Ngục để luyện tập.Nếu hấn đoán không lầm cảnh giới Luyện Thể tầng 6 của hấn sắp đột phá nhưng hấn cần phải tìm được một đối thủ để gia tăng kỹ năng chiến đấu.

Tối đến thì hấn vẽ phác lại bản đồ của cả khu vực lên một tức tường trong hang.Hấn cần nhanh chóng tìm được cầu thang đi lên tầng hai của dungeon.Đối thủ sẽ mạnh hơn nhưng khả năng phát triển của hấn sẽ được gia tăng theo.

Đến tối hôm nay bản đồ đã được Long phác lại được ba phần tư nhưng việc tìm thấy công vào lại không có tiến triển.

Điều hấn hài lòng nhất lúc này là hai skill không bị giới hạn của hấn.

Mana punch:

Lever:1 000 {55/200}

Tác dụng:

1 mana gia tăng 1 000 sát thương.

Mana đại liên kết:

Lever:5 000 {590/1 000}

Tác dụng:Cảm nhận bán kính 5 000 mét.Tối đa 5 000 000 (tương đương 50 000 thanh kiếm mana).

Chỉ trong vòng vài ngày luyện tập hai skill này đã có sát thương kinh khủng.Mana punch lúc này chỉ cần 1s dồn mana liền đơn giản tạo một cơn đại địa chấn.

Còn Mana đại liên kết thì gọi là nghịch thiên.Lý do hấn dành 3 ngày quý giá để có được skill này là vì hấn chỉ muốn tạo mana thành hình thanh kiếm để chiến đấu.Một thanh kiếm mana chỉ gây ra 10 sát thương.Nhưng thế mạnh ở skill này là việc lên cấp không cân bằng.

Một lần mana chém vào một vật liền tăng một tiếng độ thăng cấp.Vậy thì 50 000 thanh kiếm đồng loạt chém xuống chỉ sợ là hư cái dungeon này.Bởi thế càng có lý do cho hấn đi lên tầng hai dungeon.

Thở dài một hơi Long nhai miếng thịt trâu ánh mắt nhìn khu rừng từ trên cao.Nó lúc này lại có chút nhớ nhưng mọi người ở Địa Cầu lẫn Tu Tiên Đại Lục.Nhiều hơn là ở Địa Cầu.Hấn không biết giờ này Nhỏ Hoa ra sao rồi.Liệu có bị linh hồn bí ẩn kia tổn hại hay không.Rồi liệu không biết gia đình Nhỏ Hoa còn ép cưới thằng Khoa hay không.Một tràn hồi ức hiện về thì Long nghe tiếng lục cục đá rơi.Có vẻ như ai đó đang cố trèo lên đây.

Long đứng dậy đi đến chỗ tiếng động.Thấy một thân hình viên đá với hai chân tay nhú ra nhỏ nhắn.Nó có vẻ đang sợ hãi khi nhìn thấy vị trí nó đang đứng quá cao.

Long tò mò đan tay nắm hình thù kỳ lạ này lên.Nó bị Long nắm mà vung vẩy cựa quậy nếu nó có miệng thì đã cắn Long ngay từ lâu.

Hắn để hình thù nhỏ nhắn lên trước mặt kỹ càng quan sát. Một màu đỏ nhạt nền là một màu đen. Nhìn xem xung quanh thì một hình dáng cánh chim hiện ra sau lưng hình thù.

Ký ức nhanh chóng bắn ra một nhân vật làm Long bất ngờ miệng phát ra tiếng:

-Sát Điều?

Không chút sợ hãi hắn như gặp người thân thất lạc vui mừng hét lên:

-Sát Điều! Ngươi có phải Sát Điều không?

Hình thù kỳ lạ thấy Long buông lỏng tay liền nhảy ra chạy thẳng vào trong hang động. Có lẽ vì bị Long đánh bại quá lâu nên Hồn Thạch đã kịp lúc hấp thụ nguyên khí hóa lại thành hình quái thú. Nhưng chắc là tên Sát Điều này sinh ra dị biến nên quá trình hóa thú bị gián đoạn. Nên bị mắc kẹt trong trạng thái Hồn Thạch.

Long lúc này quay lại đi vào hang động. Hắn thấy Sát Điều đang lấy hay tay đào đào một ụ đất nhưng đào mãi cũng không đào mất được nền đá cứng cáp đó.

Hắn thấy vậy đến giúp. Không cần dùng đến cường hóa cơ thể Long hắn chỉ đơn giản lấy tay bấu vào mặt đất đơn giản như nặn đất sét.

Long không ngờ dưới nền đất có một vỏ trứng bị chôn hẳn dưới đó. Có lẽ đây là vỏ trứng của Sát Điều lúc vừa nở. Vỏ trứng quá cứng dù bị chôn chặt dưới lớp đá vẫn không bị phá vỡ.

Ngây thơ cho Sát Điều nó cứ nghĩ nó có thể thông thường hóa hình nhờ cách chui vào vỏ trứng.

Nhìn bộ dạng vô dụng của Sát Điều mà Long cảm thấy đáng thương. Lôi Sát Điều đang cố thủ trong vỏ trứng.

Ý thức của Sát Điều lúc này đã điên cuồng chỉ muốn được hóa hình. Long suy nghĩ một hồi rồi sau đó truyền một lượng lớn mana vào trong vỏ trứng làm tê liệt Sát Điều Hồn Thạch. Ánh mắt hắn trở nên nghiêm túc miệng trong vô thức nói:

-Bắt đầu quá trình tái cơ cấu.

Việc hắn làm hiện tại là tạo ra một quả trứng mới cho Sát Điều. Nhờ việc Hồn Thạch không thể hóa hình của Sát Điều, Long liền nghĩ ra ý tưởng sẽ lấy Hồn Thạch làm nhân mana là vùng bảo vệ. Vỏ là một lớp ngăn cách.

Có vẻ như việc Luyện Cốt với Cổ Ngữ Tru đã ảnh hưởng rất nhiều đến kiến thức của Long. Xưa kia khi chơi OP hắn chỉ đơn giản là biết những mẹo vặt còn bây giờ hắn đã biến những thứ nghịch thiên mà hàng nghìn người muốn có.

Dù gì Sát Điều cũng không thể nào hóa hình được sớm muộn gì nó cũng sớm bị quái thú khác ăn. Nên Long quyết đánh liều một lần. Với tay nghề của Long hiện tại hắn đảm bảo thành công 7 phần.

Khéo léo thao tác Long lấy một lượng lớn mana trong người truyền vào trong vỏ trứng sau đó kích nóng đó lên. Vỏ trứng bị nóng nên giãn ra Long nhân cơ hội lấy mana và đường nứt làm vỏ trứng trở lại nguyên vẹn.

Quá trình Luyện Hóa Sát Điều bắt đầu và kéo dài hai tiếng. Nhờ nghề Luyện Dược sư hỗ trợ mà việc Luyện Hóa Sát Điều cũng nhanh chóng.

May mắn hơn là việc Luyện Hóa này không có nổ hay gây chấn động cũng đỡ cho Long rất nhiều. Vừa hoàn thành Luyện Hóa thì tiếng thông báo vang lên:

-Chúc mừng người chơi Long là người đầu tiên Luyện Hóa hoàn thành quái thú đẳng cấp Thiên Tai.

Thưởng lần đầu thành tựu: 1 đá thăng tư chất.

Chúc mừng người chơi Long là người đầu tiên thăng lên cảnh giới nhất 1.

Thưởng lần đầu thành tựu: 1 lò luyện đẳng cấp Cự Phẩm.

Lúc này ở Địa Cầu một nhóm khoa học chế tạo một dị hình quái vật trong bồn thí nghiệm. Quái vật tỉnh dậy phá vỡ cửa kính làm đổ lớn nước dịch ra ngoài điện cuồng la ó đau khổ sau đó dần chết đi. Mọi người đứng quan sát sau cửa kính ghi chép số liệu. Một người đàn ông mang mắt kính dày trông áo khoác trắng. Khuôn mặt buồn bã thờ dài nhìn quái vật dị dạng nói:

-Rốt cuộc là thiếu thứ gì mà Thiên Tai quái thú không thể Luyện Hóa được.

Long lúc này hoàn thành Luyện Hóa thì ung dung ngồi đợi. Hắn vẫn không biết rằng hắn vừa làm được điều nghịch thiên.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 103: Bá chủ khu rừng

Hiện tại thời điểm Long vừa hoàn thành Luyện Hóa Sát Điều. Thời điểm hiện tại hẳn chỉ việc ngồi đợi Sát Điều phá vỏ trứng. Cảm thấy mệt mỏi hẳn nằm xuống góc tường quen thuộc dựa vào ngù. Đèn sáng tiếng răng rắc phát ra làm Long tỉnh giấc.

Hóa ra Sát Điều đã hoàn thành quá trình Hóa Hình. Giờ nó chỉ việc phá vỏ trứng. Nhưng điều này lại không đơn giản đối với nó. Vỏ trứng vốn dĩ đã rất cứng giờ lại được thêm lớp mana cường hóa của Long. Nên đây là một cửa ải rất lớn cho Sát Điều.

Long hẳn hiện tại cũng có chút kích động hi vọng Sát Điều có thể phá vỏ. Nhưng quá trình lại này quá lâu mỗi lúc Sát Điều lại đập vào vỏ trứng gây ra một lớp nứt nhỏ.

Mệt mỏi tuổi trẻ Long mở hệ thống dò xét xem phần thưởng. Một lò luyện đẳng cấp cực phẩm.

Long phì một cái cho qua. Hẳn vốn dĩ không hứng thú luyện đan càng không có hứng thú trở thành Luyện Dược sư. Những thứ hẳn làm chỉ vì muốn sau này không cần nhờ vả ai. Vì lúc còn ở Tu Tiên Đại Lục hẳn đã quá vô dụng nhờ vả mọi người giúp đỡ để cuối cùng trở thành gánh nặng của mọi người.

Ngó sang một cái hiện lên vật phẩm đá trắng tư chất. Long nhìn thấy thứ này liền ngó sang quả trứng đã nứt được một mảng nhỏ. Hẳn thầm tính toán trong đầu sau đó khóa lại vật phẩm này.

Nhớ lúc trước khi còn trong OP hẳn từng lỡ dại vứt bỏ quyển sách kỹ năng Săn Mồi. Khiến nghề sát thủ của hẳn dở dang phát triển. Làm hẳn chuyển từ dùng dao sang dùng kiếm. Kể từ lúc đó hẳn có biệt danh là đệ dạng nghề nghiệp.

Kể từ lúc đó Long luôn khóa vật phẩm quý giá của hẳn lại để phòng bất trắc.

Nhìn sang mục kỹ năng Long quen thuộc hẳn liền kéo tới skill:

Vô tận kết giới:

Miêu tả: tạo ra một không gian vô tận trong đó không gian và thời gian sẽ bị đóng băng không ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài.

Hồi chiêu: 9 ngày 23 tiếng 58,009 giây

Lever 6: {0/2}

Tạo ra kết giới có thể tồn tại 30 ngày 0,005 giây

Lever không chút thay đổi tí nào kể từ khi hẳn rời khỏi Địa Cầu. Tò mò một chút Long hô lên thi triển Vô tận kết giới.

Bất ngờ một thông báo vang lên:

-Người chơi không thể cùng lúc ở trong 2 kết giới.

Long cũng không có gì bất ngờ vì không thể vào được kết giới. Hẳn thừa biết GOD đâu phải người không biết tính toán.

Bất ngờ Long nảy ra một ý tưởng thú vị. Từ trên bàn tay phóng ra một lượng mana bao bọc toàn bộ hang động từ trong ra ngoài. Sau đó hẳn nhảy ra khỏi hang động rơi ngay thẳng giữa rừng. Quái thú lúc này đã không còn đâu vì bọn chúng đã ghi nhớ thời gian này quái vật của bọn chúng sẽ đến.

Long cũng không để ý gì việc đó. Hẳn lúc này thi triển phân thân tạo ra cạnh bên một nhân bản y như hẳn.

Mở bản số liệu lên thấy chỉ số cơ bản bị chia đôi ra hẳn liền lác đầu mấy cái chē kỹ năng này không được y như bản nguyên gốc vừa tách đôi điểm chỉ số vừa không thể luyện được một số skill nhất định. Nếu không thì bây giờ hẳn đâu cần tiêu tốn 3 năm trân quý trong cái dungeon này.

Nhưng có còn hơn không. Hẳn lấy lại tin thần quay sang nhìn bản phân thân một cái. Hai bọn hẳn cùng ý nghĩ gạt đầu một cái sau đó ánh mắt hai người họ trở nên sắt bén.

Cả hai lao vào nhau từng quyền uy lực đánh vào đối phương. Cả hai đều không đỡ đòn của nhau mà chỉ biết lấy đối phương làm bù nhìn đánh trả toàn lực.

Tất cả đơn giản chỉ là quyền đấu. Nhưng tốc độ lại thật kinh hoàng còn uy lực thì đáng sợ vô cùng. Chỉ trong năm phút cả hai đã đánh tổng cộng hơn vạn quyền. Uy lực ngày càng khủng bố. Các vết thương trên cơ thể họ ngày một nặng hơn. Nhưng cái nhiệt huyết ra đòn thôi thúc họ đánh tới bán sống bán chết.

Dur chán họ để lại cho khu rừng ngày càng mạnh mẽ. Một cú đâm của họ bây giờ đã làm xói mòn cả một cánh rừng. Đường như tên Long này rất thích tàn phá thiên nhiên.

Hai mươi phút sau mọi thứ càng tồi tệ hơn. Khu rừng lúc này không còn toàn vẹn muôn thú thì lầm than không biết về nơi đâu.

Giới hạn của hắn lúc này đã tới. Bản chủ Long dồn toàn bộ mana vào cú đâm kèm theo đó là Cuồng Loạn giáp một quyền đánh vào bản phân thân. Bản phân thân dính đại lượng sát thương làm hắn biến tan thành khói.

Long lúc này mở bản hệ thống lên vào mục kỹ năng nhìn:

Mana punch:

lever 5 000 000 {200 970/1 000 000}

Tác dụng:

1 mana gia tăng 5 triệu sát thương.

Nhìn trong chốc lát hắn mỉm cười một cái rồi mắt lim dim rồi ngất đi. Rất may mắn cho hắn là hắn chưa kịp bị phân thân giết chết.

Lúc này mới hiểu ra rằng Long nảy ra ý định luyện cấp cho mana punch bằng cách tạo ra một phân thân cùng nhau đấu quyền luyện cấp. Nhưng để được hiệu quả cao thì hắn quyết định sẽ toàn lực dồn đòn đánh của đối thủ. Vừa mau chóng gia tăng kỹ năng vừa nhanh chóng gia tăng thêm chỉ số sức sống.

Khoảng năm tiếng sau hắn đã tỉnh lại. Quần áo hắn lúc này thì rách rưới máu me be bét. Quyết định ra bờ hồ rửa mình.

Vừa quyết định hắn quay sang nhìn thấy cả khu rừng trống vắng không còn một thứ gì. Một nụ cười khổ hiện lên sau đó hắn mở lên bảng hệ thống Hồn Ngọc. Lọc lại một hồi tìm thấy mục nâng cấp Mộc thuộc tính:

-Mộc trọng: tiêu tốn 2 điểm cộng.

Không chần chừ Long lấy ra trong ba lô viên kết tinh bảy thuộc tính bỏ vào cho Hồn Ngọc hấp thụ.

Tiếng thông báo vang lên:

-Lần đầu hấp thụ Thất Sắc Nguyên tố ban thưởng 5 điểm cộng.

-Đại đột phá Hồn Ngọc tăng lên F lục phẩm chất. Ban thưởng 5 điểm cộng và 1 đá bảo hộ Chuyển Sinh.

Long nghe phần thưởng đến liền vui mừng nhưng không kích động. Có điều hắn không ngờ tới là cái viên ngọc hắn luyện chế lúc trước lại có sức mạnh đến vậy.

Nhìn lại viên Hồn Ngọc hiển thị Long thấy có chút sự thay đổi ở đây. Lớp hào quang sau lưng viên Hồn Ngọc đã trở thành màu xanh lục. Còn viên Hồn Ngọc thì có chút thay đổi trong đẹp hơn lúc trước.

Nhìn lại phần nâng cấp Long bất ngờ khi thấy cuối dòng mỗi kỹ năng đều có thêm mục nâng cấp sau này chần chừ Long phải cố hấp thụ thêm nhiều viên đá nguyên tố để mau chóng có thêm điểm tăng cấp kỹ năng.

Quay lại việc chính Long kích hoạt Mộc trọng trong Mộc thuộc tính. Khởi động một cái một cây quyền trọng biến ra từ Hồn Ngọc nằm gọn trên tay Long.

Thử vận chuyển mana vào Mộc trọng. Ngay lập tức một đợt sóng màu xanh lục đánh ra xung quanh chỗ Long đang đứng. Cây lập tức mọc lên từ chỗ hắn đang đứng.

Nhận thấy sự diệu kỳ Long nhanh chóng dồn thêm nhiều mana vào Mộc trọng. Sinh ra những đợt sóng ngày một to và lớn. Sau nửa tiếng khu rừng trở lại vẻ xanh tươi ban đầu thậm chí còn tươi tốt hơn lúc trước. Quái thú lúc này như sinh ra linh tính chạy đến chỗ Long đồng loạt quỳ xuống như dâng toàn năng sáng tạo.

Long nhìn thấy thế liền biết bọn chúng bái phục hắn. Có lẽ vì bọn chúng sợ hãi thứ sức mạnh khủng bố khi này và khả năng tái tạo khu rừng của Long. Nên chúng đồng loạt ra đây kết giao muốn làm kẻ hầu cho hắn.

Long đứng trước quần thể quái thú rộng lớn gõ một cái mạnh Mộc trọng xuống đất tỏ vẻ quyền quy cây cối lại mọc thêm. Quái thú càng khâm phục. Hít một hơi sâu sau đó Long nói:

-Kể từ hôm nay ta sẽ không săn bắt quái thú các ngươi nữa các ngươi có nhiệm vụ phải cung cấp lương thực tươi ngon cho ta mỗi sáng tại hang động ta sinh sống. Kẻ nào không làm theo ta lập tức diệt cả dòng tộc bọn chúng!

Quái thú nghe thấy liền tiếp thu. Lòng hoảng sợ trào dâng. Tiếng ầm ừ phát lên như muốn nói tuân lệnh hắn. Long nghe sơ cũng đoán được bọn quái thú đã hiểu liền nháy một phát về lại hang động.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Tâm vô tạp niệm

Về đến hang động Long vui mừng khi thấy hang động vẫn còn nguyên vẹn. Có lẽ nhờ vào lượng mana Long đã bao phủ lúc này đã bảo vệ hang không bị sụp đổ.

Vào trong hang động Long nhìn đến Sát Điều vẫn còn đang cựa quậy trong vỏ trứng mà hần mệt mỏi nhưng lại có chút khâm phục khi thấy Sát Điều vẫn kiên trì đấu tranh.

Ngồi lại vách tường Long lấy ra trong túi đồ một thỏi sắt nhỏ. Đây là phần khoáng sản còn sót lại khi hần chế tạo lò luyện ngọc. Hần hiện tại muốn vá lại bộ đồ rách nát này. Vốn đây là thứ đồng hành cùng Long suốt hồi ở Tu Tiên Đại Lục nên hần không muốn bỏ nó đi.

Biến ra trên tay một cuộn chỉ nhỏ được làm từ mana. Dù đã thành thực việc điều khiển mana nhưng Long vẫn không thể nào khéo léo hơn trong việc xử lý luồng kim. Cứ theo phong tục hần ngâm đầu chỉ một hồi sau đó căng mắt ra xử chỉ.

Một lần hai lần không thành công Long có chút cục xúc nổi lên trên người một lớp màu đỏ của Cuồng Loạn giáp. Lúc này mới thấy Long là người dễ bị kích động như thế nào. Bàn tay phải của hần cầm chặt cây kim như muốn nó gãy làm hai tay còn lại thì gồng chặt giữa thẳng sợi chỉ để xử kim nhưng đã ba tiếng trôi qua mặt trời lúc này đứng bóng. Nửa ngày trôi qua Long vẫn kiên trì ngồi xử kim. Nhưng kết quả thì lại không có gì đáng kể.

Rõ biết thời gian này hần phải luyện tập để trở nên mạnh mẽ nhưng hần không phải loại người thích bỏ dỡ giữa chừng. Có thì chí là đang lựa thời cơ để dành phần lợi.

Dù lúc Long vẫn kiên trì xử kim nhưng lòng hần sôi trào như lửa đốt. Cuồng Loạn giáp bọc xung quanh người hần gọn lên những con sóng từ dưới chân lên đỉnh đầu. Không khí xung quanh hang động cuộn cuộn xoay quanh hần như lốc xoáy. Quả trứng lúc này bị con lốc đánh cho ngã xuống nhưng Sát Điều bên trong vẫn kiên trì phá vỏ.

Đến đỉnh điểm Long quăng đi cây kim cùng cuộn chỉ miệng hô to cảm thán:

-Thôi dẹp mẹ đi!!!

Cuồng Loạn giáp lúc này nhanh chóng mất đi. Con lốc cũng như thế mà dịu dần. Có lẽ giới hạn của hần đã đến đỉnh điểm. Long lúc này nhìn thấy rằng việc xử chỉ quả thực đã kích động đến hần quá nhiều. Tóc hần đã có vài cọng đã chuyển sang màu đỏ.

Thờ dốc mấy cái do Cuồng Loạn giáp gây ra. Sau đó hần ngồi xếp chân lại vào thế thiền định. Nhớ lúc trước khi hần còn được vú nuôi chăm sóc. Lão ta từng có nói với Long rằng tính của hần dễ trở nên nóng nảy khi bị kích động bởi thế nên đã dạy hần cách ngồi thiền tịnh tâm.

Lúc đó hần chỉ nghe rồi bỏ qua không ngồi thiền vì thấy việc đó vô nghĩa. Về sau khi hần biết được sự thật về thân thể của mình thì mọi thứ xung quanh hần như sụp đổ. Kể từ lúc đó hần khép mình với thế giới bên ngoài còn cái bản tính nóng nảy đã ẩn đi từ lâu.

Nhưng bây giờ thì Long đã có được sức mạnh to lớn bản tính này lại bộc phát dậy. Hần sợ rằng một ngày nào đó hần sẽ bị cái bản tính đó lấn át tính cách của hần bây giờ. Bởi thế nên giờ hần đành phải ngồi thiền tịnh tâm.

Cách ngồi thiền này khác hoàn toàn so với việc ngồi thiền hồi mana của Long lúc trước. Việc ngồi thiền lúc trước chỉ đơn giản là gia tăng sự cảm nhận nguồn mana được sinh ra trong cơ thể nhờ đó mà mana sản sinh ra ngày một nhiều. Còn việc ngồi thiền lúc này là khiến Long rơi vào trạng thái Tâm Vô Tạp Niệm. Làm đầu óc thông suốt nếu có thể ở đỉnh cao thì chỉ số thông minh sẽ được gia tăng thêm.

Đã không biết bao lâu kể từ khi Long ngồi thiền. Chỉ biết lúc này đầu óc hần vô cùng thông suốt minh mẫn. Hần trong lúc ngồi thiền đã vô tình tiến vào vùng ký ức của hần.

Đó là một hàng dài cánh cửa. Mỗi cánh cửa lại là một màu khác nhau. Trắng có đỏ có xanh có. Những màu sắc này đều tượng trưng cho cảm xúc của Long trong đó.

Ngẩn ngơ một hồi hần liền thông suốt hiểu ra việc ngồi thiền đã giúp hần có thể tiến vào vùng ký ức việc này cũng tương tự như lúc hần cứu Uyên Bích khỏi Cổ Ngữ Trư. Tô mò một hồi Long quyết định mở những cánh cửa này ra xem. Quả thật là vùng ký ức mọi khoảng khắc đều được lưu trữ tại đây. Từ những việc gần cho đến những việc xa.

Mọi cánh cửa mở ra lại dẫn hần tới sự hoài niệm vui có buồn có tuy nhiên mọi thứ hần đều thường thức sáng khoái. Bỗng nhiên khi đến khu trước khi có Over Power game thì hần lại không muốn xem.

Quay đầu lại định bước ra khỏi vùng ký ức thì một tảng kiến thức đi đến Long. Trong đó nói rằng khi con người trải qua Tẩy Cốt thì tinh thần của họ sẽ

phải chịu sự thử thách của quá khứ. Ai chẳng biết quá khứ là thứ mà mọi người dù ít hay nhiều đều muốn quên đi chúng phần nào vì đó là những sai lầm hay những sự đau khổ do cuộc đời đem lại. Bởi thế thử thách này thật sự rất khó.

Long lúc này sức nhớ Uyên Bích cũng từng Tây Cốt. Và không cần nói cũng biết quá khứ của cô không ai sánh bằng về sự đau khổ. Long như tiếp thêm động lực quay đầu lại phía ký ức lúc nhỏ đi tới mở từng cánh cửa mà thương thức.

Thật sự mọi ký ức rất tốt đẹp Long và cả bà vú nuôi đều sống hạnh phúc bên nhau nhưng lý do mọi cánh cửa đều có màu đen là có nguyên nhân. Tất cả những thứ ấy đều là giả dối. Từng lời nói tốt đẹp của bà vú hay những bữa cơm ấm áp tình yêu thương đều là giả dối.

Mọi khi nhìn lại một mảng ký ức thì Long chỉ nhìn thấy sự giả dối kèm sự ngay thơ của Long lúc nhỏ không hề biết gì.

Long lúc này đã đến giới hạn của tinh thần. Quá nhiều sự tiêu cực dồn lấn tâm trí hấn. Thân thể hấn bên ngoài hiện lên sự nhản mặt khó chịu mồ hôi nhiều vô kể đến ướt cả áo. Mana không kiểm soát mà phun ra bên ngoài không khí xung quanh hang động bây giờ chỉ toàn là mana.

Bên trong lúc này những cánh cửa ký ức nát vụn thành nghìn mảnh ký ức của hấn lúc này liền trở nên trống rỗng như mất trí nhớ.

Ngờ ngẩn chưa hiểu chuyện gì thì hấn chứng kiến thấy những mảnh ký ức bị vỡ gộp lại thành một xà long. Nó lao tới Long như muốn ăn tươi nuốt sống.

Tay hấn rung lấy bấy giờ tay lên đỡ mắt thì nhắm tịt lại trong e sợ. Nhưng nhanh chóng sau đó hấn đã mở mắt ra hai tay thu lại đứng thế nghiêm hướng thẳng về phía xà long nói:

-Đến đi ta không sợ ngươi đâu.

Xà long lao tới long có hơi cúi người lại nhưng mắt vẫn mở to nghênh chiến xà long. Xà long lao tới long há to miệng sau đó bay xuyên qua hấn.

Bất ngờ hàng nghìn mảnh ký ức của xà long đi ngang qua Long đều bị hấn hút sạch.

Long kêu lên trong đau đớn cả người đau đến nỗi dũi thẳng ra thân thể hấn hiện lên như một màn chiếu mỗi chỗ lại là một mảnh ký ức riêng biệt. Cả vùng không gian lúc này trở nên trắng xóa không còn thứ gì nữa.

Long lúc này đã trở lại thể giới thực. Mái tóc hấn lúc này có vài cọng đỏ giờ lại biến thành những cọng xanh dương. Nhưng rồi lại ảm đi màu sắc làm Long không nhận ra. Lớp mana dày đặc xung quanh hang động đã tan dần.

Nhìn ra ngoài thấy trời đã tối Long không chút thay đổi khuôn mặt cảm xúc. Bỗng hấn nghe tiếng thông báo:

-Chúc mừng người chơi đạt đến cảnh giới tâm vô tạp niệm. Mọi cảm xúc của người chơi lúc này đều được người chơi chủ động kiểm soát.

Ánh mắt không chút dao động Long ngồi suy nghĩ một hồi tâm trí hấn lúc này đã thông suốt hơn suy nghĩ cũng rất nhanh chóng.

Bỗng một nụ cười nở trên môi cả người hấn cong lên rồi nhảy bật lên trời. Miệng hấn liên tục nói một mình:

-Ta đã hiểu ra rồi! Thì ra là vậy! Khi ngồi thiền tâm trí sẽ bị thử thách tương tự như chính việc luyện cốt. Để có thể điều khiển được cảm xúc của chính bản thân ta phải vượt qua những ký ức thâm kín nhất với không bất cứ ký ức nào. Thứ tính nóng nảy lúc này đã biến mất! Và quan trọng hơn là.....

Nói xong hấn quay sang nhìn cuộn chỉ cây kim. Cầm lên nhìn chúng một hồi rồi đơn giản động tác xỏ chúng qua đơn giản. Hấn vui mừng nhảy đồng lên như con nít. Dù cảm xúc đã được điều khiển nhưng hấn vẫn chỉ muốn như lúc trước nên hấn không tác động gì đến cảm xúc của hấn lúc này cả. Tối hôm đó liền tiếp hai thông báo vang lên:

-Chúc mừng người chơi trở thành Thủ Công sư.

-Chúc mừng người chơi vừa hoàn thành việc chỉnh sửa y phục phẩm chất Thần cấp. Thăng người chơi lên nhất tinh cảnh giới. Ban thưởng một Bán Nguyệt Trâm.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 105: Lò luyện vạn vật

Một ngày nữa lại trôi qua Long tỉnh dậy sau một đêm mệt mỏi. Cả đêm hôm qua hấn bỗng dưng có hứng thú với việc may vá dù trời lúc ấy tối đen như mực nhưng hấn vẫn kiên trì đốt lửa vá y phục của hấn.

Nhờ việc ngồi thiền mà trí óc hấn đã thông minh hơn cả bộ y phục đều được hấn sáng tạo nhìn rất mới lạ nhưng vẫn giữ khung hình lúc đầu. Một bộ y phục nền đen với đường kẻ màu đỏ. Hấn vẫn giữ lại ký hiệu đăng sau lưng của bộ y phục này. Đó là hình một cái lò luyện với một bộ đồ rèn gồm cái đe

và cây búa.

Lúc và hẳn mới để ý nguồn gốc của bộ y phục này là của Thần Khí. Hèn gì mà phẩm chất của bộ y phục này lại là Thần Cấp. Nhờ thế mà cảnh giới may vá của Long được gia tăng lên đáng kể.

Mặc dù việc may vá lúc đầu Long cho rằng khá vô dụng trong việc gia tăng sức mạnh nhưng bây giờ hẳn lại thấy sự bá đạo trong việc may vá.

Dù không có skill hỗ trợ rõ ràng kể cả trong lúc may vá Long vẫn không cảm nhận được có gì bất thường nhưng khi hoàn thành công việc thì bộ y phục sáng lên bởi hào quang nó rời khỏi tay hẳn bay lên trời quay một vòng sau đó rơi xuống. Điều hẳn kinh ngạc là khi mặc vào các chỉ số của Long đồng loạt tăng thêm 5%. Không những thế nhiệt độ cơ thể của Long đều được bảo hòa ở mức ổn định. Toàn thân như được bảo vệ bởi một lớp một rào chắn.

Hiện tại cảnh giới của hẳn chỉ mới là nhất tinh Thủ Công sư. Nếu sau này hẳn có thể đột phá phẩm chất vượt qua cả Thần Cấp vật phẩm thì những bộ y phục của hẳn chắc có lẽ là bất khả xâm phạm.

Nhờ vậy mà hẳn lại nghĩ tới nghề Luyện Dược sư cũng đã ở nhất tinh cảnh giới. Vậy thì thành phẩm đan dược làm ra sẽ mạnh đến mức nào. Nhưng vì đã quá mệt sau lần giác ngộ nên hẳn quyết định đi ngủ mà gạt bỏ sự tò mò.

Đến sáng hôm nay hẳn háo hức dậy sớm để kiểm chứng thực lực của Luyện Dược sư. Bước ra ngoài cửa hàng nhìn thấy một cái niêu đất đặt trước cửa hẳn liền biết đây là của bọn quái thú đưa cho hẳn. Đứng nhìn cái niêu mấy giây sau đó hẳn bỏ qua. Không ai biết hẳn đang suy tính chuyện gì trong đầu. Việc Luyện Cốt với Cổ Ngữ Trừ làm Long ngày càng khó đoán.

Bỏ qua cái niêu đất Long lấy ra trong ba lô một cái lò luyện mà hẳn được tặng lúc trước. Cái lò rơi xuống đất kêu âm lên một cái. Cái niêu đằng sau bị chấn động mà nhảy bật lên không trung rồi rơi xuống làm nứt một đường dài.

Long lúc này mới để ý cái lò luyện. Nó to không khác gì lò luyện cốt của hẳn lúc trước vẫn là màu xám tím nhạt không có gì khác biệt nếu có thì chắc là ở hình thù nhìn gần giống với mấy cái lò thấp hương ngoài chùa hẳn hay đi có 4 chân đứng thay vì 3 và phần ruột lò lớn hơn.

Ánh mặt trời lúc này bắt đầu ngoi lên. Long tự hỏi không biết thứ này có phải mặt trời thật hay không hay là một kết giới của ai đó tạo ra.

Hẳn lục lọi trong ba lô xem còn gì có thể luyện chế. Số Hồn Thạch lúc trước đều bị hẳn tống thẳng vào Hồn Ngọc. Tìm mãi hẳn không thấy gì thì đột nhiên tiếng thông báo vang lên:

-Lò luyện đã đủ nguyên liệu người chơi có thể luyện chế.

Long bất ngờ không hiểu, hẳn nhìn vào lò luyện thì hẳn nhìn thấy một vầng ánh sáng đang quay xung quanh lò luyện.

Thông tin tiếp nhận Long đứng hình vài giây sau đó vỗ tay một cái rồi nói:

-Ta hiểu rồi! Thì ra đây là lò luyện cực kỳ đặc biệt không kẻ nào biết người đã chế tạo ra món này nên nó không có tên gọi chính thức nhưng nó được mọi người đặt cho cái tên là Vạn Vật luyện hóa. Lò luyện này hình thù không rõ ràng cố định lúc thì nhỏ bằng cái chum lúc thì to bằng quả núi. Tùy theo người sử dụng định dạng.

Nhưng đặc điểm làm nên tên tuổi của lò luyện này là có thể luyện hóa được vạn vật kết tinh chúng thành đan dược. Có thể là khi nãy nắp lò bị hở ra hấp thụ ánh nắng mặt trời vào đây.

Hẳn lấy Hồn Ngọc Hóa gắng tay ra mạng phân ra thêm 3 thân ảnh chia nhau đứng đều xung quanh cái lò. Đồng loạt cả bốn người cùng phóng lửa vào nung nóng lò luyện. Dù là Luyện Dược sư nhưng hẳn chỉ được hỗ trợ phần thông tin được liệu còn phần công thức hay kỹ thuật luyện dược hẳn phải tự làm một mình.

10 phút trôi qua Long cảm thấy có gì đó không đúng khi mà lò luyện chẳng hề sinh ra biến động nào. Hòa nghi hẳn giờ tay lên ra lệnh phân thân dừng lại. Hẳn mở nắp lò ra thì thấy vầng ánh sáng lúc đầu đi theo một vòng cùng nhau nhưng bây giờ thì đi riêng lẻ hỗn loạn.

Đứng nhìn đồng hồ tạp chuyển động một hồi đầu óc hẳn lúc này đơn giản phán đoán. Hẳn nhanh chóng đập nắp lò lại quay sang nhìn ba phân thân cùng nhau gập đầu một cái. Vì cùng là một thân thể nên họ cùng có một dòng suy nghĩ.

Đồng loạt bốn người thay đổi góc đứng mọi người đều nghiêng về bên phải vài độ sau đó đồng loạt phóng lửa ra. Khoảng chừng 5 phút sau đó lò luyện rung nhẹ lên như có biến động bên trong nhìn thế thể bốn người bọn họ đồng loạt nghiêng về bên phải một góc lớn đồng thời gia tăng hỏa diễm.

Ngọn lửa đồng đều phóng ra hòa vào nhau cuộn tròn xoay quanh lò luyện như muốn nhấn chìm nó trong biển lửa. Lò luyện bị hỏa diễm bao bọc rung lên liên hồi như tỏ vẻ thích thú. Bọn hẳn tiếp tục không ngừng phóng ra hỏa diễm. Đến 5 phút sau lò luyện rung đến cực hạn nổ lên một cái kêu lên một tiếng lớn KONG-----

Một con gọn sóng sinh ra nó mang thứ âm thanh ấy đem đi khắp khu rừng. Long lúc này đã biết luyện hóa đã thành công. Liền ra lệnh cho phân thân biến mất. Bước lên mở nắp ra một viên ngọc màu vàng óng chói lóa nhỏ bằng hạt gạo bên trong.

Long nhìn thấy mà vui mừng. Cầm lên viên ngọc mà nói:

-Quả như ta dự đoán. Việc luyện hóa những thứ vô vật chất như thế này cần phải có một cách đặc biệt để luyện hóa. Nếu như thông thường luyện dược

người ta thường lấy lửa để nhằm mục đích hóa lỏng toàn bộ vật liệu sau đó mới kết tinh thành đan dược. Nhưng cách này lại không thành công với những thứ vô vật chất vì chúng đã không thể tan chảy được.

Bởi thế chỉ còn cách dùng hòa diễm làm nóng chúng theo một vòng quay liên tục. Vật chất bên trong sẽ bị cuốn theo dần dần vật chất sẽ hóa thành chất rắn biến thành đan dược.

Nói xong hắn bỏ đan dược vào trong ba lô. Giờ ra bàn tay hô to: **Biến!!!!**

Vừa nói xong lò luyện bỗng dung bay lên lơ lửng giữa không trung. Sau đó thu nhỏ lại bay đến tay Long. Cầm trên tay lò luyện kích thước của món đồ chơi. Hắn lấy mana kết thành một dây đeo ngang hông treo lò luyện lên cạnh hông lủng lẳng như món đồ chơi. Đến lúc này mới thấy bộ quần áo mới hợp làm sao với cái dây đeo này chứng tỏ mọi chuyện của Long làm đều có tính toán.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Để ta giúp người

Mặt Trời lúc này đã sáng rực khắp bầu trời. Long sau một hồi thu dọn hắn liền quay sang cái niêu đất. Hắn tự hỏi không biết bên trong là cái gì. Nhưng hắn hi vọng là thứ gì đó dễ ăn hơn thịt trâu.

Mở ra hắn bất ngờ nhìn thấy một con rắn con đang nằm quai đầu đốn. Nó chỉ chừng 5 cm toàn thân nó bị thương rất nặng phía cuối cái đuôi thì bị đứt. Bản thân Long vốn không thích động vật có vảy nhưng hắn lại không muốn ăn những thứ gì đó sơ sinh. Chúng vốn không có khả năng bảo vệ bản thân khỏi nguy hiểm. Điều đó khiến hắn cảm thấy không công bằng khi lấy mạng chúng.

Long dồn mana vào đôi mắt. Nhanh chóng mắt hắn sinh ra biến hóa một cái lóa sáng ánh kim hiện lên rồi mắt đi nhưng làm rực sáng hai con ngươi đen huyền của hắn.

Hô lên một tiếng:

-Kiểm tra tình trạng.

Nói xong trước mắt hắn hiện ra một tấm bản:

Tên:(UNKNOWN)

Tình trạng:

+Kiệt sức

+Đói

+Trọng thương

Dự đoán:Sẽ chết sau 1 phút.

Đúng như Long dự đoán việc điều khiển mana có thể có thấy tình trạng của quái thú. Khi xưa Long từng dùng một tuần bỏ học không ăn không uống để vào OP nghiên cứu về dự án này. Nhưng lúc đó là tại vì hắn bắt đầu thấy chán nản tột cùng ở thế giới thực nên chỉ muốn trốn tránh vào thế giới ảo. May mà lúc đó có Lão Tam bên cạnh an ủi hắn nếu không thì lúc này hắn phải ở dưới mộ.

Lúc này Long biết nếu không làm gì con rắn này sẽ chết. Ngay lập tức hắn giơ bàn tay trái lên trước con rắn bàn tay hắn uốn éo thành một hình dáng kỳ lạ sau đó phóng một luồng mana đến con rắn.

Khác với thông thường luồng mana lúc này phóng ra không có màu xanh nhạt mà lại là một màu xanh lục tựa như màu lá cây.

Phóng đến con rắn luồng mana chui thẳng vào người nó. Các vết thương của con rắn nhanh chóng lành lại phần đuôi bị đứt cũng mọc lại bình thường thậm chí cả người nó có vẻ như đang dài ra thêm.

Long lúc này cầm lên rắn con đem vào trong hang động. Đặt cạnh cái vỏ trứng vẫn còn đang cục cựa. Đường nứt của vỏ trứng lúc này đã được một nửa. Hắn nhìn mà mừng vì nể phục Sát Điều mấy ngày liền phá vỏ.

Vừa đặt rắn con xuống xong thì tiếng hệ thống thông báo vang lên:

-Chúc mừng người chơi Long đã là người đầu tiên trở thành Hồi Phục sư.

Ban thường: 1 trưởng hồi phục Thần Cấp đẳng cấp.

Long nghe thông báo mà nói:

- Quả như ta dự đoán. Ta là kẻ duy nhất trở thành Hồi Phục sư.

Lý do hẳn nói thế là vì người thường khi muốn đi vào ngành hỗ trợ thì có thể trở thành Hỗ Trợ sư là dùng được liệu tự chế để giúp đỡ đồng đội giống như Dược sư.

Nhưng khi muốn có skill hẳn hỏi để hỗ trợ đồng đội thì lại được phân vào ba dạng.

Một là dạng khống chế. Dạng này chi chủ yếu là đặt bẫy khống chế quái thú hoặc đối thủ.

Hai là dạng đỡ đòn. Dạng này chủ yếu là dùng thân thể đi che chắn cho đồng đội.

Ba là dạng hồi máu. Dạng này muốn để trở thành thì phải ký khế ước với các vị thần những người này được gọi là thánh sư. Còn có những người sinh ra có khả năng đặc biệt hồi máu thì được gọi là Hỗ Trợ sư đứng ngoài.

Còn Long lúc này lại trở thành Hồi Phục sư là vì hẳn nhờ vào kiến thức từ Cổ Ngữ Trư cung cấp mà biết cách tự dùng mana hồi phục cho đồng đội. Bằng cách thay đổi cách thức phóng mana mà Long uốn éo bàn tay thành một hình thù tương tự như một cách công biến mana thường thường phóng ra trở thành mana hồi phục. Nhưng may thay ban đầu hẳn đã có skill thiên thú Vô Hạn Học Tập. Nhờ vậy mà ngay trong lần đầu tiên hẳn trở thành Hồi Phục sư.

Long đi ra ngoài cửa hang tiếp tục lấy thịt trâu bỏ vào miệng nhai trong khó khăn. Dù đã cực mạnh nhưng khẩu vị của hẳn vẫn rất nhạy cảm. Nhưng vấn đề hiện tại hẳn cần tìm hiểu nguyên nhân tại sao bọn quái thú kia lại cống nạp con rắn này cho hẳn.

Nghĩ một hồi hẳn quyết định sẽ không hỏi tận mặt vì nếu làm như thế hẳn sẽ không chắc chắn biết được sự thật. Lập tức hẳn đứng dậy dồn mana vào đôi tai. Nhắm mắt lại lắng nghe.

Kiến thức vô hạn của Cổ Ngữ Trư khiến cho Long sử dụng mana đa dạng hơn rất nhiều. Nếu bây giờ Cổ Ngữ Trư có nhìn thấy thì nó chỉ biết trách là bản thân quá vô dụng. Có những đường cổ ngữ trên người mà chỉ biết dùng mỗi cái khi cần củ chuối.

Lúc này khả năng nghe của Long phóng lên mức cực đại. Trong vòng bán kính 100 mét hẳn không bỏ sót qua bất cứ thứ tiếng động nào. Liên tục tai hẳn nhận vào vô số tiếng nói.

Một phía cánh rừng bọn Yết Từ tộc đang nói chuyện với nhau:

Một tên Yết từ tộc đã hóa thành hình người nhưng vẫn còn ba cặp chân cùng cái đuôi chích sau lưng nói:

- Từ khi tên quái vật loài người đến hẳn vô số lần phá hoại khu vực của chúng ta.

Một lão Yết Từ tộc đã hóa hình người vuốt vuốt bộ râu nói:

- Nhưng mà hẳn lại giúp cây cối xung quanh xanh tươi trở lại. Suốt mấy thế hệ qua nơi này đã không còn chút dinh dưỡng gì cho cây. Việc kiếm ăn phải liều mạng lên tầng 2 mang về.

Long nghe xong mắt sáng rực lên thì ra bọn quái thú này biết lối đi vào tầng hai. Đợi hẳn tìm hiểu xong vụ việc này hẳn sẽ lên tầng hai để phát triển sức mạnh.

Tiếp tục nghe ngóng:

Lại một khu rừng khác hai con cóc to tướng đang ngồi kêu ồm ộp trò chuyện.

Con cóc màu xanh lục sau một hồi sẵn mồm mệ mồm nói:

- Ngày mai ai là người cống nạp thực phẩm cho tên quái vật kia?

Con cóc to tướng còn lại đang chăm chú nhìn đám ruồi đang vo ve nói:

- Bọn Ưng tộc. Nhưng Oa tộc chúng ta cũng nên chuẩn bị. Lỡ như bị cướp giống như bọn Xà tộc thì hơi bị khổ đấy!

Nó nghe thấy hết hoảng hốt lại:

- Xà tộc bị cướp sao?

Con kia kêu ồm ộp lên rồi nói

-Đúng vậy!Con lớn của tộc trưởng Xà tộc dù mới có 1 năm tuổi nhưng lại muốn đi tìm đồ cống nạp cho tên quái vật kia.Nghe nói là hẳn dành cả ngày tìm được một Linh Long quả.

Nhưng rồi lại bị bọn Bạch Miêu đánh cướp.Chặt đứt đuôi của thằng nhỏ sau đó nhẫn tâm đi cống nạp nó thay cho Xà tộc cống nạp luôn thằng bé cho tên quái vật kia.

Đến tận hôm nay Xà tộc mới biết tin chắc lúc này bọn chúng đang xách quân đi đánh nhau rồi.

Con cóc xanh lục kia sợ hãi bởi độ man rợ của bọn Miêu tộc mà nói nhỏ:

-Sao bọn chúng lại tàn nhẫn như vậy.Làm thế thì có được ích lợi gì?

Con cóc to tướng lúc này trầm ngâm buông sự tập trung với lũ ruồi nói:

-Vốn dĩ bọn Miêu tộc rất tinh ranh.Bọn chúng không thích liên minh sống yên bình với chúng ta.Nếu bọn chúng thấy được con mồi ngon thì chẳng ngu gì mà bỏ nó.Chưa kể Xà tộc vốn sinh ra tư chất thấp yếu nhất liên minh.Thường xuyên bị các chủng tộc khác ức hiếp.Theo ta dự đoán thì kế hoạch đã vạch sẵn trước đó Miêu tộc chỉ là người đứng ra hành sự.Còn lý do bọn chúng làm thế là chắc khi tên quái vật nhìn thấy đồ cống nạp như thế thì hẳn sẽ điên cuồng mà đồ sát cả Xà tộc.Thuận tiện cho bọn Miêu tộc bớt một địch thủ.Tốt nhất chúng ta bây giờ nên im lặng mà đứng nhìn.Lao vào có khi chết theo cũng nên.

Nói xong hai tên đó im lặng.Long lúc này cũng không cần nghe gì nữa.Quay sang nhìn thấy rắn con tỉnh dậy hẳn đi đến.Trước ánh mặt sợ hãi của rắn con trước tên quái vật này.Long nhẹ nhàng nâng rắn con lên nói:

-Ngươi tên gì?

Nhỏ bé giọng nói cất lên:

-Ta tên Tiểu Ty

Long quần Tiểu Ty lên vai quay đầu hướng ra cửa hang hát tà áo phật một cái rồi nói:

-Hôm nay ta giúp ngươi lấy lại công đạo.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Xà tộc tử chiến

Dù Long mới chỉ tới nơi đây không lâu.Chưa biết gì về quy luật ở nơi này.Nhưng hẳn lại chẳng quan tâm.Lý do thì quá đơn giản hẳn rất mạnh.Mà khi mạnh thì bất kể là quy luật gì hẳn đều có thể phá bỏ.

Đến lúc này Long dùng mana liên kết tâm trí với Tiểu Ty.Hắn muốn tìm hiểu rõ hơn về gia cảnh của Xà tộc để tiện đường xử lý.Sau vài giây liên kết tâm trí.Ký ức một năm tuổi của Tiểu Ty đều bị Long đọc được.Chẳng ai biết hẳn đã đọc được gì nhưng ánh mắt hẳn trở nên căm phẫn.Tóc hẳn lồm chồm vài cọng đồ lên.

Hắn lúc này tự chủ kim chế cảm xúc bằng Tâm Vô Tạp Niệm.Mái tóc của hắn lúc này mới đen trở lại.Tiểu Ty cạnh bên cảm thấy chút sợ hãi lại có chút an toàn.

Lúc này tại một vùng đất trống có những ngôi nhà gỗ được dựng lên và đóng cọc gỗ xung quanh tạo thành một ngôi làng.Đây là làng của Miêu tộc.Với bản tính tinh ranh bọn chúng là bộ tộc đầu tiên biết cách xây nhà tạo thành một quần thể có nơi ở cố định.

Bọn chúng lúc này đang căng thẳng đứng trước cửa làng tiếp đón Xà tộc.Xà tộc lúc sáng nghe tin con của tộc trưởng bị Miêu tộc đem cống nạp liền nổi điên kéo quân qua Miêu tộc đánh chiến.

Một đám Miêu tộc đứng trước cổng làng số còn lại thì đã tạm lánh đi nơi khác.Thân hình bọn chúng trông có vẻ nhỏ nhắn nhưng sự thật bọn chúng là những tên lính tinh nhuệ của Miêu tộc.Trên tay bọn chúng nhũ ra những bộ móng sắc nhọn cho thấy bọn chúng sẵn sàng lao lên đánh.

Bên còn lại thì khác xa Xà tộc vốn sinh ra không có tư chất đặc biệt có lẽ vì xưa kia từng một lần chịu đòn công kích của Sát Điều mà khiến cả Xà tộc gần như bị diệt chủng kể từ đó Xà tộc bị các quái thú bộ tộc khác chèn ép.Đồn đến nơi kiệt quệ không có thức ăn đầy đủ.

Bởi thế nên hình dáng của Xà tộc không được mạnh mẽ.Thân hình chúng dù có to cao hơn với con người nhưng so với quái thú bọn chúng còn thua cả Oa tộc.

Lúc này một tên thủ lĩnh của Miêu tộc đứng ra nói:

-Hôm nay có việc gì mà Xà tộc các vị lại đến chỗ Miêu tộc chúng tôi vậy?

Tên phó tộc trưởng của Xà tộc nghe lời nói mà hừ một tiếng chĩa giáo vào bọn chúng nói:

-Ta không cần người giả vờ người thừa biết các người đã lấy mạng cháu gái của ta!

Tên Miêu tộc nghe thấy lời nói liền cười mỉm một cái nói:

-Nếu như các người đã biết chuyện thì chúng ta cũng không cần giả vờ nữa.

Nói xong hắn ngược mặt lên trời kêu Meo~~Ao~~

Đột nhiên từ trong khu rừng chạy ra hàng loạt thân ảnh.Bọn Xà tộc nhìn thấy hết hoảng.Mấy chục tên Sùng Thạch tộc trang bị vũ khí đứng bao quanh bọn chúng.Từ trên trời vài tên Ưng tộc giương cung hướng về đám Xà tộc.

Tên phó tộc trưởng nhìn đám quân tiếp viện vừa tới liền nói:

-Thì ra ba bộ tộc các người thông đồng với nhau muốn trừ khử Xà tộc bọn ta.

-Đúng vậy!

Một giọng nói trầm phát ra tốc độ nhanh như chớp từ trong rừng chạy ra một tên Sùng Thạch tộc.Hắn to lớn khoảng chừng 7 mét.Mặc một bộ giáp màu tím tay cầm một cây thương bằng xương của một loài nào đó trông rất uy mãnh

Cạnh hắn đồng thời rơi xuống một tên Ưng tộc to lớn không thua gì tên còn lại.Cái mõ vàng phèn đôi cánh nâu khép lại nhưng vẫn lộ đường khung to lớn.Mặc một bộ giáp màu xanh dương.Dáng đứng hiên ngang song hành cùng tên Sùng Thạch tộc.Lộ ra dáng người nhỏ bé của tên thủ lĩnh Miêu tộc.

Tên phó tộc trưởng lúc này kinh hãi khi nhìn thấy hai tên chủ lực của cả hai bộ tộc đồng loạt xuất hiện.Đến mức hắn bị sức ép đẩy lùi về sau mấy bước.Lập tức tộc trưởng của Xà tộc đi tới đỡ lại tên phó tộc trưởng.Đẩy hắn lùi về sau rồi nói:

-Người nghỉ ngơi đi chuyện còn lại để ta!

Ánh mắt tộc trưởng Xà tộc hiện lên trông rất hòa nhã hai tay chấp hai tay lại nói:

-Ta tên là Cự Xà.Tộc trưởng của Xà tộc.Có thể cho ta biết quý danh của ba vị.

Tên Miêu tộc nghe thế bước lên nói:

-Đúng là tộc trưởng.Biết điều hơn những kẻ khác.

Ta tên là Sur Miêu.Thủ lĩnh của đội quân tinh nhuệ nhất của Miêu tộc.

Nói xong tên Sùng Thạch chỉ thẳng vào mình tiếp lời:

-Ta tên Kỳ Thổ.Người mạnh nhất Sùng Thạch tộc.

Tiếp đó tên Ưng tộc chấp hai tay nói:

-Tại hạ tự là Ưng hoàng.Người mạnh nhất Ưng tộc.Cả ba bọn ta là bằng hữu chơi thân với nhau từ nhỏ.

Nghe xong Cự Xà tộc trưởng nói:

-Trong các vị ai là người chủ mưu?

Tên Sur Miêu bước ra nói với giọng hiên ngang:

-Là ta chủ mưu!

Cự Xà tộc trưởng nghe xong nói:

-Ngài bây giờ nộp cho bọn ta một mạng ta sẽ tha mạng cho cả 3 bộ tộc.

Tên Kỳ Thổ nghe thấy hóa cuồng nói:

-Một bộ tộc yếu ớt như các người mà dám mạnh miệng đe dọa bọn ta.Sur Miêu huynh đệ người không cần phải lo lắng.

Cự Xà tộc trưởng nghe thấy liền nói:

-Các người dám giết chết con gái của ta. Giờ ta cho các người một cơ hội lấy một mạng kẻ chủ mưu đổi một mạng cho con gái ta như thế là đã rất hào phóng. Nhưng có vẻ như các người không trân trọng điều đó. Vậy thì đừng trách làm sao bọn ta không nhân nhượng.

Xà tộc! Dàn trận.

Nói xong nhóm người Xà tộc chỉ có vài chục người nhưng dàn thành đội hình đặc dị người ngoài nhìn vào liền thấy không có khe hở. Nhưng điều đó chỉ làm cho bọn họ cảm thấy kích thích theo cứ thế bọn họ lao vào đánh nhau.

Lúc này Long đang tàn hình ngồi trên không trung nhìn xuống. Tiểu Ty cạnh vai hỏi:

-Sao ngài không xuống ngăn cản.

Long lúc này hứng thú nói:

-Ta lúc này cảm thấy có chút khuất mắt ở đây nên chưa tiện hành động. Nên bây giờ ta chỉ nên đứng quan sát.

Tiểu Ty nghe thấy ánh mắt trở nên lo lắng sợ ba bộ tộc kia làm hại Xà tộc. Long nhìn thấy vẻ mặt đó liền mỉm cười một cái rồi biến ra quyền trượng được tặng từ nghề Hồi Phục sư rồi nói:

-Nếu có ai bị thương nặng ta sẽ cứu kẻ đó ngay. Người cứu yên tâm.

Tiểu Ty nghe vậy có chút yên tâm nhưng vẫn còn e sợ. Nhưng khi thấy những người trong các tộc bị thương nặng thậm chí bị chặt đứt tứ chi liền được Long dùng quyền trượng hồi phục lại cho bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Cự Xà mưu mô

Vốn dĩ lúc đầu Long khi đọc được ý nghĩ của Tiểu Ty hẳn đã muốn đến đây hỏi tội Miêu tộc. Nhưng khi hắn xem xét lại thì Long lại nhìn thấy có gì đó khuất tầm nhìn của hắn.

Bằng chứng là lúc Tiểu Ty được sinh ra cả Xà tộc lập tức bị đẩy đến vùng thung lũng nơi khô cằn nhất. Đáng lý ra Xà tộc phải bị thiếu hụt lương thực chết dần chết mòn. Nhưng trong ký ức của Tiểu Ty cả Xà tộc dù có bị ốm đói tuyệt nhiên không có chuyện chết người. Chưa kể là trong những lần đồ sát của Sát Điều lúc trước chưa hề có ai trong Xà tộc rơi vào tầm nhắm của nó.

Bởi thế điều đó sinh ra trong Long một giả thiết là Xà tộc được các gia tộc khác âm thầm bảo vệ vì lý do gì đó. Ngoài ra hắn còn đặt ra giả thiết rằng cuộc chiến dưới đây là do sự hiểu nhầm của ba lớp bộ tộc trẻ dưới đây rằng Xà tộc phải bị tiêu diệt.

Và rất có thể Cự Xà tộc trưởng thừa biết những việc này nhưng ông vẫn tiếp tục vì biết có Long đang chứng kiến. Lúc này Cự Xà người mặt lên trời nhìn một cái xong quay lại tiếp tục điều động quân lính dàn trận.

Long nhìn thấy cười khà lên một cái rồi nói:

-Cha người quả là mưu mô đó Tiểu Ty.

Tiểu Ty nghe thấy liền khó hiểu nên cho qua. Long lúc này đánh giá Cự Xà là một người mưu mô thể hiện thực lực trước mặt một đại nhân vật như Long để mưu cầu sự trọng dụng từ hắn.

Mặc dù nghe thấy có chút xảo huyết nhưng những điều hắn chứng kiến lại rất kinh người. Hàng phòng thủ của Cự Xà dàn xếp ra rất đặc dị. Nhóm người Xà tộc ban đầu có trăm người đứng thành một nhóm lớn nhưng khi dàn trận thì lại thu hẹp diện tích chỉ còn không quá 5 mét vuông. Tạo thành một khối lập phương 2 tầng vững chắc.

Lớp giáp ngoài được dựng bằng lưng của các Xà tộc. Lớp da này đặc biệt cứng nhờ việc lột da thường xuyên của Xà tộc. Kề bên trong là 1 lớp tấn công. Lớp tấn công này đặc biệt làm Long ấn tượng bởi cách thức chiến đấu kỳ lạ lại hiệu quả.

Ban đầu Xà tộc đi đến mỗi người đều cầm một thanh giáo nhọn. Khi giàn trận đồng giáo ấy được kẹp vào nách của lớp phòng thủ bên ngoài bao phủ toàn bộ khối lập phương. Những người bên trong tuyệt nhiên nội bất xuất ngoại bất nhập họ cứ theo lệnh của Cự Xà mà đồng loạt đâm ngọn giáo.

Nói tới đây phải nói đến tầng thứ hai của khối lập phương. Nếu như toàn bộ khối lập phương là một cầu gai không thể xâm phạm thì bên trên tầng hai là một pháo đài bất diệt.

Bằng chứng là những Xà tộc trên tầng hai cũng được bao phủ bởi lớp giáp nhưng lại được để hở nhiều lỗ nhỏ. Những lỗ này được Xà tộc đục bên trong quan sát quân của Ứng tộc. Nói về cách thức chiến đấu của tầng này thì quái dị hơn nhiều khi mà vây của Xà tộc được bứt ra ép dẹp tạo thành một mũi tên còn cung thì họ lấy chính chiếc đuôi. Đặc biệt đuôi của họ rất đàn hồi khiến tốc độ mũi tên bắn ra làm đám Ứng tộc không tài nào tránh được.

Cự Xà có vẻ như đã được tôi luyện trong môi trường nghèo khó mà đã sinh ra những chiến thuật nghèo nàn mà khủng bố như thế này. Dùng chính thân thể mà tạo thành những thứ vũ khí kinh khủng. Nhưng có vẻ như hiệu quả đã bị giảm lại bởi Cự Xà.

Long lúc này vẫn vui vẻ ngồi ngắm nhìn thậm chí hẳn còn tạo nên một kết giới hồi phục cho cả đám ở dưới. Hẳn rất bất ngờ khi đám tộc thú ở dưới không chiến đấu lâu như vậy rồi mà chiến ý vẫn hùng hực như lửa cháy. Thế là hẳn lại trầm ngâm vài phút suy tính chuyện gì đó sau đó tiếp tục ngồi xem. Thi thoảng hẳn có dùng phép cường hóa cho đám tộc thú kia xem Xà tộc xoay sở như thế nào nhưng có vẻ thế trận kia khó phá hơn Long nghĩ.

Ở dưới lúc này ba tên mạnh nhất thú tộc đang ngồi họp với nhau tại một góc. Tên Sur Miêu áo rách nát lộ bộ ngực đầy lông vàng nâu nhìn rất đáng yêu. Dù không bị thương nhiều nhưng đây là cái áo mà Sur Miêu yêu thích nhất. Đó là kỷ vật cuối cùng của mẹ hẳn trước khi ra đi. Người mà hẳn yêu quý nhất. Giờ nó lại bị rách ánh mắt hẳn trở nên vô hồn.

Nhìn thấy hình ảnh này Kỳ Thổ và Hoàng Ứng lại nóng giận bọn Xà tộc. Khi xưa cả ba bọn họ là huynh đệ kết nghĩa chơi thân với nhau. Sắp theo thứ tự đứng nhất là Hoàng Ứng người trưởng thành nhất, Kỳ Thổ người mạnh mẽ nhưng cục xúc nhất, còn lại là Sur Miêu người yếu nhất nhưng lại mưu mô nhất cả đám.

Giờ nhìn thấy cảnh huynh đệ bị rơi vào trạng thái mất hồn khiến hai người bọn họ rất tức giận. Kỳ Thổ hai mũi từng đợt thở ra hơi nóng hung hãn nói:

-Huynh đệ ta ra ngoài kia đánh chết bọn Xà tộc có phải là giờ này Sur Miêu nó không có bị gì rồi không.

Hoàng Ứng nghe thấy khoanh hai tay lại nhăn mặt nói:

-Chính vì đệ không nghe ta từ đầu mà bây giờ cuộc chiến đã diễn ra rồi đấy.

Kỳ Thổ nghe thấy nổi khùng đám một cái xuống đất nói:

-Ta rõ ràng là muốn tốt cho Sur Miêu giờ huynh lại còn trách ta?

-Đệ hành động quá nóng vội. Nếu lúc đó đệ bình tĩnh khoan hãy cố gắng con của Cự Xà. Thi Sur Miêu đã không.....

Hoàng Ứng nói giữa chừng thì cất ngang quang qua nhìn Sur Miêu đang thất thần ánh mắt lơ đãng không rõ nhìn đâu. Bản tính của hẳn là tính ranh mưu mô nhưng không thích dùng sức mạnh nhưng nếu ai dám đụng vào chiếc áo này thì hẳn sẽ từ bỏ tính cách mà lao vào tấn công. Điều đó cho thấy hẳn quý kỷ vật của mẹ hẳn như thế nào.

Kỳ Thổ lúc này dù đang nóng giận nhưng cũng chỉ biết thờ dài một cái. Một mình hẳn không đủ khả năng chỉ huy cả quân đoàn.

Lúc này Ứng Hoàng ngược mặt lên trời rú lên một cái dài. Một tiếng rú rất thê lương nhưng đối với quái thú ở đây thì họ không cảm thấy vì đây là tiếng rú quay trở lại của Đồ Vũ

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Quái thú Sát Điều

Đồ Vũ là một loài chim với vẻ ngoài đen huyền cùng cặp mắt đỏ ngầu như máu. Hình ảnh này là một nỗi ám ảnh mà mỗi khi quái thú tầng 1 nhắc tới liền sợ hãi mà nhớ tới Hoàng Ứng.

Hoàng Ứng vốn bản tính nghiêm túc, trọng nghĩa, rất ra dáng một nam tử hán nhưng ẩn sâu bên trong là một nhân cách tàn nhẫn giết người không gớm tay. Lý do là bởi cha hẳn là Sát Điều.

Khi xưa Sát Điều là một tên quái thú bình thường không sở hữu tri thức như các quái thú gia tộc. Nhưng điều đặc biệt ở Sát Điều là thiên phú của hẳn cực cao. Bởi thế Ứng tộc đã bắt hẳn về với ý định muốn thuần dưỡng Sát Điều biến hẳn thành công cụ.

Sau đó Sát Điều bị bắt bị Ứng tộc đối xử không khác gì con thú. Hẳn bị nhốt trong lồng sắt phủ đầy gai nhọn. Dù không có tri thức nhưng lòng hận thù của hẳn lại cực kỳ cao.

Sát Điều nhiệt liệt chống trả mọi hình thức tra tấn dù có tàn nhẫn đến đâu Sát Điều cũng không muốn phục vụ cho Ứng tộc. Nhưng khi cả Ứng tộc đã nghĩ sẽ bỏ cuộc thì Sát Điều tên này lại có tình ý với Mỹ Ứng.

Nhờ thế mà Ung tộc mới nghĩ ra một cách là cho Mỹ Ung tiếp cận Sát Điều dần dần thuần hóa hắn. Mỹ Ung vốn là mỹ nữ nơi chiến trường chỉ biết chém giết nhưng giờ lại bị kêu đi quyến rũ đã thú. Dù có khó khăn nhưng Mỹ Ung lại không muốn Ung tộc bị các quái thú bộ tộc khác tiêu diệt.

Khởi đầu có chút khó khăn Mỹ Ung như một cục gạch không biết làm gì với Sát Điều. Nhưng dần mọi thứ nảy sinh phát triển Mỹ Ung từ một người sắt đá trở nên hiền dịu biết tình yêu là gì biết nghĩ cho bản thân nhiều hơn. Sát Điều thì biết nói biết viết biết làm mọi thứ tương tự như quái thú bộ tộc. Đến đỉnh điểm vào một đêm không trăng hai người họ đã trao thân cho nhau ngay trong lòng sắt.

Ung tộc biết chuyện bắt Mỹ Ung ép buộc Sát Điều phải phục vụ cho Ung tộc. Sát Điều lúc này vì tình yêu mà đồng ý. Bất chấp nguy hiểm hắn lao ra chiến trường tàn sát địch thù. Dần dần Ung tộc trở nên hùng mạnh nhưng rồi vào trận chiến cuối cùng của tất cả quái thú bộ tộc Sát Điều là người tiên phong dẫn đầu Ung tộc.

Hắn ngu si cứ nghĩ sẽ đánh chiến thắng cho Ung tộc rồi cùng Mỹ Ung sống hạnh phúc. Nhưng rồi mọi chuyện lại không như ý trời Sát Điều chiến thắng trở về thì thấy Mỹ Ung sinh non nằm chết cạnh đứa bé còn đang chưa đứt dây rốn.

Xung quanh Sát Điều tối sầm lại mọi việc hắn làm trước đây đều vô nghĩa. Sát Điều toàn thân đỏ lên toàn bộ đó là những lần hắn giết chết một sinh linh. Huyết mạch trong người hắn đã thức tỉnh hoàn toàn sức mạnh hắn tăng vọt. Nhưng khi Sát Điều nhìn lại chính mình thì hắn lại khiếp sợ bản thân hắn. Một con ác quỷ giết người không gớm tay. Hắn điên cuồng trở lại thành quái thú một phần lý do nằm ở việc khai tỉnh huyết mạch đã làm hắn mất trí.

Mang nỗi ân hận dần dần trở nên điên cuồng. Mỗi lần như thế hắn lại tàn sát quái thú ở tầng 1 thậm chí là các tầng trên. Nhờ thế mà các quái thú bộ tộc đều cùng có chung một mối nguy từ đó sinh ra liên minh hòa bình.

Riêng đứa con của Sát Điều thì được cả Ung tộc xem như là con của ân nhân. Nên được nuôi nấng dạy dỗ. Nhưng tên đứa bé được đặt theo mẹ không theo cha vì ở một góc độ nào đó Ung tộc vẫn chỉ xem Sát Điều là một công cụ. Bởi thế con của Sát Điều mới có tên là Hoàng Ung.

Đặc biệt ở Hoàng Ung hắn sở hữu thứ huyết mạch gần giống với Sát Điều chỉ khác là hắn có thể kiểm soát được thứ huyết mạch này mà không bị điên loạn. Nhưng Hoàng Ung lại không muốn sử dụng nó vì nó khiến hắn sợ hãi khi nghĩ một ngày nào đó hắn cũng sẽ vì thứ sức mạnh này mà đánh mất nhân tính. Vấn đề này thật sự có thật vì hắn từng có lần thử khắc phục nỗi sợ bằng cách tiếp xúc với chính nó.

Nhưng cuối cùng Hoàng Ung lại mất kiểm soát điên cuồng tàn sát làm rất nhiều người bị thương tất cả các quái thú gia tộc đều cùng nhau ngăn cản nhưng tất cả đều bó tay. Phải đến khi Sát Điều nổi cơn điên cuồng ra đánh với Hoàng Ung suốt mấy ngày trời thì hắn mới tất đi được huyết mạch. Kể từ đó hắn quyết định không sử dụng huyết mạch này nữa. Nhưng hôm nay hắn buộc lòng phải sử dụng.

Không biết lần này Hoàng Ung khởi động huyết mạch sẽ có bao nhiêu người chết nhưng vì huynh đệ hắn không thể làm ngơ.

Từ trong bụi rậm đi ra một thân hình đen huyền với ánh mắt đỏ ngầu như máu. Đôi cánh dài chừng năm mét. Vây cánh một cái Hoàng Ung bay thẳng lên trời trước bao sự sợ hãi của mọi người. Chiến trường hỗn loạn nhanh chóng mất đi vì không ai dám đứng gần Hoàng Ung lúc này.

Chỉ có duy nhất một mình Xà tộc giữ nguyên vị trí không rời nửa bước. Họ vốn được đào tạo bài bản chỉ khi có lệnh của Cự Xà mới dám thay đổi vị trí. Và lại tinh thần chiến đấu của bọn này cũng đã đến đỉnh điểm. Quyết phải báo thù cho cái chết của Tiểu Ty.

Hoàng Ung lúc này ở trên cao còn giữa được chút lý trí liền nhìn về phía Sư Miêu vẫn còn đang thất thần. Hắn thở một hơi dài sau đó cắn vào tay một cái thật mạnh. Con đau truyền lên não khiến hắn bình tĩnh. Ánh mắt nhìn chăm chú vào đám người Xà tộc. Nhất quyết chọn đúng mục tiêu không được đánh bừa.

Sau đó hắn lao xuống với tốc độ âm thanh sau lưng hắn hiện lên một lớp vỡ âm thanh. Rất nhanh thân ảnh của Hoàng Ung lao xuống đám người Xà tộc.

Nhưng Cự Xà đã tính trước việc này đã xảy ra nên nhân lúc Hoàng Ung lao xuống ông ta đã ra lệnh cho đám Xà tộc rời đội hình. Nên không ai dính sát thương cả. Nhưng tất cả bọn họ đều bị dư chấn mà làm cho bất tỉnh.

Lúc này chỉ còn phó tộc trưởng, Cự Xà tộc trưởng và Hoàng Ung. Sư Miêu cùng Kỳ Thổ thì đang nấp trong lùm bụi họ cũng không dám đứng cùng Hoàng Ung lúc này.

Một cơn gió nhẹ thổi qua Hoàng Ung hai tay sắt nhọn không chút hào quang cường hóa nhưng trong rất uy lực. Cự Xà cùng phó tộc trưởng cỡi bỏ giáp chiến sau đó rung người một cái họ lập tức hóa thành hai con rắn dài chừng 10 mét.

Quái thú bộ tộc nào nhìn vào cũng biết đây là cảnh giới chiến đấu mạnh nhất mà hiệu quả nhất Nghịch Thú Hóa. Bằng cách tu luyện mà quái thú có thể tu thành hình người trở thành quái thú bộ tộc. Dần dần bỏ đi hình dạng quái thú cơ bản. Nhưng khi luyện tập chiến đấu chúng có thể nghịch đảo quá trình trở lại thành quái thú làm khơi dậy bản tính hoang dã khiến đòn đánh hay kích thước hình dáng cũng trở nên uy lực hơn.

Cả hai chuẩn bị đã xong Hoàng Ung không chần chừ bay chút lên không trung lấy lực lao thẳng về phía Cự Xà. Cự Xà thì cùng phó tộc trưởng mở to miệng khè lên một tiếng ghèn đón đòn đánh. Nhưng cứ ngỡ sẽ có cuộc chiến nảy lửa thì từ trên không trung Long lao nhanh xuống nói:

-Cảm xúc chen ngăn trận đấu vẫn tuyệt như ngày nào.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 110: Tiệt hồn trận pháp

Hình bóng Long chặn ngăn trận đấu làm chiến ý của Cự Xà đột ngột tắc đi.Điều này khiến trạng thái Nghịch Thú Hóa bị cưỡng chế tắc đi.

Tên Xà tộc phó trưởng cũng vì việc này mà bất tỉnh nằm một chỗ.Một phần lý do là vì cú roi của Long đem theo một áp lực khiến hắn sợ hãi. Thậm chí cả Hoàng Ung lúc này dù đang trong Đồ Vũ hình thái nhưng vẫn dè chừng lui xa trăm mét để giữ an toàn.

Cự Xà lúc này khập khiễng bước tới trước mặt Long quỳ xuống dập đầu nói:

-Xin ngài hãy chủ trì công đạo cho ta.

Cự Xà vốn đã dự tính Long sẽ tham gia chen ngăn Hoàng Ung vì ông ta nhìn thấy Long thuộc dạng người không thích nhìn thấy máu đỏ.Bởi thế khi Hoàng Ung lao đến Cự Xà lập tức không ngăn ngại mà tiếp chiêu bởi ông ta muốn ép buộc Long xuất hiện.

Long lúc này cúi người xuống nâng Cự Xà đứng dậy rồi nói:

-Con người vẫn an toàn.Chuyện này ta sẽ xử lý sau còn bây giờ người hãy lùi về sau ta còn phải tiếp khách.

Nói xong Long chuyển ánh mắt đến Hoàng Ung.Cự Xà hiểu chuyện lời phó tộc trưởng về sau.

Kỳ Thổ trong bụi rậm lộ ánh nhìn ra thờ từng nhịp nhẹ mong chờ xem có chuyện gì.Hắn tự hỏi giữa hậu duệ của Sát Điều và kẻ thế chỗ Sát Điều thì ai mạnh hơn?

Long lúc này đứng đối mặt với Hoàng Ung.Hắn lại cảm giác được khung cảnh đối mặt với Sát Điều lúc trước.Hít một hơi khí sau đó nói:

-Sao hả?Không dám lao lên sao?Thứ tạp chủng!

Nghe xong lời nói Hoàng Ung nổi trận lôi đình giáng đôi cánh đen xoay vòng vòng lao đến Long như vũ bão

Trước ánh mắt chứng kiến của Kỳ Thổ và Cự Xà là một bóng đen điên cuồng lao đến như muốn bỏ đời Long.Còn riêng hắn lúc này vẫn đứng hiên ngang ánh mắt bình tĩnh nhìn vào Hoàng Ung không chút phản ứng.

Kỳ Thổ cùng Cự Xà nhìn thấy liền nể phục Long không sợ hãi trước hình tượng khủng bố của Hoàng Ung.Nhưng có lẽ sự thật phải làm chúng thất vọng.

“Móa!Không tin lại bị chuột rút lúc này!Mỗi sáng đều giết quái tập thể dục tự dựng hôm nay làm biếng bỏ bữa để giờ bị chuột rút” tiếng than thảm của Long.

Hắn dù rất mạnh nhưng nếu dính trọn một đòn của Hoàng Ung lúc này chỉ sợ dính trọng thương.Vả lại hắn đi theo hướng đầu sĩ đầu phải tanker vẫn có thể bị sóc dame mà chết.

Tâm trí hắn nhanh chóng suy nghĩ phương án “Nếu bây giờ ta dùng Mana Punch chỉ sợ tan xác Hoàng Ung chỉ còn cách dùng Mana Đại Liên Kết không chế Hoàng Ung trước rồi tính”

Kế hoạch nhanh chóng đưa ra.Long phóng thích mana khắp cơ thể làm khung cảnh xung quanh mờ nhạt xuất hiện một màn sương xanh dương.

Kỳ Thổ cùng Cự Xà nhìn thấy khung cảnh này liền sợ hãi.Đối với bọn chúng thì mana được gọi là ma lực.Ma lực được biết đến là thứ năng lượng chỉ có thể Hồn Thạch.Bởi thế nó cực kỳ giá trị.Đến nỗi mà có nhiều quái thú bộ tộc đã diệt vong khi lên tầng 2 săn Hồn Thạch.

Còn ở đây Long tự thân phóng thích mana làm nền xanh cả khung cảnh đủ thấy hắn quái vật đến mức nào.

Lượng mana lúc này đã phóng thích lên đến hàng triệu cô đại đập nát do trận chiến khi này lúc này được hấp thụ mana là sinh trưởng cao lớn đến mấy mét.

Mái tóc của Long lúc này đột nhiên dài ra lốm chớm hóa xanh vài cọng tóc.Hoàng Ung lúc này nhìn thấy đồng mana nhiều đến khủng bố nhưng cũng mặc kệ khoảng cách của hắn đến Long vài mét hắn điên cuồng giơ móng vuốt định chém Long một cái thì hàng trăm sợi dây xích từ đầu phóng ra trói chặt hắn lại.

Sức mạnh của Hoàng ung cũng đâu phải là một cái vẩy cánh đã làm tan nát hết đồng dây xích nhưng khi đồng dây xích nó nát ra thì lại hòa vào không khí tiếp tục biến thành dây xích lao đến Hoàng Ung làm hắn rơi vào tình thế tiến thoái lưỡng nan.

Long thì lúc này đã thoải mái hơn.Hắn cố gắng làm mọi thứ để khiến cơ hết chuột rút.Mấy phút sau hắn mới phần nào đỡ hơn.

Hắn lúc này quay lại kẻ thù của mình.Hoàng Ung hắn ta lúc này đã máu me khắp người.Long nghiêng đầu làm cổ kêu rắc một cái rồi nói:

-Xin lỗi vì để người giờ lâu.

Nói xong Long thu toàn bộ mana lại vào lò luyện sau đó dùng quyền trọng hồi phục lại cho Hoàng Ưng.

Kỳ Thổ nhìn thấy khung cảnh liền nghĩ hẳn ý vào sức mạnh mà dày vò Hoàng Ưng bởi thế Kỳ Thổ tức giận lao ra khỏi bụi rậm hét lên:

-Ai cho người dám hành hạ huynh đệ ta!!!

-Đứng lại đó!!!

Long giờ tay hét lên làm Kỳ Thổ giật mình dừng lại.

-Vốn tên Ưng tộc này đang bị kiểm soát bởi sát niệm từ Sát Điều để lại.Hắn đã cố áp chế nó nhưng điều đó chỉ khiến bản thân hắn tồi tệ hơn.

Tiềm lực của huynh đệ người rất cao.Hãy để ta giúp huynh đệ người!

Lời Long nói ra như đánh vào tâm trí Kỳ Thổ.Nhân vật này không chỉ mạnh mẽ mà còn thần bí.Điều này làm hắn bán tín bán nghi không biết lời Long nói ra có đáng tin cậy.Nhưng đến nước này dù hắn có cố giúp Hoàng Ưng thì cũng không đủ để đánh thắng Long.Biết vậy Kỳ Thổ dừng lại không bước đến quyết định đánh liều giao phó sự tin tưởng.

Long thấy vậy liền không nói nữa quay sang tập trung nhìn vào Hoàng Ưng.Hắn lúc này chiến ý nâng cao tiếp tục lao đến tấn công.

-Phân thân!

Long hét lớn phân ra 15 thân ảnh kèm theo hắn nữa là 16 người.Họ vây quanh Hoàng Ưng thành 1 hình tròn.Tạo thành một kết giới khổng lồ chế Hoàng Ưng.

Cự Xà nhìn thấy kết giới cổ quái khó hiểu này.Lòng lão sinh tò mò trong vô thức đi đến nhìn.Khuôn mặt lão trắng bệch.

Cảnh tượng quá kinh khủng làm lão ngã quỵ xuống lết về sau.Trong tâm trí lão ám ảnh mà lầm bầm:

-Tiệt Hồn trận pháp!

Vốn trận pháp này thuộc hàng Cao cấp nhưng đến cả những cấp bậc Đại Thần vẫn không dám sử dụng Bởi Tiệt Hồn trận pháp được làm ra bởi một nhóm lớn Đại Thần trong đó có cả Đại Thần Pháp.Công dụng nói ra chỉ có thể diễn tả bằng hai từ: Nghịch Thiên.

Bằng cách đưa người vào một kết giới sau đó lấy đại lượng mana cắt đôi người trong kết giới.Nhưng thay vì chết đi thì kết giới sẽ mở ra phần hồn của người đó.

Lúc này chỉ cần ta lần nữa cắt đứt phần hồn đó thì có thể ghép một phần hồn khác vào.Nhưng đó chỉ là trên lý thuyết.

Trên thực tế vào lần đầu tiên thí nghiệm hơn 300 vị Đại Thần đã bị dọa chết do thứ phần hồn xuất hiện là hàng nghìn con quỷ được làm bằng máu và nội tạng.Trận pháp nhanh chóng mất kiểm soát từ đó tạo nên sự kiện Bách Niên Diệt Ma.

Kể từ đó không còn ai dám động vào trận pháp này.Dần dần nó rơi vào quên lãng nhưng không hiểu tại sao Long lại biết tới nó.Lý do rất đơn giản tất cả là nhờ vào Cổ Ngữ Trư.

Xưa kia lão sống lâu từng nghiên cứu qua trận pháp này nhưng khi khai thông toàn bộ thì lại nhận thức được sự nghịch thiên của nó.Vì không muốn bị cường giả săn đuổi nên lão ta chỉ viết lại cách thức lên Cổ Ngữ Trư.

Riêng Long dù biết độ nghịch thiên của trận pháp này nhưng hắn không quan tâm đến.Hắn rất quý trọng thân thể cha mẹ hắn ban tặng hắn không muốn rời bỏ nó.

Lúc này Long chứng kiến hàng nghìn con quỷ xuất hiện từ người phần hồn bị cắt của Hoàng Ưng mà không một chút sợ hãi.Nhờ skill Tâm Vô Tạp niệm đã kìm chế lại sự sợ hãi của hắn.

Những con quỷ đây là dã tâm của Hoàng Ưng.Được biết việc cắt phần hồn sẽ làm lộ toàn bộ góc tối của con người.Ở đây Hoàng Ưng là người chính trực mà còn như vậy thì hỏi thử những kẻ ác nhân sẽ kinh khủng đến thế nào.

Đám quỷ lúc nhúc chui ra như vô tận.Chúng nhìn thấy Long đứng liền lao đến nhưng lại bị Long chưởng một cái dính một bàn tay trước người rồi tan rã.

Đây là cách thức áp chế đám quỷ của Long vừa sáng chế.Bằng cách thay đổi một chút về kỹ thuật tạo trận pháp.Khiến không gian trong kết giới thành môi trường áp chế đề kháng của lũ quỷ.Chỉ cần Long một phát chưởng vào không khí thông thường liền khiến lũ quỷ tan rã.

Máu của lũ quỷ rơi xuống đất ngày một nhiều làm ngập úng toàn không gian trận pháp.Lượng máu dâng lên đến mắt cá chân.

Ánh mắt của Long dần thay đổi từ nhiệt huyết trở thành cuồng sát.Liên hoàn chưởng vào đám quỷ.Nhưng vì lý do nào đó mà lũ quỷ đi ra ngày lúc càng nhiều.

Tinh cuồng sát của Long cũng như thế mà ngày càng leo thang.Những thân ảnh cùng Long mái tóc lúc này đã đỏ hết một phần tư.

Cự Xà lúc này đã tỉnh táo trở lại nhìn thấy Long có sự thay đổi liền biết có chuyện không ổn.Tức tốc chạy đến Kỳ Thổ đang trấn an Sư Miêu.

Hai người bọn họ nhìn thấy lão ta đi đến liền đứng dậy thủ thế thì Cự Xà nói:

-Không phải lúc tư thù.Giúp ta ngăn con quái vật này lại!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Giết chết Cự Xà

Kỳ Thổ Sư Miêu quay sang nhìn nhau không nói gì.Một lúc sau hai người họ quay lại nhìn Cự Xà nói:

-Bọn ta không thể giúp ngươi được!

Cự Xà nghe thấy khó hiểu nói:

-Cái gì?Chẳng phải tên Hoàng Ứng là huynh đệ của ngươi sao?Nếu các ngươi không giúp hấn lỡ tên quái vật kia mất kiểm soát hoàn toàn lao đến giết hấn thì sao?

Sư Miêu đưa mắt lên nhìn vòng trận pháp thấy Long đầu đã hóa đỏ ánh mắt phát ra huyết quang cuồng sát.Trong lòng hấn nôn nao muốn nói có nhưng cuối cùng lại thờ dài rồi nói với Cự Xà:

-Bọn ta rất muốn nhưng có một số chuyện ép buộc ta bọn ta không thể giúp ngươi được.

Cự Xà nghe xong thờ dài quay sang nhìn vòng kết giới nói:

-Có vẻ như lão già ta phải tự thân làm việc một mình vậy.

Nói xong lão hóa chân thành đuôi trường thẳng đến vòng kết giới.

Long bản thể lúc này đang trong con cuồng sát ma quỷ.Tưởng chừng hấn mất kiểm soát nhưng trong đầu hấn bây giờ là một hình nhân Long nhỏ nhắn đang ghi chép.

Vốn dĩ khi khai mở Tâm Vô Tạp Niệm thì ý thức của Long đã được tạo thành một bản thể nhỏ nằm trong cơ thể của Long.

Bản thể này còn có tác dụng kìm chế lại bản thân khi mất kiểm soát.Tức có nghĩ dù lúc này Long bên ngoài có cuồng sát đến đâu đi chăng nữa nhưng bản thể bên trong luôn có thể lấy lại quyền kiểm soát bản thân.Chỉ là hấn hiện tại đang muốn kiểm tra một số thứ.

Ban đầu khi bản thể của Long được tạo ra thì đồng loạt xuất hiện hai chấm màu xanh và đỏ ngay cạnh.Mỗi khi Long trở nên có cảm xúc tiêu cực kỳ ví dụ như nóng giận thì chấm đỏ sẽ sáng lên và lan ra.Còn mỗi khi Long tạo ra quá nhiều mana khiến tâm trí Long thư thái thì đốm xanh lại lan ra lấn áp đi đốm đỏ.

Ban đầu Long không hiểu việc này như thế nào nên đã dùng bản thể nhỏ trấn áp đi hai chấm màu này.Nhưng hôm nay hấn quyết định thử để chấm đỏ lan ra xem có chuyện gì.

Bởi thế nên hấn để cơ thể thực của hấn cùng các phân thân đi vào con cuồng sát.Còn bản thể hấn ta thì ghi chép nghiên cứu.

Hiện tại chấm đỏ đã lan ra được một nửa không gian bên trong Long.Chấm xanh vẫn bình thường không có dấu hiệu bị triệt tiêu.Mọi chuyện đang đi thuận lợi thì Cự Xà đột nhiên lao đến tấn công vào một phân thân.

Cú đánh không đủ làm phân thân đó biến mất nhưng lại làm phân thân mất tập trung làm hư cả trận pháp.

Hàng nghìn con quỷ không còn thứ gì bao bọc chúng liền chạy ra tàn phá mọi thứ như nước lũ.

Bản thể Long nhanh chóng lấy lại kiểm soát lập tức hóa giải phân thân.Thả lỏng hai bàn tay mana như điên cuồng chảy ra từ mười đầu ngón tay kết thành hàng nghìn sợi dây mỗi đầu.

Long hít một hơi sâu sau đó thở một hơi thật dài hết lên:

-Vạn Sa Diệt Ma!

Nói xong hàng nghìn sợi dây bay lên.Như một vũ khí chết người chúng lao đến xiên từng con quỷ.Hút cạn máu thịt hút sạch tất cả mọi thứ có ở lũ quỷ.Sau đó lại chuyển sang con khác.

Long lúc này mắt đã nhắm thân thể như đá bất động có vẻ như việc điều khiển lượng lớn mana khiến sự tập trung của Long bị giảm đi. Cự Xà nhìn thấy mà liền biết đây là cơ hội của mình lao đến quán lấy thân hình bất động.

Vốn đã quán chặt thân thể của Long nhưng dù lão có cố đến cách mấy thì lão vẫn không tài nào bẻ gãy được thân hình của Long.

Bỗng một luồng sáng từ y phục của Long phát ra đánh văng thân hình của Cự Xà ra xa.Lão bay xuyên qua năm sáu thân cây phun ra một ngụm máu sau đó chết đi.

Sư Miêu cùng Kỳ Thổ nhìn thấy mà chân run cầm cập.Dù đứng bất động mà hần có thể giết chết Cự Xà một tướng lĩnh mạnh nhất nhì liên minh.

Long lúc này nhắm mắt nhưng vẫn hé môi nói:

-Ngông cuồng không biết lượng sức.

Sau đó hần tiếp tục điều khiển mana giết chết đám quỷ.Số lượng quỷ dần dần giảm đi nhưng số quỷ chui ra từ Hoàng Ưng vẫn không dừng.

Có vẻ như đây là huyết mạch đặc biệt của Hoàng Ưng nên linh hồn của hần mãi không thể thanh tẩy được.

Biết vậy Long dừng lại quay sang Hoàng Ưng lấy đồng chỉ đã được hút máu và thịt của lũ quỷ khâu lại linh hồn cho hần.Sau đó lấy ra quyền trượng phục hồi gỗ một gậy xuống tạo thành một con sông hồi phục vang ra khắp khu rừng.

Cây cối xanh tươi lại càng xanh tươi hơn vết thương chi chít của các bộ tộc sau cuộc chiến cũng lành hẳn.Riêng lũ quỷ sau khi nhận được hồi phục lại cảm thấy đau đớn tột cùng nổ tung thân thể.

Long chứng kiến cảnh tượng này mặt hiện cảm thán nói:

-Quý vốn là dạng tồn tại thối rữa của linh hồn.Muốn tiêu diệt quý hoàn toàn chỉ cần thanh tẩy chúng.Lão sống dai đó có cần phải viết dài dòng đến như thế không chứ!

Nói xong Long quay sang nhìn vào lùm cây hét lên:

-Hai người ra đây lời bạn người cùng Cự Xà rồi đi theo ta.

Sư Miêu cùng Kỳ Thổ nghe tiếng nói mà sợ hãi rầm rập làm theo.Chứng kiến cảnh tượng Cự Xà bị thảm sát hình ảnh Long trong mắt bọn họ càng thêm đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 112: Ta muốn lập một thế lực

Long đứng trước thân xác tàn tạ của Cự Xà.Hắn dồn mana vào đôi mắt cong ngón trở vào ngón cái tạo thành một vòng tròn đưa lên mắt.Sư Miêu cùng Kỳ Thổ nhìn thấy liền khó hiểu.

Long đưa đôi mắt ngó nghiêng khắp nơi sau đó hướng thẳng lên trời nhảy thẳng lên nhưng vẫn không bỏ vòng tròn ngón tay.

Từ trong hư không bàn tay Long hiện ra một chiếc lọ.Hắn hành động như vừa hứng thứ gì đó rồi đóng nắp lại.Sau đó thân ảnh hần rơi xuống mặt đất.

Cú rơi rất nhanh nhưng khi rơi xuống mặt đất chẳng hề để lại dư chấn gì.Kỳ Thổ cùng Sư Miêu nhìn thấy mà tự hỏi: "Tên quái vật này còn có thể mạnh đến mức nào chứ?"

Bọn họ nhìn vào chiếc lọ trông không liền khó hiểu mà vô tình thốt ra:

-Chiếc lọ trông không sao?

Long nghe thấy vui vẻ quay sang nói:

-Các người thật sự muốn nhìn thấy bên trong này có gì sao?

Bọn chúng nhìn nhau sau đó gật đầu. Nếu Long muốn hại bọn hắn thì dù trả lời có hay không cũng vậy.

Long nhìn thấy sự hiếu kỳ này mà mỉm cười sau đó đưa vòng tròn ngón tay lên mắt trái Sư Miêu.

Vừa đưa vào Sư Miêu hốt hoảng nhảy lùi về sau. Sắc mặt hắn có khùng hoảng đến mức cổ họng hắn gât lại ho như bệnh lao.

Kỳ Thổ nhìn thấy khó hiểu quay sang hỏi Sư Miêu:

-Đệ nhìn thấy gì vậy?

Sư Miêu mồ hôi đổ ra như nước ướt cả bộ lông vàng nói:

-Đệ vừa nhìn thấy bà ngoại của huynh!

Kỳ Thổ nghe thấy xanh mặt ngã quỵ xuống đánh rơi cả thân thể của Hoàng Ưng. Long nhìn thấy cảnh tượng này mà nghi vấn rốt cuộc lúc còn sống bà ngoại của tên kia là thứ quái vật gì mà bọn này lại sợ hãi đến như vậy?

Một lúc sau Sư Miêu lấy lại được bình tĩnh đi tới nắm hai tay của Long nói:

-Ngài có thể nhìn thấy được thế giới linh hồn! Xin ngài hãy dạy ta!

Long khuôn mặt lúc này bỗng ửng hồng lên miệng cười tè ra cả khuôn mặt thậm chí tóc của hắn đang còn đỏ ửng thì lại nhanh chóng hóa xanh miệng trong vô thức nói:

-Ôi bàn tay mèo!

Vốn dĩ Long lúc nhỏ là người cuồng mèo nhưng vì bà vú bị dị ứng với lông mèo nên sở thích này đã sớm bị ả đi. Đến hôm nay khi được Sư Miêu chạm vào thì sở thích này lại bộc phát.

Phải mất một lúc sau Long mới bình tĩnh trở lại mà nói:

-Không phải cái gì muốn cũng được ta không thể giúp người.

Nói xong hắn vô tình nhìn vào mắt của Sư Miêu. Khuôn mặt đầy lông hai cái lỗ tai xù xuống vì buồn bã đôi mắt nâu to tròn làm thân thể Long như muốn tan chảy.

Biến hóa sinh ra tóc Long hóa xanh toàn bộ dài ra tận hai mét chúng lơ lửng trên không trung Kỳ Thổ nhìn cảnh tượng này mà bị cuốn hút.

Bên trong Long bản thể nhìn thấy không gian sinh biến hóa chấm đỏ lan ra một nửa phần trên còn chấm xanh lan ra một nửa phần dưới. Hai vùng này tiếp tục lan ra và sắp chạm vào nhau. May mắn là bản thể đã kịp thời ngăn chặn có lẽ hắn biết nơi đây chưa phải thời cơ thích hợp.

Nhanh chóng Long bên ngoài nhắm mắt lại mà nói:

-Nếu như người đã có quyết tâm thì ta sẽ giúp.

Sư Miêu đang buồn bã nhưng khi nghe thấy thì vui vẻ liền quỳ xuống dập đầu bái kiến sư phụ.

Long mở mắt ra thấy thân thể vàng hoe khép nép hành lễ. Tay hắn đưa ra muốn vuốt ve nhưng tay còn lại đã ngăn chặn hắn.

Cứ thế hắn quay người lại mà nói:

-Đứng dậy đi!

Sư Miêu nghe thấy liền đứng dậy. Ngay lập tức Long liền bảo:

-Một khi đi theo ta nhất định sẽ rất khổ cực. Nếu người có một câu than thở ta liền trầm chết có rõ chưa!

Giọng nói uy nghiêm của Long phát ra càng làm Sư Miêu phấn chấn hẳn chấp hai tay cuối người xuống hô to:

-Con đã rõ sư phụ!

Long nghe thấy mỉm cười một cái rồi lẳng lặng đi tới xác Cự Xà mở nắp chiếc lọ bồng từ trong chiếc lọ trống bay ra một ngọn lửa xanh nó chui thẳng vào người của Cự Xà. Một con họ yếu ớt phát ra từ Cự Xà làm bọn người kia giật mình. Rõ trước mắt là một cái xác đã lạnh tanh nhưng bây giờ lại hoạt động như bình thường.

Chúng cứ nghĩ Long biết thuật Cải Tử Hoàn Sinh nhưng chúng nào biết Long vốn không đánh chết Cự Xà mà hắn chỉ khởi động y phục đánh cho Cự Xà bay mất linh hồn. Rồi chỉ đợi đến gom lại linh hồn thả về thân xác của lão.

-Đem theo xác Cự Xà sau đó theo ta về hang động.

Kỳ Thỏ nghe thấy nâng lên một vai là Hoàng Ưng một bên vai là Cự Xà.Có vẻ như tên to tướng này không có điểm dừng trong việc khuôn vác.

Về đến hang động Tiểu Ty lập tức chạy ra nói:

-Mừng ngài trở về.

Long nghe thấy giờ tay chào

Đi theo đó là Kỳ Thỏ cùng Sur Miêu.Bọn chúng có vẻ như khác e ngại khi bước là lãnh định này.

Tiểu Ty nhìn thấy chúng liền sợ hãi leo lên người Long trốn.Riêng Kỳ Thỏ cùng Sur Miêu nhìn thấy liền bất ngờ.Rõ ràng lúc đó bọn chúng đã đánh Tiểu Ty đến bán sống bán chết nhưng sao bây giờ nó lại không có vẻ gì là bị thương.

Long lúc này xoa đầu rấn Tiểu Ty vài cái rồi nói:

-Ngươi yên tâm bọn này giờ là người của ta rồi.Bọn chúng không dám làm gì ngươi đâu.

Nói xong Long vẫy tay kêu lên:

-Các ngươi vào đây ta có chuyện muốn bàn!

Nói xong tất cả mọi người đồng loạt đi vào bên trong.Đi vào sâu trong hang động thì ánh sáng ngày một tối Long lập tức lấy Hồn Ngọc hệ Quang phát sáng toàn bộ đường hầm.

Càng đi hang lại càng sâu.Tiểu Ty nhìn đường hầm này mà sợ hãi không nghĩ đến nó lại sâu đến như vậy.Giữa đường Long quay sang hỏi Tiểu Ty:

-Sát Điều vẫn còn trong vỏ trứng sao?

Tiểu Ty lại sát tai Long thì thầm gì đó rồi đáp lại là một vẻ mặt cười mỉm kỳ lạ của Long.

Đám người kia nhìn liền biết Long đang mưu đồ thứ gì đó.

Mất một lúc bọn họ mới đến được đáy của hang động.Ở đây là một khoảng không gian rộng lớn tựa như một hầm trú ẩn.

Ai nấy nhìn vào không gian này cũng choáng ngợp.Riêng Long lại cảm thấy bình thường.Nơi này vốn dĩ được tạo ra cho đỡ thấy nhớ phòng luyện tập ở Địa Cầu không nghĩ lại có lúc dùng đến.

Long phóng mana ra xung quanh bọc kín toàn bộ không gian.Đây là để hấn đề phòng việc có kẻ nào đó nghe lén.Tất cả mọi thành viên mà hấn quen biết đều có ở đây.

-Sát Điều,Tiểu Ty,Sur Miêu,Kỳ Thỏ,Hoàng Ưng,Cự Xà.

Long đứng trước mọi người đọc tên.Mỗi cái tên vang lên như một sự uy nghiêm khiến người bị nhắc tới hay người nghe cũng đều tập trung theo.

Nhìn thấy những ánh mắt đang tập trung vào mình Long hít một hơi sâu rồi nói:

-Ta đến đây đã là lần thứ 2,lần đầu ta đã gặp Sát Điều sau đó giết chết hấn,đến lần thứ hai ta đã gặp thêm các ngươi.

Ban đầu ta không muốn giao tiếp với bất kỳ tộc thú nào trong dungeon này vì chỉ sau 3 năm nữa ta sẽ ra khỏi nơi này.Nhưng thiết nghĩ đây có thể là định mệnh sắp đặt với cả ta không nghĩ đây sẽ là lần cuối ta đến dungeon này....

Vừa nói hấn liền ngắt quãng hấn ngược mặt lên trời cười một cái sau đó nói tiếp:

...Bởi thế ta muốn gây dựng nên một thế lực trong dungeon này.Và ta xin nói thẳng sẽ là quân cờ dành cho ta.

Kèm theo đó Tiểu Ty ta đã giết chết cha ngươi nhưng giờ thì lão ta ổn rồi.Nếu ngươi có oán hận ta thì cứ mặc hiên đi ra khỏi nơi này.

Tiểu Ty nghe thấy nghiêm mặc nói:

-Mạng ta là do ngài mang lại việc ngài làm chắc chắn có lý do được đi theo ngài là một vinh hạnh nào có chuyện ta dám bỏ đi.

Long nghe thấy không nói gì nhưng lại mừng trong bụng hấn vỗ tay một cái rồi nói:

-Vậy mọi chuyện đã ổn bắt đầu cuộc họp.

Chương 113: Diễn biến cuộc họp

Cuộc họp vừa bắt đầu Cự Xà cũng tỉnh dậy. Lão ta mở mắt nhìn xung quanh. Tiểu Ty nhìn thấy cha nàng tỉnh sốt sáng bò tới nâng người cha dậy.

Lão ta choáng váng đưa tay xoa xoa đầu nói:

-Ta đang ở đâu vậy?

Long thấy Cự Xà tỉnh nhanh chóng đi tới banh to mắt Cự Xà. Lão ta choáng váng hỏi:

-Ngài làm gì vậy? Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?

Long đưa ngón trỏ phát sáng chiếu thẳng vào mắt Cự Xà như đèn pin miệng thì nói liên hồi:

-Tóm tắt sự việc thì có thể nói là vì người chơi ngu nên bị ta đánh chết nhưng bây giờ thì ổn rồi. Giờ thì ngồi yên để ta kiểm tra.

Cự Xà liền sực nhớ đến chuỗi sự kiện vừa xảy ra. Tâm trí lão có chút sợ hãi nhưng nhanh chóng diu xuống. Bởi giờ con gái của lão đã trở về cạnh lão.

Long lúc này tập trung chuyên môn soi đèn pin ngón tay vào mắt của Cự Xà sau một hồi kiểm tra hấn dừng lại và nói:

-Có vẻ như linh hồn đã bị đánh bay một phần tư. Nhưng như linh hồn cũng vào đúng vị trí cũng có thể gọi là kết quả khả quan. Lão về nhà phải bồi dưỡng lại linh hồn cho đầy đủ bằng cách sinh hoạt điều đặn tránh làm việc gây căng thẳng. Còn nếu tự dưng cảm thấy chóng mặt dữ dội thì cứ nằm đại tại chỗ ngủ một giấc sẽ khỏi ngay.

Nói xong Long quay lại vị trí phát biểu Tiểu Ty lúc này cuộn gọn lại nằm trong lòng Cự Xà. Vốn nàng chỉ mới 1 năm tuổi nên sau chuỗi việc vừa rồi nàng lúc này mới cảm thấy được bảo vệ thực sự bởi hơi ấm của người cha.

Riêng Cự Xà lão ta rất vui vì được nhìn thấy đứa con gái rượu của lão vẫn bình an. Lão vốn bị hiếm muộn rất muốn một đứa con nhưng lại không thể nhưng rồi vào một ngày lão bất gặp Tiểu Ty đang trôi dạt trên bờ suối. Kể từ hôm ấy lão nhận Tiểu Ty làm con nuôi.

Lớn lên trong cái bóng của tộc trưởng Xà tộc Tiểu Ty luôn cố gắng vươn ra chứng minh thực lực nhưng đời trớ trêu sinh nàng yếu mệnh đến việc lột da thông thường của loài rắn nàng cũng không thể làm. Cứ thế người trong Xà tộc khinh rẻ nàng gắn nàng với các mác là “phế vật”

Nhưng ý chí nàng không hề gục ngã biết mình không thể trở nên mạnh mẽ nàng chuyên tâm học tập ngày đêm không ngừng nghỉ. Dần dần trở thành một cỗ máy thống lĩnh quân đội trận pháp lúc sáng cũng do chính nàng sáng tạo ra. Bởi thế Cự Xà rất thương yêu Tiểu Ty xem nàng là một viên ngọc quý.

Trở lại lúc này Long đứng trước mọi người diễn biến cuộc họp:

-Ở cuộc họp đầu tiên ta sẽ đặt mục tiêu là tạo nên một thế lực thống nhất toàn bộ các tộc thú lại với nhau.

Lời vừa nói ra toàn bộ mọi người nghe đều thốt hoảng. Long nào biết lời hấn vừa nói khủng bố đến mức nào. Xưa kia ngay thuở sơ khai các quái thú hùng mạnh nhất tu luyện thành cách quái thú bộ tộc. Thì việc đấu đá để tranh giành lãnh thổ cũng bắt đầu.

Biết bao mạng người nằm xuống đã có biết bao kẻ muốn chấm dứt sự đổ máu nhưng đến cuối cùng cũng chỉ được đến mức liên minh hòa bình cùng nhau chống lại Sát Đêu.

Giờ Long lại nói muốn thống nhất là cứ thống nhất dễ vậy sao? Cự Xà lúc này nhăn mặt nói:

-Việc này hoàn toàn bất khả thi.

Long nghe thấy vậy vẩy tay nói:

-Vốn dĩ các người bán mạng vào chiến đấu cũng chỉ để có phần lợi trong khu đất nhỏ xíu trong cái tầng 1 này. Vậy sẽ thế nào nếu các tầng trên do các người tiếp quản?

Cự Xà nghe thấy bật dậy nói:

-Vậy ý ngài là....

Long tiếp lời:

-Ta sẽ dọn sạch các tầng trên nhường chỗ cho các tộc thú tiếp quản. Với điều kiện bọn chúng phải phục vụ cho ta. Người thấy sao? Kế hoạch quá hoàn hảo.

Sur Miêu cùng Kỳ Thổ đánh giá kế hoạch kỹ càng. Rõ ràng trong đây có phần bất khả thi nhưng xét về sức mạnh của Long thì trở ngại lớn này không là gì. Nhưng chưa kịp ai nhận xét thì một giọng khàn yếu vang lên:

-Nếu chỉ dựa vào sức mạnh của ngài tôi dám chắc là không thể!

Giọng nói không ai khác chính là Hoàng Ung hẳn đã tỉnh dậy từ lúc nào mà xác nhập vào cuộc họp. Nhanh chóng hai bên bằng hữu quay lại chăm sóc Hoàng Ung. Bỗng một đợt rung nhẹ từ trứng của Sát Điều phát ra nhưng chỉ có duy nhất Long nhìn thấy.

Long lúc này tạm bỏ qua quả trứng bước tới chỗ Hoàng Ung thực hành kiểm tra như Cự Xà sau một lúc không thấy gì biến động thì nói:

-Người bảo kế hoạch của ta không thể thực hành vậy là ý gì?

Hoàng Ung ho ho mấy cái rồi nói:

-Khi tôi bị mất kiểm soát tôi đã vô tình đi lên cách tầng trên. Ngay khi vừa lên tầng 2 trước mắt tôi là nhưng Nhân Ngư cao đến 10 mét số lượng của bọn chúng phải lên đến vài trăm tên. Chỉ sau 10 phút thân thể tôi đã bị chúng đánh đến mức suýt mất mạng.

Theo như tôi dự đoán còn những tên mạnh hơn thế nữa trên những tầng trên bởi thế với thực lực của ngài không thể một mình chống đỡ lại chúng đâu.

Long sau khi nghe phở biến thông tin hẳn mở một nụ cười rộng tẹt mồm. Ai nhìn vào nụ cười này đều thấy lạnh đến gợn người cứ như ma nhân cuồng sát. Nếu có đệ nhị ở đây thì hẳn cũng sẽ cùng Long nở nụ cười quái dị này.

Vốn dĩ khi xưa Long cùng lão nhị là anh em cùng chơi OP với nhau. Đặc biệt cả hai đều có chung sở thích đi dungeon nhất là dungeon số mũ.

Nói đến dungeon này thì có thể hiểu nôm na là nó sẽ được chia thành các tầng tối đa là 10. Điều đặc biệt mỗi tầng thực lực cách nhau theo số mũ. Tức có nghĩ nếu dungeon đi theo số mũ là 2 thì quái thú ở tầng 1 có lever 2 thì ở tầng hai quái thú có lever 4.

Ở đây theo lời Long diễn tả thì có thể dungeon này đi theo số mũ cao nhất mà Long đã từng bước vào đó là hệ 10 nơi mà hẳn để xống mất Cổ Long Con quái thú mà hẳn tìm kiếm khắp OP.

Hắn hào hứng giơ một tay ra và nói:

-Mọi việc người cứ yên tâm chỉ cần làm theo lệnh của ta nhất định quyền lực địa vị hay ngay cả việc thoát khỏi cái dungeon này ta cũng sẽ đáp ứng.

Bởi thế ta muốn các người lập lời thề với ta! Ai ở đây quyết định muốn đi theo ta hãy đặt một bàn tay lên đây và thề rằng sẽ chung thành ta đến cuối đời. Ai không theo thì cứ mặc nhiên mà rời đi không trách không phạt. Ta đếm từ 1 đến 3 cùng tuyên lời thề. 1...2...3!

Nói xong lập tức toàn bộ người có trong căn phòng đều đồng loạt đưa tay lên tay của Long. Đó không chỉ là lời thề mà còn là lòng tin của mọi người dành cho Long. Mắt hắn rung rung như nhớ lại các đồng đội cũ. Nhưng vì không muốn có chuyện xảy ra như với Uyên Bích hẳn buộc lòng phải xa họ thêm một chút để lấy đủ sức mạnh để có thể bảo vệ những người mà hắn yêu thương.

Sau một hồi lắng đọng Long chớp chớp mắt đôi mắt long lanh chảy nước làm tâm hồn trẻ thơ Tiểu Ty cũng muốn khóc theo dù không biết lý do. Hắn búng tay một cái lớp mana biến mất hẳn giờ tay đến cửa ra mà nói:

-Buổi họp hôm nay kết thúc mọi người có thể về. Ba ngày sau đến lần nữa.

Mọi người cứ thế mà lần lượt rời đi. Trước khi đi Long dặn mọi người khi về hãy kể lại là đã được con quái vật Long đây giải quyết ổn thỏa hoàn toàn không được nhắc về cuộc họp. Riêng Hoàng Ung và Sur Miêu thì lại không được về vì Long cần giải quyết triệt để vấn đề của cảm xúc.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Hai nhân cách mới?

Sau ba ngày cho mọi người dưỡng sức thì kế hoạch gây dựng nên một thế lực của Long sẽ bắt đầu. Nhưng cản trở cuối cùng của hắn hai dấu chấm màu nằm bên cạnh bản thể của Long.

Hắn không biết thứ này là điềm gở hay điềm lành nhưng dù là chuyện gì hắn cũng phải giải quyết nó triệt để. Để phòng tránh thứ này làm hại đến Long.

Bởi thế mà hắn mới không cho Hoàng Ung và Sur Miêu đi về. Như đã biết Hoàng Ung bên trong linh hồn hắn là thứ huyết mạch chứa đầy sự giết chóc phù hợp cho sự phát triển của chấm đỏ. Còn Sur Miêu lại là vật thể Long yêu thích đến mê mẩn phù hợp cho sự phát triển của chấm xanh.

Hiện tại trong căn phòng nằm ở cuối đường chỗ ở của Long. Ở giữa căn phòng là ba chỗ ngồi đi theo thứ tự là Hoàng Ung, Long, Sur Miêu. Xung quanh đó là 16 viên đá phát sáng tạo thành một kết giới giam giữ cả ba người bên trong.

Lúc này Sur Miêu nhìn kết giới mà bối rối. Vốn dĩ lúc hắn bị Long giữ lại hắn cứ nghĩ là đã được sư phụ truyền dạy ai ngờ đầu lại bị nhốt vào cái lồng này.

Hoàng Ung nhìn vẻ bối rối của Sur Miêu mà phì cười nói:

- Đệ bình tĩnh đi Cuồng Long đại nhân một khi đã tin tưởng chúng ta thì ngài sẽ không để chúng ta chịu thiệt.

Nói xong Sur Miêu cũng cảm thấy thoải mái hơn phần nào. Ngay lúc đó Long cất giọng:

- Để ta nói lại lần nữa về việc ta sẽ làm.

Đầu tiên ta sẽ rạch hai đường linh hồn của hai người nối thẳng vào ta. Hai người cố chịu đựng nỗi đau linh hồn nếu không các người sẽ làm đứt sợi dây kết nối linh hồn với thể xác đồng nghĩa các người muôn đời sau chỉ ở dạng linh hồn.

Sur Miêu nghe thấy nuốt ực nước bọt một cái. Hai tay hắn cuộn lại nhưng điều này lại khiến Long chỉ muốn xoa đầu tên mèo này. Nhưng đã nhanh chóng Long đã kịp kìm chế mà nói tiếp:

- Tiếp theo đó các người sẽ ngồi đợi đến khi ta hoàn thành công việc.

Bỗng nhiên mặt Long trở nên nghiêm túc hắn trầm giọng xuống nói:

- Nếu như sau ba tiếng mà các người chưa thấy ta không có phản ứng gì thì ta ra lệnh các người hãy dùng toàn lực chém chết ta.

Lời vừa thốt ra hai làm hai người họ vừa hốt hoảng vừa hoài nghi không biết đây là Long nói thật hay giả. Nhìn thấy hai vẻ mặt này Long nhanh chóng nói thêm:

- Nếu tới lúc đó các người chần chừ không thực thi mệnh lệnh thì cả ba ta sẽ cùng chết. Bởi thế ta giao trọng trách cao cả này đến các người.

Hoàng Ung cùng Sur Miêu lập tức quỳ xuống một chân đồng loạt hét to:

- Xin tuân lệnh Đại Nhân!

Hắn nghe thấy cười một cái quay người lại ngồi xuống chỗ ngồi trong lòng hắn rất vui khi đã tìm được những thuộc hạ trung thành.

Sur Miêu và Hoàng Ung cũng nhanh chóng đi lại chỗ ngồi. Bọn họ ngồi xuống tập trung cao độ. Sau một hồi im lặng chờ đợi thì nhịp thở của mọi người đã bằng nhau. Long nhanh chóng giang hai tay ra hét lên:

- Nhiếp Hồn trận pháp.

Vừa nói xong không gian bên trong kết giới rung lên một cái. Chỗ ngồi của ba người bọn họ tự động xoay tròn. Nhưng chẳng có ai mất tập trung. Vì Hoàng Ung và Sur Miêu đã tập trung thực thi mệnh lệnh nên đã rơi vào trạng thái đếm thời gian.

Mana luân chuyển theo vòng xoay càng ngày càng nhanh. Đến mức hình ảnh bản thân của bọn họ cũng bị phai nhòa. Lợi dụng sức quay bên trong kết giới mà Long đã chuẩn bị sẵn mà rất nhanh chóng linh hồn của Hoàng Ung và Sur Miêu đã bị vòng xoay làm dịch ra bên ngoài.

Long ngón tay cong cái trò nhìn thấy hai linh hồn bay ra liền dùng mana rạch lên hai linh hồn đó một đường dài. Con đầu đi tới Hoàng Ung trâu bò thì chỉ biểu lộ trên khuôn mặt còn Sur Miêu đã cố kìm nén hết mức nên chỉ phát ra tiếng rên đau đớn.

Từ hai đường rạch Long hai tay tỏa mana dẫn dụ linh hồn. Hắn xoay tay một vòng to kéo theo hai linh hồn sau đó chấp tay lại hai linh hồn nhanh chóng cuốn theo bàn tay bay thẳng vào thân thể của Long.

Vì chỉ là một nửa linh hồn vào thân thể của Long nên cơn đau do mất mát linh hồn đã kéo tới đánh thẳng vào hai đầu của Hoàng Ung và Sur Miêu.

Tiếng la thốt thanh của Sur Miêu kêu lên còn Hoàng Ung thì khuôn mặt nhăn nhó khó coi cố bấu bàn tay nhọn của mình vào chỗ ngồi như đã muốn kết giao nguồn cội ở chỗ này. Nhưng thật kiên trì họ vẫn không từ bỏ việc đếm thời gian.

Mười phút trôi qua linh hồn của hai người bọn họ cuối cùng cũng bị Long nuốt trọn. Dù việc này sẽ làm tổn hại đến Hoàng Ung và Sur Miêu rất lớn nhưng kẻ chịu thiệt nhất ở đây chính là Long.

Ai cũng biết một thân xác chỉ duy nhất chứa được 1 linh hồn. Bất cứ ai cố đưa thêm một linh hồn khác vào cùng một thân xác thì hậu quả đầu tiên kéo tới là nó sẽ bòn rút đi sức sống của thân xác. Sau đó thân xác sẽ rơi vào tình trạng tranh nhau quyền kiểm soát gây tổn hại cực lớn đến thân thể.

Ở đây Long có thể dùng bản thể để trấn áp hai linh hồn này nhưng hắn lại không làm như vậy. Hắn muốn trực tiếp dùng bản thể hấp thụ hai linh hồn này

để được hiệu quả tốt nhất cho hai chấm màu.

Hai linh hồn cứ như thể bị bản thể hấp thụ. Linh hồn trong linh hồn điều này là không thể khiến bản thể phân tán ra thành dịch linh hồn hòa tan hai linh hồn tạo thành hai vùng trái phải đỏ xanh.

Tóc và cả màu mắt của Long cũng đã thay đổi. Bên đỏ tóc dựng lên bay ra một nguồn gió nóng, bên xanh tóc dài ra toàn phần tỏa ra một lớp màn màu xanh mềm mại.

Hoàng Ung cùng Sur Miêu dù đau đớn nhưng nhìn thấy cảnh tượng này cũng có chút phản ứng kỳ thú. Lý giải cho sự kỳ lạ này là vì ban đầu hai chấm màu này vốn được xuất phát từ cảm xúc mạnh mẽ nhất của Long hóa thành. Dù chúng có phát triển mạnh đến mức nào thì cũng không có lợi gì cho Long.

Bởi thế hẳn mới mượn hai nửa linh hồn của Hoàng Ung và Sur Miêu tác động cho hai chấm màu phát triển mạnh mẽ nhất sau đó hòa tan bản thể làm nền móng cho hai chấm màu này hình thành hai vùng trong cơ thể. Nếu như thuận lợi thì Long sẽ rất mạnh mẽ nhờ vào hai vùng này. Nhưng vấn đề ở đây là Long phải lấy được quyền kiểm soát.

Vốn dĩ hai vùng này hiện tại cũng là linh hồn nếu như chúng dành quyền kiểm soát thì coi như Long sẽ vĩnh viễn đánh mất thân xác tan biến linh hồn.

Nhưng hẳn nào có phải là kẻ để điều tề hại nhất đến với mình. Phần lợi phải luôn đi theo hẳn. Từ giữa đan điền xuất hiện một chấm trắng bản thể nhỏ như hạt cát.

Tương chừng nó như vô hại khi trông nó cố gắng di chuyển chậm chạp lên đỉnh đầu để lấy quyền kiểm soát.

Hai vùng xanh đỏ cứ thế dâng lên những đợt sóng linh hồn hòng nuốt chửng chấm trắng. Nhưng nó cứ thế không biến mất nó chậm chạp từng nhịp bò lên đỉnh đầu. Trong sự nỗ lực muốn nuốt chửng chấm trắng. Nhưng nó vẫn kiên cường bò lên.

Cứ như thể chấm trắng đã đến nơi vào giờ phút gần cuối. Chấm trắng tiến vào đỉnh đầu nó như được cho thêm sức mạnh nó lớn dần lên tạo thành một hình người hoàn chỉnh như ban đầu.

Bản thể trở lại nó đậm chân một cái sóng đánh từ đầu xuống chân làm mất đi hai vùng xanh đỏ. Cứ nghĩ mọi thứ đã xong thì bỗng nhiên sau lưng bản thể phát ra tiếng nói:

- FU*KING WHOA SH*T!!!!!!Cuối cùng ta cũng thành hình người.

Vừa lúc đó một giọng nói trầm tĩnh phát ra:

- Cảm ơn người vì đã cho ta hình người nhưng bây giờ thân xác này là của ta.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 115: Red và Blue

Nhờ hai nửa linh hồn của Hoàng Ung và Sur Miêu kết hợp thêm cảm xúc của Long mà giờ đây trên đỉnh đầu Long xuất hiện thêm hai bản thể mới. Tính luôn cả Long thì hiện tại trong đỉnh đầu hẳn đang chứa ba bản thể.

Một là bản thể vốn có của Long màu trắng. Hai là bản thể màu đỏ được gọi là Red. Toàn thân phát ra khí nóng cả tóc và con ngươi cũng là màu đỏ. Ba là bản thể màu xanh được gọi là Blue toàn thân phát ra một lớp từ trường mana tóc xanh để dài, con ngươi thì mang màu xanh trời.

Chúng bây giờ đang tranh giành nhau quyền kiểm soát cơ thể của Long. Ở ngoài lúc này Sur Miêu vẫn đang thực hiện nhiệm vụ đếm giây còn Hoàng Ung thì đếm phút.

- 58...59...60...

- Còn 1 phút nữa!

Tiếng đếm của bọn chúng làm Long bản thể nhớ ra mục đích ban đầu. Hẳn nhanh chóng chen giữa hai bản thể kia mà nói:

- Hai người phải bình tĩnh! Vấn đề bây giờ là phải nhanh chóng kết thúc trận pháp nếu không Hoàng Ung và Sur Miêu sẽ theo lệnh mà lấy mạng cả ba chúng ta!

Red nghe thể nhanh nhẩu nói:

- OK MAN!!!!!!

Blue cũng không phản kháng gì vòng tay sau lưng nói:

- Tốt nhất là nên trì hoãn cuộc tranh chấp này! Nhưng sau khi sắp xếp xong xuôi mọi thứ thì ta mong hai người lượng sức mà nhường lại quyền kiểm soát cho ta!

Nói xong hai tên đó hóa thành hai chấm màu bay về lại đan điền. Bản thể Long lúc này nhanh chóng lấy quyền kiểm soát.

Ở ngoài Sur Miêu đếm từng giây phút cuối cùng mà đồ cả mồ hôi. Chỉ cần tiếng đếm của hắn tắt đi là ngay lập tức Hoàng Ung sẽ một chèo chém chết Long.

- 58...59...60!

- Hết giờ! Xin lỗi Cường Long ta phải làm theo lệnh!

Kong---Một tiếng vang chấn động làm vỡ cả kết giới ngăn cách. Sur Miêu vui mừng nhìn cánh tay không đỡ toàn lực sát chiêu của Hoàng Ung mà thốt lên:

- Cường Long đại nhân!

Long nở một nụ cười nhìn thẳng vào Hoàng Ung mà nói:

- Có vẻ như việc tôn thương linh hồn cũng không làm người trở nên bớt trâu bò phải không?

Nói đùa một cái hắn đứng dậy phủi bụi mấy cái mở túi đồ lấy ra hai viên Dưỡng Hồn đan. Đưa cho Hoàng Ung và Sur Miêu mỗi người một viên sau đó cho bọn chúng về.

Nhắc tới Dưỡng Hồn đan phải nhớ tới lúc Luyện Cốt Long vô tình không tháo ra túi Càn Khôn mà cùng nó Luyện Cốt nên khi được GOD dịch chuyển túi Càn Khôn vô tình chui thẳng vào túi đồ. Mãi đến mấy ngày hôm trước khi đang lục lọi túi đồ xem vật luyện đan thì hắn mới phát hiện nhưng chưa tiện lấy ra xử dụng.

Tiền Hoàng Ung cùng Sur Miêu về đến tận cửa hang. Hắn vẫy tay chào chào mấy cái sau đó đi vào hang. Mắt hắn đi tới quả trứng miệng hét lên:

- Vậy người tính trốn con người tới bao giờ?

- Người lúc nào cũng biết hết mọi thứ sao?

Một tiếng nói vang lên từ trong vỏ trứng. Vỏ trứng tròn trịa bỗng tan nát thành chục mảnh. Để lộ bên trong là một thân hình chim con đỏ chói.

Long nhìn Sát Điều một thời uy hùng giờ lại mang vóc dáng chim con nhỏ hơn cả Tiểu Ty làm hắn cười lăn ra xuống đất. Sát Điều chim con nhìn thấy sự coi thường của Long mà bắt chéo hai cánh lại nhìn.

Bỗng một tiếng thông báo vang lên:

- Chúc mừng người chơi Long thăng cấp Sát Điều lên Tận Thế cấp độ quái thú.

Nghe tiếng thông báo Long khủng hoảng bật dậy miệng rung rung nói:

- Người...Người...Tại sao lại có thể thăng cấp tư chấp nhanh đến vậy?

Sát Điều chim con nhìn thấy sự khủng hoảng của Long mà nhếch môi cười kinh quay lưng lại nói:

- Tất cả là nhờ công đức của người gia cố vỏ trứng không biết bao nhiêu lần làm ta phải bán mạng dùng toàn lực trẻ sơ sinh không thể bú sữa để phá vỏ trứng mấy ngày liền. Nhờ vậy mà đây ta đến cực hạn tư chấp thăng cấp.

Long nghe thấy tự hào nói:

- Vậy người nợ ta đúng không?

Sát Điều chim con cười khinh nói:

- Người nghĩ ta sẽ giúp tên nhân loại yếu ớt như người sao?

Nói xong Sát Điều bước ra cửa hang chuẩn bị rời đi. Long nhìn thấy miệng thốt lời mời chào:

- Nếu như người nghĩ có thể rời khỏi đây rồi tiếp tục chiến đấu đơn độc để cuối cùng thăng tư chấp lên làm Thần Thú nhưng rồi lại không có địch thủ để chiến đấu thì người cứ đi.

Nói xong Sát Điều chim con quay lại cố chạy bằng đôi chân chim ngắn ngủn lại chân Long ngược mặt lên nói:

- Ngươi nói có thật không?

Long nghe thấy liền biết cái máu chiến của Sát Điều nổi lên hấn ngời xuống vừa vuốt đầu từ trên xuống của Sát Điều vừa nói:

- Vốn cái thế giới mà ngươi ở bấy lâu đây chỉ là một nơi nhỏ nhoi chả so gì được với vũ trụ rộng lớn bên ngoài. Nếu ngươi chấp nhận đi theo ta thì sau này dù ngươi có là đại thần thú thì vẫn có thể bị một cao nhân nào đó đến và giết chết ngươi bất cứ lúc nào.

- Hứng thú rồi đây! Ký hiệp ước với ta đi!

Sát Điều vốn không nhiều lời nội việc Long là kẻ đánh bại hấn cũng đủ làm hấn tin tưởng điều Long nói là sự thật.

Long nghe thấy cũng không nhiều lời nghiêm túc đứng dậy nói:

- Nay ta ở đây lập hiệp ước Hòa Huyết cùng với quái thú trung thành của ta Sát Điều.

Nói xong Long cắn nát đầu ngón cái rơi xuống giọt máu rồi lơ lững giữa không trung. Sát Điều nhìn thấy lập tức bức ra một cọng lông.

Cọng lông đỏ chót bỗng hóa thành huyết dịch bay lên không trung hòa làm một với giọt máu của Long. Sau đó nó lại chia ra làm hai bay trở lại người Long và Sát Điều.

Huyết dịch vừa trở về mắt Long rơi xuống một giọt nước mắt. Có lẽ lúc này hấn đã nhìn thấy quá khứ của Sát Điều một cách chân thực. Còn lúc này Sát Điều rít mõ như tiếng sáo sau đó thờ ra nói:

- Quá khứ của ngươi làm ta rất chông trở vào tương lai.

Bằng khế ước Hòa Huyết mà cả hai người đều sẽ cùng trao nhau giọt máu giúp người này sẽ cảm nhận được mọi đau đớn mà ngươi kia cảm thấy. Từ đó gắn kết sự tin tưởng của cả hai lại với nhau.

Trở lại hiện tại Sát Điều sau khi lập khế ước đã đi ngủ. Chỉ còn Long ngồi thiền trước cửa hang. Đây là lúc hấn trở lại tranh luận cùng bọn bản thể.

- Nào ngươi đã trao lại quyền kiểm soát thân thể này lại cho ta chưa?

- AM FINE! Chỉ cần cho ta điều khiển thân thể vài phút là được rồi!

Bản thể Long nhìn Blue rồi chuyển sang nhìn Red rồi nói:

- Nếu bây giờ ta đưa quyền kiểm soát cho Blue hay đưa quyền cho Red cũng được ích lợi gì?

Các ngươi vẫn sẽ là Long, Blue vẫn là Red, Red vẫn là ta. Tại sao chính mình lại tranh giành chính mình?

Blue nghe xong liền nhận thức được nói lên:

- Ta hiểu rồi chúng ta vốn dĩ sinh ra từ cảm xúc của Long. Chúng ta dù có thể nào thì cũng chính là một. Ta... Ta không muốn tranh giành thứ gì nữa. Ta sẽ tự hóa dịch bản thân để bản thể trắng hấp thụ.

Red nghe thấy cũng bị lôi kéo theo nhưng nhanh chóng hai người họ được bản thể Long can thiệp. Hấn nhìn thẳng vào mắt của Blue và Red mà nói:

- Hãy nhớ tới mục đích ban đầu! Giúp Long trở nên mạnh mẽ bảo vệ những người mình yêu thương!

Cả ba nhìn nhau gật đầu một cái cùng tay vào nhau thể hiện sự đồng lòng.

Long ngồi thiền ở ngoài miệng vô thức phát lên:

- Mâu thuẫn đã giải quyết!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Trở thành đầu bếp

Một ngày nữa lại trôi qua Long thức dậy bước ra ngoài cửa hang xem công phẩm của bọn thú tộc là gì.

- Ờ!Bọn này thiệt tình!

Vừa nhìn vào đồ cống nạp mặt Long đã tái xanh như muốn phun trào thịt trâu ngày hôm qua ra ngoài. Trước mắt hắn đây là một chiếc đĩa bằng đất nung bên trên là một con cá chết bên trên còn lu bu mấy con ruồi đậu lên.Hắn nhìn con cá mà cảm hận.Quyết định hít một hơi thật sâu đến mức ngực căng to ra.Hướng mặt ra ngoài cửa hang miệng hét to lên:

- Lũ khốn kiếp nhà ngươi!Ta dù có là quái vật nhưng đừng đưa cá chết cho ta ăn chứ!!!!!!!

Lời nói dù không có chút cường hóa nhưng vẫn làm rung động toàn tầng 1.Xa xa chỗ Xà tộc Tiêu Ty nghe thấy giọng nói của Long làm nàng khê cười.

Trở lại hang động Long lúc này nhìn con cá chết mà về mặt chán trường.Nếu cứ bỏ qua mà đi ăn thịt trâu tiếp thì miệng hắn đảm bảo nhai không nổi vì nó đã quá ngán ngẫm việc nhai thịt trâu.Còn nếu bây giờ bỏ đi tìm thức ăn thì lại không tiết cho mấy vì Sát Điều cũng vừa mới nở trứng lờ như có kẻ nào đến ám hại hắn thì chỉ sợ nguy cho Sát Điều.

Nghĩ đến đây mắt hắn lia tới con cá chết.Thở một hơi dài chán nản một lúc sau hắn nói:

- Vốn ta đã có nhiều nghề nếu cứ chuốc thêm thì chỉ tổ lãng phí thời gian nhưng lúc này chỉ còn cách đó mới có thể cứu được cái bụng đói meo này.

Nói xong hắn nâng lên lò luyện bên hông hô biến một cái lò luyện nhỏ bằng món đồ chơi liền biến thành lò luyện to lớn như ban đầu.

Long bỏ con cá chết vào lò luyện.Nếu kẻ chế ra lò luyện nhìn thấy cảnh tượng này liền muốn đem Long ra xử tử vì dám dùng đỉnh phong lò luyện cho việc nấu cá ươn.

Hắn vũ bàn tay một cái lập tức bàn tay hiện lên một lớp mana mỏng.Đây là cách làm bao tay của cường giả.Lục lọi trong túi cần khôn xem có gia vị gì không.Tìm mãi một thời chỉ thấy hai mươi viên luyện khí đan và một ít thảo dược.

Nhìn đồng đồ hắn tìm được mà không ngần ngại đổ hết chúng vào trong lò.Trước khi đập nắp lại hắn tuôn mana vào trong lò tạo một vùng cách li để đảm đan dược và thảo dược không nằm chung với nhau.Sau đó hắn nhanh chóng đập nắp lại bắt đầu công việc nấu nướng.

Quen thuộc biến ra Hồn Ngọc Hỏa gắng tay tạo nhiệt cho lò luyện.Khác với mọi lần trước là dùng toàn lực phát nhiệt.Lần này Long không phun lửa trực tiếp vào lò luyện mà hắn dùng mana kích hoạt Hỏa gắng tay phát ra nhiệt nóng đến lò luyện.

Đến được nửa giai đoạn Long dừng lại việc phát nhiệt nhanh chóng đi tới dùng cả bàn tay đập mạnh vào đỉnh đầu lò luyện.

Oanh---Một tiếng kêu kim loại phát ra.

Kích---Tiếng kích hoạt cơ quan phát ra.

Từ bốn vị trí cách đều nhau ngay chiếc nắp mở ra bốn cái lỗ thông.Chúng phun ra một luồng khí đen.Nhanh chóng Long hóa Hỏa gắng tay thành Mộc Trượng hấp thụ khí đen.Rồi lại lần nữa biến Mộc Trượng thành Hỏa gắng tay tích cực phát lửa vào lò luyện.

Năm phút trôi qua một mùi thơm bay ra từ 4 lỗ thông.Biết mình đã hoàn thành Long nhanh chóng đi tới lò luyện mở nắp ra.

Một đợt hơi nước bay lên mặt Long.Nhẹ nhàng bàn tay thò vào lò lấy ra một thân cá thơm ngon to chừng hai mét.Có lẽ vì lúc đầu con cá bị ươn sinh nên hắn không để ý nó to đến thế.

Giải thích cho sự việc này là nhờ vào ít thảo dược được Long phát nhiệt cho bốc hơi bay vào miếng cá giúp nó trở lại tươi ngon.

Vừa cầm lên tay lập tức tiếng thông báo vang lên:

- Chúc mừng người chơi Long trở thành Đầu Bếp đẳng cấp thập lục tinh.

Nghe tiếng thông báo Long lập tức thở dài một cái.Hắn bây giờ đã có rất nhiều nghề.Biết là những nghề này kết hợp thêm kiến thức mà hắn biết sẽ rất có lợi cho hắn nhưng liệu hắn có đủ thời gian để lĩnh ngộ hết những tinh hoa của những nghề này?

Gạt bỏ qua những thứ suy nghĩ đó hắn lấy một tấm lá to lột con cá lên trên đưa mana vào đầu ngón tay rạch một đường giữa xẻ ra hai mảng cá trắng tinh.

Kế đó Long chảy mana ra thành những sợi chỉ uyển chuyển lấy từng mảnh xương dù là nhỏ nhất.Gia công một lần nữa Long hóa Hồn ngọc một bên là Hỏa gắng tay một bên là Thủy gắng tay.Cùng nhau tỏa nhiệt bốc hơi nước hấp nóng lần nữa hai mảng thịt.

Vừa kết thúc hắn kết thúc bằng cách rưới lên một loại nước sốt đặc biệt được lấy từ đồng dược liệu được Long phát nhiệt cho nóng chảy trong lò.Vừa rước lên có thể nghe tiếng bốc hơi nóng từ miếng thịt kêu lên xèo xèo.Nước sốt màu đỏ nhạt như tương cà vừa rưới lên lập tức thấm vào hai miếng thịt làm miếng thịt đôi màu trông rất hấp dẫn.

Cắt một miếng thịt để lên tay Long cảm thấy có vẻ như nước sốt còn tồn đọng trong miếng thịt.Như thế bóp vào một cái liền bắn nước sốt ra.Từ tốn hắn bỏ miếng thịt vào miệng không cần dùng răng ấn lưỡi vào miếng thịt một cái thứ nước sốt lập tức chảy ra khắp miệng hắn.Vị không quá ngọt không quá

chua. Vừa đủ đến mức hoàn hảo.

QC---Tiếng nuốt nước bọt của cả hai nhân vật vừa mới tới.

Một là Sát Điều vừa thức dậy liền nghe thấy mùi thịt cá dẫn tới.Hai là Sur Miêu tên này là người đại diện Miêu tộc chịu trách nhiệm công nạp thực phẩm hôm nay.Khi nãy nghe Long phàn nàn hẳn nhanh chóng đi tới chịu phạt.Nhưng vừa tới liền thấy Long thưởng thức món thịt cá làm hẳn một thời ngán ngắt cá nhưng giờ lại nổi hứng muốn thưởng thức món này.

Long nhìn thấy hai kẻ này đang thèm chảy nước dãi liền cười to một tiếng kêu lên:

- Hai người lại đây ta chia phần cho.

Sát Điều nghe xong không chần chừ chạy tới ngồi bẹp xuống chờ đợi.Sur Miêu nghe thấy miệng dù chảy nước dãi thấy rõ nhưng vẫn theo đúng lễ nghi đi tới cuối đầu xin lỗi:

- Xin lỗi vì đã đưa ngài công phẩm ôi thiêu xin ngài cứ trách phạt.

Long gật đầu khen tên này hiểu chuyện liền bước tới đỡ người Sur Miêu lên nói:

- Ta coi như đây là lần đầu người thất kính với ta.Nên ta tạm bỏ qua nhưng lần sau thì sẽ không còn cơ hội nữa đâu!

Nói xong Long xẻ một miếng thịt to cho Sur Miêu.Bảo hẳn đem về chia cho cả tộc.Cũng không quên nhắc lại ngày hẹn tập họp.Tên Sur Miêu nhận miếng thịt to mà Long vui sướng đi về thì thoáng hẳn kéo ra một miếng bỏ vào miệng cứ như thể khi đi về chỗ thịt chỉ còn một nữa.

Trở lại lúc này Long cùng Sát Điều đã nhanh chóng chén sạch chỗ thịt.Đến cả chỗ xương cả vốn Long muốn vứt nhưng lại bị Sát Điều tống hết vào miệng.Ngắm nhìn tên háo ăn này làm lòng Long có chút nhớ nhưng tới một hình ảnh thú cưng háu đói nhưng đã bị mờ nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Sự bá đạo của Red

Sau khi ăn xong bữa ăn Long cùng Sát Điều đi lại phòng họp.Hắn hiện tại đã cần phải gia tăng sức mạnh trước khi đi lên những tầng trên.Theo dự tính thì Sát Điều sẽ cùng Long đánh tầng.Bởi thế hai người họ cần cùng nhau học cách chiến đấu với nhau để có thể phối hợp tấn công được ăn ý.

Đi tới phòng họp Long tỏa mana ngăn cách căn phòng.Nhìn thấy hành động này Sát Điều liền biết Long muốn nói chuyện quan trọng.Hắn quay mặt nhìn Sát Điều một lúc rồi nói:

- Đây sẽ là bí mật chỉ có người và ta biết.Khi không có lệnh người tuyệt đối không được tiết lộ thông tin này.

Biết Long tin tưởng mình Sát Điều nhanh chóng gật đầu một cái.Long thấy thế lùi về sau mấy bước toàn thân đứng tấn miệng hét lên:

- Phân thân.

Hai đám khói bốc lên hai tên giống Long y đúc.Sát Điều chưa kịp bất ngờ thì hai tên đó nhanh chóng hét lên:

- Blue!

- Red!

Hai tiếng kêu đồng thanh phát ra.Lập tức hai thân ảnh biến hóa một người tóc bông ngắn lại rồi hóa đỏ tỏa toàn người một loại khí nóng một người tóc mọc dài ra đến tận lưng rồi hóa thành màu xanh dương.

Hai thân thể đó sau khi biến hóa liền nhìn vào cơ thể chính mình.Thân thể đỏ nhìn thấy thân thể mà hứng thú gào lên:

- OH YEAH!Cuối cùng cũng có thể điều khiển thân thể này!

- Hừm....Cảm giác quả thật rất tuyệt vời.Ta đói ý rồi nhà người đưa ta quyền kiểm soát thân thể này đi.

Long gật bỏ qua lời nói chuyện của hai người kia mà đi thẳng lại giải đáp thắc mắc đang hiện lên trên mặt Sát Điều:

- Ta xin giới thiệu hai người kia là nhân cách khác của ta.Tên màu đỏ này là Red,hắn là người hơi sôi nổi.

Nghe thấy lời giới thiệu Red nhanh chóng cúi đầu chào miệng nói:

- Trận chiến lúc trước rất hay người có muốn thử sức lại lần nữa không?

Gạt bỏ lời mời chào Long chỉ tay sang Blue nói:

- Tên xanh dương này tên là Blue. Hắn tâm tính khá điềm tĩnh nhưng cũng khá là nguy hiểm!

Nghe thấy Long nói tới mình Blue nhanh chóng nói:

- Người đã cân nhắc việc nhường lại quyền sở hữu thân thể cho ta chưa vậy?

Sát Điều ánh mắt choáng ngợp đến nỗi hắn phải đờ mắt một lúc lâu mới khai thông những chuyện này. Sau một lúc hồi tỉnh hắn nhìn Long nói:

- Người cho ta thấy mặt hai tên này làm gì?

Nghe thấy câu hỏi Long nhanh chóng đi lại khoát vai hai hai tên kia rồi nói:

- Như người cũng thấy ba ta đều cùng là một người. Chúng ta sau này sẽ cùng nhau đi đánh tăng bởi thế đây là lúc thích hợp để gặp mặt nhau để hiểu thêm về lối đánh của nhau.

Sát Điều nghe thấy liền hứng thú miệng bảo:

- Thú vị đấy vậy lối đánh của hai người như thế nào?

Red và Blue nhìn nhau một hồi rồi quay sang nhìn Long lúc đầu nói:

- Thật sự bọn ta cũng chưa biết bọn ta chiến đấu như thế nào!

Sát Điều nghe thấy liền khó hiểu hét lên:

- Tại sao lại cùng một người còn bọn chúng thì lại không?

Điều này vốn Long cũng dự tính trước. Red và Blue chỉ vừa mới tạo thành bản thể không lâu họ chỉ đơn giản có cùng xuất xứ với Long còn việc trải nghiệm các thứ thì chưa từng nên việc không rõ lối đánh của bản thân cũng là điều dễ hiểu. Không cần suy nghĩ nhiều việc làm thầy vốn là bản năng của Long rất nhanh chóng hắn nói:

- Đầu tiên thử triệu hóa Hồn Ngọc cùng một dạng vũ khí rồi sau đó thử tấn công nhau.

Red và Blue nghe thấy nhanh chóng hô lên triệu hóa hồn ngọc:

- Hồn Ngọc dạng kiếm!

Vừa nói xong ngỡ rằng đã có Hồn Ngọc nhưng khi nhìn lại thì chẳng có thứ gì xuất hiện ra. Bọn họ ngỡ ngàng nhìn nhau. Long lúc này cũng cảm thấy khó hiểu vài thứ liền nói:

- Hai người thử mở bảng thông tin lên xem.

Red và Blue hô lên:

- Bảng thông tin!

Lần này thì khác lần trước hai tấm bảng đã mở ra bay thẳng về phía Long. Vì là cùng một người nên Long có thể nhìn thấy mà không bị ẩn đi. Khi vừa nhìn vào bảng thông tin của Red thì Long giật mình kêu lên:

- Tại sao lại như vậy.

Red lúc này thấy vẻ hốt hoảng của Long mà hiếu kỳ đi lại. Vừa đến nhìn vào bảng thông tin của mình hắn còn hoảng hốt hơn mà kêu lên:

- HOLY MOLY! Sao ta lại được buff thế này.

Tên: Long (Nhân cách: Red)

Giới tính: Nam

Tộc: Người

Hp: 1 000 000 / 1 000 000 (500 000/s)

Str(Strength:Sức mạnh):500 000

Agi(agility: nhanh nhẹn):500 000

Vit(vitality: sức sống):500 000

Kỹ năng:

+(Ô trống)

+(Ô trống)

- Hừm....Có vẻ như việc bản thể khác làm chủ thân thể làm cho bảng thông tin bị thay đổi.

Blue đứng sau lưng Red và Long nói.Riêng Sát Điều lúc này thì không quan tâm tới mấy thứ này lắm nên hắn đã đi tìm một góc để yên giấc đợi đến khi bọn kia giải quyết xong.

Long lúc này sau khi nghe lời phân tích của Blue xong lại hiếu kỳ nhìn sang bảng thông tin của Blue mà đen mặt.Blue thấy vẻ mặt của Long liền tự kiêu nói:

- Ta nghĩ ngươi nên cân nhắc đến việc đưa ta quyền kiểm soát thân thể.

Tên:Long(Nhân cách:Blue)

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Hp:5 000/5 000(1 000/s)

Mp:1 000 000/1 000 000(500 000/s)

Vit(vitality: sức sống):10 000

Wis(wisdom: thông thái):500 000

Int(intelligence: trí thông minh):500 000

Kỹ năng:

+(Ô trống)

+(Ô trống)

Blue lúc này tiếp tục nói:

- Ngươi nên nhớ là 10 điểm wis hay int đáng giá 50 điểm str hay agi.Ở đây ta có tận năm vạn điểm wis với int.Cộng lại chỗ này đủ để tạo thêm mấy bản thể nữa.Sao ngươi có cân nhắc như thế nào về việc để ta làm chủ thân thể này chưa?

Long lúc này rơi vào trạng thái suy nghĩ làm hắn gạt bỏ mọi lời nói của Blue.Trong vô thức hắn mở lên khung kỹ năng của bản thân.Kéo Skill Mana punch vào ô kỹ năng trống của Red.Ngay lúc vừa làm xong thì tiếng thông báo vang lên:

- Chúc mừng người chơi Long.Red đã học được kỹ năng Mana Punch.Để thích nghi kỹ năng Red đã làm thay đổi Mana punch thành Skill Punch.

Nghe thông báo đồng loạt Red Blue Long chụm đầu vào nhìn skill mới có:

Punch:

Miêu tả:dùng lực bàn tay đâm gây ra sát thương vật lý.

lever 1 {0/1}

Tác dụng:

1 điểm str gây 10 sát thương.

1 điểm agi gây 10 sát thương.

Vừa nhìn vào cả ba người liền hú hồn. Không ngờ rằng Skill Punch nghe có vẻ tầm thường mà lại được buff cho nhiều như thế.

Lúc này Long quay sang nhìn Blue miệng nở một nụ cười xong rồi nói:

- Nếu ta bây giờ ta cho người Skill Nguyên lực thần pháp thì như thế nào nhỉ?

Blue nghe nói liền khó hiểu hỏi:

- Ý người là sao?

Long nhanh chóng giải thích:

- Người thử nghĩ đi. Red vì lý do gì đó mà không thấy thanh mana nên khi skill Mana punch được gửi đến liền chuyển hóa cho phù hợp nên mới được buff đến như vậy.

Vậy nếu người với điểm wis với int cao ngắt ngưỡng như vậy kết hợp với Skill Nguyên lực thần pháp chỉ chuyên dùng để gia tăng mana thì sẽ khủng bố đến thế nào?

Vừa nghe xong Blue mắt sáng rực lớn nhưng chưa kịp nói gì thì Long lại chen ngang nói:

- Nhưng vốn người đã muốn chiếm thân thể này giờ trao cho người thứ sức mạnh khủng bố này thì liệu người có tạo phản?

Blue nghe thấy mỉm cười cho con cáo già này hẳn quý xuống một chân đặt tay lên tim tỏ lòng thành nói:

- Dù ta có ác miệng nhưng ta “nào có muốn giết” người tạo ra ta!

Long bước tới hai tay đặt lên vai Blue mặt áp sát vào tai Blue và nói với giọng thì thầm:

- Nếu người có ý định muốn giết ta thì hãy nhớ đến lời răn đe này.

Đang khó hiểu ý nghĩ từ lời nói của Long thì từ hai bàn tay đặt trên vai hắn nhiệt liệt hút đi linh hồn của Blue. Nhưng rất nhanh chóng Long đã lấy tay ra. Cứ thế linh hồn của Blue dần hồi phục lại.

Lần đầu tiên kẻ bình tĩnh như Blue phải rung sợ vì biết kẻ nguy hiểm nhất ở đây chính là Long. Kẻ luôn hiền hòa với mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Luyện tập 1

Rất nhanh chóng Long mở bảng kỹ năng đưa cho Blue Skill. Ngay lập tức tiếng thông báo vang lên:

- Chúc mừng người chơi Long. Blue đã học được Skill Nguyên lực thần pháp.

Chúc mừng người chơi Long. Blue đã học được Skill Mana đại liên kết.

Phù hợp phẩm chất có thể chuyển hóa thành huyết mạch. Bản thể chính có muốn chuyển hóa?

Không ngần ngại Long nói:

- Đồng ý!

- Bắt đầu quá trình chuyển hóa huyết mạch. 10%...40%...80%...90%...100%. Hoàn thành quá trình chuyển hóa huyết mạch.

Chúc mừng người chơi Long. Blue đã khai mở huyết mạch Vô tận mana.

Nhanh chóng dưới phần bảng thông tin hiện lên một mục mới:

Huyết mạch: Vô tận mana

Công dụng:

Cho phép người sở hữu có lượng mana vô hạn.

Chỉ một vòng ngắn cũng làm Long hít một hơi khí lạnh.Hắn hai mắt chú tới Blue miệng hét lên:

- Người lại đây xem người bá thể nào này!

Blue rậm rập nghe lệnh.Hắn đi đến khi nhìn thấy huyết mạch mới nhận của mình liền làm lòng hắn vừa vui sướng vừa lo sợ.Quay sang nhìn Long Blue hỏi:

- Tại sao lại cho ta tận hai skill liên tiếp?Chẳng lẽ người không sợ ta sẽ mặc bỏ răng đe mà cướp đi quyền kiểm soát?

Long nghe thấy liền cười khoát vai Blue nói:

- Người nghĩ người sẽ cướp quyền kiểm soát của kẻ đã tạo ra người?Ta thừa hiểu bản thân ta dù có là kẻ tồi đến cách mấy cũng không bao giờ quên người có ơn đối với mình.

Vừa nghe câu nói Blue như bị nắm thóp.Vốn bản chất hắn nào có muốn chiếm thân thể của Long.Nếu có thì chỉ chiếm vài ngày rồi trả lại.Nhưng việc Blue không hiểu ở đây là tại sao Long lại răng đe hắn chẳng phải vốn từ đầu Long đã biết Blue chỉ nói chơi trong sự việc này?

Nói xong hắn đi lại Red thì thầm vài câu làm Red cười khúc khích.Blue nhìn thấy liền tò mò đi lại nhưng vừa đến thì hai người họ làm ra vẻ không có gì.

Long lúc này ho ho mấy cái rồi nói:

- Để cho công bằng cho hai người ta sẽ cho thêm Red một Skill nữa.

Red nhanh chóng lắc đầu nói:

- NOOP!Skill Punch của ta có thể lên cấp chỉ cần cho ta thời gian luyện cấp là được.

Blue nghe thấy trở lại bản tính nói:

- Người nghĩ người chỉ cần luyện cấp là có thể vượt mặt ta sao?Nên nhớ rõ vô hạn ma.....

KÍNHH!!!!Đại tấn sát thương từ Punch của Red lao đến Blue.Căn phòng rung động như sắp sập.May mắn có Long dùng Hồn Ngọc dạng Thổ dựng lên hàng trăm cây cột để trụ lại.Sát Điều thì cũng nhanh chóng được Long bảo vệ nên vẫn ngon giấc ngủ.

Riêng kẻ lĩnh đòn thì may mắn tung ra hàng tỉ lượng mana để kim hãm sát thương nhưng vẫn bị kéo cho mất nửa thanh máu.

Tay ôm bả vai vừa gãy miệng thì đổ máu.Nhưng vẫn không bỏ tính cách mà nói:

- Chỉ là do người may mắn có khởi đầu tốt.Sau này tái đấu ta sẽ là người chiến thắng.

- WIIL WAIT!

Red cười ngạo nghễ trả lời.

Long thở một hồng hộc suýt chút nữa thì sập hầm.Nhưng không giấu được vẻ tò mò hắn đi lại hỏi Red:

- Skill lên cấp thế nào?

Red nhanh chóng chuyển bảng kỹ năng cho Long.

Punch:

Miêu tả:dùng lực bàn tay đâm gây ra sát thương vật lý.

level 2 {0/1}

Tác dụng:

1 điểm str gây 20 sát thương.

1 điểm agi gây 20 sát thương.

Vừa nhìn một cái hắn nhìn lại nụ cười chuyển bảng qua cho Blue.Nhìn vẻ mặt nhin cười của Long Blue khó hiểu nhìn vào bảng kỹ năng thì nhanh chóng có phản ứng.Mặt hắn đen lại nhìn lên Red đang ra oai.Miệng cố cười nói:

- Ồ...Ồ thì người coi như may mắn mạnh hơn nhờ việc lên cấp nhưng sau này chưa biết ai hơn ai đâu.

Red nghe xong cười lên nhưng chưa được bao lâu thì Long nói:

- Red ngươi phải luyện tập kìm hãm sức mạnh lại nếu không thì ngươi sẽ bị giam không cho quyền kiểm soát thân thể!

Red nghe thấy quay sang hỏi:

- WHY?Ta đã làm gì sai?Sao ta lại không được dùng toàn lực?

Blue nghe thấy nhanh nhẩu giải thích:

- Vốn ngươi rất mạnh nhưng sức mạnh này nếu không được kiểm soát sẽ gây hại cho người xung quanh.Nếu lúc này không có Long giúp thì Sát Điều giờ này đã chết mà không hề biết chuyện gì vừa xảy ra.

Red hậm hực một lúc lâu mới chấp nhận nói:

- OK FINE!Vậy ta phải làm gì để kiểm soát thứ sức mạnh này?

Long nghe thấy liền nở một nụ cười sau đó hét to:

- Sát Điều!!!!!!Có việc cho ngươi rồi này!

Sát Điều trong cơn say ngủ tỉnh dậy.Hắn luôn lách qua mấy chục cây cột đá mới đến chỗ Long.Hắn không để ý mất cây cột nên đi thẳng vào chuyện chính:

- Kêu ta có chuyện gì?

Long hớn hờ nói:

- Ba người sẽ được luyện tập cùng nhau.

Red sẽ lấy Sát Điều làm mục tiêu để kìm hãm lại sức mạnh.

Blue sẽ lấy mana bảo vệ Sát Điều.

Sát Điều sẽ lấy toàn lực cố gắng sống sót trong những cú đâm của Red.

Chỉ cần làm đúng theo nhiệm vụ được giao ba người sẽ trở nên mạnh mẽ.Giờ thì nghỉ vài phút để ta dọn dẹp căn phòng.

Vừa nghe Long phân lịch luyện tập.Chi có Sát Điều là thấy hứng thú còn riêng Red và Blue thì sợ hãi nhìn Sát Điều như nhìn lần cuối được nhìn.

Rất nhanh chóng Long lấy Hồn Ngọc dạng Thổ thu lại mấy cây cột sau đó gia cố cho hang động.Lúc này Sát Điều đi đến dưới chân Long hỏi:

- Giờ ta mới để ý mấy cây cột khi này là từ đâu ra vậy?

Long vui vẻ đáp:

- Là tại tên Red một đám suýt làm sập hầm nên ta mới làm ra mấy cây cột giữa lại hầm không cho nó sập.

Vừa nghe xong câu hỏi Sát Điều như vừa hiểu ra chuyện gì đó bèn lặng lẽ chạy khỏi căn phòng.Nhưng đã nhanh chóng bị Long bắt lại ném cho hai người kia.

Red và Blue nhìn Sát Điều muốn tìm đường thoát thân mà cảm thấy lòng có lỗi vô cùng.Cả ba bọn hắn nước mắt tràn ra xối xả ôm nhau lần cuối như sắp chia ly.Long đứng từ xa cảm thấy chậm chậm liền hét lên:

- BA TÊN NGỐC NHÀ NGƯỜI MAU LUYỆN TẬP ĐI!

Đến lúc này mọi thứ chẳng thể được trì hoãn bọn họ nhanh chóng làm theo lời Long dặn.

Blue phun mana quán quanh Sát Điều nhiều đến mức trở thành quả cầu dày chừng 10 mét.Sát Điều bên trong cũng không còn đường thoát liền lấy thân thái bào năm chinh chiến ra mà đương đầu.Red lúc này làm người ra đòn mắt nhìn Sát Điều tha thiết tay giờ lên thực hiện một cú đâm nhẹ.

Cú đâm phải nói là rất chậm.Sát Điều cứ ngỡ là mình đã thoát thì nhanh chóng bàn tay chạm vào vùng mana liền biến thành một con lốc kéo bay Sát Điều.

Tình thế khủng hoảng Blue cố phun ra toàn bộ mana trên toàn bộ cơ thể cố níu giữa Sát Điều không bị cuốn đi.Sát Điều bị con lốc cắt bao nhiêu đường trên cơ thể máu chảy lênh láng.

Sau mười giây con lốc đã kết thúc.Mọi người nhìn màn vừa rồi mà phải thờ đốc.Red cảm thấy lòng mình như bị càu xé.Blue thì cảm thấy bản thân mình

vô dụng. Riêng Sát Điều thì hứng thú hét lên:

- Thật thú vị! Làm lại lần nữa đi!

Red và Blue nghe thấy liền không đồng tình thì việc này quá nguy hiểm cho Sát Điều. Nhưng chưa kịp nói gì thì Long liền nói:

- Mau lên đi chỉ còn 2 ngày nữa là đến buổi họp rồi!

Red nghe thấy nổi điên hét lên:

- WHAT THE FU*K! Sao người lại tàn nhẫn đến như vậy? Việc gì đã làm tha hóa người hả?

Long nghe thấy hiên ngang bước đến trước mặt Red mà nói:

- Sống trên thế giới này không liều lĩnh người không thể tồn tại!

Nói xong Long lẳng lặng bước ra khỏi căn phòng đi lên trên. Dưới mỗi bước chân để lại một vết thắm máu. Cả ba người bọn họ như lặng đi khi nhìn thấy vết máu. Đến khi Long rời đi hẳn thì không gian mới có tiếng nói:

- OK ONE MORE TIME! Lần này ta sẽ cố kìm hãm sức mạnh.

- Phải vậy chứ!

- Lần này ta sẽ tóa mana ngập cả căn phòng.

Long đứng ngoài nghe thấy liền cười một cái rồi tự nói:

- Chắc giờ mình cũng phải luyện tập rồi!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 119: Luyện tập 2, ta đang bị tuột lại

Long mở bảng trạng thái mà rít một hơi lạnh:

Tên: Long

Giới tính: Nam

Tộc: Người

Nghề: Chưa có (Tình trạng cúp học)

Level: 35 {90/80 900}

Hp: 2 500 / 5 000 {200/s}

Mp: 300 / 300 {20/s}

Str (Strength: Sức mạnh): 500

Agil (agility: nhanh nhẹn): 500

Vit (vitality: sức sống): 500

Wis (wisdom: thông thái): 129

Int (intelligence: trí thông minh): 143

Luk (luck: may mắn): 10

Điểm cộng: 90

Việc cho Red và Blue 3 skill chủ đạo mà không suy nghĩ kỹ đã làm cho hần bị thiệt rất nhiều. Bây giờ sức mạnh Luyện Thể tầng 7 của hần đã bị cường chế tuột về Luyện Thể tầng 1. Chưa kể đó là còn bị khống chế bởi Vô hạn thăng cấp làm việc phục hồi của hần bị giảm cực độ. Mà khế ước Hòa Huyết sẽ chia sẽ một nửa sát thương của Sát Điều qua cho Long nếu bất cẩn hần có thể chết ngay lập tức.

Vừa ý thức việc cần làm thì một cơn đau ngay tim đánh ra khiến Long phun ra một đợt hoa huyết. Biết đây là đợt đánh thứ hai của Red và có vẻ như tên đó vẫn chưa kiểm soát được sức mạnh. Không chần chừ hần ngồi ngay vào dạng thiền khởi động Cuồng Loạn huyết mạch.

Một cỗ năng lượng từ khắp cơ thể phát một lớp năng lượng màu đỏ phủ quanh người Long. Chưa dừng ở đó hần tập trung tinh thần khởi động lại con thú hần rất lâu chưa gọi Sát Lang. Biến động sức mạnh Sát Lang cùng Long hóa thành 1 khiến không khí xung quanh hần như bị đánh dạt ra.

Nhờ kết hợp hai thứ cường hóa này mà Hp của Long đã tăng lên 10 000. Giúp hần có thể cầm cự thêm mấy đợt đánh của Red nữa. Nhưng dựa theo trí nhớ thì đây đã là lần đánh thứ 3 tức có nghĩa số sát thương sẽ được tăng thêm 10 đơn vị trên 1 điểm Str và Agi. Tức có nghĩa sau mỗi đợt sát thương lại lớn hơn đợt trước.

Phát hiện chỗ sai trong kế hoạch nhưng thứ gì đã được Long dặt ra thì bằng mọi giá đều phải thực hiện cho bằng được.

Hần nhanh chóng dùng toàn bộ kiến thức lấy được từ Cổ Ngữ trư. Bỏ một loại công pháp từ đâu hiện lên trong đầu Long. Công pháp không tên nhưng cách thức hoạt động lại đơn giản tác dụng thì giúp gia tăng thêm nguyên lực đồng dạng mana.

Cảm thấy mana hiện rất phù hợp để hồi phục lại Hp nên Long nhanh chóng thực hiện công pháp này. Bằng việc vận chuyển mana chảy qua hết tất cả các nguyệt đạo trên cơ thể thành một vòng tuần hoàn sau đó cứ tiếp tục đẩy nhanh tốc độ vòng vận chuyển dần dần mana sẽ được sinh ra ngày một nhiều.

Vốn bản thân Long rất khéo trong việc sử dụng mana nên chuyện này cũng khá đơn giản. Rất nhanh chóng mana được sinh ra ngày càng nhiều. Đến nỗi Long không sử dụng được hết tất cả khiến chúng tự động phóng ra ngoài cơ thể hần tạo thành một lớp màu năng lượng màu xanh dương.

Hai luồng năng lượng đỏ xanh không bài trừ nhau mà tự động hòa vào nhau trở thành màu tím. Chúng cuộn vào nhau tạo thành một lõi xoáy năng lượng tím.

Mặc dù Long không nhìn thấy được cảnh tượng này nhưng hần lại cảm nhận được sự đặc biệt tốc độ hồi phục như được tăng lên rất nhiều lần tinh thần cũng trở nên sảng khoái hơn. Nhờ vậy mà không lâu sau Long đã lấy hết toàn bộ sát thương của Sát Điều chuyển thẳng vào bản thân. Mọi chuyện cứ thế diễn ra khá bình thường không có gì ngăn cản.

Đến đêm ngày thứ 2 Long kết thúc việc ngồi thiền. Vốn hần dự định sẽ tập trung thời gian tìm một skill nào đó phù hợp để phát huy sức mạnh nhưng hiện tại vẫn là nên tập trung cho Red và Blue phát huy tối đa khả năng của hai bọn họ bởi thế hần mới bỏ hai ngày luyện tập để lấy hết phần sát thương của Sát Điều giúp việc luyện tập của bọn họ trở nên thuận lợi.

Khi kết thúc ngồi thiền luồng năng lượng tím cũng nhanh chóng mất đi nên Long cũng chưa biết sự hiện diện của nó. Sau đó hần đi xuống hầm xem kết quả luyện tập như thế nào. Khi đến nơi trước mắt hần như một bãi chiến trường ác liệt. Mặt đất thì lồi lõm tràn thì chỉ chít những đường nứt vẫn còn đang lan ra.

Riêng bộ ba thì vẫn đang say sưa luyện tập mà không để ý đến sự hiện diện của Long. Hần cũng không làm phiền mà chỉ im lặng đứng quan sát.

Khi nhìn quan sát thoạt đầu chỉ thấy có sự thay đổi vị trí ở đây là Red đã đứng ngay cạnh Sát Điều thay vì đứng cách xa như ban đầu. Dù ban đầu Long nhìn thấy thì có hơi hoảng nhưng sau khi thấy Sát Điều nhẹ nhàng đỡ cú đâm của Red thì Long mới nhớ đến Blue.

Tên này vẫn giữ nguyên vị trí nhưng mana hần tỏa ra lúc bấy giờ không còn là khắp cơ thể mà chỉ tỏa ra ở giữa hai lòng bàn tay. Cứ ngỡ hiệu quả mana xuất ra sẽ thấp hơn nhưng khi Long đến gần thì ngay hai lòng bàn tay của Blue là hai đường ống nối từ lòng bàn tay Blue đến thẳng người Sát Điều. Bên trong đường ống không phải là loại khí xanh mana thông thường mà đó là một loại dịch lỏng đặc kỳ lạ màu xanh dương.

Ngay khi vừa nhìn thấy Long liền nhớ đến trong vô số kiến thức mà hần biết thì trong đó có nhắc đến một loại tối ưu hóa không gian và chất lượng nguyên lực đó là hóa dịch chúng.

Nhưng muốn đến cảnh giới đó thì đòi hỏi kỹ thuật của người sử dụng phải cao cực kỳ nhưng ở đây Blue đã lợi dụng việc mana vô hạn mà ép chúng vào không gian hẹp khiến chúng hóa thành dịch lỏng. Từ đó chạy thẳng vào Sát Điều giảm tối đa sát thương nhận vào.

“Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn mà bọn họ đã phát triển được đến mức này. Lạng quạng không chừng ta sẽ bị tuột lại phía sau”-Long thờ dãi suy nghĩ.

Hần lúc này ngồi vào một góc mở bảng kỹ năng xem xét còn lại những gì. Bất ngờ khi mở lên thì loại công pháp không tên kia lại không nhìn thấy có vẻ như loại công pháp này phải được học theo một cách đặc biệt.

Lay hoay một hồi hần lại tìm thấy skill Dung hợp pháp kỹ:

Miêu tả: Dung hợp những kỹ năng liên quan đến nhau để tạo ra một skill mới. Tỷ lệ thành công khi dung hợp kỹ năng 50%. Tiêu hao 99,9% mana (mana càng nhiều tỷ lệ cộng thêm càng cao tỷ lệ cộng thêm hiện tại 12%)

Lever: MAX

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Huyền thoại kỹ năng

Long nhìn skill Dung hợp mà thờ dài. Bao nhiêu ký ức cũ lại ùa về với Long. Nhờ skill này mà Long đã dung hợp ra Luyện thể ma ngục để rồi bị tạch bài kiểm tra mana thuộc tính. Nếu Long không bị cuốn vào cái dungeon đó thì lúc này có thể hắn đã là một thằng giàu nghề. Nhưng cái gì cũng có cái giá của nó. Chuyến đi này dù lâu nhưng nó sẽ giúp ích cho Long.

Hắn lúc này mở skill Dung hợp ra. Giao diện vẫn như cũ ba ô nằm theo hướng tam giác để bỏ skill vào và một ô ở giữa xuất ra skill.

Lúc này Long cũng thư giãn lục lợi mọi skill có trong người để thử vận may. Đáng lí ra với số kiến thức của Long bây giờ thì hắn dư sức kiếm được một loại công pháp cực bá.

Nhưng phần lớn kiến thức của Long là đến từ Tu Tiên Đại Lục. Nơi mà người ta tu luyện với nguyên khí và đan điền. Còn Long thì tu luyện với hệ thống nên cách phát triển sức mạnh sẽ khác nhau hoàn toàn. Và lại trong đồng công pháp đó cái nào cũng là một đồng chữ cho Long giác ngộ. Hắn thì lại không còn thời gian để hiểu những thứ đó.

Trở lại lúc này Long đã tìm thấy hai skill đã lâu chưa sử dụng.

Cường Nhân Sức Mạnh:

Lever MAX

Cho phép người sử dụng gia tăng gấp chỉ số str trong vòng 5 phút. Thời gian này có thể kéo dài nếu người đó có đủ thể lực.

Cường Nhân Sinh Lực:

Lever Max

Gia tăng khả năng hồi phục sinh lực lên gấp 3 lần. Gia tăng thể lực và quá trình luyện tập các chỉ số gấp 2 lần.

Nhanh chóng bỏ hai skill vào dung hợp tiếp theo đó Long lấy Luyện thể ma ngục ra. Hắn liệu không biết điều hắn đang làm là đúng hay sai nhưng cứ phải thử mới biết.

Không chần chừ Long bỏ Luyện thể ma ngục vào và lập tức dung hợp. Biến hóa sinh ra. Tam giác ba kỹ năng xoay tròn dần dần chúng tiến lại gần trung tâm vòng xoay ngày càng nhanh. Khi chạm vào nhau chúng hòa quyện vào nhau. Một ánh sáng màu xanh lục chói lóa phát ra.

Long lúc này hồi hộp không biết ra skill gì thì tiếng thông báo kêu lên:

- Chúc mừng người chơi Long dung hợp thành công skill:

Hộ thể Thần pháp

Lever 1: {0/1}

Tăng 0.0001 Vit mỗi lần thăng cấp.

Tình trạng: Chưa tìm thân chủ thích hợp.

- Mẹ nó!

Long cảm thấy một tiếng tay đập mạnh xuống lòng đất. Cứ ngỡ là được một skill cho hắn khả năng phòng thủ ai ngờ lại không thích hợp với bản thân. Giờ cả ba skill đều mất đi hết.

Cảm thấy không gian ngột ngạt Long đi ra khỏi hang động. Khi ra khỏi hang động tâm trí hắn lúc này mới được thư giãn. Thờ một hơi dài hắn bất giác nằm xuống Tự nhủ trong đầu:

“Chắc phải ngủ thôi đã mấy ngày rồi chưa ngủ”

Thế là hắn nhắm đôi mắt lại. Trong bầu không gian im lặng thì kẻ ồn ào nhất đó chính là điều ta suy nghĩ.

“Liệu mày đã từng có một giấc ngủ đúng nghĩa? Cứ ngỡ từ lúc out game xuất hiện thì cuộc đời mày sẽ trở nên tốt hơn nhưng giờ nhìn lại mày xem mày còn ai ở bên cạnh?”

Bạn bè của mày cũng không còn. Rồi giả sử khi mày quay về liệu mày có đủ khả năng để bảo vệ họ hay là để họ bảo vệ lại mày? Mày sẽ lại tiếp tục để họ bảo vệ mày như Uyên Bích?”

Ý nghĩ của Long như đang thổ lộ điều thực sự hắn đang giấu kín. Vốn dĩ lý do hắn xin vào dungeon này là để trốn mọi người ở Trái Đất. Hắn sợ một lần nữa làm gánh nặng cho mọi người. Dù đã có Tâm vô Tạp niệm trấn áp cảm xúc nhưng chúng chỉ đủ để kìm hãm cảm xúc cơ bản. Còn đây là một thứ gì đó lớn lao vượt qua cả mặt cảm xúc.

- Khốn kiếp!

Long hét lên một tiếng bậc người dậy. Hắn không chịu nổi việc bị nỗi sợ chiếm giữ. Nhanh chóng skill Dung hợp ra hắn muốn thử xem vận may một lần nữa.

Ám sát:

Tiêu hao: 100

Hồi chiêu: 1 phút

Level 25 {15/25}

Trong bán kính 1,5m bay thẳng tới rồi cộng thêm 10 sát thương cho đòn gây dame tiếp theo (sẽ được hồi chiêu lại khi đối phương bị giết)

Vừa bỏ vào Long lập tức dồn toàn bộ mana vào đôi mắt. Hai con ngươi hắn căng phồng lên thấy rõ như sắp nổ tung. Nhanh chóng hắn khởi động Cường Loạn huyết mạch. Đôi mắt hắn trở lại bình thường.

Sau hai ba phút như vậy thì tiếng thông báo vang lên:

- Chúc mừng người chơi khai mở skill:

Nhìn thấu:

Lever: Max.

Cho phép người chơi nhìn được tính trạng, phẩm chất, bảng thông tin...vv.vv....

Vừa nghe tiếng thông báo Long nhếch môi cười “Quả như ta đoán đúng! Mana phải cho thêm nhiều vào thì đôi mắt mới có thể sử dụng được hết khả năng để hình thành skill”

Nếu như lúc đầu sử dụng đúng cách cho Tiểu Ty thì có thể Long đã xem trọng skill này nhưng lúc này thì khác. Suy nghĩ bồng bột cùng cái nóng vội tuổi trẻ Long nhanh chóng bỏ hai skill vừa rồi vào Dung hợp.

Vẫn hiện ứng cũ nhưng người chứng kiến lại có chút hưng phấn hơn khi này. Trong lòng hắn như chỉ cần ra một skill gì đó thôi dù nát đến mấy nhưng nếu hắn sử dụng được thì hắn quyết định sẽ sử dụng đến cùng.

Ngay lúc đó tiếng thông báo lần nữa kêu lên:

- Chúc mừng người chơi Long khai mở:

Dead eyes

Lever: ???/???

??

Long nhìn cấp độ và mô tả của Dead eyes mà khó hiểu. “Tại sao chúng lại là? Chẳng lẽ đây là skill unknow mà trong giới OP khi xưa đồn đại?”

Vừa tự hỏi trong đầu hắn nhanh chóng thử nghiệm để giải đáp hoài nghi. Cất mọi bảng thông báo hai mắt nhìn thẳng xuống khu rừng miệng hét to lên:

- Dead eyes!

Vừa hô xong đôi mắt của Long bóng lên một cái. Hắn bất ngờ lùi về sau một bước. Trước mắt hắn lúc này không còn là 1 màu đen ban đêm mà là một màu đen tím với những thân hình nhiệt màu. Khẽ trong miệng Long phải chửi thề:

- Vãi l*z! Quay đúng huyền thoại skill mẹ ròi!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ân Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 121: Bắt đầu kế hoạch

Xưa kia vào những ngày đầu tiên OP xuất hiện mọi người đổ xô vào mà khám phá thì vào khoảng một hai tháng đầu đã nổi lên một con sóng đi tìm skill huyền thoại.

Vốn skill huyền thoại ở đây không được gọi vì cấp bậc mà là độ hiếm của nó. Thông thường một skill có thể tìm được bằng nhiều cách. Nào là tự sáng tạo, học hỏi người khác, săn quái...v,v.....

Thì trong đó chỉ có một cách duy nhất kiếm được skill huyền thoại đó là học từ quái thú. Cách học skill này vốn có thể thực hiện nhưng nếu muốn học skill huyền thoại thì ta phải học từ những quái thú cấp 500 trở lên.

Dù nghe bất khả thi nhưng rất nhiều guild vẫn đổ xô nhau tìm kiếm 500 cấp độ quái thú. Đến cuối thời điểm trước Out Game vài ngày thì đã xác minh đã có 2 người học được huyền thoại kỹ năng. Đó là Lão Nhị và Lão Tam. Và không ai khác người giúp sức chính là Long.

Lão Nhị thì học được Siêu cường Hóa từ Cự Nhân Vương. Lão Tam thì học được Thời Không từ Black Hole Entiti.

Đến lượt Long tìm kiếm huyền thoại skill thích hợp thì vô tình hắn lại bị cuốn vào con điên đi tìm Cổ Long. Nhớ lại lúc đó tâm trí Long lại thư giãn, thời điểm mà hắn biết được bản thân hắn không phải là người mạnh nhất Op cảm giác đó dường như đã trở thành mục đích sống mới cho hắn.

Trong con hồi ức hạnh phúc hắn bắt chộp ngủ lúc nào không hay. Có thể nói phần nào đó nỗi sợ sâu thẳm bên trong hắn đã được kim hãm nhưng chắc chắn vào một lúc nào đó hắn phải giải quyết dứt điểm việc này.

Một ngày nữa lại trôi qua kỳ lạ thay không gian bình yên của khu rừng này lại giống như lúc Uyên Bích đợi Bất Nhân đến. Một cảm giác lo sợ trước một không gian yên bình nhưng lại bí ẩn cực kỳ.

Đến sáng hôm sau Hoàng Ung, Kỳ Thổ, Sư Miêu, Cự Xà họ đều tập hợp đầy đủ ở trước chân núi. Cảm giác từ kẻ thù chuyển sang đồng đội quả thật làm con người ta có cảm giác ngại ngùng luống cuống.

Thật lâu cả bốn người họ không nói một lời. Sư Miêu cảm thấy không gian này không thể tiếp tục kéo dài liền nói:

- Chúng ta tập hợp đủ rồi lên gặp Cuồng Long đại nhân nào!

Cảm đám gặt đầu đồng loạt bước lên hang. Khi đến cửa hang trước mắt hắn là Cuồng Long đại nhân còn đang nằm ngủ say sưa.

Sư Miêu nhìn thấy khe bước đến lay nhẹ Long nói:

- Sư phụ! Sư phụ dậy đi! Sư phụ!

Long bị đánh giấc liền tỉnh dậy nhìn thấy trước mắt là bốn tộc thú quen thuộc. Trong đầu lóe lên sự kiện rằng hôm nay là ngày tập hợp. Hoàng loạn hành động hẳn tỉnh dậy mà hét lên:

- Các người đợi đây đừng đi đâu hết đợi ta chuẩn bị!

Lý do hắn hoảng loạn là vì ngay lúc này dưới tầng hầm bộ ba luyện tập vẫn còn ở dưới đó. Long không thể tiết lộ bản thân hắn còn hai nhân cách Red và Blue.

Dù Red và Blue là từ phân thân của Long mà ra nhưng chỉ khi được lệnh của Long hoặc bị đánh bại hoàn toàn thì họ mới biến mất.

Vừa xuống tầng hầm quả như Long dự đoán bộ ba luyện tập đã tập luyện suốt đêm ngày hôm qua mà không hề ngừng nghỉ.

Nhanh chóng Long đến chạm vào Red và Blue để hai người bọn họ vào lại chính bản thể để nghỉ ngơi. Ngay khi vừa chạm vào hắn cảm thấy hai người họ sức mạnh gia tăng lên rất nhiều. Không kịp bắt ngờ Long lại đi tới Sát Điều.

Thân hình nhỏ nhắn chỉ chút vết thương. May mắn là chưa tới mức nguy kịch. Lục lọi trong túi đồ xem còn thức ăn gì cho Sát Điều thì thứ hắn tìm thấy duy nhất đó là thịt bò.

Biết Sát Điều đã nhịn đói nhiều ngày nếu bây giờ không tiếp lương thực thì sẽ làm chết nó. Bởi thế Long bắt chắp bỏ thịt bò vào trong miệng mình dùng mọi lực hàm nhai thật nhuyễn cho Sát Điều.

Mùi thịt bò trong túi đồ không hiểu vì sao lại nồng hơn mức bình thường. Nồng đến mức Long có thể thở ra được một con Hắc Ngưu.

Sau mười miếng thịt bò Sát Điều lúc này mới tỉnh lại. Bất ngờ thay những vết thương trên người Sát Điều cũng đồng loại hồi phục.

Sát Điều tỉnh lại bỗng một cỗ năng lượng trên đỉnh đầu nó xuất hiện. Một vòng tròn màu đỏ tươi xoay tròn phủ cả đầu Sát Điều.

Không ai bất ngờ cả Long và Sát Điều đều biết đây là trạng thái tiến hóa. Khi tiến hóa quái thú sẽ được gia tăng sức mạnh kèm theo đó là hình dạng sẽ thay đổi hoàn toàn nếu may mắn sẽ được thêm thăng cấp tư chất.

Vòng xoay đỏ tươi ngày càng mãnh liệt, ngày càng rộng lớn. Nhanh chóng vòng xoay đã cuốn tròn Sát Điều tạo thành một cái kén tiếng hóa.

Cứ ngỡ quá trình phá kén sẽ rất lâu ai ngờ chỉ sau vài phút cái kén đã bị hút sạch từ bên trong. Hai kẻ ngờ ngác nhìn nhau sau một lúc Long nói:

- Có vẻ như ngươi đã hấp thụ hết toàn bộ năng lượng của chiếc kén.

Sát Điều nghe thấy liền hỏi:

- Ý ngươi là sao?

Long nhanh chóng trả lời:

- Ngay lần gặp mặt đầu tiên ngươi đã hút toàn bộ năng lượng của bạn ta. Và rất có thể nguồn năng lượng cực lớn từ chiếc kén đã bị ngươi hấp dẫn để vô thức hấp thụ toàn bộ. Đồng nghĩa nếu muốn tiến hóa ngươi cần phải có một nguồn năng lượng đủ lớn để hấp thụ.

- Liệu ta có thể không?

Sát Điều hỏi với vẻ mặt mong lung. Vốn năng lượng hấp thụ là không hề nhỏ nhưng hắn còn chưa cảm nhận được gì thì liệu phải nhiều đến bao nhiêu thì hắn mới có thể tiến hóa được.

Nhưng Long ngay lập tức nâng Sát Điều lên đặt lên vai phải nói:

- Ngươi cứ yên tâm! Thế giới này luôn có thứ mà ta tìm kiếm!

Nói xong Long hét lên:

- Các ngươi vào đi chúng ta bắt đầu cuộc họp.

Tiếng nói vang vọng lên thẳng cửa hang. Mọi người nghe lệnh liền đi xuống. Long lúc này lấy Hồn Ngọc Thổ hệ gắng tay tạo thành một bàn tròn với đầy đủ năm chiếc ghế hình dạng khác biệt đại diện cho năm người họp.

Rất nhanh chóng mọi người đã tập họp đầy đủ. Trong vô thức họ liền biết được ghế ngồi của mình. Khi đã ổn định chỗ ngồi Long cũng không chần chừ mà bắt đầu phổ biến kế hoạch:

- Đầu tiên ở cuộc họp này ta muốn các ngươi thực hiện cho ta 3 điều

Thứ nhất: Tập họp quân thực trong âm thầm huấn luyện họ trở thành những người tinh nhuệ nhất. Việc này ta sẽ nhờ Cự Xà và con gái ngươi.

Cự Xà nghe thấy đứng dậy chấp tay tuân lệnh.

Long tiếp tục nói:

- Thứ hai: Ta cần Sư Miêu làm người thay ta làm chủ thế lực này đến khi ta quay trở về.

Sư Miêu vừa nghe xong bất ngờ đứng dậy nói:

- Không được sư phụ. Con sợ là con không đủ khả năng!

- Nếu ngươi không dám thì đừng gọi ta là sư phụ.

Một câu nói quyết đoán đánh gục Sư Miêu. Long chẳng hề biết rằng hắn vừa uy hiếp Sư Miêu.

Tiếp tục phổ biến:

- Điều thứ 3 và cũng là điều quan trọng nhất mà ta bắt buộc các ngươi phải thực hiện cho bằng được đó là....(Đoán xem!)

Sau khi phổ biến xong cả đám bí mật đi đến cửa lên tầng 2. Đây là một khu vực đặt biệt được giấu kín trong khu rừng và chỉ duy nhất quái thú bộ tộc mới có thể làm nó xuất hiện. Bởi thế mà mấy ngày trước Long có tìm đến cách mấy cũng không nhìn thấy.

Trên vai là Sát Điều Long thông thả bước vào cách cửa không nói một lời rồi bỗng nhiên Cự Xà lên tiến:

- Cường Long đại nhân đợi đã!

Nghe thấy Long quay lại nhìn Cự Xà.

Trên tay Cự Xà là một tay nải. Lão ta dang lên hai tay cho Long nói:

- Đây là chút lòng thành của lão xin ngài hãy xem như lời xin lỗi mà tha thứ cho lỗi lầm của ta.

Long nghe thấy gật đầu khen tốt nói:

- Ta chấp nhận lời xin lỗi của ngươi.

Nói xong Long đeo tay nải bên mình sau đó quay đi miệng hô lên:

- Ráng làm tốt nhiệm vụ! À quên nữa!

Vừa nói Long từ bàn tay lóe lên một đốm sáng bay thẳng vào giữa đầu Sur Miêu. Đó là toàn bộ kiến thức của Hồn Sur. Long chỉ để đó và không nói gì việc còn lại là xem Sur Miêu làm được gì.

Long đi thẳng vào cửa. Từng bước đi cơ thể hắn cũng từng bước thay đổi. Toàn thân hóa thú đồ rực, đôi mắt đen huyền như nhìn thấu mọi vật. Cảm giác hào hứng dâng trào Long hét lên:

- Cùng luyện cấp nào Sát Điều!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Long rất cần người tâm sự

Bước đến tầng 2 trước mắt hắn hiện lên một khung cảnh u tối. Nếu tầng hai như một thế giới rộng lớn thì nơi đây chỉ bằng cái hang của Long.

Trên đầu dưới chân chỉ toàn là đất đá cấu thành. Ánh sáng không có nhưng đối với Sát Điều và Long thì đây là chuyện nhỏ.

Sát Điều không cần nhìn thì cũng có thể dùng trực giác để phát hiện kẻ thù. Long thì nhờ Dead eyes mà việc di chuyển cũng dễ dàng. Nhưng dù vậy họ cũng đã bước vào khu vực nguy hiểm nên cảnh giác là tất yếu.

Long hít một hơi dài lấy tinh thần nói:

- Hiện tại chúng ta phải khảo sát toàn khu vực sau đó tính tiếp!

Sát Điều nhanh chóng đáp:

- Đồng ý!

- Nhớ đừng tự ý di chuyển!

Dẫn dò xong Long bắt đầu di chuyển. Việc đi đứng tương đối khó khăn khi phải di chuyển bằng nhiệt ảnh thị giác. Sau mười phút đi lại Long đi tới một ngã ba trước mắt là 2 tên Nhân Ngư to cao cầm đuốc đang đứng canh gác.

Vừa nhìn thấy hai tên Nhân Ngư Long liền ẩn mình. Bất ngờ thay Dead eyes ngay lập tức hiện lên bảng tính trạng của hai tên kia.

Nhân Ngư entity#176:

Lever:50

Tình trạng:Thiếu ngủ(sắp đổi ca)

Nhân Ngư entity#185:

Lever:60

Tình trạng:Tinh táo(vừa vào ca trực)

“Không hổ danh là Skill huyền thoại!” Vừa nhìn thấy hai bảng tính trạng Long ngay lập tức nghĩ ra kế hoạch.

Nhanh chóng sau đó Long dùng Hỗn Ngọc hệ Phong Truyền mana vào khởi động Hỗn Ngọc rung lên dữ dội. Long nhanh chóng hướng thẳng vào hai tên Nhân Ngưu.

Phù---Một đợt gió mạnh bắn ra.

Bụi bay mù mịt đập tạt đi hai ngọn đuốc. Thấy thế Long thân ảnh như chớp lao tới một trăm Sát Lang ngay cổ tên thiếu nữ. Máu tươi phun ra một trăm giết chết một Nhân Ngưu trâu bò không phải ai cũng làm được.

Tên Nhân Ngưu còn lại biết mình bị phục kích nhanh chóng đem ra vũ khí phòng vệ. Nhưng thị lực của hắn đã tính bằng không. Long như chớp di chuyển về phía sau một trăm hướng vào cổ ót.

Ngờ đó chính là điểm yếu nhưng khi vừa tung đòn hắn đã biết đó là lựa chọn sai lầm. Kết cấu xương sống bọn Nhân Ngưu rất cứng để giữa thẳng cả cơ thể to lớn của bọn chúng.

Nhận thấy công kích cơ thể Nhân Ngưu tinh táo cảm thương đâm thẳng về phía sau. Long nhanh chóng né được nhưng đã bị thương phần bả vai.

Sát Điều lúc này từ phía xa thấy không ổn liền làm theo kế hoạch. Thân chim nhỏ bé lao tới giờ lên hai chấu sắt nhọn chọc thẳng vào nhãn cầu Nhân Ngưu.

Đòn tấn công thẳng vào điểm yếu của Nhân Ngưu thành công. Nhưng chưa kịp vui mừng thì tên Nhân Ngưu đã kịp phản công một võ vào Sát Điều khiến thân ảnh chim bé bay xa chục mét.

Long nhìn thấy hét to:

- Khốn kiếp nhà ngươi! Thần tốc Bộ pháp!

Thời gian ngưng lại hay nói đúng hơn là Long đã di chuyển nhanh hơn thời gian mười giây. Từng bước di chuyển đến Nhân Ngưu to lớn.

Một quyền đánh vào hạ bộ. Tiếp tục Long chống tay xuống đất xoay người một cước đánh vào sườn trái nhanh chóng chân còn lại kích gãy cổ Nhân Ngưu.

Mười giây kết thúc Nhân Ngưu bỗng cảm thấy đại lượng sát thương từ đâu tới giáng thẳng vào người ngay lập tức thổ huyết ngã gục tắc khí.

Nhìn thân hình to lớn gục ngã Long lẳng lặng đi đến giờ lên từng quyền đánh thẳng vào đầu Nhân Ngưu.

Kình---Kình---Kình---Liên tục từng quyền uy lực giáng thẳng vào đầu Nhân Ngưu.

Trong tâm trí Blue và Red chứng kiến cảnh tượng tra tấn từ thi kinh khủng này một hồi hét lên:

- ENOUGH! Dừng lại đi Long

- Đủ rồi Long tên Nhân Ngưu đó chết rồi!

Không lắng nghe nhân cách Long càng ngày càng tàn nhẫn tra tấn man rợ hơn. Bỗng từ trong tay nải một thân hình rắn nhỏ trườn ra quấn lấy Long hét lên:

- Ngài dừng lại đi! Đủ rồi mà!

Red và Blue bất ngờ khi thấy Tiểu Ty xuất hiện từ tay nải của Cụ Xà gieo vào trong đầu họ một câu hỏi “Tại sao Cụ Xà lại đưa con cưng của lão cho Long?”

Nhưng điều quan trọng bây giờ là Long. Họ sợ là vì nếu Long mãi hóa điên như thế này thì hậu quả sinh ra sẽ rất nặng. Hơn ai hết Red và Blue đều biết tiềm năng Long đang có là vô hạn. Với cái điên loạn bây giờ của hắn thì việc sau này hắn có thể làm đến mức độ nào.

Nhưng họ nào có biết lý do thật sự.

Ngay lúc này trong đầu Long là hàng loạt ý nghĩ:

- Chưa gì mà mình đã làm hại Sát Điều.

Có cái việc dùng Thần tốc Bộ pháp cũng không nghĩ ra.

Chẳng biết khi nào mình mới có ích cho mọi người đây?

Vô số ý nghĩ liên tục châm vào đầu hắn. Lúc này hắn đang ở một mức độ nào đó của việc trầm cảm. Suy cho cùng hắn cũng chỉ mới 16 tuổi đời chưa bao

lâu mà trải qua vô số chuyện lại không có người dựa dẫm ngày ngày tự bước đi trên đôi chân của chính bản thân thì cũng sẽ có ngày mà ngã xuống

- Dừng lại đi mà!

Tiểu Ty hét lên trong vô vọng. Một cảm giác quen thuộc từ đâu xuất hiện đánh thức tâm trí của một kẻ điên.

Long đứng thẳng người dậy vũ vũ hai tay đầy máu nói:

- Có vẻ như ta hơi quá tay. Xin lỗi vì đã làm người sợ.

Không chân chừ Long hóa Hồn ngọc Hỏa hệ thấp sáng chạy đến Sát Điều.

- Nguy rồi!

Nhìn thấy thân hình đầy máu Long gấp rút triệu hồi phục chữa trị cho Sát Điều.

Quả đúng là Phục Hồi sư chưa đầy một phút đã đưa Sát Điều từ tình trạng nguy kịch trở về như cũ chỉ là vẫn còn bất tỉnh.

Nhận thấy Sát Điều tỉnh trạng đã ổn định Long liền ngồi xuống thở phào nhẹ nhõm. Toàn thân trở về trạng thái ban đầu như một cách thư giãn.

Sau một hồi Long mới nhìn sang Tiểu Ty hỏi:

- Tại sao người lại nằm trong tay nải?

Tiểu Ty lắc đầu nói:

- Ta không biết. Khi vừa tỉnh dậy thì ta nhìn thấy ngài đang hành xác Nhân Ngưu. Ta đã rất sợ!

Long nhìn thấy giọt tay xoa đầu Tiểu Ty rồi nói:

- Ngủ một giấc rồi sáng hôm sau ta sẽ đưa người về với Cự Xà.

Đầu nhỏ gật gật sau đó chui thẳng vào áo Long cuộn gọn lại ngủ.

Thấy vậy Long cũng im lặng không nói gì. Tựa vào bức tường mở bảng tính thông tin lên. Level lúc này từ 30 nhảy thẳng lên 40.

“Chỉ với hai mạng Nhân Ngưu thôi mà đã tăng gần 10 cấp. Thử nghĩ với cả số lượng khủng bố như Hoàng Ưng miêu tả thì ta sẽ tăng bao nhiêu cấp? Chắc việc trở thành Tiên Hóa giả phải được cân nhắc đến” Đang trầm tư suy tính thì một cỗ khí lực được Long cảm nhận.

Thử mở Dead eyes thì xa xa là chục tên Nhân Ngưu bước tới. Chắc không thấy tên thiếu ngủ vào đời ca khiến bọn Nhân Ngưu nghi ngờ.

Long đứng dậy khởi động combo cường hóa. Tiểu Ty tỉnh dậy cất non nót âm thanh:

- Cường Long đại nhân!

- Người yên tâm ta chỉ bảo vệ mọi người thôi!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 123: Người biết tiếng Việt?

Bước nhẹ lóng hồng Long ẩn nấp trong bóng tối tay lộ ra hai bộ móng sắc nhọn.

“Thần tốc Bộ pháp lúc này đã hồi nhưng mình nên đợi lúc nguy cấp mới sử dụng trước mắt là phải giảm số lượng của bọn chúng rồi tính sau” Vừa nghĩ xong hắn lập tức hành động.

Dù tốc độ không nhanh bằng lúc trước nhưng độ cản trọng của hắn đã được tăng cao.

Vù---Một cơn gió thổi qua làm bọn Nhân Ngưu tập trung về một hướng.

Sột---Thanh âm ám sát vang lên chỉ có kẻ bị hại nghe được.

Long lúc này cũng không ngờ rằng bản thân đã không còn làm sát thủ suốt nữa mà giờ vẫn còn sử dụng được kỹ thuật cao cấp này. Nhưng cũng không vì vậy mà hắn muốn trở lại làm sát thủ. Tốt nhất thì vẫn nên đi theo con đường từ đầu đã vạch sẵn trở thành Hóa Hình sư.

Sau khi vừa hạ một mạng Long nhanh chóng ẩn mình trong bóng tối. Có lẽ vì tầng hai luôn là bóng đêm nên thị lực của Nhân Ngưu không được tốt là bao.

Bọn Nhân Ngưu vài khắc sau đó liền biết vừa mất một người liền ám sát lưng vào nhau. Từ trong bóng tối Long nở một nụ cười nham hiểm. Hồn Ngọc giữa ngực hắn xuất hiện chạy đến hai bàn tay hóa thành đôi găng tay rực cháy. Thấp sáng cả vùng ẩn nấp bản thân.

Đám Nhân Ngưu thấy thế liền lao lên nhưng ngay lập tức Long khởi động Hóa găng bắn ra hai nguồn hỏa diễm cuồng cuồng hạn chế khu vực của chúng.

- Chúng bây nói chuyện được không?

Đứng ở ngoài Long cất giọng.

Bọn Nhân Ngưu nghe thấy cũng chỉ gầm gừ vài tiếng. Có lẽ từ tầng hai trở lên bọn quái thú càng trở về nguyên thủy mất hết trí lực.

Vài tên lúc này thử lao ra khỏi mảng lửa lập tức bị thiêu rụi cho cháy đen. Lửa của Hồn Ngọc rất đặc biệt so với loại thông thường. Dựa theo cách điều chỉnh của Long mà Hồn Ngọc Hỏa hệ có hai chế độ.

Một là cháy lâu với thực lực hiện tại thì Long có thể tạo một đốm lửa cháy liên tục trong năm tiếng mà không cần tiếp thêm nhiên liệu.

Hai là cháy mạnh với việc cho thêm mana vào ngọn lửa khiến sức nóng của chúng tăng lên khủng bố nhưng bù lại không thể cháy quá hơn 2 phút. Nhưng với mana hiện tại Long có thể duy trì hỏa lốc xoáy này đến 10 phút.

Sức nóng mạnh mẽ thiêu rụi những tên yếu ớt bên trong. Lever tăng thêm 3 cấp nhưng mana lúc này cũng gần cạn Long lập tức thu nhỏ vòng lửa lại. Tiếng hét đau đớn Nhân Ngưu kêu lên mà đáng sợ.

Bỗng một tiếng nói lớn từ trong vòng lửa phát ra:

- Ngươi không nên giết ta!

Long nghe thấy tiếng nói lập tức hóa giải ngọn lửa. Lộ ra bên trong là duy nhất Nhân Ngưu yếu ớt thân hình. Thân hình yếu ớt hắn không hứng thú nhưng điều làm hắn hứng thú chính là giọng nói của tên này. Nó không đơn giản là một lời giao tiếp thông thường mà nó là giọng nói đúng chuẩn Việt Nam.

Vốn khi Long giao tiếp với Tiểu Ty hay Sát Điều hắn đều dùng một loại phiên dịch kỹ năng. Nhưng ở tên Nhân Ngưu này thì hoàn toàn không cần dùng phiên ngữ. Chính tiếng nói hắn lọt vào là Việt Nam ngôn ngữ.

Trong đầu hắn ngay lập tức đưa ra hai giả thuyết:

Một là tên Nhân Ngưu này là trường hợp chuyển sinh.

Hai là có ai đó đã dạy hắn.

Long bước tới với sự cảnh giác lấy quyền trọng phục hồi cho tên kia. Bất ngờ hắn thay hai sừng tên này đã không còn không phải là bị bẻ gãy mà là bị rút thẳng ra toàn bộ. Nếu không phải do cái mũi trâu thì Long cũng không biết tên này là Nhân Ngưu.

Nhưng dù sao cũng không được mất cảnh giác. Sau khi hồi phục Long lấy giấy ra trói hắn lại.

Tên Nhân Ngưu kia lập tức nói:

- Vậy quả thực ngươi là tộc nhân. Hắn ngươi tò mò tại sao ta lại biết dùng đúng ngôn ngữ của bọn ngươi phải không?

- Im mồm vào!

Long quát lên một tiếng. Sau đó dùng Hỏa găng tay thiêu rụi những thân xác Nhân Ngưu. Quả nhiên bản tính sát thủ giết người không để lại xác vẫn nằm trong tim thức.

Sau khi xử lý sạch sẽ Long nâng lên Nhân Ngưu yếu ớt đi về chỗ Sát Điều. Tiểu Ty nhìn thấy Long như thấy mẹ đi chợ về nàng nhanh chóng lướt tới nhưng lại bị hắn quát:

- Tránh xa ra!

Long không phải ghét Tiểu Ty mà là vì hắn đang cảnh giác tên Nhân Ngưu này. Bản thân tên dù có vẻ yếu ớt nhưng sự tàn độc lại rất cao. Rõ ràng khi trong vòng lửa sức nóng phải là hơn năm trăm độ C. Ấy vậy mà tên này lại chỉ bị bỏng nặng. Theo dự đoán của Long thì tên này đã lấy thân xác của bọn Nhân Ngưu để giảm nhiệt cho bản thân.

Trở lại thực tại tên Nhân Ngưu cất lời:

- Ngươi yên tâm đi ta không tàn độc như ngươi đang nghĩ đâu. Bọn Nhân Ngưu kia đã lấy thân giảm nhiệt bảo vệ ta.

Long cười khinh một cái nói:

- Làm sao ngươi sống ta không quan tâm. Nhưng đừng có ý định động đến người của ta.

Nói xong Long đặt Nhân Ngưu thân hình xuống mở ra túi đồ lấy ra một túi nước ực ực vài ngụm sáng khoái. Sau đó đưa bình nước lên miệng Nhân Ngưu. Kẻ khát gặp nước còn hơn được vàng. Hắn dùng hết khí lực uống từng ngụm nước.

Sau vài phút bình nước đã bị tên Nhân Ngưu hút sạch. Long lúc này từ tốn nói:

- Đề ta giới thiệu trước ta tên là Long. Con rắn này tên là Tiểu Ty. Tên nằm ngủ kia là Sát Điều. Đến lượt ngươi.

Nhân Ngưu lúc này ánh mắt đăm đăm nhìn tổng thể thành viên của Long rồi nói:

- Ta tên là Ngưu Tôn.

Chớp mắt một cái Long nói tiếp:

- Tại sao ngươi lại biết nói tiếng của Nhân tộc?

- Một tuần trước Nhân Ngưu tộc bọn ta bắt được hai tên Nhân tộc. Nhờ thế mà ta đã học được ngôn ngữ của Nhân tộc.

- Một tuần học hết ngôn ngữ của Nhân tộc?

Long nói lên với giọng điệu nghi ngờ. Điều này cũng phải Nhân Ngưu tộc vốn sinh ra là về sức mạnh không phải về trí óc với cả chỉ có một tuần thì tên kia làm sao có thể học hết được trừ khi hắn là thiên tài.

Ngưu Tôn biết Long đang nghi ngờ hắn liền nói:

- Thật ra nói là học hết ngôn ngữ của Nhân tộc thì không đúng. Xét về cơ bản thì ta chỉ học được Tiếng Việt của bọn ngươi còn nhưng thứ tiếng khác ta chỉ biết sơ sơ.

Long lúc này nghe xong thì cảm thấy khó hiểu xoa xoa đầu mấy cái rồi nói:

- Thôi cứ cho ngươi là thiên tài đi. Vậy giờ cho ta biết tại sao ta lại không nên giết ngươi?

Ngưu Tôn thở một hơi dài dựa vào bức tường nói:

- Ta thấy ngươi cũng là Nhân tộc. Hai tên kia cũng là Nhân tộc nên ta nghĩ con ngươi phải bảo vệ nhau chứ.

Long nghe thấy liền cất ngang:

- Vậy ngươi nghĩ ta sẽ nhờ vào ngươi mà cứu bọn Nhân tộc kia sao?

- Tùy ngươi

Ngưu Tôn sắc mặt đăm đăm nói. Cái nét đăm đăm này làm Long cảm thấy có chút hoài niệm nhưng nghĩ mãi lại không nhớ ra. Nhưng nhờ vậy mà hắn đã có thêm thời gian suy nghĩ.

Sau mấy tiếng suy nghĩ Ngưu Tôn hỏi:

- Vậy giờ ngươi quyết định như thế nào?

Long ngón tay hóa cuồng loạn chém một đường làm đứt đồng dây trói Ngưu Tôn rồi nói:

- Ngươi dẫn đường, ta giải cứu và tàn sát.

Ngưu Tôn nghe xong mặt vẫn đăm đăm đáp:

- Được thôi!

Cùng lúc đó tại ngục tù Nhân Ngưu tộc.

- Thúy! Em có sao không?

Nam nhân thấy nữ nhân vừa ngã xuống sau một chuyển lao động một nhọc liền lao tới đỡ nàng dậy. Nhưng biến hóa sinh ra phần va chạm giữa hai người

sèo lên như nước gặp lửa. Thấy vậy nam nhân hồi hả bỏ nàng ta xuống trong bất lực mà găng giọng:

- Akm....Cái Hắc thuộc tính khôn kiếp này.

Thân hai người một người Quang thuộc tính một người Âm thuộc tính nhưng thuộc tính bọn họ bình thường thì chẳng có gì nhưng thuộc tính của hai người này lại bị biến dị. Một khi chạm vào nhau là như nước với lửa cả hai sẽ đồng loại nhận sát thương nặng nhất là tan biến. Và ngay cả khi không chạm vào nhau thì chỉ cần đứng cạnh nhau áp lực giữa hai nguyên tố đã làm họ khó thở.

Nữ nhân tên Thúy thờ từng hơi nặng nhọc nói:

- Em không sao anh đừng lo cho em. Dương à!

Nam nhân tên Dương thở một hơi dài buồn chán nói:

- Anh đã nói em rồi, mới sinh thì đừng cố sức quá. Máy việc nặng nhọc của Nhân Ngưu thì cứ để anh. Em cứ lo dưỡng sức.

Nữ nhân Thúy cố gắng cười nói:

- Em đâu thể nào để người cứu mình qua khỏi dungeon của tổ chức PO cực nhọc được.

Nam nhân tên Dương khoanh hai tay lại nói:

- Nhưng ai là người giải được password của tổ chức PO?

Nữ nhân tên Thúy khuôn mặt cảm thán nói:

- Ta đã thống nhất với nhau việc mở được password là cả hai ta rồi sao?

Nam nhân tên Dương nhảy dựng lên nói:

- Anh còn không biết nút W nằm ở đâu nữa là.

Nữ nhân tên Thúy bất ngờ hỏi:

- Thật sao?

Nam nhân tên Dương vừa cười vừa nói:

- Vậy em nghĩa tại sao anh lại đợi bọn tổ chức PO đến gần sát mình mới giải xong password?

Nữ nhân tên Thúy và nam nhân tên Dương từ buồn bã lại thành cuộc tán dóc cười như đau cả bụng.

Bọn Nhân Ngưu nghe thấy tiếng ồn ào liền lấy giáo thọc vào buồng giam làm sụt một đường trên mặt Thúy. Tên Dương nam nhân nhìn thấy nổi giận. Hai tay nổi lên hắc hỏa thét lên:

- Ta nhin đủ rồi! Không đợi tên Ngưu Tôn gì nữa! Chúng ta vượt ngục!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 124: Người là hoàng tử?

Cứ thể Long Tiểu Ty Sát Điều cả ba bọn họ đồng loạt đi theo Ngưu Tôn. Sát Điều đã sớm tính dậy nên cũng đã hiểu sơ qua tình hình.

Đi qua ngã ba xưa cũ Long và Sát Điều đều cảnh giác. Nên biết khi này Long đã lấy hơn chục mạng Nhân Ngưu tộc giờ lại chẳng có ai lại tiếp viện. Sự hơn là kẻ chỉ đường cũng là Nhân Ngưu tộc. Nghe sơ qua cũng biết điều này không tốt lành gì nhưng tại sao Long vẫn quyết định đi theo Ngưu Tôn?

Lý do đơn giản là vì Long hẳn ta trong đầu lúc này đang có cái ý nghĩ ngây thơ rằng hai tên Nhân tộc kia là người hẳn quen biết cụ thể là Hoa và Khoa. Chẳng biết từ đâu hẳn xuất hiện ý nghĩ ấy nhưng nó lại đem cho hẳn niềm tin mãnh liệt vào lời nói của Ngưu Tôn.

Đi thêm trăm mét ánh sáng lúc này từ đâu xuất hiện. Dù rất mơ màng nhưng vẫn có thể nhìn thấy được sự vật. Tiểu Ty nhìn thấy cảnh lạ này mà hiếu kỳ nói:

- Nơi đây kỳ lạ thật!

Nguru Tôn dẫn đường nghe thấy đáp:

- Tầng hai khu vực vốn được kiến tạo là một hang động gồm hai khu vực vùng tối và vùng sáng. Nơi các người đang ở là vùng tối phần lớn bao quát vùng sáng. Càng đi về trung tâm ánh sáng sẽ càng lớn. Điều đặc biệt ở vùng sáng là nó có cả ban ngày và ban đêm bởi thế bọn ta vẫn có thể tính ngày tháng.

Long nghe thấy mới sực nhớ hỏi:

- Người có biết lối lên tầng ba không?

Nguru Tôn nghe thấy sừng sốt trả lời:

- Người muốn lên tầng ba sao?

Long im lặng không nói gì. Nguru Tôn lập tức biết Long không muốn giải thích liền nói:

- Tầng ba nằm ở trung tâm tầng hai chìa khóa được giữ bởi Nguru Ma Vương.

Long nghe xong thì im lặng. Một lúc sau hấn hỏi:

- Có sao không nếu ta giết hết Nhân Nguru tộc bọn người?

Nguru Tôn nghe thấy liền biết ý của Long liền nói:

- Ý người là muốn chiếm lấy tầng hai bọn ta?

Thấy Long không nói gì. Nguru Tôn biết hấn đã đoán đúng vừa đi vừa suy nghĩ một hồi lâu sau hấn bắt đầu nói:

- Trong dungeon này vốn kẻ mạnh sẽ chiến thắng kẻ yếu. Nếu người có ý định chiếm nơi đây thì Nhân Nguru ta cũng không dễ dàng đứng nhìn.

Long cười lên nói:

- Có chí khí! Ta mong được chiến đấu với toàn bộ Nhân Nguru tộc của người.

Cuộc nói chuyện kết thúc bọn họ tiếp tục đi thêm ba mươi phút thì xuất hiện trước mắt là một bức thành to lớn. Ánh sáng từ bên trong chiếu ra không phải là ánh cui lửa mà là thứ ánh sáng thuần túy của tự nhiên. Dù chỉ mới ở tầng hai không lâu nhưng khi gặp thứ ánh sáng này cả đám bọn Long đều cảm thấy thỏa mãn ham muốn.

Nguru Tôn lúc này ra hiệu đám Long dừng lại để hấn đi trước. Toàn thành này được dựng lên để làm cổng giao thông của vùng sáng và vùng tối. Với tác dụng ngăn chặn kẻ lạ xâm nhập. Vì ngoài đặc tính tối đen ở vùng tối thì đó còn là nơi cho các cánh cổng tầng một thông với nhau.

Bước đến cửa thành Nguru Tôn kêu lên những ngôn ngữ kỳ lạ của Nhân Nguru tộc. Không lâu sau đó cánh cửa thành mở ra bước ra là một đàn binh lính trên tay đồng loạt giương lên những mũi tên.

Nhóm người tầng một nhìn thấy cảnh tượng này liền kinh hãi. Việc Nguru Tôn phản bội thì ai cũng có thể ngờ tới nhưng không ai tưởng tượng được rằng hấn lại nhanh chóng tập hợp lực lượng nhiều đến thế cứ như đã có sự chuẩn bị từ trước.

Sát Điều nhìn thấy Nguru Tôn nhanh chóng phản bội mình liền hét lên:

- Tên Nguru Tôn này lại dám phản bội chúng ta! Uông công người tha mạng cho hấn!

Long lạnh nhạt bước lên phía trước nói:

- Ta với hấn vốn không có quan hệ đồng đội nên không thể gọi đây là phản bội! Mọi thứ chỉ ở mức trao đổi.

Tiểu Ty tò mò hỏi:

- Ý ngài là sao?

Long toàn người cuộn lên sức mạnh huyết mạch cùng lúc đó nói:

- Ta tha hấn mạng sống! Hấn trả ta thông tin! Giờ cuộc trao đổi kết thúc đã đến lúc cả hai ta trở lại hai chiến tuyến.

Phải vậy không Nguru Tôn? Hay nói chính xác là có phải không hoàng tử Nhân Nguru tộc?

Lời Long thốt ra làm đám người tầng một ngỡ ngàng chẳng ai tin kể đi với bọn họ vừa rồi là hoàng tử Nhân Nguru tộc. Nhưng nghĩ lại thì phong thái của Nguru Tôn lúc nói chuyện với mọi người thực sự rất có thần thái.

Nguru Tôn biết rõ thân phận bị bại lộ ngay từ lúc đầu nên cũng không bất ngờ mà chỉ nở một nụ cười sau đó hướng ngón tay lên ra lệnh: “Tiến công!”

Đám cung thủ nghe lệnh giương cung bắn ra. Long thấy thế liền combo cường hóa một vẫy đánh bay một vùng mưa tên. Nhanh chóng sau đó hấn lao lên cùng Sát Điều và Tiểu Ty.

Long dùng những cú đâm uy lực hất văng đám vệ binh Sát Điều và Tiểu Ty phối hợp nhau khống chế bảo vệ Long. Như cuồng bạo cả ba xé rách đội hình quân lính vốn dĩ đã dày đặc của Nguru Tôn.

Chẳng bao lâu bọn họ đã đánh bại toàn bộ quân lính. Chỉ còn lại một mình Nguru Tôn còn sót lại. Hấn ta khuôn mặt khủng hoảng lùi về sau mấy bước khi thấy ánh mắt đều đang hướng về hấn.

- Có vẻ người đã thua rồi đã tới lúc nhận kết cục như bao kẻ khác!

Long lạnh lùng nói với không sự thương tiếc. Nguru Tôn lúc này gơ hai tay lên cao trầm giọng nói:

- Người nói đúng đã đến lúc ta phải nhận kết cục.....Do chính ta vạch ra!

Từ phía cổng thành thứ âm thanh kỳ lạ dần dần to hơn. Trong lúc mọi người bị chú ý tới âm thanh đó thì Nguru Tôn đã rời khỏi chỗ đó.

Chẳng ai quan tâm tới vì thứ âm thanh này đã xuất hiện trước mặt họ. Một tên Nhân Nguru to phải chừng năm mét trên đầu đang là một bóng đen cố gắng đu bám.

Bóng đen đó thét lên thô bạo:

- Mang danh ông bố một con đập chết mẹ mày!

Trong ánh mắt ngỡ ngàng của mọi người Long vô thức nhếch môi cười trong suy nghĩ “Cha nào vậy trời?”

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Cặp đôi Dương Thúy

Sau khi phá tung lồng giam Dương chồng của Thúy sử dụng sức mạnh từ Âm thuộc tính biến dị chiến đấu với đám lính gác Nhân Nguru.

Vốn ban đầu cả hai đã đặt lòng tin vào Nguru Tôn rằng hấn sẽ giúp họ thoát khỏi nơi đây. Với danh nghĩa được bảo vệ bởi hoàng tử hai người bọn họ ngay thơ chấp nhận dù gì tuổi đời của họ cũng chỉ mới 16 17 sự đời cũng đã trải qua nhưng dù gì cũng vẫn chưa trưởng thành hoàn toàn.

Nhưng hiện tại đã hai tuần trôi qua hai người họ vẫn chưa được thả ra còn tên hoàng tử kia cũng mất biệt. Thất vọng cộng thêm việc thấy người phụ nữ của đời mình bị tổn thương Dương hấn quyết định sẽ dùng chính thứ sức mạnh hấn cảm hận để thoát khỏi đây.

Bước trên con đường với không sự chi dẫn hai người họ đi cùng nhau nhưng bị khoảng cách của thuộc tính biến dị tách nhau ra. Sau vụ nổi loạn lúc này một phần sức mạnh vô tình bay đến Thúy khiến nàng ta bị tổn thương nặng trên người bởi thế việc chiến đấu của Dương lúc này cũng không thể tùy tiện dù sức mạnh của hấn cũng không ở hạng xoàng.

- Ta nên đi đâu đây?

Người đàn ông của gia đình lên tiếng hỏi vợ. Bản thân Thúy cũng không phải vô dụng. Dù nàng không mạnh như Dương nhưng nàng ta lại rất khỏe về trí óc. Bởi thế mới với danh tiểu thư con nhà quyền quý chứ.

Cố giọng nổi đau nàng trả lời:

- Em nghĩ ta nên đi đến nơi có ánh sáng lớn nhất. Rất có thể đó là lối ra cho chúng ta.

Nói xong cả hai cùng hướng về phía trung tâm tầng hai mà tới. Trên đường đi cả hai gặp khá nhiều Nhân Nguru canh gác nhưng đều bị Dương đánh hạ. Tất nhiên hấn cũng không ngu ngốc mà không biết kiềm chế sức mạnh làm hại cho Thúy.

Bước tới trung tâm một ngôi đền nhỏ nằm ở chính giữa với không một người canh gác. Dương vừa bước lên một bước thì bị Thúy cản lại. Nàng ta gơ lên tay phải niệm phép sau một lúc bàn tay nàng phát lên một nguồn ánh sáng thứ ánh sáng hòa nhập vào không gian.

Một làn sóng vô hình đánh rộng khắp khu vực. Một loại thông tin truyền đến Thúy. Nàng ta thả lỏng cơ thể nói với chồng:

- Khu vực này không hề có bẫy.

- Vậy chẳng phải quá thuận lợi rồi sao? Chúng ta đi thôi!

Dương hấn vội vàng mời gọi Thúy đi cùng mình có thể hấn đã quá mệt với nơi này.

- Nhưng quá an toàn là một sự nguy hiểm tiềm tàng sao?

- Chả sao cả dù có nguy hiểm đến đâu anh cũng sẽ bảo vệ em!

Dương hấn vỗ ngực đáp.

Thế là cả hai cùng đi tới ngôi đền. Bước vào ngôi đền bên trong là một chiếc bàn nhỏ với ký tự chữ cái kỳ lạ. Giữa là một phần lõm như để vật gì vào.

Thúy vừa nhìn liền suy đoán đây là thứ giúp họ thoát khỏi đây. Nàng ta quay sang nói với chồng:

- Có vẻ chúng ta phải có được vật ở giữa thì mới có thể thoát ra ngoài!

- Đúng vậy cô bé!

Một giọng trầm đến đáng sợ từ ngoài đền phát ra. Hai người họ quay sang thì một cú vật khủng bố đánh nát cả ngôi đền.

Không kịp hiểu chuyện gì hai người bọn họ đã bị sức mạnh đánh văng đi cùng đồng đồ nát của ngôi đền chỉ còn sót lại mỗi chiếc bàn.

Nhanh chóng tỉnh dậy Dương quay sang hỏi Thúy nhưng tất nhiên là không hề có đụng chạm:

- Em có sao không?

Không lời đáp lại hấn thừa biết vợ hấn đã bất tỉnh hoặc tệ hơn. Thở một hơi dài trong sự kìm chế Dương lấy đồng đồ nát xếp lại che cả người Thúy.

Sau đó hấn quay sang nhìn tên đã đánh họ lúc nãy. Không bị bất ngờ trước vóc dáng khổng lồ Dương hấn hét lên:

- Lần này đánh boss không được em chứng kiến rồi!

Hai tay Dương phủ đầy màu đen đôi mắt cũng chuyển sang màu đen huyền. Cả hai không ai nói thêm câu gì nên cuộc chiến bắt đầu. Và bằng một lý do thần kỳ nào đó Dương và cả tên Ngu Ma Vương đều lao đến chỗ bọn Long.

Trở lại lúc này trong ánh mắt ngỡ ngàng của đám người lạ mặt Dương mặc kệ mọi thứ tập trung vào việc dùng hai bên bóng tối đâm thẳng vào người Ngu Ma Vương.

Tên Ngu Vương thì thân hình vốn dĩ đã to lớn cộng thêm việc di chuyển đầy kỳ lạ của Dương khiến Ngu Vương chẳng thể đánh trúng được hấn phát nào. Bởi thế mà việc duy nhất tên Ngu Vương này có thể làm là lao vào những bức tường với mong muốn đánh trúng Dương. Nhờ vậy mà họ đã bắt gặp lao đến chỗ bọn Long đúng lúc.

- Tao đã quá mệt mỏi với chuyến đi này rồi mày có biết không!!!! Tao muốn được về nhà sống cùng vợ cùng con! Tao muốn được nhìn thấy con tao!!!!!!!

Vừa đánh Dương vừa hét lên có vẻ hấn đã bị cảm xúc chèn ép rất nhiều đến bây giờ mới có thể bộc lộ hết.

Trong sự hỗn chiến Long quan sát kỹ thấy cách chiến đấu của Dương rất kỳ lạ. Cứ mỗi khi Ngu Vương chạm gần tới Dương thì như có một màn ảo ảnh làm biến mất hấn. Như thể hấn ẩn nấp sau bóng tối.

Đúng với lý thuyết của Long, Dương hấn vốn có Âm thuộc tính biến dị cho hấn khả năng hòa làm một với bóng tối. Dù không phải làm toàn bộ nhưng vẫn đủ cho hấn trở thành bóng tối trong vài giây và xuất hiện ở điểm có bóng tối gần đó.

Sau khoảng trăm nhát đâm thì tên Ngu Vương đã đánh trúng được Dương. Dù chỉ là tình cờ đánh vào bản thân nhưng lại vô tình trúng vào hướng di chuyển của Dương nên bản thân hấn đã lĩnh một lượng sát thương rất lớn.

Con đau kịch liệt hướng tới khiến Dương phản ứng di chuyển trong bóng tối ra xa Ngu Vương. Vài giây sau đó Dương xuất hiện tại điểm cách Ngu Vương cỡ chừng 10 mét.

Vừa xuất hiện những giọt máu rơi trên quãng đường di chuyển cũng xuất hiện theo. Từ góc nhìn của Tiểu Ty, Dương như không có vẻ như nhận sát thương ngoại trừ cái miệng đầy máu. Nhưng đối với chuyên gia Long và Sát Điều thì khác. Cú đâm lúc nãy của Ngu Vương đã hướng thẳng đến ngực của Dương và chắc chắn lúc này toàn bộ xương ngực của hấn đã gãy toàn bộ.

Biết bản thân không còn khả năng chiến đấu nhưng nếu dừng lại ở đây thì chỉ hấn còn đáng gì mặt đàn ông. Bởi thế lần nữa hai bên bóng tối hiện rục lên nhưng chưa bao lâu thì từ phía hoang tàn ở cổng thành phát ra âm thanh:

- Dừng lại đi Dương!

Thấy vợ mình không sao Dương chuyển nhanh ánh mắt thù hận sang vui vẻ. Tên Ngưu Vương thấy sự bất cẩn liền hướng cơ thể to tướng lao đến tấn công. Cùng lúc đó đồng hoang tàn công thành bất ngờ sập xuống.

- Thúy!

Dương hét lên trong khi đôi chân vừa bước được hai bước thì xương ngực đã đâm thẳng vào phổi. Cả người hấn ho ra máu ánh mắt vô vọng khi phải ngã thay vì cứu người mình yêu.

Long thấy vậy không chần chừ sử dụng Thần tốc Bộ pháp lao thẳng đến Thúy cứu nàng ta khỏi đám đồ nát. Bất ngờ trong lúc di chuyển Ngưu Tôn từ đâu xuất hiện dù chuyển động của hắn chậm hơn Long nhưng đây là mười giây Thần tốc ước chừng Ngưu Tôn còn nhanh hơn Long ở trạng thái bình thường.

Hai người họ nhìn nhau trong nháy mắt họ như vừa trao đổi điều gì đó. Sau mười giây Long cứu Thúy thoát khỏi đám đồ nát Ngưu Tôn lao tới dùng cây gậy vắt trên người đâm thẳng vào sọ của Ngưu Vương.

Thân ảnh nhỏ bé của Ngưu Tôn nhưng với sự uyển chuyển việc đâm vào đầu Ngưu Vương sau trăm vết thương thì cũng không quá bất khả thi.

Không lấy Ngưu Vương ngã xuống hướng ánh mắt yếu ớt nhìn Ngưu Tôn mở miệng nói:

- *****

- Triều đại của ông sụp đổ rồi!

Nói xong Ngưu Tôn rút ra cây gậy khiến máu bắn ra tung tóe. Không chần chừ Ngưu Tôn lục lọi khắp người Ngưu Vương sau đó quăng cho Dương đang ngồi gục một phiến đá xanh và nói:

- Như thỏa thuận cánh cửa của ngươi đây!

Trước sự ngỡ ngàng Ngưu Tôn bước qua Long vẫn còn đang đỡ Thúy. Bọn họ không nói với nhau một lời nào mà lẳng lặng rời đi.

Phải mất rất lâu mọi thứ mới lắng xuống Thúy lúc này mới chợt nhận ra vị hôn phu của nàng đang nằm gục trên vũng máu tươi.

Nàng ta hốt hoảng chạy tới giờ bàn tay lên niêm phép cứu hắn. Nhưng Long lúc này đã vội vã đánh bàn tay Thúy một cái nói:

- Lấy ánh sáng chữa trị bóng tối! Mà có bị ngu không?

Nói xong Long lấy trượng hồi phục gõ một cái xuống đất chữa trị cho cả Dương và Thúy. Bỏ mặc người phụ nữ đang ngồi khóc vì sự ngu ngốc của mình.

Áp lực từ nguyên tố đã không còn hơi thở của họ đã bình thường trở lại. Những tổn thương của hai bọn họ đã không còn. Dương lúc này chậm chậm vào Thúy không một sự bài xích nào xảy ra hắn cố gắng nén nỗi đau từ vết thương lao đến ôm trầm lấy nàng.

- Thúy!

Từ khi họ gia nhập PO họ đã không thể chạm vào nhau. Bởi thế mới thấy tình yêu sau khi bị chia cách không làm nó yếu đi chỉ làm nó mạnh hơn và rực sáng hơn khi trở lại.

Long im lặng ngắm nhìn họ. Ngay cả Sát Điều cục đá chực năm lúc này vẫn khúc khích nhìn cặp uyển ương này.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ẩn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Hoàn thành tầng 2

Sau khi xử lý xong xui mọi người cùng nhau đi đến trung tâm của tầng 2. Trên quãng đường đi là bao nhiêu ánh mắt Nhân Ngưu tộc nhìn bọn họ. Chẳng ai dám tấn công vì có lẽ bọn chúng đã được Ngưu Tôn tấn vương ra lệnh. Hoặc bọn chúng đã ý thức được sức mạnh của những kẻ này.

Không gian yên tĩnh như có một thứ áp lực nào đó. Mọi âm thanh lúc này đều bị đàn áp. Chẳng ai dám hé một câu nào. Mãi đến khi cả đám bước tới trung tâm thì Long mới mở lời:

- Nếu có thể thì các ngươi có thể cho ta đi nhờ công cùng.

Âm thanh vang lên đánh thức tâm trí mọi người. Dương lập tức phản ứng:

- Vâng tất nhiên rồi! Ngài đã giúp chúng tôi rất nhiều! Chúng tôi thật sự mang ơn ngài!

Nghe thấy lời cảm ơn Long xoa đầu ngài ngừng quay mặt về phía bàn dịch chuyển. Thấy thế Dương cảm tấm đá đến đặt vào nhưng ngay lập tức bị Thúy cản lại.

- Chuyện gì vậy em?

Dương khuôn mặt khó hiểu hỏi.

Thúy quay mặt sang Long nói:

- Tôi muốn nhờ ngài giúp tôi một số chuyện nếu ngài có quay về Trái Đất!

Đến lúc này Dương bỗng thay đổi. Kê làm cha ngạc nhiên thì đâu biết làm gì trong tình huống này. Long thấy ánh mắt Thúy rất kiên cường như muốn làm một chuyện gì đó quan trọng nên đáp lại:

- Người cứ nói.

- Chúng tôi có một đứa con. Nó tên là Long nếu có thể thì xin ngài hãy giúp chúng tôi trông chừng thằng bé.

Long nghe thấy lời nhờ vả chăm hộ một đứa trẻ liền làm hấn lúng túng. Hấn không ngờ rằng hai người này lại tin tưởng mình đến thế. Chẳng hỏi lý do tại Long ngay lập tức gật đầu. Vừa nhìn thấy lời đề nghị được chấp thuận Thúy lập tức trào ra một lời câu nói:

- Thằng bé hiện nay chắc có lẽ đã được một người nào đó nhận nuôi nếu có thể thì tôi mong ngài hãy trực tiếp dạy dỗ nó.

À còn nữa nếu có thể thì tôi mong ngài đừng quá cưng chiều thằng bé quá. Thi thoảng hãy nói chuyện với nó đừng để nó bị cảm thấy cô đơn. Và đừng để nó giao du với đám bạn bè xấu. Một mình cha nó mang quần ống loe để tóc Đan Trường là đủ rồi.

Dương từ xa nghe thấy rú lên:

- Này anh đã bảo là không nhắc lại chuyện cũ mà.

Long vừa nghe xong cảm thấy có gì đó không ổn liền hỏi:

- Người nói quần ống loe tóc Đan Trường là sao?

Thúy nghĩ Long không hiểu nên cất giọng giải thích:

- Năm 2003 vẫn có người ăn mặc như thế mà (Thật sự tác cũng không chắc nếu có sai xin mọi người bỏ qua).

- 2003!

Long cất giọng tròng trầy nghi vấn.

Dương từ xa thấy Long có vẻ bối rối nên hỏi:

- Có chuyện gì thế?

Long nhìn cả Thúy và Long hỏi:

- Cả hai người đều đến từ năm 2003 sao?

Cả hai bọn họ đồng loạt trả lời:

- Đúng vậy! Có chuyện gì sao?

Long lấy tay bóp trán ngồi bẹp xuống đất nói:

- Có vẻ như trong dungeon này có thứ gì đó khiến không thời gian ở đây hỗn loạn rồi.

Đôi vợ chồng cùng nhau khó hiểu nên đồng thanh hỏi:

- Ý ngài là sao?

Long lấy ba cục đá kê một đường trên đất đặt hai viên đá lên đường kê cục còn lại đặt xa khỏi đường kê sau đó nói:

- Ở đường kẻ này là trục thời gian chính. Cục đá này là năm 2003 các người được dịch chuyển tới cục đá dungeon này. Còn cục đá còn lại nằm trên đường kẻ là thời đại của ta năm 2018. Ta được đưa tới dungeon này và vì một lý do nào đó mà cục đá dungeon này không chịu ảnh hưởng của trục thời gian chính khiến chúng ta có thể gặp nhau dù khác thời đại.

Thứ lúc này dựa trên lời kết luận của Long nói:

- Vậy tức có nghĩa là con của chúng ta đã 15 tuổi!

- Ừm... Chắc vậy!

Dương lời nói có chút e dè. Bản thân hắn cũng không quá bi quang nhưng tương lai ai nói trước được điều gì.

Long thấy sự bi quang của đôi vợ chồng nên cất tiếng:

- Nếu có thể thì hãy đưa ta máu của hai người ta sẽ lấy nó làm manh mối tìm ra con của hai người.

- Thật chứ?

Vợ chồng trẻ đồng thanh.

Một niềm tin le lói bỗng sáng bừng.

Sau khi lấy máu Long cất nó trong hai ly thủy tinh. Lúc này Dương thực hiện điều đang chờ lúc này. Đặt phiến đá vào chiếc bàn.

Từ trên đỉnh đầu toàn bộ ánh sáng tụ lại một điểm chúng tích tụ đủ lâu đến nỗi bất cứ kẻ nào nhìn vào cũng sẽ bị mù lòa. Rất nhanh thứ ánh sáng tích tụ phóng thẳng xuống chiếc bàn.

Một vòi rồng ánh sáng tuyệt đẹp lộ ra trước mắt. Dương và Thúy nắm tay nhau bước lên phía trước vòi rồng họ nhìn nhau sau đó quay lại nhìn Long và nói:

- Ngài có thể cho chúng tôi biết tên?

- Ta là Cuồng Long!

Long đáp.

Cả hai bọn họ cúi đầu xuống chào sau đó đi thẳng vào vòi rồng. Nhưng chưa bao lâu thì một thân ảnh từ đâu dưới đất chui lên đâm thẳng cây gậy vào chiếc bàn.

- Nguru Tôn!!!! Ngươi làm gì vậy!

Long gào thét khi thấy hắn vừa phá nát bàn dịch chuyển.

Mặc cho lời gào thét của Long Nguru Tôn từ trong miệng phun ra một ngụm máu gục tại chỗ. Tay hắn nắm chắc cây gậy nói:

- Quả nhiên sùng Nhân Nguru vương có thể phá vỡ bàn dịch chuyển. Không uống công khi nhỏ bị cha rút hết hai bên sùng. Giờ ta có thể kết thúc triều đại ngu ngốc này rồi.

Vốn dĩ khi nhỏ từ lúc Nguru Tôn được sinh ra hắn đã bị chính cha hắn rút mất hai bên sùng gộp lại thành cây gậy hắn cầm bây giờ. Trong truyền thuyết chỉ có sùng của Nhân Nguru vương mới có thể phá vỡ mọi định luật của Nhân Nguru tộc.

Cha Nguru Tôn làm điều tàn nhẫn như thế là vì ông ta đã quá mệt với triều đại này. Tại vùng đất khắc nghiệt này ánh sáng chẳng lấy làm có chi có những ai dám hi sinh cả cuộc đời để canh giữ ngôi đền trung tâm thì ánh sáng mới le lói xuất hiện.

Và nhiệm vụ canh giữ đó chẳng ai khác ngoài tầng lớp đứng đầu. Vì khi Nhân Nguru tăng bậc thành Nhân Nguru vương tuổi thọ sức bền sẽ đồng loạt được tăng lên trăm lần.

Những ai canh giữ ngôi đền chỉ trong vòng vài ngày sẽ hòa làm một với trung tâm trở thành người canh gác bị tẩy não. Bởi thế trước khi kế nhiệm cha Nguru Tôn đã rút sùng của hắn với hi vọng một ngày nào đó hắn có thể phá bỏ nơi ngu ngốc này.

Trở lại lúc này Long chẳng còn thời gian rảnh mà hỏi bất cứ điều gì ở Nguru Tôn. Dùng toàn bộ sức mạnh cường hóa Long nhảy cao hết mức đến phần ánh sáng dịch chuyển cuối cùng. May mắn trượt lọt Long nhảy thẳng vào ánh sáng dịch chuyển đi lên tầng 3 cùng Sát Điều và Tiểu Ty.

Giờ đây bỏ lại một kẻ bại trận. Nguru Tôn đã dùng hết ý chí còn sót lại để phá vỡ bàn dịch chuyển. Ánh sáng bây giờ đã được giải phóng không còn bị thu hẹp tại một chỗ.

Ai này đều vui mừng nhưng chỉ có duy nhất một kẻ giả dối cảm thấy trống rỗng.

- Có lẽ ta nên kết thúc tại đây!

Ngưu Tôn nghĩ trong đầu sau đó từ từ nhắm mắt lại.

- Mọi thứ đều cần nền móng.Đã đến lúc nguoi bắt đầu trở thành huyền thoại.

Một giọng nói quen thuộc nhưng lại lạ lẫm GOD lần nữa xuất hiện để làm theo kế hoạch của chủ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Con cá lever 500???

Ào----Ào----Tiếng sóng biển.

- Akm....Ta đang ở đâu đây?

Long thức dậy trong đầu vẫn còn đang ong ong không nhớ chuyện gì vừa xảy ra.

Kể từ khi leo lên cột sáng dịch chuyển Long đã bị nguồn sức mạnh dịch chuyển trấn áp làm cho bất tỉnh.Nếu như là hần mấy tuần trước thì đã không có chuyện gì nhưng còn bây giờ hần chỉ là một hóa hình sư bình thường không thể chịu nổi sức mạnh lớn đến như vậy.

Dòm ngó xung quanh Long mới bất ngờ nhận ra xung quanh hần chỉ toàn là biển và hần đang đứng trên một hòn đảo nhỏ.

- Tầng 3 thật thú vị.Nguoi nghĩ sao Sát Điều?

Long quay sang vai hỏi Sát Điều thì không thấy bóng dáng hần đâu.Chưa kịp hoảng loạn thì giọng nói Sát Điều yếu ớt vang lên:

- Ta ở đây nè....

Sát Điều lúc này đang nằm treo trên đỉnh cây dừa.Thấy thế Long đi tới rung nhẹ thân cây đón lấy Sát Điều.

Vừa đón lấy Sát Điều Long hỏi:

- Nguoi có biết Tiểu Ty ở đâu không?

- Sao nguoi hỏi ta?Ta tưởng nó ở chỗ nguoi chứ?

Sát Điều ngạc nhiên trả lời.

Long nghe thấy liền biết Tiểu Ty đã bị lạc đâu đó.Tức tốc mở dead eyes lên.

“Đúng như mình dự đoán!Nhiệt của Tiểu Ty vẫn còn bám trên người mình.Cứ lần theo thứ này thì có thể tìm ra tung tích của Tiểu Ty.”Long nghĩ.

Nhưng chưa nghĩ được bao lâu thì một tràn chấm đỏ xuất hiện dưới mặt biển.

Cá biển entity#153:

Lever:500

Tình trạng:Đói bụng

Cá biển entity#475:

Lever:545

Tình trạng:Đói bụng

Cá biển entity#726:

Lever:589

Tình trạng:Đói bụng

- -----Câm lạng----

Bản thân Long biết dungeon này di theo hệ nhân mười nhưng hắn không ngờ rằng chỉ là mấy con cá biển bình thường cũng được nhân lever thì những con boss dưới này còn khủng bố đến mức nào.

“Nghĩ lại lúc này tàn sát cả đạo quân của Nguru Tôn không biết đã lên cấp bao nhiêu?” Long nghĩ xong lập tức mở ra bảng thông tin

Tên:Long

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Nghề:Chưa có(Tình trạng bị gạch tên học bạ)

Level:125 {100 539/1 380 900}

Hp:40 600 /40 600 {1 000/s}

Mp:1 900 /1 900 {580/s}

Str(Strength:Sức mạnh):2 000

Agg(agility: nhanh nhẹn):2 000

Vit(vitality: sức sống):2 000

Wis(wisdom: thông thái):129

Int(intelligence: trí thông minh):143

Luk(luck: may mắn):10

Điểm cộng:620

Vừa nhìn đánh giá chuyển đi tầng hai với số lượng thu hoạch như vậy là khác ổn.Vật phẩm hắn đang có là 50 cặp sừng Nhân Nguru trung cấp phẩm chất.Và 70 viên Hồn Thạch không thuộc tính.

- Với nhiều dây thu hoạch đã đủ 1/10 trong bước chuẩn bị để tiến hóa chỉ cần tìm thấy Tiểu Ty và quét sạch tầng 3 này nữa là xong.

Lầm bầm một hồi Long lấy ra lò luyện trên đài ra.

Thấy Long lấy lò luyện ra Sát Điều hỏi:

- Ngươi còn ở đây làm gì nữa chẳng phải đi cứu Tiểu Ty sao?

- Bình tĩnh!Thờ được dưới nước rồi tính.

Long bình tĩnh trả lời.

Bản thân Long giờ này cũng rất sốt ruột muốn đi cứu Tiểu Ty nhưng hắn phải hành động thật kỹ mới là phong cách của hắn.

Mở nắp lò luyện ra một tràn hỗn tạp vật chất vô vật chất bay bị hút vào.Long dùng mana truyền vào tay vót ra ánh sáng bị lọt vào chỉ chừa lại màu trắng không khí bên trong.

Đóng nắp lại Long ngồi xuống cách xa lò luyện năm bước.Thờ một hồi dài sau đó nhắm mắt lại để bước vào tâm trí.

- Blue đến lượt ngươi!

- Rất hân hạnh!

- I am still wait men!!!!!!

Rất nhanh Long mở mắt ra cả thân hình hắn biến đổi tóc từ đen thành xanh ngắn thành dài nổi bông bênh trong không trung.Sát Điều vừa nhìn liền biết kẻ đang ở trước mặt hắn là Blue.

Vốn dĩ hai nhân cách của Long là hai lá bài tẩy cuối cùng.Bởi thế hắn không thể tự ý để Red hoặc Blue xuất hiện trước mặt Tiểu Ty hay bất kỳ ai trừ Sát

Điều. Nhưng lúc này thời gian đã không còn nhiều làm mọi việc nhanh nhất có thể.

Không lẽ mẹ Blue nhanh chóng bắt tay vào làm việc. Hai vai hấn chảy ra hai đường nước xanh đi thẳng tới lò luyện quán quanh nó như ốc xoáy. Đường nước màu xanh này là mana do Blue dùng kỹ thuật của hấn tạo thành.

Nhờ kỹ thuật này mà việc luyện đan đã nhanh hơn rất nhiều. Chỉ sau năm phút việc luyện đan đã xong. Vừa mở nắp lò ra một đợt hơi nóng bay ra có thể thấy lượng dịch mana lúc này nóng đến mức độ nào.

“Đợt luyện đan đầu được 5 viên Khí Đan. Cũng tạm được. Làm thêm hai đợt nữa rồi chúng ta bắt đầu đi” Giọng của Long từ trong tâm trí phát ra.

Nghe lệnh Blue cũng không lẽ mẹ mà làm theo. Có thể nói lúc này hấn cũng cảm thấy rất vinh dự vì được làm người đầu tiên gọi ra để làm việc.

Sau mười phút tiếp theo kết quả từ việc luyện đan là thêm 10 viên Khí Đan. Thời gian không còn nhiều Long nhanh chóng lấy lại quyền kiểm soát trong sự tiếc nuối của Blue.

Nhanh chóng bật Dead eyes lần theo mảnh nhiệt độ còn sót lại để xác định hướng lúc xác định hoàn tất Long quay sang hỏi Sát Điều:

- Ngươi có muốn đi cùng không?

Sát Điều không chần chừ nói:

- Nước khá là kỳ đối với ta vả lại ta xuống dưới đó chỉ làm vướng chân ngươi thôi bởi thế ngươi đi một mình sẽ tốt hơn.

Hiểu thế Long gật đầu lấy ra 5 viên Khí Đan đưa cho Sát Điều:

- Đây là đề phòng thủy triều lên. Ngậm một viên vào miệng sẽ thở được dưới nước 30 phút nếu thở càng nhiều thì thời gian sẽ bị giảm đi bởi thế hãy tiết kiệm.

Nhắc nhở xong Long quay lại mặt biển bỏ một viên Khí Đan vào miệng rồi nhảy thẳng xuống nước.

“Đối với Sát Điều thì một viên là 30 phút nhưng đối với ta một viên chỉ bằng 5 phút. Phải nhanh hơn mới được” Gác lại suy nghĩ Long chuyển toàn bộ mana vào chân phóng ra năng lượng giúp di chuyển nhanh hơn.

Ở lúc này trên hòn đảo Sát Lang đang ngồi thư giãn hòa mình vào sóng biển và ánh nắng rồi thì một nhiên trên trời là lũ chim bồ nông bay quanh quần hòn đảo. Chúng có vẻ như muốn ăn một thứ gì đó khác với thịt cá lever 500???

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 128: Chiến đấu vượt cấp 700

“Con mẹ nó! Tiểu Ty bị ai bắt mà bơi mãi chẳng tới nơi nữa!” Long chửi thảm trong lòng.

Từ này đến giờ đã hơn 30 mười phút đồng hồ bơi lội dưới biển sâu. 6 viên Khí Đan cũng đã xài hết chỉ còn 4 viên để sử dụng nhưng với điệu này chỉ sợ hấn chết ngộp cũng chưa tới chỗ của Tiểu Ty.

Nhưng may mắn thay trong suốt quá trình Long chẳng bị con cá nào quấy rầy chứ nếu không giờ này hấn cũng hết không khí để thở.

Bơi thêm một đoạn sâu nữa thì xung quanh Long giờ đây chẳng còn sự hiện diện của bất kỳ sinh vật nào nữa. Chắc có lẽ áp lực dưới đây quá lớn nên không có sinh vật nào sống nổi. Có thể mới biết Long vẫn còn trâu bò lắm.

“Trước mắt ngươi có một kết giới!” Blue trong tâm trí nói.

“Kết giới của cái gì chứ?” Long khó hiểu đáp lại.

Nghi vấn vừa đặt ra liền hiện ngay trước mắt. Một tấm màng đen chặn đứng lối đi của Long. Đến lúc này Long mới nhận ra rằng cái màng đen sâu thẳm mà hấn thấy không phải là độ sâu của biển mà là do kết giới này tạo thành.

Đang không biết làm gì thì đột nhiên mắt Long sáng lên. Một vầng sáng màu xanh lục chiếu rọi thẳng vào kết giới quét toàn bộ chúng như một cỗ máy tấn tiến. Sau khi quét xong kết giới hiện lên những ngôn ngữ kỳ lạ màu xanh lục.

- Đây là.....

Long vô thức mở miệng nói làm nước biển chảy thẳng vào miệng.

Sau một hồi chật vật Long cuối cùng cũng biết những ký tự hần đang nhìn thấy là gì. Giải thích ngắn gọn đây là một kỹ năng mới của Dead eyes với chức năng mã hóa kết giới. Còn về tầm thực hiện của chức năng này đến đâu Long cũng không biết.

“Kết hợp cái này vào cái này sao đó truyền mana vào....Xong!” Lay hoay một hồi cuối cùng hần cũng giải được kết giới.

Vừa giải xong một đường sáng trên kết giới tách ra mở đường cho Long. Ngay khi vừa bước vào Long liền kinh hoàng.

- Cái quái gì thế này?

Trước mắt Long là một khoảng rộng mênh mông không có một giọt nước nào. Còn trên đầu là toàn bộ khung cảnh đại dương xanh biếc.

“Với kết giới có thể phủ được toàn bộ đại dương như thế này thì chỉ có thần đứng nghĩa mới có thể thực hiện được. Vậy Dead eyes của ta có thể mã hóa được cả kết giới của thần sao?” Long bị đắm vào lối suy nghĩ không ngưng sau loạt chấn động.

Nhưng chưa bao lâu thì một tiếng nói quen thuộc vang lên:

- Cuồng Long đại nhân!!!!!!!

Thoát khỏi u mê Long lần theo tiếng nói kèm theo nguồn nhiệt tiếng thẳng đến một ngôi đền.

“AGAIN!Cẩn thận có con gì từ dưới đất chuôi lên đây!”Red lên tiếng cảnh báo.

Long cẩn thận từng bước tiến lại gần ngôi đền bản thân hần bây giờ không có cường hóa Sát Lang hay Cuồng Loạn huyết mạch. Hưởng một quả tấn công cũng đủ khiến hần trọng thương.

Nếu nơi đây có không khí thì hần có thể thoải mái dùng combo cường hóa. Nhưng ngay khi bước vào nơi này Long đã không cảm nhận được chút không khí gì. Có muốn sử dụng cường hóa chỉ tổ hao phí thêm không khí con đường chết lại càng mở rộng.

Đi được chừng mười bước thì từ trong ngôi đền bước ra một tên thân người đầu tôm với tay trái là một cái cày to tổ bố.

Dead eyes lập tức kích hoạt:

Tôm súng lục entity#1:

Lever:847

Tình trạng:Unknow

Tư chất:Thảm họa

“Lever 800?Đừng đùa chứ!”Long giật mình khi nhìn vào cấp độ của đối thủ.

“Đối thủ cấp độ hơn người tận 700 rút lui trước rồi tính sau”Blue trong tâm trí kinh sợ yêu cầu Long rút lui.

Long bất chấp lời nói của Blue “Không được!Tiểu Ty đang bị nhốt ở bên trong ta không thể rời đi mà không đem theo Tiểu Ty”

Không chần chừ Long sử dụng combo cường hóa kết hợp Thần tốc Bộ pháp lao lên dùng toàn bộ mana dồn vào tay phải quyết định một chỏ lấy mạng kẻ địch.

Nhưng trong 10 giây ngưng đọng thời gian tên Tôm súng lục vẫn có thể di chuyển dù rất chậm chạp. Hần giờ càng trái to tổ bố lên hướng về phía Long sau đó một âm thanh lớn vang lên:

KONG-----Một đợt sóng xung kích từ Tôm súng lục bay ra lao thẳng đến Long. Không kịp phản ứng Long hưởng trọn đợt sóng xung kích làm hần bay thẳng về sau trăm mét.

Đứng dậy với thân thể đầy máu Long hướng Dead eyes nhìn xa được trăm mét đến thẳng Tôm súng lục mà cười:

- Quả là lever 800!Phen khó rồi đây!

Chưa kịp thở tên Tôm súng lục lập tức lao lên đôi chân hần lúc này hóa thành hai chiếc cày liên hồi bắn ra sóng xung kích đầy nhanh tốc độ. Chưa quá năm giây hần đã đến cạnh Long.

Vừa thấy hần giờ càng to lên Long lập tức luống ra phía sau tay nắm vai Tôm súng lục kéo lên cao rồi dùng hết sức vật mạnh xuống đất. Không dừng lại Long dồn hết sức khởi động Cuồng Loạn huyết mạch lên mức cao nhất để một chỏ chém ngang cổ Tôm súng lục.

“FINISH YET?”Red hoài nghi hỏi

“Thông báo vẫn chưa có!Hắn vẫn còn sống!”Long nói trong vô vọng.Bản thân hắn đã kiệt sức không khí cũng đã cạn.

Tôm súng lục quay người lại dù đầu chảy đầy máu nhưng ánh mắt vẫn không thay đổi tay trái hướng đến Long chuẩn bị kết liễu.

KONG-----Xung kích từ còng tôm bắn ra.

“Chuyện gì đã xảy ra?Sao cơ thể ngươi vẫn lạnh lặn?Mà hai tay ta đâu rồi?”Blue ngỡ không hiểu chuyện gì.

- Đúng như ta đã dự đoán!Dù ba chúng ta là 3 nhân cách khác nhau nhưng vẫn cùng được tạo chung bởi 1 linh hồn.Ta vẫn có thể sử dụng một phần cơ thể của hai ngươi cũng như một phần sức mạnh từ đó.

Long lúc này được bọc trong một lớp dung dịch mana chúng đã hóa giải toàn bộ xung kích đồng thời tạo môi trường cho Long có không khí để thở.

“Ngươi!Ngươi đã có ý định này từ lúc đầu!”Blue bất chợt nhận ra kế hoạch của Long.Bằng việc đưa bản thân vào tình trạng nguy hiểm làm giảm sự minh mẫn của Blue giúp Long dễ dàng sử dụng sức mạnh của Blue.

Nhưng Long vẫn ngạo nghễ trả lời “Vậy thì đã sao?Ngươi cũng là ta!Ta cũng là ngươi!Chúng ta đều cần dùng mọi thủ đoạn để sinh tồn mà!Đúng không?”

- Giờ thì kết thúc tên Tôm súng này thôi nào!Red cho ta mượn tay trái của ngươi!

“OK MAN!”Red hú lên trong sự hào hứng!

“Nhà ngươi vô tư làm sao ấy!”Blue nghĩ.

- Toàn phần công lực!ONE-PUCH!

OÀNH-----Xung kích lúc này còn lớn hơn cả Tôm súng lúc nãy.

Chúc mừng người chơi Long đã tiêu diệt người bảo vệ đền dịch chuyển tầng 3 thưởng:

- Thăng người chơi lên cấp 300

1 Hồn Thạch Tôm súng lục

1 Còng Tôm súng lục(Có thể trở thành dạng vũ khí của Hồn Ngọc)

1 Đá thăng tư chất

Thở dài một hơi Long bước tới ngôi đền tiến vào bên trong thấy Tiểu Ty đang nằm bất động.Hốt hoảng lao tới Dead eyes hiện lên:

Tiểu Ty

Lever:10

Tình trạng:hấp hối(ước tính 10 giây sau sẽ tử vong)

Tư chất:Sơ cấp

- Trọng hồi phục.

Long hét lên gọi quyền trọng ra.

Hắn dồn mana của Blue vào trọng hồi phục.Dead eyes lập tức hiện lên dòng chữ:

- Hồi phục tiến độ:

1%...3%....

(Còn 7 giây trước khi chết)

“BLUE!!!!Cho ta mượn một nửa linh hồn của ngươi!!!”Long hét lên trong tâm trí.Đối với hắn bây giờ cứu Tiểu Ty là tất yếu.

“Lần này thôi đó!”Blue tách lưới trả lời.

Lập tức một nửa thân phải của Long được thay thế bởi Blue.Một nửa tóc của hắn cũng đã dài ra bị chuyển sang màu xanh dương.Mana lúc này truyền ra đã nhiều hơn vào quyền trọng.

- Hồi phục tiến độ:

50%...80%...90%...Hoàn tất.

Tiểu Ty đã an toàn.

AKM---Một ngụm ho ra máu của Long trào ra. Bản thân hắn không thể chịu nổi lượng mana khủng bố vừa tuông ra.

Cả thân hình hắn ngã gục xuống đất máu từ miệng vẫn không ngừng chảy. Tiểu Ty lúc này tinh dậy nhìn thấy Long nằm gục liền lao tới dùng cái đầu rắn nhỏ của mình lật ngửa Long dậy.

Máu của hắn lúc này chảy đầy máu đến nỗi ướt cả y phục. Tiểu Ty thấy thế hai mắt ướt đẫm đập đầu xuống đất liền hỏi:

- Ta xin ngài xanh và ngài đỏ đang trú ẩn trong Củng Long đại nhân! Ta luôn biết có ai đó luôn ẩn náu trong Củng Long đại nhân để giúp đỡ ngài ấy! Xin ngài hãy giúp Củng Long nếu không ngài ấy sẽ chết! Ta xin ngài mà!

“AKM! Lũ đàn bà này không có trò gì nguy hiểm hơn ngoài việc khóc! Red ngươi lấy một nửa linh hồn thể vào chỗ của hắn!” Blue khó chịu vì vừa bị Long lừa một vỏ giờ lại phải đi giúp hắn.

“OK!” Red hăng hái vâng lời làm theo. Blue còn chẳng biết Red này giờ có biết chuyện gì xảy ra nữa không!

Một nửa linh hồn của Red thể vào chỗ còn lại của Long. Phần tóc đã hóa đỏ thân thể Long cũng nhận được chỉ số của Red nên cơ thể dần ổn định lại.

“Long tới lúc ngươi tinh dậy rồi đó!.....Long!Long!Ngươi đâu rồi?”

Ở một nơi nào đó trong tâm trí của Long.

- Ngươi là ai?

Long nói trong sự hoài nghi.

- Ngươi quên ta rồi sao! Purple đây!

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Hoàn thành tầng 3. Ngươi giấu bọn ta chuyện gì?

- Xin hai ngài hãy giúp Củng Long! Ta van xin hai ngài! Ta van xin hai ngài!

Đã nửa tiếng trôi qua Long vẫn chưa hề tỉnh lại. Điều đó khiến cho Tiểu Ty vẫn cứ liên hồi đập đầu xuống đất khuôn cầu Red và Blue. Đến nỗi đầu nạng giờ đã nát bươm ra máu chảy khô lại đọt máu khác chảy theo.

“WHAT SHOULD DO MEN!” Red lúc này như đứa trẻ phó thác vào sự chỉ đạo của Blue.

Blue lúc này cũng đang rối bời chứ không vui vẻ gì. Cứ ngỡ chỉ cần đưa Red ra thì thân thể của hắn sẽ ổn định lại rồi thôi. Chứ Blue đâu ngờ còn có sự việc Long bất tỉnh như bây giờ.

Nghĩ đi nghĩ lại một hồi Blue nói “Trước mắt để ta xử lý Tiểu Ty trước rồi hãy tính sau”

Red nghe xong thì gật đầu đồng ý bản thân hắn cũng chỉ sợ Tiểu Ty bị vỡ sọ mà chết chứ Long dù thế nào thì cũng không quá đổi nghiêm trọng.

Blue hướng thẳng về phía trước lao lên kiểm soát thân thể của Long thì bị một trường lực bắn lại.

“WHAT WRONG?” Red nhìn thấy Blue bị bắn ngược trở về liền hỏi.

“Ta cũng không biết dường như thân thể này đang được kiểm soát. Chẳng lẽ.....” Blue suy đoán trong sự mơ hồ.

Bất chợt thân thể Long ngồi bật dậy đôi mắt mở lên một hào quang tím quét xung quanh đôi mắt rồi biến mất.

- Củng Long đại nhân!

Tiểu Ty nhìn thấy Long tỉnh dậy liền mừng rỡ lao tới quần chặt lấy cổ của hắn.

- Ngươi không sao chứ Tiểu Ty?Đầu ngươi bị làm sao thế!

Chưa kịp lo cho bản thân Long lại lấy quyền trường đang cầm dở trên tay đưa tới cạnh đầu Tiểu Ty.Rót chút mana vào không lâu đầu Tiểu Ty lập tức trở về trạng thái bình thường.

Xong xuôi mọi việc Long đứng dậy bước ra khỏi ngôi đền bao bọc xung quanh là dung dịch mana của Blue.Bọn họ nhảy thẳng lên trên vừa chạm vào kết giới chúng hút hai người bọn họ vào lòng đại dương bao la.

Long thông thả bơi lội lên bờ,còn Tiểu Ty thì bị choáng ngợp bởi khung cảnh đại dương xanh biếc này.

Bơi được một hồi thì Long hỏi:

- Làm sao ngươi biết bên trong ta có một tên đầu đỏ và một tên đầu xanh?

Tiểu Ty áp úng trả lời:

- Ta sẽ trả lời nhưng ngài không được nổi cáu với ta!

Long cười một cái rồi nói:

- Ủ!Ta sẽ không giận!

Lúc này Tiểu Ty vẫn còn e thẹn nên nấp sau gáy Long để nói:

- Ta đã lên vào hang động lúc ngài ngồi thiền trước cửa hang.Khi bước vào ta đã nhìn thấy ngài đỏ và ngài xanh.

- Cứ gọi hai đứa nó là Red và Blue là được rồi.

Long nói với vẻ bình thản.Có vẻ như khi nghe lại đồng thông tin từ Red và Blue trong lúc hắn bất tỉnh đã khiến hắn có chút niềm tin vào Tiểu Ty.Có vẻ như việc đem Tiểu Ty theo trong quá trình chinh phục dungeon cũng không hẳn quá tệ.

Về đến bờ trước mắt Long là một bãi cát nhuộm đỏ máu và xác thịt chim.

Nhưng chưa kịp lo sợ cho Sát Điều thì tiếng chim quen thuộc đã kêu lên:

- Con thứ 36!Chúng bây có bao nhiêu tao chấp hết!!

Ô Long mừng ngươi trở về

Soạt--Tiếng móng vuốt xé rách cổ con chim vừa lao đến.

Long lúc này cũng không thực sự cảm thấy kinh hãi cho lắm.Dù gì Sát Điều cũng là Thảm họa tư chất cộng với kinh nghiệm phong phú sau bao năm chiến đấu thì nhiều đây cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

- Giết được đồng này chắc ngươi cũng thăng cấp được đôi chút.

Hai nửa linh hồn của Red và Blue cũng thu lại lúc này Dead eyes của Long bật lên:

Sát Điều

Lever:210

Tình trạng:Cuồng sát

Phẩm chất:Ác ma

- Chỉ mới có một buổi mà ngươi đã thăng lên Ác ma phẩm chất!Thân hình ngươi cũng đã tiến hóa theo!Với tiến độ này khi lên tầng 10 ngươi đã là thần thú rồi.

Long nói với giọng chúc mừng cho Sát Điều.

Nhưng Sát Điều chỉ đáp lại với vẻ hững hờ:

- Ta cũng từng nghĩ vậy đến khi gặp ngươi lần đầu tiên.

Lời nói dù hững hờ nhưng đúng với sự thật. Thế giới này mạng sống dù vừng vàng đến đâu thì cũng dễ mất đi như thường.

Nhưng Long lại đáp với vẻ hứng thú:

- Đi với ta còn dư hơn thế nhiều! Đây chỉ mới là khởi đầu thôi!

Giờ thì thịt hết đồng chim này rồi clean tầng 3 sau đó tiến thẳng lên tầng 4 thôi!

Cùng lúc đó ở tầng 1.

- Đại nhân!

Một tên lính Miêu tộc bước vào lều dựng.

Sur Miêu lúc này mặc một bộ quân phục cạnh bên là bàn làm việc với đầy rẫy giấy tờ bản đồ.

Thấy người đưa tin đến Sur Miêu lập tức hỏi:

- Có thông tin gì chưa?

- Dạ vâng! Bên Sùng Thạch tộc và Ứng tộc đã liên minh với Xà tộc. Còn các liên minh bộ lạc ban đầu cũng không dám nhúng tay vào.

Tên đưa tin nói với vẻ tuyệt vọng.

Sur Miêu thở một hơi dài sau đó quay lại đồng giấy tờ nói:

- Ta đã hiểu! Vẫn làm theo kế hoạch 3 tuần sau chúng ta tiến hành tấn công!

Tên đưa tin rụt rè nói:

- Sur Miêu đại nhân! Quân số của mỗi Xà tộc thôi cũng đã là 500 người so với chúng ta thì đã xấp xỉ ngang bằng còn thêm cả hai tộc thú hùng mạnh kia nữa thì sợ rằng....

- Ý người là ta phải rút lui? Nhưng lại phần thắng cho ba tên kia sao?

Sur Miêu nóng giận quay lại nói.

- Cuộc chiến này chúng ta nhất định thắng! Đã đến lúc chúng ta thoát khỏi cái bóng cây nhờ Ứng tộc và Sùng Thạch tộc.

Trở lại tầng 3, nơi Long Sát Điều và Tiểu Ty đang đứng là phần khoảng không phía dưới cùng của đại dương. Long hấn lúc này đang dùng mana kết hợp Dead eyes của mình để thay đổi chức năng kết giới.

- Xong chưa Long? Khí Đan của chúng ta gần hết rồi!

Sát Điều hỏi với vẻ gấp rút. Vì không có thời gian nên họ chỉ làm tạm được 10 viên Khí Đan. 8 Viên đã dành hết cho việc đi xuống đây chỉ còn hai viên cho bọn họ điều chỉnh kết giới.

Nhưng giờ phút này Long vẫn độc thoại với vẻ bình thản:

- Chỉ cần chỉnh số giới gian nữa là xong! 10 phút? Không quá lâu không tốt cho đại dương. 1 phút? Không quá nhanh không đủ hiệu lực. Vậy 2 phút đi!

Sát Điều lúc này hét lên với vẻ hốt hoảng tột độ:

- Nhanh lên! Khí Đan hết hiệu lực rồi!

- Xong! Bắt đầu! Đi thôi!

Ba chân bốn cẳng bọn họ chày thẳng vào ngôi đền kích hoạt bàn dịch chuyển. Luồng sáng chói lóa cuống ba người bọn họ đi.

Trong luồng sáng Sát Điều khó chịu hét lên:

- Sao người không bảo tên đầu xanh dùng mana cho chúng ta có thêm thời gian để thở?

Một sự im lặng kinh dị của Long phát ra. Cái ánh mắt như muốn nuốt trọn con người vào bên trong của hấn lúc này là như thế nào. Nhưng chưa bao lâu thì tiếng thông báo vang lên đánh tan cái im lặng đó:

- Oh! Kết giới có hiệu lực rồi này! Toàn bộ cá ở tầng ba đều bị ta dùng kết giới giật điện chết hết!

WOW! Ta lên lever 500 rồi này! Đỉnh!

Trong sự sợ hãi Tiểu Ty và sự bất an của Sát Điều.Long vẫn cứ vui vẻ như chưa hề có chuyện gì xảy ra.Dường như Long đang giấu bọn họ điều gì đó.

Trong sự vô thức tay hắn vuốt lên mái tóc che đi một sợi tóc đã chuyển sang màu.....Tím(purple).

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Nói! Người thực sự là ai?

Xoeng-----Tiếng ánh sáng đưa nhóm Long đến tầng 4.

Vừa đến nơi Sát Điều vui mừng bay thẳng lên bầu trời:

- Oh!Cuối cùng thì ta đã đến tầng 4!Oh!Ta yêu sự im lặng!

-Và đó là cách mà ta điều chỉnh được kết giới ở tầng 3.

Trong suốt nửa tiếng chờ đợi dịch chuyển sang tầng 4 Long đã không dừng nói một giây phút nào.Điều này khiến Tiểu Ty có chút khó chịu còn riêng Sát Điều vốn không phải là người lịch sự nên đã than phiền nhưng đáp lại là sự phớt lờ của Long.

- Well!!Ở tầng 4 là sa mạc sao?Bất ngờ đấy!

Long sải bước trên bãi cát vô tận và vẫn không ngừng nói.

Lúc này trong tâm trí Red và Blue đang bàn luận.

Blue “Người có thấy kể từ khi tỉnh dậy hắn đã nói nhiều hơn rồi không?”

Red “NOT ONLY THAT!Long còn làm tôi không thể ngủ được nữa!”

Blue “Người là linh hồn cần ngủ làm gì?”

Red “Ồ há!Quên mất tiêu!Vậy ta không cần lo lắng quá nhiều cho Long rồi!”

Blue “Haiz!Nói với người thà nói với cái đầu gối sưng hơn!”

“Rốt cuộc người đã nhìn thấy gì trong con hôn mê đó hả Long?Chỉ mong người không có thêm chuyện gì tệ hơn.”Blue nghĩ.

- Dead eyes!

Long hét to lên để bật Dead eyes

Lướt Dead eyes một vòng xung quanh sau đó Long đi thẳng về 1 phía như đang đi theo thứ gì đó dưới đất

Tiểu Ty thấy hỏi:

- Ngài đang tìm gì vậy?

Long quát:

- Ngắm mồm vào!Mày đang làm nó phát hiện ra mình!

Tiểu Ty nghe thấy bông rung người!Nàng biết Long là người nghiêm túc nhưng không đến mức như thế này. “Chuyện gì đã xảy ra với ngài vậy?”

Ngay giờ phút này câu hỏi ấy lại được lặp lại.Có vẻ sự hoài nghi đã bao trùm lên tất cả mọi người ngoại trừ Red.

Sau một hồi theo đuổi một thứ gì đó cuối cùng khi đi đến một vùng có ba tảng đá to đặt thành hình tam giác.Ngay khi vừa đặt chân vào nơi này Long liền nói:

- Kết thúc rồi!Con sâu khốn kiếp!

Nói xong Long búng tay một cái ba góc tảng đá nổi vào nhau bởi một tường chắn mana.Chẳng mấy chốc một kết giới mana được tạo thành phủ thẳng

lên trời.

Mặt đất lúc này bắt đầu rung chuyển. Tiểu Ty hoàn loạn hỏi:

- Có chuyện gì xảy ra vậy?

Long hào hứng trả lời:

- Boss của tầng này!

Vừa trả lời xong từ dưới đất chui một con sâu khổng lồ một nửa thân của nó đã dài tít trên cao. Ước chừng nó phải cao hơn trăm mét. Toàn thân bao bọc lớp gai nhọn. Mồm thì có hai chiếc càng to tướng.

Sâu cỡ lớn entity#2

Lever:7204

Tình trạng:Nổi giận

Tư chất:Ác ma

- Chúng ta phải làm gì đây?

Bối rối trước kích cỡ khủng bố của boss tầng 4 Tiểu Ty hỏi Long với toàn bộ sự phẫn nộ.

Để đáp lại câu hỏi đó nhảy thẳng lên cao và nói:

- Ta sẽ băm con sâu này thành trăm khúc!

Nói xong Long hóa cả bốn chân tay thành tứ chi Sát Lang. Lợi dụng tường kết giới Long đạp chân lấy lực lao thẳng vào người Sâu cỡ lớn.

Soẹt--Tiếng xé rách người Sâu cỡ lớn.

Móng vuốt từ Sát Lang lúc này sắc bén hơn bất cứ lúc nào. Chẳng cần tới Cường Loạn huyết mạch Long đã có thể dễ dàng xé rách thịt của Sâu cỡ lớn.

Cứ thế liên tục liên tục Long phá nát toàn bộ phần thân của Sâu cỡ lớn.

Rơi xuống mặt đất lúc này đã chất đầy thịt của Sâu cỡ lớn. Giải đi kết giới đồng thịt cao chừng mười mét chảy xuống như thác đổ. Vừa nhếch nháp vừa kinh tởm.

Trở lại mặt đất khiến Tiểu Ty cảm thấy an toàn hơn khi ở trên không trung. Chứng kiến thấy đồng thịt Tiểu Ty hỏi:

- Kết thúc rồi sao?

- Không đâu nhóc! Boss tầng 4 còn 3 con nữa!

Nói xong Long đánh hai móng vuốt vào nhau tạo ra những tia lửa. Dưới cái nóng của sa mạc những tia lửa đã lan tỏa đốt cháy toàn bộ đồng thịt sâu.

Khói nghi ngút tỏa ra mang theo một mùi hương khó chịu trong không khí. Không lâu sau mặt đất rung chuyển dữ dội hơn và ẦM---ẦM---ẦM---Ba con sâu lớn đồng loạt xuất hiện ở ba góc.

- TRẬN CHIẾN LÚC NÀY MỚI BẮT ĐẦU

BÁM CHẤT!

Hét lên trong sự bạo hứng. Long liền hỏi nhảy từ con sâu này sang con sâu khác. Vừa tránh những cây gai sắt nhọn trên người bọn chúng vừa chú ý tới những đòn tấn công trực diện từ những chiếc càng to tướng trên mồm của chúng.

Trong lúc chiến đấu cảm thấy có một con trong số chúng đang thăm mệ Long nhếch mép cười nói:

- Đến lúc dứt điểm một trong số chúng mày rồi.

Nói xong Long lấy chân đẩy đà xoay hình xoắn ốc lao tới con sâu từ mệnh.

Không may trong lúc xoay Tiểu Ty vô tình lọt ra ngoài:

- Cường Long đại nhân!

Lời kêu gào không được nghe thấu. Đường như vì quá hăng say chém boss đã làm hấn quên đi mọi thứ.

Vụt---Bất ngờ 1 bóng đen lao tới đem theo Tiểu Ty đi.

Không lâu sau hai con sâu còn lại cũng đã bị hạ gục. Nằm một mõi trong đồng máu và thịt của lũ sâu Long vẫn vui vẻ kiểm tra bảng thông tin.

Tên:Long

Giới tính:Nam

Tộc:Người

Nghề:Chưa có(Tình trạng bị gạch tên học bạ)

Level:2085 {103 540 054/10^12}

Hp:600 000 /740 000 {20 000/s}

Mp:100 340 /100 340 {50 000/s}

Str(Strength:Sức mạnh):80 000

Agil(agility: nhanh nhẹn):80 000

Vit(vitality: sức sống):80 000

Wis(wisdom: thông thái):129

Int(intelligence: trí thông minh):143

Luk(luck: may mắn):10

Điểm cộng:10 425

- Bao nhiêu đây là đủ để tiến hóa rồi.

Đang luyện thuyên thì bóng đen bay tới:

- Cái quái gì vậy Long?

Thì ra bóng đen đây chính là Sát Điều.Sau một hồi bay lượn thì hấn nhìn thấy đám khói biết có chuyện hấn đã bay tới và kịp lúc đỡ Tiểu Ty khỏi tử thần.

Long lúc này khó hiểu ngồi dậy hỏi:

- Ý ngươi là sao?

- Ngươi còn hỏi ta?

Bất mãn trước thái độ của Long Sát Điều từ trên lưng thả xuống Tiểu Ty.

Nhìn thấy Tiểu Ty Long bất ngờ hỏi:

- Ta tưởng ả đang bên ta.....

- Ngươi đã làm Tiểu Ty rơi xuống và xuyết mất mạng đó!

Sát Điều tức giận cắt đứt lời của Long.

- OH!Thì ra là vậy!Ta xin lỗi!

Lời xin lỗi đã có nhưng quá giả tạo.

Bất ngờ từ trong Long bắn ra hai tia sáng một đỏ một xanh.Red và Blue đã bằng cách nào đó đã hiện diện ra ngoài.

Blue lúc này nói:

- Rất cuộc ngươi là ai?

Long ngẩn đầu hỏi:

- Người đang nói cái quái gì vậy? Ta vẫn là ta thôi!

Red quát quát:

- Vẫn là người cái *BÍP*!!! Người rõ ràng đã thay đổi sau khi tỉnh dậy! Nói! Rốt cuộc người là ai!

Blue Sát Điều Tiểu Ty quay sang nhìn Red với một ý nghĩ “Hắn vừa mới mở đầu bằng tiếng Việt phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Game Thủ Ấn Danh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.